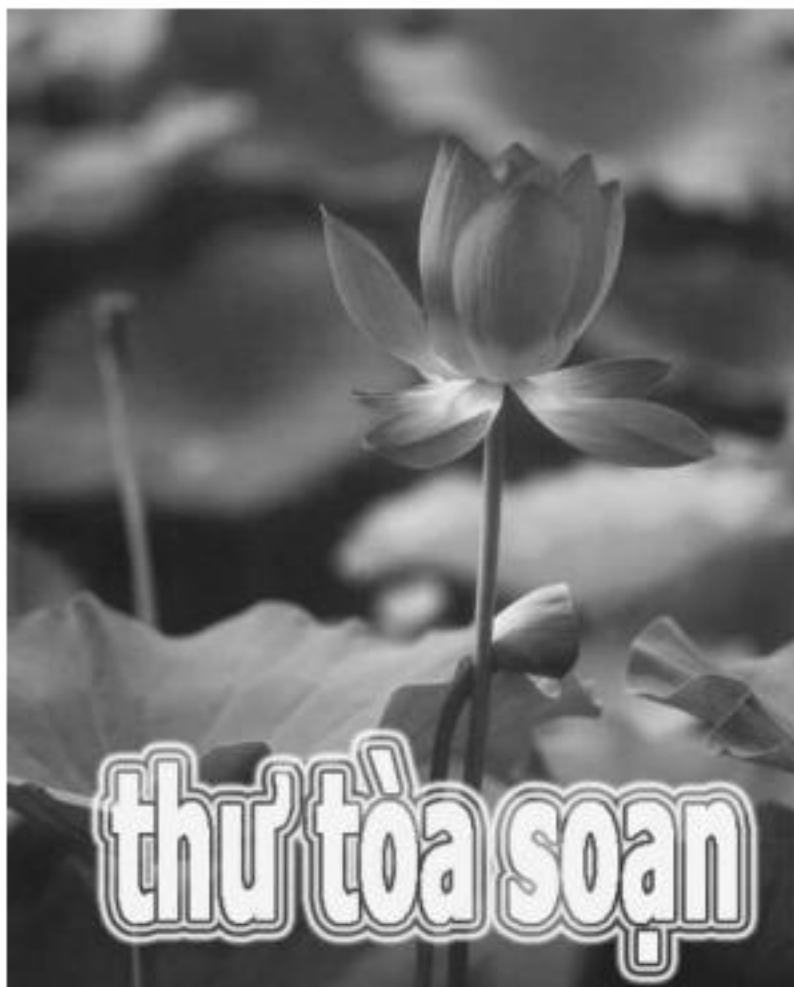

VIÊN GIÁC

SỐ NR 200 TẠP CHÍ CỦA KIỀU BÀO VÀ PHẬT TỬ VIỆT NAM TỰ NẠN TẠI CỘNG HÒA LIÊN BANG ĐỨC
Zeitschrift der Vietnamesen und Buddhistischen Vietnamflüchtlinge in der Bundesrepublik Deutschland
PL. 2.557 NĂM THỨ 36 - THÁNG 4 NĂM 2014 JAHRGANG 36. APRIL 2014 - AUSGABE IN VIETNAMEISCH

Một chặng đường dài 35 năm trưởng thành của báo Viên Giác không phải là một việc làm đơn thuần để có thể có được. Đầu tiên chúng ta phải cảm ơn chính phủ và nhân dân Đức, họ đã thu nhận người tỵ nạn cộng sản vào đất nước này cốt để tìm được hai chữ Tự Do thật sự mà tại quê hương Việt Nam nơi họ sinh ra không có được, mặc dầu cho đến tận hôm nay sau đúng 40 năm không còn tiếng súng trên quê hương ấy nữa. Khi chính phủ Đức thu nhận người tỵ nạn, họ đã không phân biệt tôn giáo, văn hóa hay người Bắc, Trung, Nam... Nếu ai bị áp bức, bất công, họ đều thể hiện tư tưởng này một cách triệt để.

Đứng về phương diện xã hội và tôn giáo họ quan niệm rằng: Nếu một người không theo một tôn giáo nào đó, sẽ dễ làm hư hỏng trật tự xã hội tại đây. Cho nên họ giúp cho các tổ chức công ích từ thiện, cũng có nghĩa là gián tiếp giúp cho quê hương của họ luôn an bình thịnh trị. Đây là một hành động nhân bản mà các xã hội phương Tây đang áp dụng. Do vậy đất nước của họ mới có thể giữ được hòa bình lâu dài như thế. Chùa Viên Giác tại Hannover Đức Quốc đã nhận được sự trợ giúp nhiệt thành của chính phủ Đức trong suốt 25 năm như vậy. Quả là điều đáng ghi nhớ biết bao!

Xuất bản lần thứ 200 qua 35 năm hành hoạt, báo được gửi đến 32 nước trên thế giới và mỗi lần như thế có khi lên đến 6.000 số phát hành. Một môi trường không đông người Việt ở Đức; nhưng Viên Giác đã cố gắng vươn vai ra khắp năm châu bốn bể và đã được sự đồng thuận của nhiều người, ngay cả những người không phải là Phật tử thuần thành. Đây cũng chính là động lực căn bản để Ban Biên Tập vững tin vào lập trường của tờ báo và tiếp tục cộng tác thiện nguyện suốt trong 35 năm qua. Xin vô vàn thâm tạ.

Ngày 11 tháng 3 năm 2011 vừa qua; chỉ cách đây đúng ba năm mà thôi, một sự kiện kinh hoàng đã làm rung động thế giới. Đó là trận Tsunami đã ập đến thành phố Fukushima tại Nhật Bản, có 18.000 người chết; còn tang thương đồ nát, tính cho đến hôm nay chẳng biết bao nhiêu nỗi khổ tâm của con người, không bút nào tả nổi. Đây là cộng nghiệp, đây là do pháp nhân duyên sanh, đây là nỗi oan ức của những người, mà không cần một lời biện bạch trước khi ra người thiên cổ.... Tất cả đều là dấu hiệu của sự vô thường, của khổ, của luân hồi sanh tử. Ai biết và rõ được điều này thì chỉ có một cách duy nhất là hạ thủ công phu ngay từ bây giờ để khoảng cách tương lai sắp đến còn có một giá trị miên viễn nào đó trong cuộc sống này chăng?

Ngày 8 tháng 3 năm 2014 vừa qua hãng hàng không Mã Lai Á đã chuyên chở hơn 200 hành khách; nhưng không đến đích là Bắc Kinh, mà đã xiêu bạt vào một chốn vô định nào đó, khiến cho thế giới phải ngẩn ngơ trước những sự kiện lạ lẫm như thế này. Ai ngờ trước được những việc như thế? Ai hiểu rõ được sự sống mong manh của một kiếp con người? Tất cả những câu trả lời đều được để trống. Bởi vì trong chúng ta không ai có thể thoát ra ngoài sự vô thường sanh diệt; nên không thể làm chủ được chính mình. Chúng ta chỉ có thể gia tâm cầu nguyện cho những ước nguyện của con người sẽ thành tựu như những gì mà con người đã gieo trồng từ nhiều kiếp trước.

Những khóa tu học Phật Pháp khắp nơi tại Âu Châu nói riêng và trên thế giới nói chung đã, đương và sẽ soi sáng cho chúng ta, nhằm thúc liễm thân tâm để tấn tu đạo nghiệp. Giai đoạn này là giai đoạn thử thách đối với người con Phật chúng ta. Nếu chúng ta có đầy đủ lòng từ bi và trí tuệ cũng như tư tưởng lợi tha trong cuộc sống, thì hy vọng chúng ta sẽ gặt hái được những thành quả nhất định của những hành hoạt này, bằng ngược lại, chúng ta chỉ có chuốc khổ vào thân. Nghiệp dĩ trong quá khứ chúng ta đã lỡ tạo ra, bây giờ không thể trách móc ai được. Điều chúng ta có thể làm trong hiện tại là chuyển đổi nghiệp bất thiện ấy trở thành thiện nghiệp thì ai trong chúng ta cũng có thể làm được cả. Nếu hiện tại tốt thì tương lai sẽ tốt.

Tết Nguyên Đán năm Giáp Ngọ vừa qua rơi vào cuối tuần; nên bà con đồng hương Phật tử về chùa lễ Phật rất đông. Đông như chưa bao giờ từng có. Riêng chùa Viên Giác tại Hannover, kể từ đêm giao thừa đến rằm tháng giêng những bao lì xì được phát ra tổng cộng là 14.000 phong bì. Nếu tính đồ đồng, con số đi chùa năm nay cũng trên dưới 10.000 người. Nhưng điều đặc biệt ở đây đa phần là giới trẻ. Cho nên tương lai vẫn còn dài để những người trẻ này làm quen với Đạo Phật. Đây là một tín hiệu vui.

Đài truyền hình NDR của miền Bắc Đức cũng đã đến thăm hình trong lễ đón giao thừa năm nay và đã được trình chiếu nhiều lần trong ngày 31.1.2014, nhằm tối ngày Mồng Một Tết năm Giáp Ngọ, khiến cho nhiều người Đức càng biết đến chùa Viên Giác nhiều hơn. Theo đài truyền hình Đức cho biết về con số chính thức người Đức ăn chay trường trên xứ sở này là 9% dân số; nghĩa là có khoảng gần 8 triệu người Đức ăn chay trường. Dĩ nhiên không nhất thiết họ phải là những người Phật tử Đại Thừa, mà là những người có lòng thương yêu đến động vật, không nỡ ăn thịt chúng. Chỉ đơn thuần thế thôi; nhưng là một dấu hiệu tích cực tại quê hương này.

Chiến tranh, hận thù, tham vọng v.v... đã làm cho con người trở nên mù quáng. Vì vậy những người lãnh đạo phải cần được soi sáng bởi ánh sáng của trí tuệ và từ bi. Có như vậy mới mong con người thoát ra khỏi những lầm than khổ ải của cuộc sống này. Ai biết rõ nhân quả, người ấy sẽ sống trọn vẹn với cuộc sống của mình. Ai không tuân thủ thiên nhiên, sẽ bị thiên nhiên trừng phạt lại. Đó là nhân quả, không một ai có thể tránh khỏi được. Mong rằng những nhà lãnh đạo đảng cộng sản Trung Hoa và Việt Nam thấu rõ điều này để có lợi cho dân và cho nước.

Chắp tay nguyện cầu cho thế giới hòa bình và nhân sinh an lạc.

• Ban Biên Tập Báo Viên Giác

Phước báu Thế Gian và phước điền Tam Bảo

• Thích Như Điển

Mỗi người trong chúng ta, ai sinh ra trong cuộc đời này cũng đều có một nghiệp quả khác nhau. Có kẻ sinh ra làm Vua, làm Thái tử, làm Công chúa. Có người sinh ra làm quan, làm Tổng thống, làm Thủ tướng, làm người lãnh đạo, làm nhà tư bản, nhà giáo dục, bác học, bác sĩ v.v... Nhưng cũng có lắm người khi được sinh ra lại phải bị rơi vào trong những gia đình thiếu cơm ăn áo mặc, rách nát tang thương. Cũng có lắm người khi sinh ra đã không có đủ mắt, tai, mũi, lưỡi, tay chân v.v... Quả thật trong cuộc đời này có muôn hình vạn trạng, không sao có thể kể hết ra được. Nhưng tất cả đều có chung một điểm là lúc sinh ra chỉ là kết quả của một chuỗi dài nhân quả của nhiều kiếp trước đã định sẵn rồi mà ta không biết và tuyệt nhiên chẳng có cha mẹ nào hay con cái nào có thể định đoạt sẵn cho sự chào đời ấy.

Thế gian này khởi đi từ 50% là thiện và 50% là ác. Nếu con người từ điểm thiện căn bản ấy tiếp tục làm thiện nữa thì kết quả là con người sẽ được sanh vào thế giới cao hơn; nhưng nếu con người vẫn mãi mê trong danh lợi, dục lạc và quên đi con đường tu tỉnh thì cũng từ 50% thiện ấy, con người sẽ rơi vào những con đường xấu ác. Tất cả đều do cái nhân chính là ta tự tạo ra; chứ không phải do cha mẹ hay một đấng thiêng liêng nào khác. Ai lại không muốn cho mình danh giá. Có ai trong chúng ta lại không muốn giàu sang phú quý, thế mà ta vẫn nghèo hèn, khổ khổ. Không ai trong chúng ta mong mỗi khi sinh ra phải làm kẻ tội đồ, hạ liệt. Thế mà hơn 6 tỷ người trên thế giới này, tất cả các chỉ tay đều không giống nhau; nên nghiệp lực của mỗi người cũng chẳng giống nhau, ngay cả như anh em sinh đôi cùng cha cùng mẹ mà phước báu của mỗi người đều khác nhau.

Sinh ra được làm Thái tử, Công chúa hay những người lãnh đạo quốc gia, tất cả đều là do phước báu nhiều đời trước của những người này đã gây tạo và bây giờ họ chỉ hưởng những gì mà họ đã trồng trong quá khứ mà thôi. Họ đã làm phước, họ đã bố thí, đã cúng dường Tam Bảo, đã giúp đỡ người, giúp đời, giúp dân, giúp nước v.v... Cái nhân ấy trong quá khứ cứ tích tụ mãi trong một hay nhiều đời để trở thành một số tiền lớn mà họ đã để dành, khi họ trở lại làm người, chính họ được thừa hưởng những phước báu mà họ đã tu tạo từ trước. Còn những người sinh ra trong đời này mặc dầu cố gắng hết sức trong mọi công việc; nhưng nghèo đói vẫn hoàn nghèo đói; bởi lẽ những người ấy vay nợ ngân hàng nghiệp quá nhiều trong quá khứ, bây giờ họ phải làm để trả nợ cũ trong nhiều đời. Nợ chưa trả hết thì làm sao có thể có tiền lời cho được.

Nhiều người sinh ra thiếu những cơ phận trong người; bởi vì trong quá khứ đã liên hệ với những nghiệp sát, đạo, dâm v.v... nhưng cũng có lắm người khi mới sinh ra lại đẹp đẽ lạ thường, khiến cho ai trông thấy cũng đem lòng mến mộ. Có mỹ nhân, hoa khôi, á hậu, đồng thời cũng có những tướng cướp vang bóng một thời. Có người khi sinh ra đã ăn chay, có người muốn đi

xuất gia tầm sự giải thoát; chứ không muốn vướng bận thế trần, tử phược... Có người sinh ra thông minh trí tuệ mà cũng có lắm người bị ám muội vì vô minh che lấp trong nhiều đời. Có người cơm không đủ ăn, áo không đủ ấm; nhưng ngược lại cũng có nhiều người của cải dư thừa, kẻ ăn người ở, đâu đó đủ đầy. Nhiều người cho rằng ông trời bất công; nhưng nói như vậy là chưa hiểu nhân quả của nhà Phật. Đức Phật dạy rằng "*nhân nào thì quả đó*", "*hình ngay thì bóng thẳng, hình vạy thì bóng cong*". Rõ ràng là như vậy. Không ai có thể làm cho ta tốt hơn, mà cũng không có ai có thể làm cho ta xấu hơn; ngoại trừ chính chúng ta phải tự chịu trách nhiệm về những hành vi tạo tác của mình trong quá khứ liên hệ đến hiện tại và dẫn mãi đến tương lai. Đây là điểm chính của nhân duyên sanh và nhân quả nhiều đời vậy.

Khi hiểu được như vậy thì chúng ta cố gắng vun trồng cõi phước từ ngay bây giờ để tích lũy vốn về sau. Có như thế chúng ta mới khỏi bị điểm trừ của nghiệp quả. Có nhiều người làm từ thiện giúp kẻ bần cùng cơ nhỡ. Vì biết rằng trong đời này "đâu có ai giàu ba họ và cũng chẳng có ai khó ba đời". Giúp người cũng chính là giúp mình vậy. Hiểu được như vậy thì tất cả những việc làm phước, bố thí, cúng dường v.v... chúng ta luôn hoan hỷ, không có gì để than phiền hay trách móc. Vì mình làm cho chính mình mà. Chính người đi bố thí phải cảm ơn người nhận của thí ấy. Vì lẽ nếu không có người nhận thì mình bố thí cho ai. Chúng ta cũng phải cảm ơn những người chửi mắng ta. Vì lẽ nếu không có họ thì làm sao ta biết sự nhẫn chịu của mình đã đạt đến mức nào. Cho nên Đức Phật đã dạy trong kinh Tạp A Hàm rằng:

"Sức mạnh của trẻ thơ là tiếng khóc. Sức mạnh của người trí là dùng ánh sáng trí tuệ để xét soi. Sức mạnh của người học rộng là dùng sự hiểu biết của mình để phán đoán sự việc. Sức mạnh của đàn bà là sự hờn giận. Sức mạnh của người tu là sự nhẫn nhục và sức mạnh của người ngu là sự lệ thuộc vào sự khen chê của người khác"...

Nội từng ấy việc, chúng ta thử thẩm định lại mình ở vào hạng người nào. Các bậc A La Hán lậu tận đã hết; nên các Ngài tuy còn sống; nhưng các Ngài đã có thể khẳng định rằng: "*Ta, sự sanh đã hết, phạm hạnh đã lập, những việc cần làm đã làm xong và biết chắc chắn rằng kiếp sau ta không còn tái sanh nữa*". Các Ngài thì đồng mãnh và dứt khoát như vậy. Còn chúng ta thì sao? Làm việc gì cũng bị sự chấp ngã và chấp thủ chi phối. Do vậy vẫn mãi còn lênh đênh trong biển khổ luân hồi, chưa biết bao giờ mới ra khỏi.

Có nhiều người Phật Tử Nam Tông ở các nước Miến Điện, Thái Lan, Tích Lan, Lào, Cam Bốt v.v... họ hiểu rất rõ về phước báu; nên họ đã tu tạo chùa tháp, cúng dường chư Tăng, hộ trì Tam Bảo; nên những nơi này Tam Bảo được hưng long cả hơn 2.500 năm nay và chắc chắn rằng sẽ còn dài lâu hơn như thế nữa. Có người đến ngày sinh nhật tập trung con cái về chùa phát tâm làm việc thiện, tiền bạc con cháu biếu tặng đem hiến dâng vào cửa chùa những tịnh tài ấy, nhằm vun bồi phước báu về sau. Bây giờ bên Bắc Tông, một số quý Phật Tử thấy những việc làm này có ý nghĩa; nên những ngày sinh nhật của chính mình hay những thành viên trong gia đình của mình cũng muốn tu tạo phước báu bằng cách về chùa làm lễ và muốn hộ trì chùa bằng cách mang những tịnh tài có được trong ngày sinh nhật dâng lên cúng dường, hộ trì Tam Bảo và để tạo nhân duyên

thù thắng cho mỗi thành viên trong gia đình mình. Có nhiều người lý luận rằng: Chư Tăng Ni là những người xả tục xuất gia; nên để cho họ chuyên tu, còn vấn đề vật chất người cư sĩ có thể cúng dường được; nên để cho Phật tử tại gia lo liệu. Nhiều vị có điều kiện còn lập chùa, tháp xong xuôi, sau đó cung thỉnh chư Tăng Ni về Trụ Trì, giảng pháp. Còn việc tứ sự cúng dường đều do cư sĩ lo hộ trì. Đây là những hình ảnh đẹp mà chúng ta nên thực hành. Vì lẽ người xuất gia không có khả năng tạo ra kinh tế dễ dàng như người tại gia. Trong khi đó người tại gia vẫn còn vướng bận gia đình nên cũng không thể có toàn thời gian để lo cho Tam Bảo như người xuất gia được. Nếu cả hai bên đều cộng tác hỗ trợ như vậy thì Đạo Phật sẽ được phát triển mạnh mẽ và dài lâu.

Đức Phật một hôm đứng trên núi cao nhìn xuống đồng bằng, thấy những người nông phu đang làm ruộng và họ chia những thửa ruộng ra làm nhiều mảnh khác nhau. Ngài thấy xong, cho gọi các Đề Tử lại và dạy rằng: *"Từ đây về sau những chiếc y mà chư Tăng Ni đắp hằng ngày đều nên kết thành bằng nhiều tấm vải thô khác nhau, giống như những thửa ruộng kia và đây chính là nơi mà người tại gia có thể gieo trồng phước báu vào"*. Lời dạy ấy vẫn còn đây. Tuy rằng ngày nay y áo của chư tăng ni theo mỗi trường phái đều có sự thể hiện khác nhau; nhưng trên những mảnh y ấy không thiếu những mảnh ruộng phước như ngày xưa mà Đức Phật đã dạy.

Có hôm Ngài hỏi các vị đệ tử đi khát thực cùng với Ngài rằng: *"Cả hai con bò đang đi cày, gồm bò trắng và bò đen. Vậy con nào khổ hơn?"*. Có vị trả lời rằng: *"Bạch Đức Thế Tôn! Con bò đen khổ hơn con bò trắng; hoặc hai con đều khổ như nhau"*. Cuối cùng cũng có Thầy Tỳ Kheo trả lời rằng: *"Chính cái ách nó làm cho hai con bò kia khổ"*. Đức Phật từ tốn giải thích rằng: *"Thật ra con bò bị khổ, cái ách không khổ mà do chính cái ý dục của con người tạo ra những loại khổ kia, khiến cho con người vì danh sắc mà phải chạy theo nó. Phàm những gì có hình tướng đều bị vô thường chi phối, mà đã là vô thường thì phải khổ, đã khổ thì đều do không chi phối, mà cái nhân chính của không là vô ngã"*. Thế nhưng con người bị vô minh che lấp; nên tạo ra những hành động. Những hành động ấy là do sự hiểu biết, rồi tạo ra những hình tướng. Nếu vô minh diệt thì hành diệt, hành diệt thì danh sắc diệt v.v... cứ như thế thẩm thấu qua 12 nhân duyên và bản thể của sự vật; nếu con người thực chứng được điều này thì con người sẽ hết khổ; chứng được quả vô thường bồ đề. Tuy nhiên quả ấy vẫn còn xa; nếu con người không chấp nhận những thực tế đang xảy ra nhan nhản khắp nơi trên quả địa cầu này.

Ngay cả Đức Phật cũng cần đến phước đức nữa, như qua câu chuyện khâu kim cho Ngài A Na Luật thì chúng ta sẽ rõ. Một hôm Ngài A Na Luật ngồi khâu kim; nhưng vì mắt bị mờ; nên hỏi lớn tiếng lên rằng: Có ai đó có thể khâu giùm kim cho ta để được phước đức không? Đức Phật đứng gần đó trả lời rằng: *"Như Lai sẽ khâu cho Ông"*. Ngài A Na Luật thưa: *"Như Lai đâu cần phước đức nữa"*. Đức Phật trả lời Ngài A Na Luật rằng: *"Chính Như Lai cũng cần phước đức"*. Chúng ta nghĩ sao về câu chuyện này? Nó không phải là một mẩu chuyện ngụ ngôn hay truyền thuyết, mà nó là một bài học sống động cho cả người tại gia lẫn xuất gia. Vì lẽ phước đức ai ai cũng phải cần đến.

Ngài Tulku Thondup người Tây Tạng hiện đang ở Hoa Kỳ, Giáo Sư Đại Học Havard, tác giả tập sách *"Peaceful Death, Joyful Rebirth"* mà tôi và Thượng Tọa Nguyên Tạng dịch là: *"Chết an lạc, tái sinh hoan hỷ"* đã được nhiều người đọc. Trong sách ấy Ngài định nghĩa về công đức và phước báu như thế này: *"Những giọt nước mưa từ hư không rơi xuống mặt đất, nước ấy sẽ chảy vào ao, rồi hồ. Tiếp đó nước sẽ chảy vào sông và cuối cùng chảy ra biển lớn. Trong biển cả mênh mông kia chứa rất nhiều nước; nhưng sẽ không thiếu những giọt nước lúc ban đầu"*. Việc này Ngài muốn nhắn nhủ đến chúng ta những gì?

Mỗi một lay mà chúng ta đánh lễ trước tôn tượng của chư Phật và chư vị Bồ Tát cũng giống như những giọt nước mưa ban đầu ấy; hoặc giả khi chúng ta đi chùa, mang cúng Phật một cành bông hay đĩa trái cây; hoặc giả đốt cúng Phật một cây nhang thơm, nhấn đến cúng dường cho việc xây chùa, đắp tượng, đúc chuông hay làm những công đức giúp người trong cơn hoạn nạn, khó nghèo; hoặc giả xây trường học, cầu cống v.v... tất cả những việc này là những điều có thể tạo nên biển công đức đại dương như nước trong biển cả mênh mông kia. Do vậy chúng ta không sợ chúng ta dư thừa phước báu, mà chỉ sợ rằng chưa đủ phước đức mà thôi. Ngược lại việc tạo tội, đầu là vô tình hay cố ý, chúng ta không thấy, không nghe, chẳng biết; nhưng tội ấy dần tăng, khiến cho phước báu của chúng ta tăng trưởng không kịp; nên nổi khổ vẫn cứ mãi chất chồng và con người vẫn mãi bị vòng luân hồi sanh tử chi phối.

Từ những câu chuyện thực tế bên trên, nếu chúng ta tự suy gẫm, gạn lọc cũng như biết hổ thẹn cho những ác nghiệp lâu nay mà chúng ta đã tự tạo trong nhiều đời, nhiều kiếp, cố gắng buông bỏ những điều xấu, thực hành những niệm thiện lương, cứu người, giúp đời v.v... thì chính đây là những nhân tố khả dĩ giúp ta có được số tiền lành đáng kể, để một mai chúng ta có đi đâu thai ở chỗ nào đi chẳng nữa, thì chúng ta cũng có vốn liếng để tiêu xài. Người biết tu tập là người biết bảo hộ bởi chính mình, không nên thấy người khác tốt hay xấu, làm hay không làm, mà hãy tự nhắc nhở mình là nên làm những gì lợi lạc cho chính bản thân của chúng ta, thì đó mới là điều đáng nói.

Khuyến tấn người khác cùng làm việc thiện; đó chính là những thiện hữu tri thức của chúng ta. Chúng ta nên gần gũi những người này, vì gần họ lâu ngày cũng giống như đi vào trong sương mai. Tuy sương không làm cho ta ướt áo; nhưng sương ấy sẽ thấm dần vào da thịt của chúng ta. Cũng như thế, nếu ta vào rừng trầm, tuy không lấy trầm đi; nhưng mùi trầm vẫn thấm nhuộm vào thân ta. Ngược lại, nếu chúng ta chỉ muốn gần gũi những ác tri thức, chẳng khác nào ta đi vào chợ cá. Tuy ta không ăn cá, không mua cá; nhưng mùi tanh của cá làm cho áo ta mặc bị tanh lây. Do vậy chúng ta cần gần gũi những bậc thiện hữu tri thức để phước báu được tăng trưởng nhiều hơn và không nên gần gũi những bạn ác hay "căn duyên thiện sự" thì tâm lẫn thân của ta chẳng được lợi ích gì.

Mong rằng người Phật tử chúng ta sẽ ý niệm được như vậy.

*Viết xong vào một sáng đầu xuân
tại thư phòng chùa Viên Giác Hannover-Đức Quốc 2014*

Sống và Chết có ý nghĩa

Tác giả:
Đức Dalai Lama XIV
Chuyển ngữ và chú thích:
Liễu Pháp

Sơ lược tiểu sử Đức Dalai Lama thứ 14:

Ngài tên là Tenzin Gyatso, sinh ngày 6 tháng 7 năm 1935 ở Taktser, Amdo, vùng đông bắc Tây Tạng. Khi mới 2 tuổi, Ngài đã được thừa nhận là hiện thân của Ngài Dalai Lama thứ 13. Năm 1950, ở tuổi 16, Ngài đảm nhiệm lãnh đạo chính trị nước Tây Tạng sau khi Trung Quốc xâm chiếm Tây Tạng năm 1949. Đến năm 1959, quân đội Trung Quốc đàn áp đã man cuộc nổi dậy của Tây Tạng ở Lhasa, Ngài bị bắt buộc phải rời nước đi lưu vong. Từ đó, Ngài sống ở Dharamsala, miền bắc Ấn Độ, là nơi chính phủ lưu vong Tây Tạng được thành lập.

Năm 1989, Ngài được trao tặng giải thưởng Nobel do công cuộc tranh đấu bất bạo động để giải phóng Tây Tạng. Ngài không ngừng chủ trương những chính sách bất bạo động, cho dù phải đối đầu với sự xâm lược cực đoan. Ngài cũng trở nên người lãnh giải Nobel đầu tiên được nhìn nhận là rất quan tâm về những vấn đề môi trường trên toàn thế giới.

Ngài đã du hành đến trên 70 nước, qua 6 lục địa. Ngài đã gặp các Tổng thống, Thủ tướng, những vị lãnh đạo của các nước lớn. Ngài đã thảo luận với các vị đứng đầu các tôn giáo khác nhau và nhiều khoa học gia nổi tiếng.

Từ năm 1959, Ngài đã nhận hơn 100 giải thưởng, bằng tiến sĩ danh dự và các phần thưởng công nhận thông điệp của Ngài về hòa bình, bất bạo động, sự thông hiểu giữa các tôn giáo, trách nhiệm chung của mọi người và tâm từ bi. Ngài là tác giả của trên 75 cuốn sách.

Xuất xứ bản dịch:

Đây là bản dịch Chương 9 cuốn "In My Own Words – An Introduction to My Teachings and Philosophy" của Đức Dalai Lama thứ 14, do Rajiv Mehrotra hiệu đính; tái bản lần thứ hai, 7/2011; Hay House, Inc. xuất bản.

Sống và chết bình an là những gì làm bận tâm tất cả chúng ta. Chết là một hình thức của đau khổ; đó là một kinh nghiệm mà ai cũng muốn tránh, tuy nhiên cái chết nhất định sẽ phải đến với mỗi người trong chúng ta. Mặc dầu như thế, chúng ta không thể theo một phương thức hành động nào để đối diện với cái chết mà không sợ hãi. Một trong những yếu tố chính sẽ giúp chúng ta khi chết được bình tĩnh và không rối loạn là cách mà ta đã sống trong cuộc đời mình. Chúng ta càng làm cho đời sống mình có ý nghĩa hơn thì chúng ta sẽ càng ít tiếc nuối hơn vào lúc chết. Như thế, chúng ta cảm thấy như thế nào khi cái chết đến là tùy thuộc rất nhiều vào cách mà chúng ta đã sống.

Đi vào một con đường tu hành tâm linh đã tồn tại qua nhiều kiếp và niên kỷ sẽ cho quý vị một viễn ảnh khác về cái chết. Trong bối cảnh quý vị hiện hữu qua nhiều kiếp tuần tự, cái chết như là thay quần áo. Khi

quần áo trở nên cũ kỹ và sờn rách, quý vị thay quần áo mới. Điều này có ảnh hưởng tới thái độ của quý vị về sự chết; nó làm khởi sinh một sự nhận thức rõ ràng hơn rằng cái chết là một phần của sự sống. Những tầng lớp thô sơ hơn của tâm tùy thuộc vào não bộ của chúng ta, như thế chúng chỉ vận hành lúc nào mà não bộ còn vận hành. Ngay khi mà não bộ ngưng hoạt động, những tầng lớp thô sơ này của tâm tự động ngưng nghỉ. Não bộ là điều kiện phải có cho các tầng lớp thô sơ của tâm xuất hiện, tuy nhiên gốc rễ đáng kể của tâm là sự liên tục của tâm vi tế (*là dòng tâm trôi chảy liên tục*); tâm vi tế không có điểm khởi đầu.

Khi chúng ta chết, người khác có thể nhắc nhở giúp chúng ta tạo nên những trạng thái tâm tích cực cho đến thời điểm mà tầng lớp tâm thô sơ tan biến đi. Nhưng một khi mà chúng ta đã đi vào trạng thái tâm vi tế thì chỉ có sức mạnh của những phẩm chất chúng ta có sẵn từ trước mới có thể giúp ta được. Ở thời điểm đó, thật khó cho bất cứ một người nào khác mà có thể nhắc nhở cho chúng ta về đức hạnh. Vì thế cho nên, thật là quan trọng ngay từ lúc còn trẻ tuổi chúng ta phải phát triển sự hiểu biết về cái chết và làm quen với những phương thức để đương đầu với sự tan biến của tâm. Chúng ta có thể làm điều này bằng cách tập dượt nó qua sự quán tưởng. Rồi thì, thay vì sợ hãi sự chết, chúng ta có thể phấn khởi về sự chết. Chúng ta có thể cảm thấy rằng sau khi chuẩn bị nhiều năm, chúng ta có khả năng đương đầu một cách có hiệu quả với sự thách thức của cái chết.

Vượt qua Sợ Hãi

Một khi quý vị đã kinh nghiệm cái tâm vi tế sâu hơn trong thiền quán, quý vị có thể thực sự kiểm soát được cái chết của mình. Dĩ nhiên điều đó chỉ có thể làm được khi quý vị đạt được mức hành thiền cao. Trong kinh điển có những mức thực tập cao, như là phép chuyển hóa tâm, nhưng tôi tin rằng sự thực tập quan trọng nhất là tâm tĩnh thức. Đó là một cái gì mạnh mẽ nhất. Mặc dầu rằng trong sự thực tập hằng ngày, tôi hành thiền trên tiến trình của sự chết cùng với những phương pháp thực tập khác theo kinh điển, bảy hay tám lần mỗi ngày, tôi vẫn tin chắc rằng tôi sẽ nhớ tới tâm tĩnh thức dễ dàng nhất khi tôi chết (về tâm tĩnh thức, xin xem Chương 7, cùng tác phẩm "In My Own Words" của Đức Dalai Lama).

Dĩ nhiên, khi hành thiền trên sự chết, chúng ta cũng chuẩn bị cái chết cho chúng ta, vì thế chúng ta không còn phải lo lắng về chuyện đó. Mặc dù tôi vẫn chưa sẵn sàng để đối diện với cái chết thực sự của tôi, đôi khi tôi tự hỏi không biết mình sẽ đương đầu như thế nào khi thực sự đối diện với cái chết. Tôi quả quyết rằng nếu tôi sống lâu hơn, tôi sẽ hoàn thành được nhiều việc hơn. Ý chí muốn sống của tôi cũng ngang bằng với sự hứng khởi đối diện với cái chết.

Nhớ tưởng tới sự chết là một phần của sự tu Phật. Có những phương diện khác nhau trong việc này. Một là hành thiền liên tục về sự chết như là một phương tiện làm tăng lên sự dứt bỏ dính mắc với cuộc đời này và những thú hấp dẫn của cuộc đời. Một phương diện khác là tập dượt tiến trình của sự chết để quen thuộc với những tầng lớp tâm khác nhau sẽ kinh nghiệm khi đi vào cái chết. Khi các tầng lớp thô sơ ngưng nghỉ, tâm vi tế hiển hiện lên đăng trước. Hành thiền trên sự chết thật

quan trọng để đạt được kinh nghiệm sâu hơn về tâm vi tế.

Sự chết có nghĩa là thân này có những giới hạn nào đó. Khi thân không còn tồn tại, chúng ta chết và nhận lấy một thân mới. Chúng sinh căn bản hay cái ngã (*Chú thích 1*), được chỉ định cho sự tổng hợp của thân và tâm, vẫn còn tồn tại sau khi chết, mặc dầu cái thân xác đó thì không còn nữa. Cái thân vi tế vẫn còn tồn tại. Từ quan điểm đó, chúng sinh không có điểm khởi đầu hoặc là điểm chấm dứt; chúng sinh sẽ tồn tại cho đến khi thành Phật.

Mặc dầu như thế, con người vẫn sợ chết. Trừ phi quý vị có thể bảo đảm tương lai quý vị bằng những hành động tích cực trong kiếp hiện tại, vẫn có sự nguy hiểm bị tái sinh vào một cõi không thuận lợi. Trong kiếp này, cho dù quý vị có bị mất nước và trở nên người tỵ nạn, quý vị vẫn còn sống trong cõi người. Quý vị có thể tìm sự giúp đỡ và hỗ trợ. Tuy nhiên, sau khi chết, quý vị sẽ gặp những hoàn cảnh hoàn toàn mới lạ. Những kinh nghiệm thông thường mà chúng ta đạt được trong kiếp sống này thường không giúp ích gì được sau khi chết.

Nếu quý vị không có chuẩn bị đúng cách, mọi chuyện có thể rất là bất hạnh. Cách để chuẩn bị là huấn luyện cái tâm của mình. Trên một mức độ, điều này có nghĩa là trau dồi một lòng trung thực, đầy nhân ái và có những hành động phục vụ chúng sinh hữu tình khác. Ở một mức độ khác, điều này có nghĩa là kiểm soát tâm của quý vị, đó là cách chuẩn bị cho tương lai sâu sắc hơn. Rồi sẽ đến khi quý vị có thể làm chủ được tâm của mình, đó là mục đích chính của thiền quán.

Những người không tin có một cái gì sau khi chết có lẽ sẽ khá hơn nếu họ nghĩ rằng chết chỉ là một phần của sự sống. Sớm muộn gì thì tất cả chúng ta đều phải đối diện với cái chết, và ít nữa là điều đó cũng sẽ giúp ta nghĩ về cái chết như là một cái gì bình thường. Cho dù chúng ta cố tình tránh nghĩ đến cái chết, chúng ta cũng không thoát khỏi cái chết.

Đối diện với vấn đề như vậy, quý vị có hai sự chọn lựa. Một là chỉ đơn giản không nghĩ về cái chết, đuổi nó ra khỏi tâm của mình. Ít nhất thì tâm quý vị cũng sẽ được yên tĩnh. Nhưng đây không phải là một sự lựa chọn đáng tin cậy vì vấn đề vẫn còn đó, và rồi sớm muộn gì cũng phải đối diện với cái chết. Sự chọn lựa khác là đối diện với vấn đề, suy nghĩ cho sâu, cho xuyên thủng vấn đề. Tôi biết những người lính nói rằng trước khi ra trận lực lượng của họ mạnh mẽ hơn là khi đang thực sự chiến đấu. Nếu quý vị suy nghĩ về cái chết, tâm của quý vị trở nên quen thuộc với ý tưởng đó. Khi nó thực sự xảy ra, cái chết sẽ bớt đột ngột và quý vị bớt bối rối. Vì thế tôi nghĩ rằng suy nghĩ và nói về sự chết rất có ích.

Chúng ta cần làm cho đời sống của chúng ta có ý nghĩa. Trong kinh điển, những cõi hiện hữu được mô tả là vô thường, giống như là mây trên bầu trời mùa thu. Sự sinh ra và chết đi của con người có thể được hiểu bằng cách xem các diễn viên đến rồi đi trong một vở kịch. Quý vị thấy các diễn viên trước mặc một trang phục và rồi sau đó một trang phục khác. Trong vòng một khoảng thời gian ngắn, họ thay trang phục nhiều lần. Sự hiện hữu của chúng ta cũng giống như thế. Sự tiêu hao của đời sống con người được so sánh như là tia chớp trên bầu trời, như tảng đá to rơi xuống dốc.

Nước luôn luôn chảy xuống dốc, chẳng bao giờ có thể chảy ngược lên núi. Đời sống của chúng ta tiêu hao

dần mà hầu như là chúng ta chẳng để ý đến. Những ai trong chúng ta chấp nhận giá trị của sự tu hành tâm linh có thể nghĩ đến đời sống tương lai, nhưng trong thâm tâm chúng ta chính yếu thì chú trọng đến các mục đích trong đời sống này. Đó là cách mà chúng ta trở nên lẩn lộn và bị kẹt vào trong vòng sinh tử luân hồi. Chúng ta lãng phí đời sống của mình. Ngay từ lúc mới sinh ra, chúng ta đã tiến dần đến cái chết. Tuy thế chúng ta vẫn tiêu hao cuộc đời mình phần lớn để tích lũy thức ăn, quần áo và bạn bè. Vào lúc chết, chúng ta phải bỏ lại đằng sau tất cả mọi thứ này. Chúng ta phải ra đi đến một thế giới kế tiếp một mình, đơn độc, không có ai đi cùng.

Chỉ có một điều sẽ giúp ích cho chúng ta là nếu chúng ta đã có tu tập tâm linh và đã để lại vài dấu ấn tích cực trong tâm mình. Nếu chúng ta không còn lãng phí đời mình, tự thúc đẩy tu tập, chúng ta phải hành thiền trên đề mục vô thường và sự chết – từ khi sinh ra thân của chúng ta đã tự nhiên là vô thường và phải tan rã dần.

Chết như là Tu Tập Tâm Linh

Đi vào con đường tu tập tâm linh không chỉ ích lợi cho kiếp sống này mà còn mang lại an lạc cho những kiếp về sau. Một điều làm cản trở sự tu tập là chúng ta có khuynh hướng nghĩ rằng mình sẽ sống rất lâu. Chúng ta giống như một người nào đã định cư tại một nơi nào đó. Một người như thế tự nhiên là sẽ tham gia vào mọi chuyện trong đời, tích lũy của cải, xây dựng nhà cửa, trồng trọt, v.v... Một mặt khác, người mà quan tâm đến những kiếp sống sau khi chết thì giống như khách lữ hành. Khách lữ hành chuẩn bị đi để gặp những gì sẽ xảy ra và cuối cùng đến được nơi muốn đến. Thiền quán trên sự chết có kết quả là hành giả trở nên ít bị ám ảnh về những chuyện ở đời như tên tuổi và danh vọng, giàu có, địa vị. Khi đang làm việc để có đầy đủ trong cuộc sống, một người quán về sự chết cũng tìm được thì giờ để phát huy năng lực có thể mang lại an lạc cho những đời sống trong tương lai.

Chánh niệm về sự chết có thể được phát triển qua cả thiền định và thiền quán. Quý vị trước hết phải hiểu bằng trí tuệ rằng cái chết chắc chắn sẽ đến. Đó chẳng phải là một vấn đề lý thuyết mù mờ, nhưng là một dữ kiện đương nhiên và có thể quan sát được. Thế giới chúng ta được tin là đã có khoảng năm tỷ năm, và loài người thì hiện hữu trong 100.000 năm trở lại. Qua một thời gian dài như thế, thử hỏi đã có con người nào mà không đối diện với cái chết? Cái chết là hoàn toàn không tránh khỏi bất kỳ quý vị ở đâu, cho dù trốn sâu dưới biển hoặc bay cao trong bầu trời vô tận.

Cho dầu quý vị là ai cũng không khác gì, quý vị phải chết. Stalin và Mao đã là hai người quyền thế nhất trong thế kỷ 20. Mặc dầu thế, họ cũng phải chết; dường như họ đã đối diện cái chết với sự sợ hãi và đau khổ. Khi còn sống, họ cầm quyền như những nhà độc tài. Họ có người phục vụ và kẻ hầu hạ chung quanh sẵn sàng thi hành mệnh lệnh của họ. Họ cai trị tàn nhẫn, sẵn sàng tiêu diệt những gì thách thức quyền lực của họ. Tuy nhiên, khi đối diện với cái chết, mọi người mà họ tin cậy đến giờ phút đó, tất cả những gì mà họ nương tựa vào – quyền lực, khí giới, quân lực – chẳng còn dùng được nữa. Dưới hoàn cảnh như vậy, bất cứ người nào cũng phải sợ hãi thối.

Lợi ích phát triển chánh niệm về sự chết là sẽ giúp quý vị làm cho đời sống có ý nghĩa. Quý vị sẽ cho rằng niềm an lạc bền vững quan trọng hơn những thú vui ngắn hạn. Nhớ tưởng tới cái chết giống như là dùng búa để tiêu diệt tất cả khuynh hướng tiêu cực và những cảm xúc rối loạn (*Chú thích 2*).

Khi phát triển chánh niệm trên sự chết, quý vị cần nghĩ tới bước kế tiếp là cái chết không thể tiên đoán được chừng nào nó sẽ xảy ra. Điều này được biểu lộ rõ trong câu nói: «Ngày mai hay kiếp tới, bạn chẳng bao giờ biết cái nào đến trước». Tất cả chúng ta đều biết cái chết sẽ đến một ngày nào đó. Vấn đề ở đây là chúng ta luôn luôn nghĩ rằng cái chết sẽ đến một lúc nào đó trong tương lai. Chúng ta luôn luôn bận rộn với những chuyện ở đời. Vì thế quán về sự bất ngờ của cái chết là điều cần thiết. Sách vở truyền thống cắt nghĩa rằng quãng đời của con người trong thế giới này thì không chắc chắn là lâu hay mau, nhất là trong thời đại thoái hóa này. Cái chết không theo một quy tắc hoặc luật lệ nào. Bất cứ người nào đều có thể chết bất cứ lúc nào, dù họ già hay trẻ, giàu hay nghèo, đau yếu hay mạnh khỏe. Những người mạnh mẽ, không bệnh tật chết bất ngờ do những hoàn cảnh không thấy trước được; trong khi đó các người bệnh liệt giường vẫn còn sống một thời gian lâu dài.

Khi so sánh những nguyên nhân có thể dẫn đến cái chết với những yếu tố giúp đời sống con người tồn tại, chúng ta có thể thấy tại sao cái chết không thể tiên đoán được. Chúng ta thương yêu cái thân này, tin tưởng rằng nó mạnh mẽ và sẽ tồn tại rất lâu. Nhưng thực tế bất chấp những hy vọng của chúng ta. So với đất đá, sắt thép, thân xác của chúng ta yếu ớt và mong manh. Chúng ta ăn uống để bảo tồn sức khỏe và kéo dài sự sống, tuy nhiên có nhiều trường hợp ngay chính thức ăn làm ta bệnh hoạn và dẫn đến cái chết. Chẳng có cái gì bảo đảm rằng chúng ta sẽ sống mãi mãi.

Cái chết thật là kinh khiếp ở cuối đời. Tệ hơn nữa là chẳng có gì ta tạo dựng nên trong cuộc đời này - của cải, quyền lực, danh tiếng, bạn bè, hoặc gia đình - có thể giúp ta vào lúc chết.

Quý vị có thể là một người có uy quyền với một lực lượng quân sự vĩ đại, nhưng khi cái chết đến, lực lượng đó chẳng bảo vệ được quý vị. Quý vị có thể là người giàu có với khả năng mua sự chữa trị tốt nhất khi bị bệnh, nhưng cái chết phải đến, chẳng có chuyên viên y tế nào mà quý vị có thể thuê để chặn đứng được cái chết. Khi quý vị phải lìa khỏi thế giới này, của cải của quý vị phải bỏ lại đằng sau. Quý vị không mang theo mình một đồng xu. Người thân nhất của quý vị cũng không đi theo quý vị được. Quý vị phải đối diện với thế giới kế tiếp một mình đơn độc. Chỉ có kinh nghiệm tu tập mới có thể giúp quý vị mà thôi.

Thân xác của quý vị rất là quý báu đối với quý vị. Thân xác đã là bạn đồng hành vững chãi, đáng tin cậy nhất từ khi quý vị được thụ thai. Quý vị đã làm hết sức để chăm nom cho thân xác. Quý vị đã cho nó ăn để khỏi đói, cho uống cho khỏi khát, nghỉ ngơi khi mệt. Quý vị đã chuẩn bị mọi thứ để lo lắng, chăm sóc và bảo vệ thân xác của quý vị. Để bù lại, thân xác cũng phục vụ quý vị. Nó luôn luôn sẵn sàng đáp ứng nhu cầu của quý vị. Chỉ sự vận hành của trái tim thôi đã là một nguồn kỳ diệu; nó làm việc liên tục. Nó không bao giờ ngừng nghỉ, bất cứ quý vị đang làm gì, đang ngủ hay đang thức.

Tuy nhiên, khi cái chết đến, thân xác của quý vị bỏ cuộc. Tâm và thân của quý vị tách rời ra, và thân xác quý báu của quý vị chỉ trở nên một cái xác kinh tởm. Như thế đối với cái chết, của cải và sở hữu, bạn bè và thân thuộc, và ngay cả thân xác của quý vị cũng chẳng làm được gì cho quý vị. Chỉ có một cái có thể giúp quý vị đối diện với cái chưa từng biết (*cái chết*) là đức hạnh mà quý vị đã gieo trồng trên dòng tâm của quý vị (*Chú thích 3*). Đó là lý do tại sao sự tu tập tâm linh có thể giúp quý vị làm cho đời sống của quý vị có ý nghĩa.

Nhớ tưởng tâm tỉnh thức tự động mang lại sự định tĩnh và an bình cho tâm khi chết. Vun trồng một trạng thái tâm đạo đức khi chết có thể làm cho đạo hạnh chín muồi và bảo đảm được đầu thai tốt đẹp. Vì thế, theo quan điểm một người tu Phật, sống hằng ngày cuộc đời có ý nghĩa là làm cho chính quý vị quen thuộc với các trạng thái tâm đạo đức, rồi điều này sẽ giúp quý vị đối diện với cái chết. Đối diện với cái chết với kinh nghiệm tích cực hay không là tùy thuộc rất nhiều vào sự tu tập của quý vị trong đời sống của mình.

Điều quan trọng là cuộc sống hằng ngày phải có ý nghĩa... thái độ của chúng ta phải tích cực, hạnh phúc và ấm áp.

Chú thích của người dịch:

1. *Chú thích 1: Thực sự chẳng có một tự ngã riêng biệt; gọi là « chúng sinh căn bản » hoặc là « cái ngã » ở đây để chỉ thân và tâm của một chúng sinh; tên gọi chỉ là ý niệm, chỉ có tính cách qui ước trong tục đế mà thôi. Ngài Dalai Lama 14 đã giảng về Tánh Không trong Tâm Kinh Bát Nhã vào tháng 5/2001, được ghi lại trong cuốn « Essence of the Heart Sutra », Hồng Như Thubten Munsel chuyển Việt ngữ (Tịnh Túy Bát Nhã Tâm Kinh).*

2. *Chú thích 2: Xin đọc về Cảm Xúc Rối Loạn trong bài Chuyển Hóa Tâm, VG số 198, 12/2013.*

3. *Chú thích 3: Dòng tâm khi ở trạng thái tiềm ẩn thì gọi là hữu phần (bhavanga: anga là phần, bhava là sự hiện hữu, sự sống), duy trì sự hiện hữu của tiềm thức và trôi chảy liên tục, tiềm ẩn trong nội tâm của sự sống. Khi có tác động của một đối tượng nào thì hữu phần dừng lại và tâm bắt đầu khởi lên qua các căn để bắt đầu tiến trình của tâm (thu nhận, đánh giá, phản ứng...); sau đó trở lại trạng thái tiềm ẩn, ngấm ngấm trôi chảy của hữu phần. Hữu phần có chức năng như sở tàng của A-lại-da trong Duy Thức (theo Thực Tại Hiện Tiền của Tỳ Kheo Viên Minh).*

Để hiểu thêm về tâm và dòng tâm (luồng hộ kiếp), có thể tìm hiểu qua:

- *Vi Diệu Pháp Toát Yếu, do Phạm Kim Khánh dịch từ A Manual of Abhidhamma do Narada Maha Thera phiên dịch ra Anh ngữ và hiệu đính từ nguyên bản Pali của Acariya Anuruddha.*

- *A Comprehensive Manual of Abhidhamma, bản tiếng Anh do Bhikkhu Bodhi sửa chữa và biên soạn lại từ cuốn A Manual of Abhidhamma của Narada Maha Thera và nguyên bản Pali là Abhidhammattha Sangaha.*

- *Tài liệu 53 lớp học về Vi Diệu Pháp tại Như Lai Thiền Viện (San Jose, California) do Ngài U Silananda Sayadaw giảng dạy (tài liệu bằng audio files/ CD).*

**** Những chú thích hoặc chữ nghiêng trong dấu ngoặc là do dịch giả thêm vào cho rõ nghĩa •**

Quan điểm của Phật Giáo

trước sự đau đớn và bệnh tật

(tiếp theo VG 199)

Bài 3

Không nên hoãn sang ngày hôm sau

Eihei Dôgen
Hoang Phong chuyển ngữ

Lời giới thiệu của người dịch:

Eihei Dôgen (1200-1253)

Đạo Nguyên sinh năm 1200 tại một ngôi làng bên bờ sông Uji phía nam thành phố Kyoto. Mồ côi cha khi vừa lên hai và mồ côi mẹ lúc bảy tuổi. Từ bé ông rất thông minh, bốn tuổi đã đọc được thơ tiếng Hán. Sau khi mẹ mất thì một người chú tên là Minamoto Michitomo mang về nuôi. Người này là một nhà thơ

có tiếng thời bấy giờ, và có lẽ cũng nhờ đó mà Đạo Nguyên đã có một tâm hồn thấm nhuần thi văn rất sớm. Hầu hết các tác phẩm của ông đều bàng bạc một tinh thần thi phú thật sâu sắc và tràn đầy rung động. Lúc hấp hối mẹ ông có nhắn nhủ với ông rằng: "Con hãy cố gắng trở thành một nhà sư để giúp đỡ tất cả chúng sinh". Ông không bao giờ quên lời nhắn nhủ đó của mẹ. Năm 12 tuổi ông trốn vào vùng núi Hiei ở vùng đông bắc thành phố Kyoto để tìm một người chú khác tu ở một ngôi chùa trong vùng này để xin xuất gia. Lớn lên ông đã trở thành một trong các vị thiền sư và là một trong những nhà tư tưởng lỗi lạc nhất của nước Nhật và cũng có thể là cả Thiền Tông. Tập luận *Chánh Pháp Nhãn Tạng* (*Shôbôgenzô*) thật đồ sộ của ông là cả một tư liệu học tập cho toàn thể các học phái Thiền Tông. Ông mất vào năm 1253.

Bài giảng dưới đây của ông nhằm khuyên những ai nếu muốn bước theo Con Đường của Đức Phật thì phải kiên trì và quyết tâm, không nên vin vào lý do sức khỏe hay bất cứ một lý do nào khác để trì hoãn việc luyện tập. Bài giảng được trích từ quyển sách ghi chép các bài giảng của ông mang tựa là "*Shobogenzo Zuimonki*". Độc giả có thể xem ấn bản tiếng Pháp và tiếng Anh của quyển sách này trên mạng:

<http://www.buddhaline.net/Shobogenzo-Zuimonki-Ne-pas>

http://global.sotozen-net.or.jp/common_html/zuimonki/index.html

Sách in:

- *Enseignements du maître zen Dôgen, Shôbôgenzô Zuimonki*, nxb Sully, 2002, do thiền sư người Pháp là Kengan D. Robert dịch.

- *A Primer of Soto Zen: A Translation of Dogen's Shobogenzo Zuimonki* (East West Center Book) by Dogen, Reiho Masunaga, published by University of Hawaii Press, 1975.

Bài giảng của Đạo Nguyên

Những người tu tập theo Con Đường không bao giờ được phép hoãn lại việc luyện tập, mà phải luôn cảnh giác trong từng ngày và trong từng khoảnh khắc một. Phải chuyên cần luyện tập ngày này sang ngày khác, từ khoảnh khắc này sang khoảnh khắc khác.

Mùa xuân năm qua có một người thể tục đau ốm từ lâu và tự hứa rằng: ngày nào tôi khỏi bệnh thì tôi sẽ từ bỏ vợ con và sẽ cất một chiếc am nhỏ cạnh một ngôi chùa. Tôi sẽ dự lễ sám hối hai lần mỗi tháng (*theo tục lệ, chùa chiền thường tổ chức lễ sám hối hai lần mỗi tháng vào các ngày rằm và mồng một*), ngày ngày tôi sẽ luyện tập và nghe giảng *Dharma* (*Đạo Pháp*). Tôi nghĩ rằng đây là cách giúp tôi sống một cuộc sống đạo hạnh cho đến cuối đời tôi.

Một thời gian sau, nhờ được chăm sóc nên sức khỏe của người này cũng khá hơn, thể nhưng sau đó bệnh lại tái phát khiến người này nằm liệt giường. Tháng giêng vừa qua, bệnh tình bỗng trở nên trầm trọng hơn và người này đau đớn vô cùng, để rồi một hay hai tháng sau đó thì người ấy qua đời.

Đêm hôm trước khi chết, người này xin quy y Tam Bảo và nguyện sẽ tuân thủ giới luật của người Bồ Tát. Nhờ đó người này ra đi thật êm thấm. Chuyện xảy ra như thế thật cũng đáng mừng, vẫn còn tốt hơn là chết với một tâm thần xao động vì quyến luyến vợ con. Dầu sao đi nữa tôi vẫn nghĩ rằng nếu một năm trước đó người ấy sớm biết rời bỏ gia đình như dự tính, thì mọi việc xảy ra sẽ còn tốt đẹp hơn nhiều. Nếu thực hiện được nguyện vọng của mình thì người ấy sẽ được sống gần chùa, bên cạnh Tăng Đoàn và kết thúc đời mình trên Con Đường.

Trông thấy cảnh ấy, tôi nghĩ rằng dù trong bất cứ trường hợp nào thì cũng không nên hoãn sang ngày hôm sau việc tu tập giúp mình bước theo Con Đường của Đức Phật. Nếu quý vị đang ốm đau và nghĩ rằng khi nào khỏi bệnh thì mình sẽ bắt đầu luyện tập, thì việc ấy chứng tỏ rằng quý vị chưa hội đủ tinh thần Giác Ngộ. Thân xác chỉ là một sự cấu hợp của bốn thành phần (*đất, nước, lửa và khí*) sẽ không sao tránh khỏi bệnh tật? Thân xác của các vị Thầy trong quá khứ nào có phải là bằng vàng hay

bằng thép đầu (thế nhưng họ vẫn kiên trì và đạt được kết quả), họ chỉ được thúc đẩy bởi lòng hăng say tu tập giúp họ bước theo Con Đường và không màng đến bất cứ gì khác, họ gạt bỏ tất. Đây là cách gạt sang một bên những chuyện vụn vặt trong cuộc sống thường nhật, hầu giúp mình đủ sức đương đầu với các khó khăn to lớn hơn. Con Đường của Đức Phật thật vô cùng trọng đại, vì thế quý vị cũng nên tìm mọi cách để học hỏi ngay trong kiếp sống này, và không nên phung phí một giây phút nào.

Một vị Thầy trong quá khứ từng nói rằng: "Không được đánh mất thời giờ" (có thể đây là ý nói đến vị thiền sư Trung Quốc Shitou Xiquan, tiếng Nhật là Sandokai và tiếng Việt là Thạch Đầu Hi Thiên, thế kỷ thứ VIII. Vị này có làm một bài thơ rất nổi tiếng tóm lược các nét chính yếu trong giáo lý nhà Phật và câu kết là: "Tôi kính cẩn van xin quý vị chớ để những ngày và những đêm trong cuộc đời mình trôi đi một cách vô ích"). Dù được chăm sóc và dù cho căn bệnh có trở nên trầm trọng đi nữa thì quý vị vẫn cứ nên tiếp tục luyện tập trước khi tình trạng trở nên nan giải. Đến một lúc nào đó dù có phải đối đầu với các khó khăn của tình trạng ấy đi nữa thì quý vị cũng nên tìm đủ mọi cách giúp mình luyện tập trước khi cái chết xảy đến (xin lưu ý là Thiền học nói chung và nhất là thiền phái Tào Động chủ trương chỉ cần hành thiền trong yên lặng với một tư thế ngồi vững chắc và đúng cách gọi là zazen, không cần phải tìm hiểu hay lý luận gì cả, sự Giác Ngộ rồi sẽ xảy đến một cách tự nhiên).

Nếu mình mang bệnh thì đôi khi cũng qua khỏi, thế nhưng đôi khi cũng có thể trở nên trầm trọng hơn. Lắm khi bệnh cũng lành mà không cần phải chữa chạy gì cả. Trái lại dù được tận tình chạy chữa thế nhưng đôi khi bệnh vẫn cứ trở nên trầm trọng hơn. Quý vị phải luôn ý thức điều ấy.

Những ai đã bước vào Con Đường, thì không nên nghĩ rằng mình sẽ luyện tập khi nào tìm được một mái nhà (một chiếc am, một ngôi chùa. Trong quá khứ người Nhật thường có tục lệ tự cất am, xây chùa để tu hành), có được quần áo (cà sa) và chiếc bình bát. Nếu vì quá nghèo khó, quý vị chờ khi nào có quần áo (cà sa), bình bát và những thứ khác nữa, thì quý vị có ngần ngại được cái chết không cho nó tiến đến gần mình hay không? Nếu quý vị cứ tiếp tục chờ đợi khi nào có được những thứ ấy thì quả đây chỉ là một cách phung phí thời giờ một cách vô ích. Dù là người thế tục hay đã xuất gia, quý vị hãy bước ngay theo Con Đường của Đức Phật, không cần phải chờ đến khi có áo cà sa và chiếc bình bát. Manh áo cà sa và chiếc bình bát cũng chỉ là nghi thức của một nhà sư.

Một người tu tập chân chính bước theo Con Đường của Đức Phật sẽ không bám víu vào các thứ ấy. Nếu chúng tự đến với mình thì cứ tiếp nhận, thế nhưng không được cố tình mong cầu sẽ có được những thứ ấy. Khi đã có chúng, thì không được tìm cách có nhiều hơn nữa, đến độ hai tay không còn chỗ để mà cầm. Thái độ đó đi ngược lại với những lời giáo huấn của Đức Phật và cũng chẳng khác gì như cố tình chờ chết mà không chịu chữa chạy.

Nếu muốn đạt được mục đích của Con Đường của Đức Phật, thì quý vị không được say mê và chăm sóc quá đáng cuộc sống này của mình, thế nhưng cũng không nên tàn phá nó. Nhằm tránh khỏi mọi sự gián đoạn trên đường tu tập, và nếu cần thì quý vị có thể

dùng ngải đốt (moxa / châm cứu bằng cách đốt ngải ở vị trí các huyết) và uống các thứ dược thảo.

Dầu sao đi nữa, nếu quý vị chỉ lo chữa chạy và chờ khi nào lành bệnh thì mới nghĩ đến việc luyện tập thì quả là một điều hết sức sai lầm.

Vài lời ghi chú của người dịch

Trong **Bài 1** nêu lên quan điểm của Phật Giáo Theravada đã cho chúng ta thấy ốm đau là bản chất tự nhiên và tất yếu của thân xác ô nhiễm. Đối với người tu tập thì họ chỉ cần hành xử trong cuộc sống như thế nào để có thể buông xả tất cả, hầu giúp mình bước vào Con Đường một cách thanh thản và nhẹ nhàng. Hình ảnh của những vị tỷ kheo ôm bình bát, yên lặng và chậm rãi bước đi giữa cuộc đời này có thể phản ánh ít nhiều lý tưởng của một vị A La Hán. Lý tưởng đó nói lên sự đình chỉ của sự vận hành trôi buộc của sự hiện hữu của người tu hành.

Trong **Bài 2**, theo Kim Cương Thừa thì trái lại sự đau đớn và bệnh tật trên thân xác là những "dịp may" vô cùng quý giá giúp người tu tập đạt được Giác Ngộ, bởi vì đây là những cơ hội giúp họ phát động lòng tử bi trong lòng mình khi nghĩ đến tất cả chúng sinh cũng đều khổ đau như mình. Những cơn đau đớn khủng khiếp và những bồn loạn trong tâm thức chẳng hạn như sự giận dữ, tham lam, hận thù cũng như những ám ảnh bản năng, đều hàm chứa những sức mạnh vô song. Người tu tập Kim Cương Thừa phải biết lợi dụng những sức mạnh tiêu cực ấy để biến chúng trở thành tích cực giúp mình bước thẳng vào Giác Ngộ.

Thiền Tông mở ra cho chúng ta một thế giới khác hẳn. Trong thế giới đó dường như không còn một điểm chuẩn nào có thể giúp chúng ta định hướng, cũng không có một nguyên tắc nào được quy định rõ rệt để noi theo, và tất nhiên chúng ta cũng sẽ khó tránh khỏi một sự hoang mang nào đó. Chẳng qua là vì cái thế giới của Thiền Tông thật thâm sâu và hết sức mê mông khiến người tu tập dễ bị lạc hướng.

Các công án không phải là những chủ đề để tìm hiểu hay phân tích, mà chỉ để giúp mình trực nhận một cái gì đó tàng ẩn phía sau các công án ấy. Một số người tìm cách giải thích ý nghĩa các công án theo quan điểm và kinh nghiệm riêng của họ và do đó cũng có thể đã khiến cho một số người khác tin theo càng bị hoang mang thêm. Nếu các công án chỉ là một phương tiện thì các kỹ thuật thiền định cũng như các chủ đề suy tư khác đối với Thiền Tông cũng chỉ giữ những vai trò thứ yếu mà thôi. Ngồi xuống trong tĩnh lặng, nhìn vào một bức tường hay một khoảng trống không trước mặt là chủ đích chính yếu nhất của Thiền Tông. Ngồi xuống, ngồi xuống, và lúc nào cũng cứ ngồi xuống..., im lìm và bất động như một pho tượng hay một quả núi, không suy nghĩ gì cả và cũng chẳng chờ đợi gì cả, thế nhưng thật ra đây lại là mục đích tối thượng và sâu xa nhất của một người tu thiền.

Thiền học "Tchan" của Trung Quốc trên thực tế cũng đã ít nhiều mai một, và sau khi được du nhập vào Nhật

Bản vào khoảng thế kỷ thứ VII thì đã chịu ảnh hưởng rất nhiều bởi văn hóa và tánh khí của người Nhật để trở thành thiền học "Zen" ngày nay. Vô số các nghi thức tỉ mỉ và thật chính xác, cũng như những khung cảnh đơn sơ, nghiêm trang và thiêng liêng của những gian phòng thiền, của những khu vườn thiền hay một lối sống thiền mà người Nhật đã ghép thêm vào Thiền Tông cũng chỉ cần thiết cho những bước đầu của một người tu tập.

Thế nhưng ở thế giới Tây Phương lại xảy ra một sự kiện hết sức lạ lùng là có rất nhiều người tu tập rập khuôn theo thiền học Zen Nhật Bản, trong số họ có những người có trình độ học vấn rất cao, họ là giáo sư đại học, bác sĩ, các khoa học gia, triết gia..., cũng như rất nhiều tầng lớp khác trong xã hội. Đồng thời ở Tây Phương thiền học Zen cũng đã bất ngờ cho thấy một xu hướng khá đặc biệt là việc hành thiền được sử dụng như một phương pháp chữa trị bệnh tật và các rối loạn tâm thần. Khoa học đã chứng minh cho thấy một người hành thiền chủ động sự đau đớn dễ dàng hơn so với những người bình thường. Sự chủ động các xúc cảm trong tâm thức cũng dự phần thật tích cực vào việc chữa chạy bằng thuốc men hay bằng các phương tiện khác. Một số bệnh viện đã chính thức mở ra các khoa trị liệu bằng phép hành thiền. Một số trường học cũng bắt đầu nghĩ đến việc tập cho các em học sinh ngồi thiền giúp chúng bớt nghịch ngợm và chú tâm vào việc học hành dễ dàng hơn. Thế nhưng cũng cần phải hiểu rằng bất cứ một sự bám víu nào, dù là dưới bất cứ một hình thức nào cũng không phải là cách tu tập Phật Giáo. Hành thiền phải đưa người tu tập đến Giác Ngộ, và tuyệt nhiên không phải là một phương pháp cải thiện sức khỏe. Dầu sao theo Dilgo Khyentsé Rinpoché trong bài giảng số hai thì y khoa cũng chỉ là một phép luyện đan mà thôi.

Tư thế ngồi yên và bất động của một người hành thiền là một phương pháp giúp chủ động thân xác ô nhiễm, cấu hợp và vô thường của mình. Sự chủ động đó sẽ xóa bỏ mọi xúc cảm đớn đau trên thân xác và mọi sự bám víu trong tâm thức, nhằm giúp người hành thiền tìm về với thân xác nguyên thủy, tinh khiết và "khổ hạnh" của mình, nói cách khác là khám phá ra thân xác của một vị Phật (Dharmakaya). Thiền học Zen gọi sự khám phá đó hay sự trở về với chính mình là Ngộ (Satori). Thật ra những gì trên đây là do người dịch suy đoán thể thôi, bởi vì những người hành thiền chân chính và đặc đạo không bao giờ giải thích Ngộ mà họ đạt được là gì. Hơn nữa thiền học Zen cũng chỉ nói đến zazen, tức là tư thế ngồi của một người hành thiền, nhưng không giải thích một cách chính xác ngồi để làm gì, nhất là không hề đề cập gì đến các phép thiền định tĩnh lặng và phân giải thường được nghe nói đến, bởi vì theo Thiền Tông thì sự Giác ngộ là một sự trực nhận không cần phải nhờ vào các giai đoạn "chuẩn bị" ấy.

Giữ tư thế ngồi với hai chân tréo lại, uy nghi và bất động với một tâm thức thăng bằng không phải là một chuyện dễ. Chúng ta hãy thử ngồi thì sẽ hiểu ngay: thật hết sức khó cho chúng ta giữ được hơn năm phút trong tư thế thật đúng của một người hành thiền. Hai chân có thể bị tê vì máu chảy không đều, cảm giác ngứa ngáy trên thân thể, cổ mỏi, buồn ngủ, hoặc bồn chồn, v.v... và v.v... Thân xác tương đối dễ giữ yên hơn tâm thức, thế nhưng nếu chúng ta không giữ được thân xác bất động thì cũng sẽ hết sức khó cho chúng ta mang lại sự thăng

bằng cho tâm thức, và cũng nên hiểu rằng cả hai, thân xác và tâm thức, đều liên kết chặt chẽ với nhau.

Do đó hành thiền là một hình thức phấn đấu thật mạnh, phấn đấu với đau đớn và bệnh tật trên thân xác và các xúc cảm bám víu trong tâm thức của chính mình. Chẳng phải khổ đau là Sự Thật Cao Quý thứ nhất trong bốn Sự Thật Cao Quý và là những gì cần phải nhận biết trước hết hay sao? Sự Thật ấy thật hết sức cần thiết hầu giúp người hành thiền mở rộng con tim mình hướng vào tất cả chúng sinh.

Sự đau đớn, bệnh tật là những dấu hiệu mất thăng bằng trong sự vận hành của ngũ uẩn. Hành thiền trong im lặng là một cách tái lập lại sự thăng bằng đó, và cũng là một cách giúp mình nhận thấy các cách hành xử sai trái của mình trong quá khứ đã đưa đến tình trạng hiện nay của mình. Nói một cách khác đây là cách giúp mình ý thức được các sự lầm lỗi của mình trước đây nhằm tự tha thứ cho mình và xóa bỏ mọi sự lo lắng về bệnh tật hầu giúp mình "lớn lên" một cách lành mạnh hơn. Đây cũng là cách giúp chúng ta phát lộ lòng từ bi, giữ gìn đạo đức, tẩy xóa mọi thứ ô nhiễm cũng như các cảm tính kiêu căng và các xúc cảm bồn loạn nhằm giúp mình mở rộng tâm thức hầu thể dạng "Ngộ" có thể bùng lên. Cũng xin mạn phép nhắc lại một lần nữa là những gì trên đây cũng chỉ là những sự suy luận cá nhân của người dịch mà thôi. Thật vậy tư thế ngồi im và bất động của một người hành thiền tự nó đã là một sức mạnh và tự nó cũng đã hàm chứa từ bên trong nó những khả năng thật tuyệt vời giúp người hành thiền bước thẳng vào Giác Ngộ.

Ngoài ra người ta cũng thường nói đến sự tỉnh thức trong Thiền Tông, tức là sự hòa nhập vào từng giây phút một trên dòng chuyển động của hiện thực. Thật ra thì thể dạng này luôn đòi hỏi một sự tập luyện lâu dài và cũng không nhất thiết là một đặc thù của Thiền Tông, bởi vì hầu hết các tông phái khác cũng có nêu lên và cũng đã đưa ra nhiều kỹ thuật nhằm thực hiện thể dạng này. Chủ đích của Thiền Tông cũng như của Kim Cương Thừa là giúp người tu tập đạt được Giác Ngộ một cách bất thần và ngay trong kiếp sống này.

Bài giảng của Đạo Nguyên trên đây không hề nói đến là chúng ta phải thiền định như thế nào mà chỉ khuyên chúng ta không được đánh mất thời giờ trước khi đau ốm xảy đến với mình, và dù cho đang ốm đau hay đang gặp phải những khó khăn nào đi nữa, thì cũng cứ phải ngồi xuống để hành thiền. Lời khuyên quan trọng thứ hai là phải thiền định ngay, không nên đòi hỏi phải hội đủ bất cứ một điều kiện nào cả, không được chờ đến khi tìm được một ngôi chùa, một mái am, chiếc áo cà-sa và chiếc bình bát thì mới tập thiền. Thật vậy bệnh tật và đớn đau vận hành thuận theo dòng luân lưu của nghiệp, và không hề chờ đợi đến khi nào chúng ta chuẩn bị xong thì mới ra tay. Chúng ta phải ngồi xuống ngay trong những giây phút này để chuẩn bị và chờ đợi chúng. Một mái chùa "tươm tất", một chiếc áo cà-sa "may khéo" hay một chiếc bình bát "thật đầy" cũng có thể trở thành những chướng ngại vật cho chúng ta đấy.

Hoang Phong chuyển ngữ
Bures-Sur-Yvette, 15.10.2013

39 năm nhìn lại

Những tháng ngày không quên

• Nguyễn Quý Đại

Xuân Giáp Ngọ lại về. Mùa xuân gợi chúng ta nhớ lại biến cố 39 năm trước chiến tranh Việt Nam trong giai đoạn khốc liệt nhất.

Ngày 14/3/1975 quân đội VNCH triệt thoái Cao Nguyên, máu của quân dân miền Nam đã đổ ra trên tỉnh lộ 7 về đến Nha Trang. Đà Nẵng di tản chiến thuật ngày 29/3 hàng trăm ngàn người hải hùng lên các tàu hải quân di tản hy vọng tìm được tự do... Cho đến ngày 30/4 Việt Nam Cộng Hòa bị bức tử.

Chiến tranh Việt Nam kéo dài hơn 2 thập niên thực chất chỉ là cuộc tàn sát gần 4 triệu đồng bào ở cả hai miền Nam Bắc, do đảng cộng sản quốc tế hỗ trợ CSVN nhân danh "kháng chiến giành độc lập" và "giải phóng dân tộc", "cuộc chiến chống Mỹ cứu nước, giải phóng miền Nam" (theo kế hoạch của Mao: đánh Mỹ cho tới người Việt cuối cùng để mở rộng đế quốc Tàu đỏ). Cố Tổng bí thư Lê Duẩn (1907-†1986) tuyên bố *"ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô, Trung Quốc"* cuộc chiến đã gây ra tang tóc lâm than khói lửa. CSVN áp dụng chủ thuyết Mác-xít, các lãnh tụ độc tài như Stalin, Mao Zedong (1893-†1976) Lenin được tôn thờ. Bộ Chính trị đảng cộng sản giữ độc quyền "kinh thánh" Marxismus, trong sinh hoạt chính trị và kinh tế qua từng giai đoạn. Chủ trương của cộng sản là *"chính trị đảng và xã hội không được phân biệt. Nhà nước là định chế duy nhất của xã hội"*. Người công dân không có quyền nào ngoài bốn phận làm theo ý của đảng cầm quyền. Giai đoạn đầu chiếm Sài Gòn đảng CS mù quáng chủ trương *"bài trừ văn hóa"*, thư viện Quốc Gia kho tàng sách vở tài liệu quý giá của VNCH bị "cán bộ" đem bán giấy vụn. Văn hóa phẩm như nhạc, các tủ sách gia đình bị tịch thu giống như thời Tần Thủy Hoàng (246-209) kết thúc thời Chiến quốc, đốt sách chôn học trò, bài trừ Nho giáo.

Sau ngày 30/04/1975 cộng sản Việt Nam luôn tự hào *"chiến thắng hai Đế quốc lớn"*, thi hành chính sách "tập trung cải tạo" những người làm việc với chế độ cũ. Đảng chủ trương cướp đoạt tài sản miền Nam qua các cuộc *"cải cách công thương nghiệp"*, đổi tiền, đánh tư sản, đưa đi kinh tế mới... Đổi tiền lần đầu người miền Nam dù có nhiều tiền cũng chỉ được phép đổi tối đa 200 đồng tiền mới "Hồng", hối suất tính như sau: 500 đồng của Ngân Hàng Quốc Gia Việt Nam (VNCH) đổi lấy 1 đồng tiền Hồng, vào thời điểm đó 1.USD = 118 đồng VNCH. Nhiều người có tiền trong các trương mục Ngân hàng trước 1975 đều mất hết, nhà cầm quyền không cho họ lấy tiền ra, ngược lại nếu trước đó có nợ thì phải tiếp tục trả! Người buôn bán có tiền không đổi được trở thành trắng tay phải tự tử... Đổi tiền lần thứ 2 và "đánh tư sản", "cán bộ" cộng sản tịch thu tài sản đuổi người đi kinh tế mới! Thành phần "cán bộ" cộng sản bỗng giàu hơn, có nhà có xe... Đời sống người dân miền Nam từ phần thịnh đi xuống tận cùng khổ đau nghèo khó. Nhiều người bị "tập trung cải tạo" đã chết trong núi rừng khắc nghiệt miền Bắc, hoặc trong các trại tù. Hàng triệu người liêu chết trên những chiếc thuyền con vượt biển Đông bất chấp

phong ba bão tố, hải tặc cướp của, hãm hiếp, giết người, hay bất chấp gian khổ vượt thoát bằng đường bộ đi tìm cái sống trong cái chết, để đổi lấy hai chữ Tự Do. CSVN làm xã hội chậm tiến, không có Tự do, Dân chủ, Kinh tế không phát triển trong lúc các nước Á Châu vươn lên trên mọi lãnh vực v.v... Theo triết gia Kim Định:

"Ngày 30/4/1975 không chỉ là cái tang của người Việt Nam, mà còn có thể nói là cái tang chung của nhân loại...". Lời của cố TT Ronald Reagan (1911-2004):

"... Chấm dứt chiến tranh không đơn thuần là chỉ rút quân về nước là xong, bởi vì cái giá phải trả cho hòa bình đó là ngàn năm tăm tối cho các thế hệ sinh tại Việt Nam về sau".

Thiên đường cộng sản tại Nga cùng các nước Đông Âu sụp đổ từ năm 1989. Việt Nam bang giao với khối cộng sản trở thành ngõ cụt, nên phải mở cửa "đổi mới" nghiêng về khối Tây phương để khỏi bị loại ra khỏi thế giới văn minh. Nhưng vẫn giữ chính sách cai trị đóng khung giáo điều của chủ thuyết cộng sản gian ác, lỗi thời.

Các tôn giáo đều bị đàn áp, CSVN thành lập Giáo Hội quốc doanh, bỏ tù các người yêu nước lên tiếng chỉ trích chế độ đòi hỏi tự do dân chủ và nhân quyền. Nhiều sách vở, bút ký viết về cuộc đổi đời sau năm 1975 trong hơn một phần ba Thế kỷ đủ để mọi người nhìn lại những thương đau còn in hằn trong tâm khảm của dân tộc Việt Nam!

Nhà cầm quyền CSVN từng kết án những người tỵ nạn cộng sản là *"thành phần phản quốc, bỏ nước ra đi vì kinh tế, bọn làm tay sai..."*. Nhưng rồi vì quyền lợi đối với khối người Việt tỵ nạn từ đó họ đổi cách gọi *"Việt Kiều là những khúc ruột ngàn dặm"*, khuyến khích hơn 3 triệu người Việt hải ngoại về thăm nhà, hằng năm gởi tiền tỷ về giúp gia đình bạn bè, làm từ thiện... Việt Nam có số ngoại tệ khổng lồ, chỉ cần in thêm tiền giấy không vàng bảo chúng để đổi lấy đô la.

Dù đất nước nổi liền Nam-Bắc nhưng lòng người chưa được thống nhất! Chúng ta không muốn gọi lại lòng thù hận, nhưng cần nhắc lại những gì đáng quên và đáng nhớ để những người may mắn rời khỏi Việt Nam trước 75; hoặc những ai không sống tại miền Nam, chưa thấy được hoàn cảnh ngày đổi đời, - nhất là các thế hệ con cháu sinh sau 1975, trong cũng như ngoài nước biết bản chất, chính sách độc tài của chế độ cộng sản dù họ luôn tuyên truyền đánh bóng. Người Việt tỵ nạn trân quý cờ Vàng Ba Sọc Đỏ, bởi vì cờ Vàng là linh hồn cho tự do, dân chủ của người Việt hải ngoại. Lá cờ này mãi vẫn là một biểu tượng của tự do và niềm hy vọng cho một ngày mai tươi sáng, tốt đẹp hơn.

Tổ tiên chúng ta đã hy sinh biết bao xương máu để bảo vệ đất nước *"tấc đất tấc vàng"* mà nay đảng CSVN cắt lãnh hải, biên giới dâng cho Trung cộng, hành động bán nước qua các Hiệp ước giữa hai đảng cộng sản Việt-Hoa, che giấu không công báo cho Quốc dân biết. Ai Nam Quan địa đầu tỉnh Lạng Sơn nhiều thế kỷ trước ngăn chặn quân Tàu muốn tiến về phương nam, đều bị chặn đứng nơi đây. Thác Bản Giốc ở Cao Bằng đẹp với cảnh thiên nhiên hùng vĩ, Tục Lãm nay đã mất một phần.... Trình trạng cho ngoại quốc thuê rừng, thuê đất, khai thác Bauxite làm ảnh hưởng môi sinh, thiệt hại đến an ninh quốc gia, nhà cầm quyền vay mượn nợ các quốc gia trên thế giới là gánh nặng cho con cháu không biết đến mấy đời mới trả xong? Trong khi biển đảo, tài

nguyên phong phú đã bị cán bộ CS bán chia nhau tiền đây tui....

Nhìn lại Hiệp định Paris ký giữa Hà Nội và Ngoại trưởng Kissinger ngày 27/01/1973. Hoa Kỳ rút quân trong danh dự. Bắc Việt lợi dụng cơ hội xua quân xâm lăng và cưỡng chiếm miền Nam. Quốc Hội Hoa Kỳ cắt mọi viện trợ Quân sự và Kinh tế cho miền Nam (VNCH) tài khóa 1974-1975, trong lúc Bắc Việt nhận viện trợ vũ khí tối đa của khối cộng sản Nga-Tàu và Đông Âu.

Việt Nam Cộng Hòa bị xóa tên khi tân TT Dương Văn Minh (1916-2001) tuyên bố đầu hàng trên đài phát thanh Sài Gòn lúc 11 giờ ngày 30.4.75. Đường phố Sài Gòn u buồn, vắng lặng... Tiếng đại bác 130 đã ngưng, trên đường phố còn xác chết rải rác qua các cuộc giao tranh hay những toán quân nhân tự tử vì phần uất khi nghe lệnh đầu hàng. Xe tăng T54, bộ đội CS được các thành phần nằm vùng, mặc thường phục, cổ đeo cờ xanh đỏ sao vàng hướng dẫn chạy về Dinh Độc Lập. Khắp nơi súng đạn, giày dép, quần áo, đủ màu sắc của quân đội VNCH cời bỏ ngổn ngang. Họ uất hận những người chủ bại phản bội, bọn tướng hèn bỏ chạy trước mà còn lừa bịp ra lệnh *"tử thủ chiến đấu đến giây phút cuối cùng"*.

Những chiến sĩ vô danh tử trận không có quan tài chôn cất. Các thương binh của quân đội VNCH bị đuổi ra khỏi các quân y viện, lê lết trên đường phố vết thương còn rớm máu. Nỗi đau khó quên của người chiến bại và lo sợ như cảnh đầu tổ trong đợt "cải cách ruộng đất" lại tiếp tục xảy ra! Người Sài Gòn ngỡ ngàng, nỗi lo âu dồn dập, ngổn ngang, tâm tư buồn bã trước nghịch cảnh đổi đời, lạnh lùng nhìn đoàn quân "chiến thắng" trên đường phố, với chiếc mũ cối và đôi dép râu xa lạ. Chỉ có đám "cán bộ" nằm vùng xách động hoan hô chiến thắng...

Sinh hoạt Sài Gòn trước 1975 với chế độ tự do, sinh viên, học sinh xuống đường biểu tình. Các cán bộ nằm vùng đội lốt tôn giáo lợi dụng tự do dân chủ để làm chính trị phản chiến. *"Thành phần thứ Ba Hòa Hợp Hòa Giải Dân Tộc, Ký giả đi ăn mày..."*. Tuổi trẻ vào thời đó bị ảnh hưởng thuyết hiện sinh của Heming Way, Fitzgerald, nhất là của J. Paul Sartre (1905-1980) và ảnh hưởng làn sóng phản chiến xuất phát từ đại học Harvard Hoa Kỳ, các cuộc biểu tình tại Berlin Đức. Sinh viên học sinh bị lôi cuốn vào *"phong trào tranh đấu"* xuống đường. Sài Gòn vui chơi hát nhạc phản chiến trong lúc ngoài chiến trường Quân đội chiến đấu gian khổ, bị thương hy sinh để bảo vệ Tự Do tại miền Nam! 39 năm nhìn lại Huế-Sài Gòn-Hà Nội có những cuộc xuống đường nào không? Một số người yêu nước biểu tình chống Trung Cộng đều bị nhà cầm quyền đàn áp đánh đập không nương tay, bị kết án bỏ tù, ghép tội làm mất trật tự công cộng, hay âm mưu lật đổ chế độ, v.v...

"Ni sư khất sĩ" Huỳnh Liên (Nguyễn Thị Trừ 1923-1987), TT Thích Trí Quang trụ trì Chùa Ấn Quang, Linh mục Nguyễn Hữu Thanh... từng xách động tôn giáo xuống đường biểu tình phản chiến. Sau ngày 30/4/75 họ không còn tự do để đứng lên đòi quyền sống cho người miền Nam. Các chùa, nhà thờ bị phong tỏa, tài sản của Giáo Hội bị tịch thu, tòa soạn các báo bị đóng cửa không có ký giả nào phản đối? hay biểu tình đi ăn mày?

Chương trình giáo dục miền Nam tự do, nhân bản. Không có học thuyết nào gây hận thù. Học sinh, sinh viên, được hoãn dịch theo học đại học. Tu sĩ, con độc nhất trong gia đình, được miễn thi hành quân dịch. Sinh viên du học đến các nước Tây phương nếu đủ điều kiện:

tự túc, hay học bổng không phân biệt lý lịch. Các Giáo Hội mở các trường Đại học tự trị, Đại học Vạn Hạnh của Phật Giáo, Đại học Tây Ninh của Cao Đài, Đại học Chính trị Kinh Doanh Đà Lạt của Công giáo, Đại học Hòa Hảo ở Long Xuyên. Còn một số Đại học tư như: Đại học Y khoa Minh Đức, Tri Hành, Phương Nam v.v... Nhìn chung các Đại học được hưởng mọi quy chế như Đại học công lập: Sài Gòn, Huế, Đà Nẵng, chỉ khác nhau sinh viên học trường tư phải đóng tiền học phí.

Các đảng phái như Việt Nam Quốc Dân Đảng, Tân Đại Việt, Dân Xã Đảng, Đảng Công Nông v.v... sinh hoạt công khai đối lập chính quyền. Các Tôn giáo đều có đại diện Dân biểu, Nghị sĩ, tham gia chính quyền. Trong lúc tại miền Bắc chỉ có một đảng cộng sản cai trị. Miền Nam không đói khổ như miền Bắc, nhưng CS tuyên truyền rằng: *"miền Nam nghèo khổ bị bóc lột, hột gạo cần làm tư chia cho miền Nam"*. Các *"Cán bộ tập kết"* trở về xách theo quần áo cũ, chén đất về cho gia đình. Trên đường về Nam họ đã nhìn thấy sự thật! *"đừng tin những gì CS nói..."*.

Thời chống Tây miền Nam có quan Đại thần Phan Thanh Giản (1796-1867) tuyệt thực 17 ngày phản đối và uống thuốc độc tự tử vào ngày 04.08.1867 khi Pháp chiếm ba tỉnh miền Tây Nam Kỳ. Thế hệ năm 1975 tướng Nguyễn Khoa Nam tại Cần Thơ tự bắn vào đầu không chịu đầu hàng, tướng Trần Văn Hai uống thuốc độc tại bộ chỉ huy căn cứ Đồng Tâm, các tướng Lê Văn Hưng, Phạm Văn Phú, Lê Nguyên Vỹ cùng nhiều quân nhân đã tự tử không chấp nhận chế độ cộng sản... Hình ảnh xúc động nhất Trung tá Nguyễn Văn Long CSQG tự sát dưới bức tượng trước Quốc hội. Sài Gòn mất tên như nhà văn Nguyễn Đình Toàn viết được phổ nhạc:

"Sài gòn ơi! ta mất người như người đã mất tên, mất từng con phố đổi tên đường, khi hẹn nhau đã lạc lối tìm".

Miền Nam là vừa lúa, trái cây ngon nhưng dân Sài Gòn phải ăn hột bo bo thức ăn dành cho ngựa vì đảng CS chiếm đoạt vợ vệt trả nợ cho đảng CS anh em. Các bệnh viện sau 1975 cấp thuốc dân tộc, như loại cây Xuyên Tâm Liên thay thế thuốc trụ sinh, các Y tá cách mạng lên làm bác sĩ Giám đốc, không biết dùng thuốc Tây, nên ghi thuốc bào chế dân tộc. Chợ trời mọc lên như nấm, các chợ quần áo cũ, đồng hồ, quạt máy, Radio nhạc Cassette, Tivi, máy may, vàng, hột xoàn, đồ la, tủ bàn ghế, xe đạp, thuốc tây... Các loại hàng này nhiều gia đình không có tiền phải bán dần để sống. Con buôn mua về tân trang xi, sơn đánh bóng. Khách hàng là những cán bộ, bộ đội miền Bắc. Trên quốc lộ I hàng trăm đoàn xe bộ đội, vận tải quốc doanh của CS chuyên chở đủ thứ vật dụng, hàng hóa từ Nam ra Bắc. Nhiều người đã nói *"cướp đêm là giặc, cướp ngày là quan"* những tấn vàng và ngoại tệ trong Ngân hàng Quốc Gia Việt Nam chở về Hà Nội, số vàng ấy đi về đâu?

Các công tử Hà Nội (con ông cháu cha) đến chợ Vườn Chuối trên đường Phan Đình Phùng, tìm các thợ cán vàng lô, (lượng vàng có hai miếng rưỡi đúng tiêu chuẩn 37,4 g vàng 24 K). Nhưng bọn này mượn thợ làm vàng 2 da (phần trong hợp chất kim loại, ngoài bọc lớp mỏng bằng vàng thật 24) nếu khách hàng không rành khó có thể phân biệt được. Họ đem về đánh tráo vàng trong kho của nhà nước? Đây là vụ biển thủ lớn có tổ chức, của những giai cấp quyền thế trung ương đảng CSVN.

Những tà áo dài thướt tha của Sài Gòn biến mất, chỉ thấy toàn quần đen áo bà ba, đàn ông mặc áo bỏ ra ngoài đi xe đạp, xe gắn máy chỉ dành cho cán bộ họ có thể mua xăng.

Ngày 30 tháng 4 là một biến cố lịch sử, ai giải phóng ai? Khi hàng triệu người miền Nam phải bỏ nước ra đi tìm tự do. Đời sống xã hội bị đảo lộn không ai có thể đưa ra con số chính xác về số phụ nữ trẻ người Việt sang Campuchia làm nghề "buôn hương bán phấn" là bao nhiêu, các tỉnh của xứ Chùa Tháp đều hiện diện gái mãi dâm người Việt, trong đó có nhiều em tuổi vị thành niên, đã gây ra những tranh cãi sôi nổi trong giới nhân viên xã hội tại Campuchia, những em này là nạn nhân của việc đưa lậu người qua biên giới. Phẩm giá đàn bà Việt Nam không được tôn trọng, các chợ rao tìm chồng ngoại quốc: luống tuổi ế vợ, quê mùa ít học từ Đài Loan, Đại Hàn đến Việt Nam tìm vợ, họ chỉ cần bỏ vài ngàn đô la có được cô vợ trẻ đẹp đem về bản xứ phục vụ... đôi khi bị đánh đập phải nhảy lầu tự tử hay bị bán vào động cho các tú bà... nhưng nhà cầm quyền Việt Nam vẫn làm ngơ!

Xã hội ngày nay bằng hoại có nhiều quán bia, cafe, các quán đèn mờ, hút tót... kinh doanh về tình dục, tuổi trẻ tự do luyến ái phá thai bừa bãi, trong thời gian qua tại Singapore, Mã Lai... xuất hiện nhiều đàn bà Việt Nam lợi dụng là du lịch sang đó để buôn phấn bán hoa, đứng đường đón khách. Đến Nhật, người Việt lại ăn cắp mỹ phẩm đắt tiền đến nỗi có nhiều shopping để bán cấm người Việt vào, đã làm xấu hổ cho cả dân tộc Việt Nam.

Bệnh Aids truyền nhiễm HIV, Xi ke ma túy... Bộ Y tế Việt Nam báo động hiện tượng phá thai ngày càng nhiều ở lứa tuổi vị thành niên, chiếm hết một phần ba trong tổng số trên 400.000 trường hợp phá thai "được ghi nhận chính thức" ở Việt Nam hằng năm. Nhưng con số thật sẽ cao hơn nhiều vì đa số gái vị thành niên, chưa lập gia đình khi có thai thường giấu chuyện mang thai của mình và đi phá ở những cơ sở phá thai tư nhân.

Các quốc gia trên thế giới xuất cảng các loại hàng tiểu công thương nghiệp, nhưng ngược lại Việt Nam xuất cảng người đi lao động. Trình trạng mua bán nô lệ mới ngày nay được áp dụng tại Việt Nam!

Hiện tượng chất xám bị mua, các nước Tây Phương cấp học bổng cho một số sinh viên giỏi tại các Đại học Việt Nam ra nước ngoài làm luận án cao học hay tiến sĩ, cũng như những sinh viên du học tại các nước Đông Âu, khi xong học trình có mấy ai về nước phục vụ! Bởi vì họ thấy đời sống Tây phương tiến bộ tự do, ai giỏi thì có việc tốt không cần phải vào đảng CS mới có việc làm. Theo thống kê của Bộ Khoa học - Công nghệ (KH-CN), cả nước có trên 24.000 tiến sĩ, hơn 100.000 thạc sĩ. Số giáo sư, tiến sĩ VN nhiều nhất Đông Nam Á nhưng không có trường ĐH Việt Nam nào được đứng trong bảng xếp hạng 500 trường ĐH hàng đầu thế giới. Lý do các trường đại học VN đào tạo sinh viên không đúng tiêu chuẩn và trình độ chuyên môn, có nhiều trường hợp bằng giả, bằng dỏm, mua bán bằng cấp "hữu danh vô thực". Trình độ giáo dục chênh lệch, một số cán bộ đảng cộng sản có nhiều bằng đại học cử nhân, tiến sĩ nhờ học bổ túc văn hóa. Người ta nói "*dốt như chuyên tu, ngu như tại chức*". Thế hệ trẻ lớn lên mỗi ngày mất hy vọng thiếu tự tin, dù học giỏi ra trường nhưng không thể lực, không có tiền hối lộ sẽ không có việc làm! Không biết tương lai sẽ đi về đâu? Bằng cấp, cũng giống như tiền của ngân hàng VN

phát hành chỉ sử dụng trong nước ra nước ngoài không có giá trị.

Việt Nam thiếu chuyên viên kỹ thuật trầm trọng! Thời chiến quốc Lưu Bị muốn khôi phục nhà Hán phải nhiều lần đến mời Khổng Minh Gia Các Lượng ra giúp nước. Nhà cầm quyền Việt Nam không biết trọng dụng trí thức, khoa học kỹ thuật để họ phục vụ đất nước, chỉ biết kết bè phái đưa thân nhân, gia đình vào giữ những chức vụ quan trọng để vinh thân phì gia... Nhà cầm quyền không xây dựng thêm bệnh viện công để phục vụ cho dân, hay những trường Trung và Đại học công lập đúng tiêu chuẩn, mở rộng hệ thống giáo dục theo các nước tiên tiến của thế giới, ngược lại phát triển những khu ăn chơi hưởng thụ, lãng phí tài nguyên quốc gia. Nạn lạm phát gia tăng hàng năm từ 10% đến 20%, vật giá leo thang đời sống người dân nghèo càng khổ hơn. Thức ăn, nước uống độc hại do các hóa chất từ Tàu tràn ngập thị trường, bọn lái buôn Tàu phá hoại kinh tế Việt Nam như các trường hợp lương gặt: mua rẻ tiêu, dây khoai lang, mua chân trâu, đuôi bò, nuôi dĩa, ốc bươu vàng... Người nông dân không ý thức ham tiền bị lừa. Nhà cầm quyền không có hành động ngăn ngừa thủ đoạn dè hèn của bọn lái buôn đó. Công an không kiểm soát, bắt trục xuất là một hành động đồng lõa ngậm miệng ăn tiền của gian thương.

Tại Ủy Ban Nhân Quyền Liên Hiệp Quốc họp ở Genève Thụy Sĩ, Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ phổ biến bản phúc trình thường niên về tình hình nhân quyền trên thế giới, nói rằng CSVN vẫn là một trong những nước ở Đông Nam Á, tiếp tục vi phạm nhân quyền nghiêm trọng, không có tự do báo chí. Việt Nam là nước ngăn chặn tự do báo chí đứng thứ 174 / 179 các quốc gia còn độc tài. Những người bất đồng chính kiến đấu tranh bất bạo động cho Tự do, Dân chủ và Nhân quyền đều bị cầm tù. Trên lý thuyết việc bảo vệ các quyền tự do công dân về mặt luật pháp của Việt Nam. Điều 25 của Hiến Pháp 2013 của Việt Nam bảo đảm quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, thông tin, tôn trọng những quyền hội họp, lập hội, biểu tình. Trên thực tế, công dân Việt Nam không có những quyền tự do trên. Vì vi phạm nhân quyền VN khó gia nhập theo Hiệp ước thương mại Hợp Tác Xuyên Thái Bình Dương (Trans-Pacific Partnership - TPP).

Chúng ta may mắn vượt thoát khỏi địa ngục có thật sau 30/4/75. Thời gian trôi qua 39 năm xã hội Việt Nam vẫn sống dưới chế độ độc tài, tham nhũng đảng viên càng ngày càng giàu hơn, gởi con cháu đi du học sung sướng họ không quan tâm tới người khác, sống ích kỷ, thủ lợi xem trọng vật chất, không cần để ý đến phát triển đất nước. "*Thượng bất chính hạ tất loạn*" mạnh ai nấy sống, có tiền đây túi là được, luân lý, đạo đức xã hội suy đồi.... Cộng đồng người Việt khắp nơi trên thế giới lên tiếng ủng hộ những nhà dân chủ cũng như người dân oan trong nước bị áp bức, bị chiếm đoạt tài sản, phải đi khiếu kiện nhiều năm không được giải quyết còn bị đánh đập đàn áp. Phần lớn người Việt bỏ nước ra đi có cuộc sống ổn định, an cư lạc nghiệp, con cái có địa vị công việc như người bản xứ. Nhiều người về hưu hưởng tiền hưu có bảo hiểm xã hội đời sống an nhàn, không ai nuôi tham vọng trở về nước tranh giành địa vị. CSVN không biết canh tân đất nước mà luôn lo sợ rêu rao "*diễn biến hòa bình hay thế lực thù địch*...".

(Xem tiếp trang 14)

Trần Bình Nam, đọc
"Năm điều Tâm Cảm & Mười điều Tự Vấn"
của học giả Đỗ Thông Minh

Chuyện khó nhất trên đời là hiểu được trật tự của vũ trụ và sự mạnh yếu của con người – con người nói chung và con người Việt Nam như một dân tộc nói riêng – để tự nhìn vào mình, phê bình, sửa đổi, vươn lên để tiến bộ.

Học giả Đỗ Thông Minh đã khéo léo thu gọn cả hai vấn đề trong tập sách "Năm điều Tâm Cảm & Mười điều Tự Vấn" dày 500 trang này.

Ông đưa ra 5 lĩnh vực mà ông gọi là Tâm Cảm về Vũ trụ quan, Nhân sinh quan, Thế giới quan, Xã hội quan và Luyện ái quan. Mỗi "Tâm Cảm" là một cái dàn với khá nhiều chi tiết. Và sau đó ông nêu ra 10 câu "Tự Vấn" liên quan đến cá tính của người Việt Nam để đặt một câu hỏi cốt lõi và cũng là mục tiêu tối hậu của cuốn sách: "*Làm thế nào để tìm về dân tộc, đến với thế giới và con đường canh tân đất nước?*"

Đây là một công trình sưu tầm nhiều năm của học giả Đỗ Thông Minh bao gồm nhiều lĩnh vực của nhân sinh, và trong vài trang ngắn ngủi tôi không thể miêu tả được hết giá trị của công trình. Cần đọc và chiêm nghiệm sâu sắc mới có thể nắm được cái tinh túy của nó, như chính tác giả đã viết: "Năm vững *hiện tượng* để hiểu *bản chất*. Năm *cây* để biết *rừng*". Từ đó thấy được nguyên nhân yếu kém của con người Việt Nam để "*cùng nhau chia sẻ, cùng nhau sám hối, cùng nhau phản tỉnh và cùng nhau vươn lên*".

Học giả Đỗ Thông Minh cơ thể không được khỏe. Trong người ông có một chiếc thận của người vợ quý tặng ông gần 20 năm qua. Mỗi ngày ông uống cả chục viên thuốc để hóa giải hiện tượng "chống bộ phận lạ" nhưng ông không cho phép mình ngừng nghỉ. Sống ở Nhật, mỗi chuyến bay đi Bắc Mỹ, Âu châu hay Úc dài trên 10 giờ. Thế nhưng trong 36 năm qua ông đã du hành qua các vùng đất ấy hàng 40 lần để tiếp cận với người Việt, thăm viếng nhiều thư viện, tìm tòi trên *internet* để tìm hiểu những vấn đề cốt lõi. Ông đã viết trên 20 cuốn sách, và với cuốn sách "Năm điều Tâm Cảm & Mười điều Tự Vấn" này ông mong ước với lòng thành đóng góp thêm một phương thuốc giúp "*cho Việt Nam sớm tự giải thoát để hùng cường*" xứng đáng là một dân tộc kiên cường.

Cuốn sách này có thể xem là một cuốn Bách Khoa Tự Điển nội dung thu nhỏ. Nó là tài liệu để tham khảo các vấn đề lớn, và cũng có thể là tư liệu gợi ý cho những luận án về Đông phương và Dân Tộc.

Tôi chân thành cảm ơn học giả Đỗ Thông Minh đã cho tôi cơ hội đọc trước. Tôi trân trọng giới thiệu đến độc giả thuộc mọi tầng lớp trong nước cũng như ngoài nước tài liệu vô giá này. Sách sẽ được phát hành vào tháng 5/2014.

Cuối Đông 2014
binhnam@sbcglobal.net
www.tranbinhnam.com

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn, thân mẫu em
Dư Thành Phát là:

Cụ Bà TRIỆU THỊ NHỎ

Pháp danh Diệu An

Sanh năm 1926

Tạ thế ngày 30.01.2014

tại Việt Nam

nhằm ngày 30.12 năm Quý Ty.

Thượng thọ 89 tuổi.

Anh Chị thành tâm chia buồn cùng gia
đình em và tang quyến.
Nguyện cầu Hương linh Cụ Bà sớm được
siêu thăng Phật quốc.

Gia đình Anh Chị Ba
Düsseldorf, Đức Quốc.

39 năm nhìn lại.

Những tháng ngày không quên

(Tiếp theo trang 13)

Nhiều người về thăm lại quê hương, mỗi người một hoàn cảnh riêng. Nhưng nên nhìn lại những ngày khó quên của 30/4/1975, tại sao chúng ta rời Việt Nam làm kiếp người lưu vong? Dù ngày nay Việt Nam có đổi mới, nhưng vẫn còn là còn cảnh chậm tiến, lạc hậu do một đảng CS độc quyền cai trị "cán bộ" thiếu văn hóa bất lực, chỉ biết tham nhũng và hưởng thụ... "*Việt Nam bây giờ cần ngay chính những công dân đang sinh sống trong nước lên tiếng và tranh đấu cho lẽ phải. Bởi lẽ bên ngoài dù có ủng hộ hay hoạt động đến đâu cũng không mấy tạo được sự thay đổi bằng chính những người trong nước*".

Sự sụp đổ của chế độ CS Đông Âu là bài học cho người dân nhiều nước còn bị cai trị dưới chế độ độc tài chậm tiến, trong đó có Cộng sản Việt Nam.

Nguyễn Quý Đại

Tháng Tư 2014

Việt Nam

sau ngày 30.4.1975

• Võ Thiện Tánh

Xét tình hình hiện tại của đất nước và mộng bành trướng của Tàu cộng:

- Bước đầu Trung Quốc chiếm lấy đảo Hoàng Sa để dò xét phản ứng của Hà Nội, nhưng dù sao thì Hà Nội cũng là chư hầu của TQ chỉ phản ứng lấy lệ. Với bản chất nhu nhược và hèn yếu với giặc nên Hà Nội không dám làm gì mặc dù đảo Hoàng Sa là một phần của đất nước Việt Nam.

- Kế tiếp là Hà Nội đã thả lỏng cho TQ tuôn ào ạt hàng xuất khẩu vào tràn ngập thị trường VN hầu lũng đoạn nền kinh tế của VN.

- Đất nước đã nghèo, dân chúng đói rách mà nhà nước lại còn vơ vét tài nguyên để xuất khẩu nhưng đau đớn và nhục nhã thay khi hàng xuất khẩu vì thiếu phẩm chất và không đúng tiêu chuẩn nên bị trả về.

- Trong khi đó TQ biết rất rõ là tại Việt Nam bất cứ gia đình nào từ thành thị đến thôn quê hay ở bất cứ đâu cũng đều ăn cơm, vì đó là món ăn chính, ăn để no để sống, già trẻ bé lớn đều ăn cơm nên TQ mới xuất cảng GẠO qua VN và các nước Đông Nam Á. Thứ gạo này đã được kiểm nghiệm của cơ quan quản lý của chính phủ TQ, khi phân chất qua thử nghiệm, đã phát hiện gạo bị nhiễm những hóa chất độc hại, tai hại nhất là hóa chất CADMI, hóa chất này thuộc loại kim loại độc hại chỉ được dùng trong công nghệ mạ bạc mà thôi. Khi nó xâm nhập vào cơ thể sẽ tồn tại tới 30 năm gây ra bệnh ngộ độc Itai-Itai khiến xương bị mất khoáng chất dẫn đến xương bị mềm dễ gãy khi bị trượt té và truy thận (bản báo cáo của trường Đại Học Nông Nghiệp Nam Kinh TQ) (Tài liệu Việt-Đức).

- Dù biết vậy, TQ vẫn xuất khẩu ồ ạt qua VN, cố tình làm hại sức khỏe của dân tộc VN, giảm khả năng suy luận, giảm tiềm lực quật khởi chiến đấu chống ngoại xâm khi cần đến.

- Chưa hết, chúng còn triển khai chiến lược Lưỡi-Bò-Chín-Khoang với ý đồ chiếm trọn Đông Dương và lấy đây làm bàn đạp nhuộm đỏ Á Châu v.v...

- Chúng cố tình hủy diệt nền văn hóa của chúng ta và những tập tục cổ truyền từ 4000 năm do ông cha chúng ta để lại.

- Thậm chí đến chiếc ÁO DÀI là biểu tượng lâu đời nhất của nền văn hóa VN, dù người già hay những thiếu nữ trẻ VN và đặc biệt tại Huế dù buôn gánh bán bưng, bán cá hay bán trầu v.v... chiếc áo dài luôn luôn ngự trị

trên cơ thể giới phụ nữ, dù sang hay hèn, dù chiếc áo có rách vá đùm vá đắp vẫn không thể thiếu khi ra đường, khi tiếp khách. Thì bây giờ nó bị tuyên truyền rằng không còn hợp thời nữa và được khuyến khích nên mặc chiếc áo xường xám như giới phụ nữ Tàu do bọn Tuyên huấn Tàu sách động.

- Còn con em chúng ta thì sao? Thật tệ hại Tàu cộng đeo sát giới trẻ em từ bậc mẫu giáo đến tiểu học để đầu độc chúng từ từ theo văn hóa Tàu, một nền văn hóa rừng rú bán khai của Tàu cộng mà chúng ta quen gọi là „Tàu khựa“.

- Nào sách giáo khoa để trẻ nhỏ làm quen với mẫu tự A B C cũng được trang trí những biểu tượng hình ảnh nước Tàu, thậm chí có in rõ lớn nguyên lá cờ đỏ TQ. Còn đồ chơi cho trẻ nhỏ thì khỏi nói, tất cả đều được in lá cờ TQ, đó là sự xâm nhập văn hóa Tàu vào VN nhằm triệt hạ hủy diệt nền văn hóa của chúng ta, một nền văn hóa lâu đời từ vua Hùng đến nay và đã bao lần thăng trầm dâu bể, mặc dầu đã bị ngàn năm đô hộ của Tàu cho đến 100 năm thống trị của thực dân Pháp... nền văn hóa dân tộc VN vẫn đứng vững không chìm đắm lai căng.

- Chưa đủ với sự hủy diệt nền văn hóa văn minh của dân tộc VN. Bọn ngu xuẩn Hà Nội lại còn âm mưu rập theo khuôn mẫu của Nga-Tàu là „cải cách kinh tế“. Làm thế nào mà cải cách cho được khi đất nước nằm dưới sự cai trị của đám cán bộ vừa dốt vừa tham đã cuối cùng đành phải thú nhận rằng: „Chúng ta (CSVN) không biết đầu tư, không biết quản lý, không biết lập kế hoạch và mù vì không biết dùng người có khả năng“.

- Trong lúc đất nước VN tuy nhỏ nhưng lại giàu có: nào vàng rừng bạc bể và đất đai chằng những màu mỡ mà lại lắm tiềm năng có nhiều mỏ: vàng, đồng, sắt, chì, kẽm, thiếc v.v... thế mà với chính sách mị dân, ngu dân, bần cùng hóa nhân dân, tạo ra cảnh nghèo đói cho dân. Độc hại hơn, chúng đã xuống tay hủy diệt nguyên cả một thế hệ tương lai của đất nước, đó là trẻ em và thanh niên thiếu niên. Chúng tàn độc đến độ không còn lương tri, chúng cưỡng bách trẻ em ở độ tuổi còn đi học (7, 8, 9, 10 tuổi) lao động sản xuất tối đa để phục vụ đảng, phục vụ nhà nước. Những trẻ em này phải hì hục may những quần áo xuất khẩu để trả nợ cho Nga-Tàu mà hai tên này đã cung cấp súng đạn, xe tăng, đại pháo để Hà Nội dùng bắn giết người Việt ở Nam Việt Nam.

- Cùng lúc đó chúng huy động toàn lực thanh phần rường cột của Tổ Quốc là thanh niên ở độ tuổi 16 đến 25 đi làm cái việc mà chúng gọi là „nghĩa vụ quốc tế“ để cưỡng chiếm các nước láng giềng: Lào, Cambốt. Bây giờ thì Hà Nội có 3 nước trong tay, đủ để cho Hà Nội và Nga-Tàu hồ hởi phấn khởi và thừa thắng xông lên, cộng với bài thơ ca tụng thần thánh lãnh tụ:

...Chúng ta có Bác Hồ
thế giới Sít-ta-lin
đảng ta phải mạnh to
thế giới phải đỏ mình
(tài liệu Phạm Kim Vinh)

của tên bồi bút, nô lệ, luồn cúi là tên Tổ Hữu, nguyên Phó Thủ Tướng của Hà Nội, một chính phủ mà toàn những tên hèn hạ và lòn cúi như thế thì làm gì có được độc lập.

- Chỉ một câu thứ tư –câu chót-, đã thể hiện rõ ràng ý đồ của Sô-Viêt, Trung Cộng và Hà Nội như thế nào rồi, chúng đã xâm lăng các nước kế tiếp –có thể là phòng

đoán: Nam Hàn, Philippine, Indonesia, Singapore chỉ sớm hay muộn mà thôi và như thế thì cộng sản quốc tế đã nuốt gọn một Châu trong 5 Châu của quả địa cầu.

Mất đi một Châu – Á Châu. Bốn Châu còn lại: Mỹ Châu, Âu Châu, Úc Châu và Phi Châu dĩ nhiên là phải tìm mọi cách hầu chặn đứng làn sóng đỏ để sống còn, vì lẽ sống còn nên các nước phải hợp lại mới đủ sức mạnh chống lại hai cường quốc Xô Viết và Tàu Cộng.

- Và như thế, thì hồi ơi lại một lần nữa thế chiến lại bùng nổ, Thế chiến III với những chiến cụ khoa học tinh vi đủ sức tiêu diệt tất cả những gì trên quả đất này.

- Nào là bom nguyên tử, bom hóa chất, bom vi trùng, súng đạn, mìn v.v... trái đất không còn yên ổn nữa. Rồi nào động đất, sóng thần, núi lửa, phong ba bão tố, sấm sét đầy trời. Bầu khí quyển đã hư hại hoàn toàn kéo theo sự hủy diệt nhân loại, các loài động vật, thực vật...

Đang viết đến đây thì chợt nhớ lại, mà đài truyền hình ở Đức đã liên tiếp chiếu đi chiếu lại nhiều lần rằng nước Úc đang bị cháy rừng đã kéo dài hàng tháng làm người chết và thú vật sống trong rừng mà đội cứu hỏa hùng hậu đã bằng mọi cách kể cả máy bay tưới nước và rải bột hóa chất mong làm tắt lửa nhưng không có kết quả mà đám cháy đang lan dần đến một thành phố đông dân cư Winmelee-Sydney.

- Trở lại với nhóm cộng sản: Xô Viết, Tàu, Hà Nội. Xô Viết thì có chí lớn „toàn thế giới“, còn Trung Quốc thì cục bộ chỉ dòm ngó vùng Đông Dương, còn Hà Nội thì đứng bất động, nhắm mắt làm ngơ. Bây giờ thì Tàu cộng không còn đủ kiên nhẫn và mất bình tĩnh vì trong nội bộ Đảng đang có sự bất đồng chính kiến rất trầm trọng xảy ra. Trong nước thì lộn xộn bởi vì có nhiều... thật nhiều Đảng quốc gia và nhiều Đảng trung dung không CS đồng loạt chống đối chính sách của Đảng CS TQ, cũng giống như tất cả các đảng CS khác trên thế giới. Cứ lải nhải suốt ngày một luận điệu tuyên truyền giống nhau với nhiều lời hứa hẹn tốt đẹp, nào là tự do, dân chủ, hạnh phúc, ấm no, chống nghèo đói. Được hệ thống truyền thông quảng bá, nghe rất „chán“.

- Tôn giáo, từ ngày Hà Nội và Cộng đảng của chúng lấn chiếm chế ngự được mảnh đất còn lại của nước Việt Nam là Miền Nam Việt Nam, tở như chuột đã sa vào hủ nếp, mặc tình mà vớ vét cướp đoạt từ thượng vàng hạ cám đều không thoát khỏi con mắt háu đói tham ăn của bọn cán cỗ. Nếu viết ra đây không sợ lảm lẩn là tất cả cán bộ và quân đội nhân dân đều có một ước mơ thầm kín, tuy nhỏ nhoi, nhưng nếu có được bằng mọi cách để có được thì cũng có thể được nâng lên hàng „tiểu tư sản“ mà thành phần bần cố nông miền Nam Việt Nam đã có từ lâu mà không coi trọng lắm giản dị như: „đạp, đồng, dài“ thật tội nghiệp cho toàn thể dân quân miền Bắc được đầu thai và được sống dưới xã hội chủ nghĩa được mệnh danh là „Thiên đường Cộng sản“ thế mà phải lao động khổ nhọc, để có được bữa ăn để sống chỉ toàn ngô khoai. Sau khi cướp đoạt thắng tay, nào nhà lầu, xe hơi, nào rượu ngon, gái đẹp, nào thịt cá ê hề toàn là cao lương mỹ vị, ăn nhậu thỏa thuê phung phí. Rồi bây giờ thì phải làm sao gột rửa cho sạch hết lớp rêu rú ngốc nghếch, lại còn phải tập tễnh như thế nào để có lối sống như „Mỹ-Ngụy“ và nếu chỉ có thể như đã trình bày những đoạn trên, thì phe thắng vẫn có quyền muốn lấy gì thì cứ lấy, muốn làm gì thì cứ làm, muốn áp đặt điều gì, dù phi lý trái ngược với nền văn minh loài người hay bất cứ gì đi nữa lên đầu lên cổ nhân dân phe chiến

bại, thì đây cũng là lẽ thường từ xưa đến nay vẫn thường hay xảy ra.

- Ở thành phần cán cỗ thấp hơn, ở những nơi hạn hẹp gọi là khóm, phường... những nơi đó, người dân còn hoạn nạn mất tự do hơn, vì nhất cử nhất động thậm chí đến bữa cơm trong gia đình cũng không qua lọt khỏi con mắt dòm ngó, theo dõi của ông quan nhỏ nhưng đầy quyền hành là Công an khu vực, muốn yên ổn làm ăn thì phải nay cháo mai chè dứt ăn tràn hống thỉnh thoảng phải có một châu nhậu, hay trong gia đình có giỗ quai gì đó, thì nhớ đừng quên thông báo cho „ông kẹ“, để được sớm tối bình yên, không bị kiểm tra hộ khẩu ban đêm. Nhưng nhỏ thì ăn theo nhỏ, không cuốc được món lớn vì cán to đã cuốc trước rồi, chỉ còn đồ vật vãnh như xe Honda, tủ lạnh, TV... thì ông kẹ hỏi xin hoặc mượn dài hạn đảng hoàng, mà gia chủ biết chắc rằng vật ấy sẽ không bao giờ hoàn lại.

- Hà Nội và Nga Tàu cùng Cộng đảng của chúng vốn tự thân là vô thần chỉ biết thờ phượng Maoít với Stalinít chó đối với Phật, Trời, Thánh, Thần gì chúng cũng đều coi như không ráo trội. Có một vấn đề làm cho Hà Nội mất ăn mất ngủ, điên đầu vì cảm thấy hình như có cái gì như gai nhọn làm xốn xang hai con mắt của chúng và chúng biết, biết rất rõ là đảng khác, nhưng chúng biết phải làm thế nào cho êm thấm, không lộ rõ bản chất vô thần của chúng, cũng êm thấm như cái vụ chúng gạt Sĩ quan VNCH: chỉ đem theo thức ăn hay tiền bạc vừa đủ cho mười ngày rồi ra trình diện. Chúng chia đám người này thành từng toán, tất cả đều yên tâm vì chưa có chuyện gì xảy ra. Đùng một cái chúng hốt một số đông đưa tuốt ra tận miền Bắc vào trại cải tạo ở miệt Cao Bằng, Lạng Sơn gì đó nơi đèo heo hút gió sơn lam chướng khí dưới sự cai quản khắc nghiệt và chặt chẽ đùng hòng trốn thoát. Số còn lại cũng bị chia ra rồi đưa vào những trại học tập cải tạo nơi rừng sâu núi thẳm đừng mong gì trốn. Lại gây khó khăn trở ngại cho gia đình họ thăm nuôi.

- Còn lại một điều mà làm cho cộng sản Hà Nội căm hận nhất đó là tôn giáo. Mà tôn giáo là điểm tựa tinh thần cho cuộc sống dân tộc Việt Nam đã có từ lâu, lâu lắm được truyền thừa từ thế hệ này qua thế hệ khác, đã ăn sâu vào tiềm thức, đã đâm chồi nảy lộc bắt rễ vào tận tim óc của người dân, vì tôn giáo là đức tin là hạt giống, là mạch sống của nhân loại, là linh hồn của rừng thiêng sông núi, là sự gắn bó giữa con người với tín ngưỡng thiêng liêng để có được một tâm hồn thanh thản, vị tha, bao dung tình thương giữa người với người, với vạn vật cỏ cây, là một căn bản niềm tin cần có trong cuộc sống của con người, người không có một niềm tin tôn giáo thì như cây khô chết đứng giữa rừng, nhưng người lạc lõng nơi sa mạc bơ vơ giữa trường đời đầy chông gai cạm bẫy. Những ngày giỗ quai cúng kiến, những buổi cầu nguyện đồng đạo tại chùa chiền, nhà thờ mà chùa chiền và nhà thờ đầy rẫy như nấm mọc tràn trên mảnh đất quê hương. Từ thành thị đến những thị xã làng mạc xa xôi đâu đâu cũng có nơi thờ phượng, dân chúng tới lui thăm viếng cúng bái cầu nguyện đó là chưa kể đến nhà giảng, đình, miếu khắp cùng nhiều không đếm xuể.

- Tôn giáo là một thực tế hiển hiện gắn liền với cuộc đời như hồn với xác không thể nào tách rời ra được dù bằng với bất kỳ bạo lực nào hay chủ thuyết nào. Những tôn giáo lớn mà Hà Nội muốn diệt: Phật Giáo, Công Giáo, Cao Đài, Hòa Hảo, Đạo Dừa v.v...

- Hà Nội „cách” nhất hai tôn giáo Cao Đài và Hòa Hảo, vì cộng sản đã ám hại hai lãnh tụ của hai tôn giáo này, vì vậy chẳng những hai tôn giáo này mà tất cả giáo dân của miệt hậu giang Cần Thơ, Long Xuyên thế không đội trời chung với cộng sản.

Đạo Cao Đài có trụ sở Tòa Thánh ở Tây Ninh. Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ lãnh tụ là đức ngài Phạm Công Tắc.

Đạo Hòa Hảo có trụ sở Thánh Thất tại Cần Thơ, cồn Xóm Chài Hậu Giang, lãnh tụ là đức thầy Huỳnh Phú Sổ.

Ông Đạo Dừa: Đạo Dừa (Cậu Hai) tại Cù lao Rồng, thị xã Mỹ Tho, lãnh tụ là Kỹ sư hóa chất Nguyễn Thành Nam.

Với những sự việc ghi trên tuy ngăn ngui không đủ để kể hết tội lỗi - những tội lỗi mà đất không tha trời không dung nhưng cũng đủ để kết tội tên tội đồ phản quốc Hồ Chí Minh náo loạn khát máu, tàn ác, bạo tàn, sống trên xác chết của đồng bào cùng tộc. Với bản chất xảo quyệt háo danh hãnh đã không ngần ngại đưa Tổ Quốc Việt Nam vào quỹ đạo cộng sản quốc tế, với sự đồng ý của quan thầy hãnh được độc quyền thống trị đất nước Việt Nam với đám côn đồ cũng tàn ác khát máu như hãnh. Chính hãnh, tên phản bội bất lương, lòng lang dạ thú mất cả tính người, chỉ có thể được sánh với loài dã nhân chui rúc nơi rừng sâu hang hốc như hang Pắc Pó chẳng hạn, hãnh chính là con đẻ thuộc loài quái thai, được nhào nặn nuôi dưỡng bởi cộng sản quốc tế Nga Tàu. Với tâm địa kiêu ngạo đầy tự tôn ngu xuẩn, hãnh đã làm cho tan hoang đất nước, hủy diệt tinh thần đấu tranh vươn lên của nhân dân để xây dựng kiến thiết Tổ Quốc mà ngày càng lụn bại. Hãnh đã hủy diệt biết bao sinh linh tài năng trẻ là thế hệ rường cột của đất nước, mà điển hình là chiến dịch Hồ Chí Minh năm Mậu Thân - 1968- với mục tiêu là cố chiếm trọn miền Nam Việt Nam. Nhưng thật thảm thương thay những tâm hồn non trẻ này đã và phải sống dưới sự thống trị của một lãnh tụ bất tài hung hãn đã man, nên họ đã bị nướng trọn thân xác và tinh thần hy sinh dũng cảm „sinh Bắc tử Nam”. Họ Hồ đã thất bại nặng nề về cả hai mặt chính trị lẫn quân sự trong chiến dịch này nên uất ức thổ huyết mà chết, để lại hậu quả đổ nát cho đất nước và tang thương cho biết bao gia đình, cha mẹ mất con, vợ mất chồng, con mất cha v.v...

- Mặc dù hãnh đã chết, nhưng đám đầu trâu mặt ngựa hậu duệ của hãnh vẫn áp dụng chủ nghĩa ngoại lai cộng sản và chiến cụ tân tiến hùng mạnh của Nga-Tàu ồ ạt tiếp viện qua cho chúng để tiếp tục đánh phá miền Nam, để đạt đến mục tiêu cuối cùng là chiếm trọn miền Nam VN và tiếp tục tấn kích chiếm đóng hai nước láng giềng Campuchia và Lào và cứ thế tiếp tục như đã trình bày ở phần trên, để thỏa mộng bá quyền và bành trướng của đế quốc cộng sản quốc tế.

- Sau khi cưỡng chiếm trọn miền Nam VN bằng bạo lực, lịch sử đã lật sang trang mới, mảnh đất còn lại trù phú của tổ quốc thương yêu, người dân bắt đầu chuẩn bị cho cuộc sống mới với nỗi phập phồng lo âu không biết sẽ ra sao, thời thì đành phó thác cho định mệnh đã an bài cùng với quê hương với bao oan nghiệt, hai mươi năm chiến tranh huynh đệ tương tàn bom đạn cày nát ruộng vườn nhà cửa, thầy người ngổn ngang.

- Ngày 30.4.1975 một ngày của trang sử đau thương cho đất nước, cho dân tộc yêu chuộng tự do hòa bình một dân tộc hiền hòa nhân ái. Nhưng đâu có ai biết được rằng rồi đây sẽ ra sao? Đây, ngày này chỉ là „điểm

khởi đầu” của chuỗi ngày bất hạnh khắc nghiệt chụp lên đầu toàn dân, từ đây phải sống dưới thể chế vô nhân vô thần, tàn tạt lương tâm, chúng đã bán đứng lương tri cho loài quỷ đỏ và cũng từ ngày này Hà Nội cộng sản gia nô đã không còn tim óc nhẩn tâm xuống tay xóa nát hình thể Việt Nam từ Ái Nam Quan đến tận cùng Cà Mau khỏi bản đồ thế giới.

- Khi nuốt được trọn vẹn miền Nam VN, việc trước tiên và khẩn thiết là củng cố quyền lực của chúng và kiên quyết triệt tiêu hai đại thù, đại nguy hiểm mà chúng vô cùng sợ hãi mất ăn mất ngủ nếu 2 thế lực đại thù này còn một ngày hiện diện trên cõi đời của một đất nước tự do thua trận đó là Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa và các tôn giáo lớn mà chúng phải tiêu diệt cho bằng được, bằng bất cứ phương thức hay biện pháp nào dù phương thức hay biện pháp đó có dã man tàn độc hay bỉ ổi rùng rú đến đâu đi nữa chúng cũng không từ nan.

- Việc thứ nhất là diệt tôn giáo như đã trình bày trên.

- Việc thứ hai chúng đã xảo quyệt dối gạt được nên gom gọn hàng Tướng, Tá cùng toàn thể Sĩ quan QL/VNCH, sau đó chúng đẩy thành phần này tuốt đến miệt những vùng núi đồi chập chùng đèo heo hút gió hoặc rừng sâu nước độc. Nói rằng chỉ đi học tập cải tạo; nơi có những trại tập trung do chúng lập sẵn. Trong những trại tập trung này, mỗi trại vòng ngoài được rào kẽm gai dây đặc, vòng ngoài thứ 2 thì mìn chôn đầy mặt đất chưa đủ, chúng còn giăng dọc bắt ngang chéo, từ vòng ngoài thứ hai, các dây giăng này nối liền với các chốt an toàn của loại mìn có tên là claymor, nếu vướng làm căng sợi dây giăng tức thì mìn phát nổ và làm chấn động hàng loạt những trái mìn chôn dưới đất phát nổ dây chuyền. Chưa hết, còn vòng kẽm gai thứ ba. Từ trong trại muốn ra ngoài để đi lao động khổ sai như phá rừng để có một khoảng trống thật lớn, độ chừng hai cây số vuông để làm đất canh tác phục vụ cho chúng. Từ vòng rào 1 đến vòng rào 2 và đến vòng rào 3 được chừa một lối đi nhỏ vừa cho 2 người cùng đi nhưng ngoằn ngoèo mới ra đến một đồn canh có hai cán ngổ ngồi gác, hút thuốc bi bô với nhau, phải đi bộ khoảng 500 mét đường đất cũng rộng độ chừng 3 mét, mới ra đến đường cái tráng nhựa, có xe Lam đón đưa dân làng ở gần đó ra phố làng; có bến xe đò, có chợ và năm bảy cửa hàng bán chạp pho.

- Những ngày thăm muôi chồng con đang „học tập cải tạo” trong trại. Cứ 3 tháng một lần tại phố làng này vui nhộn ồn ào, có nhiều nhóm đàn bà và trẻ con, đàn bà thì có già có trẻ, người già thì ít neo đơn đi một mình, còn đàn bà còn trẻ tay dắt trẻ con đông hơn, họ tụ tập từng nhóm, vẻ mặt của mọi người đều mệt mỏi buồn buồn. Không biết họ từ đâu đến nhưng cùng có chung một mục đích thăm nuôi chồng con, cứ mỗi dịp thăm nuôi được kéo dài từ 2 đến 3 tiếng đồng hồ. Mỗi lần gặp lại nhau rồi lại bịn rịn chia tay ai ai cũng nước mắt ngấn dài thăm nảo làm sao, không bút nào tả được.

-Đó là vòng ngoài. Vòng trong trong đơn giản hơn, có 8 đồn canh cách đều nhau có lính gác ngày đêm. Chính giữa trại tập trung có một dãy nhà dài lợp lá dừa chia làm 10 căn lớn nơi để bộ đội ăn ở, 2 căn không vách làm khu hành chánh. Bốn hướng của dãy nhà dài này, mỗi hướng có 3 dãy nhà cũng dài như dãy nhà chính, tổng cộng 12 dãy nhà dài (gọi là lán), trong mỗi dãy nhà có 2 hàng sạp dài từ đầu đến cuối đủ chỗ ngủ cho 100 tù cải tạo. Có những dãy nhà dài nhưng nhỏ hơn rải rác chung

quanh 12 dãy dài làm nhà vệ sinh cho tù cải tạo. Gần sát hàng rào thứ nhất cũng có một dãy nhà dài chia làm 2: làm 2 nhà bếp, cũng có một trạm xá nhưng chỉ chăm sóc cho bộ đội.

- Còn tù cải tạo, dù có bệnh nhẹ hay nặng thì cứ việc chết đi cho trống chỗ nếu không được gia đình tiếp tế thuốc men. Những bệnh thường xảy ra do đói ăn, mà cơn đói thường xuyên luôn ám ảnh cộng với mỗi ngày 8 tiếng lao động khổ sai và đó là chính sách dã man của cộng sản Hà Nội.

- Tất cả những gì hiện hữu của trại cải tạo đều do công lao mồ hôi nước mắt và máu của tù cải tạo. Những căn bệnh hiểm nghèo kéo dài triền miên cho đến hết cuộc đời của tù là kiết lỵ và phù thũng, do thường xuyên tiếp xúc với môi trường mất vệ sinh ăn bậy vì quá đói, họ ăn bất cứ con gì, cái gì mà họ bắt được, lượm được trong rừng, ao hồ, trên đường đi lao động, cuộc sống của tù vô cùng khổ nhục nhục nhã mất hết nhân phẩm nếu so với cầm thú còn tệ hại hơn nhiều. Thật không thể nào diễn tả hết thảm trạng của những con người sa cơ thất thế này.

- Hà Nội khi đã nhổ được hai cái gai nhọn ra khỏi tròng mắt của chúng rồi đó là: hàng hàng lớp lớp Sĩ quan lớn nhỏ của quân lực VNCH bị đày đi biệt và những tôn giáo lớn nhỏ cũng bị chúng gài cán bộ của chúng vào để gây chia rẽ tầng lớp lãnh đạo và quần chúng, làm lung lay và phá hoại tan tành. Chúng không chừa bất cứ hành vi đê tiện nào như: hăm dọa, trả thù, mua chuộc v.v... miễn sao chúng đạt được mục đích triệt hạ các tôn giáo này mà thôi.

- Chưa hết đâu! Chúng đã chủ tâm phải triệt hạ cho bằng hết những thành phần còn lại của Quân lực VNCH, thành phần này thấp hơn những lớp đã được trình bày ở trên như là: Nhảy dù, Thủy quân Lục chiến, Biệt động quân, Không quân, Hải quân, Bộ binh và những ngành nghề như: An ninh quân đội, Tâm lý chiến, Xây dựng nông thôn, Bình định „Chiến dịch Phượng Hoàng” các Hạ sĩ quan kể cả binh sĩ của các đơn vị trên. Rồi đến Cảnh sát, Tình báo, Phản gián, Cảnh sát Dã chiến, Dân sự vụ. Rồi hàng loạt các vụ bắt bớ giam cầm tù đày, tra tấn đến chết, thủ tiêu.

- Tên Hồ Chí Minh và cộng đảng của hắn đã phạm phải lỗi lầm tày trời đã phản quốc, phản dân tộc, đã gây nên biết bao nhiêu lầm than điêu đứng cho đất nước, cho đồng bào VN. Tự bản thân hắn chỉ là loại sâu mọt thấp hèn: vô tổ quốc, vô thần, vô gia cư cho đến ngày lìa đời, hắn đã để lại một hậu quả kinh khiếp tàn hại, chẳng những cho thế hệ hiện tại mà còn di hại cho những thế hệ mai sau. Trong khi các nước tiền tiến văn minh trên thế giới luôn tiến triển không ngừng còn Việt Nam thì giậm chân tại chỗ, không muốn nói là thụt lùi trở lại thời kỳ bán khai. Đất nước nhỏ bé này đã bao thập niên tởm tới bởi chiến tranh tàn phá, tàn tạ thêm, bây giờ lại bị thống trị của lũ Bắc bộ phủ cùng tập đoàn tay sai cộng sản.

- Hà Nội hậu duệ của cáo Hồ đã ngu dại thêm lần nữa, áp đặt lên đầu lên cổ nhân dân VN cái gọi là quốc sách „Xã Hội Chủ Nghĩa” gây oán than ngút ngàn trong lòng dân chúng VN, từ Bắc chí Nam. Chưa đủ lòng tham vô đáy, chúng còn muốn vơ vét thêm nữa hầu trả nợ bom đạn cho quan thầy Nga-Tàu mà chúng đã sử dụng để tàn sát sinh linh. Những sinh linh này cũng là người như chúng, cũng cùng màu da huyết thống dầu đàn ông,

đàn bà, thanh thiếu niên đều được sinh ra và trưởng thành trên dải đất hình chữ S này, cũng tim óc, cũng xương khớp như chúng. Thế mà chúng nở nhần tâm xuống tay tàn hại. Chỉ vì người dân miền Nam Việt Nam yêu chuộng Tự Do.

- Hà Nội, khi chúng đã dùng bạo lực chiếm trọn miền Nam và khi chúng đã triệt hạ được hai kẻ đại thù của chúng là toàn thể Quân lực VNCH và các tôn giáo, còn quần chúng miền Nam thì cũng phải cải tạo tư tưởng bằng cách lao động khổ sai. Chúng tung ra hàng loạt biện pháp: Thủy Lợi, các nơi khác thì tôi không biết, nhưng tại thủ đô Sài Gòn thì cán bộ, công an đi từng nhà nói là kêu gọi, chứ thực ra là cưỡng ép, có ai mà dám không tuân nói gì đến chuyện chống đối, có nước mà đi học tập cải tạo mút mùa.

Chúng vào miền Nam nhìn thấy nhân tình có cuộc sống sung túc dư thừa, dư ăn dư mặc, cần kiệm để dành đôi chút, với bản chất lưu manh, tham lam cố hữu không còn dè dặt nữa, chúng tạo ra các chiêu bài để chúng vơ vét cho bằng hết những gì còn sót lại của người dân, nào là:

- Đánh Tư sản mại bản
- Kiểm kê tài sản, đổi tiền (500 đồng tiền cũ đổi lấy 1 đồng CS).
- Sưu cao thuế nặng.
- Chế độ hộ khẩu, phần ăn của đầu người.

Tài nguyên của đất nước biết tính sao cho xuể, chúng gom tron gửi ra nước ngoài cất giấu, xây nhà, tạo đất, ngựa xe rộn ràng. Chỉ có bà con họ hàng thân bằng quyến thuộc của chúng là phủ phê thừa mứa. Còn dân tình thì đói rách lang thang đầu đường xó chợ, thể thảm họa đầy. Chỉ có thể kết luận là: Hà Nội : Diệt chủng.

- Chiếu theo vòng xoay vần của vũ trụ, theo chiều dài của lịch sử thì ta có thể suy nghiệm rằng „bạo phát bạo tàn” từ đó ta có thể hy vọng đất nước có ngày quang phục. Đồng bào cũng sẽ thoát ách thống trị tàn độc của bạo quyền vô nhân cộng sản.

- Nói như thế không có nghĩa là chúng ta khoan tay ngồi chờ, chúng ta phải tranh đấu để giành lại độc lập cho quê hương xứ sở, giành lại chủ quyền cho dân tộc Việt Nam, để cho người dân được có cuộc sống yên lành và tự do không phải ngày đêm nơm nớp lo sợ. Chúng ta phải đấu tranh để cho người dân có được ấm no hạnh phúc không phải làm cảnh trâu cày ngựa kéo trong xã hội chủ nghĩa ác hại do cộng sản Hà Nội áp đặt. Tổ quốc vẫn còn đó nhưng dân tình phải chịu bao thống khổ điêu linh trong một nhà tù cải tạo khổng lồ.

- Trở lại vấn đề đi làm Thủy Lợi, đây là một hình thức lao động khổ sai mà người dân miền Nam, bất kể đàn ông, đàn bà, người già người trẻ đều phải lên đường để làm nghĩa vụ gọi là „lao động là vinh quang”, „khoai lang là thuốc bổ”. Cuộc xéng cơm nước thì phải tự mang theo, rồi bị lừa đi đến một vùng hoang vu mênh mông, ruộng khô đồng cháy, phen ới là phen, dù không phải là nhà địa chất, dù chỉ là người dân bình thường thì ai cũng biết: cứ cái đà này mà đào sâu xuống thì nước phen từ dưới trào lên ngập ruộng thì chỉ có nước „đồng không mông quạnh” kêu trời không thấu, thì có người dân ngu dại nào lại chịu về đó mà lập làng lập xóm theo chủ trương của đảng và nhà nước.

- Thế mà có cái đám từ hành tinh nào đó xuống lại lấy làm mừng rỡ, chúng bèn hồ hởi phấn khởi làm lễ „thăng thiên”, vậy mà cáo Hồ lại còn trơ trẽn mở miệng

hồ hào „trung với nước hiếu với dân“. Đấng hoàng thiên mà chúng còn giành thắng lợi thì nước với dân có nghĩa lý gì. Hẳn đã nhuộm đỏ và bán đứng giang sơn cho Nga-Tàu, chà đạp nhân phẩm của toàn dân đã đưa toàn cõi lãnh thổ đến tận cùng của lầm than thống khổ.

- Chúng ta hãy cùng nhìn lại lịch sử oai hùng lắm liệt của cha ông, biết bao tấm gương hiên ngang của bao anh hùng liệt nữ đã vì quốc vong thân tạo nên ánh hào quang rực rỡ cho non sông gấm vóc, đã hy sinh hạnh phúc riêng tư lẫn mình vào chốn hiểm nguy đánh đuổi ngoại xâm, cùng chung vai với toàn dân để cùng gánh vác trọng trách bảo toàn quê hương, bảo đảm cuộc sống an lành cho đồng bào ruột thịt.

- Nối tiếp bước chân của tiền nhân để làm một cuộc cách mạng dân tộc nhằm bức phá gông xiềng của lũ cộng nô, đập đổ thể chế độc tài tay sai Hà Nội cùng bè lũ phản quốc hại dân. Gần 40 năm trời người dân miền Nam phải cắn răng ngậm miệng, sống trong tủi cực lầm than, oán hận ngút ngàn, uất ức kêu trời không thấu. Đây là thời đại Hồ Chí Minh cùng với cộng đảng rừng rú của hắc đã giải phóng miền Nam từ hạnh phúc ấm no tự do sung túc, xuống đến tận cùng của kiếp sống con người. Nếp sống phóng khoáng thanh tao của người dân miền Nam đã bị phá vỡ hoàn toàn với chiêu bài „tiến lên xã hội chủ nghĩa“, đồng thời tiến lên phá vỡ tư tưởng tôn giáo thiêng liêng và tinh thần kiên cường của dân tộc. Chúng ta đồng tâm nhất trí với nhau, chúng ta đấu tranh không cô đơn chúng ta có toàn dân, chúng ta đấu tranh có chính nghĩa với chính sách hữu thần chống lại vô thần cộng sản. Chúng ta lấy đạo làm người đánh phá cái loài dã nhân hình người mà tâm thú vật. Đó là chính nghĩa của chúng ta vì nước vì dân; còn cộng sản duy vật chỉ là một chủ thuyết ngoại lai vay mượn nhất thời không sống được trong lòng dân tộc. Khi mà người dân đã nhìn rõ bộ mặt thật của chúng, cái mà đảng cộng sản tự bản thân chỉ là một cái đảng thảo khấu rừng xanh ngang hàng với loài cầm thú hoang dã không có tính người.

- Vì thế đạo làm người của dân tộc ta hoàn toàn nhân bản tự do và đó là bản chất đích thực của nhân dân miền Nam VN, tự khác biệt từ nhân cách giữa Nam và Bắc, khác biệt từ nền tảng căn bản của lối sống, tư tưởng.

-Tại sao dân miền Nam thiếu ăn đến độ còm cõi, trong khi suốt dải đất miền Nam chỉ cần 2 tỉnh Hậu Giang và Bạc Liêu cũng thừa lúa gạo đủ nuôi cả nước lại còn dư thừa xuất khẩu để đem ngoại tệ về cho đất nước.

- Suy dinh dưỡng thì sanh bệnh tật, đây mới là vấn đề trọng đại. Còn bác sĩ thì sao? muốn có mảnh bằng Y sĩ thì phải là con cháu „con ông cháu cha“ thì mới có tiền (hồi lộ) ăn học, phải là đảng viên thì mới lấy được bằng, đó là 2 điều kiện phải có... thì thử hỏi trình độ của họ ra thế nào, khỏi viết ra đây thì ai ai cũng biết rõ. Mà hễ bệnh tật thì phải có thuốc men, là dân đen thì làm gì có khả năng để mua thứ xa xỉ phẩm đó, thôi thì đành phải „ta về ta tắm ao ta“ cỏ cây hoa lá cũng là thuốc Nam. Thuốc Tây thì phải nhập cảng đắt đỏ chỉ dành cho cán bộ và gia đình của chúng, cả miền Nam bị đẩy trở về thời kỳ bán khai, đó là người dân được sống bởi „trí cao tuyệt đỉnh của loài người“ hoan hô Hồ Chí Minh mua cây đinh cũng phải xin giấy. Amen !

- Số đông, Y Bác sĩ „thời hậu 1975“ do Đại học Hà Nội và Sài Gòn đào tạo tốt nghiệp năm 1986, nếu so chỉ bằng với trình độ của một Y tá học 3 năm ... (theo phúc

trình của LHQ năm 1987). Giáo dục suy thoái tột cùng... cũng đều do đám lãnh đạo abc áp dụng chính sách ngu dân, y như thời thực dân Pháp, mới nên nông nổi, người dân sống trong chế độ cộng sản đều bị bắt buộc phải đi theo chủ trương „hồng hơn chuyên“ là thế.

- Theo chính sách và chủ trương nêu trên, thì nó là đại họa cho dân tộc Việt Nam, nhưng nó lại là một sản nghiệp vĩ đại của cộng sản tay sai Hà Nội. Vì thế chúng ta phải đấu tranh để giải phóng Tổ Quốc cùng đồng bào, chúng ta có chính nghĩa: thuận lòng dân và thuận ý trời, chúng ta đấu tranh để giành quyền sống làm người cho đáng kiếp người đấu tranh để giành sự trường tồn của dân tộc VN. Chúng ta đấu tranh cách mạng để tiếp nối truyền thống đấu tranh chống ngoại bang của ông cha, đấu tranh để bảo vệ nền văn hóa lâu đời từ thời đại Hùng Vương cho đến ngày nay, để đối nghịch với Hà Nội vô thần, xác ở đây (VN) mà hồn ở điện Cẩm Linh, dâng một phần đất cho Sô Viết, điển hình là Nga Sô đã lập căn cứ quân sự tại các địa điểm trọng yếu trên quê hương ta như tại cảng Cam Ranh, Chu Lai, Đà Nẵng, Hải Phòng, Vũng Tàu, Bộ tư lệnh Hải quân Sài Gòn.

- Kiểm kê tài sản:

Có một nhóm người từ cuối hẻm đi vô một nhà trong xóm, từ ngoài xăm xăm đi vô nhà, họ đứng chặn ngay cửa ra vào. Nhóm người gồm 6 mạng: 1 công an khu vực mặc bộ đồ kaki vàng da bò, còn một nười có lẽ là bộ đội mặc bộ đồ đồng phục kaki xanh ô-liu, cộng với 4 người còn trẻ măng khoảng đầu chừng 16, 17 tuổi có mang một cây súng dài, đây thì đúng là cái đám ba mươi, người dân họ đặt như vậy, tụi này là con cháu trong xóm nên chúng biết nhà nào cần phải vô, nhiệm vụ của chúng chỉ có thể: điếm chỉ. Trong nhà chỉ có một người đàn bà khoảng 40 ngoài và 3 đứa nhỏ, thỉnh thoảng thấy đám đông lạ mặt vô nhà làm tụi nhỏ hoảng kinh khóc ré lên, người đàn bà thì cũng giật mình ngồi cứng đờ trên ghế, hai mắt thiếu điều đứng tròng... nhà không có đàn ông. Nhóm người lạ này chẳng nói chẳng rằng, không có một tiếng chào hỏi chỉ đưa mắt nhìn quanh căn nhà: nhà trống trơn chỉ có cái bàn với 3 cái ghế. Có lẽ chủ nhà có linh tính nên bán tháo bán đồ sạch sẽ...

- Còn nữa, từ Chợ Lớn tôi đi nhận nón ở những nhà may gia công đem về chợ Sài Gòn để vợ tôi bán ba ngày gần Tết, bán được lắm. Đang chạy xe bon bon thì tôi thấy từ xa một đám đông người đang bò càng dưới đất, tay quơ quơ gom lại hình như họ đang lượm gì đó, tranh giành nhau dữ lắm, trong khi đó thì ở trên lầu cao có một người đàn ông đứng ghi bụng vô ban-công, hai tay đang giữ cái bao bụi có nhiều tờ giấy tiền bay xuống lả chã như máy bay thả truyền đơn, tôi dừng xe để xem... nhanh như chớp người đàn ông đó phóng mình qua ban-công rồi rơi xuống đất nằm ngay đơ, không biết sống hay chết, chẳng còn cựa quậy gì hết. Căn nhà lầu đó cùng chung với dãy phố dài nhà hàng Đồng Khánh. Về tới chỗ vợ tôi bán mà tôi vẫn còn run, suy nghĩ hoài mà tôi chỉ đoán chừng là nhà hàng đang bị kiểm kê, vì ở trước cửa của nhà hàng có công an đứng, không biết họ làm gì mà đứng ở đó.

- Trên đây chỉ là một trường hợp điển hình mà tôi chứng kiến tận mắt, không biết còn bao nhiêu trường hợp tương tự. Thật là vô lương tâm, cướp của dân giữa ban ngày... Về sau thì nhà hàng này bị tịch thu là lẽ

đương nhiên. Đây chỉ là một trong những „chuyện dài của công an nhân dân“.

- Vợ tôi buôn bán nón ở cuối đường Tạ Thu Thâu, quận 1 Sài Gòn, sát bên nhà hàng Kim Sơn, thỉnh thoảng công an ở đâu mà đông quá trời, vợ chồng tôi hoảng hồn túm lấy 4 góc tấm „tăng“ lót bày nón chạy băng qua đường khác né trốn, vụ rượt bắt những người bán hàng xảy ra như cơm bữa, nếu để bị bắt bị tịch thu thì kể như mất hết vốn liếng, mặc dù chúng tôi những người buôn bán đều có đóng thuế đầy đủ, có biên nhận để chứng minh, nhưng mà cái lầy với tội mọi rợ này như đàn khảy tai trâu, hàng hóa vẫn bị tịch thu... Nhưng không... kỳ này tội nó không rượt những người bán hàng mà là bao vây nhà hàng Kim Sơn kiểm kê tài sản, sau đó thì tịch thu luôn và bộ đội tràn vô đóng chốt ở đó, còn người chủ thì bị còng tay bắt lên xe chở đi mất.

- Sau đó một thời gian chúng tôi thấy ông chủ nhà hàng Kim Sơn ngồi trước cửa sắt nhà hàng của ông ta, chúng tôi hỏi thăm thì mới biết: Ông ta bị bắt đi kinh tế mới mấy tháng ở vùng đồng không mông quạnh, nay mới trở về được, phải năn nỉ xe đồ, vì bị cán bộ tại vùng vét sạch túi, tài xế xe đồ họ thương tình cảnh nên cho đi không mới về được Sài Gòn. Nhà không còn nên ông phải ngủ ngoài mái hiên nhà hàng của mình, không có ăn, thật bi thảm tột cùng. Chúng tôi thay phiên nhau giúp cho ông được miếng ăn...

- Tất cả cửa tiệm hàng quán, dù là nhà sách, nhà bán dụng cụ văn phòng, hay bất cứ thứ gì hễ có nhà, có bán... thậm chí đến xe bán nước mía cũng bị kiểm kê tịch thu luôn và dĩ nhiên sau đó thì vợ con cán bộ CS đứng điều hành buôn bán.

- Còn nhà ở thì chúng ra vào như đi chợ, sau 2 đợt kiểm kê tài sản thì tất cả mọi nhà đều như nhau, nhà lớn nhà nhỏ đều sạch trơn trống bóc từ đằng trước ngõ tụt ra đằng sau chỉ còn 4 bức tường và cái nóc. Chỉ có những đồ dùng cũ quá không bán được nên còn trong nhà. Chưa hết đâu, đây mới chỉ là đoạn đầu của quốc sách „xã hội chủ nghĩa“ dài dài, cho đến khi nào người dân phải là „chuyên chính vô sản“ chỉ còn bộ đồ dính trên người thì mới tạm thời ngưng giai đoạn „đánh có miếng, đừng có tiếng“.

- Đối tiền

Bây giờ thì mới thật sự lộ bản mặt cướp của cộng sản, sau khi cướp đoạt hết tài sản của cải của người dân miền Nam, chúng xuống tay hạ độc thủ vợ vết tận cùng mạch sống của đồng bào, bất kể già trẻ dành dụm được bao nhiêu là chúng tóm cho bằng hết bằng cách đối tiền, không cần biết ai có bao nhiêu cứ 500 tiền cũ đổi lấy 1 đồng cộng sản và chỉ „một lần“ mà thôi. Với phương pháp diệt chủng tàn nhẫn này, không biết bao nhiêu con người vì quá uất ức nên đã tự sát, thà chết liền còn hơn chết từ từ vì đói. Suốt dải đất miền Nam tự do đi tới đâu cũng chỉ có một vấn đề nổi cộm là „đói“ đúng với sách lược bỏ đói dân để trị của cộng sản Hà Nội.

Chuyện dài cộng sản tàn ác, cướp đoạt, cắt đất, cắt biển dâng cho quan thầy của chúng là Nga-Tàu, trù dập, bỏ tù những người có lập trường tiến bộ... Nói về cộng sản thì viết đến bao giờ mới hết, chúng tôi viết đến đây để quý vị xem và tự nghĩ.

• **Võ Thiện Tánh**

C/o Seniorenpflege Zentrum „Haus Herbstrose“

Là cát bụi giữa hằng sa

*Như con sóng giữa dòng đời nghiệt ngã
Thơ trầm mình bằng giá đáy biển sâu
Chiều lặng thầm... giọt u uẩn rơi mau
Trong vô cùng tìm đâu bờ Chân, Thiện*

*Mà nhân gian đâu có gì bất biến
Ai chào đời chẳng cát tiếng oa oa
Bụi hồng trần, đám mây nổi, sao sa
Chiều quán tạm, thơ viết dòng hư ảo*

*Một bài thơ, vẽ sao? đời ảo nào!
Áo thời gian năm tháng cứ pha phôi
Một lúc nào tôi tìm lại chính tôi
Là bụi cát giữa hằng sa, cát bụi...*

*Thơ vẫn thế, vẫn cùng tôi làm lũ
Vẫn miệt mài loang lổ dấu điêu tàn
Vẽ chợ chiều, vẽ non nước làm than
Ai đánh trống khua vang, Việt Nam đổi mới!*

*Tôi thầm lặng nghe lòng mình tức tui
Ôi Việt Nam! Quê Mẹ! ơi Việt Nam!
Lại Tháng Tư! Ai đau xót bàng hoàng...
Mở trang sử vọng tiền nhân Quốc Tổ*

*Ơi Quê Hương, Quê Hương tôi thế đó!
Tôi nhìn trời tâm sự gửi hư không
Lòng mênh mông,
mênh mông...
Trời hôm nay sao nhiều mây trắng quá
Mây lang thang như mình trên đất lạ
Lòng băng khuâng... Ơi muôn nẻo đường trần
Đến bao giờ Quê Mẹ có mùa xuân...*

• **Tuệ Nga**

Portland, tháng 4.2012

Đảng csVN đang tự hủy diệt

• Tích Cốc Ngô Văn Phát

Thành - Trụ - Hoại - Diệt là bốn quy luật chi phối mọi hiện tượng giới. Dù to lớn như các tinh tú hay nhỏ như hạt nguyên tử; dù quyền uy tột đỉnh và tàn bạo vô nhân như Tần Thủy Hoàng, trong quá trình tồn tại cũng đều phải chịu biến đổi theo bốn quy luật này! Chính vì vậy mà Phật Giáo gọi Thế Gian là Vô Thường. Đảng cộng sản Việt Nam (csVN) cũng nằm trong quy luật tất yếu này. Những người cộng sản chớp bu đừng có vọng tưởng nghĩ rằng mình được ưu tiên hoặc ân sủng đặc thù nào để thoát ra khỏi quy luật trên.

Ngày 03.02.1930, đảng csVN do Hồ Chí Minh và các đồng chí của ông thành lập. Thời điểm này, họ sống trốn chui trốn nhủi trong rừng rậm.

Ngày 02.09.1945, đảng csVN cướp được chánh quyền thành lập nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa miền Bắc.

Ngày 30.04.1975, đảng csVN cưỡng chiếm được miền Nam, thống trị hai miền Nam Bắc.

Từ 02.09.1945 đến 30.04.2014, 70 năm qua:

*Nghèo đói khổ đau theo sau mỗi bước cộng sản đi
Gông cùm xiềng xích nơi nào cộng sản tới
Ánh bình minh trở thành đêm tối*

Phủ mịt mù mọi lối tương lai

HT. Thích Huyền Quang

Đảng csVN đã trải qua ba thời kỳ Thành - Trụ - Hoại, bây giờ đang trong giai đoạn Diệt !!

Căn cứ vào đâu mà người viết xác định như vậy? Căn cứ vào các hiện tượng đang tự diễn biến, tự chuyển hóa và tự sát của đảng csVN qua những việc làm của đảng, và những lời nhận xét của những cựu đảng viên hay người ngoài đảng như sau:

Sự suy thoái quyền lực của đảng csVN ngày nay đã hiện rõ qua những hành động phản kháng của người dân mà trước đây chưa từng xảy ra để chống lại một chế độ hèn nhát, ném đá giấu tay. Mượn tay côn đồ, xã hội đen giả dạng thương phế binh hoặc công an bịt khẩu trang giả dạng „ nhân dân tự phát” để đàn áp nhân dân tập trung khiếu kiện vì bị cướp đất đai, cướp nhà... Tức nước vỡ bờ, nhân dân đã bắt nhốt Phó chủ tịch huyện Sóc Sơn Hà Nội, bắt trói 6 cán bộ công an ở tỉnh Hòa Bình, cũng như những tiếng súng hoa cải của Đoàn Văn Vươn, hay tiếng súng bắn vào đầu bọn ác bá ở Thái Bình của Đặng Ngọc Việt.

Người cộng sản từng tự hào là đảng ta ra ngõ gặp anh hùng! Nhưng kiểm lại nào là liệt sĩ dóm Nguyễn Văn Bé, anh hùng ma Lê Văn Tám, anh hùng rơm Phan Đình Giót, Tô Vĩnh Diện, cộng thêm anh hùng Núp. Nhưng ngày nay thì tất cả những anh hùng ấy được nhà thơ Hà Sĩ Phu làm thơ tếu rằng:

*Anh hùng „Núp” nay sanh nhiều con cháu
Núp cột đèn rình phạt xe đi
Núp bác Hồ, núp Mác núp Lê
Núp „ 16 chữ vàng” quý quyết
Núp chủ nghĩa, núp nhân dân..., kiểm chác!*

*Lũ sâu bự nội-ngoại xâm khai thác
Hút kiệt bình phong
Thành ngáo ộp dọa đe người
Để một thời đều cẳng lên ngôi...*

Bọn sâu dân một nước, bắt tài vô tướng kéo bè kéo cánh, kết thành nhóm lợi ích đục khoét công quỹ bằng mọi hình thức, mọi phương cách. Ngay cả Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng còn đưa cả ba quý tử (Nghị, Phụng, Triết) cùng một đám thân bằng quyến thuộc ngồi chơi xơi nước kéo nhau vào ăn hại ngân sách của bộ máy công quyền.

Đọc bài „Rùng mình xã có 500 cán bộ” trên báo Nông Nghiệp Việt Nam. Đúng là rùng mình thật! Xã Quảng Vinh (huyện Quảng Xương, tỉnh Thanh Hóa) có 15 thôn, 2.000 hộ, 9.500 dân. Như vậy gần 20 người dân ẻ lưng ra nuôi một cán bộ. Mỗi gia đình phải gánh 19 lệ phí, không nghèo sao được! Lại nhớ cái thời sưu cao thuế nặng của thực dân Pháp. Nhưng nghĩ cho cùng thì nó không có kíp-lô nào đối với cái thời sưu cao thuế nặng do cái đảng csVN đẻ ra!!!

Đứng trước nguy cơ tự sát, đảng csVN không ngớt gọi nhau “chỉnh đốn” để được sinh tồn, chỉnh đốn để tiếp tục ngồi trên đầu trên cổ nhân dân chứ không nhằm phục vụ đất nước thì thử hỏi có nên để đảng csVN “chỉnh đốn” hay không? Ông Trần Minh Thảo đã viết bài „Dân tộc, đất nước hay chế độ?”. Nêu thắc mắc:

„ Tại sao không chỉnh đốn đảng vì lợi ích của dân tộc, đất nước, vì nhà nước pháp quyền, vì dân chủ xã hội, vì phát triển bền vững, vì độc lập dân tộc, vì chủ quyền quốc gia mà chỉ nhằm đến lợi ích của đảng, của chế độ?.....

„.....đảng chủ trương chỉnh đốn vì lợi ích „cùng chung ông tổ Mác-Lênin”... chứ không cùng lợi ích độc lập, toàn vẹn lãnh thổ, dân chủ, phát triển bền vững” (Bauxite ViệtNam online 16.1.2012)

Chủ nghĩa Mác-Lênin được ghi trong Điều 4 (a) thì đã bị coi là lỗi thời và Chủ Nghĩa Xã Hội (CNXH) thì đã thất bại theo sự nhận định của giáo sư Trần Phương, nguyên Phó Thủ tướng trong lần hội thảo về dự thảo Cương lĩnh ông phát biểu:

„.....chủ nghĩa Mác-Lênin có điều đúng có điều sai, nhứt là những dự đoán của Mác và Lênin về cái gọi là CNXH, sai rồi, mà rõ ràng thực thi 70 năm đã thất bại rồi!” (RFA online 17.12.2010). Thế bây giờ CNXH là cái gì đây? Thật ra mà nói, chúng ta nói và chúng ta biết là chúng ta bịp người khác. Đến tới bây giờ, tôi cũng không biết cái CNXH mà chúng ta đang và sẽ đi theo là cái CNXH gì đây? (RFA online 18.12.2010).

CNXH, cái chủ nghĩa „u u minh minh”, (cách nói của tiến sĩ Đỗ Xuân Thọ) mà đảng csVN cổ „tiến lên” đã được đương kiêm Tổng Bí Thư (TBT) đảng Nguyễn Phú Trọng phát biểu như trước đây mà nhà văn Xuân Vũ nói mục tiêu chỉ là „**Đường đi không đến!**”.

Do sự sai lầm, sự áp đặt đường lối thống trị của đảng csVN bằng Điều 4 Hiến pháp nên bị phản ứng trong toàn dân, nhứt là giới trí thức cách mạng, cho nên đảng buộc phải tuyên bố sửa đổi Hiến pháp. Tuy nhiên nếu sửa đổi theo ý nguyện của nhân dân thì đảng sẽ không còn chỗ đứng, vì thế cho nên ông TBT Nguyễn Phú Trọng đặt sẵn tiền đề cho việc sửa đổi Hiến pháp 2013 với một sự lú lẫn treó ngoe như sau:

„ Nhà nước ta là nhà nước pháp quyền XHCN của nhân dân và vì nhân dân. Tất cả quyền lực nhà nước thuộc về nhân dân; nhân dân thực hiện quyền lực nhà nước thông qua tổ chức nhà nước dưới sự lãnh đạo của đảng.... Nhà nước ta không tam quyền lập pháp" (RFA online 21.5.2012)

Sau lời tuyên bố của ông TBT Trọng, Giáo sư Tương Lai, nguyên Viện Trưởng Viện Khoa Học Xã Hội Việt Nam lên tiếng phân tích như sau:

„Một nhà nước mà không tán thành quan điểm tam quyền phân lập thì ai kiểm tra khi mà những nhóm đặc quyền đặc lợi tha hồ tung hứng?... Một nhà nước không có tam quyền phân lập là một nhà nước toàn trị và như vậy thì không có ai chịu trách nhiệm cả. Như ngoài lãnh đạo Vinashin và Vinalines thì trên hết ai là người chịu trách nhiệm về vấn đề đó? Người đó phải được đưa ra xét xử chứ? Vì đã để thất thoát hàng trăm ngàn tỷ của nhân dân chứ không thể nói một cách mơ hồ hay đổ cho người lãnh đạo Vinashin, Vinalines. Tôi cho rằng tam quyền phân lập là biện pháp rất quan trọng để chống tham nhũng. (RFA online 27.05.2012).

Đảng CSVN phải biết hổ thẹn khi trong 3 triệu đảng viên hết thời đưa tên Trọng Lú lên làm TBT có nhiều quyền lực mà trí lực thì không, cho nên Đại tá Phạm Xuân Phương, người nhiều năm công tác trong Cục Chánh Trị lên tiếng thóa mạ sau lời phát biểu của Trọng như sau:

„Cơ bản ông ấy không đủ khả năng để ông ấy hiểu, nhưng bên cạnh ấy nó cũng là quyền lợi. Ông ta ngu dốt lại hưởng tất cả mọi quyền lợi thì việc gì mà thay đổi trong khi ông ta đang làm vua ở xứ sở này... ông Trọng, ông lại mang trình độ sơ cấp ra ông ấy làm!!". (RFA 30.10.2013)

Nhà báo Tống Văn Công lấy tên là Thiện Ý khi viết bài „Đổi mới đảng, tránh nguy cơ sụp đổ" khi nói về vai trò của đảng CSVN, ông viết:

„Nói „đảng lãnh đạo, nhà nước quản lý, nhân dân làm chủ". Người dân thắc mắc: „ Trong lịch sử chưa có ai làm chủ mà không được lãnh đạo, lại bị người khác lãnh đạo!"

„Nói thông qua dân bầu cử Quốc Hội. Người dân bảo: „Lâu nay vẫn là đảng cử; dân bầu!"

„Nói „Quốc Hội là cơ quan quyền lực nhà nước cao nhất. Người dân bảo: „Quốc Hội bao giờ cũng họp sau khi đảng họp để để ra nghị quyết chỉ đạo cho Quốc Hội phải làm gì!". (Talawas online 19.9.2009)

Còn Đại tá công an Lê Hồng Hà, nguyên chánh văn phòng Bộ Công An cho chúng ta thấy rõ hơn bộ mặt của đảng CSVN ngày nay khi trả lời phỏng vấn của Bác sĩ Phạm Hồng Sơn:

„Thực tế đã cho thấy dưới sự lãnh đạo của đảng CSVN thì càng phát triển lại càng tụt hậu về nhiều mặt so với các nước trong khu vực. Xây dựng và phát triển đất nước mà lại theo chủ nghĩa Mác-Lênin thì sai hoàn toàn. Chủ nghĩa Mác-Lênin là một học thuyết đấu tranh giai cấp, là một học thuyết phản phát triển...

„Trung Quốc đã và đang ráo riết thực hiện những kế hoạch dữ dội, xâm nhập, ảnh hưởng, chèn ép, bao vây mọi lãnh vực, từ kinh tế, an ninh, quốc phòng, lãnh thổ, nhằm thực hiện ý đồ cuối cùng là thôn tính Việt Nam. Còn về phía Việt Nam thì nhiều cán bộ lãnh đạo lại đã và đang bị Trung Quốc mua chuộc và khống chế...

„Còn về đội ngũ của đảng, đặc biệt là hàng ngũ cầm quyền, đã bị tha hóa, tham nhũng, xoay sở, vô cảm với đất nước, xã hội. Vì vậy đảng hiện nay chỉ còn vai trò kìm hãm xã hội thôi!". (Dân làm báo online 7.3.2012)

Nhà báo Trần Ngọc Thành trong bài "Thế nào là phản bội? Ai phản bội? và ông đã nói rõ kẻ phản bội đã, đang và sẽ nhận hậu quả đau thương do sự phản bội của họ.

„Tôi phải rút thế đảng từ năm 1990, khi hiểu thế nào là chủ nghĩa cộng sản và chế độ độc tài cộng sản, khi chúng kiến tận mắt sự sụp đổ của Chủ Nghĩa Cộng Sản (CNCS) tại Đông Âu và Liên Xô... Thật là trở trêu: CNCS lấy giai cấp công nhân làm nền tảng, làm chỗ dựa vững chắc, thì chính giai cấp công nhân lại là kẻ sẽ đào mồ chôn CNCS. CNCS coi Chủ Nghĩa Tư Bản (CNTB) là kẻ thù giai cấp công nhân thì lại đấu tranh để được trở thành CNTB!!" (Đàn Chim Việt online 19.10.2011)

Trong bài „Bi kịch Việt Nam", cựu Đại tá Phạm Đình Trọng đã nói rõ về thực chất của đảng CSVN để cho nhân dân Việt Nam chọn cho mình một thái độ và có trách nhiệm với tiền đồ Tổ Quốc:

„...đảng CSVN, một tổ chức chánh trị đã dùng bạo lực tàn nhẫn ứng xử với dân tộc Việt Nam văn hiến và đã đem lại cho nhân dân Việt Nam gần một thế kỷ cách mạng, chiến tranh đẫm máu, ly tán dân tộc, tan hoang đất nước.

„Đảng CSVN tồn tại bằng độc quyền quyền lực. Xóa bỏ độc quyền quyền lực là xóa bỏ sự tồn tại của đảng cs. Hiện nay đảng cs đang là một sản phẩm lỗi thời của lịch sử. **Muốn tồn tại, đảng chỉ còn hai lựa chọn: Hoặc dùng bạo lực hùng hậu có trong tay để duy trì độc quyền quyền lực. Hoặc đổi mới để tham gia vào tiến trình dân chủ đa nguyên...**

„Đảng CSVN tự đặt vào thế đối lập với nhân dân, trở thành vật cản của dòng chảy lịch sử, kìm hãm đất nước trong trì trệ, đưa đất nước vào khủng bố, đàn áp đẫm máu, vào bạo loạn, rối ren, giam cầm nhân dân trong ngục tù, nhục hình của chuyên chính vô sản, đầy ải, vô hiệu, thủ tiêu nhiều tài năng, trí tuệ và khí phách dân tộc....

Một đảng phải tồn tại bằng bạo lực, phải lấy tiền thuế của dân nuôi một bộ máy công an khổng lồ chỉ biết còn đảng còn mình để trấn áp tiếng nói tự do dân chủ của nhân dân để duy trì sự tồn tại của đảng, một đảng đập vào mặt dân và bỏ tù trí thức vì trí thức nói sự thật thì đảng đó không còn bình thường nữa mà đã là tầm thường rồi". (Đàn Chim Việt online 7.2.2013)

Đảng CSVN đã áp dụng chánh sách vắt chanh bỏ vỏ. Trong lần phát biểu tại Ủy Ban Trung Ương Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam giáo sư Tương Lai nhận định:

Khi giành được chánh quyền, đảng CSVN trở thành đảng cầm quyền quên dân, chỉ biết ra sức dạy cho dân biết ơn đảng mà quên dạy điều quan trọng hơn là đảng phải biết ơn dân. Vì thế mới có chuyện một bộ phận không nhỏ ngồi trên đầu trên cổ dân, hạch sách những nhiều dân, áp bức bóc lột dân. Người ta dùng dùi cui nện dân, chĩa súng vào dân với tâm niệm rằng "còn đảng là còn mình". Chính vì thế mà đã có rất nhiều bà má miền Nam nói thẳng với cán bộ rằng "Nếu thế này thì trước đây tao đâu có đùm bọc, che giấu, nuôi tui bây!". (Đàn Chim Việt online 8.9.2013)

Đảng CSVN ngày nay chỉ có số lượng trên dưới 3 triệu, nhưng thực chất chỉ có một bầy sâu mọt thuộc nhóm lợi ích và một số con ông cháu cha núp bóng,

ngoài ra đa số là những đảng viên vô tích sự, hoặc những đảng viên già còn bám sổ lương hưu hay những tên công an chỉ biết còn đảng còn mình. Nếu mai đây đảng cs tan rã rồi thì số phận những tên này ra sao?

Ôi nhân dân nhẩn nhục đến bao giờ?

Xiềng xích nào trong đầu người trói buộc?

Nỗi nhẩn nhục nuôi béo bầy bạch tuộc

Trăm vòi đảng hút kiệt nước non này.

(Bùi Minh Quốc)

Do tham nhũng, đục khoét công quỹ, suy thoái chánh trị, đảng csVN đang đi đến bước đường cùng theo quy luật. Nhà báo cựu Đại tá Bùi Tín nhận định rằng:... *Thời kỳ tan rã của phong trào cộng sản thực tiễn, giai đoạn mạc vận của học thuyết Mác-Lênin từng cổ súy bạo lực, chiến tranh, máu đổ đầu rơi, và tình trạng suy thoái toàn diện của đảng csVN không có cách gì cứu vãn nổi.*

Trước khi chấm dứt, người viết có một nhận xét và một đề nghị như sau:

1.- **Nhận xét:** Điều 4 có hay không có trong Hiến Pháp không quan trọng, không nên bàn thảo mất thời giờ vô ích: Vại sao? Vì từ trước tới nay, đảng csVN có bao giờ tôn trọng và hành xử đúng với Hiến Pháp mà đảng đã tự làm ra đâu! Đảng dùng Hiến Pháp chỉ để mị dân, làm bình phong để che mắt thế giới. Đảng đã và đang cai trị dân bằng **Quyền Lực** chứ đâu phải bằng **Pháp Lực** (hay gọi là Pháp Trị). Quyền lực nằm trên đầu súng thông qua bằng Nghị Định, Nghị Quyết, Chỉ Thị, Lệnh Miệng, Mật Lệnh v.v... và v.v... Đây là một trong hằng trăm ngàn vụ điển hình là trong Hiến Pháp không có một Điều Khoản nào ngăn cấm những người yêu nước xuống đường biểu tình chống Trung Cộng xâm lăng. Thế mà đảng cộng sản vẫn ngang nhiên ra lệnh miệng cho công an "những người chỉ biết còn đảng còn mình" và đám xã hội đen đàn áp, đánh đập và bắt giam những người yêu nước xuống đường chống Trung Cộng! Như thế là thế nào? Xin đảng csVN trả lời giùm.

2.- **Đề nghị:** Qua những nhận xét của các nhân vật nêu trên về đảng csVN, chúng ta thấy ngày tàn của đảng csVN sẽ không xa, nó đang trong giai đoạn cuối cùng của chu kỳ Diệt!!

Thế nhưng không có "**Bất chiến tự nhiên thành**", mà phải "**Dậy mà đi hỡi đồng bào ơi!**". Người trong nước và người ngoài nước hãy cùng bắt tay nhau, đoàn kết, bằng mọi hình thức, mọi phương tiện liên tục đấu tranh không phải chủ trương giết người cộng sản, mà chỉ để loại bỏ cái đảng cộng sản độc tài, tham nhũng, buôn dân, bán nước, hèn với giặc ác với dân để xây dựng một nhà nước Pháp Trị (Tam Quyền Phân Lập), Tự Do Dân Chủ, hợp với tình người, tình dân tộc mà cũng hợp với xu thế thời đại hiện nay để đem ánh sáng bình minh chiếu rọi lại trên quê hương.

Đi chết đi đảng csVN bán nước

Nguyễn Phương Uyên

(a).- Điều 4. Hiến Pháp:

1. Đảng Cộng sản Việt Nam, đội tiên phong của giai cấp công nhân, đồng thời là đội tiên phong của nhân dân lao động và của dân tộc Việt Nam, đại biểu trung thành lợi ích của giai cấp công nhân, nhân dân lao động và của cả dân tộc, lấy chủ nghĩa Mác - Lênin và tư tưởng

Hồ Chí Minh làm nền tảng tư tưởng, là lực lượng lãnh đạo Nhà nước và xã hội.

2. Đảng gắn bó mật thiết với nhân dân, phục vụ nhân dân, chịu sự giám sát của nhân dân, chịu trách nhiệm trước nhân dân về những quyết định của mình.

3. Các tổ chức của đảng và đảng viên đảng csVN hoạt động trong khuôn khổ Hiến pháp và Pháp luật.

nghe suốt đời ta một núi sông

*tường chừng như đang ở cùng sông núi
ta thở cùng sen mùa hạ sang
ta uống cùng em con suối bạc
ta đùa cùng em cầu ao trắng*

*thành nội tiếng chim khua cành nhẵn
con đường đỏ thắm phượng bên sông
em xoa tóc chiều thơm nức bưởi
trưa hè thanh thoát tiếng chuông ngân*

*tiếng võng từ trong tiềm thức dậy
lời ru mẹ rót tận hồn con
tuổi thơ nắng ngọc bên hàng dâu
nghe suốt đời ta một núi sông*

*ta ở bên này đại dương nhớ
thời gian nuôi mãi tấm lòng son
trắng tay phiêu bạt đời hư ảo
hiu hắt hồn thơ với nước non*

*vẫn sương khói nặng tình cố quốc
vẫn tường chừng như ở quê hương
trong vườn im vắng từng hơi lá
vàng thơm hoa cúc đại bàng khuâng*

*trưa hạ canh gà xao xác nhớ
tuổi thơ vàng nắng lụa yêu thương
về đâu hỡi đám mây viễn xứ
bỏ lại dòng sông trắng nhớ nhung*

• thái tú hạp

Khát Vọng Dân Chủ

• Hồng Trung

Thể chế dân chủ là bước tiến vừa mang tính khách quan vừa tất yếu của lịch sử nhân loại. Chính vì thế mà chế độ chiếm hữu nô lệ, rồi đến chế độ phong kiến trên toàn thế giới hoàn toàn sụp đổ. Sự kiện khối chủ nghĩa cộng sản Đông Âu tan rã ngay trên thành trì của nó cũng không ngoài qui luật.

Ở nước ta, khi triều đại phong kiến Bảo Đại cuối cùng kết thúc, thực dân Pháp rút quân, thì trải qua hai mươi năm nội chiến. Sau ngày 30.4.1975, chấm dứt chiến tranh thì chủ nghĩa Cộng Sản độc tài toàn trị, phi dân chủ áp đặt trên toàn quốc. Tuy là với tên gọi và hình thức khác nhau, nhưng bản chất chế độ Phong kiến và chế độ Cộng Sản đều giống nhau là: Độc tài và chuyên quyền.

Quyền lực nhà nước thay vì thuộc về nhân dân thì lại thuộc về tập đoàn Cộng Sản, cụ thể là Bộ chính trị - đứng đầu là Tổng Bí thư; cũng như chế độ phong kiến thì quyền lực thuộc về triều đình Hoàng tộc - đứng đầu là Vua. Tóm lại, chế độ Cộng Sản là chế độ nhà nước phong kiến kiểu mới - nhân dân thực chất là không có quyền làm chủ đất nước theo đúng nghĩa. Nhà nước pháp-quyền, pháp-trị đã thay thế bằng đảng-quyền, đảng-trị. Vì thế, câu ca dao nhân gian thời xưa phong kiến vẫn thường lưu truyền trong sự ta thán của dân chúng thời nay:

*"Con Vua Thì Lại Làm Vua,
Con Sãi Ở Chùa Lại Quét Lá Đa"*

Tất cả các chức vị, phong tước cho các quan chức chính quyền các cấp được bố trí bổ nhiệm theo thứ tự ưu tiên 1,2,3 "

Nhất hậu duệ (con ông, cháu cha)

Nhì tiền tệ (bỏ tiền ra hối lộ để mua chức, mua quan)

Ba trí tuệ (con cái các cụ được dự bị làm cán bộ nguồn nên được đưa đi du học bằng tiền thuế của dân nên học hàm, học vị cũng cao)

Những phát ngôn trong bài phát biểu của các vị lãnh đạo, những xiển dương trên các Pa-nô, áp-phíc trưng bày nơi công cộng như: *"Tập trung dân chủ, mở rộng*

dân chủ, phát huy dân chủ, đẩy mạnh dân chủ, v.v..." Thực chất đó chỉ là "cái bánh vẽ" mị dân mà thôi. Điển hình là lời phát ngôn cao ngạo, thật buồn cười của bà Phó chủ tịch nước Nguyễn Thị Doan: *"Dân chủ nước ta cao gấp vạn lần dân chủ tư sản"*.

Thiếu dân chủ, nhân dân không được quyền tham gia trong những quyết định quốc sách kinh tế dân sinh, như vụ bê-xít Tây Nguyên. Trong khi các nhà khoa học phản bác, các nhân sĩ không tán thành, các cựu tướng lĩnh lão thành không đồng tình vì tính kinh tế, an ninh và khoa học, nhưng đảng CS vẫn bất chấp, gây ra hệ lụy nhân tiền.

Thiếu dân chủ, nên việc lập Hiến pháp, dự thảo sửa đổi Hiến Pháp (HP) chỉ là thể chế hóa Cương lĩnh của Đảng cầm quyền và HP chỉ là *"văn kiện chính trị pháp lý đứng sau cương lĩnh của Đảng"* (lời phát biểu ông Nguyễn Phú Trọng) nên HP không còn là HP dân chủ thông qua được trưng cầu dân ý.

Thiếu dân chủ, nên nhân quyền bị chà đạp. Khi công dân nào dám thực thi quyền các quyền con người của mình như: Quyền tự do ngôn luận, quyền tự do lập hội, quyền tự do tôn giáo, quyền bày tỏ chính kiến, quyền khiếu nại tố cáo... thì đều bị trù dập và quy kết phản động vì vi phạm tội luật hình sự. Đành rằng mỗi quốc gia có một lịch sử và nền văn hóa riêng nhưng nhân quyền là quyền phổ quát của con người, có chuẩn mực trong công ước quốc tế, mà chính phủ Việt Nam cũng đã ký. Nghĩa là, cùng một hành vi nhưng ở Việt Nam thì bị bỏ tù nhưng ở các nước khác thì không.

Thiếu dân chủ, thì sẽ không tập hợp toàn thể trí lực của xã hội - sinh khí của đất nước, để cùng nhau xây dựng, phát triển và bảo vệ tổ quốc.

Thông điệp của TT Nguyễn Tấn Dũng vào đầu năm 2014: *"... Dân chủ và pháp quyền là cặp song sinh trong thể chế chính trị hiện đại..."*. Ông nói rất đúng, nhưng thể chế chính trị hiện đại không thể tồn tại với sự độc tài chuyên chế như chế độ CSVN, mà là thể chế dân chủ đa đảng, dân cử, dân bầu bằng sự công khai minh bạch như đại đa số các nước văn minh phát triển trên thế giới. Trên báo điện tử vietnamnet.vn ngày 3-2 có bài viết *"Đế Đảng mạnh phải mở rộng dân chủ"* của Nguyễn Tấn Dũng và *"Thách thức lớn nhất trên con đường phát triển"* của TS Lê Đăng Doanh cũng thể hiện ước vọng dân chủ, dù không dám bộc bạch hết lòng mình.

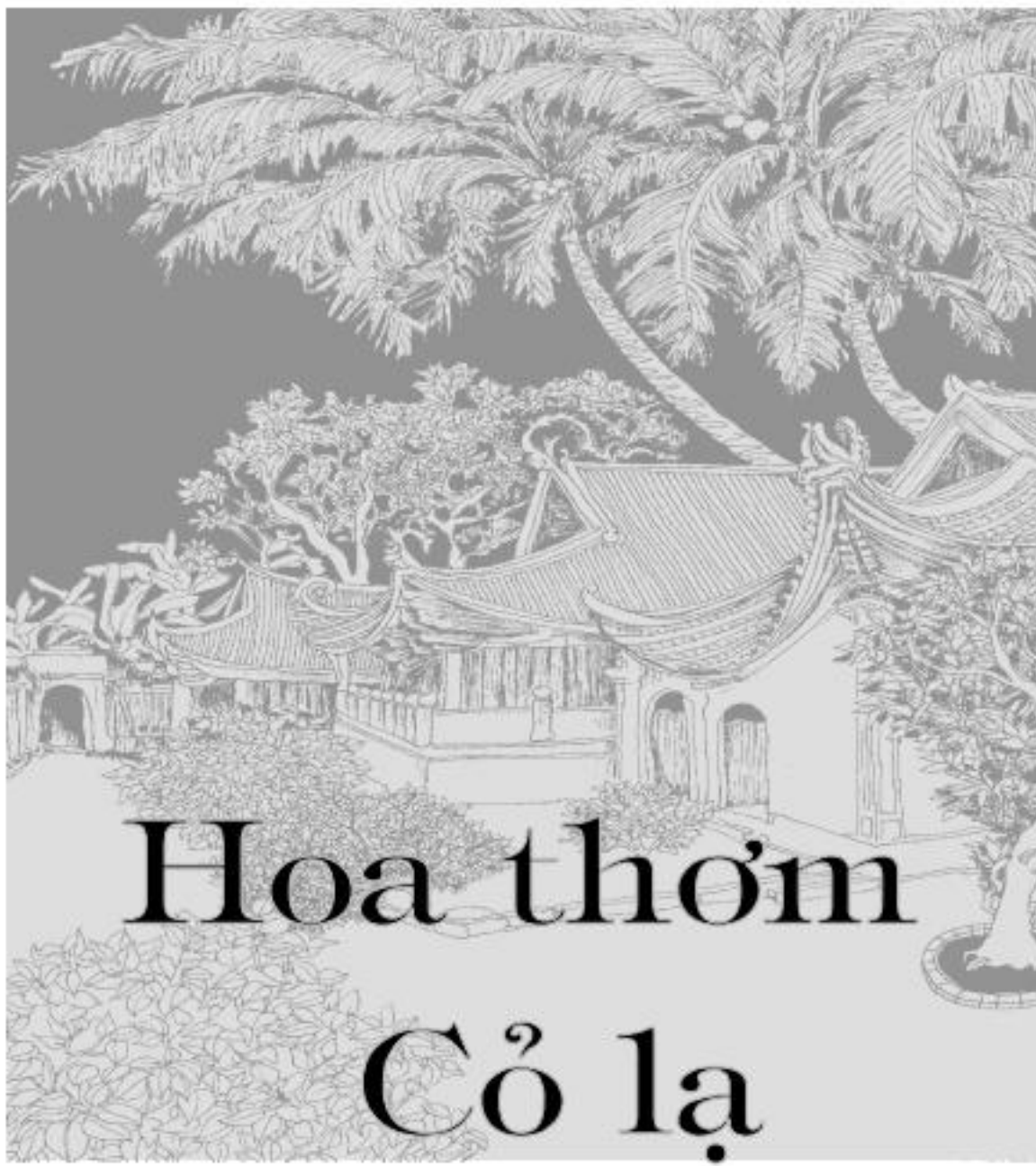
Dân chủ là khát vọng sống của toàn dân, là khát vọng tiến bộ cho Tổ Quốc. Một chân lý rất đơn giản **"Muốn mọi người cùng nhau làm thì phải có dân chủ; và muốn loại trừ việc áp chế người khác bằng quyền lực, thì phải có pháp quyền"**.

Chỉ có dân chủ mới chấp nhận và tôn trọng sự khác biệt của nhau trong không khí ôn hòa, cởi mở. Có như thế thì các nhà trí thức, nhà khoa học mới an tâm tiến hành những hoạt động cải cách hiệu quả và có lợi cho quốc gia, dân tộc. Cũng chính vì khát vọng này mà bao nhiêu người vượt qua sợ hãi, dám lên tiếng công khai đấu tranh mà lâm vào cảnh tù đầy.-

(Viết cho ngày UPR tại Genève, ngày 6.02.2014)

Thành viên Đảng Vi Dân Việt Nam

NGUỒN: www.vidan.info

***Thi Thi Hồng Ngọc**

Tôi ngồi yên lặng trong căn phòng nhỏ của một viện dưỡng lão thành phố, ngắm những hạt mưa tròn trịa trong suốt rơi ngoài cửa sổ, trầm tư hồi tưởng lại cuộc gặp gỡ ban chiều với một... cô nhân.

Cô nhân và tôi là hai thế giới khác biệt quá xa từ cái tuổi lên bảy ngây thơ cho đến bây giờ khi tôi cầm bút viết lên những dòng này, thì cả hai chúng tôi đều đang ở tuổi bảy mươi với biết bao kỷ niệm thăng trầm của cuộc đời. Cô nhân nhìn như chỉ mới đang ở độ tuổi năm mươi vẫn còn tràn đầy sinh lực, nét mặt an nhiên tự tại thanh thản. Tôi có hỏi sao „luyện” được như thế, câu trả lời khá bí hiểm như sau:

- Vì mình biết yêu bản thân và tất cả mọi người đúng đạo, đúng lý, đúng pháp.

Trời! Cô nhân mà cũng biết yêu sao? Tôi cứ tưởng kinh nghiệm về „yêu” chắc chắn mình sẽ hơn hẳn vì đã trải qua bao lần gian nan trong chốn tình trường, còn cô nhân đã yêu bao giờ đâu mà dám nói rằng biết, thật là lạ! Tôi lại nhìn mưa rơi, cuộc đời về già không có gì thể thảm bằng sự cô đơn lạnh lẽo lúc ngắm mưa tầm tã ngoài trời, nhưng với tôi thì không nhìn trời mưa, tôi nhớ lại ngày đầu tiên gặp gỡ cô nhân. Ngày đó, cả hai cả hai chúng tôi đều lên bảy tuổi. Trời mưa, tan học về hai đứa tình cờ cùng vào trú mưa trong một ngôi chùa nhỏ gần trường, quay qua quay lại nhìn nhau cười, tôi mau mắn làm quen trước:

- Bạn tên gì vậy ?
- Mình tên là Tâm Hiền, còn bạn tên gì ?
- Mình tên là Tấn.

Sau hồi chuyện trò, hóa ra chúng tôi là hàng xóm lại học ở hai lớp gần nhau. Tâm Hiền mới dọn nhà đến xóm tôi chưa đầy một tháng. Ba cậu nhỏ mới mất, mẹ cậu dắt mấy đứa con về nương náu nhà ông bà nội. Vì ba cậu là con trai độc nhất nên mẹ cậu quyết định thay chồng phụng dưỡng cha mẹ già thay vì về lại nhà mình, dù lúc đó bà còn khá trẻ lại có nhan sắc.

- À! Vậy ông bà Tư xóm trên là nội của bạn hả? Xóm này thấy mẹ và ông bà nội của bạn thương nhau quá nên cứ tưởng mẹ bạn là con gái ruột của ông bà.

Tâm Hiền cười, dù mới là một thằng bé lên bảy nhưng tôi đã biết nhận xét rằng nụ cười của cậu bạn mới này thật dễ thương làm cho người đối diện cũng vui lây với cậu.

- Thì cũng vì mẹ mình thương ông bà nội như ông bà ngoại nên mới có kết quả tốt như vậy. Mẹ mình dùng chính bản thân làm tấm gương về chữ hiếu và đạo đức dạy cho mấy anh em mình. Bài học này mình ghi nhớ mãi.

Mới bảy tuổi mà Tâm Hiền đã có những ý tưởng tế nhị và khôn ngoan đến nỗi tôi không thể nào hiểu hết được. Có lẽ nghe được câu chuyện thú vị của chúng tôi, vị Sư trụ trì đến bên Tâm Hiền và tôi mỉm cười hiền hậu cho mỗi đứa một trái quýt thật to và đẹp bảo rằng đây là „Lộc Phật”. Tâm Hiền chấp tay cúi đầu rất phép tắc:

- A Di Đà Phật! Con xin cảm ơn thầy!

Tôi ngó người lí nhí nói chữ “Cám ơn thầy” rồi đứng yên chẳng biết phản ứng ra sao, thầy đã xoa đầu Tâm Hiền vui vẻ hỏi:

- Ai dạy con làm thế? Con rất ngoan và có tâm đạo hạnh.

- Dạ! Bạch thầy! Mẹ con và gia đình ông bà ngoại, nội của con đều hay đi chùa lễ Phật, con thường được dắt đi theo nên con biết.

- Con thích đi chùa sao? Vậy con có thích đi tu như các thầy không?

Mắt Tâm Hiền ngời sáng, cậu nhỏ mau mắn trả lời:

- Con thích lắm, bạch thầy, con có nói với mẹ con nhiều lần, mẹ con đồng ý nhưng ông bà nội không chịu.

Tôi kinh ngạc nhìn Tâm Hiền như nhìn một nhân vật đặc biệt từ sao Hỏa rơi xuống vậy. Làm sao một cậu nhỏ bảy tuổi lại có ý tưởng đi tu lạ lùng như thế được, trong khi tôi vẫn còn nhòe nhòe với ba mẹ đòi đồ chơi, khi ẩm đầu sổ mũi là ăn vạ đòi ba mua phở về cho ăn mới chịu. Đi tu chắc chắn không được ăn phở, bún bò hay cháo gà, không được ở nhà với cha mẹ, không được mặc quần áo đẹp, không! Trăm ngàn lần tôi không thể chấp nhận được một sự việc kinh khủng như thế được.

Nhưng khi tôi lên mười, lúc biết quán phở đầu đường ngon hơn cuối đường, biết để ra chút tiền vặt mẹ cho rồi mua kẹo dãi con bé xinh xinh hàng xóm để làm quen thì Tâm Hiền thật sự... đi tu. Vốn là bạn thân, ngày cậu nhỏ vào chùa, cậu xin mẹ cậu và mẹ tôi cho tôi được đi theo để... xem cho biết. Mẹ tôi tuy không phải là một Phật tử thuần thành gì cho lắm nhưng bà tin có Trời Phật, có báo ứng, nhân quả nên rất vui lòng dắt tôi đi chứng kiến ngày Tâm Hiền xuất gia ở tuổi lên mười, pháp hiệu cũng là cái tên thế tục của chú. Có lẽ ngày chú ra đời, cái tên này đã là một định mệnh rồi. Từ đó, tôi hay vào chùa thăm chú Tâm Hiền chẳng phải vì tôi thật sự quý mến, nhớ nhung gì người bạn cũ mà là vì mỗi lần tôi đến chú lại xin thầy cho tôi ít “lộc Phật” khi thì quả na, quả quýt, bánh oản, chè xôi hay bất kỳ món gì sau khi cúng Phật được hạ xuống.

Năm chúng tôi mười lăm tuổi, có nghĩa là chú Tâm Hiền đi tu được năm năm, còn tôi thì mới biết yêu... lần đầu cô bé học cùng lớp ngồi trên tôi một bàn, có điều cô ta tính tình hay kiêu ngạo. Cũng có lý thôi vì cô bé vừa học giỏi, vừa xinh đẹp lại là con nhà giàu. Tôi tự biết mình xét về gia thế lẫn hình thức thì thua cô nàng xa lắc,

chỉ còn điều kiện thứ ba là học lực. Thế là tôi chinh phục được người đẹp chỉ vì luôn đứng đầu lớp về tất cả các môn. Tôi cố công học tập thay vì đứng trông cây si hay làm vài bài thơ tình lồi thối hòng mỹ nhân động lòng trắc ẩn, một mặt nhờ chú Tâm Hiền khuyên bảo.

- Kiêu mạn là một chất độc làm tổn hại đến tương lai thành công của chính bản thân mình.

Thế nên dù học giỏi, tôi vẫn khiêm tốn, lại hay giúp đỡ bạn bè nên được nhiều người thương mến. Cuối cùng thì chẳng mất công trông cây si, chẳng tốn tiền giấy mực viết thơ tình, mỹ nhân vẫn chú ý đến tôi như thường. Nhưng sự thành công về học tập của tôi là cả một sự cố gắng hết lòng không như chú Tâm Hiền, chú học giỏi một cách dễ dàng, tự nhiên cứ như sinh ra để biết tất cả mọi thứ vậy. Hay là tôi học có mục đích chinh phục người đẹp còn chú học với tâm thái ung dung vô vụ lợi nên dễ dàng thông suốt chẳng ?

Mỗi tình học trò ngây thơ trong sáng của tôi và cô bạn cùng lớp đẹp như thơ, như mộng. Hình bóng cô bé hàng xóm mà tôi mua kẹo làm quen nhanh chóng nhạt nhòa dù cô ta vẫn còn ở đó, chúng tôi vẫn thường gặp nhau trên đường đi học, có lẽ vì cô ta quá bình thường giản dị chứ không lộng lẫy kiêu sa như người đẹp trong lớp nên tôi nhanh chóng "thấy lê quên lựu, thấy trắng quên đen".

Năm mười tám tuổi, tôi đậu tú tài, ba đưa tôi vào Sài Gòn ở trọ nhà một người bạn nơi anh tôi cũng đang trọ học tại đó. Chú Tâm Hiền thì được thọ giới Tỳ Kheo khi còn rất trẻ, chú bước thêm một bước trên con đường đạo, tôi chân ướt chân ráo bước chân vào chốn phồn hoa đô hội của Sài thành. Tôi ít đến thăm Tâm Hiền hơn bởi vì bây giờ chú là một tu sĩ nghiêm trang đạo mạo làm tôi cứ có cảm giác ngại ngại khi đứng trước người bạn cũ. Tôi cứ nghĩ mình là một kẻ phạm phu tục tử lấm láp thấp kém trước vị tu sĩ trẻ rạng ngời như có hào quang kia.

Năm hai mươi tuổi khi tôi trở thành sinh viên trường luật thì người yêu của tôi, cô nàng cùng lớp năm nào đi lấy chồng. Anh ta thật xứng với nàng: đẹp trai, con nhà giàu, học có giỏi không thì tôi chẳng biết. Thôi thế là xong, tôi buồn vắng vợ, thờ thần mất một thời gian dài cho đến khi gặp cô con gái út của bạn ba tôi, người cho anh em tôi trọ học. Cô này ở với mẹ nơi khác, bà là vợ hai của bạn ba tôi, chính vì thế mà tôi chưa biết mặt cô ta bao giờ. Lần đầu tiên gặp nàng, hình bóng người yêu cũ bay nhanh như sương khói bởi vì cô thiếu nữ này thật sự quá đẹp, rạng rỡ, mỹ miều, đẹp như một bức tranh, không ngờ một mỹ nhân tuyệt thế như nàng lại bị tôi chinh phục khá dễ dàng chỉ qua một vài lần chuyện trò băng quơ và một vài bài thơ tôi tự sáng tác lên lên bỏ vào trong giỏ xách của nàng. Thế là nàng cảm tôi như một định mệnh, có lẽ một phần cũng là do cha mẹ nàng quen biết gia đình tôi và tương lai có con rể là một luật sư thì ai mà chả thích. Tình cảm của chúng tôi thật thuận buồm xuôi gió, hai năm sau chúng tôi đính hôn, năm thứ ba thì làm đám cưới.

Ba mươi tuổi, tôi là một người đàn ông thành công: vợ đẹp, con ngoan, sự nghiệp vững vàng còn thầy Tâm Hiền thì trở thành Sư trụ trì một ngôi chùa khá khang trang cũng gần căn nhà mà tôi mới tậu được. Vợ tôi cũng là một Phật tử thuần thành nhưng tôi nói với nàng:

- May quá! Nếu hồi đó anh đi tu như thầy Tâm Hiền thì làm sao gặp được em, làm sao anh có sự sự nghiệp và hạnh phúc như bây giờ ?

Nàng nghiêm trang nhìn tôi nhẹ nhàng nói:

- Đi tu là một việc trọng đại, phải có phúc duyên lớn lắm mới được chứ đâu phải ai cũng đi tu được đâu. Cuộc đời này như anh nghĩ là mãi mãi nhưng thật ra nó biến đổi không ngừng, ai mà biết được tương lai như thế nào?

Tôi nhún vai:

- Em lại nghe thầy Tâm Hiền thuyết rồi chứ gì? Để xem rồi ai đúng ?

Nàng đúng, thầy Tâm Hiền cũng đúng có điều sự thật này tôi khó có lòng chấp nhận được vì nó quá sức chịu đựng của tôi rồi. Vợ tôi qua đời trong cảnh tên bay lạc đạn vào những ngày chiến tranh đến hồi khốc liệt mặc dù nàng chưa bao giờ ra trận, chưa biết đến súng đạn, cả đời chưa bao giờ dám giết một con gà. Cái chết thê thảm của nàng làm tôi phát điên lên, tôi oán trời trách đất. Tội khẩu nghiệp của tôi lúc đó chắc nặng lắm vì tôi đã xông xộc chạy vào chùa gặp thầy Tâm Hiền và gào thét lên rằng sao Trời Phật không công bằng vợ tôi hiền đức như thế mà lại chết thảm đường này. Thầy im lặng chẳng nói một câu vì biết có nói gì thì tôi nào có tâm trí mà nghe lọt, chỉ nhìn tôi đầy xót thương và thông cảm. Tự nhiên chỉ vì cái nhìn ấy mà tâm tôi từ từ bình tĩnh lại, tôi gục đầu vào lòng bàn tay và khóc như một đứa trẻ.

Những năm sau chiến tranh ấy, tôi chẳng có ngày nào yên ổn cả về thể xác lẫn tinh thần. Luật sư làm gì có đất sống trong cái xã hội mà những kẻ cầm quyền dùng luật rừng của loài thú dữ mà cai trị. Những người một thời danh giá vàng son như tôi thật sự tuột xuống tận đáy sâu xã hội, may mà tôi còn có cha mẹ anh chị em hết lòng giúp đỡ chứ không thì tôi vào bệnh viện Chợ Quán hay Biên Hòa nằm rồi. Chị tôi thương tình cố chạy chọt được một đường dây vượt biên cho tôi và đưa con trai út.

Bốn mươi tuổi, tôi ôm con ngồi trên chuyến tàu định mệnh và tình cờ lại gặp thầy Tâm Hiền. Trong cơn bão tố, thầy tận tình hướng dẫn mọi người nhất tâm niệm Quán Thế Âm Bồ Tát và thế là tất cả chúng tôi đều thoát chết như một phép màu. Từ đó, niềm tin về lòng từ bi bao la và Phật Pháp nhiệm mầu lại trở về trong tôi.

Bốn mươi hai tuổi, tôi làm lại sự nghiệp từ đầu trên xứ người, còn thầy Tâm Hiền cũng muốn được một căn hộ làm một Niệm Phật Đường nho nhỏ cũng gần gần nơi tôi cư ngụ. Những ngày bận rộn việc sinh kế, tôi hay gửi con nhờ thầy trông hộ. Thăng bé rất mến thầy, có lần nó nói với tôi rằng nó muốn đi tu theo thầy.

- Tại sao con muốn đi tu ?

- Ba ơi! Đi tu vui lắm, ba không hiểu đâu, người tu thì không biết buồn bởi vì họ chẳng tham cái gì thì chẳng khổ về cái gì hết.

Tôi giật mình nhìn con, thằng bé mới lên mười, đúng vào cái tuổi ngày xưa thầy Tâm Hiền xuất gia, có cái gì đó kỳ bí lạ lùng mà tôi lơ mờ nhận ra nơi thằng bé khi nghe nó nói những điều mà những đứa trẻ bình thường khác ở độ tuổi ấy không thể nào nghĩ ra được. Nhưng thời gian qua, tôi cũng từ từ quên lãng câu chuyện ấy. Cuộc sống của một gã đàn ông "gà trống nuôi con" nơi xứ lạ quê người thật không đơn giản, thế nên khi vừa quen biết với một phụ nữ đồng hương đồng cảnh ngộ

trong hăng, chúng tôi nhanh chóng trở thành một cặp vợ chồng chẳng nghĩ ngợi xa xôi la gì. Cuộc sống chung từ từ về sau, tôi phát hiện ra giữa hai người là hai tính cách hoàn toàn khác biệt thì đã quá muộn, tôi đành ngậm ngùi sống lây lất qua ngày vì đứa con tội nghiệp của mình. Nó ngoan hiền thông minh và tôi càng thương nó bao nhiêu thì vợ tôi càng căm ghét nó bấy nhiêu. Chẳng bé biết nhưng vẫn tỏ ra nhẫn nại hiền hòa nhưng hình như chí hướng xuất gia càng ngày càng mãnh liệt hơn nơi nó. Tôi chỉ còn có đứa con này là cả niềm vui trong cuộc sống nên năn nỉ:

- Con không thương ba, không muốn sống cạnh ba nữa sao ?

- Ba ơi! Chính vì con thương ba nên con mới đi tu đó ba à.

- Con bỏ ba mà nói là thương ba à? Hay tại di con khó tính quá, con chịu không nổi ?

- Di cũng là một người bình thường, cách xử sự của di không có gì đáng trách, con đi tu là cũng muốn giúp cả di nữa. Con đi tu mới là không bỏ ba chứ con mà không đi tu thế nào con cũng bỏ ba như ba bỏ ông bà nội ngày xưa vậy.

Tôi ghen ngào nhìn con và cuối cùng đành chấp nhận. Biết đâu con đường mà nó chọn thật sự tốt đẹp như nó ước mơ? Một phần vì nó làm đệ tử của thầy Tâm Hiền nên tôi cũng yên tâm vì tôi biết thầy với nó có nhân duyên lớn, chắc chắn nó sẽ có nơi nương tựa về tinh thần vững vàng. Từ khi có con đi tu, tôi nghiên cứu về Phật Pháp chăm chỉ hơn. Con tôi cũng từ từ trưởng thành và có tính cách hết như vị Sư phụ khả kính của nó: ôn hòa, từ bi. Tôi vui mừng vô hạn vì thật sự con mình nói đúng: tôi không hề mất con mà ngược lại luôn được săn sóc tử tế về tinh thần càng ngày càng an vui, thanh thản hơn nhờ những lời con khuyên bảo nên áp dụng như thế nào Phật Pháp vào cuộc sống để đạt được kết quả mỹ mãn. Vợ tôi mất trước tôi, may thay, cũng nhờ sự tu hành chân chính và tâm lượng hải hà của con tôi mà người "đi ghẻ" khắc nghiệt năm xưa được cảm hóa, bà ra đi nhẹ nhàng thanh thản vào cuối đời mặc dù căn bệnh nan y hành hạ đau đớn khổ sở.

Thầy Tâm Hiền trao truyền lại ngôi chùa mới khang trang lại cho đệ tử là con tôi rồi nhập thất khá lâu, sau đó thì thầy đi hành hóa khắp nơi. Tôi vào viện dưỡng lão vì nơi này cũng gần đạo tràng nơi con tôi trụ trì, đó cũng không phải là lý do của sự nhờ vả, ỷ lại mà là tôi thật sự muốn càng về già, tâm thức càng gần cửa Phật bao nhiêu thì an lạc bấy nhiêu. Không hiểu sao có một số người thấy con cái có chí hướng xuất gia đều đâm ra sợ hãi và thậm chí là ngăn cản quyết liệt. Có lẽ vì họ nghĩ rằng đó là một đời sống khổ hạnh và con cái mình sẽ vĩnh viễn không còn nhìn nhận mình nữa. Nếu họ cũng như tôi có dịp gần gũi và âm thầm theo dõi bước đường tu của những vị tu sĩ trẻ thật sự có túc duyên này, họ sẽ cảm nhận được một niềm an lạc vô biên của một đời sống tinh thần thanh cao, trong sạch vô vụ lợi, tràn đầy tình thương yêu công bằng của ánh sáng từ bi và trí tuệ. Con đường đó đẹp đẽ và trong suốt như pha lê mà mỗi bước tiến vào, bụi trần từ từ rơi rớt lại sau lưng, càng đi càng nhẹ nhàng, càng thanh thản. Tôi rời khung cửa vì có tiếng chuông điện thoại reo mà tôi biết chắc là ai gọi mỗi ngày theo thông lệ.

- A Di Đà Phật! Ba à! Hôm nay ba có khỏe không?

- A Di Đà Phật! À chào thầy Tâm Hiền! Tôi vẫn khỏe, hôm nay tôi niệm Phật được hai tiếng đồng hồ thầy ạ! Tôi nghe lời thầy tập thiền nên dạo này càng ngày càng khỏe và vui thầy ạ!

- Mô Phật! Ba làm đúng lắm, tuổi ba bây giờ đừng nên suy nghĩ gì nhiều ngoài câu niệm Phật, có như vậy sau này ba sẽ gặp con và cả mẹ nơi nước Phật.

- Sao thầy biết thế?

- Trước khi con đi tu, mẹ đâu có siêu thoát, mẹ mất mà tâm vẫn vương vấn ba và các con vì cả nhà đều khóc than nhớ mẹ nhiều quá. Sau đó con đi tu, nằm mộng thấy mẹ khổ sở đau buồn, con đọc kinh làm công đức hồi hướng cho mẹ. Cuối cùng mẹ tỉnh ngộ và được vãng sanh rồi đó ba à! Con thấy mẹ đi vào một con đường hoa thơm cỏ lạ đẹp kỳ diệu, không thể nào diễn tả cho hết được. Mẹ đi từ từ lên cao và ở đó có Đức Phật từ bi tiếp dẫn. Mô Phật! Sau giấc mộng quá đẹp này, con càng dốc tâm tu hành và mong được sau này cũng đi vào con đường "hoa thơm cỏ lạ" ấy.

Tôi ngẩn ngơ, bảy mươi tuổi rồi, đã hết nửa đời người đạp lên gai góc, sỏi đá đau đớn khổ sở, thời gian chẳng còn bao nhiêu nữa. Tôi tự nhủ lòng sẽ cố công tu hành để cũng được đi vào con đường "hoa thơm cỏ lạ" diệu kỳ đẹp đẽ kia.

Đêm cuối năm

*Người thơ đó mỗi lần đi để lại
Dấu chân mình trên tại thế ngược xuôi
Kể từ dạo ngắt ngư cuồng thương hải
Trải thơ đau cho bè bạn bụi ngùi.*

*Người thơ đó có những chiều lui thui
Bước ngập ngừng chân nhón tới gót lui
Muốn bó lại những vết đau buồn tủi
Trả thơ về cho bờ bụi trần gian
Thả thơ về với gió núi trắng ngàn.*

*Đêm trừ tịch tro than chờ thu dọn
Thương đất lành người lại mãi lang thang
Rừng xơ xác nguồn xưa xa bích ngạn
Cố hương ơi, giữ nhé nụ hôn tàn
Đợi Giao Thừa Năm Mới gọi xuân sang...*

• **Phương Hà**

Con gái của người ta

• **Trần Thiện Phi Hùng**

Tiệc rửa lơn Trung úy của tôi chung với tiệc đầy tháng của con gái tôi và “con gái của người ta”.

Con gái của người ta sau 24 giờ sinh ra đã trở thành con gái của tôi và chỉ sinh sau con gái của tôi có 4 giờ tại Bảo Sinh Viện Quân Đội Thành phố Nha Trang năm 1972. Mẹ của nó còn trẻ lắm nhưng lạnh lẽo sành đời. Cô ta sinh xong mạnh khỏe đi đứng bình thường chứ không nằm liệt như bà vợ tôi. Cô ta nói với vợ tôi cô ta là vợ của một Trung úy Biệt Kích. Anh ta ít khi về nhà và công tác ở đâu không bao giờ nói. Cô ta đi làm sở Mỹ ở Chu Lai vì sinh kế sao đó nên nhảy dù với Mỹ. Tai nạn có thai ngoài ý muốn nhưng không biết con của Chồng hay của Mỹ nên cứ sinh xong rồi tính. Con chồng thì để nuôi; con Mỹ thì cho.

Nghe vợ nói lại, tôi sang phòng cô ta gõ cửa xin vào xem đứa nhỏ ra sao. Trong bóng đèn mờ của căn phòng, con bé nằm bó mình trong khăn lông; chỉ lòi cái mặt da trắng đỏ và cái miệng nhỏ xíu hai môi như chu ra làm tôi nghĩ ngay con bé này chắc sau này hỗn lắm! Tôi không nói gì với cô ta mà về phòng bảo bà vợ tôi:

- Mình xin Con Bé nuôi luôn nhen Em ?
- Làm sao đủ sữa cho 2 đứa? Thiên hạ nói bấy bả làm sao chịu nổi?
- Cho uống sữa bò; Anh muốn thêm người giúp việc nữa cho em.
- Tùy anh.

Thế là thủ tục Xin của Tôi và đồng ý cho con do cô ta viết được đưa cho Cô Mụ; nhưng sáng hôm sau thì cô ta đã rời khỏi bệnh viện, bỏ con lại mà thủ tục chưa hoàn tất. Ban Xã hội Quân đội cũng dễ dàng hoàn tất nốt thủ tục nhận con nuôi mà làm khai sinh giống như thủ tục khai sinh của con gái của tôi. Đây có lẽ là trường hợp hy hữu một đứa trẻ Lai Mỹ mà khai sinh do hai vợ chồng là người miền Đông và Tây Nam Việt Nam coi như sinh ra. (rất tiếc trong cơn biến loạn di tản năm 75 tất cả hình ảnh đều mất hết. Trong tiệc đầy tháng; 2 đứa bé như cặp song sinh; nhưng một Việt một Mỹ đẹp như thiên thần!); nhưng mà khổ cho thân tôi! Hai đứa trẻ đứa nào cũng đòi bồng một lúc. Đứa trên lưng thì đứa kia phải bế trên tay. Lưng tôi bị thoái hóa cột sống năm 2000 có lẽ cũng vì hai đứa con ngày một lớn dần mà cứ phải thay đổi đứa trên lưng đứa trên tay mấy năm.

Tháng Tư 1975, tôi bị rã ngũ. Tôi không thể về quê ngoại như ước muốn sống ở Rừng Dừa năm xưa vì nay B52 cày nát thành bình địa. Tôi muốn phá hoang trồng lại; nhưng phải trình diện vào cải tạo. Một tháng trôi qua, rồi một năm, rồi năm nữa...! Vợ không thấy đi thăm mà con cũng không bao giờ được gặp mặt. Mỗi tháng chỉ có Mẹ tôi được 15 phút thăm nuôi. Hỏi gì mẹ tôi cũng nói tất cả bình an; các con ngoan và khỏe mạnh. Tôi lúc nào cũng nhờ Mẹ lưu tâm cho Thùy An, tên đứa Con Lai Mỹ. Chắc là Nó bị kỳ thị ở trường học và sống với mọi người sẽ rất khó khăn! Mẹ tôi nói con khỏi lo. Nó sống rất tốt học rất giỏi nên được Thầy Cô và bạn bè quý mến. Mẹ tôi lúc nào cũng né tránh khi tôi hỏi đến vợ và con gái của tôi, Thanh An. Tôi đoán có lẽ chuyện gì không tốt đã xảy ra nhưng đành bó tay không biết hỏi ai!

Bốn năm sau tôi được thả về. Con gái mang 2 dòng máu ôm tôi khóc như mưa; nhưng con gái và vợ tôi thì không thấy đâu nữa. Tôi đoán biết chuyện không hay nên cũng không hỏi mẹ. Cơm chiều xong, con gái xin tôi:

- Ba cho con ngủ chung với Ba đêm nay?
- Ngày thường con ngủ một mình?
- Không Con ngủ với Bà Nội.
- Ừ! nếu con muốn.

Con bé thỏ thẻ kể hết cho tôi nghe. Ba đi rồi mấy tháng sau má dẫn Chị Hai đi với Má về thăm Ngoại mà không cho con đi và từ đó không về nữa. Con hỏi Nội Má con chừng nào về? Nội nói Nội không biết.

Một năm trôi qua; tính ra tôi đi làm “lao động xã hội chủ nghĩa” có nghĩa “ăn cơm nhà làm lao động nặng không công” khoảng hơn 3 tháng. Đào kinh, đắp đường, gánh lúa thuê v.v... Cạnh đó là làm thuê, làm mướn đi lao động thay cho người trả tiền để khỏi đi. Tôi hết thời gian quản chế một năm, làm phó thường dân, rồi được đề cử làm Đại Đội trưởng Lao động; chuyên đi kêu người đi lao động. Ai thấy mặt tôi đến thăm là biết phải cơm gạo nhà đem đi làm không công mấy ngày hay nửa tháng.

Thời chinh chiến; tiền lương của 3 đứa con cho Mẹ, mẹ tôi xài tiện tặn có dư, hể đủ 1 chỉ thì mua 1 chỉ vàng y; đủ 10 chỉ thì đổi thành 1 lượng, nhét kẹt giường, đào nền nhà, tú làm 2 nóc để cất vàng. Con thất thế sa cơ Mẹ bán vàng nuôi con. Mẹ cho con vàng để vượt biên.

Năm 1982, tôi và em gái tôi vượt biên. Con gái của tôi nhút định Ba đâu con ở đó; Con không sợ chết. Con chỉ sợ phải xa Ba! Tôi lái tàu ra khơi lần cuối cùng để một là chết, hai là được thoát. Tôi thành công. Con gái tôi bắt đầu vào Trung học; có lẽ nhờ cái máu Mỹ của nó hay sao mà chỉ mấy tháng thì nó nói tiếng Mỹ như súng liên thanh; cứ có dịp là đeo bên tay Cha khi đi chợ hay đi ăn nhà hàng hay có đám tiệc.... Hình ảnh một ông già Việt Nam có một cô gái hoàn toàn Mỹ không thấy có gì lai đeo theo một bên và nhong nhèo thì chắc chưa có ai bằng. Tối ngày gặp mặt gọi Daddy; không thấy mặt thì Daddy, Ba đâu rồi. Tôi vui với con gái của người ta và là nguồn an ủi cho tôi vui sống. Tôi làm công nhân cho hãng làm phụ tùng xe hơi, lương cũng dư sức nuôi con lên đại học và mua nhà trả góp. Phải mất 5 năm tôi mới trả hết nợ nhà. Năm 1995 con gái tôi thành y sĩ nhãn khoa và có việc làm ngay. Ngày làm lễ mãn khóa; cầm mảnh bằng trên tay, con gái ôm tôi khóc như chưa bao giờ.

- Con vui mừng sao lại khóc dữ thế?
- Cám ơn; Con cám ơn Daddy nhiều lắm; Con đang nghĩ không biết có bao nhiêu ngàn hay chục ngàn đứa trẻ bị cha mẹ bỏ rơi mà có bằng Đại học như con. Con thương Daddy nhiều lắm.
- Daddy cũng cám ơn Con; nhờ có con mà cuộc sống của Ba mới có ý nghĩa mà vui sống tiếp bấy lâu nay.

Hai Cha Con dì chừng ôm nhau cùng khóc.

Bạn bè của con biết thì không có gì lạ về sự khăng khít của Hai Cha Con Việt Mỹ này; nhưng những người xa lạ thì hiểu kỳ nghĩ suy lung tung nhưng không thể nào ra được đáp án. Cha Việt sao con Mỹ mà không có chút gì là đáng về Việt Nam.

Tôi đi làm đem cơm theo ăn nay làm thêm phần cho con gái. Lương của con gái đưa hết cho tôi và chỉ lấy 100 bạc để đồ xăng và ăn quà vặt. Khi cần mua sắm gì thì nói xin. Tôi từ chối cách nào cũng không được nên mở một sổ bank riêng bỏ hết tiền của con gái đưa để khi

nó cần đưa lại cho nó. Hai năm sau, em gái của tôi bán 2 cái nhà cũ để mua cái nhà lớn hơn, tôi bảo con gái vay tiền ngân hàng mua cả 2 cái. Vì không vay được một lúc gần nửa triệu bạc nên tôi dùng cái nhà tôi để thế chấp vay mua 2 cái nhà cho con gái đứng tên và cho mượn.

20 năm trôi qua nhanh. Lưng của tôi bị thoái hóa cột sống nên đau càng ngày càng nhiều. Chân tôi bắt đầu bị tê. Lái xe lúc nào chân cũng phải nhíp nhíp thử coi còn hoạt động được hay không; nhờ bị tê khi cần thắng mà không xử dụng được thì nguy to. Tinh thần tôi bị hoảng loạn khi nghĩ đến lúc không cử động được tay chân bởi dây thần kinh bị gai xương sống ép nên không hoạt động được. Mổ xương sống thì xác suất rủi ro khá cao; nên khi còn gượng đi đứng được tôi không chịu mổ để cắt gai cột sống. Con gái thì đeo theo một bên ít đi chơi ít giao thiệp với bạn bè. Đi làm về là quanh quẩn bên Cha làm tôi thêm lo lắng.

- Sao Con không có bạn trai? Con lập gia đình cho ba yên tâm!

- Ai bảo Ba con không có bạn trai. Bạn trai của con đang ghi tên học tiếng Việt; bao giờ nói được tiếng Việt con sẽ đem về ra mắt Ba. Anh ta người Đức nhưng sinh trưởng ở đây và chịu điều kiện phải sống chung với Ba suốt đời; nhưng con thêm điều kiện phải nói được những câu thông dụng tiếng Việt Nam.

- Ba nói tiếng Anh cũng tạm hiểu được mà Con.

Nhưng con muốn con của con sau này phải nói được tiếng Việt, nên anh ta ghi tên học một năm tiếng Việt ở Đại học Victoria.

Tuổi 60 cũng đúng lúc tôi được phép về hưu vì là cựu quân nhân nên sớm hơn dân sự 5 năm. Con gái thì hối thúc Ba nghỉ việc đi; tiền hưu Ba đủ sức tiêu dùng; nếu có cần mua gì hay đi đâu con lo cho ba được.

Tôi xin nghỉ việc về hưu. Sáng nào 5.30AM cũng đi bơi để chữa trị bệnh đau lưng. Con gái cũng đi theo. Sáng nào hai cha con xe ai nấy lái đến hồ bơi. Con tập Gym, cha thì bơi. Con gái đem quần áo uniform thay đi làm luôn.

Một hôm con gái tôi nói:

- Ngày mai con không đi làm; Ba có muốn con chở Ba đi thăm Bác Hoàn không? Con nghe con gái của Bác nói Bác đã bị đưa vào Viện Dưỡng lão tuần rồi.

- Sau con lại dùng chữ "bị"? Chẳng lẽ Bác Hoàn không muốn vào Nursing home mà bị bắt buộc vào hay sao?

- Bác Hoàn bị stroke té; xe cấp cứu đem vào nhà thương; Bác bị méo mặt và miệng không nói được nên các con của Bác xin Bác sĩ cho vào Viện Dưỡng lão; vì nếu về nhà sau này xin vào thì Bộ Y tế sẽ check sức khỏe và trí nhớ khó khăn lắm mới được chấp nhận nên để nhà thương quyết định thì khỏi phải check gì hết!

- Bác chỉ hơn Ba có 2 tuổi và trí nhớ còn tốt lắm mà! Ừ! Ba với con đi thăm Bác kéo tới nghiệp; hơn nữa mai mốt Ba có vào sẽ có người thăm lại ba.

- Không bao giờ có chuyện đó Ba đừng mơ; Con không bao giờ gởi Ba vào Viện Dưỡng Lão đâu. Con tập Gym để đủ sức bồng Ba khi Ba cần đến; Con cũng chọn chồng lớn con để phụ với Con. Ba xài Computer và Internet thường xuyên, trí nhớ của ba sẽ không bị Dementia hay Alzheimer.

- Cám ơn con; nhưng con còn công việc và cuộc sống của riêng con.

- Viện Mồ Côi không dành cho con thì Viện Dưỡng Lão cũng không dành cho ba.

- Con nhớ mua trái cây biếu Bác; nhớ đừng mua bánh ngọt vì Bác ấy cử ăn đường.

Hai cha con tôi vào Viện Dưỡng Lão Cửu Long vừa sau giờ ăn sáng; nên gặp Bác Hoàn ngay phòng ăn. Mặt và miệng của Bác Hoàn trở lại gần bình thường và giọng nói tuy có biến giọng nhưng vẫn còn nghe rõ lắm. Bác bắt tay tôi coi về mừng và cảm động lắm nhưng hai mắt lệ ứ tròng. Con gái tôi lúc nào đi với tôi đều là mục tiêu để nhiều người chú ý và tò mò muốn biết về Cha Con Việt Mỹ này. Hơn nữa về trù mẫn và lúc nào cũng như những nhẽo với cha từ lúc còn bé thành thói quen làm mọi người càng chú ý hơn. Thăm Bác Hoàn khoảng một tiếng sau hai cha con xin phép ra về. Con gái tôi lái xe ghé Chợ và nói:

- Con đãi ba ăn bún bò Huế.

- Ừ! ăn thì ăn.

Con gái mở cửa cho tôi và kéo ghế cho tôi ngồi; gần như ai cũng quay ngó chúng tôi. Cô bé chạy bàn thì quen quá với cha con tôi vì nhiều lần ăn ở quán này.

- 2 tô bún bò Huế phải không Chú?

- Ờ! Cháu cho Chú 2 tô.

Con gái mở cái xách tay của nó ra; mà nó đổi cái xách tay lớn hơn hồi nào tôi không để ý. Nó kéo ra một bịch nylon và kéo Rau kinh giới ra. Nó để rau kinh giới tím qua một bên và nói:

- Cái này của Daddy.

Rồi kéo mớ khác là kinh giới xanh và nói:

- Cái này của con.

Ông ngồi bàn gần kế bên quay sang:

- Cô Tây này sao nói tiếng Việt rành quá và rành ăn bún bò Huế hơn cả người Việt Nam!

- Nó là người Việt Nam chứ không phải Tây. Nó chê rau kinh giới tím ăn nồng quá, mà tôi thì thích kinh giới tím hơn, nên nó hái riêng hai loại cho cha con chúng tôi.

- Cô ta là Dâu của Anh?

- Không. Nó là con gái của tôi.

Hai tô bún bò Huế được bưng ra; cuộc đàm thoại ngưng tại đây và có lẽ ai cũng liếc mắt xem khi cô Tây 100% vắt chanh và ngắt từng cọng rau bỏ vào tô cho cha. Tôi hãnh diện là đã không lầm khi bỏ công bao năm cơ cực nuôi "con của người ta."

Về tới nhà chưa kịp thay quần áo thì điện thoại reo. Bạn Hoàn, người tôi vừa đi thăm, phone cho tôi từ Viện Dưỡng Lão.

- Anh mới về tới nhà phải không? Hồi này tôi gọi không ai bốc phone. Sau khi Anh về rồi có một Bà trong Viện dưỡng lão này hỏi anh có phải Hải Quân hay không và đứa con gái Mỹ đi theo Anh là con của Anh? Bà ta nói là người quen của Anh ở Nha Trang khi xưa; muốn xin số phone của Anh, nên tôi hỏi Anh trước. Có phải nhân tình cũ ngày xưa hay không? Nếu phải thì vào gặp gặp đi; để gì xa xứ gặp cố tri!

- Ừ! Thì Anh cứ cho; có sao đâu. Bốn mươi mấy năm rồi làm sao ai còn nhớ được ai!

Một ý nghĩ thoáng qua trong óc tôi: Không lẽ là Mẹ ruột của con gái của tôi? Chứ nếu bà ta là người vợ bỏ tôi ngày nào thì chắc chúng tôi phải nhìn nhau, chứ chẳng lẽ tình chồng vợ sống với nhau 5 năm mà nhìn nhau không ra! Nhưng nếu là mẹ ruột của con gái của tôi, tôi phải làm sao đây, vì dù sao cũng là... "Con gái của người ta"•

Thanh thời nói chuyện

"HONEY DO"

• Trần Ngân Tiêu

Hôm nay thứ Bảy, tôi cảm thấy thoải mái sau một tuần làm việc và dự tính cuối tuần này không bận bịu gì thì tha hồ mà bơi lội rửa mắt trong "Internet". Thế cho nên tôi khênh khặng khề khà cả phê đọc sách báo, vợ chồng ngồi kề nọ kề kia vui vẻ.

Cái niềm vui ấy vừa mới đến chưa được bao nhiêu thì bỗng Yến làm tôi "tỉnh" người ra:

- Anh à! Em quên nói anh chuyện này. Bữa trước em có đọc một bài về phong thủy họ nói rằng, đằng sau nhà không nên có hồ ao hay vũng nước gì không tốt đâu, cuối đời lụn bại đấy. Nhà mình đã xây hồ tắm là đã xấu rồi mà anh còn khoét một cái bồn nuôi cá, trồng sen ở đằng sau nữa là không được đâu. Cái "pool" thì mình chữa được rồi, nhưng em coi cái bài này thì vị trí cái hồ cá độc lắm, phải dẹp. Hôm nay rảnh thì anh liệu mà dọn dẹp bớt đi chứ không để được đâu.

- Ôi giờ ơi! Bà coi phong thủy làm cái gì giờ bà bắt tôi làm? Chính bà đòi đào bồn trồng sen nuôi cá chứ có phải tôi đâu mà bây giờ hành hạ tôi... lại có "honey do" nữa rồi.

Yến gay gắt:

- Anh này hay nhỉ? Người ta bảo có thờ có thiêng có kiêng có lành, em lo đây không phải chỉ cho tụi mình mà cho con cho cháu mình nữa chứ. Nếu không đúng thì người ta viết sách làm gì!

Nàng nói có lý quá thì làm sao tôi không vâng lời cho được. Từ hồi ở căn nhà này hàng tuần tôi có cái mà người Mỹ gọi là "honey do". Tức là các bà vợ cứ "honey do this, honey do that... hay cưng ơi làm cái này đi, cưng à làm...". Vừa mới thoải mái được một thời gian thì Yến vớ được loạt bài về phong thủy khiến tôi "honey do" muốn bả hơi mà bây giờ sắp sửa phải phá hủy các kiệt tác nghệ thuật do tôi đổ mồ hôi tạo ra thì không ầm ỨC cho được.

Hồi mua căn nhà này chỉ vì những cái kiêng cử mà tôi cũng muốn dứt gân máu lần đùng ra. Chọn lô đất thì phải vuông mà lại là hướng Nam cơ chứ méo mó một chút nhất định không mua. Mà hãng xây nhà họ có cho chọn đâu, có khi phải bốc thăm mới được chứ đâu phải muốn là được. Chờ đến khi kiểm được lô đất vừa ý thì nhà lên giá năm ba chục ngàn đô nữa.

Một bữa kia có một ông bạn già đến chơi. Ông tấm tắc khen căn nhà đẹp nhưng ông tiếp:

- Tuy nhiên có ba cái khuyết điểm, thứ nhất là cái cửa trước thông thẳng qua cửa sau, bao nhiêu tiền của ra hết. Thứ hai là cái cây cổ thụ án ngay cửa chính trước nhà như ám chướng sẽ chặn tất cả khí tốt vào nhà...

Tôi muốn hét to lên nhưng nể ông bạn già quá nên đành nhủ thầm: "Bố ơi bố hại con rồi. Bố không biết cái hậu quả mà con sẽ gánh chịu vì những lời phê phán của bố đó". Tôi cố bình tĩnh hỏi:

- Thế thì bây giờ phải làm sao?

- Thì phải cưa cái cây đó đi, còn cái cửa này thì xây bít lại.

Ồi giờ ơi! Nhà đẹp nhờ cái cửa kiếng nhìn ra cây kiếng vườn sau mà bít đi thì còn ra cái thống chế gì nữa. Còn cái cây một ôm kia đâu có phải muốn cưa là được. Thành phố này ai mà cưa cây cổ thụ trong đất mình mà không xin phép thì cứ nộp phạt 1.500 đô và phải mua cây trồng lại chứ giỡn đâu. May quá ông bạn lại nói tiếp: "Cái cây thì phải cưa, còn cái cửa này có thể khóa lại không đi ra bằng lối này nữa, mua một tấm trướng dựng sát cửa sau đối diện với cửa trước để đổi hướng luồng khí vô nhà không trôi tuột ra sau nữa. Nếu cần thì mua một tượng ông thần tài để nhìn ra cửa chặn khí tốt lại và đổi hướng nó trước khi tới cửa sau".

Tôi thở phào một cái và thầm nhủ: "May mà cái chông nóc nhà đối diện bên kia đường nó lại đâm vô cửa chính thì thế nào Yến cũng đòi bán nhà đi. Lỡ cũng bán. Còn Yến thì cảm ơn ông bạn già rồi rít, nằng lại ân cần mang ra vài lon bia nữa để cho ông bạn uống cho nó mát, còn tôi thì nằng bảo: "Anh uống vừa vừa thôi kéo cao máu đấy". Với ông bạn già nằng xuýt xoa:

- May quá có bác đến chơi chỉ bảo cho chứ không thì không biết đâu mà mò. Anh liệu mà lo ba việc này đi nhá.

Thế là ngay bữa sau Yến bắt chở lên tiệm Tàu khuôn ngay một tượng ông thần tài cao ba thước sơn son thếp vàng hết 200 đô và bộ trướng tứ thời cũng khoảng gần 1.000 đô. Cơ khổ! Tấm trướng thì để kê đi nhưng ông thần tiên thì... để gần cửa thì vướng lối đi; mà để nửa chừng thì lại lù lù giữa phòng khách. Tôi hỏi Yến:

- Để ông thần tài nhìn thẳng ra cửa hay về hướng nào?

Yến cau:

- Thì hướng ra ngay cửa chứ còn hướng nào nữa! Hỏi vợ vắn!

- Nếu hướng ra cửa thì ông ấy vác túi tiền này đi ra cửa mất còn gì? Anh nghĩ phải quay mặt vào có nghĩa là vác tiền vô nhà mình chứ?

Yến bí tắc nhưng nóng nảy:

- Bác ấy đã bảo quay ra thì để quay ra, chắc sách Tàu nó dạy như thế thì mình cứ nghe như thế.

Ừ thì cứ thế. Và từ nay cái ông bụng phệ này cứ lù lù đứng ở giữa phòng. Đêm tối tắt đèn từ trong phòng ngủ bước ra đôi khi giật mình đánh thót một cái nếu quên rằng mình có ông thần tài ở đó thì sẽ chết đứng mất thôi. Coi như vụ cửa trước thông ra cửa sau tạm ổn, nhưng cái cây cổ thụ còn đó thì tôi còn nhức đầu. Nếu xin phép được cắt thì cũng tốn khoảng ba ngàn đô la chứ ít đâu vì thân cây cả tôi và Yến "nổi vòng tay lớn" mới hết vòng. Muốn cắt họ phải dùng xe cần cẩu cắt và đỡ từng cành, từng khúc thân cây rồi dùng máy cưa cái gốc chứ nhẹ nhàng gì. Đôi lúc bí quá Yến bảo: "Hay là bán căn nhà này đi mua căn khác vậy". Tôi sợ quá cố trấn an nàng:

- Sao em lo lắng cái chuyện bá vợ không à. Phong thủy với lại phong núi. Ở Saigon mình chặt ních làm gì có đất đai, gập đầu ở đó, được căn nhà ngang năm thước là quý rồi có chết ai đâu. Coi tụi Mỹ kia kìa nhà họ méo mó cây cối tùm lum nó vẫn ăn nên làm ra có sao đâu. Chỉ khéo phú quý sinh lễ nghĩa. Cứ để từ từ anh sẽ có cách thanh toán cái cây này; em cứ ăn hiền ở lành thế nào trời cũng chiều ý em. Còn em muốn gập thì mỗi ngày đun một chậu nước sôi ra đổ vào gốc nó thế nào nó cũng chết thì tha hồ em đồn.

Yến tạm yên lòng nhưng hàng ngày vẫn nghĩ ngợi về cái cây cổ thụ xum xuê như đĩa xôi trước cửa. May làm sao, năm kế có nhiều bão táp, gió trốc gốc cây cổ thụ nghiêng vào mái hiên, thế là cái cây ám ảnh cuộc sống của Yến được dẹp đi. Cũng may khi đổ cành cây phang vô nhà nên hãng bảo hiểm phải chịu trách nhiệm "remove" cây chứ nếu nó lăn kên ra sân thì tôi phải chi mấy ngàn để dọn. Dịp này tôi được Yến khen "Anh nói đúng đấy anh nhì. Em cứ ăn ở hiền lành thì trời sẽ chiều ý em, y như rằng...".

Tưởng rằng cuộc sống sẽ bình thường sau những "honey do" căng thẳng, một bữa đi đám cưới; cùng bàn có con mẹ Thạch khoe mới xây cái hồ tắm trông cái nhà sang hẳn lên và còn tính đào một cái hồ nhỏ trồng sen nuôi cá có thác nước chảy róc rách như sách phong thủy chỉ cho nó thơ mộng. Mẹ Thạch với dáng hãnh diện nói: "Ở đây mình phải theo đây, mình không làm "pool" Mỹ nó chê mình nhà quê" nói rồi mẹ ta quay qua hỏi Yến:

- Nhà bà có pool không?

Nghe con mẹ Thạch vừa mới khoe khoang, chẳng lẽ chịu lép vế Yến trả lời tinh bơ:

- Có chứ. Tôi đang xây cái hồ tắm ngang dọc 15 x 30 feet có vòi nước chảy ì ầm như ngoài công viên ấy. Đẹp lắm.

Thế là khổ tôi rồi. Tôi rửa thắm: "Cái con mẹ chết bầm, khoe khoang làm gì cơ chứ". Thế là tối đó Yến bàn với tôi về việc xây hồ tắm chứ chẳng lẽ mình như thế này mà để cho mẹ ấy nghinh hay sao. Tôi cần nhấn:

- Mình có biết bơi đâu mà xây hồ tắm?

Yến ngụy biện:

- Làm cho nhà có cảnh đẹp và tăng giá trị căn nhà chứ cần gì bơi.

Biết rằng cãi chỉ phí sức nên tôi lặng yên và kêu nhà thầu là xong nhưng cái hồ sen nuôi cá và cái hòn non bộ thì tôi phải tự túc tự cường làm lấy tức là "do it yourself" cho đỡ tốn. Phải mất năm, sáu cuối tuần tôi ì ạch đào bới, đắp theo sự chỉ dẫn của Yến. Chả phải tôi dốt nát không biết thiết kế mà tôi không muốn sau này có điểm nào không vừa ý hay bị khách chê bai thì cái khuyết điểm ấy Yến đổ thừa cho tôi. Và khi đã là lỗi tại tôi thì nàng cần nhấn dai như đĩa xôi nhứt nhối đến đâu tim mà đứt đường... tơ luôn. Hòn non bộ có thác nước chảy róc rách xuống hồ, có tượng Phật trên đỉnh núi có tượng Quán Thế Âm bên hữu (nam tả, nữ hữu mà!) và có những bậc đi lên chùa và chỗ tượng Quan Âm. Đó là do Yến lôi cuốn bằng có bản nhạc "Đi Chùa Hương" ra coi rồi bảo tôi "Anh cứ coi rồi tưởng tượng thêm ra...". Khi xong rồi tôi chỉ mong rằng bạn bè hàng xóm láng giềng đừng bao giờ phê phán hay cố vấn về căn nhà của tôi hay các kiệt tác "nghệ thuật" mà tôi đã hoàn thành.

Xây cái hồ tắm và bồn nuôi cá được một năm thì một hôm Yến âu yếm: "Anh à em coi bài báo về phong thủy họ bảo không nên xây nhà trên khu đất đằng sau có hồ,

ao, hay suối không tốt. Sau này con cháu sẽ lụn bại. Hồ tắm nhân tạo cũng thế. Bây giờ phải tìm cách chữa đi.

Tôi la trời:

- Ôi giới ơi! Cả hàng triệu người có hồ tắm sau nhà mà có chết ai đâu? Em coi ở xứ này những thằng giàu mới có tiền mua nhà ở bờ biển hay đằng sau có hồ có suối mát nọ kia mà có thằng nào chết bất đắc kỳ tử đâu. Ở ngoài Bắc ngày xưa nhà anh đằng sau có nào là ao thả cá mè, ao thả rau muống thế mà mấy đời ruộng cả ao liền chứ có sao đâu. Em đòi xây "pool" cho bằng được chẳng lẽ bây giờ lấp đi à?

- Làm sao mà biết được mấy người đó không gặp xui xẻo; đâu cứ phải nhiều tiền là sướng đâu. Còn như anh nói nhà anh đó; vì có ao sau nhà nên đến đời anh thì mồ côi bố, thân anh chạy tan tác vào Nam rồi chạy qua Mỹ làm cu li thì đúng như sách nói rồi còn gì.

Thiệt là cay cú. Tôi không ngờ chính tôi tự đưa tôi vào cái thông lọng tôi đặt ra cho Yến dùng "biện chứng pháp" lý với tôi như vậy. Tôi rất thiếu khả năng chầy cối với đàn bà nên tới nước này thì tha chịu thua trước cho đỡ... tủi. Tôi hỏi nàng:

- Thế bây giờ em muốn tôi làm sao? Thuê người chở đất lấp đầy cái hồ tắm này rồi trái cò lại như cũ phải không?

Yến lờm tôi với con mắt như muốn đâm xuyên qua cái đầu tôi:

- Sao mà anh tối ý thế, không suy nghĩ gì cả. Làm cái gì có sai thì cũng phải có cách chữa chứ. Đây này trong cái bài này ông ta có viết cách chữa những cái sai hỏng đó đây này. Anh lười không chịu nghiên cứu gì cả. Mò mẫm "internet" cả ngày chỉ coi ba cái hình đàn bà con gái hở hang, còn ba cái chuyện quan trọng thì lùa hết cho vợ... Bỗng nàng nổi giận từ chuyện nọ xọ chuyện kia: Tôi mà thấy ông coi mấy cái hình con gái khỏa thân trong computer là ông chết với tôi...

May quá chuyện đó không quan trọng bằng chuyện hồ tắm nên Yến quay về đề tài chính đọc tiếp tài liệu phong thủy:

- Đây này, muốn chữa thì đằng sau "pool" phải xây một bức tường cao hơn "pool" tựa như điểm tựa của ghế như vậy cái luồng khí tốt sẽ được giữ lại. Bây giờ anh xây bức tường, còn em trồng một hàng cây trước bức tường đó cho nó đỡ chướng thế là nhà vẫn có hồ tắm mà không sao cả. À... họ còn nói rằng mua một con rùa bằng đá hay xi măng gì cũng được để đằng sau "pool" hướng vào trong nhà sẽ hiệu quả như thiên thần thổ địa bảo hộ gì đó...

Như vậy là thằng tôi lại có "honey do", bây giờ thì chẳng phải khách nào hại tôi mà tại mấy cái bài phong thủy vô tội vạ nào đó. Ngày xưa người ta sống chui rúc ở những xóm như Bàn Cờ, Xóm Chiếu, Ông Tạ v.v... thì có phong thủy con mẹ gì đâu! Lẽ dĩ nhiên cái công việc "nhẹ" này thì vẫn do tôi "do it yourself" vì Yến bảo: "Anh phải lao động một tí thì mới sống lâu được". Nàng thương tôi như thế thì tôi phải chiều ý nàng.

Sau đó thì mỗi cuối tuần vợ chồng ngồi "cà phê đàm" tôi rất sợ, mỗi khi nàng âu yếm "này anh à!" thì tôi giật mình đến thót một phát. Cái tiếng à ơi đó dù dịu dàng nhưng khi nghe là tôi khiếp đảm lắm vì nó sẽ làm tiêu tan những ngày cuối tuần đẹp đẽ của tôi...

*

(Xem tiếp trang 39)

Cô y tá

• TT Đại

Trong các trại cải tạo của tôi ở miền Bắc Việt Nam thuộc tỉnh Hoàng Liên Sơn, đều được thiết lập sâu trong rừng già. Lý do là vì công tác chính của các cải tạo viên là chặt giang (một loại tre rừng rất lớn) để làm giấy, mà giang chỉ có trong rừng già. Khi bước chân đến một trại cải tạo mới nào, chúng tôi cũng được Cán bộ Trưởng Trại đón tiếp bằng câu: Tội các anh đều "đáng chết" vì có "nợ máu" với nhân dân, nhưng nhờ Đảng và Nhà Nước Cách Mạng khoan hồng nhân đạo, nên cho các anh còn được sống đấy!". Câu nói này được các Cán bộ Quản giáo thường xuyên nhắc lại. Mục đích để làm gì? Điều này cũng dễ hiểu thôi, vì đối với một tội phạm thì "tội chết" (tử hình) là tội nặng nhất, nên căn cứ vào đó thì dù Chính sách của Đảng và Nhà Nước Cách Mạng có đối xử với tù binh cải tạo tồi tệ đến đâu chẳng nữa, thì so với "tội chết" vẫn còn là khoan hồng nhân đạo! Hơn nữa, Đảng lại còn huấn luyện được một đội ngũ Cán bộ luôn luôn thi hành Chính sách một cách nghiêm túc, không để tình cảm cá nhân xen vào.

Tuy nhiên cũng có những trường hợp ngoại lệ, đó là có Cán bộ đã dám nường nhẹ tay khi áp dụng chính sách của cấp trên trao phó. Ở đây tôi muốn nói đến một Cán bộ cấp nhỏ ở trại cải tạo của tôi ở tỉnh Hoàng Liên Sơn vào năm 1978. Đó là cô y tá ở trại này. Cô chỉ là loại y tá sơ đẳng, giống như y tá nông thôn ở miền Nam, chỉ được học chuyên môn chừng ba tháng, nghĩa là chỉ biết điều trị những bệnh thông thường như cảm sốt, nhức đầu, đau bụng... và biết chích và băng bó sơ qua thôi.

Cô tên là Nữ, tôi không biết họ cô là gì, thuộc dân tộc thiểu số Mường, chừng khoảng 25 tuổi. Cô là một phụ nữ độc nhất trong trại cải tạo gồm hơn 600 cải tạo viên và khoảng chừng 30 cán bộ tham mưu, cán bộ quản giáo và bộ đội bảo vệ.

Đáng lẽ cô phải được mọi người chú ý, nhưng không, dường như ai cũng lơ là đối với cô. Lý do là vì cô sinh ra đời với một ngôi sao xấu, nghĩa là nhan sắc cô quá tầm thường. Nước da cô nâu xạm, đôi môi thâm dày, khi cười thì để lộ ra hai cái răng cửa to quá khổ, che lấp các răng khác. Răng cô màu nâu lợt, có lẽ có thời cô nhuộm răng đen, nhưng khi gia nhập bộ đội thì không có cơ hội nhuộm răng nữa, lại cũng không có thuốc tẩy trắng

răng. Tóc cô thuộc loại tóc rẽ tre, cứng và rất khó chải cho mượt. Mình cô mặc bộ đồ kaki bộ đội, phát sao mặc vậy, nghĩa là chẳng có sửa cho bó sát vào thân hình. Chân cô đi đôi dép lố, để lộ hai ngón chân cái to tướng, hướng vào nhau như giống người Giao chỉ thuở xưa. Gót chân cô thì nứt nẻ, có lẽ do đi bộ nhiều. Cô không có dáng vẻ điệu của một thiếu nữ thời son trẻ, vì cô sinh ra ở bộ lạc Mường nên ngay từ nhỏ đã phải lội suối băng rừng, nếp sống đó đã tạo cho cô một thân thể lực lưỡng khác thường. Đó là những yếu tố không hợp với nhãn quan của đàn ông, nên họ đều lơ là đối với cô.

Tên cô là Nữ, nhưng một số cán bộ miền Bắc nói ngọng nên gọi cô là "Lữ". Cô chần chừ họ: "Tên tôi là Nữ sao lại đổi thành "Lữ" hả? Họ cười lớn và trả lời: "Gọi tên thế nào hiểu được thì thôi, có đẹp để duyên dáng gì mà làm bộ làm tịch như thế!". Cô yên lặng không trả lời, có lẽ cảm thấy xót xa cay đắng lắm, vì bất cứ vấn đề gì, họ cũng đem cái diện mạo xấu xí của cô ra mà châm biếm!

Đối với các cải tạo viên thì lúc đầu cũng không có cảm tình đối với cô. Lúc buổi tối chuyện trò với nhau trong lán, có anh cải tạo nói:

- Con mụ đó có cho không, tao cũng không nhận!
- Nếu gặp con đó ở giữa rừng, có lẽ tao cũng co giò mà chạy cho thoát thân! Một anh khác thêm vào.

Tôi cố gắng can thiệp: "Nhan sắc phụ nữ là thứ Trời cho, chẳng may cô có một diện mạo xấu xí, thì đáng thương hại hơn là chê bai ruồng rẫy như vậy!

Một anh lên tiếng:

- Nhưng cô ta lại còn khó khăn, bệnh nặng đến mấy cũng không cho nghỉ lao động!

Tôi cố bào chữa cho cô một lần nữa:

- Đó là lệnh của Trưởng Trại, vì chỉ tiêu mỗi cải tạo viên là 40 cây giang, mỗi cây trị giá 4 hào, vị chi là 16 đồng, khẩu phần mỗi cải tạo viên là 2 hào một ngày, nếu cho nghỉ thì lấy gì mà bù vào số tiền sai biệt 15 đồng 8 hào!

Thêm một anh nữa chất vấn rằng:

- Tại sao mỗi lần cải tạo viên đến khám bệnh, con mụ đó bắt anh em chúng ta phải đứng nghiêm cách xa ba bước rồi khai bệnh. Nếu không có ống nghe bệnh, thì cũng phải thò tay ra bắt mạch chứ, đằng này không, dường như nó sợ đụng chạm vào người bệnh nhân!

Câu chê trách này khiến tôi không thể bênh vực được, nhưng tôi nghĩ có thể có uẩn khúc gì đây!

Còn về thuốc men cô cấp phát thì anh em cũng phiền trách dữ lắm:

- Cảm sốt ư? Cô gói cho ba viên "xuyên tâm liên"!
- Đau bụng ư? Cũng ba viên xuyên tâm liên!
- Ngộ độc ời mưa vì cải thiện bữa bọ ư? Cũng xuyên tâm liên!

Điều này cũng không thể kết án cô được vì cấp trên chỉ cấp cho cô một thứ thuốc độc nhất là xuyên tâm liên để trị bệnh cho cải tạo viên.

Tôi còn nhớ một đêm tôi bị cảm sốt không ngủ được nên sáng sớm tôi xin khám bệnh. Cùng khám bệnh với tôi hôm đó là Bác sĩ Thiếu tá Long. Anh bị đau bụng tiêu chảy cả chục lần trong đêm. Tôi nhường anh khám trước vì anh bệnh nặng hơn tôi. Anh đứng nghiêm cách ba bước theo qui định và lên tiếng:

- Tôi bị tiêu chảy cả đêm nên mất sức lắm!
- Tiêu chảy là cái gì?

Cô y tá hỏi vì cô không hiểu tiếng miền Nam. Tôi vội lên tiếng thông dịch:

- Tiêu chảy là "đi tháo dạ" đó cô !

Cô gói cho anh Long ba viên xuyên tâm liên. Anh cầm lấy rồi phàn nàn rằng:

- Tôi đã học Y khoa ở Sài Gòn bảy năm, lại đi tu nghiệp một năm ở Hoa Kỳ, thêm kinh nghiệm sáu năm chữa bệnh trong các bệnh viện dã chiến, tôi chưa thấy thuốc nào chữa được bách bệnh như xuyên tâm liên của cô!

Phản ứng tức thời của cô Nữ là giật phắt gói thuốc trên tay anh Long lại và nói:

- Không lấy thì thôi, còn lý sự nữa!

Anh Long bèn xuống nước nói:

- Nếu không cho thuốc thì xin cô cho phép tôi nghỉ lao động hôm nay vì tiêu chảy suốt đêm nên sức yếu lắm!

Cô đáp:

- Còn lý luận được là còn đủ sức lao động! Đi làm!!!

Anh buồn bã đi ra sân tập họp với các bạn để sửa soạn đi lao động.

Đến phiên tôi khai bệnh, tôi nói vắn tắt là bị cảm sốt. Cô gói cho tôi ba viên xuyên tâm liên. Tôi cầm lấy và để tỏ thái độ bất bình của tôi đối với cử chỉ vừa rồi của cô với Bác sĩ Long, tôi quay ngoắt đi thẳng ra sân tập họp đi lao động!

Cô gọi tôi lại và hỏi rằng:

- Sao anh không xin phép nghỉ?

Tôi đáp:

- Anh Long bị bệnh nặng hơn tôi nhiều, thế mà cô còn không cho nghỉ, thì tôi xin làm gì cho mất thời giờ!

Có lẽ hối hận vì cử chỉ sống sượng với anh Long nên cô nói:

- Thôi được, tôi cho anh nghỉ hôm nay, nhưng khi bớt sốt thì anh giúp dọn dẹp phòng khám bệnh này nhé!

Tôi không ngờ sự "hờn mát" của tôi mà lại có hiệu quả tốt như thế, nên nhận lời ngay!

Cô rót cho tôi một cốc nước sôi để uống thuốc, rồi chỉ vào cái chõng (giường nhỏ bằng tre) ở góc phòng và nói:

- Uống thuốc rồi nằm nghỉ ở đó, khi nào đỡ sốt thì hãy dọn dẹp.

Thuốc xuyên tâm liên là loại thuốc tễ, làm bằng thảo mộc, viên đen xì, chỉ có công hiệu về cảm sốt thôi, nên đúng bệnh của tôi. Uống thuốc vào, tôi ngủ một giấc cho đến 2 giờ chiều mới thức dậy!

Thấy cô Nữ đang ngồi ở bàn, tôi hỏi:

- Sao cô không đánh thức tôi dậy?

- Thấy anh ngủ ngon nên tôi để yên cho anh lấy lại sức. Cô đáp.

Tôi lấy chổi quét dọn phòng khám bệnh, rồi sắp xếp các vật dụng cho có ngăn nắp. Thấy hôm nay cô dễ dãi nên tôi bạo miệng chất vấn cô rằng:

- Tại sao mỗi lúc khám bệnh, cô đều bắt anh em cải tạo chúng tôi đúng nghiêm chỉnh cách cô ba bước, như thế nghĩa là thế nào?.

Cô đáp ngay:

- Vì nguy quân các anh là các thành phần nguy hiểm!

- Nguy hiểm ra sao? Xin cô cho biết? Tôi hỏi tiếp.

Cô nói dần từng tiếng:

- Nghĩa là nguy quân các anh đã ăn gan uống máu các chiến sĩ Cách mạng mỗi khi họ bị bắt, anh đã rõ chưa?

- Nhưng chính mắt cô có được thấy như thế không? Tôi thắc mắc.

Cô đáp:

- Tuy tôi không được chính mắt nhìn thấy cảnh này, nhưng tôi được học tập và trong buổi học tập có nhân chứng là một chiến sĩ Cách mạng đã vượt Trường Sơn vào giải phóng miền Nam. Anh chiến sĩ đã kể lại rằng trong một trận chiến thắng được một đồn của nguy quân ở vùng Vàm Cỏ Đông, anh vội vàng vào giải cứu các chiến sĩ Cách mạng đã bị bắt mấy tuần trước và bị giam ở đồn này. Nhưng đến lúc tìm gặp được thì hỡi ơi, họ chỉ còn là những xác chết và xác nào cũng giống nhau, nghĩa là bị mổ bụng lấy mất lá gan, và cổ còn in những vết răng, chứng tỏ các anh ấy bị hút máu trước khi chết. Như thế nguy quân các anh còn chối nữa sao?

Tôi nói với giọng chua xót:

- Đây chỉ là luận điệu tuyên truyền. Nếu đúng như vậy thì tại sao trong lúc học tập cải tạo đói khổ như thế này, chúng tôi không "ăn thịt" lẫn nhau mà còn, như cô thấy đây, nhường nhau từng miếng sắn, chặt giúp cho nhau từng cây giang để đỡ cho những người đau yếu!

Cô yên lặng không trả lời vì những lời tôi nói, cô đã được mục kích tận mắt!!! Từ đó trở đi, cô đã đổi hẳn thái độ, không còn bắt anh em cải tạo mỗi khi khám bệnh phải đứng nghiêm cách cô ba bước nữa, mà cô còn sờ trán, bắt mạch để định bệnh. Chính bản thân cô còn vào sâu trong rừng để tìm một số lá cây, rễ cây có tính chất được thảo theo kinh nghiệm của cô, để phụ với xuyên tâm liên trong việc trị bệnh cho cải tạo viên.

Những loại lá rừng này nhiều khi rất hiệu nghiệm trong việc chữa trị như trường hợp bị "vết" cắn. Vết là một loại đĩa rừng sống trên cây, chỉ bằng phân nửa đĩa ruộng. Mỗi khi người thấy hơi người đi qua là nó buông mình rơi xuống bám vào thân thể người ta, nhưng không hút máu ngay, mà chui vào chỗ nào ấm nhất như háng, nách hay bụng rồi mới hút máu. Đặc điểm của vết rừng khác với đĩa ruộng là khi hút máu xong, vết thương vẫn tiếp tục rỉ máu.

Cô Nữ đã biểu diễn việc chữa trị các vết thương rỉ máu này bằng cách cô lấy một nắm lá mà cô gọi là "lá tàu bay", cô nhai nát rồi "nhổ toẹt" vào lòng bàn tay cô, rồi cô nhón lấy từng chút một, chia cho các cải tạo viên và chỉ cho họ đắp vào các vết bị vết cắn. Thật là thần diệu, máu cầm lại tức thì!

Cô còn lấy một số "lá tàu bay" còn tươi giơ ra cho mọi người nhận biết và nói rằng:

- Chỗ nào có xuất hiện vết, thì chỉ trong vòng 10 thước, thế nào cũng có loại "lá tàu bay" này. Các anh cứ việc tự hái lấy, nhai nát rồi đắp vào chỗ vết cắn là cầm máu ngay, đừng có đợi đến chiều tôi về Trại xin khám bệnh, thì máu chảy quá nhiều, mất sức lắm!". Thật đúng là "Trời sinh, Trời dưỡng". Khi Trời đã để một tai biến xảy đến với con người, thì thế nào Trời cũng sinh ra cách trị liệu, chỉ tiếc rằng con người không biết đến mà thôi!

Cô còn nhờ những cán bộ đi phép mua giùm cô củ gừng, củ nghệ, cây lá lốt, tía tô, kinh giới... để cô trồng thành một vườn thuốc nhỏ do chính cô chăm sóc. Chẳng bao lâu cô tạo được cả một tủ thuốc thảo mộc. Ngoài thuốc xuyên tâm liên được cấp phát để trị cảm sốt, còn các bệnh khác như đau bụng, tiêu chảy, ho, nhức đầu, ghẻ lở, đau mình... cô đều có thuốc tự chế để điều trị cả!

Đúng là cô vừa đóng vai một người thầy thuốc (physician), vừa đóng vai một nhà bào chế thuốc

(pharmacist) để lo chữa trị cho hơn 600 cái tạo viên chúng tôi! Đáng lẽ công tác này phải có chừng cả chục người: Bác sĩ, dược sĩ, y tá mới đảm đương nổi, mà nay chỉ có một mình cô đơn độc gánh vác!!!

Chúng tôi phục cô quá và đối hần thái độ đối với cô. Ai nấy đều tỏ ra kính cẩn và biết ơn cô.

Gặp cô ở đâu, mọi người đều chào hỏi lễ phép: "Chào cô Nữ, cô vẫn được mạnh giỏi chứ!"

Cô niềm nở đáp lại: "Vẫn được bình thường, còn các anh thì sao?"

Đó là một niềm an ủi lớn lao đối với chúng tôi trong suốt thời gian cải tạo, thiếu thốn đủ mọi điều!

Ngoài những thiếu thốn về vật chất như đói kém, chẳng bao giờ được ăn đủ no, mà khẩu phần chỉ có sắn với mắm chước (một loại mắm cá thối), chỉ có ngày mùng một Tết Nguyên Đán mới được ăn cơm; chúng tôi còn có những thiếu thốn về tinh thần như xa gia đình, xa những người thân thích. Sống ở nơi "thâm sơn cùng cốc", hàng ngày chỉ làm bạn với rừng già và Quán giáo, chỉ nghe được những tiếng "khí ho, cò gáy", mà không hề nhận được tin tức gì về xã hội bên ngoài. Chúng tôi trở nên đói khát cả tin tức nữa, thêm khát tin đến nỗi hàng đêm chúng tôi phải đem những giấy gói thuốc "xuyên tâm liên" của cô y tá đến chỗ ngọn đèn dầu lạc lờ mờ ở cuối lán, cố ghép lại với nhau với hy vọng là thấy được tin tức gì ở bên ngoài. Nhưng những mảnh giấy gói thuốc này vốn cắt ra từ tờ báo, chỉ to bằng nửa bàn tay, lại "đầu Ngô, mình Sở" chẳng ăn nhập gì với nhau cả, vì cô y tá phụ trách khám bệnh cho tới 10 đội, nên mỗi đội chỉ nhận được vài ba gói thuốc mà thôi, may lắm thì được vài tin tức như quảng cáo, thi đua, anh hùng lao động, chẳng liên quan gì đến mình cả, nhưng vẫn ráng đọc để cho đỡ nhớ mặt chữ! Mang tiếng là học tập cải tạo mà có bao giờ thấy được sách báo gì đâu, chỉ toàn là lao động chân tay thôi! Nghĩ lại ngày xưa, thời còn Chính quyền Việt Nam Cộng Hòa ở miền Nam, sách báo tràn ngập, mình chỉ chọn những sách báo hay mới đọc, còn không thì liệng đi. Bây giờ cảnh ấy chỉ còn thấy trong giấc mơ thôi!

Một hôm tôi bị đau răng. Sỡ là chiếc răng khôn (wisdom tooth) ở hàm dưới của tôi lại mọc trong thời gian tôi cải tạo, mà nó lại mọc bất thường, nghĩa là mọc vào chỗ chiếc răng hàm kế bên và đội chiếc răng hàm này lên, khiến mặt tôi sưng húp! Tôi cầu cứu đến cô y tá Nữ. Cô không có kinh nghiệm về việc làm của nha sĩ, nên cô đề nghị nhờ. Tôi đành phải chấp nhận giải pháp này vì đau quá không chịu nổi!

Cô lấy sợi chỉ chập đôi lại, rồi cột vào chân chiếc răng khôn đang mọc nửa chừng của tôi. Cô bảo tôi nhắm mắt lại, rồi cô giật mạnh. Sức cô quá mạnh, nên không những làm chiếc răng khôn tung ra, mà còn kéo theo cả chiếc răng hàm kế cận ra khỏi miệng, đồng thời máu cũng tuôn vọt ra đầy miệng. Cô vội vàng lấy chiếc khăn tay trắng của cô đưa cho tôi để đắp vào vết răng vừa nhổ và cấp tốc đi tìm phương tiện cầm máu. Một lát sau cô mang lại một mớ thuốc lã và đắp vào vết thương của tôi. Chừng 10 phút thì máu cầm lại. Tôi đem chiếc khăn tay đầy máu ra ngoài chum nước mưa để giặt. Nhưng vì không có xà bông nên giặt không sao sạch được! Tôi đem trao lại chiếc khăn còn vết máu và nói:

- Xin lỗi cô, vì thiếu xà bông nên không sạch được!

Cô cười đáp:

- Xà phòng là một thứ xa xỉ phẩm nên ở đây không có, ở quê tôi họ dùng quả "bồ hòn" thay cho xà phòng cũng tốt lắm! Thôi giữ nguyên cái khăn này để làm kỷ niệm lần đầu tiên tôi đóng vai trò nha sĩ đấy!

Một buổi chiều khi chặt giang về, Quán giáo ra lệnh tập hợp điểm danh thì thấy thiếu anh Bác sĩ Long. Anh Long có tính thích lao động một mình. Nhóm gồm ba Bác sĩ Phát, Tâm và Lộc có mời anh gia nhập nhưng anh từ chối. Nhóm tôi cũng mời anh, nhưng anh cũng không nhận lời. Tôi có nói với anh rằng:

- Lao động chặt giang trong rừng già này cần phải gia nhập nhóm vì ngộ lở có tai nạn xảy ra thì còn có người giúp đỡ.

Nhưng anh đáp:

- Sống chết đều có số Trời, nếu đến ngày tận số thì có gia nhập đến ba nhóm cũng thế thôi!

Anh Đại úy Khương báo cáo:

- Buổi trưa tôi còn thấy anh Long chặt giang ở sườn núi phía trái suối nước.

Quán giáo ra lệnh cho anh Khương và tôi trở lại tìm kiếm. Sau chừng nửa giờ xục xạo ở sườn núi phía trái, chúng tôi kiếm được anh Long. Anh đã ngất đi, mặt tái xanh. Kiểm soát thì thấy chân phải anh bị sưng lên vì một vết rằn cằn. Chúng tôi cấp tốc khiêng anh về Trại. Quán giáo chỉ thị chúng tôi khiêng anh lên phòng cô y tá Nữ. Bắt mạch thấy nhịp tim rất yếu, cô biết tình trạng nguy kịch, nên nói với anh bộ đội bảo vệ:

- Anh mang súng theo tôi vào rừng để kiểm "lá ký rằn" thì mới có thể cứu được!

Anh bộ đội từ chối phắt ngay:

- Buổi tối mà vào rừng già thì chỉ làm mồi cho thú dữ thôi! Nếu là chiến sĩ Cách mạng thì tôi sẵn sàng đi với cô. Đảng này là một tên tù ngục quân mà cô lại bảo tôi hy sinh tính mạng cho nó sao!

Thấy nhờ không được, túng thế, cô bèn nói với tôi:

- Anh đi với tôi được không?

Tôi đáp:

- Sẵn sàng, nhưng cô phải xin phép chú Quán giáo của tôi trước đã.

Cô nói với Quán giáo, lúc đầu chú còn ngần ngại nhưng vì thấy tình trạng nguy kịch của anh Long nên chú đồng ý. Cô bèn thắp sáng chiếc "đèn bão" và đưa cho tôi cầm, còn cô thì xách con "dao quắm" chặt giang của tôi. Tôi vội nói:

- Cô cầm đèn đi, để tôi cầm dao quắm cho, lỡ có gì nguy hiểm xảy ra thì tôi còn bảo vệ cô chứ!

Cô đáp:

- Anh yếu đuối như thế này thì bảo vệ bản thân anh cũng không xong, còn nói bảo vệ ai nữa!

Nhìn thân hình vạm vỡ của cô, tôi thấy cô nói đúng. Chúng tôi đi thẳng vào trong rừng. Cô không đi theo đường mòn mà đi vào những bụi rậm với lý do là nơi nào có rắn sinh sống thì nơi ấy hay có "lá ký rằn". Lùng sục chừng một tiếng đồng hồ mà cô không tìm ra lá ký rằn. Bỗng nhiên có tiếng động ở phía trước, dưới ánh đèn bão, tôi thấy xuất hiện một con lợn rừng đồ sộ chừng hơn 200 ký xông thẳng đến phía chúng tôi. Tôi hoảng sợ định bỏ chạy, nhưng lúc đầu lỡ nói cứng là bảo vệ cô, mà nay lại chạy thì còn ra thể thống nào nữa! Đang lúc tôi còn đang lưỡng lự, thì bỗng thấy cô Nữ lao thẳng về phía trước, tay vung dao quắm, miệng thì hét lên. Trong đêm khuya thanh vắng, tiếng hét của cô vang dậy cả núi rừng, khiến cho con lợn rừng chưa

giao chiến mà đã chạy rồi! Cô quay lại nhìn tôi, thấy tay tôi cầm đèn còn run, khiến ánh sáng chao đảo. Cô trấn an:

- Nó chạy rồi, đừng sợ nữa!

Tôi đáp:

- Tôi sợ cả tiếng hét của cô nữa!

Đi chừng nửa giờ nữa, cô kiếm được lá kị rắn. Cô hái một mớ lá, rồi chúng tôi cấp tốc trở về trại. Về đến nơi, một phần lá kị rắn cô bỏ vào miệng nhai nát, rồi đắp lên chỗ rắn cắn của anh Long; phần còn lại, cô cho vào nồi sắc lấy nước. Chừng nửa giờ sau, thuốc nấu xong, tôi cạy miệng anh Long để cô đổ từ từ từng chút một vào miệng anh.

Nhờ trong uống ngoài thoa, nên chỉ chừng một giờ sau, tôi thấy tay Bác sĩ Long cử động, rồi mắt từ từ mở ra. Tôi nói nhỏ vào tai anh: "Cô Nữ đã cứu sống anh đó!". Anh chưa nói được, nhưng gạt đầu tỏ vẻ cảm động lắm!

Ngay sáng sớm, tôi vội đi báo với Quản giáo là chúng tôi đã cứu sống được Bác sĩ Long. Chú Quản giáo khen ngợi tài chữa bệnh của cô Nữ, nhưng đối với tôi thì chú ra lệnh xếp hàng vào đội của tôi để sửa soạn đi lao động. Cô Nữ vội vàng can thiệp:

- Cả đêm anh ấy với tôi, lúc thì đi tìm lá kị rắn, lúc thì lo chữa trị cho anh Long, có chợp mắt được chút nào đâu, nhờ đồng chí cho anh ấy được nghỉ lao động hôm nay.

Nhưng Quản giáo nhất định giữ nguyên lập trường:

- Đây là anh ấy tự nguyện giúp anh Long, chứ tôi có ép buộc gì đâu! Phải đi làm vì không có ai chặt giang thế cho anh ấy cả!

Thế là tôi vẫn phải đi lao động, mặc dầu cô Nữ đã hết lòng xin.

Mùa hè năm 1978, thời tiết rất nóng, một tai họa lại xảy đến với trại cải tạo của chúng tôi. Đó là một số anh em cải tạo viên bị mắc bệnh sốt rét rừng. Đây là một loại sốt rét cấp tính, mỗi ngày lên ba cử sốt nóng rồi rét run, và chỉ chừng ba tuần lễ sau là "lên đời", tiếng riêng của chúng tôi để chỉ việc đem đi chôn. Có một thủ tục ở trại cải tạo là không bao giờ để xác chết ở trong trại quá một ngày. Nếu chết ban ngày thì ngay nửa đêm hôm đó là phải đem đi chôn. Đám tang tù cải tạo thật là thiếu ǎn. Thi thể người chết chỉ có một cái quần đùi và một cái áo mong manh. Không có quan tài, đến chiều để bó xác chết cũng không có nữa. Dưới ánh đèn bão chập chờn, thi thể được cho vào một cái vồng để khiêng đi. Theo lệnh cán bộ chỉ huy đám tang thì không được chôn ở dưới thung lũng mà phải lên trên sườn núi mà đào huyệt. Vì đất ở sườn núi lẫn với đá nên rất khó đào. Huyệt mới đào chưa đầy một thước thì cán bộ đã ra lệnh cho vùi thi thể xuống và lấp đất lại. Chúng tôi có đóng một cái cọc để đánh dấu mộ phần, nhưng chỉ vài ngày sau đi lao động ngang qua thì thấy vung vãi chung quanh vài mảnh quần áo của người quá cố. Thì ra đêm đến, heo rừng đã đánh hơi được xác chết nên đã đào lên để ǎn. Thế cũng xong một kiếp người!

Cô y tá có trình với Trưởng Trại để xin thuốc ký ninh (quinine) trị bệnh sốt rét. Mặc dù Trưởng Trại có làm văn thư xin, nhưng không được cấp phát vì thời gian năm 1978 xảy ra cuộc chiến tranh với nước Cộng sản láng giềng Campuchia ở miền Nam nên mọi việc đều phải ưu tiên cho cuộc chiến này.

Bệnh sốt rét là một bệnh có thể trị được, nhưng vì không có thuốc ký ninh, nên cải tạo viên nào mắc phải là coi như lãnh án tử hình.

Thật không may cho tôi, chính tôi lại bị bệnh sốt rét rừng này! Một ngày lên ba cử sốt nóng rồi sau đó lại rét run, nên chỉ chừng một tuần sau là tôi chỉ còn da bọc xương. Tôi không buồn về việc mắc bệnh nan y này, mà coi đây là một sự giải thoát khỏi kiếp tù đầy! Tôi dặn dò ba anh bạn thân cùng tổ gồm Đại úy Khương, Thiếu tá Thiệt và Trung tá Bách là khi tôi chết thì chỉ cần mặc cho tôi cái quần đùi và chiếc áo may-ô, còn quần áo còn lại thì chia cho ba người. Ba anh chỉ nhìn tôi mà ngậm ngùi gạt nước mắt vì các anh đều bất lực trước bệnh sốt rét! Các anh chỉ biết đỡ tôi lên phòng y tế và khẩn khoản xin cô y tá chữa giùm. Nhưng không có thuốc ký ninh thì cô cũng bó tay chịu thua, như cô đã bó tay đối với hơn 30 cải tạo viên trong trại đã ra đi vì bệnh sốt rét này! Cô cho biết ở Khu Tư (Thanh Hóa), là nơi cô sinh trưởng, có loại ốt rừng đặc biệt, tuy rất hiếm, có thể chữa trị được bệnh sốt rét, nhưng ở đây, cô đã khổ công đi tìm mà không thấy! Nhưng cô cũng an ủi tôi là cô sẽ cố công đi sâu vào những nơi hiểm hóc trong rừng già, may ra kiếm được chẳng?

Cô Nữ săn sóc tôi rất tận tâm, hàng ngày cô lấy nửa phần cơm của cô hòa với nước, và nấu cháo cho tôi ǎn. Ngửi mùi cháo, tôi thèm lắm, nhưng chỉ ǎn được vài muỗng là tôi lại ói ra. Hàng ngày sau khi đi lao động về, ba anh bạn thân cùng tổ lại lên thăm tôi. Nhìn sắc diện tôi ngày một kiệt lực, các anh không ngăn được nước mắt!

Chừng một tuần lễ sau, một buổi tối, vào khoảng 9 giờ, tôi lên cơn sốt nặng chừng hơn 40 độ C, cô Nữ cuống lên, chỉ biết lấy khăn ướt mà lau mặt cho tôi để hạ nhiệt. Bỗng cô đứng lên và nói lớn:

- Tôi phải cố công ngay bây giờ, tìm cho được cây ốt rừng mới thôi!

Tôi vội vàng ngăn lại:

- Ban ngày cả mấy tuần nay, cô đã đi tìm mà có thấy đâu! Nay đang đêm mà cô đi một mình vào rừng sâu thì nguy hiểm lắm!

Cô đáp:

- Tôi nghĩ rằng, Trời thấy tôi hết lòng, chắc chẳng nỡ phụ tôi đâu!

Thế là cô thắp sáng cây đèn bão và một tay cầm dao quắm, một tay cầm đèn rời khỏi phòng khám bệnh. Tôi vội vã la lớn lên: "Đừng đi, cô Nữ ơi! Nguy hiểm lắm!". Nhưng ý cô đã quyết nên đi thẳng luôn. Tôi vội vã ngồi dậy, định chạy giữ cô lại, nhưng mới đi được một bước thì tôi quỵ xuống vì kiệt lực, không còn đi nổi nữa! Tôi đành phải bò lại cái chõng tre, rồi nằm chờ đợi cô về.

Rồi thời gian cứ lặng lẽ trôi qua. Tôi nhìn chiếc đồng hồ nhỏ ở trên bàn, đã mười hai giờ đêm mà không thấy cô trở về, một giờ sáng cũng không thấy nữa. Tôi tự nhủ thầm: "Nếu cô có mệnh hệ gì thì thật là ân hận cho tôi! Mạng tôi đã an bài rồi, sao cô lại phải liều lĩnh như thế!". Ba giờ sáng cũng không thấy cô trở về nữa, khiến tôi càng lo sợ thêm cho số phận cô. Đến bốn giờ sáng thì thấy tiếng động ở cửa và cô Nữ hiện ra! "Ồi Giời ơi! Cô đã trở về!". Tôi kêu lên mừng rỡ!

Nhìn cô quần áo rách tả tơi, đầu tóc rối bù, mặt và hai tay bị gai rừng đâm làm rướm máu.

- Cô không bị thương chứ!. Tôi hỏi.

Cô giơ cao một bó rễ cây và nói:

- Không sao! Đúng là Trời không phụ tôi nên tôi đã kiếm được một bụi ớt rừng rồi và đào lấy một mớ rễ. Cả một bụi ớt lớn, ở trong hang đá cách đây chừng hơn 10 cây số. Tôi đã ghi dấu để sau này đi lấy tiếp.

Cô chẳng nghỉ ngơi gì cả, đi thẳng ra chum nước mưa để rửa rễ ớt và cho vào nồi để sắc thuốc. Chừng hơn một giờ sau, cô đem bát thuốc rễ ớt rừng cho tôi uống. Cô nói:

- Cố uống thật nóng và uống thật từ từ để tránh bị mưa ra!

Uống xong bát thuốc, mồ hôi tôi vã ra như tắm. Tiếp đó, cứ một ngày tôi uống bốn bát thuốc sắc rễ ớt rừng. Căn bệnh sốt rét rừng của tôi từ từ bớt. Đang một ngày lên ba cử sốt nóng rồi rét run, nay rút xuống hai cử một ngày, rồi một cử một ngày. Nhưng phải hơn một tháng, tôi mới dứt được căn bệnh sốt rét, vì rễ ớt rừng không công hiệu mạnh như thuốc ký ninh. Cô Nữ mừng lắm, vì không những cô cứu được mạng sống cho tôi, mà từ đó các cải tạo viên nào bị sốt rét, cô cũng đều cứu được cả.

Nhưng riêng tôi thì tôi cứ nghĩ mạng sống con người là do số Trời đã định, dù có muốn chết cũng không được và lúc này tôi cảm thấy thấm thía câu thơ trong truyện Kiều:

Người dù muốn chết, Trời nào đã cho.

Ngay khi được tin tôi đỡ được bệnh sốt rét, thì một buổi sáng đẹp trời, chú Quản giáo đến gặp tôi ở phòng khám bệnh. Chú nói với cô Nữ:

- Tên này gần hai tháng nay vẫn ngày hai bữa sắn mà chẳng lao động sản xuất được gì cả! Đúng là tên "ăn hại dài nát", ngày mai hẳn phải trở lại đội của tôi để đi lao động chặt giang.

Cô Nữ ngăn lại:

- Anh ta bị bệnh sốt rét, chứ có phải lười biếng gì đâu! Nay mới dứt bệnh, nhưng còn yếu lắm, chưa có thể lao động nặng được đâu!

- Tôi đã quyết định, hẳn phải đi lao động sản xuất ngay ngày mai!. Chú quản giáo ra lệnh.

Cô Nữ đáp:

- Nếu làm theo ý đồng chí thì chỉ vài tuần sau, đồng chí lại mất công đi chôn anh ấy thôi!

- Thế thì cô tính sao?. Chú Quản giáo hỏi.

Cô Nữ đề nghị:

- Nếu đồng chí đồng ý, tôi sẽ lên nói với Thủ trưởng cho anh ta tạm thời làm việc ở đội rau xanh. Chừng một tháng khi bình phục hẳn thì sẽ trở lại đội của đồng chí.

Chú Quản giáo hẳn học nói:

- Thôi thế cũng được!.

Thế là sau đó tôi được gia nhập đội rau xanh. Đội này gồm có 15 người gồm 9 ông Đại tá già và 6 người còn lại cũng đều ốm yếu cả. Nhiệm vụ của đội này là chăm sóc vườn rau xanh của trại. Trông coi đội này là một chú Quản giáo "non choẹt", khoảng chừng 20 tuổi, nhưng rất lắm điều!

Mỗi buổi sáng, chúng tôi phải gánh phân và nước tiểu từ 10 lán cải tạo viên và 2 lán cán bộ đem ra suối để pha chế. Phân này được chú Quản giáo gọi là "phân bắc", phải được pha chế đều với nước suối để đem đi tưới rau. Tôi gánh hai thùng phân ra tới suối, múc nước đổ vào rồi dùng chiếc gáo dừa để khuấy cho đều. Sau đó gánh phân đến vườn rau trong trại để tưới. Tưới rau xong thì phải xới đất và nhổ cỏ cho đến trưa. "Phân bắc" rất tốt cho rau xanh. Nhìn những luống rau muống xanh

biếc, những luống rau dền đỏ tía, những giàn mồng tơi xanh rờn, những giàn mướp nặng trĩu quả, chúng tôi thêm lắm, nhưng đâu có được ăn vì tất cả phải dành cho Cán bộ. Tôi còn nhớ một hôm giàn mồng tơi bị hái đi vài đọt do ai đó "cải thiện", chú Quản giáo giận lắm, họp cả đội rau xanh lại để tìm thủ phạm. Sau cả tiếng đồng hồ kiểm thảo mà không kiểm ra thủ phạm, chú Quản giáo đi đến kết luận "Một con sâu làm rầu nồi canh" và chú dùng biện pháp trừng phạt cả đội bằng cách bắt chúng tôi nhịn ăn bữa sắn buổi chiều. Đêm đó cả đội đói meo, chúng tôi cắn nhai lẫn nhau và quyết định từ đây về sau tất cả phải khắc phục sự thèm muốn để tránh tai họa cho cả đội.

Mỗi buổi trưa, cả đội được dùng tay nghỉ chừng nửa giờ để ăn sắn. Tôi xin phép chú Quản giáo cho ra suối rửa tay. Chú từ chối ngay:

- Không được! Phải tranh thủ thời gian!

Tôi thấy một bác Đại tá già ra hiệu cho tôi, bác lấy tay chùi vào đám cỏ để chỉ cho tôi đó là cách làm vệ sinh trước khi ăn trưa. Tôi làm theo, đúng là "nhập gia tùy tục, nhập giang tùy khúc". Khác với đội chặt giang của tôi, tuy có nặng nhọc thật, làm việc "chạy mồ hôi, sôi nước mắt", nhưng được cái tự do. Chỉ khi nào chặt đủ chỉ tiêu 40 cây giang một ngày mới phải về trình Quản giáo để được "nghiệm thu". Đàng này ở đội rau xanh, chú Quản giáo "non choẹt" này luôn luôn ở kề bên cạnh, chửi mắng hạch sách đủ điều. Tôi thấy các bác Đại tá đều giữ thái độ im lặng và đôi khi thở dài về hành động của chú Quản giáo quái ác này! Tôi biết các bác Đại tá này, bác thì từng làm Trung đoàn trưởng, điều hành cả ngàn binh sĩ trong tay, "hét ra lửa, mưa ra khói" một thời; bác thì làm Đại tá Tỉnh trưởng, trông coi cả trăm ngàn dân chúng, "tiền hô, hậu ủng". Thế mà nay lại bị một anh chàng "non choẹt", chỉ đáng anh binh nhì làm "tà lọt" cho mình, mà lại la mắng, hành hạ đủ điều! Đúng là các bác đã lâm vào hoàn cảnh "lên voi xuống chó"! Tại sao lại có tình trạng như vậy? Chú Quản giáo trẻ này không phải thuộc thế hệ cha anh đã phải vượt Trường Sơn vào Nam chiến đấu, tức là không phải chịu gian khổ trong việc "giải phóng miền Nam" mà tại sao chú lại đối xử với những tù binh cải tạo như có một "mối thù truyền kiếp" như vậy? Tôi chợt nhớ đến lời cô y tá Nữ cho biết là cô phải học tập chính trị hàng tuần. Thì ra đây là một chính sách của các lãnh tụ Đảng và Nhà nước Cách mạng bắt các bộ đội chiến đấu, cán bộ hành chánh, cán bộ chuyên môn và cả người dân tại những thôn xóm ở thôn quê cũng như các tổ khu phố ở thành thị, đều phải học tập để quán triệt chính sách của Đảng và Nhà nước Cách mạng. Chính sách này cốt yếu tạo ra lòng căm thù của đồng bào miền Bắc đối với cái gọi là "ngụy quân, ngụy quyền" ở miền Nam. Hơn thế nữa, Đảng còn khơi dậy lòng căm thù giữa những nông dân miền Bắc với nhau qua phong trào "Cải cách ruộng đất". Phong trào này đã biến những nông dân vốn dĩ hiền lành chất phác, trở nên hung hãn trong những cuộc "đấu tố" ở miền quê, đầy máu và nước mắt.

Những chính sách sắt máu này đã được Đảng đưa vào sách giáo khoa để đầu độc cả những tâm hồn ngây thơ trong trắng của học sinh. Như thi sĩ Tố Hữu đã cổ động phong trào Cải cách ruộng đất, làm dậy lên lòng căm thù giữa các nông dân trong "Bài ca tháng Mười":

*Giết! Giết! Giết! Bàn tay không ngừng nghỉ,
Để ruộng đồng thêm tốt, lúa thêm xanh,*

*Cho Đảng bền lâu, cùng rập bước chung lòng,
Thờ Mao Chủ tịch, thờ Xít-ta-lin bất diệt!*

Chính sách căm thù này có đặc điểm là dân tộc Việt được học tập để căm thù chính dân tộc mình! Chính sách căm thù này đã được, trong một thời gian, đưa vào sách giáo khoa, vào trường học, vào nền giáo dục ở miền Bắc, để thay đổi cả một nền văn hóa biến một số đồng bào miền Bắc, đang từ một dân tộc hiếu hòa, trọng đạo đức, trở thành một dân tộc hiếu chiến, giả dối và coi bất cứ phương tiện nào đưa đến thành công, đều là phương tiện tốt cả! Mẹ Âu Cơ luôn luôn dạy dỗ đàn con Lạc Hồng là phải yêu thương lẫn nhau:

*Nhiều điều phải lấy giá gương,
Người trong một nước phải thương nhau cùng.*

Nếu có hiềm khích lẫn nhau, thì tìm cách hóa giải mỗi bất hòa và dành tài sức để đoàn kết mà chống giặc ngoại xâm:

*Khôn ngoan đối đáp người ngoài,
Gà cùng một mẹ chớ hoài đá nhau!*

Cũng với nhà thơ Tố Hữu, người đã làm tới Phó Thủ tướng trong chính quyền Cách mạng và Ủy viên Bộ Chính trị của Đảng Cộng sản Việt Nam, còn khơi động phong trào tôn thờ lãnh tụ ngoại bang mà quên đi cội nguồn dân tộc. Nhà thơ đã khóc trước cái chết của Stalin, lãnh tụ Cộng sản Liên Xô, trong bài thơ "Đời đời nhớ Ông":

*Ôi Ông Xít-ta-lin ơi!
Nghe tin Ông mất, Đất Trời còn không?
Thương Cha, thương Mẹ, thương Chồng,
Thương Minh thương một, thương Ông thương mười!"*

Nhà thơ còn đưa Stalin lên hàng thần tượng để tôn thờ:

*Yêu biết mấy, nghe con tập nói,
Tiếng đầu lòng, con gọi Xít-ta-lin!"*

Và thật sự ra Stalin là ai? Đó là một tên đồ tể của Liên Xô, người đã ra lệnh giết cả triệu người trên toàn thế giới, cũng như đã ra lệnh tập trung cả triệu người trong các "Gulag", một loại trại lao động khổ sai, ở vùng Tây Bá Lợi Á (Siberia), một vùng hoang vu lạnh lẽo ở nước Nga. Chính Đảng và Nhà nước Cách mạng đã sao chép lại cái gọi là Gulag này và đặt cho một cái tên văn hoa là trại Học tập Cải tạo ở Việt Nam.

Trong khi các vị Anh hùng Liệt nữ giống nòi Việt như Hai Bà Trưng, Trần Hưng Đạo, Lê Lợi, Nguyễn Huệ... sao không tôn thờ, mà lại chọn những người ngoại bang sắt máu như Stalin, Mao Trạch Đông, những người mà cả thế giới đều lên án, thì ở Việt Nam, trong hai thập niên 1960 và 1970 lại có đất dung thân, được tôn thờ và hình ảnh được treo khắp nơi trên đất nước Việt!

Khi Đảng và Nhà nước Cách mạng tạo ra những chính sách hận thù dân tộc đối với đồng bào cùng trong một nước, họ có biết đâu rằng hận thù sẽ chống chất, sau này khó giải quyết được. Họ tưởng rằng họ đặt ra vài trại tù binh kiểu mẫu như trại Phú Sơn, rồi mời các phóng viên ngoại quốc đến chứng kiến cảnh chính quyền Cách mạng đối xử nhân đạo với tù binh đúng theo qui ước quốc tế Genève về tù binh thì mọi việc đều ổn thỏa cả. Còn những trại ở trong rừng sâu núi thẳm như những trại ở tỉnh Hoàng Liên Sơn, vất sức lao động của tù binh để làm nên của cải vật chất cho Cách mạng, coi mỗi trại tù binh cải tạo như một đơn vị phát triển kinh tế, bắt tù binh làm việc chặt giang 7 ngày một tuần, mỗi

ngày từ 6 giờ sáng tới 5 giờ chiều, với chỉ tiêu là 40 cây giang một ngày, mỗi cây giang trị giá 4 hào, tổng cộng là 16 đồng, mà khẩu phần ăn của mỗi cải tạo viên chỉ đáng 2 hào một ngày, lại còn đối xử tồi tệ với tù binh để trả thù, thì nào ai biết được! Nhưng ở đời chẳng có gì có thể giấu được vĩnh viễn. Rồi ra con cháu và hậu duệ của những người tù binh cải tạo biết được, thì tự động lại dấy lên một mối hận thù chống lại Đảng và Nhà nước Cách mạng.

Mới ở đội rau xanh được chừng ba tuần, tôi đã xin với cô Nữ cho tôi được trở lại đội cũ chặt giang. Cô ngạc nhiên hỏi:

- Sao anh không ở đội rau xanh đủ một tháng để hồi phục sức khỏe?

Tôi nói dối rằng:

- Tôi nhớ các bạn cũ nên muốn trở về.

Nghe tin tôi trở về đội chặt giang, các bác Đại tá buồn lắm. Lý do là vì trong ba tuần lễ ở đội rau xanh, cứ mỗi buổi tối nghỉ ngơi ở trong lán, tôi lại kể chuyện mua vui cho các bác nghe. Chuyện tôi kể là truyện Tam Quốc Chí rất hợp với sở thích của các bác. Nay đang đến hồi gây cấn mà tôi lại bỏ đi! Một bác đề nghị: "Thỉnh thoảng cậu nhớ trở lại đây thăm chúng tôi và kể tiếp tục nhé!". Một bác khác tiếp lời: Truyện đang kể đến hồi Khổng Minh cao đoán đường Hoa Dung, Vân Trường vì nghĩa, tha Tào Tháo. Cậu nhớ lấy để mà kể tiếp tục!

Tôi nói cho các bác an tâm:

- Thế nào có dịp, tôi cũng trở lại thăm và hầu chuyện các bác.

Nhưng tôi biết điều đó không thể thực hiện được, vì nội qui của Trại cấm các cải tạo viên không được liên hệ với đội khác, nếu vi phạm sẽ bị "tù kỷ luật".

Về Đội cũ, các anh em đều vui mừng chào đón tôi. Các anh đều nói tôi là người "trở về từ địa ngục" vì bị bệnh sốt rét rừng, không có thuốc ký ninh mà vẫn sống sót! Anh Đại úy Thạch Sơn nói:

- Hàng đêm nhớ anh quá! Anh đang kể truyện "Đông Châu Liệt Quốc" rồi mắc bệnh, làm gián đoạn đã gần hai tháng nay rồi, mời anh tiếp tục kể mua vui cho chúng tôi đi!".

Anh bạn tôi, Đại Úy Khương phản đối:

- Anh ấy bị bệnh nan y, mới bình phục trở về, chưa giúp đỡ được gì, đã bắt phải hầu chuyện rồi!

Anh Sơn hăng hái đáp:

- Tôi sẽ chặt ủng hộ anh hai cây giang! Một số anh khác cũng hứa chặt giúp tôi một cây giang. Thế là không thể đừng được, tôi lại tiếp tục kể chuyện hàng đêm. Đúng là "Mồm miệng đỡ chân tay".

Thời gian lại lặng lẽ trôi qua, nhưng cái hạn của tôi chưa hết, đúng là "Họa vô đơn chí". Mới chừng chưa đầy một tháng sau, một buổi đi chặt giang, tôi bị con gù chích ở mắt cá chân phải. Mới đầu chỉ thấy ngứa, nhưng qua hai ngày sau, chân tôi sưng phù lên như chân voi, phải chống gậy mới lết đi được! Chú Quản giáo tôi giận lắm, chú nói:

- Tên này đúng là "phường ăn hại đá nát", mới lao động trở lại chưa đầy một tháng lại gờ chứng rồi!

Các bạn tôi lại dìu tôi lên phòng khám bệnh để làm phiên cô y tá. Sau khi khám sơ qua, cô Nữ kêu lên:

- Con vật cắn anh thuộc loài nhện kịch độc. Nó làm chân anh không những sưng, mất cảm giác, mà còn trở nên bầm tím từ mắt cá chân lên đến quá đầu gối rồi. Nếu vết bầm tím lên đến bụng thì hết thuốc chữa. Phải

chở đi bệnh viện để cắt ngay chân phải đi, thì mới có thể cứu sống được!". Tôi chưa kịp có phản ứng gì thì cô đã vội vàng đi trình Thủ trưởng.

Một lát sau cô trở về, mặt có vẻ buồn. Cô nói:

- Ngày mai tôi sẽ nhờ xe trâu chở anh ra quốc lộ rồi anh và tôi sẽ quá giang xe nhà binh đến bệnh viện Việt Trì, ở đó bác sĩ sẽ cắt phần chân làm độc của anh. Phải làm gấp, không chất độc sẽ lan lên đùi.

Tôi trả lời làm cô vô cùng sửng sốt:

- Cám ơn cô, nhưng tôi sẽ không đi đâu hết. Đây là một dịp để giải thoát thân tù tội của tôi!

Cô giận dữ nói:

- Anh có biết xin được cho anh đi bệnh viện cắt chân, tôi phải chịu những thiệt thòi nào không? Thủ trưởng cho rằng tôi đã phạm một lỗi quá lớn lao là "không ý thức được tinh thần Cách mạng, không phân biệt đâu là bạn đâu là thù, nên tinh thần phục vụ tuy có, nhưng đặt không đúng chỗ". Tôi cố gắng xin ông cho tôi được chở anh đi bệnh viện. Ông cho biết ông sẽ đồng ý, nhưng đổi lại, tôi sẽ bị phạt kỷ luật là biết sai phạm mà cứ tiến hành, do đó sẽ bị ghi vào hồ sơ là suốt đời không thể trở thành Đảng viên được và cũng không được đề nghị lên cấp trong vòng 10 năm. Tôi đã chấp thuận ngay hình phạt kỷ luật này để cứu anh. Nay anh trả lời như thế, làm tôi cảm thấy thua thiệt cả đôi đảng. Một đảng bị kỷ luật nơi Thủ trưởng của tôi; một đảng bị chính anh từ chối nên không thể cứu anh được!

Tôi kêu lên:

- Tôi có nhờ cô đâu mà sao cô lại hy sinh lớn lao như vậy? Thân tù tội đã không có ngày về, lại thêm cưa chân nữa thì sống để làm gì? Lại mang tiếng là "phường ăn hại đái nát", thêm gánh nặng cho người khác!". Tôi biết đối với các cán bộ miền Bắc, việc trở thành Đảng viên Đảng Cộng sản là một mơ ước, vì đó là một thứ "siêu công dân", được đi trên "chính lộ" để dẫn đến quyền cao chức trọng, còn các công dân khác chỉ là loại "phó thường dân", đi bên lề đường, suốt đời chỉ là người thừa hành, sai phái của các Đảng viên. Do đó, tôi ngạc nhiên khi thấy cô hy sinh cả mơ ước này vì mạng sống của tôi.

Cô nói gần từng tiếng:

- Nhưng tôi không muốn anh chết!

Giọng cô đơm đầy nước mắt, và cô không muốn tôi thấy cô khóc trước mặt tôi, nên cô bỏ đi.

Còn lại một mình, tôi ân hận vì đã to tiếng với một người tốt như cô, lại vừa ngậm ngùi cho số kiếp không may của mình!

Buổi chiều cô trở lại và nói:

- Anh nhất quyết không đi cắt chân cũng được, nhưng còn nước còn tát. Tôi có một cô bạn y tá làm việc ở đồn biên giới Lạng Sơn cách đây chừng hơn 30 cây số. Tôi định ngày mai lên đó để xin thuốc bê-ni (penicillin) để tiêm cho anh đây. Thuốc này rất hiếm, nhưng nếu anh chưa đến ngày tận số thì may ra họ có, và tôi có thể xin được!

Ngày mai cô xin phép Thủ trưởng cho nghỉ hai ngày. Cô không đi ra quốc lộ để xin quá giang xe, vì xe chỉ đi về miền xuôi, chứ không đi ngược lên biên giới. Cô đã mạo hiểm, chỉ với một gói lương khô, một chai nước mưa và một con dao quắm để hộ thân, mà cô dám len lỏi đi tắt đường rừng một mình để tới đồn biên giới Lạng Sơn.

Vào buổi tối ngày thứ hai, tôi đang nằm thiếp đi trên chiếc chõng tre, thì cô trở về. Cô đánh thức tôi dậy và hân hoan nói:

- Trời đã không phụ tôi nên cô bạn tôi đã có thuốc bê-ni, tôi đã hồi lộ chút tiền nên đã xin được 8 hũ thuốc".

Nói xong cô đưa gói giấy đựng thuốc cho tôi xem. Tôi nhìn kỹ thì thấy đó là loại penicillin của Liên Xô, nhưng đã hết hạn (expired) từ tháng 6 năm 1975, mà nay đã là tháng 9 năm 1978, nghĩa là đã quá hạn hơn 3 năm rồi! Tôi không cho cô biết điều này và tôi cảm thấy mừng là nếu bị phản ứng vì thuốc quá hạn thì đó là điều mong ước được giải thoát thân kiếp đọa đầy của tôi!

Cô đi lấy ống chích và ra chum nước mưa để rửa vì có lẽ cả năm nay chưa dùng tới. Sau đó, cô dùng ống chích hút lấy chút nước mưa trong chum, rồi bơm vào một hũ penicillin, tiếp theo cô lắc mạnh cho tan hết bột penicillin. Cô nói:

- Tôi tiêm cho anh đây, chịu khó đau một chút nhé!

Tôi thần nhiên vén tay áo cho cô chích. Khi chích, tôi thấy mặt cô hơi tái, vì có lẽ hai ngày nay cô đi đường tắt len lỏi trong rừng già để đến đồn biên giới Lạng Sơn, chắc cực khổ lắm!

Tôi nói:

- Cám ơn cô nhiều, giờ đây cô cần nghỉ ngơi, ăn uống cho lại sức để mai còn làm việc.

Cô nghe lời tôi và rời khỏi phòng khám bệnh. Cô đi rồi, tôi nằm xuống chõng nghỉ ngơi. Chừng 10 phút sau thì thuốc ngấm, tôi cảm thấy sốt nóng dữ dội. Tôi biết bị phản ứng vì thuốc quá hạn, nhưng không thông báo cho ai biết, vì tôi coi đây là dịp cho tôi được giải thoát! Nhưng kỳ lạ thay, chừng một giờ sau cơn sốt lui dần và tôi ngủ thiếp đi. Đúng là số Trời chưa cho tôi chết!

Sáng sớm ngày mai, cô Nữ lại thăm tôi và hỏi về công hiệu của thuốc bê-ni. Tôi nói thuốc rất tốt. Thế là cứ mỗi ngày sau đó cô chích cho tôi một hũ penicillin. Thật là thần diệu, vết sưng biến chân phải của tôi thành chân voi, nay dần dần xẹp xuống, và đồng thời màu tím bầm của chân đã chuyển sang màu nâu. Bấm vào chân, tôi đã có cảm giác thấy đau. Hai tuần sau, tôi đã có thể đi lại được, không phải chống gậy nữa!

Cô Nữ lại định gửi tôi cho đội rau xanh một tháng để hồi sức, nhưng tôi xin trở lại đội chặt giang. Cô sợ tôi không đủ sức lao động nặng, nhưng tôi nói các bạn trong đội sẽ chặt giùm một phần lớn cho tôi trong thời gian tôi đau yếu.

Thế là tôi lại trở về đội cũ. Các bạn tôi đều nói tôi là người trở về từ địa ngục lần thứ hai.

Thời gian lại trôi qua, và chừng một tháng sau, đang nửa đêm, bỗng có tiếng còi thổi ré lên đánh thức các trại viên dậy và có lệnh ra sân tập hợp để chuyển trại. Những trại cải tạo chặt giang như trại tôi thì thường chỉ 10 tháng hay tối đa là 1 năm, khi nguồn cung cấp giang đã cạn, đều phải chuyển sang một khu rừng khác, cách xa chừng 40 hay 50 cây số, để lập trại khác, ngõ hầu để có nguồn cung cấp giang mới. Mỗi lần chuyển trại như vậy thì thay đổi tất cả nhân sự, từ Trưởng trại, cán bộ Quản giáo, bộ đội bảo vệ và dĩ nhiên cả y tá. Mọi lần chuyển trại trước, tôi đều coi bình thường, vì thân tù tội đi đâu cũng được! Nhưng lần này tôi cảm thấy lo buồn quá đỗi, vì tôi phải xa ân nhân của tôi rồi! Vì đi đột ngột vào lúc nửa đêm như thế này thì làm sao tôi có thể chào từ biệt cũng như ngỏ lời cảm ơn cô Nữ!

Trong ánh sáng mờ mờ của bó đuốc cầm giữa sân, tôi thấy các bạn tôi đều vội vàng gói ghém quần áo và dụng cụ để sửa soạn lên đường. Tôi lại thấy Quản giáo cũ bàn giao đội tôi cho Quản giáo mới. Riêng tôi thì tôi cứ đứng thẫn thờ một mình, mặc cho các bạn tôi gói ghém giùm quần áo cho tôi. Bỗng nhiên tôi thấy một bóng người tiến nhanh lại phía tôi và khi tới sát gần thì một giọng nói quen thuộc:

- Chúc anh đi được mạnh khỏe và bình an nhé!

Thì ra là cô Nữ! Cô đặt vào tay tôi một cái gói, tôi sững sờ chưa kịp trả lời thì cô đã vội vã đi mất hút vào bóng đêm, vì sợ có người trông thấy! Tôi mở cái gói ra thì thấy đó là một nắm cơm được gói với cái khăn tay còn in vết máu mà cô đã nhổ rằng cho tôi khi xưa! Như vậy là cô đã biết việc chuyển trại này vào chiều hôm trước, nên đã nhin phần cơm của cô mà gói cho tôi đây! Tôi cảm động và ân hận quá vì đã không nói được một lời cảm ơn đối với cô. Đúng lúc đó thì Quản giáo mới ra lệnh cho chúng tôi lên đường. Tôi loạng choạng bước theo các bạn cải tạo của tôi, cứ theo ánh đuốc mà đi vào rừng sâu.

Cuộc chuyển trại từ nửa đêm hôm trước, cho tới 2 giờ chiều hôm sau, khi tới một khu rừng mới, cũng bên bờ suối nước, thì được lệnh dừng lại. Trưởng trại mới xuất hiện, ông ra lệnh cho 10 đội gồm chừng 600 cải tạo viên: "Cho các anh nghỉ 2 tiếng đồng hồ rồi sửa soạn lập trại mới!"

Đây là một khu rừng già dường như chưa có chân người đặt tới, mà dụng cụ chỉ có dao quắm và mấy cái cưa, không có đến một cây đinh, mà phải xây dựng 12 lán, gồm 10 lán cho cải tạo viên và 2 lán cho cán bộ. Nhưng nhớ tới việc lập trại trước, nhờ có 6 anh cải tạo, nguyên là sĩ quan công binh, tốt nghiệp kỹ sư xây dựng ở Hoa Kỳ, các anh dùng cưa để làm móng, ghép những cây rừng làm sườn nhà, không cần đến một cây đinh, mà đã tạo được những căn nhà tranh khá vững chắc, chỉ trong vòng chưa đầy nửa tháng!

Khi được lệnh ngừng chân và cho nghỉ 2 tiếng, các bạn tôi đều nằm lăn ra dưới gốc cây mà ngủ, vì đêm trước ra đi lúc nửa đêm nên có ngủ được đâu! Riêng tôi thì đầu óc suy nghĩ miên man nên không sao chợp mắt được! Tôi nghĩ đến mẹ tôi là người đã nuôi nấng, săn sóc tôi từng li từng tí, mà đến lúc tôi trưởng thành, có điều kiện để báo hiếu, thì người lại ra đi vĩnh viễn. Tôi nghĩ đến cô y tá Nữ là người đã cứu tử tôi, đã săn sóc tôi hết lòng, mà nay lâm vào cảnh cách biệt như thế này, thì làm sao tôi có thể trả ơn trời biển cho cô được! Tôi lại nghĩ đến hoàn cảnh của đất nước tôi, một đất nước đã bị tàn phá bởi chiến tranh cả mấy chục năm trường! Nay hòa bình vừa trở lại, nhưng những người lãnh đạo Đảng và Nhà nước Cách mạng lại thi hành một chính sách gây hận thù với cái mà họ gọi là nguy quân và nguy quyền ở miền Nam. Tôi nghĩ rằng sự căm thù chồng chất giữa những đồng bào cùng trong một nước như thế này thì bao giờ mới hóa giải được! Mấy người đã hành xử được như cô y tá Nữ "lấy Tình Thương xóa bỏ Hận Thù". Nghĩ đến đây, tôi cảm thấy đau lòng quá và tự nhủ một mình qua làn nước mắt: "Cám ơn cô Nữ đã dạy cho tôi một bài học, thế nào là lòng Thương Yêu của con người đối với con người, nhất là đối với đồng bào cùng trong một nước!!!".

Ngày 04.02.2013

Thảnh thơi nói chuyện "HONEY DO"

(Tiếp theo trang 31)

Đã lâu tôi không nghe tiếng à ơi ầu ỹm đó mà bữa nay Yến lại "Anh à cái hồ cá... phải đẹp" khiến tôi bần thần ngán ngẫm. Thấy tôi thừ người Yến tiếp:

- Anh có nghe em nói không? Họ bảo không hồ cá, hồ sen gì ở đằng sau cả.

- Bây giờ em muốn lấp đi phải không? Cũng dễ thôi.

Yến cười nửa khôì hài nửa chế nhạo:

- Không! Ai mà phí phạm thế. Anh chỉ được cái nhanh nhẩu đoảng, mình nghiên cứu tính toán chứ. Họ bảo nước tượng trưng cho tiền thì phải ở cửa trước chảy vào nhà chứ ở sân sau thì nó chảy đi tuốt luốt. Bây giờ anh chỉ việc đào lấy cái bồn "plastic" đó lên rồi đào hố để nó ở phía cửa trước. Còn hòn non bộ thì bố con xúm lại bầy nó lên cái cần đẩy đồ kia kia đùn ra thì một buổi là xong chứ có gì đâu.

- Tại sao em lại kiểm ra những việc để hành xác anh như vậy...

Yến nổi nóng cướp lời:

- Em lo lắng là lo cho tương lai hậu vận của chồng con chứ chả phải cho một thân em đâu. Anh không muốn làm thì để mình em làm... Anh không bao giờ nghĩ đến em cả anh chỉ biết sống cho anh thôi. Anh không bao giờ cảm ơn em là em đã lo lắng cho anh...

Nói như thế thì tôi còn lòng dạ nào mà không cằn rắng thi hành một công tác "honey do" nữa. Tôi thở dài bảo Yến:

- Anh không hiểu sao em lại thương yêu anh đến thế. Yêu bớt bớt đi một tí được không?

Tôi chưa chát nghĩ thầm: Có một ông thi sĩ nào đó đã oán trách người yêu than thở rằng "trời đã sinh nàng để phụ ta"; nhưng tôi thì nghĩ ngược lại: "trời đã sinh nàng để yêu... ta", "trời đã sinh nàng để hành hạ... ta!" ./-

Chúc Mừng Báo VIÊN GIÁC số 200

*Lặng lẽ thời gian cứ dần trôi
Hai trăm số báo đã ra đời
Vườn hoa Viên Giác ngày rực rỡ
Do vạ bàn tay góp công bồi.*

*Kính tặng HT. Thích Như Điển
Phương Trượng Chùa Viên Giác.*

Pháp Nguyễn
Montpellier/Pháp

Câu chuyện cái tơ

• Nguyễn Hạnh HTD

Từ ngày định cư ở một xứ hiểm mưa, lắm lúc tôi tưởng chừng như không còn nhớ nhiều đến những cơn mưa vùng nhiệt đới; mưa quê hương, nhất là những cơn mưa dai dẳng của một xứ "mùa đông thiếu áo, mùa hè thiếu ăn", mưa xứ Huế!

Nhưng không, chiều nay nhìn học sinh tan học ra về trong cơn mưa, bao kỷ niệm của quê hương mưa dầm, trong đó cái tơ là một dấu ấn đậm đà nhất, đã đưa tâm hồn tôi vượt thời gian, vượt biển cả về với quê hương, về tận miền Trung mà đặc trưng là xứ Huế thân yêu; rồi thơ thần đậu lại trong sân trường Đồng Khánh, nơi tôi đã được lớn lên, được đào luyện, được phục vụ trong gần hết cả cuộc đời giữa bao hàng phượng vĩ.

Những em bé tan trường như những chú chim non đi ngang qua nhà tôi hôm nay với đầy đủ phương tiện văn minh chống mưa, chống rét, khiến tôi chột se thắt nghĩ đến kỷ niệm của chính tôi trong chiến tranh với phương tiện che mưa duy nhất thật thô sơ lúc bấy giờ là "cái tơ" phụ kèm cái nón.

Tơ - nón là một cặp. Cái tơ không thể không đi chung với cái nón. Nhưng nón được dùng quanh năm, gặp thời tiết đẹp, nón được dịp phô trương vẻ nên thơ của nó; cho nên văn nhân thi sĩ không hề tiếc bút mực để ca tụng vẻ đẹp của cái nón, nhất là chiếc nón bài thơ, lại là chiếc nón bài thơ của miền sông Hương núi Ngự!

Còn cái tơ, bản chất nó đã chìm sâu vào dĩ vãng mà vang bóng của nó cũng không hề lưu lại trong văn chương ít nhiều. Cái tơ là tiền thân của áo mưa hiện tại, là vật dụng che mưa của người Việt Nam từ nửa thế kỷ 20 về trước.

Tơ được làm từ lá một loại cây Palm vùng nhiệt đới. Lá tơ được chằm lại với nhau, lớp nọ được bẻ chồng lên lớp kia thành một tấm lá dày hình chữ nhật. Cạnh ngang trên được khâu thành vai và cổ, có một sợi dây cột lại thành cổ tơ. Phần dưới lá được cắt phẳng và được rút lại thành chân tơ.

Mang tơ là chui qua đầu, cái tơ được phủ từ vai xuống trở thành gần như diện tích một hình lăng trụ bao quanh người, dài gần tới mắt cá.

Người mang tơ xa trông như một chú Penguin! Tùy hướng mưa hướng gió, người mang tơ xoay mép tơ quanh mình sao cho khỏi ướt. Nếu như nón có nhiều kiểu nhiều tên kiêu sa như nón bài thơ, nón gò găng,

nón tam giang, nón thượng... thì cái tơ, hình thái giản dị mà cái tên cũng gần gũi, bình dân như tơ cá, tơ dệt, tơ cánh gà...

Vật liệu để chằm Tơ cá là lá tơ già. Màu xanh đậm của lá phơi khô trở thành xám bầm bạc bạc. Tơ cá vừa rẻ vừa tiện, rất thích hợp cho đa số người bình dân trong mùa mưa gió.

Sang hơn, bền hơn mà cũng ấm áp hơn thì có Tơ dệt. Tơ dệt làm bằng lá tơ non màu trắng ngà, phơi được nắng thì có màu vàng cam non, dờ nắng thì ngả sang màu vàng nâu sẫm. Lá khô được ủi thẳng có hình như bàn tay xòe ra mà các ngón tay là đuôi lá mềm mềm, nhọn nhọn. Vai tơ dệt vừa rộng vừa ngang chứ không xệ xuôi như tơ cá.

So với những vật dụng che mưa ngày càng tiến bộ, cái tơ quả có nhiều bất tiện, thua kém. Nhưng bộ máy chọn lọc nhiệm màu của ký ức sao chỉ còn để lại trong tôi những kỷ niệm vật vãn, dễ thương gắn liền với cái tơ trên những bước đường đi học của thời thơ ấu.

Nhớ lại cái mưa dầm của xứ Huế, mưa dai dễ sợ, lạnh dễ sợ... mà gió cũng dễ sợ! Đoạn đường dài đi bộ dưới mưa từ Thành Nội qua trường Đồng Khánh lại phải qua cầu Tràng Tiền "dài" lê thê! Nhưng cảm giác còn lại trong tôi chỉ là sự ấm áp, cái ấm áp của một đứa bé được che mưa trốn gió trong chiếc tơ dày nhất là khi được lúc thúc đi trong cái tơ với một bọc bắp rang đầy trong túi áo và bất chợt một đôi khi là sự nao nao se thắt!

Cái tơ đầu tiên trong đời tôi thật nhiều kỷ niệm gắn liền với trường Đồng Khánh. Mùa khai giảng, cô tôi đã dắt tôi ra chợ Đông Ba mua một cái tơ và một cái nón. Cô cẩn thận dắt tôi theo để đo cho vừa. Cái tơ cô mua cho là một cái tơ cá. Cô lựa kỹ để chọn cái có lá sáng hơn một chút, cô trải bẻ trái cái tơ, rờ rờ từng đường chỉ, nắn vòng vai coi có chắc không, rồi ướm vào thân hình tôi xem có vừa không? Xong cái tơ vừa ý, cô mua thêm cái nón mười lăm vành và nài thêm một cái dải nón. Cô chụp cái nón lên đầu tôi trong bộ tơ nón mới rồi gõ gõ trên nón cười: "Ngó như tai nấm!"

Ra khỏi chợ Đông Ba một lúc, trời đang tạnh bỗng ỉ ỉ mưa. Tôi kéo cô núp dưới mái hiên tiệm ăn Quốc Tế cho đỡ ướt bộ tơ nón mà tôi muốn dành trọn vẹn cho ngày mai. Cô tôi không ngạc nhiên trước ý tưởng ngây ngô ấy, chỉ chép miệng: "Hùm! giữ được hoài rằng, mưa Huế mà!"

Hồi hộp chờ đợi ngày mai đến trường, tôi thức khuya, xếp vuốt chiếc áo bằng vải dù đen, cái quần trắng, mấy quyển vở với cán bút, cặp tơ nón mới cũng được chiếm một địa vị cao hơn nhà bếp, được móc lên cao như một chú bù nhìn. Mưa dầm gió bắc nhưng nép trong cái tơ cá với một bọc bắp rang, đôi chân bé nhỏ đã được đỡ lạnh bằng đôi guốc gỗ. Nhưng khi về nhà mới thấy nhức rát ở sau chân. Quay lại cúi nhìn thì hai nhượng chân đều đã chảy máu. Cái tơ cá mới với hàng lá rất sắc đã cứa chân tôi trong mỗi bước đi mà tôi không hay biết!

Mùa đông năm ấy đánh dấu một chuỗi ngày mới của đời tôi. Cùng với cái tơ, tôi hãnh diện được chen chúc trong hàng ngũ của những nữ sinh Đồng Khánh mà nhiều người hằng mong ước. Tôi được vào lớp Đệ Thất B2, lớp lớn nhất trường lúc bấy giờ chỉ mới đến Đệ Tứ mà thôi.

Đây là thời gian cam khổ, hàng nhập cảng chưa thông, hàng nylon chưa có; một số ít còn giữ được những cái áo tơi đầu dưới thời Pháp thuộc, ngoài ra là tơi cá và tơi đọt. Áo tơi đầu bây giờ chưa gọi là cái áo mưa, là loại áo giống như áo manteau có hai mặt, mặt trong là vải dày như nỉ, mặt ngoài có phết lớp dầu màu đen. Loại áo này cũng sệt soạt và kém chịu nắng. Hễ áo hơi cũ là mặt dầu rạn nứt làm cho áo dễ bị thấm nước mưa nhưng đó là loại sang nhất thời bấy giờ. Cả trường chỉ đếm được mấy áo của cô Hiệu trưởng và một số ít thầy cô. Đến Tết năm đó áo mưa nylon đầu tiên xuất hiện tại trường Đồng Khánh. Hai bạn trong lớp tôi được dì và chị từ Pháp gửi về cho hai áo mưa nylon đầu tiên tại trường và có lẽ cả trong thành phố Huế?

Ngày đầu hai bạn mang tơi, cả trường trở mắt đứng ngó theo. Xinh đẹp làm sao! một cái màu xanh, một cái màu đỏ, tươi thắm giữa lùm xùm những nón cùng tơi ủ dột ướt át. Lại còn cái mũ áo nữa, bạn kéo lên trùm đầu thay cái nón, đẹp để gọn gàng chắc lại còn ấm đầu, ấm tai nữa và văn minh ghê! Bước lên thêm, bạn cởi áo, chỉ cần rũ nước và xếp nhỏ lại cho vô hộc bàn; chắc chắn là nhiều người mơ ước lắm nhưng trong đó chưa có tôi! Niềm mơ ước của tôi chỉ mới dừng ngang cái tơi đọt mà chưa có, huống gì cái áo mưa tân tiến đó!

Con đường đi học của tôi đã xa mà phải qua thêm một cây cầu nhiều gió. Hằng ngày vào giờ đi học cũng như vào giờ tan trường, học sinh Đồng Khánh nối nhau hàng một qua cầu. Trời nắng, áo trắng, nón trắng làm đẹp cầu bao nhiêu thì trời mưa, tơi cá, tơi đọt, nón xám đen trông ủ dột bấy nhiêu! Cái tơi quả có quá nhiều nhược điểm. Mang tơi cá mới, trước hết là phải chịu cảnh "lòng quê đi một bước đường một đau" cho đến khi cái chân tơi hết bén. Cái bất tiện hằng ngày cho học sinh chúng tôi là phải cất nón chào thầy cô khi đang mang tơi. Cái tơi được xoay mép theo chiều ngược gió, gặp thầy cô liền phải xoay lại ra trước để có thể thò tay ra đưa lên giờ nón. Thật ra thì cũng không phải là giờ hân, chỉ cần nhích nghiêng cái nón cho có điệu, cộng với cái cúi đầu và một ánh mắt thay lời chào là đủ.

Nhưng chỉ trong tích tắc đó thôi, cũng đã đủ cho nước mưa hắt vào mép tơi ướt dọc thân mình, lại còn theo cổ mà chảy ròng qua vai, xuống tới nách, chảy suốt dọc theo cánh tay. Mưa Huế mà! Ướt và lạnh! Nhưng có ai bắt phải chào đâu? Các thầy cô cũng thông cảm nên có lẽ không ai muốn đối diện để bắt học sinh cất nón chào nhưng phần mình vẫn thích, vẫn cố tìm cách để chào. Được chào thầy cô, thấy vui vui, tâm trạng hay hay, một chút hân diện được làm học sinh Đồng Khánh!

Mang tơi, dù phải đi vòng qua cầu, xa hơn nhiều, tôi chẳng dám qua đò Thừa Phủ, bởi cái tơi cá hoặc tơi đọt cứng ngắt, người ta không thể ngồi ở mép đò. Nhiều người đứng thì đò dễ mất thăng bằng nhất là khi gặp gió mạnh, những cái tơi trở thành vật cản gió, đò càng dễ lật. Chìm đò với cái tơi cột quanh cổ thì chỉ có nước làm bạn với thủy tề mà thôi!

Tuy nhiên, muốn thấy được cái ưu điểm lớn nhất của cái tơi, tưởng cũng nên quay về nơi thôn dã. Đối với người nông phu làm việc giữa ruộng đồng nhất là những người đi cấy lúa, đi nhổ cỏ, với cái thể của con người chồm bò trên ruộng mạ, cái tơi có tác dụng như một cái mền cứng phủ xuôi trên lưng, vừa ấm, vừa ngăn được mưa, chắn được gió mà không làm trở ngại phần đầu phải cúi xuống, cũng như không vướng bận đôi tay

thoăn thoắt làm việc. Trường hợp này tơi cá lại tiện dụng hơn tơi đọt vì ít cứng hơn và mép tơi mở rộng hơn.

Cái tơi còn một biến thể khác thích hợp cho những người lao động mà đôi tay cần di chuyển như kéo xe, chèo đò gọi là "tơi cánh gà". Tơi này gồm hai phần trên dưới nối lại với nhau, có hai chỗ hở cho đôi tay thò ra, hai tay được che bằng hai mảnh tơi xòe ra như hai cánh gà. Đối với tất cả các nghề lao động nói trên làm việc không kể mưa rét, cái tơi quả có đem lại ấm áp hơn là áo nylon sau này. Chả thế mà người phụ nữ nông thôn khi lo lắng cho chồng làm việc dưới mưa dầm gió bắc đã gói gắm được chút tin cậy vào cái tơi:

*Trời mưa thì mặc trời mưa
Chồng tôi đi bừa đã có cái tơi.
(ca dao)*

Không hiểu có phải riêng tôi vì cảm tình, kỷ niệm chi phối cách nhìn mà hình ảnh "cái tơi" trở về trong ký ức của tôi cũng quện lẫn với bao nhiêu hương vị ngọt ngào của kỷ niệm, bâng bặc giữa mùi thơm ấm áp của bắp rang, đậu phụng, bánh mì...

Đêm đông giá buốt ngồi học khuya, nghe tiếng rao lạnh lạnh "ai ăn bánh mì không?" sẽ nghe được cả mùi thơm của bánh mì thoang thoảng từ xa ngoài đường cái. Tôi rủ rủ mấy quyển vở cầu may có khi rụng ra một đồng do nhìn tiền đò ngang hôm trước. Chú bé bước vào với cái tơi cá nằm nghiêng che gọn bao bố đựng bánh mì hơn là che người. Chú bê bao mì đặt trên bực thềm và hất cái tơi ra, mùi thơm tỏa lên ngọt ngào chi lạ! Bánh mì ủ trong mấy lần bao bố cũng được "mang tơi" cần thận, vẫn nóng, vẫn giòn và thơm ngon dễ sợ!

Thế hệ trẻ ngày nay, thức ăn dư thừa không thể nào cảm nhận được những cảm giác đó. Những cảm giác bắt nguồn từ vị giác, khứu giác thẩm thấu vào ruột gan rồi xuyên qua tim, suốt não và đọng lại trong vòng lưu trữ của kỷ niệm mà theo đó, hình ảnh cái tơi cũng dập dềnh như những nét chấm phá của bức tranh xưa.

Mùa mưa năm sau nữa, tôi cũng được thăng hoa. Bằng qua giai cấp tơi đọt mà tôi từng mơ ước, tôi nay đã sừng sững trong chiếc áo mưa nylon màu xanh da trời. Áo mưa vừa tiện lợi vừa đẹp để nhưng mỗi lúc qua cầu lạnh gió, nhất là những lúc mà hàng khuy nút dẫn nước mưa chui tuột vào dầm ướt thân hình, tôi bỗng lại thấy thích nhớ cái tơi ấm áp ngày nào!

Thực tế thì cũng tùy vùng, tùy lúc, cái tơi cũng vẫn còn xuất hiện rải rác ở các địa phương hẻo lánh, xa hân ánh sáng thị thành. Đôi lúc qua những vùng đó, bất chợt tôi còn thấy lại những cái tơi lá hoặc hơn nữa là những cái tơi làm bằng bao cát nylon phế thải từ những đồn bót điều tàn, tôi xót thương cuộc sống vẫn còn khổ nghèo, lạc hậu dai dẳng của đồng bào tôi.

Cái tơi cá, tơi đọt, cái áo đầu đã theo luật tiến hóa của xã hội mà biến dạng chuyển mình, lớp sau đẩy lớp trước cùng lùi dần vào dĩ vãng. Vật thể tiêu biến nhưng hình ảnh tồn tại, cho dù hình ảnh có nhạt nhòa nhưng kỷ niệm vẫn khắc ghi đậm sâu mãi trong lòng!

Nắng cháy mưa tuôn mà có được chiếc tơi, chiếc nón đúng lúc, thiết thực và thân thương biết chừng nào tinh thần lá lạnh đùm lá rách.

(Xem tiếp trang 67)

Ngải Mạn Cà Chum

CHƯƠNG II

Tình yêu và đạo lý

• Huỳnh Ngọc Nga

Bác sĩ Hai nhìn người phụ nữ trước mặt, hơn mười hai năm rồi Ngọc Thủy vẫn đẹp như xưa, đóa hoa đang độ mãn khai rực rỡ hơn thời con gái nhưng sao có nét buồn ẩn hiện trong đôi mắt ngày xưa. Tám năm không nhiều với người an vui đời bình lặng nhưng dài đằng đẵng với kẻ mang trái tim đau, Hai không ngờ chàng gặp lại cố nhân trong tình huống này, không phải ở cương vị gia sư kèm trẻ mà trong vai trò một bác sĩ chẩn bệnh và người bệnh lại là Phú Trọng, kẻ đã giết Ngọc Thủy ra khỏi tay chàng.

... Ngày Ngọc Thủy sang sông cũng là ngày giáo Hai thất nghiệp. Năm năm Y khoa còn lại trước mắt dài đằng đẵng, nhà thì nghèo tiền kiếm đâu ra để tiếp tục học cho đến lúc ra trường. Phụ mẹ bán bánh mì đã có mấy cô em gái, không lẽ xin cha cho vào làm thợ cưa như ông thì còn đâu giờ giãc đến giảng đường hoặc đi thực tập bệnh viện, chi phí học trường Y đâu ít ỏi như học Luật, học Văn, đăng báo tìm việc loại bán thời gian gần cả tháng dài chẳng thấy ai kêu, Hai không biết phải xoay xở thế nào đây. Thấy con trai lo lắng thái quá ông Tư không đành ngồi yên mà nhìn, thu hết can đảm ông tìm "Xì thẩu" Lâm Xáng - chủ vừa cây - bày tỏ khúc nôi và xin cho Hai một công việc nhỏ để giúp nó tiếp tục con đường đèn sách. Thường khi bế tắc, trời hay mở cho người khốn đốn lối thoát bất ngờ, chú Tư không dè chú xin chỗ làm cho con trai nhằm lúc ông chủ vừa cây cần người làm sổ sách giấy tờ cho việc thuê má gần kề mà nhân viên kế toán trước của ông bất thành linh xin nghỉ việc để theo vợ về quê sinh sống. Vì vậy, chỉ ngày một, ngày hai chàng cựu gia sư vừa lá chằm Hai Hào Hớn bỗng chuyển nghề thành anh thư ký bán thời gian lo việc chi thu sổ sách kế toán cho vừa cây của xì thẩu Lâm Xáng.

Theo sự đồng ý giữa ông Tư và xì thẩu Lâm Xáng, Hai mỗi ngày vào sáu giờ chiều đều đến văn phòng vừa cây để tính sổ sách chi thu cho đến tám giờ thì về, hôm nào có thực nghiệm bệnh viện ca đêm thì chàng làm bù ngày chủ nhật hoặc thêm giờ vào ngày thường. Đây là một hợp đồng ký kết bất thành văn, chỉ lấy sự tin tưởng, tín nhiệm của đôi bên làm cơ bản mà thôi, lương hưởng cũng không hẹp hòi lắm nên Hai mừng rỡ nhận lời liền. Nhà chú Tư và vừa cây ở khít bên nhau, chú Tư quá quen thuộc với chỗ làm việc nên chuyện ra vào của Hai vào những ngày nghỉ việc là điều không có chi đáng nói. Dù chỉ là thời gian đầu nhận việc, nhưng với sự cần mẫn,

tính thông minh sẵn có nên Hai nhanh chóng được sự hài lòng của chủ nhân không khó, duy chỉ có điều vì không quen tính toán bằng bàn toán của người Tàu nên Hai phải kiên nhẫn học từ chủ nhân cách sử dụng nó gần mất một tuần mới thuần thục.

Gọi Lâm Xáng là "xì thẩu" vì ông là người Tàu chính gốc, cái xứ Tàu "thiên triều" kiêu hãnh tự cho mình là trung tâm vũ trụ nhưng không nuôi nổi gia đình tổ tộc nhà Lâm Xáng đến nỗi họ phải tìm đường sang đất nước "An Nam" nhỏ bé lảng giềng để kiếm cơm, lập nghiệp. Đất "An Nam" lành nên tổ tộc nhà họ Lâm từ hai bàn tay trắng cù làm ăn dựng nên cái vừa cây trên bến kinh Tàu Hủ này. Lâm Xáng cưới một cô vợ đồng hương người Quảng Đông, bà sanh cho ông duy nhất một cô con gái tên Lâm Mỹ Hà. Vốn thương vợ và là người chuyên chú làm ăn nên Lâm Xáng không cưới thêm vợ nhỏ để có con trai nối dõi theo tập tục của tổ tiên mà dành hết tình thương cho cô con gái. Lâm Mỹ Hà học Tiểu và Trung học ở Bắc Ái Học Đường, một trường Tàu nổi tiếng trên góc đường Nguyễn Trãi - Nguyễn Biểu dành cho người Hoa lúc đó. Những lúc rảnh rỗi, Lâm Xáng thường đưa con đến vừa cây xem chốn làm việc như thế nào và cũng để cô gái học hỏi thêm cách giao tiếp với thợ thuyền, nhân công nơi đó vì ông luôn nói với cô rằng tất cả nơi này sẽ là của cô trong tương lai, năm nay cô mới mười bảy tuổi nhưng cô cần phải biết cơ ngơi của cha để điều hành nó khi thời điểm gọi đến tên cô.

Mấy tuần qua Mỹ Hà bận thi đệ nhị lục cá nguyệt của lớp, hôm nay thứ bảy cuối tuần, cô nghe nhẹ nhàng đôi chút vì các cuộc thi đã chấm dứt mà cô lại được điểm hạng khá cao. Để tạo bất ngờ cho cha, biết giờ này ông chưa có ở nhà nên khi xe tới đón, thay vì về nhà cô nói tài xế chạy thẳng đến vừa cây, cô không ngờ chuyển viếng thăm hôm đó đã đưa cô sang bước ngoặt mới của đời cô sau này.

Chiều hôm đó có mấy ghe bầu chở cây từ rừng được Cà Mau lên, Lâm Xáng đang cùng Hai đứng trên các bậc thềm đá bờ sông để điều khiển phu thợ, ghi chép số lượng cây được chuyển lên bờ. Nghe tiếng xe vào cổng vừa, nhìn vào sân xì thẩu ngạc nhiên khi thấy Mỹ Hà xuống xe, ông ngạc nhiên vì thường thì cuối tuần con bé hay theo bạn đi phố hoặc ở nhà phụ mẹ nấu cơm chiều chờ ông về, vào chỗ làm của cha, cô chỉ đi khi nào có ông cùng đi chứ ít khi tự động đến một mình, sao hôm nay con bé đến mà không cho ông hay trước vậy kìa. Vốn người chú trọng công việc nên Lâm Xáng không ra đón con mà vẫn tiếp tục đứng lo công việc. Mỹ Hà chẳng thấy cha trong văn phòng, hỏi chung quanh thì biết ông đang ở dưới bến sông coi thợ chuyển cây. Nhanh nhẹn như sóc con, như tuổi trẻ năng động của mình, Mỹ Hà chạy tung tăng xuống bến, thấy cha đang đứng ở lưng giữa bức thạch và dốc đá cô bước nhanh lại để chào cha mà quên rằng đôi giày Bata đế cao su rất dễ trơn trượt trên những mặt đá ong còn ẩm ướt sau trận mưa mới vừa dứt. Lâm Xáng chưa kịp cất tiếng kêu con cẩn thận lúc thấy cô bước xuống dốc đá thì cô gái đã ngã chúi như một mũi tên về phía ông khi còn cách khoảng một tầm tay với. Dù đã đề phòng trong thế đứng nhưng bị sức nặng của Mỹ Hà từ trên đổ xuống, Lâm Xáng tay chỉ kịp đưa ra để đỡ cô con gái rồi ngã xuống, đầu đập mạnh vào bến đá trước khi lăn vòng xuống con nước đang lên, cũng may chỉ đến mấp mé nước thì thân hình ông dừng lại.

Việc xảy ra nhanh như chớp, mọi người hoảng hốt trước tai nạn bất ngờ và tiếng kêu lạc giọng "Pá, Pá.." của Mỹ Hà, chiếc váy xanh dương đồng phục trường học của cô không cứu nổi hai đầu gối cô bị xước da chảy máu khá nhiều nhưng tương đối cô không bị va chạm chấn thương mạnh nguy hiểm. Bị đau nhưng cô theo phản xạ tự nhiên đứng dậy chạy theo thân hình cha cô đang từ dốc xoải của bờ đá lăn nhanh xuống nước. Hai liệng bút giấy xuống đất cùng những người thợ gần đó chạy a về phía Lâm Xáng. Xi thẩu vẫn còn tỉnh táo nhưng không gượng đứng dậy được. Bằng con mắt của sinh viên trường Y, khi thấy một người thợ toan đỡ Lâm Xáng ngồi lên, Hai lo sợ hét:

- Để yên ông chủ, đừng động tới phần đầu và vai của ông. Cho người gọi nhà thương cứu cấp nhanh lên.

Xoay sang chú Tư đang đứng trên bậc đá ong, Hai nói:

- Ba chạy về nhà mình tháo tấm vải "ghế bố" của con ra, hỏi ở đây nhờ người tìm hai thanh cây làm cán, xong đem xuống đây giùm con mau đi ba.

Nhà cha con Hai gần nên tấm vải bố nhanh chóng được đưa sang, hai thanh cây làm cán cũng không khó tìm vì đây là vựa cây mà, phút chốc đã có một "băng ca" sẵn sàng vào việc. Mỹ Hà khóc mếu máo khi thấy cha nhăn mặt đau đớn, cô quên cái đau của hai đầu gối mình cũng đang rách da rướm máu. Lúc chú Tư và một đồng nghiệp của chú đem "băng-ca" đến thì Hai nhanh nhẹn xằng tay áo bước xuống chỗ Lâm Xáng đang nằm, chàng nhờ cha giữ thẳng thân hình ông chủ vừa trong khi chàng áp dụng triệt để các bài học về động tác nâng đầu và nửa thân mình người bị té để không gây nguy hiểm chấn thương rồi cùng cha khiêng xi thẩu lên "băng-ca" đưa tạm vào văn phòng chờ xe cứu thương tới. Trong vựa cây có một tủ thuốc nhỏ phòng hờ nhân công gặp tai nạn đem ra cứu cấp, Hai lục tủ thuốc lấy bông băng, nước cồn sát trùng, thuốc đỏ rồi bước đến bên Mỹ Hà nói với cô:

- Ông không sao đâu, cô chủ đừng lo, tôi đã tạm xem xét thử rồi, ông tạm ổn, chỉ cần chụp hình để xem chắc có bị nội thương hay không mà thôi. Đầu gối cô bị thương kìa, cô ngồi yên cho tôi băng bó lại đi, kéo để nhiễm trùng không tốt.

Cô gái Trung Hoa nhỏ nhắn vẫn còn đang mếu máo bên cha, nghe Hai nói vậy mới nhìn xuống đầu gối mình và hoảng hốt khi thấy vết thương khá sâu mà cô vì lo cho cha nên quên cái đau bị té của chính mình, giờ nghe Hai nhắc rồi ngó nhìn cha, thấy ông đưa mắt tỏ ý bảo cô làm theo lời Hai nên cô bặm bụng ngồi trên một chiếc ghế đầu gần đó, kéo nhẹ gấu váy lên đưa đầu gối cho Hai "làm thuốc". Hai tuy chưa thành bác sĩ nhưng thực tập khá nhiều nên chuyện lau rửa, băng bó vết thương nhẹ của Mỹ Hà không là điều khó khăn, chàng cũng chẳng nghĩ ngợi gì khi va chạm với đôi chân thon của cô gái. Nhưng cô chủ vừa cây lại nghe chao động khi phơi bày "chân cẳng" của mình trước một người không quen, cho dù chỉ phơi bày trên danh nghĩa y tế, cứu thương và mình chánh đảng hoàng trước mặt cha cô cùng bao nhiêu người khác. Cô có nghe cha cô nói là ông thư ký cũ đã thôi việc và hiện đang có một người "An Nam" thay thế lo phần hành chánh sổ sách chi, thu, chắc là người này đây, cô thầm nghĩ như thế. Nhìn bàn tay khéo léo của Hai nhịp điệu gọn gàng trong thao tác lau rửa, sát trùng và đắp thuốc, quần băng Mỹ Hà nghĩ anh

chàng này có vẻ một bác sĩ hay y tá hơn là một thư ký bàn viết những con số tính chuyện xuất-nhập, lỗ-lời. Tự dưng cô đâm cảm mến chàng trai trước mặt dù chưa biết đó là ai.

Hai vừa xong chuyện băng bó cho Mỹ Hà thì xe cứu thương cũng inh ỏi "bí bo, bí bo" ngoài cổng rồi dừng lại trong sân. Trên xe bước xuống có một bác sĩ và một y tá với túi dụng cụ y khoa, sau khi xem xét tình trạng của Lâm Xáng cũng như đã hỏi và biết Mỹ Hà là thân nhân của người bị nạn, bác sĩ nói:

- May mắn là có người biết cách cấp cứu nên không thấy dấu hiệu chấn thương nặng, cha cô chỉ cần điều trị một thời gian rồi sẽ khỏi thôi. Cô yên tâm đi.

Cả Lâm Xáng và Mỹ Hà đều đưa mắt nhìn Hai như thầm cảm ơn sự ứng tiếp đúng lúc của chàng. Mỹ Hà theo xe cứu thương đưa cha vào bệnh viện, cha con Hai và các phu thợ chuẩn bị dọn dẹp ra về vì lúc đó cũng đã tới giờ tan việc. Hai về nhà với số cây nhập kho đang dở nửa chừng vì tai nạn của ông chủ, chàng và cha cũng bàn bạc chuyện đi thăm ông, dù gì đó cũng là người nuôi cơm áo cho gia đình chàng. Chàng chẳng nghĩ gì nhiều đến cô con gái của ông chủ, dưới mắt chàng đó là một cô xẩm nhỏ như bao cô xẩm chàng thấy chung quanh mà thôi, cô ta đi thăm cha mà xảy ra cố sự như vậy, tội nghiệp quá. Hai đâu biết cô xẩm nhỏ đó đang bắt đầu hiểu thế nào là nhịp đập của con tim, nhất là khi cúi xuống thấy bông băng trắng quấn trên đầu gối của mình, cô nghĩ, chắc đêm nay cô bắt đầu tập viết nhật ký là vừa.

Phu thợ vựa cây không ngạc nhiên lắm khi biết ông chủ phải nằm viện điều trị và vắng mặt điều hành công việc ít nhất cũng hơn nửa tháng, may mà xi thẩu không bị chấn thương nặng, phần lớn nhờ sự cấp cứu đúng cách của Hai nhưng mọi người ngạc nhiên khi biết ông chủ giao toàn quyền quản lý trong thời gian ông vắng mặt cho anh chàng thư ký làm việc bán thời gian mới chân ướt chân ráo nhận việc chưa đầy một con trăng. Thực sự, Hai đã từ chối trách nhiệm mới khá phức tạp này vì chàng không muốn mất những ngày học dự thính và thực tập của mình. Trái lại, Lâm Xáng tha thiết tạm giao quyền điều hành vì đủ mọi lý do, nào là bà vợ của ông không biết gì chuyện làm ăn của chồng, nào là Mỹ Hà còn bận học, người quen thì nhiều nhưng chẳng có ai đáng tin cậy, Hai tuy mới nhận việc nhưng cần mẫn, chăm chỉ lại đã bắt đầu hiểu chút ít nội tình vựa cây, nếu có gì cần thì chắc chú Tư, cha chàng, người làm việc lâu năm tại đây, sẽ giúp chàng giải quyết những khó khăn, hoặc khó hơn nữa thì cứ cho người gắp thẳng xi thẩu mà hỏi ý kiến, mỗi ngày Mỹ Hà sẽ làm người liên lạc đến vựa sau giờ tan học để trao đổi tin tức công việc giữa đôi bên. Chú Tư mừng húm trước đề nghị của ông chủ, đi làm bao nhiêu năm nhọc nhằn, có bao giờ chú được ngày đề cao như vậy đâu, thẳng con chú chắc thời vận tới hay sao mà được "lên" mau như vậy, dù rằng chỉ "lên" trong thời gian ngắn một, hai tuần. Chú Tư bảo Hai đừng từ chối lời đề bạt mà phải gật đầu đồng ý để giúp ông chủ lúc khó khăn. Bị hai bên chủ, cha nài ép, Hai nhận lời mà trong bụng lo lo, không biết mình có đủ khả năng đảm nhận nhiệm vụ bất đắc dĩ này hay không.

Bà vợ Lâm Xáng tự dưng thấy con gái lúc sau này thức khuya nhiều hơn, nghĩ là Mỹ Hà vừa học thi vừa phụ cha lo chuyện vựa cây nên bà chỉ khuyên con nên nhớ giữ gìn sức khỏe. Bà đâu biết rằng Mỹ Hà đang tập

viết nhật ký đời mình, những trang nhật ký ghi lại nỗi lòng của cô thiếu nữ đang tuổi chớm vào yêu. Kể từ ngày xảy ra tai nạn, tâm hồn cô gái bỗng đứng giao động, có cái gì đó khiến cô trở nên mơ mơ, màng màng, thờ ơ trước mọi việc, làm gì cô cũng thấy bóng dáng anh chàng "An Nam" trong đó. Mỗi ngày làm con thoi mang tin tức từ xưởng cây và nhà thương cho cha, cô gặp Hai và hiểu chàng thêm một chút. Dưới mắt cô, cha cô quả đúng là người có mắt tin đời khi chọn Hai làm người thay thế ông trông coi mọi việc. Nét chân thật, sự cần mẫn, tử tế của chàng đã hoàn toàn chinh phục tâm hồn cô gái Trung Hoa bé nhỏ, lần đầu trong đời cô đã hiểu thế nào ý nghĩa của hai chữ tình yêu.

Lâm Xáng rồi cũng lành vết thương và làm việc lại bình thường, Hai nghiêm nhiên trở thành nhân viên thân tín đắc lực của ông. Mỹ Hà năng ghé xưởng cây hơn trước, thỉnh thoảng lại rủ Hai sau giờ làm việc đi qua Lao Cai gần đó ăn mì, ăn cháo với cô. Tình thân của đôi bên gia tăng cùng năm tháng và công việc nhưng tuyệt nhiên Hai vẫn coi Mỹ Hà như một cô bạn nhỏ hay một người em gái không hơn không kém. Làm cha mẹ, Lâm Xáng và vợ tình ý biết tâm trạng của con, ông bà cũng không chê Hai được điểm nào, luôn cả vấn đề hộ đối môn đăng. Ông bà há đã đi lên từ hai bàn tay trắng nên hiểu và quý trọng sự kiên nhẫn học hành lần đầu óc cầu tiến của chàng trai trẻ.

Ông Tư, với kinh nghiệm sống của người từng trải, ông biết tương lai con trai mình không dừng lại ở căn nhà lụp xụp cạnh xưởng cây. Ông không dám mơ làm suôi gia cùng xì thẩu Lâm Xáng nhưng ai cấm ông từ chối làm cha chồng của con gái ông chủ mình. Hai học đến năm thứ sáu trường Y thì cô em gái kế chàng có người đi hỏi cưới, đó là một anh chàng thợ hồ bên kia bến đò mỗi sáng đi làm vẫn thường ghé mua bánh mì của xe bánh mì cô bán. Ngày cưới con gái, ông Tư mời gia đình vợ chồng ông chủ, vì lúc sau này hình như Lâm Xáng có vẻ trọng đãi cha con ông nhiều lắm. Đám cưới bình dân, không đãi đằng nhà hàng sang trọng mà chỉ tổ chức ăn uống tại gia, coi vậy mà cũng xôm tụ và đầy thân tình bà con lối xóm vì đây là dịp để mấy bà láng giềng của bà Tư chạy sang trở tài nấu nướng. Lúc đưa dâu, Lâm Xáng nhìn Hai cười cười và ồm ồm nửa chơi nửa thiệt hỏi ông Tư:

- Cô Ba đi lấy chồng rồi, chừng nào tới đám cưới cậu Hai đây? Muốn cưới vợ cho con trai "nị" không? "Ngộ" làm mai cho.

- Nó học chưa xong thì vợ con gì ông chủ ơi. Nhà nghèo có ai dám ưng nó đâu.

- Hà hà... mai một cậu Hai thành bác sĩ thì cũng danh giá với người ta lắm chứ có phải đồ bỏ đâu. Nếu muốn, "ngộ" gả con Mỹ Hà cho, chịu không?

Một lời nói vu vơ mà thẳng thừng như mời gọi, ông Tư dù ít học nhưng nghe là hiểu liền, ông cười cười ồm ồm cho đẹp lòng xì thẩu:

- Cám ơn ông chủ đã thương tình, nhưng chờ "thằng nhỏ" ra trường rồi mới dám tính chuyện đó ông chủ à.

Và cuối cùng cái ngày "thằng nhỏ" ra trường cũng đã tới, Hai thành bác sĩ giữa xóm lao động bình dân, vợ chồng ông Tư hãnh diện không bút mực nào tả xiết đã đành mà Lâm Xáng cũng hân hoan chẳng khác gì con trai mình tên đề bảng hổ, đích thân xì thẩu đứng ra tổ chức tiệc mừng cho Hai tại nhà hàng Văn Cảnh ngay trung tâm Sài Gòn, Hai muốn từ chối cũng không được.

Buổi tiệc có đầy đủ gia đình ông Tư và cả nhà Lâm Xáng cùng vài nhân viên kỳ cựu của xưởng cây. Mỹ Hà xinh xắn như cô dâu trong ngày đính ước, lúc này cô đã nói tiếng Việt rành rẽ chứ không lơ lớ như mấy bà xẩm Chợ Lớn nữa, cô duyên dáng và tử tế với tất cả mọi người nhất là đối với Hai, nhân vật thần tượng trong nhật ký của cô. Hai không phải chẳng nhận ra tình cảm cô gái dành cho mình nhưng trong trái tim chàng, vết thương lòng năm xưa vẫn còn âm ỉ buốt đau. Từ khi Ngọc Thủy thành bà Phú Trọng, Hai không nghe tin tức gì của nàng nữa, cách nhau một con kinh Tàu Hủ mà như xa vạn dặm mây bờ đại dương. Lâm Xáng bỏ tục lệ xưa, thay vì chờ gia đình ông Tư đánh tiếng thì xì thẩu lại thẳng thừng mở lời với ông Tư về chuyện muốn gả con gái cho Hai. Vợ chồng ông Tư cũng hân hoan chấp nhận đề nghị này nhưng Hai khi nghe cha mở lời đã vội vàng lắc đầu lia lịa:

- Không được đâu ba ơi, con mới ra trường, chưa có gì trong tay, cưới vợ rồi lấy gì bảo bọc gia đình. Không lẽ ăn bám nhà vợ? Con không chịu như vậy đâu. Chờ con đi làm vài năm có ít vốn liếng rồi tính sau được không ba?

- Bộ mày còn thương con gái vừa lá chằm hả? - Ông Tư hỏi vặn Hai - Nó có chồng rồi, con đừng bày đặt lén lút tư tưởng không nên đó nhen.

Rồi ông trả lời với Lâm Xáng ý định của Hai, xì thẩu gật gù:

- Ha, cậu Hai nhà ông coi vậy mà tốt lắm đó, tính tự lập, không thích nhờ vả vào ai. Con Mỹ Hà cũng còn nhỏ, để chờ cậu Hai mở phòng mạch rồi cưới cũng được. Chuyện phòng mạch "nị" đừng lo, để "ngộ" tính cho.

Hai được nhận vào làm tại bệnh viện Chợ Rẫy vài tháng sau ngày đỗ đạt, thời đó bác sĩ ít nên sinh viên ra trường là có việc làm ngay. Lâm Xáng tìm người thay Hai chức vụ kế toán xưởng cây vì Hai bây giờ để hết tâm trí và thời gian vào công việc nơi bệnh viện, đường công danh thăng thang phía trước nhưng đường tình sao vẫn chưa thấy nắng ban mai dù Mỹ Hà ngày càng khẳng khái mời gọi cận kề, hình ảnh Ngọc Thủy cứ lập lòe trong tâm trí Hai, như cái bóng che mờ mỗi tình cô xẩm nhỏ.

Hôm nay, Hai trực bệnh viện ca tối, phòng cứu cấp. Gần hai giờ khuya rồi, bệnh viện vắng người, chàng vừa chẩn đoán sơ khởi xong bệnh của một ông lão để y tá đưa vào phòng Tim Mạch cho bác sĩ chuyên khoa nơi đó chữa trị và chuẩn bị đón người bệnh tiếp theo. Cánh cửa phòng bật mở, y tá hướng dẫn hai người bước vào, Hai nhìn lên và sững sốt, trước mặt chàng Ngọc Thủy bằng xương bằng thịt bên cạnh Phú Trọng xơ xác tiêu tụy khác hẳn mười hai năm trước. Ngọc Thủy cũng bàng hoàng khi chạm mặt cố nhân, người tưởng như quên bỗng hiện về, bằng thịt xương hiện hữu chứ không phải chập chờn bóng quế trong đêm khi quyền lực vô hình hết hiệu lực đang từ từ rời bỏ ba hồn chín vía của cô.

Mười hai năm làm vợ, cô luôn là dâu hiền, vợ thảo. Cô thực sự không hiểu cô lấy chồng vì tình yêu hay vì vâng lệnh mẹ cha vì ngày nhận lời ưng Phú Trọng cô nghe đầu óc lâng lâng như ở tận nơi đâu, chỉ biết sau hôn nhân cô sống an bình trong tình thương hết mực của chồng. Phú Trọng đã bỏ tánh trăng hoa từ ngày cưới vợ, một năm sau con trai đầu lòng của họ ra đời, hai năm sau họ có thêm đứa con gái thứ hai, người ngoài nhìn vào ai cũng bảo đó là một gia đình hạnh phúc. Duy có điều cô thắc mắc hoài về một chậu cây cảnh trong

lồng kiếng mà Phú Trọng cứ khư khư giữ mãi trong buồng gúi (2) cạnh một bàn thờ nhỏ và dặn cô đừng động tới, cô hỏi lý do thì chàng bảo đó là cây thiêng, cấm đàn bà con gái đụng vào, cây trồng trong nhà để giữ gìn sức khỏe. Chồng nói sao, vợ nghe vậy, không thắc mắc, không hoài nghi. Thỉnh thoảng dọn dẹp, lau quét nhà cửa cô bất chợt nhìn vào màu đỏ của tấm vải điều phủ kín lồng kiếng mà sợ hãi vì dường như có cái gì làm cô nghe lạnh cả sống lưng. Thiêng thế nào cô không rõ, chỉ biết cứ mỗi năm trước hai tháng gần kỷ niệm ngày cưới Phú Trọng lại bảo vợ là phải đem chậu kiếng đó lên Biển Hồ thay nước vì cây linh chỉ tưới bằng nước thiêng mà thôi. Mỗi lần đi như thế, khi trở lại Phú Trọng thường mang theo một chai nhỏ đựng nước mát nấu đường thốt nốt mà chàng bảo với giọng đùa cợt là nước suối tiên chỉ dành riêng cho Ngọc Thủy uống để trẻ mãi không già, cảm động trước tấm lòng của chồng, cô luôn uống liền một hơi cho đến khi cạn chai, trong khi uống cô khẽ rung mình nghe mơ hồ rung động y như lần uống nước mía lau của Tư Lé thuở nào. Nước ngọt như vị ngọt tình chồng vợ của cô và Phú Trọng, cô không nhớ gì cái tên của thầy giáo Hai, quên đứt quên lìa mỗi tình thời con gái như nóc nhà quên những tấm lá chằm khi thay nóc ngói, nóc tôn.

Tình hình chính sự của Nam - Bắc Việt Nam lúc đó ảnh hưởng đến liên hệ ngoại giao giữa Nam Việt Nam và Campuchia vì chính phủ Nam Vang dù trên danh nghĩa trung lập vẫn tỏ ra thiên vị chính phủ Hà Nội (Bắc Việt Nam) hơn khi cho bộ đội Bắc Việt Nam tự do trên lãnh thổ Campuchia gần biên giới Việt Miên để giao liên, tiếp tế thâm nhập vào lãnh thổ Nam Việt Nam. Nhân vụ Campuchia triển lãm thi hài hai người lính Việt Nam Cộng Hòa bị bắn chết tại Nam Vang, chính phủ Sài Gòn tức giận ra lệnh đóng cửa biên giới Việt Miên kể từ đó. Sự kiện này xảy ra khiến Phú Trọng không còn cách nào đi Nam Vang thay ngải mỗi năm như lời Thon Sen căn dặn. Thoạt đầu Phú Trọng cũng lo ngại lắm nhưng một phần tình hình biên giới căng thẳng, một phần chàng tin tưởng theo năm tháng tình yêu của chàng đủ chinh phục trái tim Ngọc Thủy để không cần bùa phép yểm trợ nên chàng cũng không lấy đó mà lo lắng lắm, năm đó là năm thứ mười hai sau ngày họ cưới nhau Phú Trọng không đi Nam Vang tìm "nước suối tiên" đem về cho vợ. Mọi sự tưởng như bình thường, Phú Trọng vẫn để chậu kiếng trong buồng, Ngọc Thủy vẫn vô tư vui sống cho đến một đêm...

Đó là đêm ba mươi âm u tăm tối, trăng lười liềm chưa qua khỏi ngọn tre ngoài vườn, cả nhà Phú Trọng đang chìm trong giấc ngủ bỗng Ngọc Thủy nghe như chợt có ai đánh mạnh vào đầu làm cô thức giấc. Chưa kịp định thần, cô thấy ánh sáng từ chiếc đèn con cóc trên bàn thờ nhỏ trước chậu kiếng dường như giao động dù trong phòng chẳng có một ngọn gió nào, sự ngạc nhiên càng gia tăng khi ngọn đèn trở nên le lói và từ từ tắt lịm vì cô nhớ cô vừa châm đầy dầu vào bình đèn lúc ban chiều nên không thể vì hết dầu mà đèn tắt. Cùng lúc cô nghe xây xẩm như bị ai nắm lấy người quay mòng mòng mặc dù cô đang nằm trên giường và như có một mũi dao nào đó xoáy nhanh vào đầu làm cô đau điếng khiến cô ngất đi kịp lúc bên tai còn nghe được tiếng rú thống thiết của Phú Trọng đang nằm ngủ cạnh bên cô.

Khi Ngọc Thủy tỉnh dậy, cô thấy cả nhà đang bu quanh giường mình, chiếc đồng hồ trên tường chỉ gần bốn giờ sáng, Phú Trọng đâu không thấy mà chỉ thấy vẻ mặt lo lắng của ba má chồng cô và hai đứa con cô đang nước mắt nước mũi choàm nhoàm nắm tay cô vừa khóc vừa mếu máo:

- Má, má ơi, má đừng chết bỏ con má ơi.

Như từ cung trăng rớt xuống, Ngọc Thủy ngồi dậy, ngơ ngác hỏi chung quanh:

- Cái gì vậy? Ba, má, chuyện gì xảy ra vậy? Phú Hùng, Ngọc Thanh, hai đứa làm gì mà khóc lóc om xòm vậy? Ba mấy đứa đâu rồi?

Bà Phú Hào thở hắt ra, giọng vừa mừng rỡ vừa lo âu:

- Vợ chồng "bây"(3) làm ba má sợ quá. Khi không nửa đêm đang ngủ tao với ba tụi bây nghe tiếng hét của thằng chồng bây, tao chạy vô coi thì thấy bây tay chân lạnh ngắt, lay dậy hồi lâu cũng không tỉnh giống như tắt thở rồi. Còn chồng bây thì như bị ai bóp cổ kêu rú khăng khặt, quơ tay quơ chân như lên đồng, hỏi gì cũng không nói lại còn muốn đánh tao với ba tụi bây nữa chứ. Tao sợ quá nhờ thằng Túng hợp với ba bây tìm kế đẩy được nó vô nhà kho rồi cho thằng Túng ngồi ở trông với nó, đóng cửa chờ sáng tính sau vì còn phải coi bây sống chết ra sao, lạ quá, trong lúc nhà rùm beng như vậy mà bây không hay biết gì ráo trọi. Từ hồi thấy bây ngất đi đến giờ cũng gần mấy tiếng đồng hồ rồi chứ có ít đâu.

Ông Phú Hào ngồi trên chiếc đôn (4) gần đó, mặt mày đăm chiêu suy nghĩ, lo âu, ông quan sát chung quanh phòng rồi ngó con dâu, hỏi:

- Con nghe trong mình bây giờ ra sao? Nếu ngồi dậy được vô coi chồng con thế nào rồi, chứ tình trạng này chắc phải chở nó đi nhà thương để họ khám cho rõ, ba lo quá, hồi chiều cơm nước xong xuôi nó vẫn bình thường mà, sao tự dưng kỳ cục vậy hổng biết nữa?

Ngọc Thủy bấy giờ thấy trong đầu nhẹ nhàng thanh thoát dù có hốt hoảng trước tình trạng trước mặt, cô cũng không hiểu tại sao mình như vậy, cô nhắm mắt lại, định thần giây lát rồi mở mắt ra đưa tay bới lại mái tóc, xong xuôi cô thông thả thông chân xỏ guốc, vừa trả lời cha chồng vừa bước về hướng nhà kho:

- Dạ, con khỏe rồi ba. Con cũng không biết chuyện gì đã xảy ra, để con đi coi ảnh ra sao.

Hai đứa nhỏ nắm tay mẹ, lễo đẽo theo sau Ngọc Thủy và ông bà nội đến nhà kho. Cửa mở ra, trước mặt họ Phú Trọng đầu cổ rồi bù, đôi mắt thất thần, khờ dại đang ngồi bó gối dưới đất, cạnh đó thằng Túng giúp việc đứng gần trong tư thế sẵn sàng trấn áp nếu cậu chủ xông lên làm dữ. Vừa thấy Ngọc Thủy chàng chồm lên, níu lấy chân nàng, van vãn:

- Cô Hai, cô Hai, tui thương cô thiệt tình mà, tui muốn cưới cô làm vợ đàng hoàng mà cô Hai.

Mọi người ngạc nhiên trước sự việc, chẳng ai hiểu gì hết, chỉ riêng Ngọc Thủy như trở về trạng thái của thời còn con gái, trong thoáng chốc hình ảnh giáo Hai bỗng trở về, hình ảnh mà bấy lâu nay vắng bắt nơi tim cô. Cô nhìn chồng, lơ mơ đoán tình trạng của Phú Trọng nhưng không quyết đoán được nguyên nhân. Phú Trọng đã là chồng cô, sao nay lại van vãn chuyện cưới xin kỳ lạ như vậy? Cô lại nhớ đến ngọn đèn trên bàn thờ trước chậu kiếng thiêng của chồng, gió không vào, dầu đầy bình sao đèn lại tắt và tại sao cô lại đau ngất đến không còn biết trời đất trăng sao chi hết vậy? Tiếng thét của Phú Trọng nữa, tiếng thét phát ra đồng thời với ánh đèn tàn và cơn

ngất của cô. Có gì liên quan giữa ba trạng thái đó không? Còn đang suy đoán, cô bỗng hốt hoảng khi Phú Trọng tự lấy tay dấm ngực và làm nhảm những tiếng lạ lùng vô nghĩa, mặt đỏ rần và mồ hôi đầm đìa như lên cơn sốt. Vợ chồng Phú Hào cũng kinh hãi, hai đứa nhỏ khóc tã tã tức nép vào bên ông bà nội, thẳng Túng bước mau đến dẫn lấy hai tay cậu chủ không cho Phú Trọng tự hành hạ mình. Ngọc Thủy quay sang cha chồng, cô nói:

- Ba cho "sớp phơ" (*5) chở anh vô nhà thương liền đi ba, chắc anh bị rối loạn thần kinh rồi, vô trông cho người ta chữa trị chứ để ở nhà như vậy tội nghiệp anh ba à.

Và nửa giờ sau, tại bệnh viện Chợ Rẫy, sau mười hai năm, cố nhân lại ngộ cố nhân, bất ngờ không hẹn trước trong một tình huống ngỡ ngàng. Ngọc Thủy bây giờ đầu óc tỉnh táo để biết Hai với cô đang đứng trên hai bên sông của một dòng nước chảy hai chiều, trước mắt cô chỉ còn con đường bốn phận phải chu toàn. Vậy là giả vờ như không quen biết Hai, Ngọc Thủy xuất trình giấy tờ và kê khai tình trạng sức khỏe biến đổi kỳ lạ của Phú Trọng để chờ được chữa trị. Hai cũng định thần trở lại và làm đúng phận sự của bác sĩ trực. Mặc cho Phú Trọng quơ quào, dấm đá, vùng vẫy giữa cánh tay giữ chặt của các y tá, Hai tiêm ngay cho chàng một mũi thuốc an thần rồi bắt đầu khám tổng quát sơ khởi để định bệnh mà đưa chàng về đúng khoa điều trị. Các cuộc chẩn đoán làm Hai ngạc nhiên vì theo sự hiểu biết của chàng thì Phú Trọng không bị bệnh gì hết, tuy vậy để chắc chắn hơn, cần phải chụp quang tuyến phần não bộ vì trạng thái của Phú Trọng nằm trong dạng rối loạn thần kinh. Nhưng sau khi chụp quang tuyến thì cũng chẳng thấy gì khác lạ. Không làm gì khác được hơn, Hai ký giấy tạm đem Phú Trọng về nằm khoa tâm thần. Tại đây các bác sĩ tâm thần cũng đành thúc thủ vì không tìm ra nguyên nhân những hành động kỳ dị của con bệnh. Phú Trọng vẫn tiếp tục làm nhảm, thỉnh thoảng tỉnh táo đôi chút thì gọi tên Ngọc Thủy rồi khóc. Bệnh viện Chợ Rẫy giữ chàng được một tuần thì cho về chứ không gửi vào nhà thương tâm thần Chợ Quán hay Biên Hòa là hai nơi dành cho những người không tỉnh trí vì các bác sĩ bảo tuy Phú Trọng không được bình thường nhưng ở dạng không nguy hiểm.

Ngọc Thủy đem chồng về nhà mà lòng dạ rối bời, một cái gì đó cho nàng biết có sự liên quan giữa cây kiểng trong buồng gởi và cơn bệnh của Phú Trọng, cô đem sự nghi ngờ đó nói với cha mẹ chồng thì họ chưng hửng ngạc nhiên vì từ lâu họ cứ tưởng đó là cây ngải cứu trị bệnh đau bụng như lời Phú Trọng vẫn thường giải thích với ông bà. Bà Phú Hào nhanh chóng giải quyết, day sang con dâu bà hạ lệnh:

- Nếu vậy thì cần phải giải mê cho "thằng" (6) mới được. Bây sớm đèn nhang hoa quả để ngày mai theo tao đi tìm thầy coi cho ra lẽ mới được. Nghe nói thầy Ba Phải ở xóm Miếu An Hòa trị tà, bắt ấn trừ ma hay lắm, đi hỏi ổng trước rồi chuyện gì tính sau.

Hôm sau, mới tảng sáng bà Phú Hào đã ra chợ mua hoa quả, sắm đèn nhang rồi đi ra tuốt xóm miếu An Hòa tìm ông thầy Ba Phải. Thầy Ba đây năm nay đã tròm tròm gần năm mươi nhưng tướng mạo uy nghi đường bệ, da dẻ hồng hào như mới ngoài ba mươi, cha thầy vốn cũng chuyên nghề bắt ấn trị tà rồi truyền lại cho thầy. Bề ngoài thầy vẫn đi làm ở hãng thuốc lá Bastos

bên kia chợ cầu Ông Lãnh, sống có vợ con bình thường như mọi người. Nhưng ai hiểu biết thân thể gia đình thầy, khi có chuyện thần bí hay tìm đến nhờ thầy giải quyết. Nghe đâu có lần thầy bắt ấn đuổi được ma quỷ do thợ mộc cất nhà dùng bùa Lỗ Ban trừ ếm một gia chủ ở xóm Bình Đông. Thường thì những người thợ mộc, làm nghề xây dựng dựng cột nhà thời đó hay có tật dùng bùa Lỗ Ban trừ ếm gia chủ theo luật Tổ thợ mộc, cứ làm một trăm nhà phải trừ chết gia chủ một nhà nào đó mới được, hoặc khi dựng sườn nhà nếu gia chủ làm điều gì phật ý họ, họ bỏ bùa hại cho làm ăn thất bại xất bát, xang bang. Thầy Ba Phải không những nổi tiếng mạnh tay trừ tà mà còn được lòng chung quanh vì nhân đức, thầy nói làm mấy nghề này mà thiếu nhân đức sẽ bị ma quỷ quật ngược lại chết dờ như chơi. Phải có đức, có nhân thì quỷ thần mới kính sợ phục tùng. Thầy giúp người xong, ai có tiền thì trả, không tiền thì thôi, thầy nói vậy như làm phước cứu đời, để đức lại cho con cháu.

May mắn cho bà Phú Hào vì hôm nay là ngày chủ nhật thầy Ba Phải ở nhà không đi làm. Gặp nhau chủ khách phân ngôi vị ngôi vào bàn chưa kịp uống tách trà thơm thì bà Phú Hào hấp tấp tuôn một hơi kể lể sự tình thẳng con của mình rồi nhờ thầy ra tay cứu giúp. Thầy Ba Phải nhận hoa quả nhang đèn của khách đặt lên bàn thờ Tổ rồi vội vã mặc áo theo bà về nhà Phú Trọng coi tình thế ra sao, khi đi thầy không quên làm phù phép mấy sợi "dây niệc" (7) đem theo để có việc hữu sự thì dùng.

Khi thầy Ba Phải đến nơi thì cũng đúng lúc Phú Trọng đang la hét chống đối không chịu ăn, Ngọc Thủy đang lui cui quét dọn chén cơm vừa bị chồng hất đổ, mắt cô đỏ hoe như vừa mới khóc xong. Khi thấy thầy Ba Phải bước vào, Phú Trọng bỗng giật lùi lại rồi xấn lên bất thành linh hai tay nắm chặt cổ thầy làm mọi người hốt hoảng. Thầy Ba Phải điềm tĩnh không nao núng, miệng thầy lẩm bẩm mấy câu chú, rồi từ từ gỡ nhẹ hai bàn tay của Phú Trọng, lạ lùng thay Phú Trọng bỗng đứng yên, ngoan ngoãn để thầy ấn ngồi xuống ghế. Thầy nhìn thẳng vào mắt Phú Trọng giây lâu rồi nói:

- Cậu đây bị ngải hành khá nặng, bà chủ có thể cho tui coi chậu ngải mà bà kể tui nghe được không?

Dĩ nhiên sau đó thầy được đưa đến để thấy tận mắt chậu kiểng Mận Cà Chum, thầy giờ tắm vài điều, ngắm nghía cây ngải hồi lâu, quan sát khắp phòng rồi hỏi những người chung quanh:

- Chậu ngải này vừa héo chết mới đây thôi phải không? Trước khi cậu chủ bị bệnh nó vẫn còn tươi tốt phải không?

- Thưa thầy, thiệt tình tôi cũng không biết vì chồng tôi nói đàn bà con gái cấm không được đụng tới, việc chăm sóc cây kiểng này do chồng tôi lo. - Ngọc Thủy trả lời.

Thầy Ba Phải nhìn thần sắc Ngọc Thủy hồi lâu rồi gật gù:

- Cô vừa thoát hiểm đó cô biết không?

Rồi quay sang Phú Trọng, thầy lấy trong túi ra một sợi dây niệc đeo vào cổ chàng, đoạn nói với bà Phú Hào:

- Bà lập cho tui một bàn hương án (8) để tui trực mấy âm binh đang theo kè kè bên cạnh cậu Hai đây.

Bà Phú Hào lật đặt sai người nhà lấy một cái bàn nhỏ, phủ vải điều, đặt lư hương, chân đèn, hoa, quả theo đúng ý Ba Phải. Thầy đem một tờ giấy đỏ có sẵn bên mình, rồi dùng viết mực tàu vẽ những chữ ngoằn

ngoài không biết chữ chi, xong đem tấm giấy đỏ đó dán lên một cái nẹp cây mỏng rồi cắm chung vào lư hương. Khi xong tất cả những thứ cần dùng, thầy cầm một nắm nhang ước chừng mười mười cây chắm vào ngọn đèn cầy đang cháy cho đến khi bó nhang trên tay cháy đều khói bay nghi ngút thầy mới cầm chắp vào tay, miệng lầm rầm đọc thần chú. Cuối cùng thầy vụt quơ bó nhang chưa tàn đó qua lại trước mặt Phú Trọng, quay luôn chung quanh người chàng. Phú Trọng mặt mày hốt hoảng, co rúm sợ hãi, rú lên những tiếng kêu ằng ặc như bị ai bóp cổ. Thầy Ba Phải xoay nhanh hơn chung quanh chàng, những câu thần chú cũng được đọc lớn và mau hơn cho đến khi bó nhang sắp tàn và bất ngờ thầy đập mạnh vào đầu và hai vai Phú Trọng những cú đập thật mạnh, sau cùng thầy hét lên một tiếng hét thật to, chân đạp vào ghế Phú Trọng đang ngồi làm chàng ngã lăn ra đất và lần này thật sự bất tỉnh. Những người chung quanh trở mắt đứng nhìn, ông bà Phú Hào và hai đứa cháu nội cùng Ngọc Thủy ai nấy mặt mày xanh lét, vừa sợ hãi vừa xót xa thấy người thân bị hành hạ. Lúc đó thầy Ba Phải đã ngừng tay, mồ hôi thấm đầm ướt áo, mặt mày thầy đỏ gay, thầy thở hồng hộc như vừa chiến đấu với thiên binh vạn tướng vô hình nhưng vẻ phấn khởi hiện rõ ràng trong mắt, thầy quay sang gia đình gia chủ:

- Tui đã đuổi được đám âm binh của người gieo ngải cho cậu chủ rồi, tuy nhiên, để tránh trường hợp người gieo ngải cho âm binh trở lại phải đeo sợi dây niện cho cậu Hai không được tháo ra. Chậu kiểng này phải triệt hết đem đốt nó đi, tui sẽ cho người đem cây Chúc, một loại kiểng trừ tà trồng thay vào đó. Cây này tui phải đi tận Tri Tôn miệt Châu Đốc đem về đó. Vùng này dân Miên chơi ngải nhiều lắm, lấy độc trị độc mới được, kiểng của người Miên trị ngải người Miên là đúng rồi.

Trong lúc mọi người lắng xặng vực Phú Trọng dậy đem vào giường, Ngọc Thủy đưa thầy vào nhà giữa (9) để mời trà nước. Nhấp miếng trà thơm, thầy thủng thỉnh nói:

- Căn cứ theo tình hình tui nghe kể khi cậu chủ bị hành thì chính cậu chủ đây đã tự hại mình. Cũng may loại ngải này tui rành nên có cách trị, chứ nếu gặp nhầm loại tui chưa biết thì phải lâu hơn.

Ngọc Thủy ngập ngừng:

- Thưa, thầy có thể nói rõ hơn một chút về cây ngải này và tại sao chồng tôi lại tự hại mình vậy?

- Cây ngải mà cậu chủ đem về là một loại ngải mê, tên nó là Mặn Cà Chum, loại ngải này bên Miên những người "muốn người ta, người ta không muốn" hay dùng để mê hoặc người họ thương mà không được thương lại. Có thể trước khi cưới cô, cậu chủ đây không được cô để ý nên cậu dùng ngải này để được vợ. Duy có điều xài ngải này phải tốn công đi thay hoải, nếu không âm binh cũ không có ngải mới để dựa sẽ hành lại người xài nó. Đây là trường hợp của cậu chủ đó.

Ngọc Thủy bây giờ đã hiểu ra mọi sự, những hình ảnh cũ lần lượt hiện về có giáo Hai mắt nhìn chờ đợi, có những chai nước mát do Tư Lé đơn đả mời chào và những chai nước thuốc thần tiên do chồng cô đem về mỗi năm từ xứ Miên đầy đầy bùa ngải. Cô chợt thở dài, nhớ đến khuôn mặt người xưa trong đêm đưa chồng đi cứu cấp. Cô mừng thấy thầy giáo Hai công thành danh toại, thương mối tình chưa hợp đã tan. Rồi cô lại giận Phú Trọng sao dùng chỉ những trò ma quỷ, yêu đương gì

bằng ngải nghệ bùa mê, hèn gì bao nhiêu năm qua cô thường nghe bên tai luôn có tiếng rì rào vô nghĩa như nhắc nhở, như gọi mời một cái gì mơ hồ, hư ảo.

Đêm đó Phú Trọng tương đối ngủ yên, cả nhà ai cũng mừng, ông bà Phú Hào tạ ơn cho thầy Ba Phải vừa tiền, vừa tặng vật vô cùng hậu hỉ. Thầy Ba Phải giữ lời hứa cho người đem lại một chậu kiểng cao độ ba, bốn tấc, lá nhỏ, dài và có hình dạng như số 8, lấy tay ngắt là chà xát rồi đưa lên mũi hửi sẽ thấy mùi gừng, mùi chanh hòa lẫn rất dễ chịu. Thầy nói, cây kiểng này tên Chúc, nơi đâu có nó thì tà ma đều tránh xa. Thầy lại dặn nên đặt cây Chúc ở vị trí của chậu Mặn Cà Chum trước đây như vậy âm binh có tới cũng sợ mà tránh xa không dám léo hánh tới nữa, độ khoảng chừng một năm thì có thể muốn đem cây để ở đâu thì để.

Riêng bác sĩ Hai, từ ngày gặp lại Ngọc Thủy, đồng tro tàn năm xưa như gặp gió bỗng le lói lại, tin tức do mẹ chàng đem về từ bên kia kinh Tàu Hủ như than củi bỏ thêm vào nhúm tro đó để lửa tình năm cũ bùng cháy sáng lên. Cũng thời gian đó, Lâm Xáng tìm mua được một ngôi nhà dưới dốc cầu chữ Y bên phía đường Nguyễn Biểu, xi thầu cho sửa sang lại đàng hoàng theo đúng kích thước của một phòng mạch, rồi bỏ tiền ra xin giấy phép cho Hai mở một phòng mạch riêng. Hai từ chối quyết liệt nhưng ông Tư lại vô cùng ưng bụng, ông bắt buộc con phải nhận sự giúp đỡ đó và nói Lâm Xáng hứa là nếu chàng sợ câu ân nghĩa thì khi nào làm việc đủ tiền cứ trả lại cho xi thầu. Sự chẳng đáng đừng, Hai nhận phòng mạch mà trong lòng không yên, chàng biết nợ này sẽ không trả bằng tiền mà phải trả bằng ràng buộc chữ ba sinh với cô con gái rượu của ông chủ vừa cây.

Phú Trọng dần dần trở lại trạng thái bình thường một vài tháng sau nhưng tinh thần coi bộ sa sút dữ lắm, nhất là từ khi chàng biết chuyện ngải Mặn Cà Chum mình dùng để cưới vợ đã bị Ngọc Thủy và gia đình phát giác. Với cha mẹ thì không sao, nhưng với vợ chàng mang mặc cảm phạm tội, tội lừa đảo tình yêu, cho dù đó là yêu chân thật của chàng dành cho nàng.

Ngọc Thủy tuy xót xa cho chuyện tình năm cũ của mình, yêu thương xưa âm thầm sống lại nhưng nàng vẫn không nói lời nào phiền trách chồng. Ván đã đóng thuyền, gạo đã thành cơm thì giận buồn chi cho đau lòng người chẵn gối. Và lại, Phú Trọng chăm lo cho nàng hết mực, cha mẹ chồng cũng chẳng khắt khe chi, thêm hai đứa con buộc ràng tình nghĩa, âu đó cũng là câu duyên số.

Một chiều cuối tuần, Ngọc Thủy xin phép chồng và cha mẹ chồng dẫn con về bên Ba Đình thăm cha mẹ. Vừa bước vào nhà nàng bỗng khựng lại khi thấy cha đang ngồi uống nước với bác sĩ Hai. Cuộc gặp không hẹn làm cả hai trở nên lúng túng, ông Hai Hào sức nhớ chuyện xưa của đôi bên nên vội vàng phá tan sự ngượng ngùng đó, ông cười kêu con gái ngồi vào bàn rồi quay sang nói với bác sĩ Hai:

- Đó, mới nhắc tới là nó về đó, phải nhắc tiền, nhắc bạc mà được như vậy thì hay biết mấy - rồi xoay qua con gái, ông tiếp - Ngọc Thủy nè, mấy hôm rày má con bị thấp khớp, bà đi muốn không nổi nên ba nhờ đốc-tờ Hai qua đây cho thuốc vì chắc bà quen tay chữa bệnh của quan đốc-tờ từ hồi trước rồi. Đốc-tờ mới khám bệnh bà xong nên ra ngồi uống nước với ba, nhân dịp ba kể chuyện tính đẹp vừa lá vì lúc sau này thiên hạ toàn lợp

ngói, lợp tôn. Ba cũng nói là một phần thiếu con giúp đỡ nên công việc cũng chậm lại.

Lúc đó có người làm vào kêu Hai Hảo Hớn ra nhận lá, ông đứng dậy nói với bác sĩ Hai và Ngọc Thủy:

- Con ngồi tiếp chuyện với quan đốc-tờ thay ba để ba ra coi mấy đứa nhỏ giao hàng một chút nhen.

Còn lại Hai và Ngọc Thủy, họ lúng túng, chẳng ai biết phải mở đầu ra sao, có nhau trước mặt mà như xa nhau nghìn trùng, lẫn ranh không rào che giấu chần mà tay vói sao không tới, lời nói chẳng thành lời. Cuối cùng Hai tăng hăng lấy giọng rồi lên tiếng:

- Cô Hai vẫn khỏe? Bệnh tình của thầy Hai đã khá nhiều chưa?

Ngọc Thủy nghiêm trang trả lời:

- Thưa, chồng tôi đã trở lại bình thường.

Và thu hết can đảm, nàng giả vờ nhìn ra ngoài sân nắng, hỏi người đối diện:

- Xin chúc mừng bác sĩ đã đạt thành ý nguyện, đem tài sức giúp đời. Bà bác sĩ nhà chắc cũng khỏe?

- Tôi vẫn chưa lập gia đình cô Hai à. Tôi còn đợi người bạn hồi xưa của tôi mà không biết có còn nhớ tới tôi không?

Cười buồn, Ngọc Thủy nói:

- Nên nhìn vào hiện tại và tương lai chứ quay đầu làm gì phía sau lưng hả bác sĩ? Nghe đâu cô bạn xưa của bác sĩ đã yên phận chồng con rồi, bác sĩ có thương cô ấy thì đừng làm cổ lỗi đạo làm vợ, làm mẹ. Kiếp này không trọn thì chắc cổ sẽ chờ bác sĩ kiếp sau thôi. Tất cả mọi việc trên đời chẳng qua do duyên số, làm người sống phải lấy đạo lý làm đầu bác sĩ à.

Nói xong Ngọc Thủy lấy cớ vào thăm mẹ, cô đứng lên từ giả để Hai ngồi lại một mình. Cô quay lưng đi như mười hai năm trước đã quay lưng lên xe hoa lấy chồng, ngải Mặn Cà Chum đã trói buộc đời cô cùng Phú Trọng, không tình cũng nghĩa, cô phải đi cho hết đoạn đường đời với cha của hai đứa con cô.

Những ai biết chuyện tình của họ kể lại rằng, lần này thì bác sĩ Hai đầu hàng định mạng, một năm sau chàng cưới Mỹ Hà trong sự hỉ hả vui mừng của cha mẹ hai bên. Họ có với nhau hai trai, một gái. Năm 1975 miền Nam đổi chủ, vừa cây của Lâm Xáng bị quốc hữu hóa rồi đóng cửa dẹp luôn. Phòng mạch của Hai cũng ngưng hoạt động. Năm 1979, xảy ra chiến tranh biên giới Việt - Hoa, gia đình Lâm Xáng có tên trong danh sách người Hoa bị đuổi về Tàu. Lâm Xáng dùng tiền của còn lại mua một tàu đánh cá, muốn người tổ chức cho gia đình con gái vượt biên trước khi ông bị trục xuất. Tàu của Hai đi, lênh đênh giữa biển khá lâu mà không gặp tàu lớn cứu giúp, lúc đó Mỹ Hà vì say sóng thêm bị bệnh kinh phong mà số thuốc đem theo không đủ nên dù Hai cố gắng hết sức vẫn không cứu được vợ. Mỹ Hà chết được thủy táng giữa đại dương, rồi như có sự trợ giúp vô hình, sau đó một tàu buôn Đức đi ngang cứu vớt những người còn lại trên tàu đánh cá. Hai và các con được đưa về Đức. Qua bao thăng trầm gian khổ buổi đầu, với khả năng sẵn có, sau gần mười năm làm gà trống nuôi con Hai gầy dựng lại cuộc đời, trở lại danh vị bác sĩ, cưới vợ, gả chồng cho các con, làm tròn bổn phận một người cha.

... Năm 2010

Phi trường Tân Sơn Nhất đông nghẹt người đi, kẻ tiễn, ông Hai đưa mắt tìm người đón ông. Sau gần ba

mười năm cách biệt, cảnh vật thay đổi quá nhiều, ông chợt nghe tiếng kêu:

- Anh Hai, anh Hai... em nè!

Quay nhìn lại, ông thấy Tuyền - em gái ông - đang vẫy tay chào ông giữa đám đông. Cạnh Tuyền còn có đồng người thân mà vì lâu năm quá ông không nhìn ra được ai là ai. Lúc đến gần, tay bắt mặt mừng xong, Tuyền chỉ một đứa bé khoảng mười tuổi rồi cười nói với anh:

- Cháu ngoại em đó anh, anh biết bà sui gia của em là ai không?

- Ai? Hai hỏi mà không chú tâm đến câu nói của em gái mình.

- Chị Ngọc Thủy, con gái ông Hai Hảo Hớn vừa chăm hỏi đó đó anh, anh nhớ hông? Trưa nay làm cơm hội ngộ đãi anh, em cũng có mời chỉ nữa.

Hai tròn mắt, ông Trời thiệt ngộ làm sao, rốt cuộc rồi những người muốn trốn chạy tránh nhau cũng gặp lại nhau. Buổi cơm đoàn viên tại nhà Tuyền hôm đó, Ngọc Thủy ngồi bên đây bên cạnh con trai, ông Hai ngồi bên đối diện gần em gái. Hai hỏi người xưa:

- Ông xã cô Hai vẫn khỏe chứ?

Ngọc Thủy nhỏ nhẹ trả lời:

- Dạ, anh Trọng tôi mất đã gần sáu năm nay rồi bác sĩ à. Còn bà bác sĩ sao không thấy về cùng bác sĩ vậy?

- Bà nhà tôi mất trên chuyến tàu vượt biên với gia đình hồi năm. Tôi sống với sắp nhỏ đến bây giờ.

Nắng ngoài sân như reo cười nghe câu nói của bác sĩ Hai, cuối góc phòng con chim sáo trong lồng bỗng cất tiếng hót líu lo như đồng lõa với ánh mắt tinh ranh vui vẻ của những người hiểu chuyện tình của Hai và Ngọc Thủy. Tuyền thấy bà sui mình cúi đầu, mắt long lanh dù không còn tình anh như thời son trẻ. Bác sĩ Hai chợt nghe hồn mình lao xao như lần đầu hạnh ngộ con gái ông chủ vừa lá chắn. Ai bảo trái tim già không biết đập nhịp yêu thương. Trang sử tình của họ vẫn còn trống những trang cuối cùng chờ viết tiếp.

*** Huỳnh Ngọc Nga**

Sài Gòn, 21.03.2014

*** CHÚ THÍCH:**

- (1) "Lục": là "anh" theo cách xưng hô của người Miên.

- (2) "Buồng gói": tiếng miền Nam để chỉ phòng riêng hay phòng ngủ.

- (3) "Bây": tiếng gọi thân mật tại miền Nam của người lớn gọi người nhỏ tuổi hơn.

- (4) "Đôn": một loại ghế ngồi làm bằng đá trắng men, khắc hình hoa văn rất đẹp.

- (5) "Sếp phơ": tức tài xế, phiên âm từ tiếng Pháp chauffeur ra.

- (6) "thằng": là thẳng theo cách gọi của người miền Nam.

- (7) "dây niệc": một loại giây đeo cổ hay đeo cổ tay làm bằng chỉ ngũ sắc có bùa chú bên trong mà các pháp sư, thầy bùa hay sử dụng để trừ tà.

- (8) "bàn hương án": một loại bàn thờ nho nhỏ làm tạm nhanh chóng để dùng trong lúc cần thiết, khi xong việc là dẹp liền.

- (9) "nhà giữa": cách gọi của người miền Nam để chỉ phòng khách theo cách xây cất của đa số các nhà miền Nam thế kỷ trước.

Chúc mừng người mới Quy y

Phật tử Thiện Trí O. Buchling và HT Bốn sư Thích Như Điển

• Nguyên Đạo

Buổi sáng đầu tháng ba ở Bắc Đức. Thường những ngày này trong những năm trước tuyết vẫn còn đổ, có khi còn ngập cả sân. Năm nay hơi lạ, trời đã ấm như vào xuân. Bầu trời đã bắt đầu tỏa sáng, tôi thức dậy từ lúc 5 giờ sáng và chuẩn bị cho một ngày đặc biệt: dự Lễ Quy Y của người bạn Đức, anh Olaf Beuchling.

Bước vào sân Chùa Bảo Quang, nhìn nước dưới dòng sông Bille trước Chùa thật yên lặng. Vài chiếc lá trôi lơ lửng, đám vịt nước đang bơi lội nhón nhơ qua lại quá an lạc. Hòa với cái lạnh gây gây buổi sáng, khung cảnh ấy, không khí ấy quá vô cùng thoát tục. Ô hay, phải đây là Kỳ Viên Tịnh Xá chăng? Tại tôi còn nghe rõ tiếng mõ và lời kinh tụng Lăng Nghiêm thời công phu khuya từ trong chánh điện vọng ra.

Vội thay áo tràng và bước vào chánh điện, tôi thấy đã có gần 20 vị có mặt ở đây rồi. Hòa Thượng Như Điển ngồi ở chiếc bàn bên mặt, bàn bên trái đã thấy Sư Bà Diệu Tâm và vị đệ tử của Sư Bà là Sư Cô Tuệ Đàm Giác. Anh Olaf Beuchling đang quỳ thành kính giữa chánh điện, những Phật tử khác thì ngồi trang nghiêm hai bên. Đại chúng đang lắng nghe lời tuyên đọc Giới Đàn Tăng của HT Bốn Sư Thích Như Điển bằng tiếng Đức. Xin ghi một đoạn ngắn trong khoảng một giờ của nghi thức Lễ ấy.

Ihr guten Männer und Frauen!

*Ihr habt so eben durch die Reuezeremonie Euren Körper und Geist gereinigt. Jetzt könnt ihr die Zuflucht zu den Drei Juwelen nehmen. Bevor ihr Zuflucht nehmt, müsst ihr wissen, was Zuflucht (viet: QUY Y) bedeutet. Zuflucht ist, vollständig gesprochen, die Zuflucht zu den Drei Juwelen. Das Wort **QUY** bedeutet zurückkehren. Das Wort **Y** bedeutet sich stützen auf, das heißt also zurückkehren und sich auf Buddha, Dharma und Sangha zu stützen.*

Này các Thiện nam tử, Thiện nữ nhen!

Vừa rồi quý vị đã sám hối, thân tâm được thanh tịnh rồi, bây giờ đây mới có thể quy y Tam Bảo được. Trước khi quy y, các vị cần phải biết rõ ý nghĩa quy y là gì? Quy y, nói cho đủ là quy y Tam Bảo. Chữ QUY là trở về; Y là nương tựa, là trở về nương tựa Phật, Pháp, Tăng. Chúng ta đã nhiều đời nhiều kiếp say mê lầm lạc, nay cần phải quay về với Chánh pháp, nương tựa Tam Bảo.

Anh Olaf quỳ chấp tay cung kính, lắng lòng đón nhận từng chữ, từng câu theo lời đọc trầm bổng của Thầy Giới Sư. Lúc này không khí trong chánh điện như chùng xuống, như đọng lại. Tôi nghe rõ cả hơi thở và nhịp đập của trái tim của mình. Chúng tôi, mười mấy con người ngồi yên lặng chí thành cung kính nghe bằng cả trái tim khối óc lời dạy của Hòa Thượng Giới Sư. Có lúc vị giới tử đứng lên, quỳ xuống, đánh lễ ...

Hòa Thượng Giới Sư giải thích cặn kẽ ý nghĩa của năm giới và sau đó đồng đọc hỏi từng giới một:

Erstes Gelübde - Von heute an bis zum Ende des Lebens, kein Lebewesen zu töten, ist das Gelübde eines Laienbuddhisten, könnt ihr dieses einhalten?

Giới thứ nhất. - Từ nay đến suốt đời không được giết hại chúng sanh, là giới của người Phật tử tại gia, giới tử có thể giữ được không? Rồi lần lượt đến giới thứ hai, ba, tư và năm.

Sau mỗi từng câu hỏi, anh Olaf đã thành tâm trả lời thật cương quyết: *Ja, ich gelobe es einzuhalten - Dạ con xin hứa giữ giới này được!*

Và cứ mỗi câu trả lời là một lần đánh lễ ba ngôi Tam Bảo. Thật vô cùng cung kính, thành khẩn.

Hòa Thượng cũng khuyên anh, sau khi đã quy y Tam Bảo phải phát nguyện ăn chay ít nhất hai ngày mỗi tháng, anh trả lời rằng anh và gia đình đã ăn chay từ nhiều năm rồi.

Lễ Quy Y Tam Bảo của anh Olaf là một buổi lễ đặc biệt, khác với những buổi lễ tôi đã từng tham dự. Anh Tiến Sĩ Olaf Beuchling là một trí thức Phật Giáo Đức, xuất thân từ Cơ Đốc Giáo. Anh đã có nhiều công trình nghiên cứu về người Việt và Phật Giáo, hiện là giảng viên của Trung Tâm Nghiên Cứu Phật Giáo thuộc Viện Đại Học Hamburg. Anh đã tìm đến với Phật Giáo để chùng đã đến hơn 20 năm nay. Cũng giống như nhiều trí thức Phật Giáo Tây phương đang làm công tác nghiên cứu ở đại học, anh thường nghĩ là chỉ làm nghiên cứu mà không quy y theo một tông phái nào để luôn giữ thế vô tư, không thiên vị theo truyền thống Phật Giáo nào. Cá nhân tôi và anh Olaf đã quen biết nhau từ hơn hai mươi năm rồi, lúc anh còn là sinh viên của Viện Đại Học Hamburg và đang viết luận án Tiến sĩ về đề tài *Thanh Thiếu Niên Việt Nam ở Đức*. Vào những năm 1987, 1988 anh thường đến Chùa Bảo Quang cùng chúng tôi tham gia những Phật sự của Chùa. Nhiều lần anh cũng đi cùng chúng tôi về Chùa Viên Giác để tham dự các sinh hoạt Gia Đình Phật Tử trong các dịp lễ lớn như Vu Lan, Phật Đản... Sau khi anh tốt nghiệp, anh đã đi giảng dạy tại nhiều Đại Học ở miền Đông nước Đức hay ở ngoại quốc, tôi cũng bận bịu chuyện áo cơm nên có một thời gian không liên lạc nhau. Năm 2011 anh quay về làm việc tại Viện Đại Học Hamburg nên chúng tôi lại có cơ hội gần gũi nhau hơn. Lại thường gặp nhau, trao đổi nhiều chuyện đời chuyện đạo, nhiều nhận định thú vị. Anh kể tôi nghe, trong gần hai mươi năm qua, anh đã tìm hiểu, nghiên cứu và giảng dạy về Phật Giáo trong nhiều Truyền Thống khác nhau, từ Nguyên Thủy, Thiền học

đến Tây Tạng, đã tiếp xúc với rất nhiều bậc Thầy ở những Tông phái này. Ngay trong số những sinh viên của anh cũng có những vị tu sĩ rất giỏi và đầy phẩm hạnh, ví dụ như Thượng Tọa Thalpavila Kusalagnana Thero, người Tích Lan, lãnh đạo Hội Phật Giáo Vihara tại Bắc Đức, hay nhiều sinh viên là tu sĩ từ Bhutan, Đại Hàn, Trung Hoa v.v...

Trước đây hơn một năm, anh và tôi cùng bắt tay sưu tầm nghiên cứu viết tác phẩm *„Xuôi dòng Cửu Long Đâu Bến Elbe. Nếp Chùa Việt Trên Đất Khách“*, tác phẩm nói về quá trình phát triển Phật Giáo Việt Nam tại Đức, tại Hamburg và rộng hơn là quá trình toàn cầu hóa Phật Giáo, song ngữ Đức-Việt. Tác phẩm đã được đưa vào thư mục tài liệu nghiên cứu của trường Đại Học Hamburg (nghe nói là anh Hồ Thành, giảng viên của Đại Học Friedrich-Schiller ở Jena cũng đưa vào phần tư liệu cho sinh viên nghiên cứu). Có thể qua đó anh Olaf có tìm thấy những an lạc trong quá trình tiếp xúc với Sư Bà, quý Sư Cô cũng như Phật tử ở Chùa Bảo Quang. Anh cũng đã có nhiều lần tiếp xúc và tìm đọc những sách vở của Hòa Thượng Thích Như Điển, nên đầu năm nay (năm Giáp Ngọ, 2014) anh ngỏ ý mong muốn được quy y với Hòa Thượng. Là người có nhiều quan hệ với tất cả những tổ chức Phật Giáo, anh cũng được các tông phái như Tây Tạng hay Theravada khuyến khích anh đến sinh hoạt với họ - có thể cũng thuận lợi hơn cho anh vì những tông phái này nói tiếng Đức, nhưng anh cứ đắn đo mãi. Anh cũng vừa đến thuyết trình với tư cách khách phát biểu danh dự tại Trung Tâm Tây Tạng vào ngày 31.01.14 (mùng Một Tết Giáp Ngọ). Trước đây, anh ta cũng từng là khách danh dự đọc bài thuyết trình khai mạc Lễ Hội Tam Hợp Vesakh của tất cả các Tông Phái tại Hamburg vào năm 2012, hoặc thuyết trình tại Lễ Hội Hoa Thế Giới International Gartenschau Hamburg 2013 v.v.. Sau những năm tháng trần trở và tìm hiểu, hôm nay anh chính thức quyết định quy y Tam Bảo và cung kính nhận Hòa Thượng Như Điển làm Thầy Bốn Sư.

Trong đời tôi đã nhiều lần được dự những Lễ Quy Y, nhưng đây là lần đầu tiên vào buổi sáng sớm tinh sương sau thời công phu khuya, Thầy đã từ bi chấp nhận lời thỉnh cầu của anh Olaf Beuchling và đã dừng bước trên đường đi Phật sự từ Đan Mạch ghé ngang qua Chùa Bảo Quang để thu nhận một đệ tử tại gia mới, cũng là mở ra một con đường mới, tạo một điều kiện cho giới nghiên cứu Phật Giáo ở Đức có cơ hội tiếp cận với Phật Giáo Việt Nam, tiếp cận trong quan hệ Thầy-Trò. Phải chăng, đây là lời mở một giải đáp cho một vấn nạn, là chiếc cầu bắt ngang một hố cách ngăn cho một bên là môi trường nghiên cứu về Phật Giáo nói chung tại Đức và bên kia là thể đứng của Phật Giáo Việt Nam trong địa hạt nghiên cứu và quảng bá Phật Giáo Việt Nam ở Tây phương. Nói như Giáo Sư Michael Zimmermann, nhà nghiên cứu Phật Giáo và giáo dục có thẩm quyền ở Đức: [...] *Ngay cả đến thời gian gần đây các nhà nghiên cứu Phật học vẫn chưa ý thức được rằng, cộng đồng Phật Giáo Việt Nam là cộng đồng Phật Giáo Á châu lớn nhất tại nước Đức. Những tài liệu ấn phẩm về đề tài này vẫn còn quá hiếm hoi...* (Trích: *Vom Mekong an die Elbe. Buddhistisches Klosterleben in der vietnamesischen Diaspora*, tr.10)

Khác với những Phật tử người Tây phương khác, đầu tiên họ tò mò tìm đến Phật Giáo và từ đó mới bắt đầu tìm hiểu giáo lý và tu tập. Anh Olaf Beuchling là người đã hiểu biết nhiều về giáo lý Phật Đà, hiểu nhiều về lịch sử

Phật Giáo. Sau hơn hai mươi năm mò mẫm dạo chơi trong vườn hoa Phật Giáo theo lối *cởi ngựa xem hoa*, hôm nay anh Olaf Beuchling, người bạn quý của tôi đã quy y Tam Bảo, đã tiếp nhận năm giới của Phật tử tại gia. Anh đã được Hòa Thượng Giới Sư đặt pháp danh là Thiện Trí.

Dr. Beuchling hướng dẫn sinh viên Cao Học của anh thăm viếng chùa Bảo Quang năm 2013

Dr. Beuchling phát biểu tại lễ Vesakt Tam Hợp tại Hamburg năm 2012 (nguồn: <http://www.vesakh-hamburg.de/vesakh-hamburg-2012.html>)

Olaf ơi, Thiện Trí ơi, Phật Pháp mệnh mông lắm! Bạn có học, có hiểu nhưng mà phải có tu thì may ra mới có thể nếm được mùi vị giải thoát. Tôi biết, thường ngày bạn là người thích và nấu bếp giỏi thì chuyện này bạn cũng rành quá rồi, nếu chỉ nấu mà không ăn thì làm sao biết được món ăn ngon và bồi bổ, phải thế không, hỏi người bạn quý của tôi? Thầy cũng mới vừa dạy đó, Quy là Trở Về, Y là Nương Tựa. Chúc mừng bạn đã trở về, chúc mừng bạn đã tìm được gốc Bồ Đề vững chắc để nương tựa.

*Lành thay Phật ra đời
Lành thay Pháp được giảng...
(Pháp Cú)*

Chúc mừng bạn Olaf Beuchling, một người bạn trong đời và bây giờ là bạn trong đạo.

Xin ghi ơn Tam Bảo, một lần nữa bánh xe Pháp lại lần quay.

*Đức Quốc, Lập Xuân Giáp Ngọ
Nguyễn Đạo*

Những ân tình khó quên

• Phương Quỳnh - Diệu Thiện

Sau mấy ngày họp mặt tại Hamburg, 8 chị em chúng tôi kéo nhau về chùa Viên Giác, Hannover vào chiều ngày 15.02.2014 để dự lễ Rằm Tháng Giêng và lễ ra mắt sách „Những Cây Bút Nữ 2” theo chương trình của Hòa Thượng Phương Trượng đã ấn định. Chúng tôi được ĐĐ. Thích Hạnh Lý xếp cho 3 phòng ngủ đặc biệt ở Tây Đường. Sau chuyến hành trình với nhiều hành lý công kênh, nên đêm đó 8 chị em chúng tôi đã tìm được một giấc ngủ bình an.

Sáng hôm sau, 16.02.2014, chúng tôi ăn mặc chỉnh tề để lên lễ Phật. Trong khung cảnh trang nghiêm của chánh điện với nhiều cành đào, mai chen lẫn những loại hoa khác muôn màu muôn vẻ tranh nhau khoe sắc rực rỡ cùng đủ loại trái cây dâng lên cúng Phật.

Vào lúc 10 giờ 30, sau ba hồi chuông trống bát nhã cung thỉnh Chư Tôn Đức, HT. Phương Trượng cùng với ĐĐ. Thích Hạnh Giới và chư Tăng Ni chùa Viên Giác đã bắt đầu khai kinh cho lễ Rằm Tháng Giêng.

Hơn 500 Phật tử từ các nơi xa xôi như Hòa Lan, Đan Mạch, cũng như từ Leipzig, Zwickau và ở các tiểu bang khác trên nước Đức đã đến chùa bằng những chuyến xe Bus và nhiều phương tiện khác nhau.

Sau thời kinh cầu an, HT. Phương Trượng có một thời pháp ngắn giảng về ý nghĩa của ngày Rằm Tháng Giêng „Lễ quanh năm không bằng ngày Rằm Tháng Giêng”. Hòa Thượng cũng có nhắc đến tinh thần bất bạo động của Thánh Gandhi, vị cha lành của dân tộc Ấn Độ đã kêu gọi nhân dân Ấn Độ đứng lên biểu tình chống lại chế độ thực dân Anh. Kết quả Ấn Độ đã giành được độc lập từ năm 1947. Cũng như Đức Đạt Lai Lạt Ma, khi Trung Quốc xâm chiếm quê hương Tây Tạng, ngài phải đến tỵ nạn và lập chính phủ lưu vong tại Dharamsala, miền bắc Ấn Độ từ năm 1959. Ngài đã ủng hộ triệt để chính sách bất bạo động và hiện nay trong thân phận người tỵ nạn, ngài thường xuyên đi đến các quốc gia trên thế giới để kêu gọi hòa bình và khi có thể ngài nói lên tiếng nói tự do giải phóng cho dân tộc Tây Tạng. Tương tự như vậy, Nelson Mandela trước khi trở thành Tổng Thống dân cử, ông là nhà hoạt động chống chủ nghĩa phân biệt chủng tộc (Apartheid) và là người đứng đầu phái vũ trang của đảng Đại Hội Dân Tộc Phi (ANC). Mandela đã trải qua 27 năm lao tù và sau khi được trả tự do vào năm 1990, ông đã lãnh đạo đảng của ông trong cuộc thương nghị để tiến đến một nền dân chủ đa sắc tộc năm 1994. Trong nhiệm kỳ Tổng Thống của mình (1994-1999), Mandela thường ưu tiên cho vấn đề hòa giải dân tộc. Câu nói để đời của ông „... Sau khi ra tù rồi mà con người còn mang hận thù thì cũng giống như còn sống trong nhà tù”. Qua đó, Hòa Thượng cũng nhắc nhở Phật tử luôn luôn hướng về quê hương đất nước, đời sống đồng bào ở quê nhà còn nhiều người nghèo đói khó khăn. Đời sống chúng ta ở hải ngoại đầy đủ no ấm, con cháu phần đông đã thành đạt. Vì thế bốn phận của ông bà cha mẹ phải biết nhắc

nhở trao truyền cho con cháu ở thế hệ kế tiếp bằng mọi giá phải biết gìn giữ quê hương, đất liền, biển đảo và bản sắc giống dòng Lạc Việt. „Tiếng Việt còn thì nước Việt còn”, qua 4000 ngàn năm lịch sử từ đời Hùng Vương cho đến nay, tổ tiên chúng ta đã đổ biết bao xương máu để gìn giữ quê hương đất nước. Giặc nào cũng không sợ và kẻ thù nào từ phương Bắc cũng bị đánh tan. Lịch sử ngàn đời còn ghi chiến công hiển hách của các vị anh hùng dân tộc như Trần Hưng Đạo, Ngô Quyền, Quang Trung, Lê Lợi... đã chiến thắng vẻ vang quân Tàu trên sông Bạch Đằng. 4 câu thơ „Nam Quốc Sơn Hà” sau đây của dũng tướng Lý Thường Kiệt còn âm vang mãi mãi:

*Nam quốc sơn hà Nam Đế cư
Tiệt nhiên định phận tại thiên thư
Như hà nghịch lỗ lai xâm phạm
Nhữ đẳng hành khan thủ bại hư.*

Dịch:

*Sông núi nước Nam vua Nam ở
Rành rành định phận tại sách trời
Cớ sao lũ giặc sang xâm phạm
Chúng bay sẽ bị đánh tơi bời.*

Sau đó, từ 12 giờ là buổi lễ ra mắt sách „Những Cây Bút Nữ 2” do chùa Viên Giác vừa mới xuất bản vào đầu xuân Giáp Ngọ 2014. Hòa Thượng Phương Trượng giới thiệu Chủ Bút Báo Viên Giác, đạo hữu Nguyên Trí Phù Vân, đã liên tục đóng góp cho tờ báo suốt 30 năm dài. Ông Chủ Bút, với bộ áo dài khăn đóng chữ thọ màu xanh, đúng theo lễ nghi truyền thống của Việt Nam trong những ngày xuân; đã lần lượt giới thiệu 8 cây bút nữ lên trình diện chư Tăng Ni và quý đạo hữu Phật tử: Nguyên Hạnh HTD, Phương Quỳnh, Huỳnh Ngọc Nga, Hoa Lan, Trần Thị Nhật Hưng, Trần Thị Hương Cau, Song Thư TTH, Thi Thi Hồng Ngọc.

Trình diện 8 cây bút nữ trước đạo tràng

Mỗi người mỗi vẻ, cả đạo tràng hôm đó ai nấy đều ngạc nhiên, vui cười, trầm trồ khen ngợi: „Sao hôm nay ai cũng đẹp lộng lẫy thế!”. Thật ra không phải là 8 người đẹp, nhưng nhờ những chiếc áo dài thuần túy làm tăng thêm nét yêu kiều xinh xắn của người phụ nữ Việt Nam. Đúng như lời người xưa thường nói: „Người đẹp nhờ lụa, lụa tốt nhờ phân”. Cho dù chiếc áo đầm đẹp thế nào chăng nữa, mong rằng tất cả chị em phụ nữ chúng ta trong những ngày lễ nên mặc chiếc áo dài thuần túy với đôi tà áo thướt tha nói lên nét đẹp dịu dàng và vẻ đoan trang của người phụ nữ Việt.

Tiếp đến là đại diện chị em 3 miền Trung, Nam, Bắc phát biểu ý kiến. Bà Nguyên Hạnh, người Huế lớn tuổi nhất, chúc Tết Chư Tôn Đức và quý vị Phật tử trong đạo

tràng. Sau đó bà giới thiệu 2 cây bút mới trong cuốn „Những Cây Bút Nữ 2” là Phương Quỳnh và Song Thư. Cô Phương Quỳnh, đại diện cho miền Nam, chào mừng Hòa Thượng và đạo tràng đồng thời giới thiệu cô Song Thư. Tiếp đến cô Phương Quỳnh nhường lời cho Hoa Lan giới thiệu từng tác giả trong tác phẩm với giọng Bắc Hà Nội thật rõ ràng và dí dỏm.

Cầm cuốn sách trên tay, mặt trước là tranh màu thật đẹp của cây bút Hương Cau, mặt sau là ảnh màu in nổi của 8 tác giả theo vòng tròn của Bát Chánh Đạo, cô nói „Quý vị nào muốn biết chuyện tình có lối thoát thì đọc Hoa Lan; còn chuyện tình không lối thoát thì đọc Hương Cau. Quý vị nào thích đọc truyện Quỳnh Giao thì đọc Song Thư. Muốn tìm lại những kỷ niệm xưa của xứ Thần Kinh thì đọc Nguyên Hạnh. Muốn biết tình đời, nghĩa đạo thì đọc Phương Quỳnh. Muốn biết tình cha tha thiết thế nào thì đọc Trần Thị Nhật Hưng. Muốn biết tình yêu độc nhất „muôn đời” thì đọc Thi Thi Hồng Ngọc. Ai thích đọc truyện „liều trai chí dī” thì đọc Huỳnh Ngọc Nga.

Cuốn sách thật đẹp, chỉ 10 Euro, trong đó quý vị sẽ tìm thấy bóng dáng của mình trên từng trang sách. Hoa Lan còn hứa, sau khi đọc xong, nếu độc giả nào không vừa ý thì chúng tôi sẽ hoàn trả lại 10 Euro. Nhớ liên lạc về địa chỉ hoalan@vangsanh.com. Cả đạo tràng đều cười vui vẻ và cho một tràng pháo tay thật lớn.

Nhận nhíp bán sách

Vừa giới thiệu xong, đặc biệt có nữ đạo hữu Quảng Minh ở Hòa Lan đã sốt sắng mua ủng hộ liền 10 cuốn về tặng bạn bè vì trước đây 5 năm chị đã mua ủng hộ cuốn „Những Cây Bút Nữ 1”. Được biết chị Quảng Minh với câu chuyện “Chiếc bánh của vị Bồ Tát”; nguyên vào năm 1985 vị Bồ Tát đó còn là Đại Đức rất trẻ đem 1.500 Mỹ Kim (lúc bấy giờ vị Bồ Tát đó còn rất nghèo) sang Hồng Kông để mua tặng thức ăn cho 3.000 người Việt tỵ nạn. „Một trái chuối cắt làm ba, một bánh đa nhúng nước để để cắt chia” trong buổi lễ được tổ chức tại sân banh đã làm cho chị Quảng Minh cảm động rơi lệ. Sau khi được định cư tại Hòa Lan suốt 30 năm chị vẫn âm thầm hộ trì Tam Bảo. Vị Bồ Tát đó bây giờ chính là Hòa Thượng Thích Như Điển.

Để tưởng thưởng cho những cây bút nữ đã nhiều năm cộng tác với tờ báo Viên Giác mà không được nhận tiền... nhuận bút, viết „chùa” mà, nên Hòa Thượng đã ưu ái tặng cho từng người, nào là hồng bao, tác phẩm „Hương Lúa Chùa Quê” và DVD tuồng cải lương „Cuộc Đời Liên Hoa Hòa Thượng” do đạo hữu Giác Đạo Dương Kinh Thành chuyển thể tháng 12.2013 từ tác phẩm

„Chuyện Tình Liên Hoa Hòa Thượng” của HT. Thích Như Điển đã được ấn hành từ tháng 12.2010.

Tiếp đến Hòa Thượng Phương Trượng phát lộc ngày Rằm Tháng Giêng, gồm bao lì xì, tác phẩm mới „Hương Lúa Chùa Quê” của HT. Thích Bảo Lạc và HT. Thích Như Điển, bánh trái đào, các xôi chuối đeo tay đủ màu sắc. Hòa Thượng cho biết, trong 3 ngày đầu Xuân, Hòa Thượng đã phát gần 9.000 bao lì xì và đến Rằm Tháng Giêng con số tăng lên gần 14.000. Như vậy chứng tỏ rất nhiều bà con lũ lượt về chùa Viên Giác lễ Phật và xin lộc đầu năm.

Sau đó Hòa Thượng yêu cầu Phật tử xếp hàng đôi lần lượt đến nhận lộc xuân do chính Hòa Thượng phát. Trên nét mặt mọi người đều rạng rỡ niềm vui, đầu năm về chùa lễ Phật lại được HT. Phương Trượng đón tiếp, tặng quà.

Sau khi nhận quà xong, quý đạo hữu nhậm nhíp đến vây quanh bàn phát hành sách, nhiệt tình mua ủng hộ, có người còn tặng thêm tiền cho tác giả. Số sách hôm đó được các đạo hữu chiêu cổ mua ủng hộ đã vượt kỷ lục, trên 75 cuốn. Có một độc giả thắc mắc, trong phần giới thiệu cuốn sách, tình gì cũng có, sao không thấy nhắc đến tình yêu tổ quốc? Các Bút Nữ vội vàng giải thích, làm sao chúng tôi quên được tình yêu thiêng liêng đó. Anh mua về đọc sẽ nhận ra ngay!

Các cây bút nữ chụp hình lưu niệm với HT. Phương Trượng

Buổi lễ chấm dứt, các Cây Bút Nữ lãnh phần ăn trưa bằng những Phiếu Ẩm Thực do chùa trao tặng.

Buổi chiều, trong buổi tiếp xúc riêng của 8 cây bút nữ với Hòa Thượng Phương Trượng, có sự hiện diện của hai nhân viên văn phòng là bà Lâm Yến Nga và ông Lương Hiền Sanh. Ông Chủ Bút, đại diện trao tặng quà của 8 chị em đến Hòa Thượng, sau đó cô Phương Quỳnh trao lại số tiền của 8 chị em đã lãnh phát hành mỗi người 20 cuốn „Những Cây Bút Nữ 2” cho chùa. Hòa Thượng yêu cầu báo cáo số sách đã phát hành trong lễ Rằm Tháng Giêng hôm nay. Số sách đã bán được là 75 cuốn. Hòa Thượng rất hoan hỷ về kết quả buổi ra mắt sách thành công mỹ mãn. Hòa Thượng tuyên bố, số tiền phát hành được các chị em hãy chia đều cho nhau, coi như là chùa góp phần vào chi phí in ấn của các chị em. Các chị em rất vui mừng cảm ơn lòng từ bi độ lượng của Hòa Thượng. Hòa Thượng cũng hỏi thăm tình hình phát hành sách tại các địa phương trong dịp Tết vừa qua. Hamburg, München, Berlin - là 3 nơi đã về chùa nhận sách trước, và đã phát hành hơn 180 cuốn. Trong ngày họp mặt tại Hamburg, các chị em đã đồng ý san sẻ cho những chị em khác chưa nhận sách để thể hiện tinh thần tương thân tương trợ giúp đỡ lẫn nhau... Trong dịp này Hòa Thượng có nhắc nhở các chị em dành thì giờ viết bài

cho chủ đề „50 năm xuất gia và hành đạo của Hòa Thượng“, tuy nhiên Hòa Thượng nhấn mạnh là chị em chỉ ghi lại những kỷ niệm và cảm niệm; chứ đừng **ca tụng hay vinh danh cá nhân Hòa Thượng**.

Qua cuộc tiếp xúc chân tình này, chị em chúng tôi đã giải tỏa được nhiều ưu tư lắng đọng từ lâu.

Sau bữa ăn chiều trong phòng ăn của Chư Tăng Ni, Hòa Thượng Phương Trượng cho phép cả nhóm vào thăm thư phòng của Thầy. Phòng này vừa là nơi tiếp khách, vừa là nơi làm việc, cũng là nơi kê một giường ngủ nhỏ đơn giản. Thế mà trước đây có tin đồn rằng phòng ngủ của Thầy tráng lệ như một vị vua. Một cô Bút Nữ trong nhóm đã vui cười ví von „giường ngủ của nhà con còn tốt hơn giường ngủ của Thầy nữa!“. Hòa Thượng chỉ hiền hòa mỉm cười mà không trả lời.

Chúng tôi yên lặng lắng nghe những lời bộc bạch chân thành của Thầy. Một người tu mà làm việc có tổ chức như một văn phòng lưu trữ hồ sơ tài liệu của chùa Viên Giác cũng như danh sách những Mạnh Thường Quân và những người đã ủng hộ trong việc xây chùa từ hơn 35 năm nay.

Hôm sau, HT. Phương Trượng lại đi Phật sự ở các địa phương khác; tuy nhiên các chị em cũng được thưởng thức đậu hủ chén đặc biệt của Sư Cô Hạnh Bình, trái cây của Sư Cô Hạnh Ngộ và Thông Chân.

Thầy Hạnh Giới, bếp chính, nấu mì buổi sáng giã từ

Sáng sớm ngày 18.02.2014 các chị em đều thức dậy sớm tụng thời kinh Lăng Nghiêm trước khi từ giã chùa Viên Giác để về trụ xứ. Đột nhiên được tin Đại Đức Thích Hạnh Giới đang đích thân nấu mì đãi cả nhóm ăn sáng. Vài chị em vội vàng vào bếp để phụ Thầy. Sau đó Thầy cũng đích thân lái xe, theo lịch trình xe lửa, để đưa hai nhóm ra nhà ga Hannover. Các chị em đều cảm thấy hạnh phúc và rất cảm động về sự thương quý và chăm sóc tận tình của Thầy Trụ Trì.

Thầy Hạnh Giới và nhóm thứ 2 tại sân ga Hannover

Trước đây 5 năm chúng tôi đã có lần họp mặt tại Hamburg, lần này trước khi về chùa Viên Giác, nhóm chúng tôi cũng gặp lại nhau, dù chỉ vài ngày sống chung bên nhau, tâm tình chia sẻ những vui buồn trong cuộc sống và tập sống đời sống lục hòa để hiểu và thông cảm nhau hơn để cùng ôn lại chặng đường mà các chị em đã đi qua nhằm giúp đỡ, khuyến tấn nhau tu học hầu có thể đóng góp thêm chút gì cho văn học:

*Thân hòa đồng trụ
Khẩu hòa vô tranh
Ý hòa đồng duyệt
Giới hòa đồng tu
Kiến hòa đồng giải
Lợi hòa đồng quân.*

Đánh lễ Sư Bà TN Diệu Tâm tại chùa Bảo Quang Hamburg

Xin mượn 4 câu thơ của bà Tôn Nữ Hỷ Khương để tạm kết thúc bài tường trình này:

*Còn gặp nhau thì hãy cứ vui
Chuyện đời như nước chảy hoa trôi
Lợi danh như bóng mây chìm nổi
Chỉ có tình thương để lại đời.*

(Hamburg, tháng 02.2014)

PHÂN ƯU

Được tin buồn thân mẫu của các anh Nguyễn Đức Liệu, Nguyễn Đình Phúc là:

**Bác Phạm Thị Côi
Pháp danh Diệu Trân**

đã mãn phần vào lúc 12 giờ 30 ngày 17. 3. 2014
tại Elmshorn/Đức.
Thượng thọ 84 tuổi.

Chúng tôi xin chân thành phân ưu cùng đại gia đình tang quyến của các anh Liệu và Phúc, đồng thời cầu nguyện cho hương linh Bác Diệu Trân Phạm Thị Côi sớm tiêu điều miền Cực Lạc.

- Gđ. Nguyễn Hòa, Huỳnh Khương Ninh, Phạm Văn Thế, Huỳnh Thoảng, Nguyễn Hữu Huân, Lê Ngọc Tùng, Nguyễn Hoàng Bào, Anna Khiêm Trần Văn Quý, Trần Kiệt, Nguyễn Đình Tâm.

Đọc:

Những Cây Bút Nữ 2

• Trần Đan Hà

Tập truyện của 8 tác giả: Cộng tác viên của Báo Viên Giác. Đều là những Phật tử có Pháp danh và nhiều chị xuất thân từ nhà giáo. Sách trình bày đẹp trên giấy hoàng kim. Kỹ thuật bởi Hoa Lan-Thiên giới. Tranh bìa và phụ bản: Trần Thị Hương Cau. Trình bày bìa: Gia Khánh. Viết Lời Giới Thiệu Thầy Thích Như Điển, Phương Trượng chùa Viên Giác. Viết "Thay Lời Tựa" bởi đạo hữu Phù Vân Chủ Bút Báo Viên Giác.

1)- **HƯƠNG CAU:** Tên thật Trần Thị Vân Loan. Pháp danh Quảng Phương. Sinh năm 1957 tại Sài Gòn, gốc Huế. Năm 1979 học Đại học Sư phạm Kỹ thuật. Sang Đức năm 1984 theo diện đoàn tụ gia đình. Năm 1986 học Hochschule Furtwangen ngành Điện Toán. Sở thích đọc sách, viết văn, và hội họa.

Truyện chọn đọc: **Mùa xuân đầu tiên.**

Chị Hương Cau viết truyện với bố cục chặt chẽ, văn chương trau chuốt. Biết khai thác những "Tâm lý nhạy cảm" một cách tinh tế, những điều thường hay bị phản cảm. Như đối với người Phật tử thường hay nghe: "Phiền não tức Bồ đề". Thế nhưng rất ít người có thể chịu đựng cái cảnh: "Nhận diện phiền não để chuyển hóa khổ đau, hay nhận ra lỗi lầm để sám hối"!

Hầu hết truyện của Chị xoay quanh vấn đề của cuộc sống trong một gia đình: Cha mẹ, con cái. Từ tâm lý tình cảm của những ngày mới cưới đến mười, hai mươi năm sau. Thời gian sẽ bào mòn những cảm giác. Tình cảm vợ chồng do đó, không còn nồng nàn như buổi ban đầu. Những xung khắc dù nhẹ nhàng đến đâu cũng để lại cho các con cảm giác rằng, gia đình mình đã vắng bóng hạnh phúc!. Truyện kể rằng: Một gia đình gồm cha mẹ và hai con đang sinh sống tại Đức. Bố phải chuyển qua Dubai làm việc theo hợp đồng, làm ba tháng thì nghỉ hai tuần. Ở nhà mẹ cũng phải đi làm thêm để giúp đỡ ông bà nội ngoại bên nhà. Tuy còn rất nhỏ, nhưng hai chị em Uyên và Thụy đã phải tự lo cho mình buổi sáng đi học. Việc đi về không đều đặn của bố, khiến cho mẹ không vui; khiến cho Uyên có cảm giác bố không còn thương

mẹ nữa. Sau khi tốt nghiệp Trung học, Uyên bỏ nhà ra đi" ... "Gia đình lưu trữ những gấn bó thiêng liêng nên trong mùa xuân đầu tiên, vắng đi một người, cả cái Tết đã trở nên u trầm, lặng ngắt..." (trích trang 31).

"Buổi trưa mẹ gửi tin nhắn vào điện thoại di động của Thụy: Hôm nay giao thừa, Thụy học xong về nhà phụ mẹ nấu cúng nhé...". Cúng xong Thụy vào phòng bật máy tính lên định chúc Tết chị Uyên, ai ngờ lại có thư của chị: "Chị ở xa, nhưng may mắn vẫn còn có Thụy. Thay chị chăm sóc bố mẹ, Thụy nhé, vì hơn ai hết, chị biết bên ngoài là cái vẻ lắc cắc nhưng bên trong em gái chị chứa đựng một tâm hồn đầy nhân ái, vị tha.

Hôm qua, Thụy biết không, nhận được thùng đồ của bố gửi, đọc thấy nét chữ thân quen của bố để tên chị ngoài thùng chị đã bật khóc, vì trong từng cái áo ấm, gói mứt gừng, chai thuốc ho, cuốn tự điển đều gói ghém biết bao là thâm tình mà chỉ có đang sinh thành mới ban phát cho con cái vô điều kiện như thế. Có đi xa, chị mới nhận ra chúng mình thật hạnh phúc khi còn được ngụp lặn trong tình thương vô bờ của bố mẹ, vậy mà lúc ở gần thì lại cứ trách móc làm đau lòng nhau, chị hối hận biết đường nào..." (trang 32).

Tuy truyện nào cũng có những đổ vỡ, nhưng biết dừng lại đúng lúc, tìm hiểu nguyên nhân để hàn gắn, và chuyển hóa bằng năng lượng huyết thống tâm linh, bằng nguồn cội nghĩa tình, để đốt lên một bếp lửa bằng nguyên liệu của hương ấm quê nhà, bằng lời sám hối trước khi chưa đến nỗi quá muộn màng...!

2)- **HOÀNG THỊ DOÃN:** Bút danh cũng là Pháp danh Nguyên Hạnh. Cựu học sinh Đồng Khánh, Khải Định Huế. Tốt nghiệp Cao đẳng Sư Phạm Sài Gòn. Giáo sư các trường nữ Trung học Trưng Vương, Đồng Khánh, Sương Nguyệt Anh. Giám học trường nữ trung học Đồng Khánh. Định cư tại München - Đức Quốc năm 1989. Làm việc tại Ludwig-Maximilians-Universität. Cộng tác thường xuyên báo Viên Giác- Hannover.

Bài chọn đọc: **Đóa Sen Xanh.** (Viết tặng ni cô Huệ Trân- người học trò cũ của tôi).

Chị Hoàng Thị Doãn không nhận mình là nhà văn, đây chỉ là những bức "Thư Tình" viết gởi cho "Ân Nghĩa Giáo Khoa Thư". Lời cảm niệm gởi cho thầy cô để nhớ lại công đức giáo dưỡng. Đồng thời nhắc lại những kỷ niệm đối với những cô học trò đã học với chị. Thư tình cho nên chỉ viết với lời yêu thương. Là tiếng nói của con tim, nên không cần đến triết lý. Chỉ dàn trải ra khi nào có cảm xúc, và kỷ niệm ngày xưa trở về trong những nhân duyên tương phùng. Cuộc tao ngộ nào cũng đem đến cho niềm vui, nhưng đằng sau vẫn là nỗi buồn vì biết sẽ chia xa. Thường thư tình chỉ gởi cho một người, nhưng đây ai đọc cũng có những cảm xúc riêng chung, vì con người sinh ra thì ai không trải qua những giai đoạn của tuổi thơ. Kỷ niệm "Những mùa xuân lại về" với hoa mai ! Kỷ niệm với Thầy bốn sư và ngày quy y được thầy ban cho Pháp danh Nguyên Hạnh. Thêm nữa, cảm xúc đối với kỷ niệm rất trân trọng. Đã diễn ra bằng một ngôn ngữ gợi cảm, cô đọng nhưng diễn tả nhiều trạng huống khác nhau trong mỗi câu, mỗi đoạn. Thể hiện một tài năng gom góp kỷ niệm, đôi khi chỉ một nét nhỏ nhắn nhưng như con sóng thôi xao lên tâm thức người đọc, lan tỏa cho âm vang được đồng vọng đến muôn sau.

Truyện Đóa Sen Xanh, nhắc nhở cái nhân duyên chị gặp lại người học trò cũ, mà bây giờ đã xuất gia trở

thành Ni cô Huệ Trân. Mừng mừng, tủi tủi và rồi nhắc lại những kỷ niệm. Trong đó có một kỷ niệm rất nhỏ, đơn sơ nhưng còn đọng lại thật lâu tình cảm:-

"Một hôm, tôi cho lớp em làm bài kiểm Toán, cả lớp im phăng phắc chăm chỉ lo làm bài, còn tôi thì đi lui đi tới xem thử các em có làm được không? Ngang qua chỗ em ngồi, thấy ánh nắng chiếu vào bài tập của em, sợ em bị chói mắt, tôi với tay khép bớt một cánh cửa sổ lại. Tôi đã làm với một cử chỉ tự nhiên như với bất cứ em học sinh nào, ai ngờ hành động của tôi đã làm cho em cảm động và em đã thương yêu cô giáo mình từ đó. Em đã dành cho tôi một tình thương đặc biệt và ganh tị ngay cả với những em nào cũng thương tôi như em" (trích trang 63).

Trong buổi hạnh ngộ này đã ghi dấu biết bao kỷ niệm, sau đó nhận được thư của "người thương":...

"Ngày xưa chỉ đóng cánh cửa sổ đã mệt em rồi, nay xôi đậu muối mè tất tả chạy ra ga cho kịp chuyển tàu đêm, em trả bài sao cho trọn hả cô giáo? Cảm ơn tình Chị. Cảm ơn sự ân cần của Anh. Thương" Bảo Ngọc. (trích trang 65).

Truyện của chị đơn giản như thế thôi, nhưng tình cảm thì thăm thẳm như biển sâu, kỷ niệm thì chất chồng như núi cao. Đã để lại trong lòng độc giả những băng khuâng vì thương cảm, những tiếc nuối vì chia xa, và nỗi vui khôn tả cho những lần đoàn tụ.

Xin cảm ơn cô giáo đã cho học trò những bài mẫu, với những bức tình thư rất dễ thương và kỷ niệm...!

3)-TRẦN THỊ NHẬT HƯNG: cũng là Bút danh. Pháp danh: Diệu Như. Sinh năm 1953 tại Nam Định. Bắt đầu viết văn năm 1980. Định cư tại Thụy Sĩ năm 1982. Sở thích: Say mê văn chương, yêu văn nghệ trình diễn, đọc sách, nấu ăn. Châm ngôn: Không làm những gì mà không thích người khác làm cho mình. Chuộng sự công bằng. Tác phẩm đã xuất bản: 1991 Truyện Hay Hải Ngoại. Năm 1993 Giấc Mơ Xưa, tập truyện ngắn. Năm 2008 Những Cây Bút Nữ Báo Viên Giác (1), năm 2012 Tuổi Hồng Con Gái, truyện dài. Năm 2014 Những Cây Bút Nữ Báo Viên Giác (2).

Truyện chọn đọc: **Tình Cha.**

Truyện của chị cũng xoay quanh vấn đề liên hệ giữa bản thân, gia đình và xã hội. Tuy đề tài chung, nhưng mỗi người có cách diễn tả riêng. Ở chị kể lại những chi tiết ngọn ngành, hoàn cảnh của từng giai đoạn riêng, những cảm xúc bất gặp bất ngờ, những nhân duyên đưa đến hay thể hiện là những xúc tác để đưa chị trở về với hoài niệm. Cho nên có thể gọi chung là "Tự Truyện". Với một văn phong lưu loát, lối kể chuyện khúc chiết, đã dần trải chuỗi hoài niệm từ tuổi thơ, đến trưởng thành, lập gia đình và gặp hoàn cảnh đổi đời hết sức khốn khổ ! Chuyện kể rằng, bố của chị từ miền Bắc di cư vào Nam với hai bàn tay trắng. Phải gởi gia đình vợ con ở nhờ nhà người bà con ở ngoài Trung. Bố lặn lội vào Nam một mình tìm việc làm ăn để đỡ dần cho gia đình. May mắn một thời gian sau khá giả, trở về miền Trung lập được tiệm buôn bán. Chị được sống trong một gia đình sung túc. Nhưng khi đi lấy chồng thì gặp hoàn cảnh gia đình nhà chồng nghèo khó, bố thấy hoàn cảnh thình thảng cũng phụ giúp thêm cho. Bố còn khuyên rằng: *"Con gái về nhà chồng, có bốn phận gánh vác giang sơn nhà chồng. Đừng khuôn của người ta đem về cho bố mẹ, để họ chửi bố mẹ, tức là báo hiếu cho bố mẹ rồi đó"*. Nhưng

khi về nhà chồng gặp cảnh nghèo khó, không dám về xin bố. Thế mà bố theo dõi biết đến và thỉnh thoảng cung cấp thêm. Đến khi chồng có việc làm, gia đình được ổn định. Tưởng đã qua cơn bĩ cực đến hồi thái lai, nhưng biến cố 30 tháng 4 năm 1975 ập đến. Cảnh sa sút càng ngày càng thêm là một gánh nặng oằn vai đối với một thiếu nữ mới ngoài hai mươi tuổi đời... Một lần chị về thăm bố, thấy mấy đứa bạn cứ rủ đi ăn uống, mà trong túi mình không có một đồng, nên chỉ đi vài lần rồi sau đó đành từ khước.

"Thế rồi một ngày, tôi đang đứng ngó mông ra ngoài, băng khuâng nhìn vạt nắng lung linh ngoài khung cửa sổ. Những tia nắng vàng óng ánh xuyên qua kẽ lá lấp lánh như những tia lân tinh trông thật đẹp mắt... Thì bố bước đến, không nói gì chỉ nắm tay tôi vạch năm ngón, rồi đặt vào một cốc tiền. Tôi ngạc nhiên hỏi: Tiền gì vậy, ba?... tôi trở mắt nhìn khi nghe ba nói: Ba cho con để đi chơi với chúng bạn!... Nói xong, ba bỏ đi, để tôi ngơ ngẩn nhìn theo, không kịp nói một lời nào, dù chỉ là hai chữ "cảm ơn" ngắn ngủi. (trang 131) Bây giờ chị định cư tại Thụy Sĩ, mỗi khi về thăm bố chị làm theo những gì bố đã làm để gọi là đền ơn đáp nghĩa, hy vọng bố vui trong ngày tháng cuối đời !

4)- HOA LAN: Tên thật Phí Thị Lan Hương. Pháp danh Thiện Giới. Sinh năm 1953 tại Hà Nội. Đến xứ Đức năm 1973 với học bổng Quốc Gia. Tốt nghiệp Kỹ sư Hóa thực phẩm năm 1979. Làm việc tại Technische Universität Berlin. Sở thích viết văn và chuyện bao đồng. Tác phẩm đã xuất bản: Lửa Tình và Lửa Tam Muội (2009).

Truyện chọn đọc: **Con Ma "Nửa đời chuông mõ"**. "Chủ đích của tôi hôm nay là muốn luận đàm với các bạn về đề tài: *"Nếu được lựa chọn tôi có muốn trở lại thân Nữ hay không?"*...(trích trang 162).

Có lẽ trong 8 cây bút nữ này, chị Hoa Lan là một "Cây bút đầy ấn tượng" và luôn giữ cho mình một phong cách riêng. Với bản tánh mạnh mẽ, sôi nổi quyết tâm chọn cho mình một con đường độc đạo bất chấp công gai. Thế nên văn chương của chị đôi lúc cũng "lên thác xuống ghềnh" cũng "ba chìm bảy nổi" mặc cho sóng gió đẩy đưa, chỉ một mình chèo chống. Với một quan niệm gần giống như cố Giáo sư Phạm Công Thiện: "Cực độ của động là tĩnh. Tuyệt đỉnh của uyên bác là u mê". Nên hình như chị đang đi tìm chân lý bằng bắt đầu từ "cực độ này" đến "tuyệt đỉnh khác" với triết lý ... *"Vì càng đau thương thì lực đẩy đến bến bờ giải thoát lại càng mau"* (trang 163).

Thoảng trên đường đi bất chợt lóe lên một "tư tưởng" thật tuyệt vời khi luận về người Phụ Nữ:..."*Phải kể những gì chỉ người nữ làm được mà người nam chỉ đứng nhìn rồi giờ mũ nghiêng mình. Ấy là thiên chức làm mẹ" ! Trong đấy chứa đựng sự nhẫn nhục và lòng từ vô biên với đứa con thân yêu của họ*". (trang 167).

"Thiên chức ấy của người phụ nữ là cao quý hơn hết, nên "công đức" của Người Mẹ ngang hàng với Phật. Trong kinh Nikaya có kể lại một câu chuyện: *"Khi vua Ba Tư Nặc, tới thăm Thế Tôn và đang hàn huyên... thì các quan hầu cận tới trình lên là Hoàng Hậu vừa hạ sanh một Công Chúa làm Đức Vua sa sầm nét mặt. Đức Thế Tôn hỏi vì sao Vua không vui ? Và cho một bài Pháp nhỏ: "Tuy là thân gái nhưng nếu là người con gái đức hạnh thì khi lấy chồng sẽ sanh ra những đứa con trai. Nuôi*

dạy nên người và những đứa con ấy sẽ trở thành vua hay những người đạo hạnh thì quý hóa hơn sanh con trai...”

Là nguyên nhân cho “Ma Nữ” vin vào để chọn lựa: “Cũng chẳng sao, thua kiếp này ta bày kiếp khác, trở lại cõi Ta Bà tu tiếp làm kiếp đàn bà rồi phấn đấu vươn lên. Nói như thế có nghĩa là lập trường của Ma tôi đã kiên cố, nhất quyết sẽ trở lại thân nữ không thèm đòi thân nam” (trang 162).

Đây là sự “thực tế một cách trần trụi” mà ít người chấp nhận, vì trong khi tu học, ai cũng muốn kết quả lên cao. Mà không mấy ai nghĩ đến “cái nhân” họ đã gieo, “cái nghiệp” họ đã tạo...! Có thể gọi là điểm son cho việc xây dựng tác phẩm của chị.

5)- **THI THI HỒNG NGỌC:** Tên thật Dương Ngọc Liên. Pháp danh Diệu Hoa. Sinh năm 1970 tại Hội An. Bắt đầu tham gia viết bài cho báo Viên Giác năm 2000. Các bút hiệu khác: Mimosa. Tâm An. Sở thích đọc sách Phật Pháp, đi đạo, viết văn và làm việc từ thiện. Loài hoa thích nhất Hoa Sen, món ăn thích nhất là ăn chay.

Truyện chọn đọc: **Gai của hoa hồng.**

Cô là một cây bút đảm đảm, dễ thương. Lối kể chuyện nhẹ nhàng nhưng hấp dẫn lôi cuốn. Bằng bạc trong những câu chuyện của cô đều có bóng dáng triết lý của nhà Phật như “Nhân quả luân hồi, vô thường, vô ngã...”. Truyện kể, Mỹ Uyên là một doanh gia giàu có, nàng đã từng đi du học nước ngoài và thành đạt. Nhưng nàng còn giữ được tấm lòng hiếu hạnh đối với gia đình, nhất là đối với bà nội. Hôm nay nàng trở về chùa để dự lễ cúng thất đầu của bà nội. Đứng trước cổng tam quan, nàng ngậm ngùi nhớ lại những kỷ niệm ngày xưa, với bóng dáng bà nội yêu quý thường dắt tay đứa cháu gái đến đây: “Ngày còn bé, Mỹ Uyên thường theo bà nội đi chùa này, đôi khi ăn cơm ở chùa, chạy chơi loanh quanh nhặt những bông ngọc lan rồi thích thú đưa lên mũi ngửi. Hàng ngày đi học, nàng thường phải đi ngang qua chùa, hương ngọc lan ngọt ngào vẫn vút đưa tiễn nàng thêm một đoạn đường nữa”...(trang 252). Khi nàng lên mười tuổi, thầy trụ trì có nhận thêm một chú tiểu mới: Chú tiểu Tâm, chú lớn hơn nàng hai tuổi, mặt mũi thanh tú, nụ cười rất dễ thương làm ai cũng mến... Thời gian dần qua, nàng trở thành một “bông hoa” của tịnh nhò này. Trên đường đi học, nàng thường gặp chú tiểu Tâm, chú chào tay chào, nàng đáp lễ rồi mạnh ai nấy đi. Chú không hề nhìn nàng hay hỏi han một lời nào. Nàng tự hỏi tại sao chú tiểu Tâm lại ghét nàng đến thế? Đôi khi nàng tự nhủ hay mình đến làm quen với chú trước? Nhưng lòng tự kiêu nổi lên nên nàng không muốn “hạ mình”.

Trong khi chú tiểu Tâm lại là một học sinh xuất sắc, về hạnh kiểm cũng như học vấn, chú hay giúp đỡ cho những bạn yếu kém nên ai cũng nể trọng... Và thời gian trôi qua, chú tiểu Tâm được Thầy Bổn Sư cho đi du học tại Ấn Độ, nay trở về thay thế trụ trì chùa.

“...Nàng đến muộn nên buổi cầu kinh đã xong, thầy trụ trì đang thuyết pháp về lễ vô thường của cuộc đời!” Mỹ Uyên lấy cớ muốn ở lại để cúng thêm cho bà và để tiếp xúc với vị trụ trì mới của chùa. Vừa gặp Thầy đã nhận ra ngay và chào tay chào A Di Đà Phật. Nàng cũng lật đật chào lại, rồi cúi mặt cúi vâng về tách trà. Đột nhiên Thầy cũng dậm ra lúng túng và không biết bắt đầu từ đâu. “Cả hai cứ thế ngồi im lặng đối diện nhau, có

những sự im lặng mà sức mạnh của nó gấp vạn lần lời nói”. (trang 257)... Và rồi “tiếng sét ái tình” không phải chỉ riêng Mỹ Uyên mà luôn cả thầy trụ trì!

“...Sư phụ đã qua đời, chùa chỉ có mình thầy và hai chú tiểu nhỏ. Ngày xưa ngài A Nan bị nạn mỹ nhân A Đăng Già đã có Sư phụ Ngài là Đức Phật Thích Ca giải cứu, còn bây giờ ai cứu được Thầy đây?”.

Thế nhưng với sự mầu nhiệm nào đã giải thoát cho cả hai, đọc tiếp đoạn kết hai trang giấy thì sẽ hiểu !

6)- **PHƯƠNG QUỲNH:** Tên thật Nguyễn Thị Hiền. Pháp danh Diệu Thiện. Cựu học sinh Phan Bội Châu Phan Thiết. Nghề nghiệp Giáo viên. Định cư tại Hamburg Đức Quốc năm 1985. Giải thưởng hạng Nhì thi “Viết Về Âu Châu” năm 2002. Thành viên Ban Từ Thiện Xã Hội của GHPGVNTN. Thành viên Hội I’m For Word Peace Foudation/ Mỹ.

Truyện chọn đọc: **Má Hai...** Loan và Quỳnh là hai người bạn thân từ thời còn đi học, bây giờ hai người định cư hai nơi, một người ở Mỹ và một người ở Đức. Sau thời gian dài xa cách Loan điện thoại cho Quỳnh thăm hỏi và kể lại tình cảnh đã trải qua hồi còn trong nước. Loan kể lại rằng, nàng mồ côi mẹ từ nhỏ gia đình tuy nghèo nhưng cũng được học hành đàng hoàng. Gặp Loan, Thuận đem lòng yêu thương và mẹ chàng cũng ủng hộ, tự bà tìm hiểu về gia thế của Loan. Cuộc hôn nhân được hình thành trong tình thương và sự tin cậy của ba mẹ chồng. Tưởng là yên phận làm dâu, vì Loan đã cố gắng hết mình để thể hiện một người dâu hiền. Thế nhưng chưa đầy một năm thì xảy ra sóng gió. “Ông Chú, mụ O” bên nhà chồng sợ vợ chồng Loan sẽ chiếm hết gia sản (vì gia đình chồng của Loan rất giàu có). Thế là họ phao tin rằng Loan là người vợ bất chính (không biết thai nhi trong bụng của Loan có phải là của Thuận chồng cô hay không?). Tiếng đồn đến tai mẹ chồng nhiều lần nên bà tin theo. Và bi kịch xảy ra trong khi Thuận quá nhu nhược, không đủ sức để bênh vực cho vợ mặc dầu biết vợ mình đoan chính. Và giải pháp cuối cùng hai vợ chồng bỏ nhà ra đi. Vào Sài Gòn chân ướt chân ráo cũng gặp nhiều gian nan, nhưng may mắn gặp được bà Hai gốc người Huế. Bà Hai cho hai vợ chồng của Loan ở tạm một thời gian để kiếm nhà. Thời gian ở chung, Loan đã đem hết tất cả năng lực và tình cảm để săn sóc bà Hai. Lâu ngày ân nghĩa tương tác lẫn nhau, tạo nên một thứ tình cảm thiêng liêng còn hơn ruột thịt. Nên bà Hai đã nhận hai vợ chồng cô Loan làm con nuôi. Thế rồi sự chuyển mình của thời cuộc đưa đến một khúc quanh khắc nghiệt sau ngày 30.4.1975 ! Đàn chim Việt tan tác lìa bầy đi tìm bầu trời tự do. Má Hai trở về Huế chung sống với người con trưởng, và gia đình Loan thì tìm đường vượt biên. Trải qua những biến cố dồn dập, bây giờ thực sự đã ổn định và cuộc sống an toàn. Hai vợ chồng Loan quyết định trở về tìm Má Hai để đền ơn đáp nghĩa..., và tâm nguyện của hai vợ chồng Loan có thành tựu hay không sẽ được trả lời trong đoạn kết...!

Chị viết truyện tươi nhuận, nhu hòa không mấy tình tiết éo le, nhưng cũng có nhiều đoạn vô cùng cảm động. Nhờ vào sự tương tác của tình nghĩa tha nhân, cũng như duyên lành đón nhận. Đã xây dựng được một niềm tin là: “Nhất nhơn tác phước thiên nhơn hưởng, vạn thọ khai hoa vạn thọ hương” (của những tấm lòng hay làm việc từ thiện). Và “Ở hiền thì gặp lành” là những yếu tố

có thể gọi là "Văn dĩ tải đạo" để xây dựng cốt truyện vậy.

7)- **SONG THƯ TTH:** Tên thật Lê Trần Hưng. Pháp danh Diệu Hiền. Định cư tại Thụy Sĩ năm 1980. Sở thích đọc sách, đi dạo, xem phim tập, trồng hoa và Schopping. Sợ con Ma. Ý niệm về cuộc sống: Lấy chữ Đức làm đầu. Niềm tin tuyệt đối về thuyết nhân quả nhà Phật.

Truyện chọn đọc: **Món quà mừng thọ Bồ.**

Chị là cây bút mới nhập cuộc báo Viên Giác gần đây. Nhưng có lẽ chị đã viết lách từ lâu, nên văn chương của chị cũng mượt mà về cú pháp, dồi dào ý tưởng. Lối kể chuyện của chị cũng lôi cuốn dễ đi vào lòng người. Với tình cảm sâu lắng thiết tha, đã ghi lại nhiều khi chỉ đôi nét rất mong manh, nhưng đọng lại thật lâu: "Phong hồi âm thư tôi và nhắn nhủ tôi nên thay anh thường xuyên đến thăm nom thăm hỏi gia đình anh. Tôi rất hạnh phúc vì nghĩ anh xem tôi như một thành viên trong gia đình của anh. (Huyền thoại một chuyện tình. Trang 330).

Truyện của chị là tâm sự của người ly hương, đang nghĩ về quê nhà bằng tấm lòng hoài niệm, xoay quanh những liên hệ tình cảm đối với gia đình, cha mẹ, người thân, bằng hữu và tình cảm đôi lứa... một cách rạch ròi và phân minh. Tình cảm đậm thắm, nhưng đôi khi cũng giây phút xôn xao như lời con trẻ thật dễ thương: "Khi cùng bố tiễn mẹ về Việt Nam tại phi trường Zürich, con gái Thảo gởi lời: "Mẹ nhớ chúc ông ngoại giùm con: Chúc ông ngoại đạt kỷ lục người sống lâu nhất thế giới". Rồi cẩn thận dặn dò thêm: "Mẹ nhớ đừng lẫn lộn quen miêng với câu: Chúc ông sống lâu trăm tuổi, vì ông ngoại năm nay đúng 100 tuổi rồi!". Thảo cười. Ôm hôn con gái và chồng trong niềm quyến luyến rồi vào khu vực lên máy bay. (trang 317).

"Lời con trẻ" ấy là một tiếng lòng của năm xưa vọng lại, khiến Thảo phải ngạc nhiên đến sững sốt. Chị nhớ lại rất rõ về công cha nghĩa mẹ, về ước mơ được đền đáp: "Trăm năm phúc thọ từ ân. Lấy câu báo đáp hiếu dâng nghìn trùng".

Nên khi về đến nhà chị đã tổ chức một "lễ sinh nhật" cho bố mình với một "món quà hết sức đặc biệt". Ai cũng nghĩ rằng, chắc hẳn buổi lễ sinh nhật này sẽ tổ chức thịnh soạn với cao lương mỹ vị, với quà cáp chất chồng. Thế nhưng chị chỉ làm một bữa cơm đạm bạc, và một "món quà"... Buổi lễ đã làm cho bố vô cùng cảm động, hình như là nhờ vào món quà, vì nó đã khiến cho bố có cảm tưởng đã sống lại "một thời" huy hoàng của bố, tương quan với hạnh phúc một thời rất ngọt ngào của tuổi thơ chị... ! Muốn biết món quà ấy là gì xin đọc thêm vài trang nữa sẽ biết!

8)- **HUỲNH NGỌC NGÀ:** Tên thật làm bút hiệu. Sinh năm 1949. Lập gia đình và có hai con. Bắt đầu viết văn năm 2001. Hợp tác báo Viên Giác từ năm 2006. Tư duy sống: Học hỏi để hướng thiện.

Truyện chọn đọc: **Hoàng Mai.**

Khép lại tập truyện: "Những Cây Bút Nữ 2" sau khi đọc xong truyện "Hoàng Mai" lòng tôi thấy băng khuâng lạ. Cái cảm giác như vừa bước ra khỏi giấc mơ lẫn lộn giữa tiên cảnh và đời thường. Một giấc mơ được hòa quyện giữa quá khứ và hiện tại, giữa thực hư không rõ nét. Sự trộn lẫn nhiều ý tưởng khác nhau. Có một chút "Tiếng Suối Sau Lưng" của Nguyễn Ngọc Mẫn; có một chút "Hồn

Bướm Mơ Tiên" của Khái Hưng, và có một chút "Liêu Trai Chí Dị" của Bồ Tùng Linh đã tan loãng, hòa cùng một dòng chảy mà trong đó hiện thân của hai mặt cuộc đời như hai hiện tượng trước sau hiện hữu: Thực và hư, thiện và ác, hạnh phúc và khổ đau... cũng như những mâu thuẫn của cuộc đời được phân tích bằng "lý trí và tình cảm" nên "những điều nghịch lý" vẫn mãi tồn tại như một thực thể trùng trùng duyên khởi của ý thức tạo tác.

Truyện kể: Lê Trí vừa tốt nghiệp Bác sĩ Y khoa, thì lệnh Tổng động viên đã khoác lên mình bộ Quân phục... Trong trại cải tạo... "Bàn tay tài hoa của chàng ngày xưa dao, kéo, kim, chỉ cứu đời, cứu người qua các ca mổ xẻ, giờ phải cầm cuốc, xuống đào xới đất cứng, đá thô để biết thế nào là cách biệt giữa kẻ thắng, người bại sau ngày tàn cuộc chiến". (trích trang 375)... "Cùng trại cải tạo với chàng có một sĩ quan Tuyên úy Phật giáo tên Nghiệp, ông đã để tóc dài lại theo năm tháng lao lung...". Nhưng ông không một lời than thở như những người cùng cảnh ngộ, trái lại ông lúc nào cũng điềm đạm, thư thả trong mọi trạng huống chung của bạn tù. Mỗi tối trước khi đi ngủ, ông ngồi thiền trong bóng đêm..., và ông đã kể lại cho Lê Trí nghe kinh nghiệm và kết quả của việc tu tập...

Sau khi mãn tù, Lê Trí đi tìm cố nhân về tá túc trong chùa và thí phát xuất gia với Pháp danh là Duy Trí. Được đưa lên trụ trì một ngôi chùa trên Bảo Lộc.

Lê Trần là em của Lê Trí vượt biên sang định cư ở Ý, với hoàn cảnh vợ chồng sắp ly thân, trước cơn khủng hoảng ấy, Lê Trần bèn trở về thăm chùa và muốn ở lại một thời gian để tĩnh tâm. Nơi đây Trần bắt đầu viết truyện "Hoàng Mai"... mới viết nửa chừng thì cơn buồn ngủ kéo đến và giấc mơ đã dẫn dắt chàng vào câu chuyện gần như thần thoại này. Hoàng Mai là hiện thân của một con vượn tu lâu năm, bây giờ hóa thành người. Xuất thân từ người miền núi, nhưng mồ côi cha mẹ nên được một gia đình người Việt định cư nơi đây lâu năm đem về nuôi nấng và giáo dục. Nàng thường hay hái quả rừng lên dâng cúng Phật nơi một am nhỏ mà Lê Trần được sư Duy Trí cho tá túc... Và diễn tiến cuộc hạnh ngộ và mối tình hết sức kỳ bí giữa Hoàng Mai và Lê Trần như thế nào ? Chắc hẳn cần phải đọc hết truyện, mới biết được...

Tóm lại, tuyển tập "Những Cây Bút Nữ 2" là bản hợp tấu của những cây bút nữ lưu vong, đã đóng góp cho Báo Viên Giác trên dưới mười năm nay. Số này có tăng cường thêm hai cây bút mới, đó là chị Phương Quỳnh và chị Song Thư TTH. Qua sự hình thành rất công phu, với nguồn cảm hứng cả Đạo lẫn Đời nên rất phong phú về cốt truyện, rất trang nhã về in ấn...

Nhìn chung thì như cụ Nguyễn Du diễn tả nàng Kiều: "Mỗi người mỗi vẻ, mười phân vẹn mười".

Trân trọng giới thiệu một tác phẩm văn học xứng đáng để vào trong tủ sách gia đình và lưu lại mai sau.

Muốn có sách xin liên lạc về:

Chùa Viên Giác - Karlsruher Strasse 6

30519 Hannover - Germany- Tel : +49 511 87 9630

Email: baoviengiac@viengiac.de

Giới thiệu sách mới xuất bản

• Phù Vân phụ trách

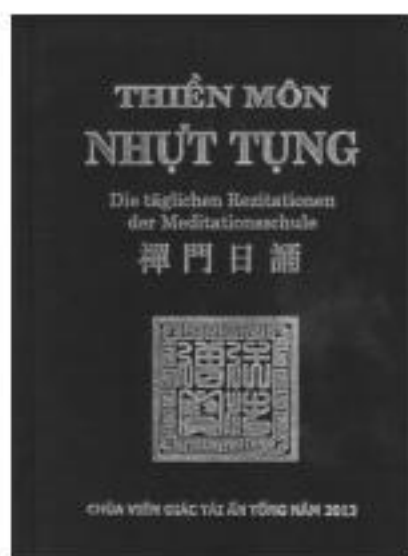
• **Diệu Pháp Liên Hoa Kinh Văn Cú** (Thiên Thai Trí Giả Đại Sư giảng) – HT.Thích Như Điển dịch từ chữ Hán sang tiếng Việt

Ngài Thiên Thai Trí Giả Đại Sư xuất thân từ Trung Quốc vào thế kỷ thứ 6 sau Tây lịch cách đây cũng hơn 15 thế kỷ; nên kinh pháp và ngôn từ thời đó cũng khó diễn dịch. Hòa Thượng Thích Như Điển đã dành nhiều thời gian để diễn dịch từ nhiều góc độ về 4 tư tưởng của Đức Phật qua sự diễn giải của Ngài Trí Khải về Tạng (Ước) giáo, Biệt giáo, Thông giáo và Viên Giác để chúng ta có thể nắm bắt ý chính của từng Phẩm một qua 28 Phẩm của Kinh Diệu Pháp Liên Hoa này.

Sách ấn tống, bìa cứng, dày 948 trang. Viên Giác xuất bản cuối năm 2013. Liên lạc: chùa Viên Giác Hannover.

• **Thiền Môn Nhật Tụng (Die täglichen Rezitationen der Meditationsschule)**

Đây là cuốn kinh tụng niệm hằng ngày, nhưng có vài tu chính và lại có thêm phần tiếng Đức dành cho Phật tử Đức hay những người Đức muốn nghiên cứu kinh điển Phật giáo.

Sách bìa cứng, chữ lớn, 540 trang. Chùa Viên Giác tái ấn tống năm 2013, phát hành đầu năm 2014. Liên lạc: Chùa Viên Giác Hannover.

• **Hương Lúa Chùa Quê – Hoài Niệm Tuổi Thơ của HT.Thích Bảo Lạc và HT.Thích Như Điển**

HT.Bảo Lạc và HT.Như Điển là hai huynh đệ đặc biệt viết chung một tác phẩm để diễn tả về cuộc đời xuất gia hành đạo của mình từ thời thơ ấu sống kham khổ dưới mái chùa quê trong giai đoạn đất nước chiến tranh; cho đến cuộc sống kham nhẫn tự túc trong thời gian tu sinh ở Nhật Bản. Sau khi mất miền Nam Việt Nam, hai vị Hòa Thượng đến Úc châu và nước Đức để lãnh đạo tinh thần Phật tử TNCS. Rồi cũng nhờ nhân duyên, phép Phật nhiệm mầu, hai Ngài đã góp phần đặt nền móng căn bản của đạo Phật ở xứ người.

Sách ấn tống, dày 440 trang, phát hành năm 2014.

• **Những Cây Bút Nữ**

Tập truyện của 8 Cây Bút Nữ: Trần Thị Hương Cau, Nguyễn Hạnh HTD, Trần Thị Nhật Hưng, Hoa Lan, Thi Thi Hồng Ngọc, Phương Quỳnh, Song Thư TTH, Huỳnh Ngọc Nga.

Độc giả đã có dịp đọc những đoạn văn trong „Những Cây Bút Nữ“ xuất bản 5 năm trước đây, xin hãy thử tìm đọc

những đoạn văn trong „Những Cây Bút Nữ 2“ xuất bản trong năm nay để có dịp so sánh về văn phong, cách hành văn, nội dung của các đoạn văn mang nặng tình yêu người, tình yêu đời, tình đời nghĩa đạo, tình quê hương dân tộc...

Sách dày 420 trang, Viên Giác xuất bản năm 2014.

Giá ủng hộ: 10 EUR.

Liên lạc: Chùa Viên Giác Hannover.

• **Đức Lạt Lai Lạt Ma Con Trai của Tôi (Dalai Lama, My Son)** –

Tác giả: Diki Tsering.

Việt dịch: TT.Thích Nguyên Tạng.

Cụ Bà Diki Tsering, thân mẫu Đức Đạt Lai Lạt Ma, đã kể lại những chi tiết sinh động và quan trọng về cuộc đời của bà, từ một người nông thôn khiêm tốn bỗng chốc trở thành một người đàn bà có địa vị cao tột, là mẹ của Đức Đạt Lai Lạt Ma người lãnh đạo quốc gia Tây Tạng. Lời kể của bà rất

cảm động về những vị khách đã đến làng Amdo của bà để tìm hậu thân của Đức Lạt Lạt Ma thứ 13; kể về những khó khăn của cuộc hành trình gian khổ của bà đến thủ đô Lhasa, cũng như những hiểm nguy trong cuộc trốn chạy họa xâm lăng của Trung Quốc và cuộc sống lưu vong tỵ nạn...

Sách ấn tống, dày 286 trang. Liên lạc: Tu viện Quảng Đức, 105 Lynch Road- Fawkner, VIC 3060 Australia.

• **Dòng Cổ Nguyệt thi tập của Tuệ Nga**

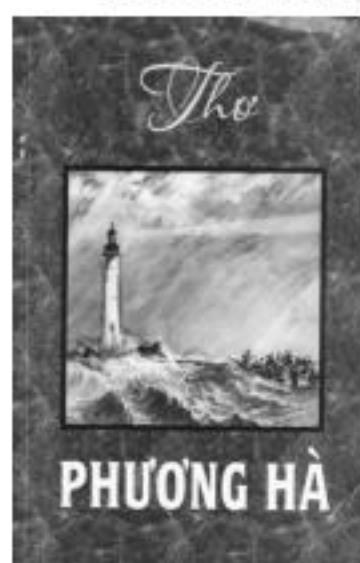

Những ai đã trót “mê thơ” không khỏi ngây ngất đến độ bàng hoàng khi đọc thơ Tuệ Nga. Điều đó cũng chẳng có gì lạ, vì Tuệ Nga, một nữ sĩ trẻ nhất trong Thi đàn Quỳnh Giao, nổi tiếng từ quốc nội trước năm 1975. Điều đó cũng chẳng có gì lạ bởi thơ Tuệ Nga như những dòng Suối - Suối Từ, chở những yêu thương, độ lượng đến cho

mọi người; chở những ước vọng về quê hương thanh bình, dân sinh an lạc. Điều đó cũng chẳng có gì lạ, bởi Tuệ Nga là một Phật tử thuần thành có tâm Phật, nên thơ của Tuệ Nga mang đầy thiên vị giải thoát...

Dòng Cổ Nguyệt, thi tập ngoại khổ, dày 482 trang. Cội Nguồn xuất bản 2014. Chỉ dành tặng cho thân hữu.

• **Thơ Phương Hà**

“Tôi đã góp nhặt thơ đăng rải rác của tôi và nhờ tri kỷ tri âm thực hiện tuyển tập này vào lúc tuổi đời đã ngoài tám mươi. Tôi chỉ muốn gửi gắm nó cho những ai đồng tâm cảm, đồng cảm ngộ như là hồi ký lưu niệm giữa nhau...”. Phương Hà đã viết tặng Phù Vân: “Thơ bờ bụi, thơ đau... cùng đọc bởi mình là bạn của nhau”.

Tập thơ dày 408 trang, chỉ dành tặng cho thân hữu.

Bệnh Béo Phì

(ADIPOSITAS)

* **Bác sĩ Trương, Ngọc Thanh**

* **Dược sĩ Trương, Thị Mỹ Hà**

Ngày xưa, đã lâu lắm rồi, cái thời còn ở quê nhà –lúc chưa ra đi lánh nạn- hễ ai có hình dạng béo tốt với „khuôn mặt đầy phúc hậu“, thì họ được xem là biểu hiệu của giới giàu có, sung túc. Mà đó cũng là điều mong ước của nhiều người, như quan niệm vào thời ấy.

Qua rồi thuở ấy. Với những tháng ngày lưu lạc xứ người, chuyện miếng cơm manh áo đã qua đi, đời sống đã cơm dư áo mặc. Những tiện nghi vật chất đã dẫn đến những thói hư tật xấu, những biếng lười vận động cơ thể. Nhất là trong giới trí thức, phải làm việc nhiều về đầu óc. Một bước cũng xe, hai bước cũng ỷ lại vào máy móc.... „Tuổi càng cao thì bụng càng to và tóc càng ít đi“. Đó là câu than phiền thường thấy ở những bệnh nhân ở lứa tuổi cao, và trung niên của chúng tôi.

Trong lịch sử y học thế giới thì bệnh béo phì đã gia tăng và lan rộng đáng lo ngại, ngay ở cả các quốc gia đang trong thời kỳ phát triển.

Ở Cộng Hòa Liên Bang Đức, trong nam giới đã lên đến 2/3, nữ giới ở mức 2/4, ở một tỷ lệ báo động. Ngay trong giới trẻ em và thiếu niên (từ 3 đến 17 tuổi) có đến 15% mập quá trọng lượng và 6% bị bệnh béo phì. Có 2 dạng dự trữ mỡ dư thừa:

* ở nam giới thường ở vùng bụng (androide Adipositas)

* ở nữ giới thường thấy ở vùng hông (gynoid Adipositas)

Để xếp loại các bệnh thuộc nhóm này người ta vẫn dùng chỉ số BMI (Body – Mass – Index). Đây là sự tương quan giữa trọng lượng cơ thể (Kg) và bình phương của chiều cao (m²). BMI đã được nhà Thiên văn và Thống kê học người Bỉ có tên Quetelet đưa ra vào năm 1932

$$\text{BMI} = \frac{\text{Trọng lượng (Kg)}}{(\text{chiều cao})^2 (\text{m})^2}$$

Chỉ số này thay đổi tương đối, tùy thuộc vào giới tính và tuổi tác.

BMI ≤ 18,5	: Gầy ốm
BMI : 18 – 25	: Trọng lượng bình thường
BMI : 25 – 30	: Mập quá trọng lượng (übergewicht)

BMI ≥ 30 : Bệnh béo phì (Adipositas)

Béo phì là căn bệnh mãn tính do dư thừa lượng mỡ dự trữ, gây đến những ảnh hưởng bất lợi về tim mạch, biến dưỡng, các cơ quan vận động, và ảnh hưởng xấu đến tâm sinh lý.

Khi BMI lớn hơn 25 thì lượng mỡ dư thừa thường được tích tụ ở vùng bụng. Ở phái nữ vòng bụng cao hơn 88 cm và nam giới lớn hơn 102 cm. Đó là những dấu hiệu không tốt cho cơ thể.

Ở lứa tuổi cao niên do ít hoạt động và vận động có thể thường dẫn đến hậu quả làm thoái hóa và teo giảm các bắp cơ (Sarkopenie). Lúc này thay vào đó là lượng

mỡ dư thừa gia tăng và thế chỗ cho các bắp thịt (Sarkopenie Adipositas). Do các chức năng vận động có suy thoái họ trở nên thụ động và dẫn đến những thay đổi bất lợi cho cơ thể.

I. Các nguyên nhân gây mập, béo phì

Thường được kể đến:

1) *Dư thừa năng lượng*, do được cung ứng nhiều hơn các hoạt động tiêu thụ. Ở các quốc gia văn minh, giàu có, các giới hạn hoạt động tay chân và ăn uống, các thức ăn, thức uống nhiều năng lượng dễ dẫn đến mập và phì béo.

2) *Ảnh hưởng về di truyền và thói quen dinh dưỡng*. Trong gia đình có cha mẹ bị béo phì thường có con cái cũng mập phì béo. Giới tính và dân tộc ở các vùng địa lý khác nhau cũng bị ảnh hưởng đến béo phì do thói quen về dinh dưỡng.

3) *Do rối loạn về ăn uống với các bệnh chứng như:*

- Binge-Eating Disorder, Bulimia nervosa, Night-Eating-Disorder (thói quen ăn quá mức về đêm).

- Bulimia nervosa: nhóm bệnh nhân này có những cơn đòi hỏi ăn thật nhiều, sau đó họ sợ hãi và tìm cách ói mửa để loại thức ăn ra ngoài. Họ thường lạm dụng các thuốc làm lợi tiểu (Diuretika) và thuốc nhuận trường (trị táo bón) với hy vọng làm giảm, mất trọng lượng.

4) *Mập trong thời gian thai nghén và sau khi sanh con*, do thay đổi về kích thích tố.

5) *Mập do bị thương tật, bị hạn chế cử động, hoặc nằm liệt giường*.

6) *Các bệnh do biến dưỡng nội tiết, như:*

- Bệnh nhược giáp trạng (Hypothyreose). Chứng cường giáp trạng (Hyperthyreose) cũng làm tăng ký ở giai đoạn đầu.

- Bệnh chứng Cushing, do lượng Cortisol gia tăng.

7) *Adinonectin = Homöostase*: Đây là kích thích tố ở mỡ do các tế bào mỡ tiết ra có ảnh hưởng đến biến dưỡng mỡ, đường và sự nhạy cảm của Insulin ở mô tế bào. Việc này dẫn đến lượng kích thích tố Adinonectin tiết ra cao. Ghi nhận cho thấy ở các bệnh nhân tiểu đường loại 2 có lượng Adiponectin trong máu thấp và ngược lại rất cao ở các bệnh nhân bị chứng xơ gan.

8) *Dược phẩm gây tăng trọng lượng* như Glucocortik... (Cortisol), các dược chất trị bệnh điên loạn (Neuroleptika), thuốc trị tiểu đường và thuốc trị huyết áp cao thuộc nhóm Betablocker.

9) *Các kích thích tố thần kinh như Lektin, Dopamin* gây kích thích ăn uống. Để tạo ra một lượng Dopamin tương quan cần thiết cho hoạt động cơ thể thì ở người béo phì phải có nhu cầu ăn uống nhiều hơn ở người có trọng lượng bình thường.

10) *Stress, buồn nản tâm lý (Depression)* cũng dẫn đến giảm thiểu hoạt động vận động và tăng nhu cầu ăn uống để quên đi bất mãn và thất bại mà họ phải chịu.

11) *Những người bỏ, cai thuốc lá* thường tìm cách gia tăng ăn uống để quên đi những cơn ghiền thuốc.

II. Những nguy hại trực tiếp và gián tiếp gây ra do mập quá trọng lượng và béo phì

Nhiệm vụ chính của mô mỡ là do nguồn dự trữ chất béo Triglyceriden, khi mà năng lượng được cung cấp dư thừa. Mỡ ở vùng bụng được xem là một cơ quan nội tiết sản xuất hơn 100 phân tử sinh học hoạt động gọi là Adipokinen (như Leptin, Adiponectin, Interleukin,

Tumornekrosefaktor,...). Những phân tử sinh học dư thừa này là nguyên nhân dẫn đến những nguy hại về tim mạch, gây xơ cứng mạch, làm độc hại kinh niên các cơ quan khác của cơ thể:

- * Gây cao áp huyết, do dễ xơ cứng thành mạch.
- * Làm thay đổi biến dưỡng đường, gây giảm tác dụng của Insulin, gây ra bệnh tiểu đường Typ II.
- * Làm thay đổi thành phần và tăng lượng mỡ trong máu, làm giảm lượng HDL (mỡ có tỷ trọng cao, "mỡ tốt"), tăng lượng Triglyceride và lượng mỡ xấu LDL.
- * Làm gan bị nhiễm mỡ do tích tụ nhiều. Gây tăng lượng niêu toan trong máu (Harnsäure) dẫn đến bệnh Gicht, làm hủy hoại các khớp xương và các cơ quan khác của cơ thể.
- * Cũng là một nguyên do gây ra bệnh hiểm muộn con cái do gây ra ảnh hưởng việc điều tiết các kích thích tố sinh dục. Ở phụ nữ thường bị dư thừa các kích thích tố nam giới, gây ra các nang nước (Zyste) ở buồng trứng. Ở nam giới làm giảm lượng Testosteron.
- * Bệnh nhân béo phì dễ bị sạn túi mật.
- * Họ cũng thường bị chứng Schlafapnoe - Ngưng thở trong lúc ngủ, gây ra thiếu dưỡng khí ở não.
- * Do ít vận động và trọng lượng cơ thể quá cao gây ra thoái hóa khớp xương, làm giảm và teo cơ bắp, và đau nhức thường xuyên, di chuyển khó khăn.
- * Bệnh nhân do cơ thể dạng mập thường có mặc cảm và thích sống cô lập với xã hội bên ngoài. Họ dễ bị chạm tự ái và cảm thấy bị xúc phạm và bị bỏ rơi.

III. Các biện pháp ngăn ngừa và điều trị.

1) Bệnh phì béo và quá trọng lượng gây ảnh hưởng xấu đến tâm sinh lý của bệnh nhân. Ở đây cần có sự kết hợp giữa bệnh nhân, các Bác sĩ điều trị, các chuyên gia về dinh dưỡng và các nhà tâm-lý điều-trị-học. Bệnh nhân cần được hướng dẫn lâu dài về nguyên do, phương thức ăn uống, các luyện tập thể dục thể thao, cách sống cho phù hợp và thích nghi. Các chuyên gia dinh dưỡng sẽ giúp họ tính toán được năng lượng cần thiết có trong mỗi loại thực phẩm và nhu cầu cần có của cơ thể.

Các nhà tâm lý điều trị là người bạn đồng hành giúp cho bệnh nhân tạo được tự tin, ý chí hội nhập vào xã hội, giúp họ loại bỏ được mặc cảm bị thua thiệt và phát triển những niềm đam mê trong các lãnh vực thể thao khoa học, ý thức được tác nhân gây mập phì béo.

Ăn ít, ăn uống các chất ít năng lượng và vận động cơ thể là phương châm căn bản.

- * Họ được khuyên dùng các thực phẩm ít năng lượng, ít mỡ, có tích trữ nhiều nước và nhiều chất xơ (như rau, đậu...). Ăn các thực phẩm giàu chất đạm có các Acid Amin cần thiết ở dạng có nhánh như Leucin có nguồn gốc từ động vật hay thực vật.

- * Dùng các sản phẩm thay thế (Ersatznahrung) như thức uống giàu chất đạm tạo các cảm giác mau no và cơ thể không đòi hỏi phải ăn nhiều.

- * Uống các loại nước uống ít hoặc không có đường.

- * Luyện tập thể dục thể thao lâu dài và nhiều giờ trong ngày (tối thiểu 60 phút, và đều đặn mỗi ngày).

Giảm trọng lượng cơ thể từ 5 – 10% một năm được xem là thực tế có thể đạt được, bền vững, và có tác dụng tốt đến sức khỏe của bệnh nhân.

Giảm trọng lượng quá nhanh và trong thời gian ngắn dễ gây đến nguy hại gây sạn mật, loãng xương,...

2) Điều trị bằng thuốc (Antiadiposita): khi các biện pháp trên không đạt được ý muốn làm giảm trọng lượng thì sự hỗ trợ của dược phẩm được xem là cần thiết.

- * Cathin (Alvalin[®]) có tác dụng như chất tương tự gián tiếp Adrenalin của hệ thần kinh trực giao cảm (indirektes Sympathomimetikum) có tác dụng làm tiết ra Noradrenalin, Dopamin trong vùng Hypothalamus. Cathin làm giảm cảm giác đói. Do việc dễ gây quen thuốc và gây nghiện thuốc không nên dùng quá 12 tuần liên một lần. Thuốc có thể làm giảm trọng lượng từ 4 – 8 Kg trong vòng 10 tuần, làm giảm mỡ ở vùng bụng từ 6 – 8 cm, gây ảnh hưởng tốt đến nhịp tim, đường và huyết áp.

- * Sibutramin (Reductil[®]) qua theo dõi điều trị thì các dược chất thuộc nhóm ức chế đặc nhiệm tái tạo Noradrenalin và Serotonin cũng giúp giảm trọng lượng trong thời gian dài và không gây đói. Phản ứng phụ của thuốc gây khô miệng, chóng mặt, buồn nôn, mất ngủ, rối loạn nhịp tim.

- * Rimonabant (Accomplia[®]) được sáng chế với mục đích cai nghiện thuốc lá, thuốc cũng được đưa vào điều trị bệnh béo phì do tác dụng làm giảm đói. Thuốc đã được đưa vào sử dụng vào những năm 2004 - 2006. Do tác dụng nguy hại của thuốc làm nôn mửa, chóng mặt, buồn nôn và sợ hãi, rối loạn hoạt động của gan thận. Thuốc đã dẫn bị cấm sử dụng và được chính nhà bào chế tự ý cấm bán từ năm 2007.

- * Orlistat (Xenical[®]): có tác dụng làm giảm hấp thụ mỡ trong ruột. Thuốc thường gây phản ứng như tiêu chảy, giảm hấp thụ các Vitamin tan trong mỡ như Vitamin A, D, E, K, và đi tiêu ra mỡ.

Các nghiên cứu và theo dõi gần đây cũng cho thấy những người ăn chay sống thọ hơn ở giới ăn thịt, do ít bị bệnh về tim mạch hơn. Tỷ lệ về ung thư ở nam giới cũng giảm đến 8%. Nhóm người chỉ dùng chất đạm từ cá (Pescovegetarier) cũng có tỷ lệ ung thư thấp hơn ở nhóm ăn thịt và nhóm ăn chay với sữa và trứng (ovo-Lacto – Vegetarien). Đó là kết quả của nhóm nghiên cứu Adventist Health Study II mới được công bố gần đây.

3) Phương thức giải phẫu trị béo phì

(Bariatrische Chirurgie, Adipositaschirurgie): từ những năm 60 các phương pháp này đã được áp dụng để làm giảm bớt trọng lượng cho bệnh nhân bị béo phì, và đạt được những kết quả đáng kể. Dần dần có những trung tâm phẫu thuật đã chuyên môn hóa và đạt được những trình độ đáng tin cậy.

Khi các biện pháp thông thường như ăn kiêng, tăng hoạt động vận động, thể dục thể thao, điều trị bằng dược phẩm, điều trị tâm sinh lý không đạt được mục đích ở những bệnh nhân mà chỉ số BMI vẫn cao trên 40 hoặc lớn hơn 35 với các biến chứng biến dưỡng nguy hại thì phương pháp giải phẫu phải được áp dụng. Trước đó bệnh nhân phải được các nhà phân tâm sinh lý, và các nhà dinh dưỡng chuyên môn trợ giúp. Các bệnh nhân có các bệnh đi kèm như xơ gan, ung thư, nghiện ma túy, không cộng tác với các nhà điều trị, sẽ không được điều trị bằng phương pháp phẫu thuật.

Những hiểu biết mới nhất về mô mỡ, các hoạt chất dẫn truyền trung gian, các phản ứng miễn nhiễm, và các thích tố ở hệ tiêu hóa đã có đóng góp quan trọng cho thấy bệnh béo phì và các nguy hại.

Các phương thức phẫu thuật thường có tác dụng thành công làm giảm trọng lượng lâu dài. Qua phẫu

thuật bệnh nhân có cảm giác mau no, chỉ cần ăn ít. Mục đích phẫu thuật là làm giảm dung lượng dạ dày.

Bao tử là một túi chứa thức ăn, có cấu tạo đàn hồi và bền vững do các lớp cơ trơn xếp theo dạng tròn và dài từ trong ra ngoài. Có dung tích từ 1,6 đến 2,4 lít. Thức ăn sau khi được nhai kỹ ở miệng với các dịch tiêu hóa đơn giản của tuyến nước bọt sẽ theo thực quản vào dạ dày. Nơi đây thức ăn sẽ ở lại từ 1/2 đến nhiều giờ tùy thành phần thực phẩm để tiếp tục được nghiền nát và trộn với các dịch tiêu hóa, để được phân hủy ở dưới các dạng đường đơn, Acid béo, Acid Amin. Chỉ những chất đơn giản này mới được hấp thụ vào máu ở ruột non và dẫn đến các cơ quan. Nhờ các dịch vị với các phân hóa tố mà sinh tố các nguyên tố vô lượng... mới được cung cấp cho cơ thể.

Có 3 phương thức thường được áp dụng: làm nhỏ bao tử qua cách cắt bỏ bớt, cắt nối trực tiếp thực quản và ruột, và đặt vòng ở vùng cổ thượng vị.

a/ *Làm bao tử nhỏ lại ở dạng ống* (Schlauchmagen operation = Sleeve Gastrectomy) thường được giải phẫu với phương pháp nội soi. Hiện rất phổ biến trên thế giới với kỹ thuật đơn giản. Một phần dọc theo chiều dài của bao tử bị cắt bỏ. Phần trên của bao tử được xem như đoạn thực quản nối dài. Các khó khăn gây ra sau khi mổ: bao tử bị hở, chảy máu. Bệnh nhân có thể giảm được đến 60% trọng lượng cơ thể.

b/ *Phương thức cắt, kết nối thực quản với ruột non* (Gastro – Jejunostomie - Magen Bypass). Đoạn cuối của thực quản và đoạn đầu của thượng vị được cắt rời. Thực quản được nối thẳng với ruột non. Phần bao tử và thập nhị chỉ tràng (đoạn đầu ruột non) tách rời vẫn được giữ lại trong cơ thể.

Do thực phẩm không được đưa vào bao tử và thiếu các hoạt động của phân hóa tố bệnh nhân phải được cung cấp suốt đời các Vitamin D, B12, Calcium, Folsäure, Albumin. Bệnh nhân thường bị chóng mặt, mờ mắt, sưng phù, đau xương, ói mửa... khi không được cung cấp bổ túc các chất nêu trên.

c/ *Phương thức làm hẹp van ở vùng cổ thượng vị bằng vòng* (Magenband = Gastric band) thường thực hiện nội soi. Ở vùng cổ thượng vị được đặt một vòng Silicon nhựa dẻo. Mặt tiếp xúc của vòng này với dạ dày có một bong bóng đàn hồi. Qua một ống bằng dây nối với Port được đặt ở ngực hoặc thành bụng người ta có thể làm hẹp hoặc mở rộng đường vào của thức ăn xuống bao tử.

Phương pháp này đơn giản, tỷ lệ thành công khá cao. Khó khăn thường gặp là, do tác dụng cơ học của vòng như Silicon này dẫn đến phình trướng đoạn cuối của thực quản, ợ chua, ho kéo dài do Acid của dạ dày tràn lên.

d/ *Phương thức hút mỡ bụng*, đơn giản dễ thực hiện, không có tác dụng lâu dài. Chỉ có kết quả ngắn.

e/ *Các phương thức như* Minibypass, Gastroplikat, Biliopankreatische Diversion chỉ được áp dụng trong những trường hợp đơn lẻ, không phổ biến.

Sau khi được giải phẫu bằng các phương pháp kể trên, thì phần da bụng nhăn nheo của các bệnh nhân này phải được cắt bỏ và căng lại để tạo thẩm mỹ cho thích hợp với dung lượng mới của bụng.

Minden-Hamburg
25.01.2014

CÁO PHÓ và CẢM TẠ

Gia đình chúng con / chúng tôi thành kính tri ân và cảm tạ:

- Ôn Thích Tuệ Sỹ - Việt Nam
- Hòa Thượng Thích Trí Minh cùng quý Thầy, Cô Liên Hoa Đạo tràng chùa Khuông Việt – Na Uy
- Hòa Thượng Thích Như Điển, Phương Trượng chủ Viên Giác, Đại Đức Thích Hạnh Giới cùng quý Thầy, Cô chùa Viên Giác – Đức Quốc
- Hòa Thượng Thích Nhất Chân, cùng quý Thầy, Cô Tịnh Thất An Thiền - Đức Quốc,
- Hòa Thượng Thích Thiện Huệ, cùng quý Thầy, Cô Tịnh Thất Vô Tru - Việt Nam, quý Thầy, Cô Tịnh Thất Bảo Ân – Pháp Quốc cùng Đạo Tràng Vô Tru
- Ni Sư Thích Nữ Khiết Minh, Trụ Trì Kim Liên Ni tự – Việt Nam cùng quý Cô Kim Liên Ni tự
- Chi Hội Phật Tử Việt Nam tại Mannheim, Karlsruhe và Aschaffenburg
- Cùng tất cả quý thân bằng quyến thuộc xa gần đã thăm hỏi, điện thoại, gửi email, tụng kinh, cầu nguyện, cầu siêu, hộ niệm, hành các thiện pháp hồi hướng, tiền đưa Hương linh của Cha, Ông nội, Ông ngoại, Ông Cố của chúng con / chúng tôi sớm vắng sinh về Tây Phương thẳng cảnh:

Cụ Ông NGUYỄN DUY ÚY
Pháp danh Minh Trí
sinh 02.11.1923 (Quý Hợi niên)
thuận theo vô thường xả bỏ báo thân
ngày 15.01.2014
(nhằm ngày 15.12. năm Quý Tỵ)
tại Brühl, Đức Quốc
Thượng thọ 92 tuổi

Tang lễ đã được cử hành theo nghi thức Phật Giáo ngày 23.01.2014 tại Brühl, Đức Quốc với tâm nguyện

Địa ngục vị không thệ bất thành Phật
Chúng sinh độ tận phương chứng Bồ Đề

Như chúng con / chúng tôi có điều gì sơ sót trong lúc có đại tang, kính xin quý vị hoan hỷ lượng thứ cho.

Tang gia đồng bái kính

Trưởng nam: Minh Túc Nguyễn Mạnh Dư, Lê Thị Chín (vợ), Nguyễn Duy Kim Uyên (con), Nguyễn Duy Kim Quang (con), (Việt Nam)
Thứ nam: Giác Hiển Nguyễn Thế Vinh, Diệu Đông Trịnh Thị Nam (vợ), Trí Từ Nguyễn Tuệ Anh Tâm (con), Trí Pháp Nguyễn Thiện Huấn (con), (Đức)
Trưởng nữ: Diệu Vân Nguyễn Thị Lan Phương, Siegfried Braune (chồng), Hạnh-Thái Pfahler (con), Peter Pfahler (con rể), (Đức)
Thứ nữ: Vân Anh Nguyễn Thị Lan Anh, Quốc Vinh (chồng), Quốc Việt (con), Riana Quốc (con dâu), Alia Quốc (cháu), Quốc Vũ (con), (Hoa Kỳ)
Thứ nữ: Vân Chi Nguyễn Thị Lan Chi, Josef Herm (chồng), An Khôi Herm (con), Ngọc-Lan Herm-Lai (con dâu), Aileen Herm (cháu), (Đức)
Thứ nam: Nguyễn Thế Phiệt, (Đức)
Thứ nam: Nguyễn Thế Tuấn, Nguyễn Thị Thái (vợ), Nguyễn Duy Khang (con), (Đức)

In Phật Sự

• Bản tin ngắn số 3 về Khóa tu học Phật Pháp Âu châu Kỳ thứ 26 – 2014 tại Thụy Sĩ

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Kính bạch chư Tôn Đức

Kính thưa Quý Đạo hữu, Phật tử gần xa,

Chẳng còn mấy tháng nữa là Khóa tu học Phật Pháp Âu Châu kỳ thứ 26 sẽ được diễn ra tại Fribourg Thụy Sĩ; nơi mà năm 2013 vừa qua, Cố Hòa Thượng Thích Minh Tâm đã đặt chân đến và Ngài đã cùng Thượng Tọa Thích Quảng Hiền đồng ý đặt cọc tiền thuê để tổ chức cho khóa Tu Học năm nay. Thế mà ai đâu ngờ được sự vô thường biến đổi cũng như bể dâu của cuộc sống hằng ngày. Tuy vậy Giáo Hội vẫn phải khắc phục mọi khó khăn trở ngại để tiếp nối con đường của Cố Hòa Thượng Thích Minh Tâm đã vạch ra.

Như tâm nguyện của Cố Hòa Thượng Chủ Tịch, năm nay Giáo Hội vẫn tiếp tục **an cư trong 10 ngày** này, trong khi Phật tử vẫn tu học và thính pháp bình thường. Phần chư Tăng Ni có thêm việc **trì tụng bộ kinh Đại Thừa Diệu Pháp Liên Hoa vào mỗi tối**, trong khi các học viên nghe giảng. Chư Tôn Đức sẽ bố trí **một ngày tụng giới cho các vị Tỳ Kheo, Tỳ Kheo Ni và Bồ Tát tại gia** (có thể vào sáng chủ nhật ngày 6 tháng 7). Đồng thời Giáo Hội cũng sẽ họp phiên họp định kỳ hằng năm vào tối ngày 5 tháng 7 (thứ bảy) và trưa ngày 6 tháng 7 (chủ nhật) sẽ có một buổi **lễ tưởng niệm Lịch đại Tổ Sư cũng như tưởng nhớ đến cố Hòa Thượng Thích Minh Tâm, Chủ Tịch Hội Đồng Điều Hành Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu** đã quá vãng tại Phần Lan năm 2013 vừa qua.

Một ngày niệm Phật miên mật sẽ cử hành suốt ngày 8 tháng 7. Ngày 9 tháng 7 là ngày thi và bế giảng. Tối ngày 9 tháng 7 năm 2014 sẽ có đêm văn nghệ để kết thúc khóa Tu Học kỳ thứ 26 này. Ngày 10 tháng 7 là ngày du ngoạn và trở về lại trụ xứ của mình. Cũng xin nhắc lại với quý Phật tử xa gần là ngày **30 tháng 6 vãn tập** về địa điểm Tu Học và sáng ngày **1 tháng 7 năm 2014 là ngày khai giảng**. Quý Vị nên tham dự trọn khóa thì lợi lạc hơn. Trong trường hợp không tham dự đủ 10 ngày được thì cũng có thể tham dự một cuối tuần hay một vài ngày hay chỉ một ngày niệm Phật cũng quý hóa vô cùng. Vì trong cuộc sống đầy thử thách như hiện nay, Quý Vị dành được thời gian để về tham dự với khóa tu học đã là một công đức không nhỏ rồi.

Giảng sư năm nay cũng sẽ có sự quang lâm chứng minh giảng dạy của Quý Vị Khách Tăng như: **Đại Lão Hòa Thượng Thích Thắng Hoan, Hòa Thượng Thích Thái Siêu, Hòa Thượng Thích Nguyên Siêu (Hoa Kỳ)** và chư tôn Hòa Thượng, chư Thượng Tọa, Đại Đức Tăng Ni trong Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu.

Năm 2013 vừa qua nhân việc tham dự lễ cầu nguyện tại trụ sở Quốc Hội Âu Châu, cố Hòa Thượng Thích Minh Tâm đã đưa ra ý kiến muốn tổ

chức một **Đại Lễ Phật Đản Quốc Tế tại Strasbourg** và năm nay chính quyền Pháp đã đồng ý. Do vậy ngày 13 tháng 5 nhằm ngày rằm tháng tư âm lịch chúng ta sẽ tổ chức buổi lễ cầu nguyện này tại **Quốc Hội Âu Châu**. Vậy chúng tôi xin thông báo đến chư Tôn Đức và đồng bào Phật tử khắp nơi về tin vui này và kính mong Quý Vị tham gia đông đủ cho.

Tinh thần hỗ trợ một bao gạo cho Khóa Tu Học năm nay vẫn còn khiêm nhường, mong rằng Quý Đạo hữu không đi tham dự được cũng nên trợ duyên cho việc này, quả là phước báu không nhỏ. Kính mong Quý vị gia tâm cho.

Sau đây là những địa chỉ cần thiết tại các địa phương để Quý Vị tiện liên lạc ghi danh, đồng thời chúng tôi cũng xin điểm sơ qua những kết quả sơ khởi của những chuyến xe Bus tại các địa phương trên lục địa Âu Châu đã bắt đầu sẵn sàng lăn bánh về khóa Tu Học, để Quý Vị chuẩn bị cho kịp chuyến hành trang đầy ý nghĩa này.

Muốn biết thêm chi tiết về các chuyến bay và xe lửa xin liên lạc:

- **Tại Thụy Sĩ** xin liên lạc: **Thượng Tọa Thích Quảng Hiền** chùa **Trí Thủ**, Tel: + 41 31 911 94 66 + 41 798 484 656, e-mail: nsanhhy@yahoo.com.

- **Thụy Điển** vùng **Malmo** liên lạc: **Thượng Tọa Thích Tâm Huệ** chùa **Trúc Lâm**. Tel: + 46 721 787 889, e-mail: thichtamhue2013@gmail.com. Hoặc đạo hữu **Thiện Liên**. Tel: + 46 4021 9104 + 46 739 706 410, e-mail: diechoa@yahoo.com.

- **Goteborg** liên lạc: **TT Thích Tịnh Phước**. Tel: + 46 704 749 769, e-mail: thichtinhphuc@gmail.com hay **ĐĐ Thích Phước Thường**, e-mail: phuocthuong@gmail.com, chùa **Phật Quang**. Tel: + 46 3143 5408.

- **Phần Lan** vùng **Turku** liên lạc: **TT Thích Hạnh Bảo**. Tel: + 358 458 826 110, e-mail: thichhanhbao@yahoo.com hay đạo hữu **Quảng Nhật - Nguyễn Xuân Minh**. Tel: + 358 451 218 548, e-mail: xmnguy@utu.fi.

- **Helsinki** liên lạc: đạo hữu **Minh Tâm - Hà Kiến Hạ Trình**. Tel: + 358 44 31 44 127, e-mail: hattrinh75@yahoo.com.

- **Đan Mạch** vùng **Aarhus** liên lạc: **TT Thích Giác Thanh** chùa **Quảng Hương**. Tel: + 45 8624 5744 + 45 2043 1291, e-mail: tgiacthanh@yahoo.dk. Thượng Tọa và Đại Đức có tổ chức 1 chiếc xe ca **50 chỗ**, khởi hành ngày 30/6 đến 10/7/14.

- **Odense** liên lạc: **ĐĐ Thích Pháp Quang** chùa **Vạn Hạnh**. Tel: + 45 2275 9953, e-mail: thichphapquang@gmail.com.

- **Na Uy** vùng **Tromheim** liên lạc: **ĐĐ Thích Viên Giác** chùa **Đôn Hậu**. Tel: + 47 9989 0566 + 47 7260 2119, e-mail: tvghilong@yahoo.com.

- **Moss** liên lạc: **ĐĐ Thích Viên Tịnh** chùa **Tam Bảo**. Tel: + 47 6926 9765 + 47 4809 9267, e-mail: tambaotu@yahoo.com.

- **Hòa Lan** xin liên lạc: **TT Thích Minh Giác** chùa **Vạn Hạnh**. Tel: + 31 294 254 393, e-mail: thichminhgiac@yahoo.com. **TT Thích Thông Trí**. Tel: +31 611467545, e-mail: anhluong03@yahoo.com.

- **Anh quốc** vùng **Birmingham** xin liên lạc: **TT Thích Phước Huệ** và **ĐĐ Tâm Hiền** chùa **Từ Đàm**,

Tel: + 44 121 551 8614 + 44 779 596 4053, e-mail: tudamtu@hotmail.com - hoasen0072000@yahoo.com.

- London liên lạc: Đạo hữu **Đồng Toàn**. Tel: + 44 791 659 7787, e-mail: joonn@hotmail.co.uk. Đạo hữu **Huệ Trí**. Tel: + 44 750 675 0629.

- **Ái Nhĩ Lan** xin liên lạc: Đạo hữu **Lê văn Danh**, Tel: + 353 868 369 027, e-mail: hiepaithanthien@gmail.com.

- **Đức quốc** vùng **Hannover** xin liên lạc: **ĐĐ Thích Hạnh Giới** chùa **Viên Giác**, Tel: + 49 511 879 630, e-mail: hanhgioi@web.de. Chùa Viên Giác dự định sẽ tổ chức 1 chiếc xe ca **50 chỗ**, khởi hành ngày 30/6 đến 10/7/14.

- **Hamburg** liên lạc: **Sư Cô Thích Nữ Tuệ Đàm Nghiêm** chùa **Bảo Quang**, Tel: + 49 403 296 1520 + 49 176 8114 2750, e-mail: tuenghiem@yahoo.de. Quý Sư Cô và chư Phật tử chùa Bảo Quang đã ghi danh mua vé máy bay trên **10 người**.

- **Berlin** liên lạc: **Sư Cô Thích Nữ Tuệ Nguyệt** chùa **Linh Thử**, Tel: + 49 303 671 1287, e-mail: thichnutuenguyet@yahoo.de. Quý Sư Cô và chư Phật tử chùa **Linh Thử** đã ghi danh mua vé xe lửa trên **10 người**.

- **München** liên lạc: Đạo hữu **Thiện Hoàng** chùa **Phổ Bảo**, Tel: + 49 894 187 4379 + 49 7763 8930, e-mail: thikimoanhngo@yahoo.de. Chùa **Phổ Bảo** dự trù sẽ tổ chức 1 chiếc xe ca **50 chỗ**.

- **München** liên lạc: **ĐĐ Thích Trung Lưu** chùa **Tâm Giác**, Tel: + 49 809 1537 6848 + 49 176 6345 2212, e-mail: trungluu2003@yahoo.com. Đại Đức sẽ tổ chức 1 chiếc xe ca **50 chỗ**, khởi hành ngày 30/6 đến 10/7/14.

- **Monchengladbach - Düsseldorf** liên lạc: Đạo hữu **Diệu Khánh**, Tel: + 49 216 660 3208, e-mail: tuyetmai7777@yahoo.de. Đạo hữu **Diệu Khánh** có tổ chức 1 chiếc xe ca **50 chỗ**, khởi hành ngày 30/6 đến 10/7/14.

- **Áo quốc** vùng **Wien** xin liên lạc: Đạo hữu **Nhã Châu - Quan Kuan Thục Dinh**, Tel: + 43 664 647 3578, e-mail: tdquanat@yahoo.de.

- **Bỉ quốc** vùng **Bruxelles** xin liên lạc: Đạo hữu **Diệu Chơn - Trần thị Mỹ Ngôn**. Tel: + 32 498 518 481, e-mail: thimyngon@yahoo.fr.

- **Bỉ quốc** vùng **Liège** xin liên lạc: Đạo hữu **Diệu Hào - Nguyễn thị Trường Nghi**. Tel: + 32 498 251 876, e-mail: ttnguyen2004@yahoo.fr.

- **Pháp quốc** xin liên lạc: **TT Thích Quảng Đạo** Chùa **Khánh Anh**. Tel: + 33 146 55 84 44 + 33 770 07 33 99, e-mail: thichquangdao@khanhanh.fr. Chùa **Khánh Anh** có tổ chức 1 chiếc xe ca **50 chỗ**, khởi hành từ ngày 30/6 đến 10/7/14. Hiện giờ bà con Phật tử ghi danh gần đầy một chiếc xe ca. Nếu nhu cầu bà con Phật tử ghi danh thêm, hy vọng có thể đặt thêm 1 chiếc xe ca thứ hai.

- **Lyon** liên lạc: Đạo hữu **Quảng Tịnh - Trần Minh Cảnh** (chùa **Thiện Minh**). Tel: + 33 478 88 41 27 + 33 698 49 97 87, e-mail: tran.minh.canh12@gmail.com. Nghe nói Phật tử chùa **Thiện Minh** ghi danh đi xe nhà trên **60 người**.

- **Strasbourg** liên lạc: Đạo hữu **Diệu Đạo - Nguyễn thị Song Phượng** (chùa **Phổ Hiền**). Tel: +

33 388 26 35 56 + 33 611 24 13 91, e-mail: n_songphuong@yahoo.fr. Chùa **Phổ Hiền** có tổ chức 1 chiếc xe ca **50 chỗ**, khởi hành ngày 30/6 đến 10/7/14.

- **Toulouse** liên lạc: Đạo hữu **Diệu Bạch - Hà Bằng Tâm** (chùa **Quảng Đức**). Tel: + 33 601 91 36 60, e-mail: tbtamha@yahoo.fr. Chùa **Quảng Đức** có tổ chức 1 chiếc xe ca **50 chỗ**, khởi hành ngày 30/6 đến 10/7/14.

- **Marseille** liên lạc: Đạo hữu **Quảng Nhơn - Tô Phủ Lộc Thành**. Tel: + 33 616 90 21 90, e-mail: ltophu@yahoo.com, và Đạo hữu **Diệu Tánh - Phùng Ngọc Tâm** (chùa **Pháp Hoa**). Tel: + 33 486 95 31 50 + 33 652 25 93 43, e-mail: pngoctam@hotmail.fr. Phật tử **Marseille** dự trù sẽ tổ chức 1 chiếc xe ca **30 chỗ**, khởi hành ngày 30/6 đến 10/7/14.

- **Besancon** liên lạc: Đạo hữu **Diệu Dung - Bùi Ngọc Hạnh**. Tel: + 33 628 42 05 66, e-mail: mbui@laposte.net. Bà con Phật tử **Besancon** dự trù đi tham dự khóa tu học gần **10 người**.

= **Đi máy bay:** Đến phi trường **Geneve** hay **Zürich** đón xe lửa đi thẳng về **Fribourg**. Vé xe lửa nên mua trước tại trang nhà **www.sbb.ch** (mua vé trước để tiện khỏi đổi tiền Thụy Sĩ tại phi trường nếu không có thể tín dụng và chọn điểm xuất phát là **Geneve phi trường** hoặc **Zurich phi trường**). Từ phi trường **Geneve** luôn có xe lửa đi thẳng về **Fribourg** giá **22 Frances Thụy Sĩ (một chiều)**, thời gian **1:30 phút**. Từ phi trường **Zürich** về **Fribourg** giá **30 Frances Thụy Sĩ (một chiều)** có chuyển đi thẳng hoặc phải đổi tàu tại thành phố **Bern (thời gian 1:45 phút)**. Khi quý vị đến phi trường **Geneve** hay **Zürich** sẽ có Ban hướng dẫn địa phương cầm lá cờ **Phật Giáo** đón tiếp và hướng dẫn đưa quý vị đến ga xe lửa về ga **Fribourg**, sẽ có người đưa về trường học **Schwarzsee**.

= **Xe hơi:** Lấy hướng **Zürich, Basel, Genève, Lausanne** sau đó theo hướng **Bern**, và lấy hướng **Fribourg** ra Sortie / Ausfahrt **Dundingen**, rồi thẳng hướng **Schwarzsee**.

= **Xe lửa:** Các quốc gia lân cận giáp ranh giới với Thụy Sĩ có thể đi bằng xe lửa đến ga **Fribourg** Thụy Sĩ. Nên đặt mua vé xe lửa sớm để có được giá rẻ.

Nam Mô Tiêu Tai Giáng Kiết Tường Bồ Tát.

Bagneux, ngày 2 tháng 3 năm 2014
Chứng minh khóa tu học PPÁC Kỳ 26
Ban Điều Hành Khóa Tu Học Phật Pháp Âu Châu
Cố Hòa Thượng Thích Minh Tâm
Hòa Thượng Thích Tánh Thiệt
Hòa Thượng Thích Như Điển
14 Av Henri Barbusse. 92220 Bagneux (FRANCE). Tél : 01.46.55.84.44. Fax : 01.47.35.59.08. E-mail : khanhanh@free.fr

• Chi Hội Phật Tử VNTN Koblenz tổ chức Tết Giáp Ngọ 2014

Ngày 08.02.2014 Chi Hội Phật Tử Việt Nam Tỵ Nạn tại Koblenz và Vùng Phụ Cận đã tổ chức lễ Tết Mừng Xuân Giáp Ngọ 2014. Số người xa gần đến tham dự trên 200.

Cũng như mọi năm, ban Tổ Chức có thiết lập bàn thờ Phật phòng bên cạnh để bà con Phật tử đến tụng kinh và lễ Phật đầu năm.

Thấy thời tiết năm nay ấm áp nên các Chị trong BTC đã tăng cường công việc nấu nướng các món chay cộng thêm một số món khác và bánh ngọt do quý Phật tử và một số Anh Chị Em thân hữu đem đến đóng góp cho Hội. Dù số người đến tham dự đông hơn mọi năm nhưng thức ăn vẫn đầy đủ, thoải mái.

Các cửa hàng thực phẩm Á Châu như Thanh Hòa, Asia Phạm, Mekong tại Koblenz năm nay đã hoan hỉ tặng cho Chi Hội rất nhiều hiện vật và Gutscheine để làm quà cho phần xổ số Tombola và câu đố có giải thưởng.

Trong chương trình Tết Giáp Ngọ năm nay ngoài các tiết mục như chúc rượu mừng Xuân, phát phiếu tham dự câu đố có giải thưởng, múa lân, phát quà cho trẻ em và các trò chơi vui Xuân v.v... Đặc biệt có thêm tiết mục các cháu nhỏ Việt + Đức mặc áo dài Việt Nam biểu diễn những màn múa rất dễ thương được bà con nhiệt liệt vỗ tay khen thưởng. Chương trình chấm dứt lúc 24 giờ đêm cùng ngày.

Chi Hội PTVNTN Tại Koblenz & VPC xin chân thành cảm ơn các Anh Chị Em đã bỏ công sức đóng góp cho buổi tổ chức Tết. Qua sự khuyến khích, hưởng ứng và cùng với việc ủng hộ tài chính của mọi người để Chi Hội có điều kiện hằng năm tổ chức ngày lễ Tết truyền thống Việt Nam tại địa phương. (Trần Thế Thi)

• Lễ Phật đầu năm tại Tu Viện Viên Đức.

Buổi lễ Phật đầu năm được tổ chức vào lúc 10 giờ ngày 02.3.2014 nhằm ngày mồng 2 tháng 2 năm Giáp Ngọ tại Tu viện Viên Đức (Ravenburg) dưới sự chủ trì của Đại Đức Thích Hạnh Tâm.

Khoảng hơn 100 Phật tử trong vùng và từ các nước lân cận như Áo, Thụy Sĩ, Ý đến tham dự và trì tụng một thời kinh cầu an đầu năm trong đạo tràng trang nghiêm và thanh tịnh.

Sau lễ Phật, từ 11 giờ đại chúng được Hòa Thượng Thích Như Điển, Phương Trưởng chùa Viên Giác, Hannover ban đạo từ năm mới. Những lời pháp nhủ của Hòa Thượng thấm nhuần đạo vị và đầy lòng từ ái đã mang lại cho đạo tràng niềm hoan hỉ vô biên.

Sau lời chúc Tết các Phật tử, Hòa Thượng đã khuyến tấn đại chúng luôn cố gắng tu học và khéo áp dụng Phật pháp vào đời sống để có được sự an lạc ngay hiện tại và nuôi dưỡng một tương lai tốt lành về sau. Hòa Thượng cũng kể một vài chuyện vui trong cuộc đời xuất gia và hành đạo của bản thân để các Phật tử có chút học hỏi trên con đường tu tập đạo pháp nhiệm mầu.

Tiếp theo Hòa Thượng giới thiệu với đạo tràng cô Thi Hồng Ngọc, một cây bút đã cộng tác với báo Viên Giác trong nhiều năm qua. Cô đã giới thiệu cuốn sách

„Những Cây Bút Nữ 2” tác phẩm viết chung của cô và 7 chị em khác.

Buổi lễ Phật đầu năm được kết thúc vào khoảng 12 giờ. Phật tử được chiêu đãi một bữa cơm Tam Bảo rất ngon trước khi về lại trú xứ. (Phật tử Diệu Hoa)

• Khóa Huân Tu Tịnh Độ kỳ 9 tại chùa Linh Thúy Berlin.

Như thông lệ hằng năm chùa Linh Thúy ở Berlin đã tổ chức Khóa Huân Tu Tịnh Độ, năm nay kỳ thứ 9, bắt đầu từ ngày 03.3 đến ngày 09.3.2014. Số người tham dự lên đến 150 vị, đa số đến từ các nước ở xa như Pháp, Hòa Lan, Thụy Sĩ, Đan Mạch và các vùng của xứ Đức.

Hướng dẫn khóa tu là Đại Đức Thích Hạnh Giới và đặc biệt có sự hiện diện của Hòa Thượng Phương Trưởng với rất nhiều thời Pháp liên tiếp trong 3 ngày.

Phái đoàn Ni Chúng thật đông đảo với 15 vị đến từ Đan Mạch, Hannover và của chùa Linh Thúy. Ni Sư Diệu Phước trụ trì chùa Linh Thúy đã hướng dẫn các Phật tử mỗi sáng sau buổi Công phu khuya, lạy Ngũ Bách Danh đều đặn trong 7 ngày. "Đem con mắt từ quán sát chúng sanh" như trong câu khấn nguyện số 495 làm tâm đắc.

Hướng dẫn các buổi Niệm Phật và đi kinh hành do Ni Sư Huệ Châu, Sư Cô Tuệ Trí, Sư Cô Tuệ Đăng và Sư Cô Tuệ Đàm Hương; với hai bài Văn Phát Nguyện hướng dẫn đạo tràng lạy Phật.

Trong 7 ngày Huân Tu có 2 ngày tu miền mật từ 9 giờ sáng đến 9 giờ tối không ngừng. Buổi tối cuối cùng là lễ Hội Hoa Đăng, các Phật tử cầm đèn đi kinh hành nhiều vòng quanh Chánh điện rồi dâng đèn trí tuệ lên chư Phật.

Buổi lễ bế mạc diễn ra thật long trọng và cảm động với các lời phát biểu chân thành của Phật tử tham dự, khi thu nhận được nhiều lợi lạc cho thân tâm trong suốt khóa tu. (Thiện Giới)

• Lễ Quy Y Tam Bảo cho một tiền sĩ người Đức tại Hamburg.

Trên hành trình từ Đan Mạch trở về chùa Tổ Viên Giác, Hòa Thượng Phương Trượng đã vân tập đến Bảo Quang Ni Tự tại Hamburg để làm lễ Quy Y Tam Bảo cho một Tiến sĩ người Đức theo nguyện vọng của ông ta.

Sau thời kinh sáng ngày 10.03.2014, vào khoảng 7 giờ Hòa Thượng bắt đầu lễ Quy Y, dưới sự chứng minh của Sư Bà Thích Nữ Diệu Tâm và Sư Cô Tuệ Đàm Giác, đặc biệt lần này chỉ dành riêng cho ông Olaf Beuchling-Giáo sư Tiến sĩ Đại Học Hamburg. Ông đã có nhiều năm nghiên cứu Phật Giáo và đời sống của người Việt tại Hamburg cũng như trên toàn nước Đức và đã ấn hành chung với Nguyên Đạo Văn Công Tuấn tác phẩm song ngữ Đức Việt „Vom Mekong an die Elbe“ (Xuôi dòng Cửu Long đầu bến Elbe).

Trong không khí trang nghiêm và thanh tịnh, ông Beuchling quỳ trước chánh điện để nghe Hòa Thượng đọc và giảng về Tam Quy và Ngũ Giới mà một Phật tử phải tuân theo sau khi đã thọ giới. Tam Quy đó là Quy Y Phật, Quy Y Pháp, Quy Y Tăng. Hòa Thượng cũng đọc 5 giới và yêu cầu ông Beuchling lặp lại như là một thệ nguyện: (1) không được sát sanh, (2) không được trộm cắp, (3) không được tà dâm, (4) không được nói dối và (5) không được uống rượu. Mỗi thệ nguyện là một lạy.

Tiếp theo Hòa Thượng đặt pháp danh cho ông Beuchling- một Phật tử tân tông là Thiện Trí (có ý nghĩa người có trí tuệ và lòng từ bi). Sau đó, ngoài Phiếu Quy Y ông Beuchling còn nhận thêm quà của Sư Bà, của Nguyên Đạo và những lời chúc mừng của những Phật tử hiện diện.

Kết thúc buổi lễ, chùa Bảo Quang đã mời Chư Tôn và Phật tử dùng điểm tâm mì quảng, bánh cuốn... thăm tình đạo vị.

(Tin: Phương Quỳnh - Diệu Thiện)

• Lễ Phật đầu năm tại Künzelsau.

Thật là một nhân duyên thù thắng, một buổi lễ Phật đầu năm Giáp Ngọ đã được tổ chức tại Künzelsau vào ngày 09.02.2014 dưới sự chứng minh của Hòa Thượng Phương Trượng chùa Viên Giác, ĐĐ Thích Hạnh Giới, trụ trì chùa Viên Giác, ĐĐ Thích Hạnh Hòa, Sư Cô Thích Nữ Hạnh Trang và khoảng 400 Phật tử tại địa phương và các vùng phụ cận về tham dự.

Sau thời kinh cầu an, trong bầu không khí trang nghiêm thanh tịnh Hòa Thượng Phương Trượng đã giải thích về ý nghĩa của ngày Tết truyền thống của Việt Nam tương quan về sự chênh lệch ngày giờ giữa Dương Lịch và Âm Lịch qua chu kỳ chuyển dịch của mặt trăng chung quanh trái đất. ĐĐ Thích Hạnh Giới dịch ra tiếng Đức để cho quan khách người bạn Đức và ngay cho cả thế hệ trẻ được sinh ra và lớn lên nơi xứ người hiểu rõ nền văn hóa của dân tộc Việt Nam.

Sau đó Hòa Thượng chúc Tết, tặng hồng bao lì xì và cuốn hoài niệm tuổi thơ «Hương Lúa Chùa Quê» của Hòa Thượng Phương Trượng viết chung với HT Thích Bảo Lạc; hay được tặng cuốn «Diệu Pháp Liên Hoa Kinh Văn Cú» của Hòa Thượng Phương Trượng dịch từ tiếng Hán sang tiếng Việt cho những ai muốn nghiên cứu kinh điển.

Riêng các em nhỏ thì được chia làm 2 nhóm với 2 lứa tuổi: từ 6 đến 12 tuổi và từ 13 đến 17 tuổi được các Chư Tăng Ni hướng dẫn, vừa vui Xuân vừa học hỏi Phật Pháp. Còn các bậc phụ huynh và quý khách được Hòa Thượng giảng bài Pháp với đề tài «Ấp trứng» - một ổ

trứng muốn được nở hết thành đàn gà đầy đủ, thì mẹ gà phải thường xuyên đảo trứng và ấp ủ, giữ nhiệt độ cho thật đều trong thời gian ấp. Người tu học muốn được thành tựu, cũng phải chăm chỉ siêng năng, thường xuyên, đồng đều theo thứ lớp của Lục độ và đồng mãnh của Đạo tâm để tự Giác ngộ như gà con đủ cứng cáp tự phá vỡ vỏ trứng và tự mình chui ra. Bài Pháp được giảng bằng một thí dụ thực tế và được hỏi đáp theo ý kiến hiểu biết của mọi người, nên đã đem lại bầu không khí vui nhộn như mùa xuân.

Sau bữa ngọ trai thăm tình đạo vị là phần dâng cúng Trai Tăng và cúng dường sửa chữa chùa Viên Giác ở Hội An, Việt Nam.

Buổi chiều cùng ngày, ĐĐ Thích Hạnh Hòa đã hướng dẫn đạo tràng huân tu Tịnh Độ qua bài Pháp hỏi đáp về Phật, Pháp, Tăng. Những câu hỏi đều được Đại Đức trả lời, phân tích rõ ràng, tỉ mỉ và sâu sắc. Phật dạy phải bỏ ác làm lành, bởi khi chúng ta bỏ những điều ác là đã làm được những điều lành rồi. Giữa người xuất gia và tại gia có nhiều điều khác nhau về môi trường làm việc, phạm vi hành trì tu tập; nhưng có một điểm chung là phải Quy Y Tam Bảo, hành trì giữ giới luật.

Buổi lễ Phật đầu năm đã kết thúc viên mãn như những tia nắng cuối ngày giữa mùa đông còn muôn màng trái vàng trên những ngọn cây như muốn chia sẻ với người con Phật niềm an lạc thật sự...

(Đồng Sinh)

• Đón Tết Mừng Xuân Giáp Ngọ 2014 tại Chùa Viên Giác.

Theo quan niệm của người Việt, đi chùa ngày đầu năm không đơn thuần để cầu may, cầu phúc mà còn là khoảnh khắc tìm đến với không gian tĩnh lặng, hòa mình vào chốn tâm linh, lắng lòng bỏ lại phía sau những ưu phiền, vất vả của năm cũ. Trong không khí đón chào năm mới truyền thống của dân tộc Việt Nam - Xuân Giáp Ngọ 2014, nhiều đồng hương, đạo hữu, Phật tử sống xa quê thầy đều nô náo chuẩn bị đón xuân năm mới.

Từ tối thứ 5 ngày 30 âm càn về khuya, lượng khách đổ về chùa Viên Giác càng lúc càng đông mặc dù trời lạnh buốt trong băng giá, khoảng 2 độ âm. Vào lúc 10 giờ đêm tối 30.12 âm, tại hội trường Gia Đình Phật Tử Tâm Minh tổ chức văn nghệ múa lân làm cho không khí vui nhộn vào ngày đầu xuân.

Đúng 0 giờ Đêm Giao Thừa, 3 hồi chuông trống bát nhã vừa chấm dứt Hòa Thượng Phương Trượng Chùa Viên Giác và Chư Tôn Đức quang lâm Đại hùng Bửu điện, Hòa Thượng Phương Trượng khai kinh cầu nguyện Quốc Thái Dân An. Sau thời tụng kinh đầu năm, đội lân cùng ông địa hòa chung với tiếng trống, tiếng phèn la thúc giục, đội lân múa từ từ tiến vào chánh điện. Bà con

đứng hai bên lối đi vỗ tay tán thưởng trao tặng lì xì cho đội lân, kể đến Hòa Thượng Phương Trượng ban lời chúc lành đầu năm, Hòa Thượng cùng Chư Tôn Đức chùa Viên Giác phát lộc cùng hồng bao cho bà con, đến 2 giờ sáng Mừng Một mới thưa khách dần dần có người phải ở lại luôn đêm để lễ bái cúng dường. Ước tính trong tối 30 đêm giao thừa và kế tiếp những ngày mừng một, mừng 2 ăl Tết có hơn mấy ngàn khách về viếng chùa mỗi ngày, nguyên ngày thứ hai sau ngày Tết tổ chức hăng năm tụng trọn bộ kinh Pháp Hoa.

Để phục vụ cho lượng khách về chùa đông như thế, đầu năm thỉnh lộc về nhà như hoa quả, các loại bánh mang tính chất đặc sản quê hương, bánh tét, bánh chưng, thì có gia đình Phật tử Đồng Pháp ở Varel cùng bà con Phật tử ở Aurich phát tâm cúng dường gởi về trên 1.000 cái. Các loại bánh da lợn, bánh xu xuê, bánh bò thì các gđ Nguyễn Minh Hải, gđ Nguyễn Minh Đức ở Delmenhorst + gđ chị Nguyễn thị Huệ, PT Đồng Chi ở Chi Hội PT Bermen phát tâm làm 4.000 cái ủng hộ, bánh bao chỉ, bánh ít trần bột lọc, các loại khác v.v... thì bác Năm Cà Mau, Pd Diệu Minh, cùng Phật tử Nguyên Tuệ phát tâm về chùa làm công quả trước 3 tuần, Anh Vũ các chị Hường, Hồng, bác Năm Hùng, PT Diệu Nghĩa, Diệu Ngọc, Huyền Ngọc cùng các Phật tử khác v.v... về chùa Viên Giác phụ làm, riêng giò chèo quẩy thì PT Thiện Sanh và Thiện Giáo phát tâm làm công quả, với số tiền phát hành bánh trong 3 ngày Tết thu được khoản trên 12 ngàn Euro, góp phần công đức cúng dường Tam Bảo.

Trong không khí tương bừng hân hoan mừng xuân Giáp Ngọ 2014 tại chùa Viên Giác Đức Quốc năm nay mọi người đón nhận một mùa xuân tràn đầy thương yêu và an lạc, đúng là: Mái chùa che chở hồn Dân Tộc, Nếp sống muôn đời của Tổ Tông.

Nguyễn Trí (NVT, 12.02.22014)

• Đoàn Từ Thiện Giáo Hội PGVNTN giúp đỡ cho những người tàn tật và trẻ mồ côi tại Việt Nam.

Sau cơn bão số 9 và số 10, miền Trung lại bị cơn bão số 11 Nari lại đến- cơn bão lớn nhất từ 28 năm nay, đã gây thiệt hại nặng nề cho dân chúng các tỉnh miền Trung. Trước những đau thương mất mát đó, Tổng Vụ Từ Thiện và Xã Hội Giáo Hội PGVNTN Âu Châu đã vận động kêu gọi những tấm lòng nhân ái cùng góp sức ủng hộ trong tinh thần "Thương người như thể thương thân". Nên Tổng Vụ đã tổ chức chuyến đi từ thiện vào ngày 28.02.2014 đã đến ủng hộ chùa Phú Quang Thành phố Tam Kỳ Tỉnh Quảng Nam, giúp 45 phần Quà và ủng hộ tịnh tài cho 45 gia đình người tàn tật neo đơn, mỗi gia đình nhận được 250.000\$00. Tổng cộng số tiền 12 triệu tiền VN. Tiếp đến Đoàn đến ủng hộ chùa Quang Minh 3

triệu đồng tiền VN để tu sửa chùa, ủng hộ tịnh tài và 50 phần quà cho cơ sở nuôi dưỡng trẻ mồ côi (Cô nhi) tổng cộng 9 triệu 500 ngàn đồng tiền VN. Ủng hộ cơ sở nuôi dưỡng trẻ mồ côi chùa Quang Châu Hòa Vang tịnh tài và 60 phần quà có 11 Sa Di Ni tổng số tiền là 10 triệu đồng tiền VN. Sau đó đến Trung Tâm nuôi dưỡng người tàn tật Thành Phố Hội An ủng hộ 5 chiếc xe lăn cho người tàn tật và 3 triệu cho bếp cơm từ thiện, giúp đỡ cho 111 người tàn tật 111 phần quà cùng với tịnh tài mỗi người được nhận 100 ngàn đồng tiền VN tổng số tiền 20 triệu đồng tiền VN. Ủng hộ chùa Phước Khánh Duy Xuyên Quảng Nam 23 triệu.

Đoàn từ thiện tiếp tục đến cứu trợ giúp đỡ cho người tàn tật và trẻ mồ côi tại các tỉnh phía bắc miền Trung tỉnh Quảng Bình, tỉnh Quảng Trị, Tỉnh Thừa Thiên Huế vào những ngày sắp đến.

Sau đây là một số hình ảnh Đoàn Từ Thiện Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu đã đến nơi để giúp đỡ bà con tàn tật nghèo khổ, và các trẻ em mồ côi đem lại một chút niềm vui và an lạc cho mọi người. Quý ân nhân tiếp tục phát tâm ủng hộ chương trình:

Tại Đức xin vui lòng gởi đến Ban Từ Thiện: Sparda Bank Tên: Sadra Nguyen, KT: 1632957, BLZ: 40060560 Münster.

Các nước Âu Châu gởi như sau Sparda Bank tên Sandra Nguyen KT 1632957 BLZ 40060560 BIC GENODEF 1S08 IBAN DE 18 4006 0560 0001 6329 57.

Tại Thụy Điển, Na Uy: Tịnh tài ủng hộ gởi đến Chùa Phật Quang, HANDELS BANK En. 6230359478468 HANDESS, IBAN SE 706 0000000 000359478468.

Ghi rõ mục từ thiện: Cứu trợ bão lụt. Giúp trẻ mồ côi, tật nguyền nghèo khổ, mổ mắt miễn phí, hay xe lăn người khuyết tật.

Nguyễn Trí (NVT)

*Đoàn Từ thiện GH/PGVNTN/AC,
Quảng Nam, 01.03.2014*

Thư mời tham dự

**Khóa Tu Học Phật Pháp Gia Đình Phật Tử
Việt Nam Đức Quốc tại chùa Viên Giác
từ 18.04.2014 - 21.04.2014**

Năm 2014 đánh dấu chặng đường 18 năm của Khóa Tu Học GDPT tại Đức. 18 năm liên tiếp, Chư Tôn Đức trong Chi Bộ Đức Quốc, Chư Tôn Đức được thỉnh mời trong Âu Châu, không ngừng gieo hạt giống Thiện trong Thanh Thiếu Nhi GDPT nói riêng, và giới trẻ tại Đức nói chung. Địa điểm tổ chức là chùa tổ Viên Giác, 18 năm qua không thay đổi. Thành phần Giảng Sư mỗi năm đều khác, tùy theo chương trình Phật Sự trong năm.

Đặc biệt năm nay, Hòa Thượng Phương Trượng chùa Viên Giác sẽ quan lâm đạo tràng, sau nhiều năm Phật sự tại Úc, Hoa Kỳ. Nếu không nhờ Hòa Thượng (HT) bảo trợ trong bước đầu, thì khóa học khó mà tiếp tục đến ngày nay. Có năm ngân quỹ của Khóa Học thiếu hụt, HT ân cần: „Các anh em Gia Đình Phật Tử cứ tiếp tục, nếu thiếu thì Thầy đắp vào”. Năm nay HT trở lại Khóa Học, đạo tràng không còn là 120 học viên mà trên 400, lớp học mở thêm từ 3 lớp thành 8 lớp học, học viên tu học chuyên cần, đều là hoa trái do công phu chăm sóc của HT từ bước đầu tiên.

Số lượng học viên mỗi năm mỗi tăng, mà thành phần Giảng Sư thì mỗi năm ít đi. Đây là lo ngại lớn nhất của các Huynh Trưởng trong ban tổ chức. Khóa học có thể thiếu sót điểm này hoặc điểm kia, nhưng không thể thiếu chất lượng tu học. Có năm giảng sư thiếu, Huynh Trưởng phải đứng ra thuyết trình. Trong hoàn cảnh khó khăn đó, ban tổ chức thỉnh được Thượng Tọa (TT) Hoằng Khai đến từ Na Uy. Năm nay TT cũng hoan hỷ đến với khóa học, theo sự thỉnh cầu của các học viên trong năm rồi.

Ngoài ra, thành phần Giảng Sư của mỗi năm vẫn có chư Tăng, Ni trong Chi Bộ Đức Quốc: Đại Đức Trụ trì chùa Viên Giác, ĐĐ. Thích Hạnh Giới (cũng là Thầy Cố Vấn Giáo Hạnh của GDPT), quý Tăng chúng chùa Viên Giác, quý chư Ni chùa Bảo Quang, chùa Linh Thú, Niệm Phật Đường Tam Bảo. Năm nay, Ni Sư Thích Nữ Minh Hiếu đến từ Freiburg, Tịnh Thất Bảo Thành cũng hoan hỷ hứa khả.

Trong tinh thần trách nhiệm chung, mỗi năm, ban điều hành khóa học sẽ do các Gia Đình Phật Tử tại Đức luân phiên đảm nhận. Năm nay, hai đơn vị GDPT Chánh Dũng - Nürnberg và GDPT Chánh Tín – München đứng ra điều hành công tác. Ban đời sống với trách nhiệm khá nặng, vừa lo chỗ ngủ cho mấy trăm học viên, vừa đôn đốc các ngành, đội sinh hoạt đúng giờ, chấp tác nghiêm chỉnh, mà vẫn giữ được bầu không khí tu học nhẹ nhàng. Các đề tài học của các bậc và những chi tiết liên quan đến khóa học xin vào trang nhà www.gdpt-ducquoc.de để theo dõi và tham khảo. Ngoài đề tài Phật Pháp theo các bậc Tu Học của GDPT,

* **Ngành Oanh:** có chương trình „Học Kinh có thưởng (bài Sám Phát Nguyện)“, do chư Tôn Đức hỏi bài, các em trả bài trước đại chúng. Kết quả cuộc thi năm rồi rất tốt đẹp, các em giỏi không ngờ. Các em cũng được tham gia Thời Huân Tu Tịnh Độ (chương trình riêng, ngắn gọn) và lễ Hoa Đăng do Thầy Hạnh Giới hướng dẫn. Bên cạnh đó là chương trình thể thao, thủ công, văn nghệ...

* **Ngành Thiếu:** có buổi nói chuyện của nhân viên cảnh sát, giúp nhận biết các cám dỗ xã hội: bạo động trên mạng, mobbing v.v... Bên cạnh đó là chương trình du ngoạn (tùy theo thời tiết), sinh hoạt đồ vui (năm nào cũng náo nhiệt), sinh hoạt tự trị ...

* **Ngành Thanh:** có thêm chương trình học Chuông Trống Bát Nhã, mỗi tối có các buổi trà đàm vừa trau dồi tiếng Việt, vừa kết thân trong tình Lam rất ấm cúng.

* **Lớp Phụ Huynh:** là lớp học rất đông, nên lớp học được chuyển từ thư viện, ra hội trường. Quý phụ huynh chấp tác trong bếp, được gần loa nghe giảng trực tiếp, Đề tài Lục Độ sẽ được tiếp tục, song song với các đề Phật pháp căn bản.

* **Huynh Trưởng:** cùng nghe giảng với lớp phụ huynh, ngoài ra có thêm những giờ trau dồi kiến thức Gia Đình Phật Tử, một buổi Lễ Thọ Cấp, đêm tâm tình 3 thế hệ Huynh Trưởng...

Để các học viên có sức khỏe tu học, các em trẻ tập ăn chay trong suốt khóa Tu, các Ban Bảo Trợ và quý phụ huynh được phân chia phụ bếp, làm các món ăn hợp khẩu. Bếp chính năm nay là chị Hà - phụ huynh trong GDPT Chánh Dũng. Chị sẽ đến trước một ngày để chuẩn bị, để khâu ẩm thực được chu đáo.

Đến ngày thứ ba của khóa học, các học viên „mới“ sẽ thấm nhuần với sự sinh hoạt của một Khóa Tu, thân và

tâm thuần thiện, cũng là thời điểm để phát tâm Quy Y Tam Bảo, vào sáng Chủ Nhật. Năm rồi, nhờ Hội Phật Tử, các Chi Hội giới thiệu, số học viên trẻ về tham dự rất đông, một số các em biết và đến sinh hoạt với GDPT qua Trại Thanh Thiếu Niên, nên hơn 40 học viên Quy Y Tam Bảo, một thành quả vô cùng tốt đẹp.

Thông tin Khóa Học:

Văn tập: Chiều thứ Năm 17.04.2014

Khai Giảng: Sáng thứ Sáu 18.04.2014

Bế Giảng: Trưa thứ Hai 21.04.2014

Lệ Phí: Oanh vũ 10€, Thanh & Thiếu & Phụ huynh 20€

Liên Lạc: Văn Phòng Ban Hướng Dẫn GDPT Việt Nam tại Đức Quốc.

email: BTVDucQuoc@gmx.de

Trân trọng kính mời quý đạo hữu, quý phụ huynh, các bạn trẻ và Lam Viên khắp nơi về tham dự 4 ngày tu học trên.

Nam Mô Thường Tinh Tấn Bồ Tát Ma Ha Tát,

Ban tổ chức Khóa Tu Học kỳ 18,

Ban Hướng Dẫn GDPT Việt Nam tại Đức.

Câu chuyện cái tơ

• **Nguyễn Hạnh HTD**

(Tiếp theo trang 41)

Ngày nay, sau nửa trái đất xa xôi vạn dặm, sau nửa thế kỷ dài, cô bé với chiếc tơ cá đứng dưới gốc cây phượng già trong sân trường ngày xưa vẫn còn quanh quẩn với bao hàng cây phượng vĩ đang cố nở hoa trên xứ người (nhóm Phượng Vỹ - Houston) gửi mền thương theo từng cánh hoa học trò đang bay về quê cũ, mong biến thành những chiếc nón, chiếc tơ đến với những đồng nghiệp đang còn cơ cực trong những lúc nắng lửa mưa dầm.

Chiếc tơ hoài niệm mà thương,

Cho nhau ấm áp để vương nhớ hoài!

Còn chiếc áo tơ thật sự qua bao thế hệ đã phai pha theo đà tiến hóa. Nó cũng cùng chung số phận như "Ông Đồ" qua bài thơ nổi tiếng của Vũ Đình Liên:

....

Ông Đồ vẫn ngồi đó,

Bên đường không ai hay.

...

Đã đi vào quên lãng. Nhưng chiếc áo tơ của một thời thể hiện nếp sống sinh hoạt của người dân Việt xưa trong bối cảnh còn lạc hậu, nông nghiệp là chính. Tuy vị trí của nó không sâu đậm như chiếc áo dài quốc hồn, quốc túy hay chiếc nón lá vẫn còn tồn tại đến bây giờ nhưng nó cũng là một hình ảnh rất gần gũi, thân thương của người dân nghèo và bần bạc đậm nét quê hương.

Rất tiếc còn lại chẳng chỉ là trong ký ức!!

Viết để nhớ lại những ngày ấu thơ

Tháng 2/2014

in sinh hoạt cộng đồng

• Đại Nguyên phụ trách

THÔNG BÁO Kỷ niệm 35 năm ngày con tàu CAP ANAMUR ra khơi cứu người vượt biển

Kính thưa quý vị và các bạn,

Cách đây 35 năm – **ngày 09.8.1979** – ngày con tàu nhân đạo CAP ANAMUR xuất phát trực chỉ biển Đông để cứu vớt thuyền nhân Việt Nam trốn chạy nạn CS. Từ 1979 đến 1986, các con tàu CAP ANAMUR đã cứu vớt được 11.300 thuyền nhân tỵ nạn Việt Nam, đại đa số hiện đang sống ổn định và thành công trên nước Đức.

Một ĐẠI HỘI CAP ANAMUR sẽ được tổ chức để mừng ngày lịch sử này, đồng thời nói lên lý do sự hiện diện và thành công vượt bậc của người Việt tỵ nạn tại CHLB Đức nói riêng và toàn Âu Châu nói chung.

Từ trước đến nay, các Đại Hội CAP ANAMUR đều được tổ chức tại Troisdorf, quê hương của Ts. Rupert Neudeck, người sáng lập Ủy Ban CAP ANAMUR và GRÜNHELME. Năm nay, lần đầu tiên Đại Hội sẽ được tổ chức tại hải cảng Hamburg, nơi xuất phát và trở về của các con tàu CAP ANAMUR và cũng là nơi có Tượng Đài Thuyền Nhân Tỵ Nạn CS đã được khánh thành vào ngày 12.9.2009.

Ban Tổ Chức, gồm Ủy Ban CAP ANAMUR e.V./ GRÜNHELME e.V. và HỘI NGƯỜI VIỆT TỶ NẠN CS HAMBURG e.V., sẽ tổ chức ĐẠI HỘI CAP ANAMUR vào **ngày 09.8.2014** tại cảng Hamburg, ngay trước Tượng Đài Tỵ Nạn. Đây là dịp người Việt TNCS chúng ta biểu lộ lòng biết ơn sâu xa đến Ts. Rupert Neudeck và chính quyền cũng như nhân dân Đức đã cứu sống, đùm bọc, giúp đỡ chúng ta có được một cuộc sống thành công hiện nay trong Tự Do, Dân Chủ, Nhân Bản và Nhân Quyền.

Cũng như những lần trước, ĐẠI HỘI CAP ANAMUR năm nay sẽ có sự hiện diện của nhiều quan khách nổi tiếng tại Đức và các chính trị gia cao cấp trong chính quyền trung ương và nhiều tiểu bang. Chương trình chi tiết sẽ được thông báo trong ngày gần đây.

Ngoài ra, để góp phần vào chi phí tổ chức ngày Đại Hội tri ân những ân nhân đã cứu sống chúng ta trên biển cả cũng như đã cứu mang chúng ta trong quá trình 35

năm; chúng tôi chân thành kêu gọi quý vị đóng góp ít nhiều vào chi phí tổ chức. Sự ủng hộ xin chuyển vào Trương Mục của Hội Người Việt TNCS Hamburg như sau:

**VEREIN DER VIETNAMESISCHEN FLÜCHTLINGE
IN HAMBURG e.V.**

IBAN : DE75 2005 0550 1088 2109 33

BIC : HASPDEHHXXX

Verwendungszweck : Cap Anamur

Xin cảm ơn quý vị và xin ghi nhớ: **Đại Hội CAP ANAMUR ngày 09 tháng 8 năm 2014 tại Hamburg.**

Trân trọng

Thay mặt Ban Tổ Chức:

Nguyễn Hữu Huân

Ủy Ban CAP ANAMUR e.V. và GRÜNHELME e.V.

email: nguyenhh@gmx.net

Tel.: 0163/733 9348

Lê Ngọc Tùng

HỘI NGƯỜI VIỆT TNCS HAMBURG e.V.

email: thuongquavietnam75@hotmail.com

Tel.: 0176/4814 7263

NGƯỜI VIỆT TẠI ĐỨC MỪNG XUÂN GIÁP NGỌ

Để bảo vệ và phát huy cội nguồn văn hóa Việt Nam, hàng năm mỗi dịp xuân về Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn khắp nơi trên thế giới đều tổ chức đón mừng năm mới nhớ về quê hương. Năm nay kỷ niệm 35 năm thuyền nhân Việt Nam định cư ở Đức, đời sống hội nhập tốt đẹp phần đông nhập tịch Đức, con cháu thành đạt như người bản xứ. Dù ở Đức mùa đông băng giá không có không khí vui xuân như bên quê nhà. Nhưng nơi nào có người tỵ nạn đều tổ chức văn nghệ Tết hướng về Việt Nam. Để tỏ lòng biết ơn chính phủ và nhân dân Đức, nhiều quan khách, đại diện chính quyền, đảng phái được mời tới tham dự Tết cổ truyền của dân tộc Việt. chúng tôi lược thuật các bài mừng xuân của một số địa phương và hình ảnh để độc giả cùng chia sẻ niềm vui chung.

• München tổ chức Tết ngày 01.2.2014 (Mùng 2 TẾT)

Từ 16 giờ ngày 01.02.2014 Cộng Đồng Người Việt Tự Do München-Bayern đã tổ chức mừng xuân Giáp Ngọ tại hội trường nhỏ của trung tâm Caritas München Nord. Rất nhiều quan khách Đức và thân hữu đã nhận nhíp về vui xuân.

16:30 Chào cờ Đức Việt hát quốc ca, tưởng niệm các bậc tiền nhân có công dựng nước và giữ nước, những anh linh, chiến sĩ vô danh, những người vượt biển, đường bộ bỏ mình khi đi tìm tự do. Ba vị bồ lão mặc áo dài khăn đóng dâng hương trên bàn thờ Tổ Quốc.

Đại diện chính quyền tham dự gồm có:

- Bà Beatrix Burkhardt CSU, Hội đồng Nghị viên đại diện Thị trưởng München.

- Bà Nürkhet Kivran, Chủ tịch Hội đồng cố vấn ngoại kiều München,

- Ông Hubert Schmitt, Giám đốc Trung tâm thiện nguyện Caritas, chi nhánh München Nord.

Ông Lê Hồng Đức, Phó chủ tịch Nội vụ đọc diễn văn khai mạc (song ngữ Việt-Đức)

Đại diện chính quyền lên phát biểu ý kiến chúc mừng năm mới...

Sau đó BTC mời ông Hubert Schmitt (Caritas) lên nhận sổ tiền của Cộng Đồng NVTDMB đã quyên góp giúp nạn nhân bão lụt ở Phi luật Tân. Năm 2013 Cộng Đồng cũng đã lạc quyên giúp cho nạn nhân ngập lụt tại Đức.

17 giờ Múa lân, đọc Sớ Táo quân do anh Lê Phi Bằng và Hà Hữu Dũng thực hiện thật vui nhộn với những nụ cười nở trên môi quan khách.

Các bản hợp ca „Ly rượu mừng - Triệu con tim” những liên khúc hấp dẫn, vui xuân hướng về quê nhà thật ấm áp tình người, dù thời tiết bên ngoài mùa đông giá lạnh.

BTC khoản đãi món ăn ngày TẾT, không thể thiếu bánh chưng, bánh tét củ kiệu dưa hành chỉ thiếu câu đối đỏ... (thức ăn, bánh đủ loại được một số thân hữu đóng góp). Chương trình văn nghệ kéo dài tới 22 giờ 30.

• Frankfurt tổ chức Tết thứ bảy 08.02.2014

Hội NVTN (Hội Người Việt Tỵ Nạn) tổ chức văn nghệ mừng Xuân Giáp Ngọ tại hội trường Titus Forum, Frankfurt/M. Được sự hỗ trợ tích cực của Đoàn Thanh Niên Việt Nam Tự Do Đức Quốc, Liên Đoàn Hướng Đạo Hùng Vương, Ca Đoàn Thánh Tâm, Nhóm Vũ Bình Minh thuộc đoàn TNVNTD ban văn nghệ của Hội NVTN tại Frankfurt và Hội NVTD tại Erbach/Odenwald.

18 giờ chào cờ, mặc niệm tri ân công đức tiền nhân, tưởng nhớ đến anh hùng đã hy sinh bảo vệ Tổ Quốc và nạn nhân đã gục ngã trên đường trốn thoát chế độ độc tài cộng sản.

Trong phần chào mừng quan khách Ban tổ chức cũng không quên tri ân vị ân nhân giàu lòng nhân đạo của cố Thị trưởng Frankfurt ông Dr. Walther Wallmann (cũng là cựu chủ tịch đảng CDU) các tổ chức từ thiện và nhân dân Đức đã thu nhận cứu mạng và giúp đỡ hơn

300 người Việt đầu tiên đến Frankfurt vào những năm 1979/1980.

Sau phần chào mừng và khai mạc của ban tổ chức, là phần phát biểu cảm tưởng của bà Verena Davis đại diện của đảng CDU trong cơ quan hội nhập ngoại kiều của Frankfurt bà chào mừng cộng đồng NVTN Xuân Giáp Ngọ, sau đó bà Jessica (đảng Grüne) đại diện cơ quan Đa Văn Hóa hội nhập phát biểu ý kiến. Ban tổ chức cũng tặng quà lưu niệm đến hai vị khách đại diện chính quyền. Phóng viên báo Frankfurter Rundschau và báo địa phương đến tham dự ghi âm, thu hình đăng bài tường thuật.

Đại diện các cơ quan & đảng phái đến tham dự như: bà Verena David (CDU) đại diện Ủy ban văn hóa và du lịch, tiến sĩ Johannes Harsche (CDU), Linh mục Hồ Quang Lâm thuộc dòng chúa Cứu Thế đến từ Paris, đại diện của các Tổ chức Hội đoàn như: CĐ NVTN tại Odenwald, phóng viên đài Việt Nam Hải Ngoại đến từ Stuttgart, nhóm thiện nguyện Dòng Chúa Cứu Thế đến từ Hamburg, Hội Cao Niên tại Frankfurt, rất nhiều đồng hương từ phương xa như Stuttgart, Bad Kreuznach, Aschaffenburg, Hanau, Mannheim, Giessen...

Chương trình văn nghệ hấp dẫn qua các tiết mục về: Lịch sử, ca vũ nhạc kịch theo chủ đề Xuân của những ban vũ và ca sĩ „cây nhà lá vườn” và các vùng phụ cận như: Odenwald, Wiesbaden, Ludwigshafen nhóm thanh niên nhảy Breakdance I MG Bornheim-Frankfurt, Liên Đoàn Hướng Đạo Hùng Vương đóng góp các mục đặc sắc: Sớ Táo Quân, hợp ca, múa lân... Hội Vovinam-Việt Võ Đạo biểu diễn võ thuật, nhóm vũ Bình Minh của Đoàn Thanh Niên Việt Nam Tự Do, ban vũ dân tộc của Hội NVTD tại Erbach/Odenwald, Ca đoàn Thánh Tâm với hợp ca nhạc phẩm „một ngày Việt Nam”. Vui xuân nhưng hướng lòng về quê hương. Ban nhạc của các anh Cao, Trí, Thông, Hùng, Phong, làm cho đêm văn nghệ sống động, phần xổ số Tombola với những phần thưởng giá trị.

Đêm văn nghệ mừng Xuân Giáp Ngọ rất thành công, hơn 1.500 Đồng hương 60% thuộc giới trẻ đến tham dự; đây là 1 niềm khích lệ lớn lao cho ban tổ chức, là niềm hãnh diện chung của cả cộng đồng Người Việt Tỵ nạn CS có được một thế hệ nối tiếp trong tương lai! Đêm văn nghệ, dạ vũ chấm dứt gần 1giờ sáng.

• Hội Người Việt TNCS Mönchengladbach mừng Xuân Giáp Ngọ:

Hội Người Việt TNCS tại Mönchengladbach đã tổ chức buổi lễ Mừng Xuân Giáp Ngọ vào ngày 08.02.2014.

18:30 Chào Quốc kỳ Việt-Đức và hát và Quốc ca, một phút mặc niệm nhớ đến các tiền nhân, những anh hùng tử sĩ đã hy sinh vì chính nghĩa tự do để bảo vệ quê hương tổ quốc. Tiếp đến là ba vị niệm hương cung kính trước bàn thờ Tổ Quốc, tiếp theo là đại diện liên tôn gồm:

- Lm. Nguyễn Chí Thiện dòng Phanxicô đại diện chào mừng quý quan khách bằng Đức ngữ.

- Mục Sư Huỳnh Văn Công.

- Cư Sĩ Lê công Tắc PGHH.

Hội trưởng Ông Nguyễn Văn Rị đọc diễn văn khai mạc, (cô Kim Ngân dịch sang tiếng Đức) đặc biệt cảm ơn chính phủ Đức đã nhân ái cứu vớt đồng bào Việt Nam trên biển đông và cho định cư Đức hơn 11.300 thuyền nhân.

- Tiến sĩ Neudeck không thể đến tham dự được đã gửi thư chúc mừng.

- Ông Phipliip Rösler cựu Chủ tịch đảng Tự Do FPD gửi thư chúc mừng.

- Bà Hannelore Thöng đốc tiểu bang NRW gửi thư chúc mừng.

- Ông Jäger Bộ trưởng nội vụ tiểu bang NRW gửi thư chúc mừng.

- Bà Bộ trưởng xã hội tiểu bang NRW gửi thư chúc mừng.

Với sự hiện diện những quan khách Đức:

- Ông DR. Günther Krings Thứ trưởng bộ nội vụ đảng CDU.

- Ông Claus Schäfer Thị trưởng thành phố Mönchengladbach.

- Bà Gülistan Yükel Nghị sĩ quốc hội SPD.

- Ông Hans Willi Körfger Nghị sĩ tiểu bang NRW.

- Ông Norbert Post Nghị sĩ tiểu bang NRW.

- Lm. quản xứ Johannes van de Vorst

- Lm. quản xứ Schicks

- Lm. Nguyễn Chí Thiện

- Mục sư Huỳnh Văn Công

- Cư sĩ Lê Công Tắc PGHH.

- Ông Bs. Trần Văn Tích, Chủ tịch và ông Trịnh Đỗ Tôn Vinh, Phó ngoại vụ Cộng đồng NV/TNCS liên bang Đức.

Cùng rất nhiều đại diện các đoàn thể cộng đồng:

- Ông Dr. Günther Krings Thứ trưởng Bộ nội vụ đảng CDU phát biểu chào mừng cộng đồng VNTNCS.

- Bà Gülistan Yükel Nghị sĩ quốc hội liên bang SPD cũng khen ngợi sự hội nhập tốt nhất của người Việt tỵ nạn CS. Bà cũng chúc mừng người Việt Nam một năm mới gặt hái thành công và may mắn. Các chính khách được giới thiệu về những hình ảnh đàn áp nhân quyền ở Việt Nam và những con thuyền được tàu Đức cứu vớt.

Ban nhạc Tình si đến từ Hòa Lan với các ca sĩ như Thy Hà, Huy Tài, Kiều Oanh, Hạt Sương Khua, Kim Thy, Thụy Vy v.v..., ban Văn Vũ Điểm Sáng đến từ Darmstadt. Đêm văn nghệ có phần lạc quyền giúp cho Phi Luật Tân, quan khách tham dự trên 1.000 người, các quầy phục vụ ăn uống đầy đủ cho đồng hương vui xuân, chương trình văn nghệ chấm dứt vào khoảng 24 giờ đêm.

Ngày 12.2 báo Stadt Spiegel đăng bài „Danke Mönchengladbach“ tường thuật rất có lợi cho Cộng Đồng Người Việt tỵ nạn CS.

• Xuân Tình Thương tại Hamburg

Vào lúc 16 giờ ngày 01.02.2014 tại hội trường Universität der Bundeswehr Hamburg Hội Người Việt TNCS Hamburg tổ chức Mừng Xuân Giáp Ngọ 2014 với chủ đề "Xuân Tình Thương".

Mở đầu chương trình lễ chào cờ Việt - Đức hát quốc ca, một phút mặc niệm để tưởng nhớ đến những chiến sĩ và đồng bào đã hy sinh cho lý tưởng Tự do và chính nghĩa Quốc Gia cũng như những đồng hương thiếu may mắn đã bỏ mình trên đường vượt biên, vượt biển đi tìm Tự Do. Các vị cao niên dâng hương lên bàn thờ Tổ Quốc.

Đại diện BTC ông Lê Ngọc Tùng đọc diễn văn chào mừng quan khách, tiếp theo nhóm thanh niên của Gia Đình Phật Tử Hamburg trình diễn múa lân gồm 4 con Lân đẹp, lớn nhỏ màu xanh, vàng, trắng cùng ông địa chào đón Xuân về.

Đêm văn nghệ Tết phong phú, chủ đề "Xuân Tình Thương" do các bạn trẻ tại Hamburg, các ca sĩ thuộc Gia Đình Phật Tử và Cộng Đoàn Công Giáo tại thành phố Hamburg & Vùng phụ cận trình diễn, hợp ca bài "Trả Lại Cho Dân, Hát Cho Việt Nam, Câu Chuyện Đầu Năm"... Ban nhạc sống "Cát Bụi" làm cho hội trường sống động hơn. Đặc biệt đó là màn "Thời Trang Của Bé" do các em thiếu nhi thuộc Cộng Đoàn Công Giáo Hamburg trình diễn gây sự chú ý và tán thưởng của mọi người.

Cũng như mọi năm, Ban Đại Diện Hội đã tuyên dương và tặng bằng khen cho các em có điểm học giỏi trong năm để khuyến khích các em đạt thành tích tốt đẹp trên con đường học vấn.

Các quầy bày bán thức ăn đượm mùi quê hương... món nhậu, cháo lòng do các thân hữu và mạnh thường quân hội viên, thân hữu, các đoàn thể đóng góp. Dù vui Xuân xứ người nhưng người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản không quên Tổ Quốc Việt Nam trước nguy cơ mất nước vào tay Tàu Cộng. Có thêm „Quầy hàng yểm trợ các nhà dân chủ tại VN“ để nói lên tấm lòng NVTNCS không quên các bạn trẻ đấu tranh đang là nạn nhân của nhà cầm quyền cộng sản tại Việt Nam, cũng như luôn cầu mong cho đất nước Việt Nam chúng ta sớm có Tự Do, Dân Chủ, Công Bằng và Bác Ái. Đặc biệt năm nay có quầy Thông Tin của Đại diện Dự Án Xây Dựng Viện Bảo Tàng Thuyền Nhân Ottawa của Liên Hội Người Việt TN tại Canada, nhằm phổ biến rộng rãi cho dự án quốc tế này trong mục đích lưu giữ lại tất cả những tài liệu, chứng tích của một giai đoạn lịch sử của hàng chục ngàn thuyền nhân cho con cháu Việt Nam mai hậu.

Hơn 750 người, đồng hương tham dự Tết tại Hamburg.

• Hội Người Việt tại Köln tổ chức Tết Đồng Đa

Köln, 25.02.2014 - Trong tinh thần bất khuất của dân tộc Việt Nam không chùn bước trước xâm lăng từ phương Bắc, Hội Người Việt TNCS tại Köln đã tổ chức Tết Đồng Đa tưởng niệm cuộc chiến thắng của vua Quang Trung!

"Giáp Ngọ tương bình chiến trống dậy

Đồng Đa thắng trận nở Hoa Xuân"

16:30 khai mạc chào cờ Đức Việt hát quốc ca bản xứ và VNCH rất hùng hồn, tiếp theo là phần dâng hương, ba người trong trang phục cổ truyền áo dài khăn đóng dâng hương lên bàn thờ Tổ Quốc; sau đó là phút mặc niệm cho các quân dân cán chính đã hy sinh, đồng bào bị sát hại tại Huế năm Tết Mậu Thân 1968 và các Chiến sĩ Hải Quân VNCH đã hy sinh trong trận hải chiến Hoàng Sa năm 1974.

Ông Hội trưởng ông Liêu Tuấn Tú đọc diễn văn chào mừng và giới thiệu đại diện chính quyền ông Axel Kaske, Phó chủ tịch đại diện đoàn của đảng SPD trong Hội Đồng thành phố Köln, bà Gonca Mucuk, thuộc đảng SPD, thành viên của Hội Đồng thành phố Köln, Ông bà Hayato Fujii, đại diện hội Atom-freie-Welt- "Sayonara Genpatsu" Düsseldorf.

Hội đoàn của Việt Nam: Bs Trần Văn Tích, Chủ tịch LHNVTN tại CHLB Đức, Ông Nguyễn Văn Rị, Chủ tịch hội NVTN tại Mönchengladbach, Ông Lê Trung Ứng, Chủ tịch hội NVTN tại Oldenwald, Võ-sư Vovimam Võ Tân Tiến đến từ Vương Quốc Bỉ, Võ sư Nguyễn văn Nhân (Ban Văn Vũ Điểm Sáng) đến từ Darmstadt, Ông Nguyễn Gia Phước, đại diện Gia Đình Phật Tử tại Neuss. Một số đồng hương đến từ các vùng phụ cận như Troisdorf, Bonn, Frankfurt, Aachen, Krefeld, Düsseldorf, Dortmund và có một số người phải trải qua một đoạn đường thật dài như Hannover, München...

Ông Axel Kaske Đại diện Đảng SPD phát biểu cảm tưởng: "Tôi thật không ngờ vì là lần đầu tiên tôi được đến với Cộng Đồng Việt Nam nhiều người như thế này, trải qua sự lập nghiệp khó khăn và hội nhập suôn sẻ vào xã hội Đức và qua cái Tết này giới trẻ không quên nguồn gốc của mình".

Ông Trần Văn Tích cũng chúc mừng Tết mọi người và cũng không quên nhắc nhở đến bốn phận của mọi người là hãy tranh đấu cho Dân Chủ.

Mở đầu chương trình văn nghệ thật tưng bừng là múa lân do võ sinh Vovinam đảm trách. Bản hợp ca Ly Rượu Mừng được vang lên trong bầu không khí vui tươi ngày Tết. Anh Hà Văn Tôn với bản nhạc "Quang Trung Nguyễn Huệ" hay "Quang Trung đại thắng quân Thanh", trên sân khấu cờ Vàng được phất lên bằng những điệu võ do một người trong nhóm Vovinam đảm trách, cờ thiêng tung bay với một giọng hát thật hào hùng lời ca hâm nóng tinh thần dân tộc:

"... Gò Đồng Đa còn vang danh muôn thuở

Người nước Nam cùng quyết noi gương đấng Anh Hùng..."

Chương trình văn nghệ với nhiều tiết mục hay, các màn múa quạt với bài "Em đi Chùa Hương", sớ Táo quân, hài kịch, biểu diễn võ thuật hợp ca, đơn ca, sáu câu vọng cổ, ngâm thơ... Để tưởng nhớ cổ nhạc sĩ Việt Dzũng các nhạc phẩm "Một chút quà cho quê hương, Lời Kinh đêm" cũng như nhạc phẩm "Việt Nam tôi đâu" của Việt Khang anh đang bị nhà cầm quyền CSVN cầm tù 4

năm. Những ca khúc trên gợi lên lòng yêu nước nhớ về quê hương.

Ban Văn Vũ điểm sáng với màn "Nhạc Vô Song đạo pháp" mặc áo dài tay cầm kiếm vừa vũ vừa múa võ lả lướt. Võ sinh Trung Chánh các bài quyền "Long Hồ Quyền Pháp- Tinh Hoa lưỡng nghị kiếm pháp" Vovinam.

Nhóm trẻ VJB trình diễn "áo dài thời trang" những tà áo dài thướt tha với các chàng trai trẻ sánh vai nhau cùng nhịp bước, quan khách đều khen ngợi thể hệ trẻ trưởng thành tại Đức còn giữ phong tục truyền thống Việt Nam.

• Rottenburg –Stuttgart 01.2.2014

Hội xuân Giáp Ngọ "Những Nẻo Đường Việt Nam" do "Giáo Xứ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam" tổ chức tại Krebsbachhalle Bodelshausen

11:15 Cầu nguyện cho Công lý và Hòa Bình Việt Nam

12:00 Thánh lễ cầu an cho Việt Nam

Hội chợ Xuân từ 14:00 đến 17:00

Đêm ca vũ nhạc kịch từ 17:00 đến 22:00, với sự cộng tác: Ban nhạc Cỏ Xanh, Ban lân Kim Hồ, Ban hợp ca Giáo xứ, Ban vũ Giáo xứ, Lớp Việt Ngữ Stuttgart và võ đường Hắc Long

Đặc biệt Giáo Xứ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam, hàng năm đều có thánh lễ cầu nguyện cho Việt Nam, dâng hương lên bàn thờ Tổ Quốc và chào cờ Đức-Việt. Buồn thay các giáo xứ khác bỏ quên việc này!

• Mannheim-Neustheim 02.2.2014

Cộng đoàn Công giáo Mannheim và vùng phụ cận mừng Xuân Giáp Ngọ và chào đón tân Linh mục tuyên úy Dominik Trần Mạnh Nam. Buổi mừng Xuân đầy hương vị Tết với bánh chưng, củ kiệu, mứt đậu phộng, mứt dừa... cùng các món ăn, bánh, chè... Trước khi chấm dứt, Linh mục Trần Mạnh Nam lì xì cho các em thiếu nhi những phong bì đỏ... Thay mặt ban đại diện cộng đoàn anh Hồ Hoàng Tinô cùng LM tuyên úy tặng mỗi gia đình một chiếc bánh chưng.

• Hội Tết (Tet Festival) tại Berlin:

(Berlin, 15 - 16.02.2014) - Cộng đồng người Việt TNCS tại Berlin mừng Tết Nguyên Đán tại trung tâm FEZ-Berlin (Kinder-, Jugend- und Familienzentrum). Các bạn trẻ đã góp phần tích cực trong múa lân, điều khiển chương trình, văn nghệ, những điệu múa nhẹ nhàng duyên dáng đã để lại một ghi nhớ sâu đậm nền văn hóa Việt trong lòng người bản xứ.

Tết Nguyên Đán và Hội Chợ năm 2014 đã được tổ chức vào hai ngày 15 và 16.02.2014 trong khuôn viên của FEZ-Berlin rộng 13.000 mét vuông do chính Trung Tâm FEZ và Hội "Danke-Deutschland" tổ chức.

• Triển Lãm "Tình Xuân" Thành Công Rực Rỡ

Buổi triển lãm "Sắc Màu Hoa Sĩ Việt Nam # 14" do trang báo điện tử "hoasivietnam.com" tổ chức, có sự góp mặt của Hội Hoa Sĩ Việt Nam Hải Ngoại, Hội Hoa Sĩ Oregon, nhóm họa sĩ tại Bắc California và những họa sĩ ở phương xa đã cùng trình làng tranh của mình trong buổi triển lãm mang tên "Tình Xuân" tại quận Cam trong ba ngày 21-22-23 tháng Hai / 2014 ở hội trường VNCR kết quả thành công mỹ mãn, mang tính cách độc đáo bởi nhiều họa sĩ hay quan khách tham dự đã ôm nhau mà thốt nên rằng: "Cả mấy chục năm dài mới có dịp gặp lại nhau"...

Phải, theo sự tìm hiểu của người viết, có người hai ba chục năm mới gặp, mà cũng có người năm mươi năm mới thấy lại mặt nhau.

Chương trình được Ban Tổ Chức chia ra làm hai phần: Thứ sáu 21 là ngày treo tranh, buổi tối dành cho các họa sĩ tham gia một buổi ăn tối gặp gỡ chuyện trò trao đổi giữa các họa sĩ với nhau. Thứ bảy lúc 11 giờ khai mạc phòng tranh. Trong phần mở đầu, đại diện Ban Tổ Chức họa sĩ Cát Đơn Sa đã gửi lời chào thân ái đến các vị quan khách và giới thiệu những nhân vật tham dự và danh tánh 27 họa sĩ cộng tác. Sau đó là phần nói chuyện của Giáo sư Nguyễn Xuân Vinh, Nhạc Sĩ Lê Văn Khoa, Họa sĩ tiền bối Trương Thị Thịnh tốt nghiệp thủ khoa khóa 1 đầu tiên của trường Cao Đẳng Mỹ Thuật Sài Gòn, họa sĩ Lê Văn Hưởng Hội Trưởng Hội Hoa Sĩ OR, và Hội Trưởng Hội Hoa Sĩ VN Hải Ngoại ViVi có lời đáp từ...

Rất nhiều bạn bè thân hữu và các khuôn mặt tên tuổi trong Cộng Đồng cùng giới truyền thông đã ghé thăm phòng tranh, phỏng vấn các họa sĩ hiện diện, cũng như bạn bè thân hữu của các họa sĩ ra vào tấp nập, đông đảo.

Tiếp theo là phần tiệc trà thân mật, trong lúc quan khách đi thưởng lãm tranh được treo rất nhiều chung quanh phòng. Ngày thứ bảy vào khoảng 2 giờ chiều, các họa sĩ bắt đầu vẽ lên một tấm tranh lớn chung trên sân khấu, mỗi họa sĩ một nét, có đề tên của mình để kỷ niệm ngày 27 họa sĩ gặp gỡ cùng triển lãm chung một phòng tranh tại Quận Cam, nơi được mệnh danh là thủ phủ của người Việt tỵ nạn. Qua ngày hôm sau chủ nhật 23, bức tranh đã hoàn thành với nhiều phong cảnh trên tranh... vài khán giả đã thốt lên rằng: Đây là một bức tranh tài liệu hiếm quý cho lịch sử hội họa ngày sau.

Dịp này họa sĩ Cát Đơn Sa ngỏ lời cảm ơn các cơ sở truyền thông báo chí, TV đã giúp phổ biến tin tức Triển lãm đến quý độc giả, khán giả của báo, đài trước và sau buổi triển lãm... cũng như các thân hữu bạn bè đã giúp đỡ, ủng hộ khi đến thăm viếng phòng tranh.

Các họa sĩ phương xa muốn biết thêm chi tiết về các cuộc triển lãm "Sắc Màu Hoa Sĩ Việt Nam", vui lòng xem trang web www.hoasivietnam.com đổi mới ngày 15 hàng tháng, hay email: hoasivietnam@gmail.com
Tel: (909) 856-7784

THÔNG BÁO

Gia đình tàu Ville Pluton tổ chức họp mặt 25 Năm

Lünen, ngày 25.02.2014

Ban tổ chức Familie Ville de Pluton tại Đức Quốc

Trân trọng kính mời:

Quý vị Chúc Sắc các Tôn Giáo,

Quý Bậc Trưởng Thượng,

Quý Hội đoàn, Đoàn thể, và Quý Đồng hương,

Nhân dịp kỷ niệm 25 năm ngày vượt biển, gồm thuyền 78 Hậu Giang và thuyền 42 Phú Yên, đã được tàu buôn CMA HAMBURG (GERMANY) có tên là **Ville de Pluton** do vị thuyền trưởng Helmut Lorenz cùng thủy thủ đoàn cứu thoát cảnh chết nơi biển cả mệnh mông vào tháng 5.1989, và từ lúc đó tất cả đã được định cư khắp nơi trên các đất nước tự do.

Vì vậy, lần đầu vào năm 2011 chúng tôi quyết định thành lập Ban tổ chức và lấy danh xưng là „**Familie Ville de Pluton**“ để làm lễ kỷ niệm, tri ân đến thuyền trưởng Helmut Lorenz, thủy thủ, nhân dân và chính quyền Đức tại Seligenstadt/Frankfurt am Main.

Và đặc biệt lần này, đúng 25 năm, buổi lễ kỷ niệm Ngày Hội Ngộ và Tri Ân sẽ được tổ chức:

vào lúc 16:00 ngày 21.06.2014

tại hội trường: Langestr. 83

44532 Lünen Germany

Sự hiện diện của quý vị sẽ là niềm khích lệ lớn lao đặc biệt cho Familie Ville de Pluton, đồng thời cũng nói lên tình đoàn kết người Việt Nam tỵ nạn nói chung trước những vị ân nhân của chúng tôi và cũng là dịp cảm ơn nhân dân, chính quyền Đức đã cứu mang chúng ta.

Trân Trọng

TM: Ban Tổ Chức

Trưởng Ban: Vũ Đức Thắng

Liên lạc:

- Anh Vũ Đức Thắng (Trưởng Ban), Tel: 02306- 9128627 hay Handy: 01578869820

- Anh Phạm Văn Thịnh (Tổng thư ký), Tel: 02306- 8562277 hoặc 02306-928422 từ 11:30-21:00

Lưu ý: để thuận tiện cho việc sắp xếp, xin quý vị liên lạc với BTC để biết thêm chi tiết

Quý vị muốn ngủ lại đêm ở hội trường nhớ mang theo túi ngủ

Những ai muốn ngủ ở khách sạn xin vui lòng liên lạc trước 4 tuần với anh Phạm Văn Thịnh

THƯ MỜI

Hội Ngộ Bodensee - Đêm Văn Nghệ

"Thương Về Miền Trung"

do một nhóm Đồng hương Miền Trung và Thân hữu tổ chức

Trân trọng kính mời:

- Quý Đại Diện Tôn Giáo, Quý Đoàn Thể, Quý Cơ Quan Truyền Thông

- Quý Đồng Hương

- Quý Thân hữu người Huế và Miền Trung Việt Nam khắp nơi

- Quý Anh Chị Em thuyền nhân cùng đi chung trên một con tàu trên đường vượt biển: Ville de Pluton, Tokio Express, Cap Anamur, Qui Nhơn, Nha Trang, Vũng Tàu, Rạch Giá, Kiên Giang, Phan Rang, Phan Thiết...

- Quý Anh Chị Em đã cùng nhau sống chung trong các trại tỵ nạn: tại Mã Lai, Nam Dương, Thái Lan, Phi Luật Tân..., trại chuyển tiếp đến tham dự:

*** Hội Ngộ Bodensee**

Thời gian: thứ bảy 14.06.2014 từ 15giờ - 24giờ

- Tâm tình người dân Miền Trung đến từ Úc Châu: Thi sĩ Hoàng Phong Linh Võ Đại Tôn với đề tài "Nước Trôi Mồ Mẹ" từ 15:00 giờ - 16:30 giờ

- Đêm Văn Nghệ "Thương Về Miền Trung" từ 18:00 giờ đến 24:00 giờ (Vào cửa tự do).

*** Họp mặt Hội Ái Hữu Người Việt TN Miền Trung
Chủ Nhật 15.06.2014 từ 09 giờ - 14 giờ**

**Địa điểm: Hội trường Eschach
Kehlstrasse 88214 Ravensburg**

- Để cùng nhau ôn lại những kỷ niệm vui buồn trong quãng đời lưu vong trên quê người.

- Để thưởng thức một chương trình văn nghệ thật đặc sắc, đầy tình tự quê hương, dân tộc qua sự đóng góp thiện nguyện của những ca sĩ, nghệ sĩ, nhạc sĩ được đồng hương khắp nơi mến chuộng.

- Để có niềm vui, hồi hộp qua màn xổ số Tombola với những ca khúc vui nhộn và những lô trúng giá trị.

- Để cùng nhau thưởng thức những món ăn chay mặn Miền Trung như: "Bún Bò Mụ Rớt", "Bánh Bèo Ngự Bình", "Cơm Âm Phủ", "Mì Quảng Hội An", "Chè Bắp, Cồn Hến" v.v... do chính những phụ nữ miền trung và thân hữu thực hiện.

Để giúp cho buổi tổ chức được kết quả tốt đẹp, kính xin quý Hội Đoàn, quý đồng hương bớt chút thì giờ quý báu đến tham dự cũng như vui lòng phổ biến rộng rãi thơ mời này, chân thành cảm ơn quý vị.

Trân trọng kính mời

Thay mặt Ban Tổ Chức

- Phạm Thị Bích Thủy - Handy: +49 (0)152 21653932

- Lê Trung Ưng - Tel: +49 (0)6062 608832

- Lê Huế: +49 (0)171 1766423

hoặc: +49 (0)751 32185

Email: hoingobodensee2014@hotmail.com

TIN CỨU TRỢ TPB/QLVNCH ĐỨC QUỐC

Chương trình cứu trợ TPB/QLVNCH vẫn được quý đồng hương tiếp tục ủng hộ. Kể từ cuối năm đến giữa tháng 3 năm nay Hội đã nhận được sự ủng hộ như sau:

Tiền ủng hộ gửi qua CH Ngô Văn Phát: Đàm Quang Ánh Mosbach 100€. Nguyễn Công Cường Willhelmshaven 130€. Hoàng Thị Ngọc Bích Dillingen 50€. Vũ Bá Kiềm Finland 30€. GD Thiện Đức 100 US. Ấn danh Pháp 50€. Lữ Trung Cang Barntrup 50€. Nguyễn Tấn Tài Burgwedel 10€. Tổng cộng **420€ và 100 US.**

Gửi qua CH Hoàng Tôn Long: Ngọc Tuấn Nguyễn LQ 2/2013: 100€. Bích Quyên Nguyễn (tháng 10.11.12-01.02.03): 180€. Ngọc Tuấn Nguyễn (tháng 2) 50€. Bùi Thế Sơn 20€. Tổng cộng **350€.**

Tiền ủng hộ TPB đã tổng kết đăng báo Viên Giác số 198 tháng 12/2013 còn tồn quỹ là: **5413,97€**

Nhân dịp Tết Nguyên Đán Hội đã gửi về làm quà cho TPB 50 hồ sơ (+một vị Ân Nhân ở Frankfurt ủng hộ 10 HS là 550€) = 60 Hồ Sơ. Được phân phối người gửi như sau: Anh Long nhận gửi 10 HS, Anh Huyền gửi 20 HS và Cô Thủy nhận gửi 30 HS.

Danh Sách Đặc Biệt Số 4/14. Ban tổ chức "Một Ngày Việt Nam" yêu cầu muốn được kiểm soát và giúp đỡ. 1)-Trần Bính -2)- Lê Văn Bi - 3)- Lê Nguyên Tiên (mù) 4)-Phạm Văn Chi -5)- Đào Văn Diệu (không liên lạc được). 6) Phạm Văn Chiến - 7)- Vũ Quý Phi - 8)-Kim Anh- 9)-Bùi Văn Oanh- 10)-Bùi Văn Thiệt-.

Danh Sách Đặc Biệt Số 5-14. (Thế theo yêu cầu của một số Ân Nhân đã ủng hộ lâu nay) 1)-Nguyễn Văn Kiệt- 2)- Thái Văn Tuấn- 3)-Võ Văn Độ. 4)-Trần Xuân Sơn- 5)-Trần Châu Quảng- 6)-Ngô Quang Phước- 7)-Ngô Thời. 8)-Mai Đình Anh- 9)- Đoàn Điển- 10)-Trịnh Chót.

Ghi chú: Danh sách số 4/14, (Huyền gửi qua Cty Hoa Lê đã có thư hồi báo): TPB số 5 Đào Văn Diệu và Danh sách số 5/14, TPB số 1 Nguyễn Văn Kiệt, số 2 Thái Văn Tuấn và số 10 Đoàn Điển chưa tìm ra địa chỉ, sẽ tiếp tục tìm kiếm. Số còn lại đã nhận được tiền và có thư hồi báo gửi về cho Hội.

Danh Sách TPB Huế Số 6/14. (do anh Hoàng Tôn Long gửi qua Cty Hoa Lê, đã có thư hồi báo. Ngoài trừ TPB số 3 chưa tìm ra địa chỉ. Tiếp tục tìm kiếm) 1)-Lê Quang Nhinh. 2)-Châu Khắc Xuân. 3)-Trương Văn Mãi. 4)-Trần Bài. 5)-Hồ Hữu Mùi. 6)-Nguyễn Văn Mậu. 7)-Trần Chấn. 8)-Hồ Đẩu 9)-Lại Kế. 10)-Hồ Hà.

Tổng cộng tiền chi trả cho 60 Hồ Sơ là: 3.150 €

Tiền tồn quỹ tính đến 15 tháng 03 năm 2014 là:

5413,97 + 550€ + 420€ + 350€ + 100US = 6.733,97+100US - 3.150€ = **3.583,97€ + 100US.**

Số tiền còn lại Hội sẽ thiết lập Hồ Sơ và gửi về giúp TPB trong đợt sắp tới. Thay mặt Hội Cứu Trợ TPB. QL.VNCH Đức Quốc xin chân thành cảm tạ Quý Ân Nhân luôn nghĩ đến và chia sẻ với các nạn nhân chiến cuộc, đang còn kéo lê cuộc sống vô cùng khốn khổ tại quê nhà. Đồng thời cầu xin quý đồng hương tiếp tục ủng hộ hầu an ủi và đem lại cho anh em TPB niềm vui trong những ngày tháng cuối đời bất hạnh.

TM. Hội Cứu Trợ TPB.QLVNCH

Thư Ký: Trần Văn Huyền.

TÌM BẠN

Em là PHAN KIM LOAN, trước kia em đi lao động ở Đông Đức sau được tỵ nạn ở Tây Đức, cư ngụ tại Gerberei Strasse gần Bahnhof Erlangen. Năm 1993 phải qua Mỹ sống với gia đình ở Pennsylvania; hiện nay ở địa chỉ: 5261 Joung St. Apt. 4, Sacramento, CA 92824 - USA.

Em muốn tìm lại các bạn cũ là: vợ chồng anh Thái, chị Huệ Trần, bé Thanh Tâm (Đỗ), chị Phượng, chị Năm, chị Báu, Xuân, anh Triệu, anh Đoàn và Căn ở Stuttgart.

Lúc em rời Erlangen để đi Mỹ có Anh Thái tiễn em ra phi trường. Anh Thái trước làm việc cho nhà hàng Việt Nam, sau làm việc ở Khách sạn Đức, anh có rất nhiều bạn bè. Hy vọng bạn bè của anh Thái giúp em tìm ra anh Thái và Chị Huệ cùng các anh chị kể trên.

Mong các anh chị khi đọc được tin này xin liên lạc với em ở địa chỉ trên. Em rất mong và xin chân thành cảm tạ. ■

Tin nước Đức

● Lê Ngọc Châu phụ trách

* Khó thoát khỏi sở thuế - Ngay cả người về hưu cũng phải đóng thuế

DPA - 06.3.2014: Trước đây khi người ta đã từ giã cuộc sống làm việc, hoàn toàn có sự yên tĩnh không liên quan gì đến sở thuế. Những ngày đó nay đã qua rồi!. Số người về hưu phải nộp tờ khai thuế tăng dần.

Lương hưu, bảo hiểm nhân thọ, tiền lãi gửi từ trường mục tiết kiệm ở ngân hàng, tiền cho thuê nhà - rất nhiều người về hưu hiện đang gặt hái những gì mình đã gieo trong cuộc đời nghề nghiệp của mình. Bây giờ thì cơ quan thuế cũng quan tâm đến các lợi tức kể trên. Điều này bắt đầu với lương hưu theo luật định. Ông Dirk von der Heide của Quỹ hưu trí Đức nói: "Một phần của lương hưu được coi là thu nhập sẽ bị đóng thuế". Phần này bao nhiêu thì tùy thuộc vào năm tuổi bắt đầu nghỉ hưu.

Von der Heide giải thích: "Ai đã về hưu vào năm 2005 hoặc đã được nghỉ hưu rồi thì 50% lương hưu của ông bị đánh thuế!". Yếu tố quyết định là tổng lương hưu hàng năm chưa trừ thuế, tức là số tiền thanh toán cộng với đóng góp riêng cho bảo hiểm sức khỏe và chăm sóc điều dưỡng. Phần còn lại của người hưởng hưu "được xem như trợ cấp không bị khấu trừ thuế và có giá trị căn bản dành cho cuộc sống". Nhưng tất cả lương hưu được tăng trong tương lai thì sẽ bị đánh thuế.

Từ năm 2006, tỷ lệ phải chịu thuế cho mỗi năm của người về hưu tăng lên hai điểm phần trăm. Theo các chuyên gia hưu bổng thì nguyên tắc này không chỉ áp dụng cho lương hưu tuổi già, mà còn cho lương hưu vì khả năng làm việc giảm nhẹ, hưu cho người thừa kế và cho lương hưu theo kiểu mẫu Ruerup. Ngược lại, lương hưu theo kiểu mẫu Riester bị đánh thuế hoàn toàn.

Isabel Klocke từ Hiệp hội Người nộp thuế cho biết thêm: "Ngược lại, hưu trí từ tiền trợ cấp bổ sung hoặc hưu trí tư nhân sẽ được tính theo thuế phần thu nhập". Bao nhiêu thì còn phụ thuộc vào tuổi bắt đầu nghỉ hưu và trong khoảng từ 22% (60 tuổi) và 18% (65 tuổi).

Điều này không có nghĩa là mỗi người hưởng trợ cấp phải nộp tờ khai thuế. Markus của Hiệp hội các câu lạc bộ Đức giúp khai thuế (NVL) cho biết: "Nếu phần chịu thuế của tất cả lương hưu dưới mức cơ bản 8.130 € hiện nay thì việc khai thuế không cần thiết". Tuy nhiên, những ai có được thêm thu nhập nhiều hơn thì cũng phải đưa vào các tính toán.

Bổng lộc phụ trội vào năm 2013 đến một giới hạn là 410 € mỗi năm được miễn thuế. Nếu có thu nhập hoa lợi tư bản (Kapitalertrag), cơ quan thuế có quyền khấu trừ thuế 25% cộng với phụ phí "tài trợ đoàn kết" và có thể trả thêm thuế nhà thờ. Tuy nhiên, lợi ích thu nhập được miễn thuế nếu không vượt quá 801 € / tháng cho người độc thân và 1.602 € cho các cặp vợ chồng.

Ai chỉ nhận được một khoản hưu bổng nhỏ, nhưng có thu nhập đầu tư cao hơn mức tiền ấn định kể trên có thể xin cấp cho một giấy chứng nhận không phải đánh thuế của cơ quan thuế và trưng bày giấy chứng nhận cho các ngân hàng. Qua đó sẽ không bị khấu trừ thuế và người về hưu có thể thu thập tiền lãi hay lợi nhuận từ cổ phiếu và được miễn thuế.

Nhưng ngay cả khi thu nhập của họ vượt quá ấn định để được miễn thuế, người về hưu vẫn có thể không bị bắt buộc phải đóng thuế thu nhập. Đặc biệt là trong trường hợp người cao tuổi thường rơi vào tình trạng phải trả chi phí y tế hay tương tự, được cơ quan thuế công nhận như các chi phí đặc biệt hoặc những gánh nặng bất thường. Isabel Klocke từ Hiệp hội Người nộp thuế giải thích: "Chi phí hạn chế đặc biệt được khấu trừ khi khai thuế là những đóng góp cơ bản cho sức khỏe và chăm sóc điều dưỡng, tùy trường hợp đóng góp bảo hiểm tư nhân cũng được sở thuế lưu ý đến!".

Theo nguyên tắc, cơ quan thuế công nhận tiền lạc quyên (Spenden) và thuế trả cho nhà thờ không giới hạn về số lượng. Trong số các "gánh nặng khác thường" mà chủ yếu là chi phí y tế không được quỹ bảo hiểm nhận trả, ví dụ như thanh toán cho răng giả, hỗ trợ cho nhận quan và thuốc men. Tuy nhiên sẽ chỉ được công nhận trong phạm vi họ vượt quá "số tiền hợp lý". Điều này còn phụ thuộc vào tổng số tiền thu nhập, tình trạng hôn nhân và số lượng trẻ em.

Chuyên gia Markus Deutsch của NVL cho biết thêm: "Bất kỳ ai có khuyết tật nghiêm trọng, có thể được chấp nhận khoảng tiền chung (Pauschbetrag) một lần". Tùy thuộc vào mức độ khuyết tật, mức tiền này nằm trong khoảng từ 310 đến 1.420 € một năm. Người tàn tật, mù hoặc bất lực, thậm chí có thể được pháp luật công nhận 3.700 €. Chi phí nhất định, chẳng hạn như chi phí đi dưỡng sức (Kur) tốt cho việc chữa bệnh hoặc tiền trả cho người giúp việc gia đình cao hơn mức ấn định có thể được khấu trừ.

* Cha mẹ được hưởng tiền trẻ con ngay cả đôi với con đã lập gia đình

Theo tòa án Tài Chánh Liên bang, ngay cả khi người bạn đời có lương bổng tốt: Tòa án tài chính liên bang (BFH) đã mang đến một điều may mắn bất ngờ cho cha mẹ có con trẻ trong lứa tuổi kết hôn: Họ cũng được hưởng tiền trẻ con (Kindergeld) nếu con của họ kết hôn với người có thu nhập cao, như Tòa án trong một án quyết được công bố tại Munich vào ngày thứ tư 23.01.2014. Trường hợp này được áp dụng khi con em dưới 25 tuổi và còn đang đi học nghề (Az III R 22/13).

BFH qua đó đã thay đổi luật áp dụng lâu đời. Cho đến nay, các bậc cha mẹ chỉ được những lợi ích nhà nước (tiền trẻ) nếu con của họ - ví dụ như một sinh viên lập gia đình- kiếm được ít hơn 8.004 € một năm và sự thu nhập thêm của người hôn phối không đủ để nuôi dưỡng con.

Theo án quyết hiện nay thì quyền được hưởng tiền trẻ con không bị loại trừ bởi vì vợ chồng theo pháp luật có nghĩa vụ ưu tiên trong việc nuôi dưỡng con cái. Ngoài ra, BFH cho biết cơ quan lập pháp vào năm 2012 đã bãi bỏ mức lương giới hạn ấn định cho trẻ em là 8.004 € mỗi năm mà từ đó không được nhận tiền trẻ !.

Như vậy, Tòa án phán quyết chống lại quy định phục vụ của Trung ương về việc quản lý ngân quỹ gia đình. Vì vậy, cha mẹ bây giờ có thể đòi trợ cấp nuôi con kể từ tháng 1 năm 2012 là 184 € mỗi tháng, ngay cả khi con của họ kết hôn với một "đối tác" (người bạn đời) có thu nhập cao.

*** Người Đức đặc biệt tin tưởng nhân viên cứu hỏa và y tá**

20.02.2012: Kết quả thăm dò ý kiến thì danh tiếng của các ngành hàng quốc tế thay đổi cực kỳ mạnh mẽ. Trước hết ngành nghề giúp đỡ được người Đức mến chuộng và tin tưởng nhiều! Dựa theo cuộc khảo sát của Hiệp hội GfK được công bố tại Nürnberg thì đầu bảng xếp hạng là nhân viên cứu hỏa với sự tin tưởng 97%. Kế tiếp là y tá và y công với 95%. Sau đó là phi công với 91% cũng như bác sĩ và dược sĩ (mỗi ngành 88 phần trăm).

Theo GfK cho việc điều tra họ đã phỏng vấn 28 ngàn người tiêu thụ và được tiến hành tại 25 quốc gia vào mùa thu năm ngoái. Trong khi sự tin tưởng dành cho các ngành nghề giúp đỡ là một hiện tượng quốc tế thì kết quả khảo sát các ngành nghề khác rất khác biệt.

Ngược lại, trong khi ngân hàng ở Ấn Độ được tin cậy rất cao với 88% thì ở Tây Ban Nha vô cùng thấp với 14%. Tương tự như vậy, sự thay đổi lớn có thể được tìm thấy trong ngành cảnh sát: Tại Đức, 81% người dân tin tưởng họ nhưng ở Kenya con số này chỉ có 25% mà thôi.

Hiệp hội GfK tự tuyên bố cho biết là một hiệp hội phi lợi nhuận hầu thúc đẩy nghiên cứu thị trường. GfK có khoảng 600 công ty và cá nhân trực thuộc.

Người Đức ít tin tưởng nhất là các chính trị gia của họ (15%) cũng như đại lý bảo hiểm (19%) và các chuyên gia quảng cáo (27%). Ngay cả các nhà báo (37%), ngân hàng (39%) và cầu thủ đá banh chuyên nghiệp và các vận động viên (cũng 39 %) không được dân chúng Đức tin tưởng cho lắm. Theo Hội GfK chỉ có Thị trưởng thành phố là một ngoại lệ trong số các chính trị gia: ít nhất là có 55% tin tưởng vào những vị Thị trưởng. Qua đó, họ chiếm bảng tốt hơn so với các nhà doanh nghiệp (51%) .

*** Gian lận với vé xe lửa "trực tuyến" (online) tăng**

03.02.2014: Với việc mua bán gia tăng trên Internet thì những rắc rối với bọn lừa đảo của Hãng Hỏa Xa Đức cũng tăng theo! Như báo Spiegel báo cáo trong năm 2011 có 403 trường hợp mua vé gian lận với thẻ tín dụng bị mất cắp, trong năm 2012 có hơn 17.000 trường hợp và năm 2013 đã có trong gần 30.000 trường hợp. Một phát ngôn viên của hãng hỏa xa cho biết, ngay cả

khi các trường hợp gian lận và chỉ nằm trong phạm vi một phần nghìn của tất cả các vé bán ra, tập đoàn hỏa xa hiện đang xem xét các biện pháp an ninh khác và sẽ được giới thiệu nội trong năm nay.

Phát ngôn viên của công ty Hỏa xa đề nghị khách hàng của họ nên mua vé xe lửa ngay tại các cửa hàng chính thức hoặc thông qua các cơ quan thông tin làm việc chung như opodo.de hoặc 1tur.de. Qua đó có lẽ phiếu giảm giá mà kẻ lừa đảo đã lén cắp dữ liệu cá nhân không tồn tại.

*** WAZ (Westdeutsche Allgemeine Zeitung): số lượng hợp đồng có thời hạn tăng ào ạt**

Berlin, 17.03.2014 - Tại Đức, ngày càng nhiều người đang làm việc theo hợp đồng lao động được giới hạn không có lý do cụ thể: số lượng đã tăng từ khoảng 550.000 năm 2001 lên khoảng 1,3 triệu năm trước - tăng gần 140%. Như báo WAZ thông báo cho biết chỉ riêng trong năm 2013 số lượng hợp đồng như vậy đã tăng thêm mười phần trăm, căn cứ vào dữ liệu mới của Cơ quan Lao động Liên bang (BA) đưa cho Quốc Hội (Hạ viện/Bundestag) mà WAZ cũng có tài liệu này.

Theo Viện Nghiên cứu thị trường lao động của BA là cứ mỗi một trong hai hợp đồng thuê nhận người làm việc có thời gian giới hạn không nêu một lý do cụ thể như công việc theo mùa hoặc đại diện cho người mang thai hoặc bị bệnh- năm 2001 là một phần ba. Hạn chế này gây tranh cãi và hôm nay các chuyên gia đòi hỏi tại Quốc hội Đức một lệnh cấm thích hợp đối với sự giới hạn vô căn cứ.

Như WAZ báo cáo thêm, tuy nhiên, các nhà nghiên cứu của BA cảnh báo rằng các ảnh hưởng tiêu cực có thể ảnh hưởng đến việc làm: Cho đến nay tương đối "có một cây cầu rộng" với việc làm thường xuyên. Hiệp hội của giới chủ nhân cũng nói tương tự như vậy: Các con số bị bóp méo, bởi vì các dịch vụ công cộng đặc biệt có tỷ lệ cao của số người lao động tạm thời, chẳng hạn trong lĩnh vực giáo dục và giảng dạy. Ngược lại, DGB cổ xúy cho việc bãi bỏ "sự giới hạn vô căn cứ": hy vọng một hiệu ứng chính trị cho việc làm mong muốn đã không xảy ra. Hiệu quả đúng hơn là việc làm toàn thời hiện tại đã dần dần được thay thế bằng việc làm giới hạn tạm thời".

*** Barmer GEK cắt giảm 3.500 việc làm**

24.02.2014: Berlin (Reuters) - Công ty bảo hiểm y tế Barmer GEK thực hiện một chương trình "thắt lưng buộc bụng mạnh mẽ" và cắt giảm khoảng 3.500 nhân viên. Một phát ngôn viên của công ty đã công bố như thế với cơ quan báo chí Đức (DPA) ở Berlin. Qua đó Barmer đã xác nhận tin được loan tải của báo Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ) và đài phát thanh WDR. Nguồn nhân lực cần thiết bị cắt giảm do sự sắp xếp lại tổ chức và đơn giản hóa các quy trình làm việc.

Theo FAZ, qua đó giảm bớt 1 trong 5 chỗ làm. Thời gian cắt giảm kéo dài cho đến đến năm 2018. Ngoài ra, số lượng các cửa hàng sẽ giảm hơn một nửa. Giám đốc Christoph Straub của hãng bảo hiểm Barmer nói với tờ báo: "Sau khi hoàn thành sự tu chỉnh này, chúng tôi sẽ chỉ còn có 400 chi nhánh". Với sự cải tổ sẽ tiết kiệm chi phí với số tiền 250-300 triệu Euro mỗi năm. Sự cạnh tranh trở nên mạnh mẽ hơn trong những năm tới.

Vấn đề tài chính của các hãng bảo hiểm y tế theo luật định sẽ bị đe dọa. Do chi tiêu ngày càng tăng, các chuyên gia dự đoán đóng góp bảo hiểm sẽ thêm ít nhất 1,5 phần trăm thu nhập của họ trong một vài năm tới. Từ năm sau 2015, có thể yêu cầu phải đóng thêm lệ phí vào tiền bảo hiểm tùy thuộc vào mức thu nhập. Thay vào đó đóng góp chi phí đặc biệt hiện tại là 0,9 điểm được hủy bỏ.

Về cấp bậc thì công ty bảo hiểm y tế lớn nhất của Barmer GEK kể từ tháng 01.2014 nhường lại cho hãng bảo hiểm kỹ thuật TK (Techniker Krankenkasse), với 8,7 triệu người bảo hiểm và đã qua mặt Barmer!. Nhưng Barmer với 6,7 triệu vẫn còn hãng có nhiều các thành viên trả tiền bảo hiểm y tế.

* **Hầu hết nghỉ hưu sớm vì tâm thần**

28.01.2014: Một trong hai người về hưu sớm đã phải từ bỏ công việc vào năm 2012 vì lý do tâm lý! Khoảng 75.000 người bảo hiểm đã sớm nghỉ hưu do vấn đề sức khỏe tâm thần, điều này đã được 42% tất cả người nghỉ hưu sớm xác định, theo kết quả một nghiên cứu được trình bày bởi Phòng Liên bang tâm lý (BPtK) ở Berlin. Tính trung bình, người đóng bảo hiểm về hưu sớm là 49 tuổi, trợ cấp hưu của họ giảm trung bình khoảng 600€ một tháng.

Trong nghiên cứu của họ, văn phòng tâm lý liên bang hàng năm chiết tính các dữ liệu của các quỹ bảo hiểm y tế theo luật định và của quỹ hưu trí Đức (DRV). Theo đó, bệnh tâm thần từ hơn mười năm qua là nguyên nhân chính làm cho công nhân viên Đức nghỉ hưu trước tuổi vì lý do sức khỏe.

Dựa theo số liệu của BPtK kể từ năm 2001, đặc biệt là số lượng các trường hợp trầm cảm tăng (cộng 96%). Rối loạn cá nhân và rối loạn cách đối xử (+ 74 %), và nghiện ngập (cộng tới 49 %) là nguyên nhân nghỉ hưu trước tuổi.

Hiệp hội các nhà tâm lý chỉ trích theo ý kiến của họ là thiếu sự lựa chọn cách thức có thể điều trị làm trầm trọng thêm vấn đề". Nghỉ hưu sớm vì tâm thần tùy điều kiện thường xuyên có thể tránh được. Rainer Richter Chủ tịch Phòng Tâm Lý chỉ trích: "Thiếu các trung tâm điều trị cho những người bị bệnh tâm thần, nhưng cũng không đầy đủ và thiếu các dịch vụ thích hợp cho sự phục hồi chức năng cho bệnh nhân". Người bị bệnh tâm thần ở Đức phải chờ đợi trung bình đến ba tháng cho một ngày hẹn (thời điểm hẹn) với phòng khám bệnh. Nhiều người vì thế đã bỏ cuộc trong việc tìm kiếm một ngày hẹn và rồi không được điều trị.

Văn phòng tâm lý nhấn mạnh: "Nguyên nhân của bệnh tâm thần rất khác nhau!". Ngoài khuynh hướng sinh học, đặc điểm cá nhân và kinh nghiệm trong đó còn lệ thuộc vào các yếu tố xã hội như sự căng thẳng tinh thần trong môi trường làm việc. Đặc biệt trong các lĩnh vực dịch vụ lao động thì công nhân viên bị một áp lực cao hơn so với ngành công nghiệp truyền thống. Trong số những yếu tố quan trọng nhất bao gồm có áp lực thời gian, nhiệm vụ phức tạp, trách nhiệm và an ninh việc làm sút giảm. Tương tự như vậy, tỷ lệ thất nghiệp có thể làm cho tâm lý căng thẳng nhiều hơn.

LNC (Munich Tháng 02+03.2014)

Sưu tầm và biên dịch từ các báo der Spiegel, SZ, AZ, FAZ, die Welt, Handelsblatt, Focus, AFP, DPA....

Vụ án trốn thuế gây chấn động xứ Đức

Thử phân tích tại sao Uli Hoeneß không kháng án và chấp nhận án tù 3 năm 6 tháng vì tội trốn thuế?

• **Lê Ngọc Châu**

Như chúng ta biết, từ ngày 10.03.2014 cho đến 13.03.2014 đã diễn ra phiên tòa xét xử bị cáo nổi tiếng, vị chủ tịch Uli Hoeneß của đội bóng FC Bayern München vì tội trốn thuế, một tội hình sự. Luật sư bào chữa cho Hoeneß vẫn không thay đổi quan điểm và qua bài phát biểu yêu cầu tòa nên phạt bị cáo với án tù treo mặc dù vụ kiện tụng khởi đầu là 3,5 triệu, rồi lên đến 18,5 triệu theo lời bị cáo thú nhận và sang ngày thứ hai lên đến 27,2 triệu Euro và cuối cùng được tòa điều chỉnh theo luật Đức thành tổng cộng là 28,5 triệu Euro. Hoeneß cũng lên tiếng và cùng quan điểm với luật sư bào chữa cho ông ta. Ngược lại, công tố viên (chưởng lý) Achim von Engel qua bài phát biểu cho rằng đơn tự khai của Hoeneß không hợp lệ, vô giá trị và đòi hỏi tòa phạt Hoeneß 5 năm 6 tháng tù.

Và chuyện gì đến phải đến. Vài phút sau 14 giờ ngày 13.03 Hoeneß đã bị tòa án München II kết án **ba năm sáu tháng tù giam vì tội trốn thuế**. Tòa án viện dẫn lý do đơn tự khai báo trốn thuế của Hoeneß không hợp lệ và phán quyết rằng ông đã phạm tội trốn thuế.

Cho đến khi vụ kiện tụng công khai xảy ra, chủ tịch của câu lạc bộ bóng đá thành công nhất trên thế giới, Hoeneß đã được những người giàu có và quyền thế nhất ở đất nước này kính nể. Mặc dù chính bản thân ông kiếm được bạc triệu, Hoeneß được đánh giá là tiếng nói trung thực của nhân dân, là đại diện phổ biến cho người đàn ông bình thường. Ông tự đạo diễn - với một số thành công - như một tấm gương đạo đức tuyệt vời.

Nhưng hiện tại trôi đi, ông mất tất cả - cho dù bản án chưa chính thức hợp pháp -. Ông Hoeneß là một tội phạm trốn thuế bị kết án, là người đã tự thừa nhận rằng ông đã lừa đảo, trốn thuế hơn 27 triệu Euro. Tòa án cuối cùng tính lại nâng lên đến 28,5 triệu Euro mà Hoeneß phải trả lui, chưa kể đến phụ phí liên đới khác theo luật định.

Liên sau đó có giả thuyết nói rằng để tránh bị vào tù ngay, thế nào Hoeneß cũng sẽ kháng án và trong trường hợp này Tòa Án tối cao Liên bang Đức sẽ xét xử lại. Ngay cả luật sư Feigen cũng đã cho biết tương tự.

Tuy nhiên, ngày hôm sau, thứ Sáu 14.03.2014, bất thành linh thông tấn xã DPA nhận được tin từ ông Hoeneß và loan tải tin nóng này đi vào **lúc 10 giờ 15 phút cho biết là Hoeneß chấp nhận bản án và không nộp đơn kháng án**. Đồng thời Hoeneß, 62 tuổi, tuyên bố từ chức Chủ tịch của Câu lạc bộ thể thao FC Bayern München và chức Chủ tịch Hội đồng giám sát của FC Bayern AG, và sự từ chức có hiệu lực ngay lập tức!

Hoeneß còn cho biết thêm trong bản tuyên bố là "Sau khi thảo luận với gia đình của tôi đã quyết định, chấp nhận án quyết của Tòa án Munich II trong vấn đề trốn thuế của tôi. Tôi cũng đã yêu cầu luật sư của tôi không cần kháng án, chống lại nữa. Điều này tương ứng với sự hiểu biết của tôi về phép lịch sự, thái độ và trách

nhiệm cá nhân. Trốn thuế là sự sai lầm của cuộc đời tôi. Hậu quả của lỗi này tôi chấp nhận đối với bản thân mình". Ông đã bị kết án tù 3 năm 6 tháng chiều thứ Năm 13.03.2014 vì tội đã trốn tiền thuế ít nhất là 28.500.000 €. Bên cạnh đó, Hoeneß đã viết tiếp rằng: „.... Tôi (Hoeneß) từ chức Chủ tịch FC Bayern München e.V và chức Chủ tịch Ban kiểm soát của FC Bayern München AG. Tôi từ chức để ngăn chặn thiệt hại cho câu lạc bộ của tôi. FC Bayern München là *"đời sống của tôi và mãi mãi sẽ như vậy!"*. Tôi sẽ liên hệ, nối kết với câu lạc bộ thể thao tuyệt vời này và những cộng tác viên của Câu lạc bộ qua một hình thức khác khi tôi còn sống. Tôi chân thành cảm ơn những người bạn thân và những người ái mộ đã ủng hộ FC Bayern Muenchen".

Thay lời kết: Dựa vào các dữ kiện nêu trên, người viết mạo muội đưa ra vài nhận xét riêng như sau:

* Là người hâm mộ thể thao, môn bóng tròn nên tôi đã từng xem Hoeneß trong những trận đấu của FC Bayern và đội banh quốc gia Đức mà Hoeneß là một tuyển thủ cùng với Netzer, Overath, Breitner, thủ môn Josef Dieter „Sepp“ Maier... vào giữa thập niên 70, 80. Khách quan mà nói, bản án dành cho Hoeneß với số tiền trốn thuế nhiều như vậy tương đối nhẹ, có lẽ ngoài chuyện Hoeneß nổi tiếng, một phần nhờ ông ta chưa có tiền án và nhờ từng quyền giúp xã hội.

* Trước khi phiên toà xảy ra nhiều chính trị gia Đức đã lên tiếng yêu cầu Hoeneß nên từ chức chủ tịch FC Bayern, Chủ tịch Hội đồng giám sát FC Bayern AG. Và sau khi có án quyết, nữ luật gia Sylvia Schenk thuộc tổ chức chống tham nhũng Minh bạch Quốc tế (von der Antikorruptionsorganisation Transparency International) đã cho biết qua báo Rheinischen Post: "Tôi không thể tưởng tượng rằng ông Hoeneß có thể ở lại trong chức vụ của ông ta. Niềm tin dành cho Hoeneß đã mất". Cho nên bây giờ chuyện Hoeneß tuyên bố từ chức là điều cần thiết và cũng dễ hiểu thôi vì người ta *"không còn tin tưởng"* nơi con người *"trốn thuế"* Hoeneß, bởi lý do một "phạm nhân" sẽ ảnh hưởng nhiều đến uy tín của công ty FC Bayern AG và Câu Lạc Bộ Thể Thao FC Bayern München.

* Hoeneß muốn tránh phải vào tù ngay có quyền kháng án lên Tòa Án tối cao Liên bang Đức. Kết quả lợi hại ra sao khi kháng án chưa biết nhưng rõ ràng ít nhất Hoeneß phạm tội hình sự vì đã thú nhận, chấp nhận trốn thuế 27,2 triệu Euro trước Tòa án München II. Và Hoeneß khó chối cãi chuyện này. Ngoài ra như tôi vừa mới biết và được học hỏi thêm điều là luật sư đoàn bào chữa cho Hoeneß, trước tòa án Tối Cao Liên Bang chỉ có thể thành công nếu chứng minh được là "thủ tục kiện tụng của Tòa án München II có sai nguyên tắc".

Theo nhận định riêng, đạt được điều này khó khăn vô cùng bởi lẽ thẩm phán là những người cũng từng học luật, hành nghề lâu năm, nhiều kinh nghiệm trước khi trở thành thẩm phán xét xử "tội nhân" không lẽ chẳng biết phương cách để xét xử một vụ kiện tụng hay sao? Luật sư của bị cáo muốn kháng án, muốn thắng thì phải chứng minh cho Tòa Án tối cao liên bang rằng thẩm phán làm việc sai nguyên tắc không phải là chuyện đơn giản! Chưa nói đến nghi vấn là Hoeneß hiện đang bị nghi ngờ trốn thuế còn nhiều hơn con số được biết.

* Ngoài ra, chính Hoeneß có lẽ cũng nghe đến sự nhận định của chuyên gia hình luật Jürgen Wessing đã đánh giá cơ hội thắng nếu chống án cực kỳ thấp, rất

mong manh. Ông giáo sư luật hình sự tại Đại học Heinrich-Heine ở Düsseldorf, hôm nay 14.03.14 cho biết qua cơ quan truyền thông "Ruhr Nachrichten" là ông không nhìn thấy được sự thành công, vì theo thống kê cơ hội thắng khi kháng án chỉ có 3,8%. Đây có thể là yếu tố ảnh hưởng đến quyết định của Hoeneß.

* Thêm vào đó, tôi nghĩ rằng Hoeneß cũng đủ trí khôn, ngủ qua đêm và suy nghĩ để thấu hiểu những lời của thẩm phán Heindl nói với ông ta khi tuyên bố án quyết phạt tù Hoeneß.

Thẩm phán Heindl đã giải thích tại sao không có án tù treo - và tại sao ông cũng không hủy bỏ phiên tòa. Ông nói: *"Đôi khi 'được' quên rằng trốn thuế là một hình tội cố ý! Điều thực tế đơn giản cho rằng các ngân hàng gần như phải làm tất cả một mình, chúng tôi không chấp nhận quan điểm của ông!"*.

Việc khai báo tự nguyện không được làm một cách tự nguyện, ông nói như vậy với bị cáo. *"Ông (ý nói Hoeneß) được thúc đẩy bởi sự sợ hãi trước một sự khám phá!"*. Tòa án đánh giá một cách đáng kính nhất về cuộc sống và đặc biệt là lời thú nhận của ông nên đã có phần nhân nhượng.

Thẩm phán Heindl đã tìm ra giải pháp, dung hòa giữa sự buộc tội của công tố viên và luật sư bào chữa kêu gọi cao nhất là một án tù treo. Mặc dù ông tuyên bố đơn tự khai của Hoeneß không hợp lệ - nhưng ông phán quyết có lợi cho Hoeneß xuyên qua hành vi trốn thuế nghiêm trọng và không theo đòi hỏi của bên công tố viên (đòi phạt tù 5 năm 6 tháng).

Heindl nói thêm vì ông mới quyết định khai báo, đặt "toàn bộ" mức độ trốn thuế nên tòa lưu ý. Và bởi vì bạn, ông Hoeneß, chính ông đã tự đưa dao cho người ta "giết" nên Tòa án có thể từ bỏ nguyên tắc thực sự vượt qua trường hợp trốn thuế nghiêm trọng.

* Tôi nghĩ Hoeneß qua đêm, sau khi bàn với gia đình và cân nhắc kỹ lợi hại của việc kháng án nên chấp nhận án quyết đã công bố. Xa hơn nữa tôi cũng có thể dự đoán rằng biết đâu chính Hoeneß cũng đã tính đến chuyện sẽ được khoan hồng trong trường hợp "hành xử và có phong cách tốt" trong thời gian ngồi tù và chỉ phải ở tù khoảng gần hai năm mà thôi!

* Tóm lại, ngoài chuyện vào tù, thân bại danh liệt, Hoeneß còn phải trả lui số thuế số tiền mà ông ta trốn thuế trong quá khứ. Có thể nói ***"Hoeneß xem như mất cả chì lẫn chài!"***. Và điều đáng lưu ý: ***"sự thật lúc nào cũng là sự thật"*** (cho dù chỉ tương đối trong vụ kiện kể trên)!. Hoeneß hay bất kỳ ai khác dù có mưu tính, tìm cách che giấu đến đâu đi nữa trước sau rồi sự việc cũng sẽ có ngày được phơi bày dưới ánh sáng mặt trời.

Vụ kiện nổi bật nhất trong Quý I của năm 2014 ở München/Đức như vậy sẽ được kết thúc sau khi chính Hoeneß tuyên bố không kháng án, chấp nhận án quyết và vào tù 3 năm 6 tháng. Và hôm nay 17.03.2014, công tố viên München II cũng cho biết là không án mặc đầu án quyết dành cho Hoeneß tương đối nhẹ so với số tiền trốn thuế. Qua đó án quyết đối với Hoeneß có hiệu lực và công tố viên cho biết là trong vòng 2 tuần Hoeneß nhận được thư mời trình diện và sẽ ngồi tù tại nhà giam Landsberg am Lech cùng với 550 phạm nhân khác.

(Theo AFP, DPA & Eurosport_Munich, chiều ngày 14.3.14 + 17.3.2014)

* Việt Nam giam tù chính trị nhiều nhất Đông Nam Á.

Việt Nam là nhà tù lớn nhất tại khu vực Đông Nam Á giam giữ tù nhân chính trị, theo thống kê được Liên đoàn Quốc tế Nhân quyền FIDH có trụ sở tại Châu Âu công bố hôm nay. FIDH nói ước tính hiện có ít nhất 212 nhà bất đồng chính kiến đang bị Hà Nội giam cầm và nhiều người khác đang bị quản thúc tại gia.

Trong số này có những luật sư, các blogger, các nhà hoạt động vì quyền đất đai, các nhà sư Phật giáo, ký giả, văn nghệ sĩ, các nhà hoạt động công đoàn, các nhà vận động dân chủ, thành viên các nhóm sắc tộc và tôn giáo thiểu số như Hmong, Phật giáo Khmer Krom, và người Thượng Cơ Đốc giáo.

FIDH, Liên đoàn gồm 178 tổ chức phi chính phủ bảo vệ nhân quyền tại hơn 100 quốc gia trên thế giới, chỉ ra rằng nhiều nhà bất đồng chính kiến tại Việt Nam đang phải thi hành các bản án tù dài hạn trong các điều kiện giam giữ hết sức tồi tệ, sức khỏe bị suy kiệt, rất cần được chăm sóc y tế khẩn cấp. FIDH và Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam ngày 6/3/2014 ra thông cáo chung kêu gọi chính phủ Hà Nội phải trả tự do tức khắc và vô điều kiện cho các tù nhân chính trị để chứng minh tôn trọng nhân quyền và các cam kết với quốc tế. Hồ sơ 17 tù nhân chính trị cần đặc biệt quan tâm do hai tổ chức này cùng công bố hôm nay bao gồm trường hợp của nhà giáo bất đồng chính kiến Đinh Đăng Định, người đang bị ung thư dạ dày giai đoạn cuối; Hòa Thượng Thích Quảng Độ, Tăng Thống của Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất; blogger Điếu Cày Nguyễn Văn Hải; luật sư nhân quyền Lê Quốc Quân; tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ; nhà hoạt động công đoàn Đỗ Thị Minh Hạnh; nhà hoạt động dân chủ Trần Huỳnh Duy Thức; nhạc sĩ Việt Khang; và nhạc sĩ Trần Vũ Anh Bình.

Ông Đinh Đăng Định, người lãnh án 6 năm tù về tội danh "tuyên truyền chống nhà nước" hiện đang được hoãn thi hành án một năm vì căn bệnh nan y, cho biết ông phát hiện bệnh rất sớm nhưng trại "kiên quyết không cho đi" khám chữa mãi đến nửa năm sau, khi căn bệnh ung thư của ông đã bước sang giai đoạn 3. Tuy được nhiều quốc gia đồng lên tiếng hỗ trợ can thiệp, nhưng thỉnh cầu của người thân ông Định xin cho ông về để được nhắm mắt trong vòng tay gia đình chỉ được Việt Nam chấp thuận khi bệnh ông chuyển qua giai đoạn 4. Ông Định chia sẻ: "Chế độ của trại giam vô cùng khốc liệt. Sự chăm sóc về ăn uống, về sức khỏe vô cùng giới hạn. Thuốc men không có...". Thầy giáo Định nói thêm: "Nhân quyền ở Việt Nam mới chỉ là nhân quyền một nửa, chưa thể gọi là nhân quyền. Đặc biệt trong môi trường tù tội, không hề có nhân quyền. Việc thực hiện tra tấn, họ không tra tấn một cách lộ liễu, mà họ tra tấn bằng cách chẳng hạn như ốm đau không được trị bệnh, ăn uống thiếu thốn, đời sống văn hóa không có. Đây cũng là các hình thức tra tấn. Dù Công ước Chống tra tấn họ vừa ký chưa ráo mực, nhưng trên thực tế nhân quyền ở Việt Nam vẫn chưa được thực hiện và không biết đến bao giờ sẽ được thực hiện...".

Ông Andrea Giorgetta - Giám đốc khu vực Châu Á của Liên đoàn Quốc tế Nhân quyền nói: "Thật đáng xấu hổ khi một quốc gia thành viên Hội đồng Nhân quyền Liên hiệp quốc như Việt Nam lại là nước đang giam giữ nhiều tù nhân chính trị nhất khu vực Đông Nam Á". Ông Giorgetta nói khó có được con số cụ thể các tù nhân chính trị tại Việt Nam, đặc biệt đối với các trường hợp người Thượng Cơ Đốc giáo bị giam cầm. Vẫn theo lời ông, danh sách trên 200 tù nhân chính trị này là những trường hợp đã được Ủy ban Bảo vệ Quyền làm người Việt Nam xác minh, kiểm chứng. Hồi đáp trước những quan ngại nhân quyền từ quốc tế, Việt Nam lâu nay vẫn tuyên bố tại Việt Nam không có tù nhân chính trị hay tù nhân lương tâm. Hà Nội nói chỉ có những người phạm pháp mới bị xử lý theo đúng pháp luật. Đại diện Liên đoàn Quốc tế Nhân quyền phản bác: "Các luật lệ này rõ ràng không phù hợp với những tiêu chuẩn nhân quyền căn bản của quốc tế cho nên lập luận của Hà Nội hoàn toàn vô lý". Ông Giorgetta cho biết thêm: "FIDH chúng tôi sẽ tiếp tục nêu lên các trường hợp bị bắt bớ giam cầm tùy tiện trước các cơ chế của Liên hiệp quốc, mở các chiến dịch vận động công khai cho các tù nhân chính trị này, và nêu bật thực tế rằng kể từ khi Miến Điện bắt đầu dân chủ hóa đất nước, Việt Nam đã thể chế nước này đội sổ trong khu vực về vi phạm nhân quyền và giam cầm tù nhân chính trị".

Nguồn: www.voatiengviet.com

* Vận động thành lập "Văn đoàn Độc lập VN" .

Một tổ chức xã hội dân sự mới thuộc lĩnh vực văn học với tên gọi "Văn đoàn độc lập Việt Nam" vừa được tuyên bố vận động thành lập. Hôm 03/3/2014, một nhóm 61 cây bút thuộc các lĩnh vực văn học, thi ca, nghiên cứu, phê bình, kịch tác gia, dịch giả v.v... là người Việt Nam ở trong và ngoài nước đã công bố một tuyên bố vận động thành lập Văn đoàn.

Tuyên bố do Trưởng ban vận động, nhà văn Nguyễn Ngọc, cùng nhiều cây bút khác là thành viên Ban vận động như Bùi Chát, Bùi Minh Quốc, Bùi Ngọc Tấn, Dương Tường, Đặng Tiến, Đỗ Lai Thúy, Đỗ Trung Quân, Giáng Vân, Hoàng Hưng, Nguyễn Duy, Nguyễn Huệ Chi, Nguyễn Quang Lập, Phạm Đình Trọng, Phạm Xuân Nguyên, Lưu Trọng Văn, Võ Thị Hào, Vũ Thư Hiên, Ý Nhi v.v... đồng ký tên, cho hay Văn đoàn có ba sứ mạng chính:

Thứ nhất là "đoàn kết tương trợ giữa những người viết văn tiếng Việt trong và ngoài nước";

Thứ hai là "tạo điều kiện nâng cao về nghề nghiệp, thúc đẩy sáng tạo cá nhân, khuyến khích đổi mới trong sáng tác và nghiên cứu phê bình văn học và ngôn ngữ;"

Và thứ ba là "bảo vệ mọi quyền lợi vật chất và tinh thần chính đáng, hợp pháp của hội viên, đặc biệt là quyền tự do sáng tác và công bố tác phẩm, cũng như quyền tự do tiếp cận tác phẩm văn học của mọi người".

Văn đoàn độc lập Việt Nam được nhóm vận động xác định và tuyên bố "là một tổ chức của xã hội dân sự, ái hữu nghề nghiệp, hoàn toàn độc lập đối với mọi hệ thống tổ chức và thiết chế trong và ngoài nước". Theo tuyên bố, điều lệ và chương trình hành động cụ thể của Văn đoàn sẽ được hình thành và công bố trong quá trình vận động tổ chức này.

Nguồn: www.bbc.co.uk/vietnamese/

*** Hơn 13 ngàn công ty ở Việt Nam ngừng hoạt động.**

Việt Nam: Từ đầu năm 2014 đến nay, Việt Nam có thêm gần 11.000 doanh nghiệp lớn, nhỏ bỏ cáo thành lập, với tổng số vốn ghi danh khoảng 63.000 tỷ đồng, tương đương 3,15 tỷ đô la. Tỷ lệ tăng số doanh nghiệp được thành lập mới là 13% so với 2 tháng đầu năm 2013. Tuy nhiên, số doanh nghiệp giải thể, ngừng hoạt động lên đến 13.100, tăng 12,2% so với cùng giai đoạn của năm rồi. Như vậy, có đến 13.100 công ty ngừng hoạt động, nhiều hơn số được thành lập mới, bao gồm 1.900 công ty bị giải thể và trên 11.200 công ty tuyên bố ngừng hoạt động trong cùng giai đoạn.

Báo Pháp Luật Sài Gòn trích dẫn nhận định của một số chuyên viên kinh tế ở Việt Nam cho rằng, nhu cầu tiêu thụ hàng hóa ở trong nước giảm mạnh trong vòng hai tháng qua. Yếu tố này ảnh hưởng đến sức sản xuất kinh doanh, buộc các công ty nhà máy ngừng hoạt động để tránh lỗ. Tuy nhiên, có dư luận cho rằng, các ngành sản xuất ở Việt Nam chết vì không chống nổi sức cạnh tranh của nhà sản xuất Trung Quốc. Trong vòng ba năm trở lại đây, người ta thấy xuất hiện hiện tượng tư thương Trung Quốc lũng súc tận các vùng cảng biển, đồng ruộng Việt Nam để thu mua hải sản, nông sản. Từ ba năm trước, ngành chế biến thủy-hải sản xuất cảng ở Long An đã lên tiếng báo động về tình trạng thu mua từng con tôm, tép, cua, mực... của người Trung Quốc, diễn ra tại nhiều vùng biển Việt Nam. Kết quả sau đó cho thấy, khoảng 50% công ty, hãng xưởng ngành chế biến thủy-hải sản xuất cảng ở Long An "đẹp tiệm" vì "đói" nguyên liệu. Mặt khác, việc hàng hóa Trung Quốc tràn vào Việt Nam với giá rẻ mạt thu hút người tiêu thụ Việt Nam, cũng là nguyên nhân giết chết các ngành sản xuất nội địa. Không có đơn đặt hàng, hàng làm ra không người mua, các công ty, hãng xưởng Việt Nam không còn cách nào khác là đóng cửa, tuyên bố phá sản, buộc hàng trăm ngàn công nhân lâm vào tình cảnh thất nghiệp dài hạn.

Nguồn: www.nguoi-viet.com

*** Việt Nam xếp gần chót bảng "tự do báo chí".**

Paris: Việt Nam vẫn nằm gần chót bảng chỉ số về "tự do báo chí" trên thế giới, chẳng khác gì những năm qua, theo bảng xếp hạng của tổ chức Phóng Viên Không Biên Giới (RSF). Hôm Thứ Tư 12/2/2014, theo thông lệ hàng năm, tổ chức Phóng Viên Không Biên Giới công bố bảng chỉ số đánh giá tình trạng tôn trọng quyền tự do báo chí của người dân năm vừa qua (2013) tại 180 quốc gia và lãnh thổ trên thế giới. Trong đó, Việt Nam xếp hạng 174 trên tổng số 180 nước và lãnh thổ. Năm trong số 11 nước cuối bảng xếp hạng đều là những nước nổi tiếng độc tài quân phiệt, Cộng sản hay tôn giáo cuồng tín gồm Cuba (170), Lào (171), Sudan (172), Iran (173), Việt Nam (174), Trung Cộng (175), Somalia (176), Syria (177), Turkmenistan (178), Bắc Hàn (179) và Eritrea (180).

Ngoài bảng xếp hạng rất thấp về tôn trọng quyền tự do báo chí của người dân, Việt Nam còn bị tổ chức RSF liệt vào danh sách các nước "Kẻ thù của Internet" trên thế giới. Chế độ Hà Nội đã đẻ ra rất nhiều luật lệ, nghị định và các văn bản dưới luật nhằm siết quyền tự do báo chí của người dân. Không có tự do báo chí tại Việt Nam, nhưng nhà cầm quyền luôn luôn dùng số lượng 700 báo

đài và 17.000 người có giấy phép hành nghề ký giả để khoe với thế giới rằng tại Việt Nam có tự do báo chí. Thật sự, tất cả những báo đài đó đều là các cơ quan thông tin tuyên truyền của nhà cầm quyền từ trung ương tới địa phương, hoặc các tổ chức ngoại vi của đảng và nhà nước. Những người cầm đầu hệ thống báo đài phải thường xuyên dự các buổi họp để nhận chỉ thị phải khai thác thông tin ra sao. Những người gọi là có "thẻ nhà báo" đều là những người ăn lương của nhà nước, dù là đảng viên hay không, đều phải viết trong khuôn khổ phục vụ nhu cầu đánh bóng và tuyên truyền của chế độ. Thậm chí, nếu cần thì sẵn sàng viết ngược sự thật.

Theo RSF thống kê thì trong năm 2013, ít nhất có 34 bloggers đang bị giam giữ hay đã có án tại Việt Nam. Trong số những quốc gia có nhiều nhà báo tự do hoặc người viết blog bị bỏ tù thì Việt Nam chỉ thua có Trung Quốc. Tháng 9 vừa qua, CSVN ban hành nghị định 72 cấm các người viết blog hay dùng mạng xã hội, chẳng hạn Facebook, tổng hợp hay chia sẻ thông tin thời sự.

Tại buổi báo cáo định kỳ về nhân quyền tại Hội Đồng Nhân Quyền LHQ ngày 5/2/2014, chế độ Hà Nội vẫn ngang nhiên khoe các thành tích nâng cao nhân quyền tại Việt Nam, bất chấp sự thật bị rất nhiều tổ chức của người Việt Nam và các tổ chức quốc tế đưa ra. Thậm chí, một tổ chức theo dõi hoạt động của LHQ đã đòi đuổi CSVN ra khỏi Hội Đồng Nhân Quyền vì vi phạm nhân quyền nghiêm trọng. Có 106 nước đã đưa ra 227 khuyến nghị thúc hối chế độ Hà Nội cải thiện nhân quyền. Trong đó, nhiều nước đòi CSVN sửa đổi hay hủy bỏ các điều luật hình sự 88,79 và 258 bị coi là rất mơ hồ dùng để khủng bố và kết án tù người dân khi người ta sử dụng các quyền tự do phát biểu, tự do báo chí, tự do tụ họp và lập hội. Những gì đang diễn ra tại Việt Nam qua các vụ bắt giữ, đánh đập các bloggers bất chấp luật lệ, đã buộc RSF kêu rằng chế độ Hà Nội đang thách thức Liên Hiệp Quốc chứ họ chẳng e dè gì mà thay đổi cách hành xử bạo ngược với dân.

Nguồn: www.rfa.org/vietnamese/

*** Cuộc điều tra giới chóp bu tham nhũng đi vào ngõ cụt.**

Hà Nội: Thứ trưởng Bộ Công an CSVN, Thượng tướng Phạm Quý Ngọ, bất ngờ qua đời ở Hà Nội vì chứng ung thư gan chiều tối ngày Thứ Ba 18/2/2014 giữa lúc cuộc điều tra ông "lộ bí mật nhà nước" và nhận hối lộ được tiến hành. Theo tin từ báo mạng Petro Times: "Vào lúc 16 giờ 30, tim của tướng Phạm Quý Ngọ đã ngừng đập. Nhưng được các bác sĩ khoa cấp cứu A11 Bệnh viện Quân đội Trung ương 108 hồi sức tích cực, nên trái tim đã đập trở lại. Tuy nhiên, đến 21 giờ 05 thì tướng Ngọ đã qua đời". Điều nghi vấn là đoạn tin đơn giản như vậy tại sao có tình trạng các báo đăng giờ chết khác nhau. "Nổi bật" nhất là PetroTimes vào lúc 19:58 thông báo ông Ngọ chết vào lúc 21:20, sau đó sửa lại giờ của bài báo là được đăng lúc 21:21 và ông Ngọ chết vào lúc 21:05. Việc này cho thấy tình trạng rất bất bình thường trong cái chết của Phạm Quý Ngọ.

Được biết, tại phiên tòa ngày 7/1/2014, ông Dương Chí Dũng khai đã hối lộ cho ông Phạm Quý Ngọ hai lần tổng cộng \$510.000 để nhờ "giúp đỡ" cho ông thoát tội. Tướng Ngọ là Trưởng ban chuyên án điều tra tham nhũng tại tổng công ty Vinalines nên ông Dũng chạy tới ông này là chạy "đúng cửa". Ngoài ra ông còn khai đã

mang tới nhà ông Phạm Quý Ngọ số tiền \$1 triệu, chuyển giùm bà Trương Mỹ Lan, chủ nhân tập đoàn Vạn Thịnh Phát ở Sài Gòn, muốn được giúp đỡ trong việc thầu "chuyển đổi công năng cảng Sài Gòn". Cái chết bất ngờ của ông Phạm Quý Ngọ, theo lời một luật sư nhiều kinh nghiệm trong lãnh vực hình sự, cho biết: "Ngay khi ông Ngọ qua đời, tất cả những gì liên quan đến tố tụng, đến thân phận pháp lý của ông đã chấm dứt. Vì cơ quan điều tra chỉ mới khởi tố vụ án chứ chưa khởi tố bị can nên với một người đã chết thì không thể tiếp tục tiến hành điều tra, truy tố, xét xử...". Nhắc lại, Dương Chí Dũng đã bị kết án tử hình ngày 16/12/2013 với cáo buộc "tham ô" và "cố ý làm trái các quy định về quản lý kinh tế gây hậu quả nghiêm trọng" trong vụ mua ụ nổi 83M. Nay với cái chết của tướng Phạm Quý Ngọ, ván bài gỡ án tử hình của ông Dương Chí Dũng đã bất ngờ đi vào ngõ cụt nếu vụ khởi tố "lộ bí mật nhà nước" bị dẹp từ đây.

Nguồn: <http://danlambao.vn.blogspot.com.au/>

*** 60.000 liệt sĩ chống Trung Quốc xâm lược bị chính quyền "hạ nhục".**

Hà Nội: Không những không được tưởng niệm tri ân, những người lính CSVN tử trận trong cuộc chiến chống Trung Quốc xâm lược tháng 2/1979 ở các tỉnh biên giới phía Bắc còn bị chính quyền CSVN "hạ nhục". Do chính quyền CSVN phớt lờ việc tưởng niệm và tri ân những liệt sĩ này để "giữ gìn quan hệ với Trung Quốc", một tổ chức dân sự có tên là No-U FC (No U – nói không với đường lưỡi bò) đã phát lời mời gọi mọi người cùng tưởng niệm các liệt sĩ nhân 35 năm ngày Trung Quốc xua quân tràn sang Việt Nam để "dạy cho Việt Nam một bài học" (17/2/1979 -17/2/2014). Theo dự kiến, buổi tưởng niệm sẽ diễn ra dưới chân tượng đài Lý Thái Tổ ở Hà Nội vào sáng chủ nhật 16/2. Nhưng sáng sớm ngày 16/2, một sân khấu được dựng lên và khoảng trống quanh chân tượng đài Lý Thái Tổ trở thành nơi tổ chức khiêu vũ, ca hát cổ động với bản nhạc "Trung Quốc chính nghĩa". Thêm vào đó, nhiều người mặc thường phục chen vào đoàn người đến tham dự buổi tưởng niệm, xé nhỏ họ thành nhiều nhóm nhỏ, lăng mạ và lên án họ. Trong những video clip ghi lại các diễn biến được đưa lên Internet cho thấy, một người đàn ông lớn tuổi, đi tới, đi lui, xỉ vả, xia xối việc tưởng niệm tri ân những người lính CSVN tử trận 35 năm trước để bảo vệ lãnh thổ, đồng thời để bảo vệ sự tồn tại của chính quyền CSVN là... "quậy phá". Ông ta khuyến dụ: "Hãy để đất nước này bình yên để... xây dựng và phát triển"! Người tham dự buổi tưởng niệm những người lính CSVN tử trận khi bảo vệ các tỉnh biên giới phía Bắc, với vòng khăn đỏ chít trên đầu kèm hàng chữ "17/2 - Nhân dân không bao giờ quên", đành thực hiện một cuộc diễu hành trong vòng vây của đủ loại công an, cảnh sát, rồi vào đền Ngọc Sơn ở Hồ Gươm thắp hương, đặt hoa tưởng niệm...

Hơn 35 năm trước, cuộc xung đột quân sự giữa Việt Nam và Trung Quốc khởi đầu ngày 17/2/1979, kéo dài khoảng 40 ngày. Vào thời điểm đó, Việt Nam từng hô hào người Việt trong nước chung sức "đập tan tham vọng bành trướng của bè lũ bá quyền Bắc Kinh". Trong giai đoạn này, ước đoán có hơn 60.000 lính và thường dân Việt bị thiệt mạng, mà cho tới nay chính quyền CSVN chưa bao giờ công bố chính thức. Đến năm 1990, Việt Nam đạt được thỏa thuận "bình thường hóa" trong

quan hệ với Trung Quốc. Cũng kể từ đó, chính quyền CSVN bắt đầu phớt lờ sự hy sinh của những người lính đã tử trận trong cuộc chiến tranh bảo vệ biên giới phía Bắc và tội ác của quân xâm lược Trung Quốc đối với thường dân Việt Nam. Các nghĩa trang liệt sĩ hoang tàn, vắng lạnh. Bia tôn vinh những người lính tử trận và tưởng niệm nạn nhân của nhiều vụ thảm sát bị đục bỏ những chỗ ghi "chống quân Trung Quốc xâm lược", hoặc "tội ác của quân xâm lược Trung Quốc". Nhiều ngôi trường, con đường mang tên những người trở thành liệt sĩ khi chống quân xâm lược Trung Quốc bị đổi tên... Thực tế đó khiến dân chúng, nhiều cựu chiến binh và cán bộ, đảng viên phần nộ.

Được biết cùng kịch bản, vào hạ tuần tháng 1, buổi tưởng niệm và tri ân 74 tử sĩ Quân lực Việt Nam Cộng Hòa tử trận trong trận hải chiến chống Trung Quốc cưỡng đoạt Hoàng Sa, ở Hà Nội, cũng bị phá hỏng theo kiểu tương tự. Đúng vào thời điểm mà dân chúng tổ chức buổi tưởng niệm, dưới chân tượng đài Lý Thái Tổ đột nhiên có một nhóm công nhân đem máy móc tới cửa cắt đá nhằm "tu sửa" tượng đài khiến khu vực này trở thành ồn ào và mịt mù bụi. Qua hình ảnh được đưa lên Internet, một trong những "công nhân" tham gia cửa cắt đá được nhận diện là Nguyễn Tuấn Khiên, Phó Công an phường Tràng Tiền, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội.

Nguồn: <http://www.nguoi-viet.com>

*** Dân oan Sài Gòn liên tiếp biểu tình !**

Kể từ ngày 8/3/2014 cho đến nay, mỗi ngày đều có một cuộc biểu tình, diễu hành của phụ nữ và dân oan ở nhiều tỉnh kéo về Saigon, đòi nhân quyền và đòi công bằng đất đai. Bất chấp những cuộc trấn áp cũng như thời tiết đang vào lúc nắng gắt, nhiều người già tham gia các cuộc biểu tình này đã nhất quyết không lùi bước dù bị công an, an ninh chìm cô lập, không cho bất kỳ nguồn tiếp tế nào đến được tay những người biểu tình.

Sáng ngày 11/3/2014, gần 100 dân oan từ các tỉnh miền Nam cũng đã mang theo băng-rôn, biểu ngữ... kéo về khu vực lãnh sự quán Mỹ tại Sài Gòn để biểu tình đòi quyền sống và quyền làm người. Lực lượng an ninh chìm, nổi đã được bố trí dày đặc hòng phá rối cuộc biểu tình. Sau khi diễu hành và hô vang các khẩu hiệu, bà con dân oan kéo nhau về trước trụ sở Thanh tra chính phủ khu vực 3 tại 210 đường Võ Thị Sáu, Quận 3, Sài Gòn để tố chính quyền đã bao che và bảo kê cho nạn tham nhũng và dùng lực lượng an ninh chìm, nổi để đánh đập phụ nữ dân oan tại Sài Gòn. Dù chỉ có phụ nữ, người già... Nhưng khí thế cuộc biểu tình lên rất cao,

mặc cho lực lượng an ninh chìm, nổi đang đổi theo từng bước đi của họ và sẵn sàng đánh đập bà con dân oan bất cứ lúc nào.

Theo tường thuật trên facebook của một người tên là Ngọc Anh Trần thì vào khoảng 2 giờ chiều ngày 11/3, "Lực lượng an ninh kéo bà con dân oan lê lết trên đường như những con vật, họ đàn áp bà con dân oan rất vô nhân đạo, rất mong những ai ở gần đó đến trợ giúp dân oan trước sự đàn áp của tà quyền cộng sản". Đến khoảng 3 giờ chiều, an ninh chìm nổi đã bắt 42 bà con dân oan lên xe và chở đi đâu không ai biết, số dân oan còn lại vẫn tiếp tục bám trụ để theo dõi tình hình về 42 dân oan bị mất tích này. Được biết, ngày 8/3, những người biểu tình cũng đã đến tòa lồng lãnh sự Mỹ tại Saigon để đưa thư cầu cứu, tố cáo tội ác của chế độ CSVN. Một người tham gia biểu tình cho biết, "42 bà con dân oan bị bắt đã bị cưỡng chế trở về địa phương để họ không thể khiếu nại và kiện tụng những người đã cướp đi quyền sống của họ, trong đó có những người dân oan ở rất xa như Bến Tre, Vũng Tàu... Công an không đưa họ về tận nhà mà thả họ tại một địa điểm gần nhà. Có một bà cụ dân oan 71 tuổi khi bị công an xô đẩy đã ngã xỉu".

Nguồn: www.sbtn.tv

*** Bà Bùi Thị Minh Hằng tuyệt thực đã hơn một tháng.**

Bà Bùi Thị Minh Hằng, một trong những người biểu tình đòi nhân quyền và biểu tình chống Trung Quốc bành trướng bá quyền nổi tiếng, bị giam, tuyệt thực và cấm thăm gặp đã hơn tháng tại tỉnh Đồng Tháp. Vào ngày 11/2/2014, công an thường phục CSVN sử dụng bạo lực đối với một số người viết blogs như Bùi Thị Minh Hằng, Lưu Trọng Kiệt và một số cựu tù nhân chính trị khác, khi họ cùng một số thân hữu và tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo tới đám cưới của người đấu tranh dân chủ Nguyễn Bắc Truyền ở tỉnh Đồng Tháp. Trước đó 2 ngày, ông Truyền thì bị đánh đập thô bạo, còng tay và lôi lên xe tổng xuất về Sài Gòn, hôn thê của ông cũng bị bắt giữ và thẩm vấn suốt nhiều giờ của nhà cầm quyền địa phương.

Bà Bùi Thị Minh Hằng, 50 tuổi, tuyệt thực từ ngày 11/2/2014 khi bị Công an huyện Lấp Vò bắt giữ và hành hung ngay trên đường lộ. Bà cùng một số thân hữu và tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo đến thăm nhà của chị Bùi Thị Kim Phượng (hôn thê của ông Nguyễn Bắc Truyền) ở ấp Hưng Nhơn xã Long Hưng B huyện Lấp Vò tỉnh Đồng Tháp thì bị công an địa phương chặn lại giữa đường.

Tất cả 21 người đã bị công an đánh đập rồi bắt giam nhưng đã thả 18 người, giữ lại ba người là bà Bùi Thị Minh Hằng, bà Nguyễn Thị Thúy Quỳnh và ông Nguyễn Văn Minh. Bà Thúy Quỳnh là một người đấu tranh dân chủ, nhân quyền ở Sài Gòn trong khi ông Nguyễn Văn Minh là đồng đạo Phật Giáo Hòa Hảo thuần túy với chị Bùi Thị Kim Phượng. Anh Trần Bùi Trung nghe tin mẹ bị công an bắt giữ đã nhiều lần xin gặp mặt mẹ đều bị từ chối. Lý do tại sao bà bị bắt cũng không được cho biết. Tuy nhiên, cho đến ngày 6/3/2014, trong cuộc phỏng vấn của đài BBC, bà Đặng Thị Quỳnh Anh, con gái bà Bùi Minh Hằng, cho hay "một giám thị trại giam ở đây và hỏi về vấn đề sức khỏe của mẹ tôi thì được xác nhận là mẹ tôi đã tuyệt thực kể từ ngày bị giam giữ tại Lấp Vò. Bà chỉ uống trà thảo mộc và hoàn toàn không ăn gì".

Nguồn: www.nguoi-viet.com

*** Cựu Tổng Thanh Tra Chính Phủ "trong sạch" nhưng xây lâu đài.**

Bến Tre: Dư luận tại Việt Nam vẫn còn đang ì xèo về

việc ông Trần Văn Truyền - nguyên Tổng Thanh Tra Chính Phủ CSVN xây một lâu đài "hoành tráng" có thể giá trị cả triệu đô la. Chuyện bắt đầu làm dư luận trợn tròn mắt khi báo Người Cao

Tuổi có một bài viết chữ thì ít mà hình thì nhiều về cái nhà nghỉ hưu, đúng ra là một dinh cơ gồm nhiều căn nhà và một tòa lâu đài, của nguyên Tổng Thanh Tra Chính Phủ CSVN Trần Văn Truyền ở xã Sơn Đông thành phố Bến Tre. Trước hết là cái tòa lâu đài, một phần của cái gọi là "cửa nổi" của ông Truyền, vô cùng nguy nga, đồ sộ. Thậm chí, chỉ nhìn cái cổng vào và tường rào bao bọc lấy dinh cơ mệnh mông này cũng đủ kinh hãi. Tường gạch cao, trang trí bằng những hình trống đồng Lạc Việt và các tranh khắc nổi. Công phu trang trí làm tường bao bọc và rộng lớn mệnh mông như thế, dường như chưa có cơ ngơi của một ông quan chức, dù nghỉ hưu hay còn tại chức, của chế độ CSVN mà có được như vậy. Sau lưng tòa lâu đài trên diện tích đất khoảng 17.000 m2. Ông còn có 4 căn nhà hoàn toàn bằng gỗ quý, nghe ông phân trần là mua từ Quảng Nam, theo báo Người Cao Tuổi (NCT) thì "thuộc nhóm gỗ đặc biệt không dùng đến một cái đinh sắt". Ngoài ra, tờ NCT nói "Nguồn tin từ một số cán bộ ở Thanh Tra Chính Phủ (TTCP) và cán bộ ở Bến Tre, ông Truyền còn có 3 cơ ngơi ở TP Hồ Chí Minh là phường Thảo Điền (Quận 2), ở Quận 5, ở khu đô thị "5 sao" Phú Mỹ Hưng do người thân đang quản lý, sử dụng.

Ông Trần Văn Truyền, 64 tuổi. Ông được "cơ cấu" làm Tổng Thanh Tra Chính Phủ từ giữa năm 2006. Trước đó ông từng là Bí thư tỉnh ủy Bến Tre, Ủy viên Trung Ương Đảng, Đại biểu Quốc hội CSVN. Hết nhiệm kỳ 5 năm làm Tổng Thanh Tra Chính Phủ, ông về nghỉ hưu ở quê nhà vui thú điền viên. Khi còn làm Tổng Thanh Tra Chính Phủ, ông Truyền từng than phiền: "Nhiều cán bộ có tài sản rất lớn", và khoe thành tích thanh liêm của mình, khi từ chối một cặp toàn đồ la của một người quen. Trong cuộc phỏng vấn với tờ Thời Báo Kinh Tế, ông còn cho hay bị mua chuộc bằng gái, ông cũng né, và "từ khi làm Tổng thanh tra, không chỉ cá nhân mà tôi cũng phải "trông coi" đến cả vợ con, bởi đúng là nhiều khi người ta tác động đến cả vợ con mình". Cũng trong bài phỏng vấn này, để Việt Nam có thể chống nổi đại nạn tham nhũng, ông Truyền nói: "Công khai minh bạch chính là chìa khóa, là vấn đề xương sống...". Những gì ông nói như thế, và nhiều nữa, chứng tỏ ông là một ông quan thanh tra thanh liêm, trong sạch vẫn còn lưu trên giấy và trên internet. Nhưng nhìn vào cái lâu đài đó, thì người ta phải ngỡ ngàng và đặt dấu hỏi lấy tiền đâu mà xây. Chắc chắn không phải là số tiền nhỏ. Khi còn tại chức, lương Tổng Thanh Tra Chính Phủ hàng tháng chưa tới 15 triệu đồng gồm cả nhiều thứ phụ cấp. Tích cóp cả đời cũng không biết đủ để xây tường gạch và cái cổng hay không?

Nguồn: www.nguoi-viet.com

in hế giới

• Phan Ngọc

* Cuộc thăm viếng để xóa tan phiên hà Pháp-Mỹ

Do ngẫu nhiên lịch trình, F. Hollande khởi đầu chuyến thăm Mỹ trong vòng 3 ngày (10.02) lúc cuộc thương lượng về Syrie nối tiếp lại tại Genève. Hình bóng cuộc xung đột Syries sẽ bao phủ chuyến đi này, trong khi chuyến thăm nhằm sửa chữa điều phiên muộn sâu xa do sự thay đổi ý kiến của Obama gây nên cuối tháng 8.2013, Obama từ chối tấn công chế độ Assad. Để chứng tỏ ý chí xoa dịu này, Obama và Hollande kết hợp phổ biến mục điển đàn trên báo chí nhằm minh họa quan hệ gần gũi giữa Hoa Thịnh Đốn và Ba Lê. Nhưng bề ngoài đồng nhất, lời lẽ dè dặt về Syrie đã phản ánh sự bối rối dai dẳng, càng bối rối hơn trên diện địa, tình hình không ngớt tồi tệ. Trong bài viết, 2 Tổng thống gợi lên „đe dọa sử dụng sức mạnh có thể tin được” chống chế độ Syrie, một cách kín đáo xóa bỏ bước ngoặt của Obama, trong lúc ông xác nhận sử dụng vũ khí sát hại hàng loạt xem như „làn mức đỏ” trước khi thay đổi lập trường.

„Sự bỏ rơi” của Obama để lại dấu vết, dù tại điện Elysée, người ta nói không nuôi dưỡng bất bình đối với tòa nhà trắng. Nhưng tất cả, trong việc tổ chức cuộc viếng thăm, chứng tỏ ý chí hàn gắn các mảnh vụn. Hơn nữa, tiếp theo sự thay đổi ý kiến của Obama về Syrie, căng thẳng Pháp-Mỹ hết sức dữ dội liên quan đến hồ sơ hạt nhân Iran. Lúc ấy, Ba Lê nghi ngờ Mỹ muốn thương lượng một thỏa hiệp rẻ tiền với Teheran trước khi giành lại một hiệp ước „cứng rắn” hơn. Do đó, trên bài viết, 2 Tổng thống nhấn mạnh đến mục đích cuối cùng của cuộc thương lượng: „ngăn cản Iran có vũ khí nguyên tử”.

Trước không biết bao nhiêu „hiểu lầm”, Mỹ muốn có một cử chỉ và không ngại xô đẩy lịch trình. Trong khi loại

viếng thăm này phải được chuẩn bị từ lâu, chuyến đi này gần như một bất ngờ. Hơn nữa, chuyến thăm của Hollande là một chuyến thăm quốc gia theo đúng nghi thức, chuyến thăm thứ 5 dành cho một nhà lãnh đạo ngoại quốc từ khi Obama được bổ nhiệm năm 2009.

Nhưng, khác với Nicolais Sarkozy (11.2007), Tổng thống Pháp không ngỏ lời trước Quốc Hội, vì bối cảnh không cho phép, theo Ba Lê. Nôm na hơn, người ta cho biết F. Hollande không muốn mạo hiểm bước vào trường hợp của Jacques Chirac năm 1996, khó khăn lấp đầy chỗ ngồi tại Quốc Hội.

Tuy nhiên, người ta trải thảm đỏ và nỗ lực đối xử khéo léo Tổng thống Pháp. Bài viết của 2 Tổng thống đưa ra tiền vị về giọng điệu của chuyến thăm. Obama về vấn đề Hollande và hợp thức hóa chính sách của Tổng thống Pháp về Phi Châu, yểm trợ cuộc hành quân của Pháp tại Mali và Cộng Hòa Trung Phi, cũng như tại Libye, năm 2011, Mỹ cam lòng với sự viện trợ về tiếp vận, để cho Pháp ở ngoài phòng tuyến giải quyết các cơn khủng hoảng Phi Châu.

Sau sự tỏ lòng kính trọng này, hiện ra hình ảnh nước Mỹ không phải giải ước, mà đứng ở phía sau. „Mỹ đang rẽ sang một khúc quanh quan trọng. Obama là một Tổng thống của một nước không muốn tung mình về mặt quân sự vào thế giới”.

Từ khi Mỹ tự mâu thuẫn về Syrie, nhiều câu hỏi được nêu lên tại Ba Lê về ý đồ thật sự của Mỹ. „Hình như Mỹ không muốn bị thu hút vào những cơn khủng hoảng không tương ứng với quyền lợi của Mỹ”. Sự giải ước này, nếu kể sức mạnh của Mỹ, là một sự giải ước không hơn không kém. Có nghĩa là phó mặc cho các cơn khủng hoảng tự mình giải quyết”.

Dù bất hòa gia tăng, quan hệ Pháp-Mỹ „lặng dịu hơn là bề ngoài cho thấy”. Hiện nay, không phải lúc để cho 2 thuyết phổ biến cạnh tranh với nhau. Dù bất đồng ý kiến về Syrie, Iran, „Pháp-Mỹ không bất hòa về sự vận hành của thế giới”. Khác với 10 năm trước, không phải vì sự cầm đầu của Mỹ mà sự thiếu vắng làm cho Ba Lê lo ngại.

* Sochi và vùng bồn Caucase

100.000 nhân viên cảnh sát, quân nhân và nhân viên tình báo, hàng chục phi cơ không người lái và một hệ thống phòng không, sự đi lại trên biển Đen hạn chế, kiểm soát ngành truyền thông, truyền tin. Chính trong một tình trạng gần như giới nghiêm mà SOCHI tổ chức Thế Vận Hội mùa Đông từ 7.2 đến 23.2. Các mối lo lắng về an ninh của nhà cầm quyền Nga đều liên quan đến địa lý chính trị đặc biệt của vùng.

Nằm trên bờ biển Đen và dựa vào dãy núi Caucase, thành phố nghỉ mát SOCHI nằm ở ngoài rìa Nga, trong một vùng đặc biệt bất ổn. Các thung lũng vùng núi Caucase là nơi cư trú của nhiều nhóm chủng tộc ngôn ngữ khác nhau: hơn 40 ngôn ngữ. Dãy núi hiểm trở này lập thành một khoảng trống khó kiểm soát cho Mạc Tư Khoa, từ cuộc chinh phục khó khăn vào đầu thế kỷ XIX : hiện nay, dãy núi vẫn là nơi rút lui lý tưởng cho các nhóm vũ trang.

Sau khi Liên Xô tàn rụi, sự tạo lại vùng đã đưa các dân tộc vùng Caucase hội nhập vào các quốc gia mới, gây nên nhiều cuộc xung đột về lãnh thổ.

Cuộc xung đột gần đây nhất xảy ra tại Nam Caucase (2008), khi cuộc tấn công chớp nhoáng của quân Nga thể hiện qua thất bại đau đớn của Georgia, nước này

mất 2 tỉnh ly khai: Nam Ossetie và Abkhazie tuyên bố độc lập và chỉ được Liên Bang Nga công nhận, trên thực tế bị Nga thôn tính, địa điểm SOCHI chỉ cách biên giới Abkhazie vài cây số.

Tại Bắc Caucase, Nga đã mở ra 2 chiến tranh đẫm máu tại Cộng Hòa Tschetchenie độc lập năm 1991. 20 năm và hơn 100.000 nạn nhân sau này, cuộc xung đột chưa được giải quyết. Chiến tranh du kích tồn tại trên núi, và cuộc xung đột đã tràn qua các cộng hòa khác ở Bắc Caucase, như Ingouchie, Daghestan.

Vì tính chất mãnh liệt cực độ và hậu quả tại vùng, chiến tranh Tschetchenie cho thấy một mối đe dọa mới: các nhóm Hồi giáo triệt để. Từ 2007, Dokou Oumarov, một người Tchetchen thành viên AL Quaida, là người cầm cờ của các nhóm ấy. Lãnh tụ này cổ vũ thành lập một Emirát Caucase, một quốc gia Hồi giáo trải dài từ biển Đen đến Caspienne. Người ta nghi ngờ tổ chức này lập kế hoạch khủng bố Thế Vận Hội SOCHI.

Bất ổn địa phương thỉnh thoảng ra khỏi Caucase: xa hơn nữa ở phía Bắc, Volgograd cuối tháng 12, phải chịu 2 vụ khủng bố của Thánh chiến Daghestan.

Bởi các nhà bảo vệ nhân quyền chỉ trích và bởi Thế Vận SOCHI nuôi dưỡng tham nhũng, Thế Vận này có giá đắt nhất trong lịch sử, hơn 37 tỷ Euro (Thế Vận Hội Bắc Kinh 2008 giá 26 tỷ Euro). Những sự kiện có tầm quan trọng đặc biệt cho Putin. Tổng thống Nga muốn cho thế giới biết cường quốc Nga đã trở lại và làm chủ tại nhà mình.

*** Học thuyết Putin và Ukraine**

Trò chơi hết sức chênh lệch giữa Putin và Tây Phương – như một lần nữa, biến cố Ukraine chứng tỏ rằng: Người này có một chiến lược, các người khác có quyền lợi. Người này theo môn võ thuật, các người khác thích chơi cầu lông.

Mỹ và Âu Châu tin rằng có việc cần giải quyết với một người cùng chơi khó khăn, nhưng suy tư như mình: phát triển kinh tế, thị trường toàn cầu hóa, ổn định chiến lược v.v... Mỹ và Âu Châu từ chối xem Putin có những ưu tiên khác. Putin có một quan điểm, một học thuyết, dựa trên niềm tin chắc: „sự giải thể Liên Xô là một tai họa địa lý chính trị lớn nhất của thế kỷ XX“. Và Putin tự cho mình một nhiệm vụ: phục hồi đế quốc Xô Viết. Nhà chiến lược tìm nghị lực trong quá khứ.

Ông không có mặt lúc đó để ngăn cản các nước BALTE gia nhập NATO, sau các nước Đông và Trung Âu. Ông sẽ không nhượng một tấc đất của cựu đế quốc nữa. Ông cố gắng duy trì hoặc phục hồi loại bảo trợ Nga ở nơi nào mà ông nhận định sự bảo trợ ấy bị đe dọa. Trong phạm vi dưới áp lực này, chủ quyền của các nước kề cận Nga có „giới hạn“, cũng như chủ quyền của các cựu chư hầu Liên Xô thời „học thuyết Brejnev“ (tên của Tổng Bí Thư Liên Xô 1964-1982).

Putin tưởng tượng Nga phải có một đế quốc xung quanh, tỷ như chủ nghĩa bành trướng là một thành phần lý lịch của Nga. Liên Hiệp Âu-Á được tung ra năm 2001, ngoài Nga còn bao gồm Bạch Nga và Kazakhstan, tạm thời trong lúc này. Theo điện Cẩm Linh, những nước thành phần nhưng rời bỏ liên hiệp, phải trả một giá thật đắt. Georgia đã mất 2 tỉnh Abkhazie và Nam Ossetie. Ukraine vừa bị tước Crimée.

Trong tác phẩm Le Grand Echiquier (Bàn cờ lớn) xuất bản năm 1997, cựu cố vấn Tổng thống Carter, Zbignien

Brezinski muốn „làm cho dân Nga ý thức rằng tái ấn định lý lịch của họ dựa trên tiêu chuẩn quốc gia, loại trừ mọi kế hoạch đế quốc, là điều kiện giải phóng cho họ, không phải sự đầu hàng“. Một trong những trải nghiệm cốt yếu của sự tiến hóa này, ông viết, là thái độ của Nga đối với Ukraine.

„ZBIG“ thất bại, quá rõ ràng. Đồng ý rằng Ukraine chưa gia nhập Liên hiệp Âu-Á. Nhưng học thuyết Putin không thể tha thứ chính quyền KIEV dự định trò cùng chơi với Liên Âu (không phải gia nhập Liên Âu cũng như NATO). Nhưng tiếp cận Liên Âu xem như là hàng giặc, đều phải phá vỡ tức khắc. Bởi học thuyết Putin dựa trên một hoang tưởng khá mạnh do ngành thông tin đại chúng quốc doanh quảng cáo rùm beng: dựng lên một chân dung Tây phương suy đồi, sa sút và ngày qua ngày lo nghĩ làm thế nào để cho Nga suy yếu.

Trong một thời gian dài, vài nhà lãnh đạo Tây phương ngủ không ngon vì thiếu tinh thần mã thượng trong việc phá hủy Liên Xô. Điện Cẩm Linh đã nghĩ rằng sự tan rã liên minh Varsovie sẽ đưa đến sự tan rã liên minh Bắc Đại Tây Dương, khối Tây phương. Ít nhất, NATO không nên nới rộng đến các nước thuộc vùng Xô Viết. Nhưng không phải như vậy.

Trong Hồi Ký xuất bản vào tháng 1, Robert Gates cựu Giám đốc CIA và cựu Bộ trưởng Quốc phòng hồi tiếc: „Sự nới rộng của NATO, quá mau lẹ sau khi Liên Xô sụp đổ, đến nhiều quốc gia cho đến giờ nằm dưới quyền bảo trợ của Mạc Tư Khoa, là một sai lầm. Tây phương, và đặc biệt Mỹ, không đo lường tầm quan trọng của điều nhục nhã của dân Nga sau khi Liên Xô tan vỡ. Đối với dân Nga, điều này có nghĩa là chia tay với một đế quốc lâu đời“.

Đối với Bob Gates, cựu chiến binh chiến tranh lạnh, lòng kiêu ngạo của Tây phương đã nuôi dưỡng tinh thần phục thù của Nga. Có thể lắm. Nhưng Bob Gates có thể viết như thế, ngày hôm nay? So với số phận dành cho Ukraine, các nước BALTE hết sức vui mừng sau khi gia nhập NATO.

Sau cú bạo lực, Putin có 3 chọn lựa, theo Richard Haas, giám đốc Council on Foreign Relations. Putin có thể giữ Crimée “bù đắp” việc mất Ukraine. Ông có thể dùng điều này như một chủ bài trong cuộc thương lượng mà ông áp đặt quyền kiểm soát Ukraine. Putin cũng có thể dùng điều ấy như một bàn đạp cho một cuộc can thiệp quân sự rộng lớn hơn, nhằm kiểm soát vùng Đông Ukraine, nhân danh quyền bảo vệ dân nói tiếng Nga.

Putin nắm giữ các lá bài vững chắc. Cú bạo lực năm 2008 tại Georgia là một việc làm vô tội vạ. Ông biết rằng đất nước ông là người cùng chơi về thương mại số 3 của Liên Âu và một trong những người cung cấp năng lượng cho Âu Châu: Âu Châu sẽ không trừng phạt nghiêm túc Nga-Mỹ với lý lịch tư pháp to lớn về sự can thiệp tại nước ngoài, sẽ ngập ngừng do dự. Đúng hay sai, Mỹ nhận định phải cần đến Nga ở nơi khác - tại Syrie, A Phú Hãn, Iran. Sự ứng dụng học thuyết Putin tại Ukraine có giá quá rẻ.

*** Trò chơi chiến lược và năng lượng tại Địa Trung Hải**

Bởi Hàng không mẫu hạm có nhiệm vụ phóng ra sức mạnh. Thổ Nhĩ Kỳ giao nhiệm vụ nào cho chiếc tàu hơn 27 ngàn tấn này tại Địa Trung Hải; câu hỏi này đã làm bận lòng các nhà lãnh đạo Do Thái, Hải quân Do Thái chỉ

có những đơn vị với trọng tải trung bình. Điều này không có nghĩa là một Hàng không mẫu hạm Thổ đại diện mối đe dọa thật sự cho Do Thái. Những khu trục săn giặc và 6 tàu ngầm tấn công loại DOLPHIN bảo đảm cho Do Thái một khả năng rắn đe mạnh.

Cũng như Hải quân Thổ, Hải quân Do Thái, trong những năm sắp tới, sẽ được trang bị tới sân để bảo vệ các mỏ hơi đốt nằm ngoài khơi HAIFA. Tuy nhiên, sau khi rời khỏi xưởng đóng tàu NAVANTIA, Tây Ban Nha, tàu Thổ sẽ tuần tiễu trên các vùng biển dưới mắt theo dõi đặc biệt của Do Thái, Hy Lạp, Chypre, Syrie và Ai Cập. Bởi nó mang đến cho Thủ tướng Erdogan phương tiện phục vụ tham vọng địa phương của ông, tàu này (giá hơn 1 tỷ Euro) có thể gây ra cuộc chạy đua vũ trang, và thay đổi cân bằng chiến lược tại Đông Địa Trung Hải.

Hàng không mẫu hạm Thổ sẽ là một con chốt quan trọng trong một trò chơi chiến lược và năng lượng lớn nhưng nó không phải là một con chốt duy nhất. Nếu con chủ bài này được sử dụng có suy xét, thì nó nằm trong bối cảnh hòa hoãn Cận Đông. Do Thái và Thổ có mọi lý do để đồng tình với nhau. Nhất là ưu thế hơi đốt, với các mỏ TAMAR và LEVIATHAN, Do Thái có một nguồn lợi năng lượng lớn -xuất cảng 40%- và Thổ với nhu cầu to lớn, sẽ là một khách hàng tự nhiên.

Thổ không phải là một khách hàng duy nhất: hơi đốt Do Thái có thể nuôi dưỡng phần đáng kể tiêu dùng năng lượng của Âu Châu, cả hai đều bằng lòng giảm bớt sự lệ thuộc vào hơi đốt Nga. Nhưng Do Thái, cũng như Chypre, phải chọn lựa để xuất cảng tài nguyên chiến lược này. Thực tiễn nhất là xây cất một ống dẫn hơi đốt đến Thổ, và kéo dài đến Liên Âu. Giá của ống dẫn hơi đốt này thấp hơn giá xây cất hăng làm hơi hóa lỏng tại Chypre, một điểm khác dẫn đến thị trường Âu Châu. Do Thái đứng trước một chọn lựa khó khăn, càng khó khăn hơn bởi nó chông chênh lên nhau với hai ván cờ ngoại giao: cuộc thương lượng nhằm bình thường hóa quan hệ với Ankara; và cuộc thương lượng giữa Cộng Hòa Thổ Chypre và chính quyền NICOSIE, nhằm thống nhất Chypre.

Do Thái và Thổ đã đi đến một thỏa ước để xóa tan mối hiểm khích MAVI-MARMARA, chiếc tàu bị lực lượng xung kích Do Thái tấn công (5.2010) trên đường đi đến Gaza. Do Thái xin lỗi vì cái chết của 9 nhà tranh đấu Thổ, và chấp nhận đền bù 16,7 triệu Euro. Ankara cam kết không truy tố các nhà quân sự Do Thái có trách nhiệm.

Nhưng tại Jerusalem cũng như Ankara, sự ngập ngừng vào phút chót xuất hiện. Suy yếu vì vụ tham nhũng trầm trọng, Erdogan chuẩn bị trước 2 kỳ hạn bầu cử vừa quan trọng vừa bấp bênh: cuộc bầu cử Hội đồng Thành phố 30.3 và cuộc bầu cử Tổng thống tháng 6 hoặc tháng 8. Trong bối cảnh này, loan báo bình thường hóa với Do Thái -lên án Do Thái luôn là nguồn vốn buôn bán bầu cử của đảng cầm quyền AKP- là phiêu lưu chính trị.

Hồ sơ Chypre cũng đầy hứa hẹn, và bấp bênh. Chính quyền 2 phần Chypre gặp lại ngày 11.2 sau hơn một năm gián đoạn. Một thỏa ước chính trị sẽ có hiệu quả có lợi về chiến lược: bởi ống dẫn hơi đốt Do Thái đến Thổ cần phải ngang qua lãnh hải Chypre, hầu tránh khỏi lãnh hải Liban và Syrie. Có nghĩa một hiệp ước NICOSIE rất cần thiết. Ankara đáp lại sự khai thác mỏ Aprodite của

Chypre là điều hão huyền, không thể hòa giải 2 anh em thù địch Chypre.

Để nhấn mạnh thông điệp, Hải quân Thổ đã chặn bắt ngày 1.2 một tàu Na-Uy khai thác hơi đốt do Nocosie thuê mượn. Trong những ván cờ tại Đông Địa Trung Hải, Thổ và Do Thái sẽ có tất cả nếu bình thường hóa quan hệ. Vừa để khai thác tài nguyên hơi đốt tại vùng, vừa cắt đứt vòng cô lập ngoại giao: cô lập Do Thái gia tăng, và quan hệ Thổ với Ai Cập và Syrie rõ ràng tồi tệ.

Hơi đốt Do Thái có thể trở thành một yếu tố hòa bình cũng như bất hòa tại Cận Đông. Hiệp ước ký kết với các công ty Jordanie (19.2) và sự khai thác mỏ Tamar, cho phép Jordanie mua 1,8 tỷ thước khối hơi đốt Do Thái là một điềm lành.

* Iran: cuộc chạy đua đường trường bắt đầu

Ali Khamenei gây rối các cuộc thương lượng

Trước khi cuộc thương lượng cho một hiệp ước cuối cùng về chương trình hạt nhân Iran, tại Vienne, nhà điều đật tối cao Ali Khamenei gieo rắc lục đục, khẳng định cuộc thương lượng không đi đến đâu. Phải chăng đây là một điềm xấu ?

Lời tuyên bố này dĩ nhiên dành cho sự tiêu dùng nội bộ cho phép dự phòng một thất bại có thể có, nhưng cũng phải phản ánh trạng thái khởi hành cuộc đua Marathon ngoại giao đầy trở ngại. Người này người nọ muốn tăng giá cao hơn khi đến với cuộc hẹn đánh dấu buổi ban đầu cuộc thương lượng đích thật về hạt nhân Iran.

Người ta đã vượt qua bước đầu ngày 24.11.2013 bằng một thỏa ước chung ký kết tại Genève. Và mở sang giai đoạn thương lượng trong 6 tháng, qua đó 2 bên sẽ trải nghiệm ý đồ thiện chí. Trong giai đoạn này, Teheran cam kết kìm hãm lại chương trình làm giàu Uranium, đánh đổi sự bãi bỏ có giới hạn các biện pháp trừng phạt của quốc tế có hiệu lực từ 8 năm nay.

Đó là cử chỉ đầu tiên, nhưng còn nhiều việc cần phải làm. Bây giờ, cuộc thương lượng Vienne đi thẳng vào vấn đề: đi đến một hiệp ước vĩnh viễn trước cuối năm. Một lịch trình "ngắn" với các đề tài trầm trọng về mặt chính trị và phức tạp về mặt kỹ thuật.

Bởi vấn đề là một thỏa hiệp khó tìm. Một thỏa hiệp cho phép Iran giữ lại vài hoạt động hạt nhân cùng lúc bảo đảm cho Tây phương bản chất dân sự thuần túy của các hoạt động ấy. Một trong những trở ngại cần phải tránh có liên quan đến tính chất lâu dài của hiệp ước. Tây phương nói đến 20 năm. Iran muốn một giai đoạn ngắn hơn, khoảng 5 năm. "Thời gian càng ngắn bao nhiêu thì Iran càng chấp nhận sự hạn chế bấy nhiêu". (George Perkovich tổ chức Carnegie Hoa Thịnh Đốn).

Nhưng điều khác biệt to lớn so với chu kỳ thương lượng trước năm 2003 là 2 diễn viên quan trọng Iran và Mỹ muốn kết thúc mau lẹ. Rohani cũng như Obama biết rằng thời gian sẽ bất lợi cho họ. Để củng cố ảnh hưởng trước phe "cứng rắn" của chế độ Teheran, Rohani phải mau lẹ thu đạt sự bãi bỏ lệnh phong tỏa, phong tỏa đã bóp nghẹt nền kinh tế và nuôi dưỡng bất mãn xã hội.

Về Obama, lo nghĩ đi đến một thành công ngoại giao quan trọng trước khi mãn nhiệm kỳ, ông biết rằng tiến trình càng kéo dài bao nhiêu thì ông khó cưỡng lại lại một Quốc Hội nghi ngờ bấy nhiêu. Quốc hội dọa sẽ áp đặt trừng phạt mới cho Iran. Một biện pháp tức khắc làm bế tắc cuộc thương lượng.

Nhưng quy tụ quyền lợi chiến thuật vẫn chưa đủ. Trong khi hội nghị Vienne mở màn, quan điểm ban đầu của người nọ người kia hoàn toàn trái ngược. Nhóm 5 + 1 (5 hội viên thường trực Hội đồng Bảo an + Đức) muốn những thiết bị hạt nhân thu nhỏ của Iran giảm thiểu quan trọng. Bởi khả năng làm giàu Uranium (của Iran) quá lớn, xét rằng (Iran) xác nhận không có mục tiêu quân sự".

Tây phương "thành công chặn đồng hồ ở nửa đêm kém 5 phút. Bây giờ, phải làm cho đồng hồ quay ngược thêm và bảo đảm Iran từ bỏ quả bom nguyên tử". Do đó, nhóm 5+1 đưa ra mục lục đòi hỏi thật dài cho Iran: giảm số máy ly tâm, làm giàu Uranium tối đa 5%, đóng cửa cơ sở làm giàu Fordow nằm dưới đất và tháo gỡ lò nguyên tử dùng nước nặng cộng thêm biện pháp tăng cường kiểm soát. Trước nhất phê chuẩn biên bản bổ sung của cơ quan quốc tế năng lượng hạt nhân (AIEA) do Iran ký kết năm 2003 nhưng Quốc hội chưa phê chuẩn. Biên bản cho phép thành lập kiểm soát trên toàn thể lãnh thổ.

Vừa bắt đầu cuộc chơi, khối 5+1 tỏ thái độ cứng rắn. Sau đó, mọi việc tùy thuộc vào việc diễn giải. Nhất là về vấn đề quan trọng các máy ly tâm cho phép làm giàu Uranium. Hiện nay, Iran có 19.000. Cho dù số này rõ ràng không đủ để tiếp liệu cho một chương trình dân sự nhiều tham vọng, nhưng quá đầy đủ cho sự sản xuất bom nguyên tử.

Để ra khỏi tình thế nhập nhằng, "Iran phải cho biết chi tiết và một cách có thể tin được nhu cầu của mình, điều mà Iran chưa bao giờ làm. Sau đó, công việc thương lượng sẽ tập trung trên khả năng đối diện của Iran. Tuy nhiên, "nếu Iran sẵn sàng cho biết mức độ cao nhất của hoạt động làm giàu, Iran không bao giờ tháo gỡ chương trình của mình". Cho nên "cuộc thương lượng tại Vienne chỉ là cây số đầu tiên của cuộc chạy đua đường trường".

*** Mỹ và NATO trước thách thức A Phú Hãn**

Anh 2 lần thất trận, 1842 và 1919 tại A Phú Hãn. Liên Xô phải tháo chạy sau 10 năm chiếm đóng đẫm máu (1979-1989). Mỹ và đồng minh thuộc NATO sẽ biết qua số phận như thế và thẩm tra, do kinh nghiệm xương máu của mình, rằng sự chiếm đóng bởi quân ngoại quốc không thể là một giải pháp cho các bài toán của nước này? 13 năm sau cuộc can thiệp đánh đuổi Taliban khỏi Kabul và truy nã Al Quaida đến Pakistan, câu hỏi được nêu lên hơn bao giờ hết.

Đối với Mỹ, sự tương phản thật là cay đắng. Từ đây đến cuối 2014, Mỹ lên kế hoạch rút quân NATO (hiện còn 58 ngàn người) và muốn ký kết hiệp ước phòng thủ

với A Phú Hãn. Hiệp ước dự kiến duy trì tại chỗ 6.000 quân. Với 2 mục tiêu: tránh cho A Phú Hãn sa vào tình trạng hỗn độn và duy trì, nếu có thể được, cân bằng chiến lược lỏng lẻo tại vùng.

Nhưng Tổng thống Hamid Karzai, người được Mỹ đặt trên quyền hành năm 2001, tài trợ và ủng hộ hết mình, từ chối ký kết hồ sơ chiến lược này. Tệ hại hơn nữa, khoác chiếc áo lãnh tụ yêu nước chống đối "áp lực thực dân" của người đỡ đầu từ buổi ban đầu, Karzai công khai thách thức Hoa Thịnh Đốn vài tháng trước khi rời chính quyền. Thái độ của ông gây không ít phức tạp cho phương trình.

Tổng thống Hamid Karzai nổi nhức nhối của Tây phương

Dĩ nhiên, Tây phương ra sức tố cáo thái độ vô ơn và vô trách nhiệm của Karzai, dọa giảm viện trợ như vừa làm, thậm chí, trong tương lai, từ bỏ mọi sự có mặt và che chở về mặt quân sự.

Tổng thống A Phú Hãn thủ vai trò một trẻ con được nuông chiều với tính chất thường khó dự đoán? Tư duy của ông tiến hóa là một triệu chứng vỡ mộng đồng thời biểu lộ tinh thần quốc gia cứng rắn của dân A Phú Hãn, sau một thập niên can thiệp của Tây phương với bản tổng kết kém thuyết phục. Karzai tin chắc Mỹ không đến A Phú Hãn vì dân tộc của ông, nhưng trong một viễn tượng địa lý chính trị toàn bộ hơn. Ở biên giới phía Nam của Trung Á, A Phú Hãn là một điểm tựa quý báu. Ở phía Tây, có Iran, ở phía Đông-Bắc, Trung Quốc đẩy tới các con chốt. Và ở phía Đông, cần phải canh chừng gắt gao Taliban Pakistan với ý đồ chinh phục.

Dựa vào sự phân tách này, Karzai tự cho mình phép xem thường Mỹ. Vị trí điểm tựa của đất nước ông –vùng chặn động gập gờ của Trung Đông, Trung Á và tiểu lục địa Ấn- mang đến cho ông lợi lộc chiến lược. Cũng dựa trên sự cân nhắc này, ông lộ ra tham vọng thương lượng hòa bình với Taliban. Ông muốn đi vào lịch sử quốc gia A Phú Hãn như một nhà thương lượng vĩ đại phục vụ một quốc gia chia rẽ.

Gần đây, báo chí Mỹ tiết lộ Obama nêu lên giả thuyết chọn lựa giải pháp "không"; có nghĩa là rút toàn thể lực lượng ngày 31.12.2014. Karzai xem vụ này là một đòn bịp nhằm ép ông ký kết hiệp ước an ninh. Áp lực nguy trang hay tin chắc? Theo vài nguồn tin Mỹ tại Bruxelles, Tổng thống A Phú Hãn sẽ không ký hiệp ước về quy chế của lực lượng xem như ở lại sau 2014 và trong trường hợp tốt nhất, Karzai sẽ giao trách nhiệm về hồ sơ này cho người kế tiếp. Vấn đề rắc rối cho nền ngoại giao Mỹ, nếu Tổng thống A Phú Hãn rời khỏi chính trường sau cuộc bầu cử 5.4, thì ông sẽ làm tất cả để giữ ảnh hưởng cạnh người kế vị.

NATO lo ngại; người ta tự hỏi cuộc họp thượng đỉnh sẽ diễn ra như thế nào, cuộc họp xem cuộc họp của chiến thắng sau 10 năm chiến tranh, ngày 4-5 tháng 9 tại xứ GALLES, Anh. Nếu từ đây đến đó, vai trò của NATO không được sáng tỏ.

*** Trung Quốc: Tại sao chế độ che giấu ?**

Đây là tội lỗi nguyên thủy của Đặng Tiểu Bình, người kế nghiệp Mao Trạch Đông. Năm 1978, cha đẻ cuộc cải cách chạy theo kinh tế thị trường nhưng không từ bỏ độc đảng. Do đó, ông thành lập một giai cấp quý tộc đỏ, nhóm này đua nhau đưa ra làm giàu quyền lực của họ. Và phép lạ kinh tế Trung Quốc cung cấp một địa hạt đặc biệt cho trò chơi đầy lý thú: cuộc hôn nhân giữa quyền lực và tiền bạc.

Về mặt kỹ thuật, sự kiện nhiều dân Trung Quốc giàu sang có liên hệ riêng tư với các nhà lãnh đạo cao cấp thật sự không phải là một tin tức mới lạ, cũng không phải sự kiện họ gởi tiền vào các tài khoản offshore hoặc sự kiện họ trở thành giàu có dựa vào ảnh hưởng của họ hoặc sử dụng tham nhũng. Dù sao, 50 Dân biểu giàu nhất của Quốc hội nhân dân hợp lại có tài sản 94,7 tỷ đô-la (69 tỷ Euro), điều này làm cho Dân biểu Quốc hội Mỹ trở thành nghèo túng. (50 Dân biểu Mỹ hợp lại chỉ nặng 1,6 tỷ đô-la (1,17 tỷ Euro). Tại Trung Quốc, liên hệ giữa chính trị và tiền bạc quá rõ ràng.

Thế thì tại sao tin tức do Liên hội Quốc tế các nhà báo điều tra (Consortium international des journalistes d'investigation, ICIF) phổ biến (22.1) theo đó 22.000 dân Trung Quốc, trên dân số 1,3 tỷ người, đã thành lập công ty offshore -để gởi hoặc giấu tài sản- gây nên tiếng vang như thế? Dĩ nhiên, luôn có một thị trường về tin tức liên quan đến những người siêu giàu -đặc biệt khi vài người là con của các nhà lãnh đạo cao cấp. Ví dụ Wen Yunsong và Liu Chunhang con của Ôn Gia Bảo; Li Xiaolin con của Lý Bằng; Wu Janchang rể của Đặng Tiểu Bình; Wang Jun và Wang Zhi con của Wang Zhen, Phó chủ tịch; Fu Liang con của Peng Zhen; Hu Yishi anh em họ với Hồ Cẩm Đào; Deng Jiagui anh rể của Tập Cận Bình. Chỉ cần nêu lên các tài khoản tại các đảo Anh cũng có thể tức khắc gây nên mối nghi ngờ. Dù những thiên đường thuế vụ này không bất hợp pháp, tính tội lỗi quá rõ trong đầu óc của nhiều người. Vì nhiều lý do: nhiều nhà lãnh đạo cao cấp Trung Quốc phải ra tòa và nhận án về tội giấu hàng triệu đô-la biến thủ nhờ vào các tài khoản này.

Hơn nữa, của cải riêng tư là nguồn tổn thương chính trị tại Trung Quốc. Nhiều người Trung Quốc đương nhiên ham tiền mà ý thức hệ thịnh hành không bao giờ tán thành. Khổng giáo chê bai, Cộng sản khinh miệt tiền bạc. Trong những năm đầu của chế độ Cộng sản (1949), mang nhãn "chó săn của tư bản" lòi theo trừng phạt chính trị muôn đời. Thậm chí chiến dịch gần đây chống các beogger triệu phú dám bày tỏ công khai quan điểm chính trị của mình cũng không ra ngoài tâm địa thanh trừng: nghi ngờ lòng trung thành chính trị của những ai có tiền.

Ngược lại, điều gây ngạc nhiên là chính quyền Trung Quốc nỗ lực dập tắt các kết luận của phúc trình tin tức. Chiến dịch chống tham nhũng của Bắc Kinh là biện pháp cốt yếu của cải cách chính trị, nhưng rất yếu ớt, của ban lãnh đạo mới. Phải hoan nghênh thay vì kiểm duyệt phúc trình 22.000 trường hợp tham nhũng. Có một khía cạnh riêng tư: Tập Cận Bình không bằng lòng khi anh rể là

một trong những người có tài khoản offshore to lớn. Nhưng thách đố thật sự cho Bắc Kinh là bản phúc trình hé lộ cho thấy các nhà lãnh đạo có thể mất khá nhiều quyền lực. Sự nhận thức đi theo sự trong sáng, không những cho 7 Ủy viên Ủy ban Thường trực Bộ Chính Trị, mà còn cho 1,3 tỷ dân. Các tin tức này mang đến cho dư luận Trung Quốc dịp tốt để đòi hỏi trực tiếp Bắc Kinh làm sáng tỏ vấn đề tham nhũng. Khi nhà cầm quyền kết tội một người có trách nhiệm, dân Trung Quốc có quyền biết đến trường hợp của hàng trăm người khác. Kiểm duyệt phúc trình, danh sách người phạm tội, chính quyền tìm cách giữ quyền kiểm soát ai mà chính quyền xem như có tội và lúc nào.

Cuối cùng, quyền lợi của những công dân giàu nhất cũng như của chính quyền Trung Quốc là khuyến khích sự trong sáng và đưa danh sách phạm tội ra trước công chúng. Bằng không, làm thế nào để phân biệt giữa trò chơi thể lực gắn liền với hệ thống quen biết và tham nhũng? Làm thế nào để xúc tiến Nhà nước pháp quyền và bảo đảm rằng 22.000 người giàu Trung Quốc có tài sản gởi ở nước ngoài không trở thành mục tiêu tấn công vì lý do chính trị? Và nhất là làm thế nào để dân Trung Quốc tin tưởng vào các nhà lãnh đạo tôn trọng các quy tắc mà họ muốn áp đặt cho người khác ?

*** Dân Venezuela trước ngỗ cụt**

Venezuela, nước sản xuất lớn dầu hỏa, tiềm tàng là một nước giàu. Nhưng 15 chủ nghĩa Chavez đã đánh gục đất nước, về mặt kinh tế cũng như xã hội. Từ đầu tháng 2 đến nay, ngày qua ngày, dân Venezuela biểu tình trên đường phố chống một chế độ đạt 3 kỳ công: lãng phí, tham nhũng và chuyên quyền chính trị.

"Chủ nghĩa Chavez" là học thuyết thừa kế cựu Tổng thống Hugo Chavez, nắm quyền từ 1999 đến chết, năm 2013. Đó là một hỗn hợp chủ nghĩa xã hội -quân quyền, lấy nguồn từ tấm gương Cuba và chủ nghĩa chống Mỹ chiến đấu rút tia từ cái vốn cách mạng Latinh-Mỹ xưa cũ.

14 năm triều đại Hugo cho phép giúp đỡ thiểu số dân chúng: người nghèo nhất trên 30 triệu dân hưởng được một phần tô tức dầu hỏa nào đó. Đối với phần còn lại, "chủ nghĩa Chavez" đã đưa đất nước vào tình huống hoàn toàn thất bại: kinh tế dưới quyền kiểm soát của Nhà nước; các nhà đầu tư địa phương và ngoại quốc chán nản; kiểm soát giá cả, hối đoái, ngoại thương.

Đắc cử tháng 4.2013, người kế nghiệp Chavez, Nicolas Maduro còn làm tốt hơn nữa. Trong vòng một năm, ông làm cho hoạt động kinh tế bế tắc. Ông vừa loan báo sẽ đặt để phiếu phân phối theo gương những gì Cuba làm cách đây hơn 1/2 thế kỷ.

Nicolas Maduro làm cho nền kinh tế Venezuela bế tắc

Ngoài dầu hỏa (nước xuất cảng thứ 11 thế giới, 2,7 triệu thùng dầu thô/ngày; dự trữ lớn nhất thế giới), Venezuela sản xuất ngày càng ít hơn. Venezuela nhập cảng hầu như tất cả. Ngày hôm qua là một nước nông nghiệp và chăn nuôi, ngày hôm nay, Venezuela phải nhập 40% sản phẩm tiêu dùng thông thường (giấy vệ sinh là một sản phẩm buôn lậu).

Đất nước gần như không còn ngoại tệ -điều không thể chịu được cho nước sản xuất dầu hỏa lớn. Bệnh viện thiếu thốn đủ bề. Cúp điện thường hơn. Lạm phát thường niên vượt 56%, ép buộc dân nghèo nhất càng nghèo hơn.

Người biểu tình chạm trán lực lượng bán quân sự của chế độ. Chế độ tố cáo tiểu "tư sản" xuống đường. Nhưng sau lực lượng sinh viên, mũi nhọn của phong trào phản kháng, là tất cả thành phần xã hội Venezuela biểu lộ lo lắng cho tương lai.

Dưới sự cá thể hóa quyền hành quá mức mà Chavez là hiện thân, quân đội không ngớt gia tăng ảnh hưởng trên đời sống chính trị. "Kiểu mẫu Cuba" sinh ra ở đây tất cả hiệu quả nguy hại nhất. Một nền kinh tế song song xuất hiện, chợ đen buôn lậu trong và ngoài nước mang lợi đến cho một nhóm nhỏ tập đoàn lãnh đạo không ngại ngừng.

Ngoài suy sụp kinh tế, còn có tình hình mất an ninh tồi tệ: 25.000 vụ giết người/năm; còn phải kể đến các vụ ăn trộm, nhiều vụ tấn công và bắt cóc. Caracas là thủ đô nguy hiểm nhất thế giới.

Phải có nét thu hút của điều gọi là "mới lạ lạ-tinh" trên vài nhà trí thức để tìm ra vài nét hấp dẫn của "chủ nghĩa Chavez". Càng hơn thế nữa vì dưới chế độ Maduro cũng như dưới chế độ Chavez, "chủ nghĩa Chavez" đã ngược đãi tự do, khớp miệng báo chí và áp bức đối lập. Trên thực tế, "chủ nghĩa Chavez" đã quay sang ác mộng.

*** Cuộc thương lượng Do Thái – Palestine: điểm cuối của logic**

Đây là một khúc quanh lịch sử. So với 23 năm thất bại nối tiếp của "tiến trình hòa bình", có lẽ nên tránh những công thức lặp đi lặp lại và điều gọi là kỳ hạn cuối cùng, thường mang đến cho 2 dân tộc những mảnh vỡ hy vọng. Nhưng ngày 29.4, Do Thái và Palestine sẽ đi đến điểm cuối của một logic. Logic của 9 tháng thương lượng để đi đến một "hiệp ước-khung" có thể tạo thuận lợi cho một quốc gia Palestine ra đời và đưa ra một giải pháp cho các bài toán gọi là "quy chế cuối cùng" về quan hệ sống chung của 2 bên: biên giới, khu di dân, người di tản, quy chế của Jerusalem, an ninh.

Hơn 7 tháng đã trôi qua, và tất cả đều cho thấy nỗ lực của ngoại trưởng Kerry đã đưa đến một bản tổng kết nghèo nàn. Không thể chê trách ông, tuy rằng ông hão huyền mơ tưởng rằng tính bền bỉ sẵn có của ông có thể thắng mọi ngờ vực của 2 bên ăn sâu trong những thập niên thù địch.

Thất bại của Kerry sẽ là thất bại của Obama từ A Phú Hãn đến Irak, từ Syrie đến Ukraine, Obama không thu thập được thành công ngoại giao nào. Do đó, Tổng thống Mỹ, cho đến giờ kín đáo, bây giờ liên can đến hồ sơ này, để làm cho vài phòng tuyến của Netanyahu và Abbas yếu đi.

Tiếp đón Thủ tướng Do Thái tại tòa Nhà trắng (3.3), Obama tố cáo chính sách xây cất các khu di dân "khiêu khích hơn" bao giờ hết. Chắc chắn Tổng thống sẽ buông

ra những lời cứng rắn như thế đối với Abbas để thu về vài nhượng bộ, mà ông tiếp đón ngày 17.3. Nhưng nền ngoại giao Mỹ từ đây có những tham vọng giới hạn: tìm cách nhận của 2 nhà lãnh đạo Do Thái – Palestine một số điểm gần gũi tối thiểu để thuyết phục dân Palestine chấp nhận sự gia hạn cuộc thương lượng, ít nhất đến cuối năm.

Thủ tướng Do Thái, mà ưu tiên là kéo dài cảm tưởng ông tìm cách đi đến một hiệp ước hòa bình, xem đó là những lợi thế cho ông. Thương lượng là kéo dài thời gian. Về cái gì? Từ lúc mà giải pháp 2 quốc gia bị chính sách di dân phá ngấm, không ai dám vẽ lên cái nhìn dài hạn của Do Thái của Netanyahu. Abbas với khuynh hướng từ chối mọi gia hạn cuộc thương lượng bề ngoài vô bổ, ở vào một tình thế không thoải mái chút nào. Nếu ông khư khư, ông sẽ đương nhiên nhận lấy trách nhiệm làm cho tiến trình hòa bình lệch đường. Lời buộc tội không đúng, vì phải tính đến thái độ không nhượng bộ của Netanyahu? Không có gì quan trọng: bộ máy tuyên truyền Do Thái đang xoay xở để làm cho người ta tin giả thuyết này.

Abbas không thể không biết rằng giai đoạn tiếp theo ghi nhận thất bại rất là bấp bênh: yêu cầu cộng đồng quốc tế nhận lấy trách nhiệm của mình, cố gắng cho Palestine gia nhập các cơ quan Liên Hiệp Quốc, thậm chí truy tố các nhà có trách nhiệm Do Thái trước Tòa án Hình sự Quốc tế. Tất cả đều là một cuộc vận động bấp bênh: Palestine đã trở thành một quốc gia quan sát không hội viên LHQ (11.2012). Nhưng đó là một chiến thắng phù du.

Quốc gia Palestien chỉ ra đời từ cuộc thương lượng về biên giới với Do Thái. Nhưng Netanyahu thừa biết ông có tại Hoa Thịnh Đốn nhóm người ủng hộ ông về điều kiện tiên quyết quy định mọi hiệp ước: người Palestine phải công nhận Do Thái như một "quốc gia dân tộc của dân tộc Do Thái". Nếu vấn đề là trấn an lo nghĩ bẩm sinh của Do Thái về an ninh, thì yêu sách thật chính đáng.

Nhưng bởi yêu sách này không bao giờ được nêu lên trong thời gian 20 năm thương lượng và không phải là một đòi hỏi trong việc ký kết hiệp ước hòa bình với Ai Cập và Jordanie, người dân Palestine –đã công nhận "quyền của Do Thái hiện hữu trong hòa bình và an ninh" 9.9.1993- có vài lý do để nghi ngờ một duyên cớ nhằm biến minh một tình trạng thương lượng thường trực. Người Palestine từ chối vì lý do nguyên tắc. Thỏa mãn yêu cầu của Netanyahu có nghĩa là từ bỏ "quyền trở về" của người di tản đối với người Palestine có mặt tại Palestine lịch sử, có nghĩa là sự trục xuất họ năm 1948 trong thời gian NAKBA (tai họa). Nhưng NAKBA là một thành phần hợp thành quốc gia Palestine cũng như giấc mộng phục quốc Do Thái cho quốc gia Do Thái.

Điều này sẽ phá ngấm quyền lợi văn hóa, tôn giáo và có lẽ chính trị của 20,5% người Ả Rập mang quốc tịch Do Thái. 575.000 dân Do Thái hiện nay cư trú tại các lãnh thổ Palestine bị chiếm đóng. Số đơn vị xây cất -mới tăng 2 lần năm 2013. Vì lý lẽ đó, Abbas phải đối đầu với một chọn lựa đích thật lịch sử: đóng sập cửa thương lượng, là có thể bị chỉ định như một lãnh tụ Palestine quay lưng với hòa bình; chấp nhận sự gia hạn cuộc thương lượng, là gián tiếp công nhận sự di dân tiếp tục, không khác gì cái chết của giấc mộng Palestine.

Phan Ngọc

Hộp Thư Viên Giác

Trong thời gian qua VIÊN GIÁC đã nhận được những thư từ, tin tức, tài liệu, bài vở, kinh sách, báo chí của các Tổ Chức, Hội Đoàn, Tôn Giáo và các Văn Thi Hữu khắp các nơi gửi đến.

* THƯ TÍN

- **Đức:** Hòa Thượng Thích Như Điển. Dr. Trương Ngọc Thanh & Ds. Trương Thị Mỹ Hà. Thi Thi Hồng Ngọc. Võ Thiện Tánh. Phù Vân. Phương Quỳnh. Tích Cốc Ngô Văn Phát. Trần Đan Hà. Nguyễn Đạo Văn Công Tuấn. Nguyễn Hạnh HTD. Nguyễn Quý Đại. Lê Ngọc Châu. Phan Ngọc.

- **Pháp:** Hoang Phong. Tâm Tịnh. Pháp Nguyên.

- **Bỉ:** Phương Hà.

- **Hoa Kỳ:** Bùi Trọng Nghĩa. Hồ Văn Đồng. Lê Thành Nhân. Mường Giang. Trần Thiện Phi Hùng. Nguyễn Thế Thắng. Liễu Pháp. Tuệ Nga. Thái Tú Hạp. Trần Ngân Tiêu. Trần Bình Nam.

- **Úc Đại Lợi:** Ts Lâm Như Tạng. Quảng Trục Trần Viết Dung.

- **Ý:** Huỳnh Ngọc Nga.

* KINH SÁCH & BÁO CHÍ

- **Đức:** Dân Chúa Âu Châu số 377 + 378. Wissen & Wandel Nr.3/4. Development and Cooperation Nr.2 & 3. Entwicklung und Zusammenarbeit Nr.2 & 3. Für die Menschen Recht Nr.2. Hörin Nr.17.

- **Pháp:** Tiếng nói Người Việt Quốc Gia số 71. Hoảng Pháp số 126. Nhịp Cầu số 203.

- **Hòa Lan:** Niềm Tin số 77.

- **Thụy Sĩ:** Mục Vụ số 324.

- **Anh quốc:** Đặc san Dược Sư Phật Đường 2013-2014.

- **Hoa Kỳ:** Ánh sáng bên kia cửa tử, TT Thích Tâm Quang dịch. Bồ Đề Hải số 86. Am Mây Ngàn của Huỳnh Trung Chánh.

- **Canada:** Pháp Âm số 108.

- **Tân Tây Lan:** Đặc san Hiện Thực số 31.

Cáo phó & Cảm Tạ

Gia đình chúng tôi đau buồn báo tin cùng thân bằng quyến thuộc và bạn hữu gần xa:

Mẹ, Bà, Bà cố của chúng tôi

Bà quả phụ Nguyễn Đình Đôi

Nhũ danh Phạm Thị Côi

Pháp danh Diệu Trân

Tạ thế ngày 17.03.2014

Thượng thọ 84 tuổi

Tang lễ đã được cử hành tại nghĩa trang Öjendorf – Hamburg ngày 24.03.2014

Chúng con / chúng tôi xin chân thành tri ân và cảm tạ:

- Sư bà, Quý Sư Cô và tăng chúng chùa Bảo Quang
- Chi hội Phật tử Hamburg
- Chi hội Phật tử Bremen
- Cộng đoàn công giáo Hamburg
- Hội người Việt tỵ nạn CS tại Hamburg
- Ban cao niên Hamburg
- Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam
- Quý Ông Bà, Cô Bác, Anh Chị Em bạn hữu gần xa

Đã điện thoại, email phân ưu, tụng kinh hộ niệm cầu siêu, giúp đỡ cùng đến tham dự tang lễ và tiễn đưa Mẹ, Bà, Bà Cố của chúng tôi.

Trong lúc tang gia bối rối không sao tránh khỏi những điều sơ sót, kính xin Quý Liệt vị niệm tình hỷ thứ cho.

Tang gia đồng báo tạ:

Trưởng nam Nguyễn Đình Liên, vợ Nguyễn Thị Thanh Hương, các con và các cháu.

Thứ nam Nguyễn Đức Liệu, vợ Nguyễn Thị Hoàng Hải và các con.

Trưởng nữ Nguyễn Thị Kim Hồng, chồng Kim Văn Long và các con.

Thứ nam Nguyễn Tấn Dũng, vợ Nguyễn Thị Tuyết Mai và con.

Thứ nam Nguyễn Hoàng Vũ, vợ Đào Thị Thanh Phương và các con.

Thứ nam Nguyễn Đình Phúc, vợ Hồ Bửu Liên Hương và các con.

Thứ nữ Nguyễn Thị Kim Thủy, chồng Tôn Anh Tuấn và các con.

Thứ nam Nguyễn Huỳnh Đức, vợ Nguyễn Thị Phương Nhi và các con.

Thứ nữ Nguyễn Thị Hồng Diệp, chồng Đình Quý Liêm và các con.

Phương danh cúng đường

(Tính đến ngày 01.03.2014)

Trong thời gian gần đây, Chùa Viên Giác có nhận được tiền của quý Đạo Hữu gửi bằng cách chuyển qua Ngân Hàng hay bằng Bưu Phiếu, nhưng không ghi rõ mục đích. Thí dụ như Cúng Đường, Tu Bồ Chùa, Ân Tổng Kinh, Pháp Bảo hoặc trả tiền bánh trái v.v...

Ngoài ra có Đạo Hữu nhờ người khác đứng tên chuyển tiền nhưng không rõ chuyển tiền dùm cho ai để Cúng Đường hoặc thanh toán vấn đề gì. Do đó khi nhận được tiền, Chùa không thể nào ghi vào sổ sách được.

Để tránh những trở ngại nêu trên, kính xin quý Đạo Hữu khi chuyển tiền hoặc gửi tiền về Chùa nhớ ghi rõ Họ & Tên, địa chỉ đầy đủ và mục đích để Chùa tiện ghi vào sổ sách.

Ngoài ra khi quý vị xem Phương Danh Cúng Đường xin đọc phần trên cùng là tính đến ngày?... tháng?... để biết rằng tiền đã chuyển đi ngày nào và tại sao chưa có tên trong danh sách. **Chùa có 2 sổ Konto (Xin xem ở phần cuối).** Tu Viện Viên Đức cũng đã có sổ Konto (xin xem phía sau). Kính xin quý vị thông cảm cho.

Thành thật cảm ơn quý Đạo Hữu.

Danh sách PDCD của quý Đạo Hữu & Phật Tử, chúng tôi xin phép chỉ đánh máy một lần chữ **ĐH** (Đạo Hữu) ở bên trên.

* TAM BẢO

(France): Dr. Hoàng Ngọc Minh 86€. Trương K.Q. 50€. Phạm Thị Mỹ 10€. (USA): Đồng Chánh Dương Thị Tâm 131€. Chu Bá Tước 35€. Nguyễn Thị Kim 50€ HHHL Tả Nhuận. Lê Thị Xuyến (Hannover) 100€. (Göttingen): Quan Huệ Phương 20€. Nguyễn Thúy Hồng 320€. Bành Tâm Sơn (Wiesbaden) 5€. Đinh Anh Tuấn 10€. AOK Niedersachsen 98€. Hoàng Thị Cúc 25€. Hàng Như Minh 50€ HHHL cho cô Hàng Nguyệt Huy. Hàng Như Minh 50€ (cầu an cho gd. Hàng Chiêu Quang. Nguyễn Thị Hiền 20€. Nguyễn Văn Hùng 20€. Xuân Thủy Phạm Thu Giang 30€. Phật Tử ở Künzelsau 2950€. Giới Quý Luyện Thị Thọ 200€. Tống Thị Bình 20€ HHHL Đồng Giới. Chi Hội Saarland-Trier & VPC 1000€. Ấn danh 20€ (Trai dân chần tề). Ngô Hồng Hà 100€. Naeng Kim Liễu (Sweden) 35€. (Pforzheim): Selina Lam Ngọc Le 20€ HHHL Bà cố ngoại Huỳnh Thị Hiền và cậu Trần Bình Tuyền. Nguyễn Thị My Ly 20€. La Phan Hoàn (Landshut) 20€. Lê Chi Gruber (England) 50€. Dương Thị Ngọc Liên (Friedrichshafen) 100€. (Düsseldorf): Đinh Hoa 50€. Le Pähler Thị Ngọc Diệp 30€. Nguyễn Ngọc Thu Vân 20€. Vũ Thị Xinh (Danmark) 30€. Cao Ngọc Lang (Braunschweig) 10€. Hoàng Thị Hồng Ngân (Viersen) 10€. (Essen): Nguyễn Thị Kim Yến 50€. Nguyễn Thị Hồng Hoa 30€. (Barntrup): Lữ Trung Cang 50€. Gd. Võ Văn Tùng 30€. Dr. Nguyễn Xuân Trang (Göttingen) 200€ HHHL Dương Văn Lân. Lê Thị Kim Phượng (Hagen) 30€. Dam T.B. Nhuan & Vũ Văn Phú (Schwettingen) 20€. Phạm Văn Dũng (Hildesheim) 100€. Võ Trung Thư (Bad Pyrmont) 20€. Huỳnh Thị Tuyết (Koblenz) 10€. Võ Thị Thảo (Rheine) 20€. Minh Phát Lý Tấn Vang, Lý Hồng Diễm, Diệu Cúc Lý Hồng Tiên (Krefeld) 150€. Diệu Liên Phạm Thị Diệu Hoa (Wilhelmshaven) 50€. Đỗ Thị Cự (Berlin) 30€. Hoàng Thị Xuân Khâu (Burgau) 35€. Tâm Huệ Nguyễn Thị Duyên (Belgique) 10€. Nguyễn Thanh Khoa (Schwenningen) 20€. Nguyễn Văn Bảo (Schweiz) 50€. Lê Thị Vân (Geretsried) 30€. Vũ Thị Thúy-Spitzner & Vũ Thị Ngọc Lan (Donauessingen) (Eibenstein) 100€. (Paderborn): Võ Yến Nhi 10€. Võ Ngọc Châu 10€. Võ Hùng Lân 10€. Đồng Lạc Nguyễn Hùng Anh (Ibbenbüren) 20€ HHHL Mẹ nuôi Magarette Mentrup. Tôn Mỹ Lệ (Saarbrücken) 20€ HHHL Phạm Thị Nữ Pd Diệu Minh. Thiện Bạch Đào Thị Chúc (Trier) 120€. Đào Thị Hồng Nguyên (Edewecht) 50€. Phạm Hoài Trang (Bitburg) 20€. Trần Nương Bảo (Frankfurt/M) 20€. Giác Hiền Nguyễn Thế Vinh & Diệu Đồng Trịnh Thị Nam cùng các em (Heidelberg) 1.000€ HHHL Nguyễn Duy Ủy Pd Minh Trí. Đặng Triệu (Hannover) 500 HHHL Đặng Lê Khanh. (Italia): Chúa Viên Y 500€. Quảng Đạt 50€. Đồng Giới 100€. Ấn danh 100€. Ấn danh (Ottweiler) 70€. Vũ Thị Nhiên 20€. Phạm Thị Trúc Linh 60€. Dương Thị Hà 5€. Mai Hoàng Anh 20€. Hồ Thị Diễm 20€. Thị Minh Văn Công Trâm 50€. Nguyễn Đạo Văn Công Tuấn 50€. Thị Hiền Đỗ Công Minh 20€. Đồng Liên Maryluise Kunde 5€. Huệ Thông Dương Hồng Yến 5€. Trần Văn Anh 10€. Vũ Lê Thủy 5€. Hoàng Thị Trâm 10€. Nguyễn Thu Dung 20€. Delina Nguyễn 10€. Denis Nguyễn 10€. Ngô Quốc Tịnh 10€. Phan Đình Thích 20€. Vũ Hồng Khanh 10€. Đỗ Thị Thúy Vân 20€. Dương Thị Lệ 20€. Nguyễn Hồng Pháp 5€. Nguyễn Văn Cường 20€. Vương Thị Hạnh 10€. Nguyễn Thị Thảo 20€. Nguyễn Mạnh Hà 20€. Trần Thị Kim Yến 10€. Nguyễn Thị Tuyết 10€. Lai Kiên Cường 10€. Hoàng Trung Thành 11€. Diệu Bình Trần Thị Thúy Tuyết 20€. Hoàng Bích Nga 10€. Nguyễn Thị Ánh 10€. Phùng Thị Phương 20€. Nguyễn Thị Hải 20€. Nguyễn Văn Thông 30€. Kim Hương 50€. Gd. Nguyễn Thị Thao 15€. Nguyễn Thị Hoa 10€. Đặng Thị Lý 10€. Nguyễn Thu Hằng 10€. Nguyễn Thị Bạch Tuyết 30€. Nguyễn Thị Tuyết Ngân 20€. Dương Thị Thu Giang 20€. Nguyễn Thanh Hà 20€. Vũ Thiện Tuấn & Vũ Tuấn Đức 20€. Nguyễn Đức Minh & Vũ Thị Hà Trang 10€. Ute Oschmann Wetzlar 10€. Nguyễn Thanh Mai 20€. Nguyễn Việt Hùng 10€. Lưu Thị Thắng 20€. Gd. Nguyễn Quang Mạnh 20€. Đào 5€. Vũ Thị Hiền 10€. Đồng Liên 10€. Đỗ Đức Thắng 20€. Bà Thái Lập 100€. Low Kee Keong 50€. Fam. Kok Hing 20€. Lilian Kok 40€. Gd. Lê Minh Hạnh 10€. Nguyễn Việt Trí Thành 10€. Thiều Thúy Nga 5€. Phan Thị Lan 20€. Đinh Thị Hà 10€. Fam. Tạ 10€. Nguyễn Anh Tùng 20€. Huỳnh Công Trường 20€. Đào Thị Thu Huyền 20€. Trần Lý Ai Phương 30€. Huỳnh Ái Nhân 20€. Phạm Muội 50€. Nguyễn Tuyết Nhung 20€. Nguyễn Thị Thu Thủy 20€. Trần Thị Mai 10€. Nguyễn Việt Anh 20€. Phạm Thị Thu Hà 10€. Mai Mỹ Hạnh 5€. Ngô Su Kiều &

Trần Quỳ 20€, Dương Thị Hà 5€. Đồng Thuận Thanh Tuyền Leopold 50€. Tiểu Thị Kim Anh 25€. Nguyễn Thị Kim Thanh 20€. Nguyễn Hồng Anh 20€. Phạm Thị Dung 30€. Phạm Duy Cường 10€. Đặng Thị Lan Anh 10€. Trịnh Đắc Cường 5€. Nguyễn Văn Tây 50€. Nguyễn Thị Hòa 10€. Lôi Vĩnh Hòa 20€. Gd. Hà Như Hồ 10€. Tạ Thanh Bình 20€. Đinh Văn Hiền 10€. Nguyễn Văn Bằng 50€. Trần Kinh Hùng 30€. Trần Vi Hùng 60€. Gd. Ngô Hồng Phong 20€. Nguyễn Thị Minh Hòa 10€. Lê Thị Anh Đào 20€. Nguyễn Bích Liên 10€. Trúc Oanh 5€. Vương Hồng Anh & Trần Hồng Yến 20€ HHHL Bé Vương Anh Quân. Nguyễn Thục Nhi & Nguyễn Thục Man, Mary 10€. Hoàng Diệu Thúy 15€. Đỗ Thanh Hùng 20€. Trần Tuấn Đạt 5€. Nguyễn Văn Sứ 20€. Hồng Ngọc Long, Hồng Kim Hằng, Trịnh Thị Khiêm, Hứa Diệu & Hồng Quốc Khánh 40€. Trịnh Tô Diễm 5€. Võ Ngọc Tuyết 20€. Lê Công Rung & Đỗ Thị Đào 5€. Nguyễn Thị Bảy & Nguyễn Minh Kỳ 10€. Nguyễn Thúy Chiến 5€. Low Siew Ping, Han Thai, Jasmin Thai, Kevin Thai & David Thai 50€. Gd. Đặng Thanh Nhã & Trần Thị Mai Hương 10€. Tommy Vương 5€. Phạm Quỳnh Nga 20€. Gd. Đặng Gia Thanh 10€. Bùi Thanh Sơn 10€. Nguyễn Duy Đạt 10€. Hồ Thị A 20€. Lê Minh Diễm 20€. Lê Thanh Bình 20€. Trần Văn Anh 10€. Lê Thị Mộng Ngọc 20€. Nguyễn Thị Hồng 10€. Fam. Quan 5€. Nguyễn Thị Diệu Hiền, Trần Ngọc Trí, Mai Thị Christina, Ngọc Huy Florian 20€. Hoàng Thị Việt Hoa 10€. Lương Huệ Phương 20€. Fam. Vương 25€. Nguyễn 10€. Lisa-Marie Carl & Thái Hoàng Nguyên 10€. Lê Thị Ngọc 10€. Mai Ruppel 15€. Fam. David 20€. Fam. Do 30€. Tạ Thị Trúc Hà 20€. Vũ Thị Oanh 20€. Bùi Tiến Cường 20€. Nguyễn Thị Đàm 10€. Han-Nguyệt Thu Hằng 5€. Karla Engehaue 5€. Chau Muoi 10€. Fam. Ngo 15€. Minh Nguyen Antony 10€. Gd. Hoàng Trung Thông 10€. HHHL Đồng Thoát Trần Duyệt Hùng 40€. Phan Văn Đăng 20€. Phạm Thanh Bình 30€. Lo Hing Tai, Lo Hing Pong, Lo Hing Cheung, Irene Lo & Alice Kou 20€. Đinh Thị Vân 20€. Đồng Văn Đinh Thu Hương 50€. Fam. Lý 50€. Fam. Lý Quốc Huy 50€. Lý Diệu Anh 50€. Thiện Nhật 20€. Nguyễn Thị Hưng 10€. Lê Thọ 10€. Nguyễn Mỹ Châu 5€. Phạm Thu Giang 20€. Đường Ngọc Giang 50€. Liu Yuen Sing 2€. Ngô Thiệu Lai 40€. Phạm Văn Năm 20€. Fam. Lo Giao Khanh 10€. Bùi Thị Bích Nga 10€. Long Hieu Mai 5€. Fam. Lương 30€. Ong Chin Siew, Tan Pou Choo, Lisa, Jana, Cindy, Joylin & Joe 10€. Thăm 20€. Trần Lưu Hương 30€. Nguyễn Thị Chín 20€. Tạ Mạnh Toàn 50€. Vinh Theend 20€. Phạm Thị Hồng Hạnh 10€. Hoàng Công Hiếu 20€. Đặng Ngọc Dũng 50€. Nguyễn Phương Anh 10€. Nguyễn Thông Hai 30€. Nguyễn Thị Thu 10€. Bùi Bá Long 20€. Nguyễn Thị Thanh Huyền 20€. Nguyễn Đăng Phú 20€. Lê Thị Quý 20€. Trịnh Minh Tôn 5€. Phùng Thị Yến 20€. Phạm Khắc Hiếu, Nguyễn Thị Hằng Nga, Hà My & Tài Đức 5€. Thiện Huệ 30€ HHHL mẹ là Đồng Thọ. Phạm Thị Kim Nhung 20€. Gd. Cương Linh 5€. Bùi Thanh Hòa 20€. Đồng Huệ 10€. Trần Quốc Sĩ 10€. Nguyễn Bá Minh 20€. Nguyễn Khánh Linh 10€. Nguyễn Tru 50€. Đinh Thị Nhung 20€. Đinh Văn Thế 10€. Nguyễn Linh 10€. Lê Thanh Đức 10€. Đỗ Tuấn Sơn 10€. Nguyễn Văn Chiến 10€. Đồng Hòa, Đồng Huệ & Đồng Dũng 10€. Fam. Kou & Fam. Lo 5€. Fam. Chong 10€. Klaus 50€. Nguyễn Hồng Quang 10€. Nguyễn Văn Nhiệm & Phạm Thị Mai Loan và các con 10€. Chu Thị Minh Hiếu 20€. Đào Thị Huệ & Hà 10€. Trần Đức Ninh 10€. Đinh Thị Hồng Nhung 10€. Diệu Đức 20€. Vũ Tiễn Tú 20€. Krüger Kim Dung 5€. Mei Yangiong 50€. Nguyễn Văn Bình 10€. Nguyễn Thị Bích Lan 10€. Siew Foon Wong & Mary Wong 30€. Đỗ Thị Lệ Minh 20€. Nguyễn Việt Phương 10€. Nguyễn Hoàng Hiếu 40€. Lan & Nam 50€. Tịnh Hường Phạm Thị Phương 20€. Diệu Đức Phạm Thị Hạnh 15€. Gd. họ Van 10€. Dương Xuân Trường 50€. Gd. Đồng Nhã & Đồng Độ 50€. Thiện An Trần Thanh Quý 5€. Nguyễn Đức Sơn 10€. Nguyễn Ngọc Lucky Thuận 10€. Fam. Yu & Dương 40€. Tô Thanh Tú 10€. Đoàn Thị Thanh Bình 15€. Phạm Thị Mai Sao & Nguyễn Việt Phương 20€. Dương Hồng Yến 25€. Trần Minh Châu 10€. Lương Huỳnh Tố Nữ 20€. Trần Diệu Lý 10€. Fam. Ly & Kole 50€. Gd. Nguyễn Văn Phúc 110€. Phạm Thị Thủy 10€. Lưu Thị Thủy Hằng 20€. Trần Thị Thu Phương 30€. Barbel Sachmeda 10€. Nguyễn Sỹ Phong 30€. Chung Kim Phương 20€. Đinh Anh Cường 30€. Trần Thị Liên 10€. Tang Siêu Sing 20€. Ho A San 20€. Hoa Phuong 20€. Thanh Frevert 10€. Hoàng Thị Lan Phương 20€. Nguyễn Thị Thu Phương 20€. Đào Thị Huệ 30€. Trần Thị Văn Anh 20€. Dương Quốc Tăng 50€. Nguyễn Thị Thu Hiền 20€. Phạm Thị Hoa 30€. Dương Minh Thân 20€. Vương Thúy Ngọc 20€. Nguyễn Thu Hoài 10€. Nguyễn Uyên Trang 5€. Dương Quốc Thắng 5€. Phạm Xuân Thế 10€. Phạm Trung Dung & Nguyễn Xuân Thụy 10€. Nguyễn Văn Phúc Khanh & Lương Thị Hậu 20€. Nguyễn Hoài Nam & Võ Thị Ngân 30€. Lương Hải Yến 5€. Lê Thị Thái 20€. Dương Thị Hương 10€. Trung Nguyễn 5€. Fam. Ngô Đức Đại 30€. Triệu Được Nam 20€. Đào Thị Quyên & Cường 10€. Đào Thị Hồng Nhung 20€. Len 5€. Lan 5€. Đào Thị Lan 20€. Trần Thanh 50€. Huỳnh Thị Tự 10€. Fam. Tse Wai Keuy 35€. Đặng Thị Hạnh 15€. Đinh Thiên Nhiêu 20€. Gd. Nguyễn Văn Ngọc 5€. Nguyễn Thị Thanh Hương 20€. Gd. Nguyễn Quốc Bảo 20€. Tamo Katerbau & Stefanie Lo 20€. Lê Thị Hải 20€. Nguyễn Hồng Thu 20€. Din Bahrin 10€. Nguyễn Thị Dung 40€. Hồ Minh Hoàn 5€. Phan Đăng 20€. Phạm Thị Mai Sao 10€. Dương Kim Oanh 20€. Phùng Thị Hằng & Phùng Thị Tuyết Nhung 20€. Hoàng Thị Hội 10€. Giàu 10€. Van & Thụy 10€. Bastian Duy Nguyen 10€. Nguyễn Thị Cẩm Anh 25€. Tống Thị Nhung 10€. Võ Thị Thủy Pd Đồng Ý 20€. Trần Thị Thu Loan 5€. Bùi Văn Chung 10€. Phương Thúy Ngọc 20€. Nguyễn Tuyết Thanh 20€. Hồ Thị Thành 20€. Nguyễn Xuân Trường 10€. Trần Minh Sơn 10€. Hoàng Văn Thiện 20€. Triệu Thị Tuyết Phụng 10€. Fam. Lars Podieczny, Lan, Lasse & Fam. Triệu & Phạm 20€. Comehi Conrad 10€. Nguyễn Thị Kiều 20€. Đỗ Minh Anh 20€. Vũ Anh Tiến 40€. Trần Thị Anh 20€. Lương Thị Phước 20€. Nguyễn Thị Thanh Mai 10€. (Hannover): Thiện Tịnh 20€. Thiện Hữu 50€. Đồng Liên Hoàng Minh Đức 20€. Trương Thành Tín 20€. Song Anh 100€. Gd. Lương Tô Từ 20€. Gd. Thu & Từ 30€. Lê Văn Thủy 50€. Đồng Hạnh & Đồng Tuệ 50€. Phan Thị Vy 20€. Trần Bích Thuận 10€. Nguyễn Bích Liên 20€. Gd. Liêu-An Pd Đồng Hoa 20€. Hoàng Thu Thanh 10€. Nguyễn Tuyết Nhung 5€. Gd. Nguyễn Hồng Kim 20€. Vũ Thị Hồng Vân 20€. Fr. Nguyen 20€. Phạm Hữu Thông 10€. Dương Ngọc Minh 20€. Nguyễn Thị Thúy Oanh 10€. Bang-On Hakelberg 50€. Đồng Nguyệt Đặng Thị Minh 20€. Trần Thị Hạnh 20€. Gd. Geisler & Nguyễn 10€. Nguyễn Đăng Luật 10€. Đỗ Thị Song Toàn 30€. Huỳnh Thị Hà Hưng 10€. Vương Thị Tân 15€. Nguyễn Duy Thiên 10€. Gd. Thiện Quý 10€. Cao Phan Dũng 10€. Lê Thị Lan 10€. Đồng Mai Nguyễn Kim Phương 20€. Trịnh Thanh Hà Duyên 30€. Nguyễn Thị Thái Chinh 20€. Đoàn Diễm Hương 20€. Nguyễn Thị Trung 10€. Nguyễn Thị Cẩm Vân 20€. Mã Lệ Tuyết 50€. Đồng Ngọc Y 20€. Đỗ Thị Thanh Tâm 20€. Nguyễn Thị Lan Hương 10€. Gd. Vũ Thị Hoa 20€. Nguyễn Lan Phương 20€. Nguyễn Thanh Bình 5€. Nguyễn Kim Dung 10€. Trần Tuyết 10€. Đặng Thị Kim Thu 10€. Fam. Phạm 10€. Gd. Phạm Thị Bích Ngọc 10€. Fam. Đặng Đình Thoa & Dương Thúy Hằng, Thúy Linh, Thúy Nga 20€. Trần Nguyệt Bằng 10€. Tô Quang Vinh 20€. Vũ Bình Minh 50€. Nguyễn Thị Thanh 10€. Nguyễn Thị Hương 20€. Hồng Hương 20€. Nguyễn Thị Thanh Hiếu 10€. Đỗ Thị Luân 10€. Nguyễn Văn Lực 10€. Vũ Như Hằng 30€. Nguyễn Thị Kim Thanh 10€. Hà Thị Định 20€. Nguyễn Tuyết Minh 20€. Nguyễn Thế Dũng 10€. Hồ Thị Hải 10€. Cao Phan Dũng 10€. Đồng Ngọc Nguyễn Thị Chung Ngân 15€. Hoàng Minh Bình & Phan Thị Vy 30€. (Melle): Trần Minh Nam 10€. Trần Tuyết Nhi 10€. Trần Minh Nam & Hoàng Thị Thanh 25€. Đỗ Việt Hùng (Halten am See) 10€. (Essen): Lê Thủy Duyên 10€. Trần Huy Hậu 40€. Đặng Ngọc Dũng 10€. Đặng Thu Trang & Phạm Thành Trung 20€. Vũ Thị Ươm 95€. Hoàng Thị Dương 20€. Thạch Hồng Văn 10€. Đặng Thu Trang 50€. Nguyễn Thị Ngọc Lan 20€. Lê Thị Minh Phương 20€. (Nienburg): Luc Lee Nhan Khanh 10€. Nguyễn Minh Nga 5€. Vũ Thanh Xuân 20€. Nguyễn Thị Kim Hồng 30€. (Wunstorf): Đồng Thuận 10€. Đồng Bảo 20€. Võ Kiều Oanh 30€. Hồ Văn Long 10€. Gd. Trịnh Thu Hoàn & Di 20€. Đào Đình Thiêng (Papenburg) 30€. (Bochum): Nguyễn Văn Thủy 10€. Nguyễn Đăng Duy 30€. Võ Đăng 10€. Nguyễn Mạnh Thuận 10€. Nguyễn Thị Thu Hằng 5€. (Kassel): Nguyễn Thị Hoa 50€. Nguyễn Thị Hồng Linh 10€. Vũ Xuân Lennard Phúc Hưng 15€. (Neustadt): Majewski 10€. Ngô Lan Hương 20€. (Göttingen): Dương Minh Tâm & Dương Minh Hiếu 50€. Diệp Thị Muội 50€. Dương Thanh Sang & Hà Thị Minh Nguyệt 50€. Nguyễn Ngọc Anh 10€. Nguyễn Mỹ Châu 20€. Lê Thị Thu Lịch 10€. Wolge 5€. Ngô Thị Minh Nguyệt 50€. Hoàng Thị Hội 20€. Lê Việt Hai 20€. Mai Quang Tuyền 20€. Nguyễn Kenny Thịnh 10€. Lê Minh & La Thị Oanh 15€. Phan Thị Hồng Lan 30€. Vương Thiệu Hạp 20€. Thị Liêng Thắng 20€. Nguyễn Ngọc Tony

Thanh 10€. Choong Leong Seng 20€. Ngụy Chơn Tam 10€. Hoàng Thị Xuân Ngọc 20€. Huỳnh Sầu Hòa 18,5€. Nguyen, Mai Lionda 5€. Lữ Trung Cang (Barntrup) 20€. (Minden): Lin Nguyễn 15€. Phạm Thị Sen 50€. Chơn (aus Laos) 5€. (Hamburg): Nguyễn Hữu Hiệp 10€. Phó Thị Thu Giang 10€. Đồng Phước Trần Thị Hồng 20€. Lê Tổ Uyên 20€. Nguyễn Xuân Phương 10€. Lê Thị Thanh Loan 5€. Đặng Thị Mỹ Hạnh 20€. Nguyễn Thanh Hiền 10€. Đàm Thị Mai 50€. Trần Thị Thanh Tâm 20€. Lê Thị Thanh Loan 5€. (Berlin): Nguyễn Thị Liên 50€. Văn Uyên 20€. Đỗ Như Hải 10€. Đặng Tú Dũng & Đặng Trung Tâm 20€. Lê Nguyễn Thụy Trinh 20€. Nguyễn Bích Phương 20€. Fr. Schammler Nguyen 10€. Gđ. Ngô Phú Hải 100€. Trần Thị Thủy Hương 70€. Bùi Thanh Hòa 5€. Đỗ Thanh Huyền 20€. Nguyễn Cao Kỳ & Trần Thị Hiền 15€. Đỗ Thị Ngọc 25€. Đỗ Như Hải 20€. Nguyễn Thị Ngỏ 10€. Fr. Schommler & Nguyễn 10€. (Bremen): Trần Tuấn Kiệt 50€. Nguyễn Thanh Hằng 20€. Nguyễn Thị Thu Thủy 20€. Fam. Phạm Ngọc Lợi 20€. Nguyễn Thị Nga 20€. Nguyễn Thị Mai Thủy 5€. Nguyễn Thanh Hằng 20€. Hoàng Thị Cẩm Duyên 20€. Hoàng Trung Thành 135€. Diệu Sơn Trần Ngọc Thủy 30€. Đồng Chánh Đỗ Thanh Hậu 20€. Huỳnh Kim 10€. Cao Minh Cận 20€. Nguyễn Thế Minh 60€. Phạm Minh Chính 20€. (Düsseldorf): Hồng Nhật Quang 10€. Antony Đỗ 10€. (Osnabrück): Sơn Thị Hà 10€. Sơn Hà Mùi Julia 10€. Chu May Sau 10€. (Magdeburg): Nguyễn Thị Quyên 10€. Đàm Thanh Hằng 20€. Trần Thị Hồng Hương 50€. Ngô Huỳnh 20€. Đồng Phước Mai Thị Liên Nhâm 15€. Trần Thị Anh Văn 15€. Trần Hiền 10€. Nguyễn Thị Minh 100€. Đồng Ý Võ Thị Thủy 50€. Đồng Phước & Đồng Ngân 50€. Nguyễn Thị Ngà 20€. Nguyễn Văn Trâm 20€. Nguyễn Văn Thịnh 20€. Lê Quý Dương 20€. Hoàng Thị Lợi 50€. Võ Kim Thành 20€. Đỗ Thu Hà 30€. Trần Thị Thanh Hương 10€. (Aschersleben): Trần Kim Tiến 10€. Phan Thanh Song 20€. Trần Kim Tiến 10€. Nguyễn Đức Hiệp 20€. Trần Thị Hào 10€. Nguyễn Thị Minh Thúy 10€. Tạ Thị Hằng 20€. Bùi Thị Ngỏân 5€. Phan Thanh Thái 5€. (Leipzig): Nguyễn Thị Hồng Nhung 5€. Đỗ Thị Kim Dung 10€. Nguyễn Văn Thanh 100€. Vũ Kim Chi 20€. Phan Thị Ngỏan 50€. Trần Thị Kim Anh 20€. Cao Thị Huyền 20€. Phạm Ngọc Biên 20€. Trịnh Cẩm Vân 10€. Phạm Minh Hương (Punder) 10€. Nguyễn Thị Thu Hoài (Bachkum) 10€. (Nordhausen): Vũ Minh Trí 10€. Vũ Thị Minh Thái 10€. Nguyễn Thị Hồng Liên 10€. Linh Minh Khai (Nodenkirchen) 20€. Đỗ Thị Thanh (Brohl-Lützing) 100€. (Stuttgart): Nguyễn Thị Hiếu 50€. Nguyễn Việt Nga 50€. Gđ. Diệu Nữ (Springe /Hannover) 150€. Vũ Thị Kim Nga (Osnabrück) 10€. (Barsell): Cao Thị Kim Thăng 20€. Bùi Đức Hải 10€. (Thale): Lê Thị Minh Hà 20€. (Paderborn): Mạc Đức Việt 50€. Bùi Đình Tam 20€. Gđ. Nguyễn 15€. Sầm Chí Vinh (Mühlheim) 20€. Dương Minh Chí (Adelebsen) 100€. (Westerstede): Klaus Hartel 10€. Lục Tô Hòa, Nguyễn Tô Nhu & Lucy 50€. (Norden): Nguyễn Quang Trung 10€. Nguyễn Hữu Nghi 10€. Đinh Thị Kim Cúc 20€. (Halle): Bùi Thị Phương Loan 50€. Sơn Châu 10€. Nguyễn Thị Phượng 10€. Roland Klose 10€. Kim Tiến Erdmann 20€. Nguyễn Thị Bến 10€. Lý Thị Thao 10€. Nguyễn Thị Phượng 10€. Nguyễn Thanh Hồng 10€. Phùng Thị Diệu Liên 10€. Nguyễn Thị Kim Thanh 30€. Gđ. Đường Ngọc Trà My 20€. Gđ. Nguyễn Nhân Dũng 50€. Nguyễn Thị Thu 10€. Lâm Köllner 10€. (Helmstedt): Nguyễn Hồng Sơn 5€. Gđ. Quách Tuấn 50€. Lưu Anh 40€. Lê Đình Thuận 30€. Lê Thị Huyền 10€. Nguyễn Xuân Xá 10€. Nguyễn Thị Lan Hương 10€. Lê Thị Huyền 10€. Nguyễn Thị Kim Đang (Münster) 10€. (Delmenhorst): Nguyễn Thị Thủy Tiên 10€. Nguyễn Thị Phượng 20€. Khương Văn Tuyền 40€. Võ Thị Thanh Hải (Butyadingen) 20€. Thụy Spitzner (Eibenstock) 150€. (Bielefeld): Mai Thị Đậu 20€. Fam. Choo 10€. Phan Thị Như Nguyễn 20€. Au-Chau 20€. Phùng Chí An 50€. Đồng Phước Phạm Thị Lanh 50€. Mai Thị Hoa 20€. Trần Văn Sáng & Trần Wiriya 50€. Jasmin Just 5€. Trương Ngọc 10€. Dương Thị Ánh Nguyệt 10€. Fam. Mario Wittkowski 30€. Nguyễn Thị Hậu 5€. Hứa Lương Huy 2€. Phạm Văn Đại 25€. Ngô Quốc Ba 20€. Nguyễn Thị Kim Tuyền 10€. Parichart Just & Frank Just 10€. Nguyễn Thị Thủy Tiên 40€. Trịnh Thị Tường Vi 10€. (Osnabrück): Kevin Việt Đức 20€. Lê Niêm 10€. Hoàng Thu Vân 10€. Nguyễn Hồng Hạnh 20€. Gđ. Phạm Văn Lương 20€. Bành Liếng 10€. Phan Thị Kim Nhung 20€. Pang 5€. An Nhi Nguyễn Thị Kiều (Erfurth) 10€. Vũ Thanh Trần (Harberstadt) 10€. (Seelze): Lê Đức Thuận 10€. Gđ. Nguyễn Văn Đồng 5€. Đoàn Thanh Tùng (Neheimhüten) 10€. (Hildesheim): Nguyễn Phước Hải Uyên 30€. Long Thị Cúc 30€. Lê Bích Hà 10€. Trần Ngọc Tinh 20€. Hoàng Thị Phương 10€. Lê Thị Kim Oanh 20€. Nguyễn Thị Kim Nhung 10€. Nguyễn Thị Thủy Chung 20€. Đỗ Thị Lệ Minh 10€. Nguyễn Thị Phương Lan 40€. Nguyễn Hương Thủy 10€. Fam. Nguyễn 20€. Phạm Văn Tuấn & Thiện Hà 50€. Nguyễn Thị Huyền Trang 5€. Trần Anh Tuấn 10€. Phạm Văn Sơn (Lehte) 10€. Đặng Thị Bích Ngọc (MD) 50€. (Vechta): Phạm Thị Cúc 10€. Fam. David Nguyen 30€. Lê Thanh Tùng 5€. Vương Khải Trường 20€. Trần Hữu Khương 20€. Đàm Thị Thu Hiền 20€. Dương Huyền Thị 10€. Nguyễn Hiền Krüger 50€. Nguyễn Thị Thanh Hà 10€. Phạm Thị Cúc 10€. Đỗ Văn Dương 5€. Chu Thị Bích Thủy 20€. Gđ. Trịnh & Âu 30€. Bùi Ngọc Đình 20€. Gđ. Trần Huy Sơn 10€. Nhung Âu 40€. Phạm Thị Yến (Heidberstadt) 20€. Lê Hồng Nhung (Coesfeld) 10€. Đỗ Thị Bích Thủy & Huỳnh Thanh Tùng (Neuss) 50€. (Lingen): Nguyễn Hữu Hoàng 10€. Phạm Văn Hùng 30€. (Isernhagen): Trần Thị Tuyết & Triệu Duy Thanh 10€. Phạm Thị Minh Lý 10€. (Wernigerode): Nguyễn Thị Mai, Hùng, Mai, Nam Phương, Anh Hồng, Hoàng Phong, Nhật Ninh, Kenny & Hoffmann Dara 12€. Bùi Văn Khải 20€. Nguyễn Văn Thương 5€. Lê Công Viên 50€. Nguyễn Minh Đức 40€. (Detmold): Mai Thanh Hương & Nguyễn Thị Thủy Linh 10€. Trương Minh Dũng & Đoàn Thị Thủy Nga 10€. Đàm Thị Bích Phượng 20€. Hà Anh Thu (Südbrookmerland) 20€. Nguyễn Thị Thanh, Nguyễn Thị Bích Thủy & Hà Linh (Bergen) 10€. Nguyễn Thị Toàn (Heiligenstadt) 10€. Nguyễn Chí Thành (Mühlhausen) 30€. Bùi Hữu Thòa (Stadthagen) 10€. (Sulingen): Nguyễn Văn Thế 10€. Ngô Văn Quảng 50€. Vũ Văn Đàn 70€. Huyền Trần (Gronau/Leine) 10€. Đỗ Thị Hồng (Winsen Luhe) 5€. (Rheine): Lê Thị Thiện 10€. Nguyễn Xuân Dũng 20€. Nguyễn Văn Hồng 20€. Duyên - Ngọc 20€. Bùi Thị Thiệt (Jaderberg) 20€. (Ganderkesee): Vũ Thị Tịnh Tâm 10€. Lê Ngọc Chuyền 10€. (Garbsen): Đỗ Thị Dung 10€. Lương Thị Hiền 10€. Việt Mai 10€. Fam. Nguyễn Minh Tuấn 20€. Nguyễn Thị Lan Phương 10€. Phan Thị Tuất 10€. Hàn Hữu Trung 10€. Phương Loan Brüggemann 20€. Nguyễn Thị Hạnh 20€. (Rotenburg): Trần Thị Đồng Hương 10€. Sứ Thị Thanh Vân 5€. Hoàng Văn Hải & Nguyễn Thị Loan 10€. Nguyễn Thị Minh Lý 10€. Phạm Thanh Hương 20€. Nguyễn Việt Trung (Sonneberg) 20€. Trình Hương Lan (Osterode am Harz) 20€. (Norderney): Đỗ Văn Viên 20€. Dương Anh Tuấn 20€. Nguyễn Anh Tuấn 20€. Trần Thị Huệ 20€. Nguyễn Hiếu Nghĩa (Noremerney) 20€. (Celle): Cao Thị Tuyết 20€. Bích Thủy Hofmeister 10€. Hoàng Thị Thàn 20€. Nguyễn Thanh Huyền 10€. Lôi Vĩnh Hòa 20€. Nguyễn Thị Minh Hạnh 25€. Tong Giang 20€. Tào Thanh Minh 20€. Fam. Dương 5€. Dương Tư Đạt 50€. Phùng Mạnh Cường 5€. Đỗ Mỹ Anh 10€. Nguyễn Thị Hồng Diệp 20€. Đỗ Thị Thu Phương 5€. Trần Bội Châu 10€. Fam. Lâm Sáng 20€. Hứa Lê Liếng 10€. Dương 10€. Fam. Dương 5€. Trương Thị Tuyết, Mai Lê Huyền, Lê Nhung, Kim Linh & Thanh Quỳnh (Detmond) 10€. (Dresden): Hoàng Trung Hà 20€. Vũ Ngọc Thúc 100€. Đàm Thị Mai Hoa 10€. Gđ. Bùi Hương Sen 70€. Trần Thị Thúy Hương 20€. (Braunschweig): Fam. Nguyễn Hữu, Phạm Thị Hay & Hữu Cường 30€. Đặng Văn Lương 25€. Gđ. Dương Minh Chiến 10€. Thị Thu Hà Gille, Frank & Daniel 20€. Nguyễn Ngọc Phương Thảo 10€. Yến & Reinholz 10€. Nguyễn Thị Tâm 10€. Đỗ Công Minh 20€. Đỗ Việt Hùng 10€. Nguyễn Dịch Long 10€. Hoàng Thị Oanh 10€. Đào Ngọc Sơn 50€. Trần Thị Hồng 20€. Đào Thị Thanh Vân 10€. Nguyễn Duy Tiên & Phạm Thị Huệ 40€. Nguyễn Trọng Đoàn 20€. Ngọc Bích Lam 20€. Nguyễn Thị Cúc 50€. Phạm Thị Hòa 10€. Đào Quỳnh Hoa 10€. Hải, Hồng, Phương Anh & Huy 20€. Dương Thị Trúc 5€. Phạm Thị Hòa 10€. Hồ Thị Luồng 20€. Châu Ngọc Lan 20€. Vũ Thị Hiền 10€. Trần Tú Phụng 20€. Phan Ngọc Dương 10€. Trần Thị Hương 50€. Fam. Phan & Nguyễn 20€. Nguyễn Thanh Thúy 10€. Lâm Hữu Trí 10€. Vũ Thị Ngọc Lan (Lage) 30€. (Gütersloh): Fam. Trúc 10€. Hoàng Trần Bình & Phùng T. Bích Thủy 5€. Lưu Thúy Nga 20€. (Hameln): Phạm Thị Thanh Mai 10€. Kha Bảo Như 50€. Thị Nga Hoàng-Bergmann 10€. Đinh Thị Hạnh 20€. Thái Thị Thu 50€. Trình Xuân Phong 20€. Hoàng Văn Chiến (Suhl) 100€. (Latzten): Tăng Quốc Lương 20€. Man Thị Hương 30€. Tăng Quốc Cơ 50€. Fam. Sasolith 10€. Ngô Đức Ân 20€. Phạm Đức Thọ 10€. Trần Nguyệt Lam 5€. Vũ Phương Nội 10€. Phan Thị Nhị Pd Diệu Nhụy 50€. (Rinteln): Nguyễn Thị Hương 10€. Đỗ Hồng Cấn 30€. (Wolfsburg): Đỗ Huy Quý 40€. Gđ. Phan Đình

Thích 20€. Hoàng Thị Niệm 20€. Fam. Đặng Quang Toàn & Ngô Thị Hường 20€. Hoàng Thị Kim Xuân 20€. Hoàng Thị Kim Thu 30€. Bùi Thiện Sơn 60€. Lê Hoài Nam 20€. Hương Nguyễn (Ludwig-Stelle) 20€. Phan Huy Hiệp (Lemworder) 20€. (Thüringen): Bùi Thị Mai Hương 20€. Kiều Thị Hồng 10€. (Lehrte): Tâm Hiệp 20€. Fam. Phan Đoàn 20€. Nguyễn Thị Hằng 15€. Trần Văn Thăng 10€. Phạm Văn Sơn & Hải 20€. Fam. Đoàn & Mai 10€. Nguyễn Thị Loan 10€. Nguyễn Văn Uyên 10€. Fam. Nguyễn Thị Thịnh 20€. Vũ Văn Tiến (Heeslingen) 10€. Quách Thu Hoa (Duisburg) 10€. (Sömmerda): Xuân, Richter 10€. Nguyễn Thị Hiền 20€. Nghiêm Thị Thu Bình 20€. Đỗ Việt Hùng (Haltern am See) 20€. Gđ. Trần Văn Hải (Steinfeld) 30€. Huỳnh Thị Lan Anh & Phùng Ngọc Tuấn (Hann./Ronnberg) 20€. (Soltau): Nguyễn Phương Thảo 20€. Phạm Hồng Văn 10€. Hoàng Thị Quyên (Apolda) 15€. Đoàn Thị Phương Mai (Osnabrück) 10€. Nguyễn Thị Thu Cúc (Alhorn) 20€. Nguyễn Tiến Nam (Freiburg am Neckar) 10€. Phạm Quang Long (Holland) 50€. (Darmstadt): Nguyễn Hữu Minh 30€. Fam. Lê Văn Danh 10€. Nguyễn Văn Nguyễn 40€. Lê Văn Danh 50€ HLYT Lê Hoàng Dương. (Cloppenburg): Nguyễn Hoàng Chiến & Trần Thị Phụng 10€. Doãn Khánh Toàn & Trần Thúy Hương 40€. (Peine): Liêu Nguyễn Oetken 10€. Võ Thị Cẩm Vân 15€. Nguyễn Thanh Văn 20€. Nguyễn Thanh Hải 20€. Đặng Thị Hà 10€. Bùi Thị Mai 10€. (Maintal): Lê Thị Lan 30€. Trần Thị Hải 20€. (Uslar): Phạm Thị Hòa 10€. Nguyễn Thị Thanh 30€. (Oldenburg): Lê Thị Bích Huệ 10€. Fam. Phạm Phú Đức 40€. Đặng Thị Mai 20€. Lê Thị Thanh Hồng (Ottendorf) 10€. Nguyễn Thị Kim Đan (Hamm) 5€. (Verden): Lý Vinh Va 20€. Lê Thị Liễu 10€. Mạc Hồng Giáng 20€. Gđ. Nguyễn Văn Phong & Phùng Thị Yến (Eisenach) 20€. (Syke): Huỳnh Kim Lang 40€. Nguyễn Thị Ngọc Mai 20€. (Burgdorf): Nguyễn Thanh Thủy 10€. Nguyễn Quý Hạnh 20€. Đặng Thị Ngọc Thủy 10€. Gđ. Thắng & Hà (Benthe) 20€. Trần Thị Như Tâm (Gladbeck) 20€. Trần Thị Kim Quyên (Norderstedt) 10€. (Wildeshausen): Vũ Đình Hưng & Nguyễn Ngọc Nhi 30€. Nguyễn Thị Phượng 20€. Trần Thị Thanh Mai 20€. Bùi Mạnh Cường 20€. Lê Đình Hóa 20€. (Seesen): Mai Mỹ Duyên 20€. Lưu Quang Dũng (Niestetal) 20€. (Esens): Trần Thị Nhuận 10€. Đặng Thị Ngàn & Fokken 10€. Fam. Hans-Dieter Dittmann, Vũ Bình Minh & Vũ Thị Hoa (Hiddenhausen) 30€. (Hohenstein): Phạm Đình Hải 20€. Bùi Quang Thịnh 20€. Trần Thị Bích Nga 10€. Trịnh Thị Bích Nga 20€. Phạm Thị Hoa 20€. (Nörthheim): Phan Phi Hải 10€. Nguyễn Thị Thúy 20€. Trần Thị Hường 20€. Nguyễn Thị Thúy 20€. Gđ. Phan Phi Hải & Phi Long 5€. (Barsinghausen): Phan Thị Thu Hà 10€. Vũ Thị Thanh Ngà 10€. Nguyễn Đức Dương 10€. Nguyễn Bá Hinh (Selm) 20€. (Marburg): Nguyễn Lan Anh 40€. Hoàng Thị Thủy 25€. Nguyễn Thị Vân (Rathenow) 20€. Nguyễn Thị Là (Ostercapelln) 30€. (Aurich): Nguyễn Trần Đức Trung 20€. Chi Cảnh Minh 50€. Gđ. Nguyễn Đăng Lợi, Đăng Lộc, Đăng Tài, Bùi Thị Thành & Nguyễn Thị Thủy Minh 50€. Tô Kim Phương (Bad Oeynhausen) 10€. Nguyễn Thị Đức Thái (Freising) 10€. (Halle/Saale): Vũ Thị Hoa 10€. Quán Thị Kiêm 20€. Đặng Schneider 12€. Trần Thị Hằng Nga 20€. Fam. Rich Wien 20€. Đinh Thị Quýt 30€. (Erfurt): Nguyễn Thị Thiên Lý 50€. Hoàng Đức Long 10€. Nguyễn Phương Liên 30€. Nguyễn Thị Ngọc Thanh 10€. Trần Thị Tuyết 10€. Vũ Văn Hùng (Schmalkatzen) 20€. Gripienski Thanh Hiền (Salzgitter) 20€. Trần Minh Sơn (Wanzleben) 10€. (Flensburg): Nguyễn Trường Chinh 10€. Trịnh Thị Thu Hương & Lê Đình Giáp 10€. Lê Minh Tuyền (Lünen) 10€. Ute Oschmann (Wetzlar) 50€. Hoàng Thị Huệ (Chemnitz) 20€. Nguyễn Minh Tân (Bernburg) 10€. (Gifhorn): Đỗ Thị Nhân 10€. Trịnh Ngọc Hiệp 10€. Nguyễn Thị Thủy (Zeven) 10€. Nguyễn Bảo Ngọc (Gehrden) 10€. Tạ Thị Mười Kiên (Bad Sulz.) 50€. Nguyễn Thị Hiền (Stuttgart/West) 50€. Phạm Mạnh Thọ (Spremberg) 100€. Serge Đặng Ngọc Minh (Geske) 10€. (Marl): Trương Thị Hồng Thị 40€. Nguyễn Thanh Hiền 30€. (Glad Beck): Đặng Thùy Hương 20€. Hoàng Xuân Hạnh 50€. Vũ Thị Thúy (Burg bei Magdeb.) 20€. Đào Dương Quang (Dessau) 10€. Phan Văn Hiền (Köln) 10€. Nguyễn Thị Thoa (Bad Laer) 20€. (Herford): Đậu Đình Sơn 20€. Nguyễn Đức Lê 40€. Bernard Günter (Ebermannstadt) 20€. (Langenhagen): Trần Thị Mai & Hưng 20€. Vũ Hồng Quảng 20€. Gđ. Cường Văn Lung Nguyễn 10€. Nguyễn Thị Ngọc Mai (Blankenburg) 20€. Phùng Thị Toàn (Buchholz) 20€. Nguyễn Tài Thương & Bùi Thị Đậu (Stolzenau) 20€. Lê Thị Sáu (Weimar) 20€. (Bückeburg): Đặng Văn Hùng 20€. Nguyễn Thị Minh Phương 10€. Đặng Văn Liễu & Đặng Văn Hùng 20€. Võ Thành Công (Rotenberg) 20€. Nguyễn Thị Lưu (Lüneburg) 20€. Nguyễn Hồng Phong (Kassel-Hessen) 20€. Tô Hà (Kiel) 20€. Nguyễn Văn Tường (Bergheim) 20€. Voegang Eng Hao (Hude) 20€. Bùi Thị Hồng (Hải Dương / VN) 5€. Nguyễn Thị Thu Hương (Ronnberg) 20€. Đoàn Thị Huệ (Wahrode) 30€. (Wedel): Nguyễn Thị Bích Thủy 70€. Đồng Liên Tạ Ngọc Hoa 140€. Fam. Vu (Hessisch Oldendorf) 30€. Hoàng Lan Nguyễn (Alfeld) 20€. Nguyễn Thùy Trang (Bad Driburg) 50€. Bùi Thanh Thủy (Việt Nam) 20€. (Stuhr): Nguyễn Công Thành 10€. Trương Thị Bình 20€. Hoàng Bích Nga (Sandershausen) 20€. Phùng Thị Phượng (Baizenburg) 50€. Phạm Văn Hùng (Rosslau) 10€. Nguyễn Thu Hằng (Garre) 50€. Nguyễn Thị Xuân (Bohmt) 40€. Võ Huy Cường (Salzwedel) 10€. Nguyễn Đình Thọ (Obersulm) 10€. Trần Quang Bình (Oldendorf) 20€. Fam. Lưu (Gilzum) 20€. Nguyễn Ngọc Thông (Niedersachsen) 100€. (NRW): Nguyễn Hữu Tài 10€. Đoàn Thị Hằng 10€. (Frankfurt/M): Ngô Quốc Chí 50€. Trần Hoài Thu 50€. Vũ Đức Khanh (Zingst) 40€. Cao Thị Vân (Bad Pyrmont) 10€. Lý Huỳnh Ái Khanh (Lehne) 20€. Alexander Kenner (Wollershausen) 20€. Fam. Herrmann & Phạm Thị Bích Châu (Dahlenwarsleben) 30€. (Einbeck): Nguyễn Đức Quảng 20€. Vũ Tuấn Anh 50€. Vũ Thị Tuyết Văn 30€. Đoàn Mạnh Thắng & Vũ Thủy Linh (Wuppertal) 10€. Bùi Tiên Cường (Braunlage) 10€. Karl-Heinz Karberg (Lachendorf) 10€. (Uelzen): Vũ Thị Thanh Thủy 10€. Nguyễn Mạnh Hùng 10€. Gđ. Nguyễn Thị Hằng (Rot am See) 20€. Lê Quang Thịnh (Nordstemmen) 10€. (Bamberg): Lüttile Thanh Vân 10€. Phan Hùng 10€. Nguyễn Đức Ninh (Steinheim) 10€. Phan Thành Chung (Mörfelden Walldorf) 30€ HLYT Trần Văn Vinh. (Goslar): Gđ. Đặng-Böttcher Phương 5€. Lê Ngọc Thắng 10€. Nguyễn Cao Cường (Halberstadt) 20€. Vũ Trọng Thứ (Nienburg) 35€. Gđ. Hứa Trường Hưng (Edeweicht) 20€. Đặng Đình Nam (Gardeligen) 40€. Lương Thị Thúy (Naumburg) 50€. Nguyễn Thị Vi Huyền (Hoyerswerda) 50€. Nguyễn Thị Hoa (Solingen) 50€. Đoàn Văn Dũng & Nguyễn Thị Nga (Kamenz) 30€. Fam. Trần (Bad Lauterberg) 20€. Bùi Đức Tuấn (Jena) 10€. (Bad Arolsen): Fam. Hoàng 20€. Lê Văn Linh 20€. Đinh Thị Thu Hằng 20€. Phan Văn Việt (Duderstadt) 10€. Lê Thanh Huyền (Brandenburg) 10€. Trịnh Tú Khanh & Chặng Sui Cú (Lingen & Bissendorf) 20€. Bùi Thị Thương (Regensburg) 20€. Trịnh Thị Nga (Qschenfurt) 10€. Lê Hồng Sơn (Bad Iburg) 50€. Nguyễn Ngọc Bích (Nolden) 5€. Nguyễn Thị Thanh Hoa (Ahlhorn) 20€. Ngô Thị Bích Huyền (Reichelsheim) 20€. Đinh Thị Hồng (Gardelegen) 10€. Phạm Thị Biên (Barth) 15€. Khương Quyết Đạt (Würzburg) 30€. Nguyễn Thị Thanh (Wilhelmshaven) 30€. Trần Đình Toàn (Alfeld (Leine) 50€. (Hannover): Thiện Ý 100€. Đồng Nhã 50€. Wang & Yvonne 100€. Đồng Hòa, Đồng Huệ & Đồng Dũng 40€. Nguyễn Thị Yến (Halle) 30€. Dr. Nguyễn Xuân Trang (Göttingen) 100€. Chi Hội Phật Tử VNTN Reutlingen 1.000€. Thiện Giới (Sigmaringen) 100€. (Tiếp Khắc): Trần Ngọc Phú 50€. Nguyễn Trung Trực 50€. Tạ Duy Khải 50€. Nguyễn Văn Chin 50€. Kiều Thị Thanh Thủy 50€. Nguyễn Hồng Linh 50€. Nguyễn Phan Hoàng Tùng (Berlin) 100€. Thiện Đức (Frankfurt) 50€. (Chemnitz): Diệu Như, Phúc Hải, Thiện Phương, Thiện Hải, Diệu Bach, Diệu Bảo & Quang Hiền 200€. Diệu Âm 50€. Beck 150€. (M'Gladbach): Chang Chong Ngọc Diệp 200€. Thiện Kiến Hà Ngọc Quý 100€. Quảng Ngô & Diệu Hiền (Hannover) 50€. (Krefeld): Minh Phát, Diệu Phúc & Diệu Cúc 200€. Trương Kim Huệ 50€. Nguyễn Thị Thu Hiền (Bielefeld) 30€. (Nienburg): Tạ Thu Kiều 40€. Lee Nhan Khanh 40€. Đặng Thị Hằng Teickner (Langenhagen) 30€. Đồng Phước Phạm Thị Lanh (Bielefeld) 100€. Fam. Nguyễn 20€. Thiện Bảo & Từ Lạc (Heibronn) 50€. Diệu Tuyết 30€. (Nürnberg): Thiện Mẫn 500€. Quang Minh (Erlangen) 200€. Chiêu Lành Võ Thị Gái (Künzelsau) 30€. (Metingen): Gđ. họ Đặng 300€. Thủy 20€. Thiện Từ 100€. Trần Thu Thảo 50€. Ân danh 80€. (Holland): Ân danh 1.000€. Nguyễn Thị Thu Hà 50€. Nguyễn Hạnh, Nguyễn Phước & Nguyễn Đức 100€. Chùa Linh Thửu (Berlin) 1.000€. Chi Hội Phật Tử VNTN Stuttgart và Hội Từ Thiện Liên Hoa 1.000€. Thiện Trước (Leipzig) 20€. Đỗ Tín, Hiếu Ngọc & Mỹ Thảo 50€. Diệu Hạnh (Ingolstadt) 35€. Trần Ngọc Anh (Tübingen) 50€. Giác Nghĩa 50€. Giác Nhã 50€. Kiều

Điểm 20€. (Stuttgart) Vũ Ngọc Sơn 20€. Thiện Thệ & Quảng Định 100€. Quý Đạo Hữu & Phật Tử ấn danh 2.900,50€.

Danh sách quý Đạo Hữu & Phật Tử cúng dường thực phẩm, bánh và vật dụng.

Hồng Gia Nghi (Wuppertal) 2 thùng Soja chay & 21 phần đèn cầy (48x21). Fr. Dinh Van Hien 9 bao gạo, 9 thùng dầu ăn và 3 bao muối. Đồng Giác Lê Văn Hai, Đồng Liên, Đồng Huệ & Đồng Thảo 5 bao gạo. Gđ. Nguyễn Văn Trung (Bremerhafen) 10 bao gạo. Gđ. Uyên, 8 bao nếp bé & đậu và bột nếp. Tết Nguyên Đán: Đồng Liên Nguyễn Thị Huệ 497 bánh bô, 499 bánh da lợn và 230 bánh nếp. Đồng Pháp (Varel) 537 bánh chưng. Rằm Tháng Giêng: Gđ. Larws Ngọc Thủy Pd Diệu Sơn + Gđ. Lê Trần Thị Thúy và Gđ. Nguyễn Thị Huệ Pd Đồng Liên 298 bánh bô, 237 bánh da lợn và 250 bánh nếp. Lê Thị Kim Sa (Hannover) 20 bao gạo.

* BẢO VIÊN GIÁC

(France): Nguyễn Lê 30€. Phạm Hữu Châu 86,45€. Nguyễn Jean Francois 36,45€. Lê Chang 30€. Vũ Đức Trung 35€. Mme Nguyễn Thành Vinh 50€. Ngô Thị Kim Anh 50€. Phạm Thị Mỹ 40€. Dương Thị Ngọc Liên (Friedrichshafen) 50€. Phạm Văn Mộc (Langen/Hessen) 30€. Nguyễn Thị Kim Hoa (Studensee) 20€. Nguyễn Hoàng Nhã (Dortmund) 30€. Lê Thành Tín (Oberhausen) 20€. Lê Thị Hà (Wedel) 20€. Bùi Thị Trang (Trebun) 50€. Đỗ Kim Phương Bethge (Ottweiler) 60€. Naeng Kim Liễu (Sweden) 30€. (USA): Chu Bá Tước 35€. Dr. Nguyễn Lê Đức 140€. Tu Nguyen 50€. Phan Thanh Hoa (Nienburg) 20€. Bùi Ngọc Yến (Wachenheim) 30€. (Krefeld): Huỳnh Thị Thúy Liễu 30€. Liên Cẩm Phong 20€. Trần Thị Tam (Wunstorf) 30€. Gđ. Trần Hải Hòa (Bad Bellingen) 25€. Nguyễn Thị Thanh Vân (Bindlach) 20€. Nguyễn Ngọc Diệp (Darmstadt) 20€. Nguyễn Thị Hạnh (Belgique) 60€. (Düsseldorf): Đào Công Phúc 150€ (Phân Ưu). Trịnh Quốc Phong 30€. Hứa Mỹ Hiền 30€. Đinh Hoa 50€. Bùi Ngọc Huệ (Bayreuth) 20€. (Köln): Trương Tấn Nhi 20€. Nguyễn Thị Tâm 20€. Ngô Quan (Viersen) 30€. Nguyễn Thị Thu Nguyệt (Mayen) 40€. Nguyễn Thúy Hồng (Göttingen) 30€. (Hamburg): Nguyễn Thị Vân 20€. Nguyễn Văn Tân 20€. Huỳnh Thị Ngọc Sơn 50€. Uông Minh Đức 20€. Trần Quang Nhung 30€. Nguyễn Chí Thanh 50€. Lý Quốc Đồng 50€. Nguyễn Thị Nhân 20€. Dieter von Elm 20€. Hồ Thị Ngọc Hát 20€. Huỳnh Thị Thúy Lan 20€. Nguyễn Thị Sáu 20€. Huỳnh Thị Hồng (Gammertingen) 30€. (Berlin): Nguyễn Ngọc Anh 30€. Đỗ Thị Cự 20€. Cindy Khanh Nguyễn 20€. Lưu Thanh Tâm (Bersigheim) 20€. La Phan Hoàn (Landshut) 20€. (Essen): Võ Thanh Hai 30€. Nguyễn Thị Hồng Hoa 20€. Nguyễn Thị Kim Yến 50€. Phan Anh Anh (Eschweiler) 50€. Hồ Kim Sinh (Pforzheim) 30€. Hồ Hữu Vẹn (Senden) 30€. Nguyễn Hữu Diệu (Stuttgart) 20€. (England): Lê Tấn Lâm 50€. Lê Chi Gruber 50€. Đinh Văn Vũ (Heide) 50€. Nguyễn Văn Tư (Oldenburg) 25€. Hoàng Công Phu (Nordlingen) 20€. Nguyễn Trần Minh Nhựt (Schwabach) 20€. (Danmark): Vũ Thị Xinh 30€. Huỳnh Thị Nhi 30€. Đặng Thị Nguyệt () 30€. (Schweiz): Nguyễn Thu Thảo 150€. Nguyễn Văn Bảo 50€. Nguyễn Ngọc Hưng 30€. Nguyễn Văn Hồng 50€. Trần Thị Như Tâm (Gald Beck) 20€. Anita Le Hoa (Norway) 35€. (Braunschweig): Cao Ngọc Lang 10€. Nguyễn Văn Nhon 20€. Lương Văn Khoa (Paderborn) 20€. Anh Vi Doan (Vlotho) 20€. (Wilhelmshaven): Nguyễn Thị Thanh 20€. Diệu Liên Phạm Thị Diệu Hoa 30€. Lý Hoa (Meppen) 20€. Trần Mai Hương (Eberdingen) 100€. (Duisburg): Lê Minh Hoàng 20€. Đỗ Thị Liên 20€. Tạ Thị Thảo 20€. Đỗ Văn Đài 20€. Đỗ Văn Nghiêm 20€. Lê Thị Kim Phượng (Hagen) 20€. Đặng Quốc Tranh (GM.Hütte) 20€. Võ Ngô (Wolfsburg) 20€. Dam T.B. Nhuan & Vũ Văn Phu (Schwetzingen) 20€. Đặng Thị Nguyệt Nga (Bremerhaven) 50€. Trịnh Minh Tân (Bad Pymont) 20€. Bùi Xuân Định (Aurich) 20€. Ngô Thị Nga (Kempten) 20€. Cao Thị Thanh Liên (Kulmbach) 15€. Nguyễn Minh Diệu (Karlsruhe) 20€. Thái Minh Tân (Eichstätt) 25€. (Holland): Phạm Ngọc Ninh 30€. Nguyễn Văn An 50€. Lâm Thừa Trí (Ibbenbüren) 20€. Raible Ngọc Xuân (Tübingen) 20€. Đỗ Thị Lan (Neustadt Hambach) 20€. (Wiesbaden): Nguyễn Văn Cừu 20€. Ngô Trọng Sơn 20€. Trần Ngọc Em (Niederhall) 40€. Trúc Hương Lift (Künzelsau) 25€. Phan Thị Liên (Kupferzell) 30€. (Nürnberg): Nguyễn Thị Thu Thủy 20€. Lê Thừa Nghiệp 20€. Lan Blumenstock (Crailsheim) 30€. (Nordhorn): Dương Thị Đàm 25€. Nguyễn Thế Hùng 20€. Vũ Thị Kim Dung (Bous) 25€. Adamy Hồng Nhung (Emsdorf) 25€. Nguy Minh Thúy (Hannover) 20€. Trần Thị An (Zwickau) 20€. Jeanie Khuê Nguyễn (Erfstadt Liblar) 20€. Hà Văn Hân (München) 20€. Lê Văn Tâm (Bad Soden) 20€. Đào Trọng Luân (Germering) 20€. Trương Quốc Việt (St. Georgen) 50€. Nguyễn Trần (Bielefeld) 30€. Nguyễn Henry (Anh Tuấn) (Wallenstein) 20€. Lâm Kim Minh (Norden) 20€. Lý Thị Kim Ngọc (Uelzen) 20€. (Saarbrücken): Tôn Mỹ Lệ 30€ HHHL Phạm Thị Nở Pd Diệu Minh. Phạm Thị Kim Anh 20€. Thiện Bạch Đào Thị Chúc (Trier) 30€. Huỳnh Thành Hưng (Völklingen) 20€. Phạm Hoài Trang (Bitburg) 20€. Dương Vinh (Schramberg-Sulgen) 20€. Trần Nương Bảo (Frankfurt/M) 30€. Lê Thị Hoàng Nga & Nguyễn Minh Tuyến 50€. Trịnh Quốc Tiến 20€. Trần Thị Hải (Herne) 20€. Nguyễn Hoàng Lân (Alfeld) 20€. Huỳnh Tú Dung (Helmstedt) 20€. Phan Thị Hai (Solingen) 20€. Trần Thị A Pd Đồng An (Göttingen) 20€. (Braunschweig): Liêu Quý Báu 20€. Lâm Hữu Trí 10€. Lý Trương Thị Kim Anh 20€. Nguyễn Thanh Ty (Recklinghausen) 50€. Phan Thị Thu Liễu (Detmold) 20€. Đặng Khánh Nam (Stadthagen) 20€. Nguyễn Thị Kim Nhung (Hildesheim) 20€. Diệu Phẩm Ngụy Thị Chín (Hannover) 20€. Nguyễn Văn Còn & Lê Thị Vân (Ibbenbüren) 50€. Trần Thị Tuyết (Isernhagen) 20€. Nguyễn Ứng Mỹ Hằng (Bremerhaven) 50€. Gđ. Thiện Tấn Nguyễn Hồng Tư & Đồng Diệp (Bad Salzungen) 10€. Suc Thanh Lợi (Bremen) 20€. Nguyễn Duy Mai (Rostock) 10€. Nguyễn Thị Thu Hà (Triptis) 20€. Trần Thị Hiền Lương (Castrop Rauxel) 25€. Thân Thị Bích Ngọc (Wolfensbüttel) 20€. Trần Quỳ Ngô Su Kiều (Geldern) 20€. Nguyễn Thị Vui (Minden) 35€. Huệ Thông Dương Hồng Yến 5€. Sầm Chí Vinh (Mühlheim) 20€. Dương Minh Chí (Adelebsen) 25€. Bùi Thị Phương Loan (Halle) 20€. Gđ. Lương Tô Tử (Hannover) 20€. Võ Thị Thanh Lan (Rotenburg) 20€.

* ẤN TỔNG

Nguyễn Thị Ngọc Thủy (Flensburg) 100€. Đồng Vũ Đình Thị Hải (Königlütter) 50€. Hân (Essen) 51€ HHHL Nguyễn Văn Sơn. Thiện Như 20€ HH mẹ Đỗ Thị Sáu. Giới Quý Luyện Thị Thọ 100€. Ấn danh 25€. Ngô Hồng Hà 100€. Thiện Giới (Sigmaringen) 200€.

- Kinh Pháp Hoa

Thiện Nhựt Nguyễn Thị Thanh Nga (USA) 100€.

- Kinh Vô Lượng Thọ

Lương Văn An & Nguyễn Thị Bích Liên, Khang, Nam 100€.

- Kinh Dược Sư

Gđ. Phạm Văn Dũng (Nörten-Hardenberg) 20€.

- Tôn tượng Quan Âm

Lâm Kim Khánh (Mönchengladbach) 150€. Hồ Thị Ngọc Hát (Hamburg) 20€. Giới Quý Luyện Thị Thọ 100€. Lê Văn Danh & Hoàng Thị Loan (Darmstadt) 20€. Ralf & Busfam (Wunstorf) 1€. Đồng Nhã Trần Hồng Yến 10€. Vương Hồng Anh 10€. Vương Anh Vũ 10€.

- Tượng A Di Đà

Võ Thị Lang (Phật Di Đà) (Heidenheim) 70€.

* TẾT & RTG

Nguyễn Đức Hoàn (France) 86€. Lư Vương Tuyết Anh (Oberhausen) 20€. Trần Văn Chương 50€. Võ Quang Châu (Augsburg) 50€. Phạm Chí Huy (Erfstadt Liblar) 10€. Nguyễn Thanh Trúc (Schweiz) 15,82€. Nguyễn Thị Tâm (Köln) 10€. Trần & Võ (Kassel) 25€. (Hamburg): Lý Quốc Đồng 200€. Nguyễn Thị Thanh Hương 30€. Trần Thị Hiền 10€. Nguyễn Thị Nhân 20€. Dam T.B. Nhuan & Vũ Văn Phu (Schwetzingen) 10€. (Krefeld): Liên Cẩm Phong 31€. Hứa Tích Chương 10€. Trần Đức Lâm (Bocholt) 50€. Nguyễn Thị Đức Thái (Freising) 10€. (Holland): Long Huệ Trần Thị Tú Anh 20€. Đinh Đại Lam 40€. (Erfurt): Diệu Hòa Cao Thị Mơ 20€. Vũ Thị Nga 50€. Nguyễn Thủy Dương (Apolda) 10€. Ngô Minh Hiền & Lê Thị Bích Hương (Zwickau) 50€. Hoàng Thị Ngọc Lê (Gießen) 50€. Diệu Quý Nguyễn Thị Lộc (Götha) 10€. Diệu Lạc Nguyễn Thị Minh Tâm (Stadtilm) 5€. Nguyễn Khắc Sinh (Essen) 10€. Nguyễn Thị Thanh (Göppingen) 5€. Hứa Thị Tám (Bad Oldesloe) 20€. Vũ Xuân Tiên (Bad Berka) 20€. Lin Nguyen (Minden) 20€. Gđ. Dương Sang (Helmstedt) 20€. Antony Đình Thị Toán (Düsseldorf) 40€. Nguyễn Duy Mai (Rostock) 10€. Hoàng Quang (Potsdam) 20€. Ấn danh (Ottweiler) 20€. - Vũ Quốc Huy 100€. Hoàng Oanh Thu 100€. Kha Trần 20€. Đặng Thành Toàn 10€. Hoàng Thị Kim Chi 5€. Mạnh Ngạn 25€. Nguyễn Cẩm Văn 20€. Phan Thị Huệ 10€. Hiền 30€. Vũ Minh Thoa 10€. Nguyễn Hữu Khương & Nguyễn Thị Thành và Trang, Hiền 10€. Nguyễn Thị Tnanh Hà & Nguyễn Thị Ngọc Anh 20€. Khắc Chí Hiền 20€. Lưu Tuyết Liên 5€. Fam. Đặng Lê Chân & Tạ Quách Khai Ty 10€. Ngô Văn Xuân 20€. Nguyễn Mạnh Can 20€. Phùng Mạnh Cường 5€. Hoàng Minh 10€. Lê Thị Thanh Tâm 5€. Nguyễn Thị Hồng Nhung 10€. Nguyễn Nam Trung 10€. Sơn Thị Hà 10€. Lâm Nga 50€. Phạm Tiến Hạnh 20€. Lê Thị Mai Hương 25€. Huỳnh Kim Hoa 30€. Đỗ Thị Kim Liên 30€. Phạm Thị Xuân Mai 20€. Nguyễn Thị Hoàng Giang 10€. Vũ Hồng Minh & Hoàng Giang 20€. Vũ Tiến Tú 10€. Nguyễn Thanh Hà 20€. Bùi Ngọc Hoa 20€. Vũ Thị Quỳnh 20€. Ấn Đức Tuấn 50€. Nguyễn Ánh Hồng 50€. Nguyễn Thị Thanh Vân 25€. Nguyễn Thị Kim Nhung 20€. Nguyễn Thị Xuân 20€. Nguyễn Thị Diệu Hiền 20€. Trần Thị Thái 20€. Bùi Vi Dân 50€. Nguyễn Thị Quyên 20€. Lấp & Hoàng 50€. Liêu An Pd Đồng Hoa 10€. Hòa 5€. Nguyễn Văn Thường 10€. Steffen Anh Dũng & Thị Tường Vi 30€. Nguyễn Thị Ánh 10€. Nguyễn Thị Lan Hiền 10€. Đồng Thị Thủy 10€. Nguyễn Thị Kim Oanh 27€. Nguyễn Thị Thanh Mai 20€. Nguyễn Trọng Thiên 20€. Nguyễn Thị Tuyết 10€. Đào Văn Thanh 20€. Nguyễn Lan Hương 10€. Phan Quốc Tuấn 20€. Hà Mẫn Thạch 5€. Nguyễn Thị Hằng 20€. Nguyễn Sỹ Phương 30€. Fam. Chan Swee Ching 20€. Đồng Thiện 50€. Bùi Xuân Kiêm 40€. Phan Thị Mộng Hạnh 20€. Nguyễn Thanh Thủy 10€. Bùi Nhật Lệ 20€. Nguyễn Thị Tinh 20€. Nguyễn Thị Hoàng Anh 30€. Nguyễn Thị Mai Hương 20€. Bùi Thị Tuất, Bùi Văn Thuý & Trần Thị Hạnh 15€. Nguyễn Thị Thu Phương 20€. Nhan Khanh Lee 10€. Võ Thanh Hà 20€. Thiện Hộ 50€. Nguyễn Thị Mai Lan & Nguyễn Mạnh Cường 20€. Vương Duy Mạnh 20€. Hoàng Thị Kim Liên 10€. Trịnh Thị Hiền 5€. Ấn danh 5€ HHHL cha Trần Văn Thành, Nguyễn Ngọc Giáp và mẹ Trần Thị Quý. Gđ. Dương Chí 20€. Dương Cảnh Mỹ 10€. Dương Cảnh Nhung 10€. Hoàng Văn Dũng & Nguyễn Thị Huyền Tâm 20€. Huỳnh Thị Lan 20€. Đoàn Thạch Cường 20€. Dương Thị Lan 20€. Nguyễn Thị Lý 50€. Bùi Văn Thái & Nguyễn Thị Huyền Minh 20€. Đỗ Thị Thu Thủy 10€. H. Oanh 10€. Dương Việt Đức 10€. Nguyễn Thị Vân 20€. Vũ Thị Bình Thường 6€. Nguyễn Minh Tuấn 20€. Lê Thị Sáu 5€. Lê Vinh Thiện 10€. Nguyễn Phương Thảo 50€. Nguyễn Thị Ngọc 20€. Nguyễn Thị Dinh & Đỗ Huy Hiệp 20€. Hồ Quang Dũng 20€. Hoàng Thị Hiền 10€. Hoàng Thị Hương 20€. Mai Thanh Thu 5€. Lưu Tuyết Hoa 20€. Nguyễn Trung Giang 50€. Lưu Văn Sửu 50€. Nguyễn Thị Thanh 20€. Nguyễn Phước Hạ Uyên 20€. Nguyễn Ngọc Vũ 5€. Nguyễn Thị Tổ Nga 10€. Nguyễn Thị Khang 10€. Nguyễn Thị Loan 20€. Trần Khánh Ninh 10€. Trần Quốc Sơn 20€. Nguyễn Kim Chung 20€. Hoàng Diệu Hương 10€. Nguyễn Thị Cẩm Loan 10€. Lê Thị Thanh Hiền 10€. Hoàng Thu Hà 5€. Gđ. Trần Thủy Hằng 50€. Nguyễn Anh Tuấn 30€. Hải 10€. Nguyễn Thái An 20€. Trần Thiện Cường 20€. Vũ Đức Dũng & Nguyễn Thị Thúy 20€. Diệu Hòa Lê Hoàng Lan 10€. Phạm Ngọc Lợi 10€. Hoàng Thị Nhung 10€. Nguyễn Đình Chương 40€. Phan Ngọc Anh 15€. Diệu Nghĩa 10€. Ngô Thị Chinh 40€. Diệu Thoa (My Ly) 20€. Trần Thị Yến 20€. Nguyễn Thị Thu Hà 20€. Diệu Tại Nguyễn Thị Chung 20€. HL Nguyễn Xuân Khánh 50€. Hoàng Thị Lan 5€. Nguyễn Ngọc Lan 10€. Phạm Hồng Hà 100€. Mai Thanh Thu 5€. Lưu Thị Lan 20€. Bùi Thị Hiền 10€. Hoàng Thị Mười 30€. Võ Thị Phượng 10€. Lưu Thu Mai 60€. Lê Thị Thu Loan 20€. Đỗ Thị Thương 5€. Nguyễn Văn Đồ 40€. Nguyễn Thị Cẩm Vân 10€. Phạm Văn Hoàn 10€. Phạm Thị Thu 20€. Phạm Văn Công 10€. Lê Ninh Hà 20€. Hoàng Thị Hoa 10€. Phạm Thị Thủy 10€. Gđ. Lê Quang Tuấn & Trần Thu Hoài 20€. Trương Văn Phúc 10€. Trần Thị Ngọc Lan 20€. Trương Văn Thường 10€. Vũ Văn Giang 10€. Nghiêm Xuân Hường 10€. Gđ. Vũ Thị Thúy Hằng 10€. Trần Tiến Dũng 30€. Đỗ Văn Tuấn 20€. Đường Thị Cảnh 10€. Nguyễn Thanh Châm 50€. Nguyễn Thu Hương 10€. Nguyễn Thị Kim Dung 20€. Chong A Quay 20€. Phan Thị Bích Thủy 5€. Fam. Long A Châu 20€. Hoàng Thị Yến 5€. Phạm Thị Hằng 10€. Nguyễn Thị Bích Thủy 10€. Lê Thị Thoa 5€. An Thị Hồng Hạnh 20€. Nguyễn Thị Thương 10€. Trần Huy Linh 10€. Hoàng Thị Thúy Nga 20€. Vũ Thị Ngọc Nhung 50€. Nghiêm Thị Vinh 20€. Phạm Thị Thúy 50€. Nguyễn Thị Bích Thủy 20€. Gđ. họ Phạm & Nguyễn 20€. Dang Xuyên & Maimona 16,80€. Lê Thị Hoàng Nga & Nguyễn Minh Tuyến 50€. Amelie Hoffmann 0,28€. Trần Kim Lang Pd Hồng Dũng 20€. Ấn danh 10€. Huỳnh Thị Toàn 10€. Đặng Trần Trung 2€. Vương Ngọc Nga 10€. Huỳnh Tú Phương 50€. Đồng Gia Trú 20€. Trần Hường Quận 10€. Thianthong-Oy 5€. Sinh 5€. Trần Thị Thu Hương 50€. Khuất Thị Tâm 5€. Hoàng Hồng Nhung 20€. Cao Nhiệm 5€. Nguyễn Ngọc Lan & Phạm Minh Tiến 5€. Phạm Văn Tùng 20€. Nguyễn Thị Sinh 20€. Trương Tuấn Nghĩa 90€. Bùi Thị Trang & Nguyễn Đăng Thái 20€. Liên Hạnh Đồng Nghĩa 50€. Nguyễn Thị Kim Loan 20€. Trần Thị Thảo Ly 10€. Hoàng Thị Thảo 30€. Nguyễn Văn Luc 5€. Đinh Thị Huyền 8€. Nguyễn Thị Thúy Oanh 100€. Long Thị Cúc 20€. Hứa Thị Nguyễn 50€. Vũ Thu Hương 20€. Fam. Demy 50€. Trần Thị Miêu 10€. Nguyễn Đức Nhật 50€. Hùng & Linh Quách 20€. Nguyễn Hồng Hải 40€. Trần Thành Trung & Nguyễn Thị Tâm 10€. Liêu An Pd Đồng Hoa 10€. Võ Văn Sơn 10€. Vũ Thị Hoàng Hà 50€. Fam. Sosalith Phương 20€. Nguyễn Quốc Ninh 10€. Vũ Như Hằng 20€. Nguyễn Thị Hạnh 20€. Danh Trịnh Nguyễn 20€. Tô Bá Khắc 30€. Nguyễn Thị Thanh Vân 50€. Chu Thị Hiền 50€. Hoàng Hồng Phương 15€. Nguyễn Minh Hùng 10€. Tô Minh Nguyệt 20€. Nguyễn Danh Tinh 40€. Sầm Ngọc Anh 20€. Lê Thị Hải Yến 10€. Phạm Văn Ban 10€. Trần Thị Bích Hiền 20€. Nguyễn Thanh Hải 20€. Nguyễn Đình Tú 20€. Nguyễn Thị Quyên 85€. Đặng Thị Nguyệt 20€. Vũ Thị Thanh Hương 30€. Nguyễn Hồng Thu 20€. Dương Văn Quang 10€. Nguyễn Văn Sinh 10€. Nguyễn Thanh Hà 10€. Phan Anh Tuấn 5€. Tiêu My Lan & Trần Bá Đức 10€. Hân Hữu Trang 5€. Nguyễn Thị Mai 20€. Ngô Thị Mỹ & Phạm Văn Cảnh 20€. Trần Văn Cường 10€. Nguyễn Thị Liên 50€. Bùi Thị Thiệt 20€. Gđ. Nguyễn Thị Kim Ngân 10€. Nguyễn Thị Minh Tâm 30€. Nguyễn Thị Thu 5€. Nguyễn Việt Thanh 20€. Đồng Ngọc Ý 10€. Trần Duy Long 10€. Võ Quốc Khanh 10€. Trần Đăng Khoa 10€. Bùi Minh Hai 20€. Nguyễn Thị Phượng 5€. Đinh Văn Lanh 10€. Gđ. Cẩm Văn Thanh 10€. Hồ Hồng Hương 20€. Nguyễn Thị Huệ 10€. Vũ Thị Vân, Hà Phương Dung, Vy, Linh 20€. Studierende aus Jena 15€. Nguyễn Tiến Thành & Lê Thị Lan Anh 30€. Lương Thục Thành 60€. Hội Người Việt Westsachsen, Werden, Zwickau Crimitschau & Meerane 68€. Thanh Otte 10€. Lê Thị Tuyết 40€. Nguyễn Thị Nhật 20€. Lê Hồng Hạnh & Đỗ Trần Anh 10€. Nguyễn Thị Oanh 10€. Gđ. Duyên & Ngọc 20€. Thiện Hộ 20€. Nguyễn Thị Thanh (Băng đĩa) 20€. Đồng Hoa Huỳnh Thị Lan 20€. Trần Ngọc Dũng 30€. Dương Thị Loan 30€. Phạm Mạnh Hoàn 30€. Nguyễn Thị Nhung 20€. Đỗ Quốc Hùng & Nguyễn Thanh Mỹ 20€. Nguyễn Thanh Hương 10€. Nguyễn Thị Minh Thơm 10€. Bùi Thị Sinh 20€. Phan Ngọc Hà Khánh 10€. Dương Anh Tuấn 20€. Nguyễn Phước, Nguyễn Hạnh & Nguyễn Phúc 100€. Phạm Thị Kiều Nhung 5€. Trần Văn Quang 10€. Nguyễn Việt Trung 5€. Phạm Văn Hoàn 10€. Ngô Thị Lang Linh 10€. Nguyễn Thị Hương 10€. Nguyễn Thị Trâm 10€. Nguyễn Thị Kim Nhung 10€. Yangiong Wie & Christoph Stahl 666€. Trần Thị Vinh 10€. Dương Thị Kim Ngân 10€. Nguyễn Ngọc Toàn 10€. Nguyễn Văn Thắng 10€. Hoàng Thị Mơ 20€. Trương Mai Anh 20€. Đặng Thị Tuyết 5€. Lê Thị Hải Yến 20€. Đồng Thuận Vũ Như Hằng 10€. Đồng Hoa Lâm Thị Huệ 20€. Nguyễn Thị Thanh 10€. Ấn danh 10€. Đồng Thuận Ngô Thị Chinh 50€. Trần Thị Miên 10€.

(Rotenburg): Thiện Giải 10€. Nguyễn Thị Hằng 20€. Đặng Thị Hương Lan 20€. (Lehrte): Nguyễn Đình Thắng 40€. Nguyễn Ho Quang 10€. Vũ Hồng Thanh (Rinteln) 5€. (Vechta): Nguyễn Quang Vinh 10€. Phạm Văn Khương 5€. Nguyễn Văn Cảnh 10€. Nguyễn Thị Hiền 10€. Lê Ngọc Hải 20€. Lê Quang Định 20€. Đoàn Quý Trung 20€. Phạm Hữu Hiền 20€. (Wolfsburg): Đặng Thị Lý 20€. Hoàng Thị Kim Thu 30€. Gđ. Võ & Ngô 20€. Hoàng Thị Kim Thu & Hoàng Thị Kim Xuân 60€ HHHL Hoàng Thị Thúy Nga tức Thúy Pd Diệu Phương. (Bremen): Bùi Văn Song & Trần Thị Thủy 50€. Bùi Tiến Lộc & Phạm Thị Nu 20€. Nguyễn Kim Oanh 20€. Nguyễn Thị Kim Chi 20€. Nguyễn Thị Tâm 20€. Nguyễn Văn Tâm 20€. Dominik Beilhe & Hong Hanh Beilhe 10€. Nguyễn Thị Mỹ Dung 100€. Đặng Thị Ngân 40€. Phạm Lê Thị 50€. Fam. Krämer 5€. (Magdeburg): Nguyễn Thị Anh 10€. Ngô Thị Nguyễn 20€. Phạm Thị Hà & Tâm 20€. Nguyễn Mai Hoa 10€. Hoàng Thị Mát 30€. Lưu Khai Thuận 20€. Lê Thị Tuyết 20€. Phạm Thị Mai 20€. Fam. Nguyễn Công Trí 20€. Nguyễn Ngọc Oanh 100€. Vũ Minh Khai Pd Khai Hoa 30€. Nguyễn Thanh Hà 10€. Trần Thị Anh Tuyết 20€. Nguyễn Văn Thịnh 10€. Chu Thanh Hương 30€. Phi Văn Khanh 20€. Đỗ Thị Yến 20€. Đinh Thị Hương 20€. Hoàng Xa Köhler 20€. Gđ. Lê Đức Đoan 20€. Ngô Thị Chuyên 10€. Hoàng Thanh Hải 20€. Đỗ Thị Thanh Thủy 20€. Nguyễn Hồng Kỳ (Salzwedel) 10€. (Chemnitz): Vũ Minh Nghĩa 20€. Đặng Việt Toàn 100€. Dư Thị Thu Bích 10€. Trần Thị Hồng 40€. Vương Thị Thanh Huyền 30€. Phạm Thị Hiền 40€. Phạm Việt Hùng (Việt Nam/Sàigòn) 20€. (Spremberg): Phạm Hoan 100€. Phạm Ngọc Hạnh, Trần Thị Thúy Như, Phạm Anna & Phạm Kimmy 100€. Trần Thị Thúy Tiếp (Sandershausen) 50€. (Cloppenburg): Hoàng Trọng Phu 30€. Bùi Thị Như Trang 20€. Bùi Văn Huy 20€. Ngô Thị Loan 15€. Trần Xuân Cừ 15€. Phạm Văn Trường (Holzminden) 10€. Vũ Mạnh Trụ (Barsinghausen) 20€. (Hameln): Đỗ Thị Hồng Quyên 20€. Lâm Thúy Hồng 20€. Kha Bảo Như 50€. (Hannover): Nguyễn Thị Thanh Thủy 5€. Lý Chấn Lợi 100€. Nguyễn Đức Thắng 10€. Nguyễn Thị Thủy Linh 50€. Nguyễn Thị Luân 10€. Trần Thị Thanh 20€. Nguyễn Lan Hương 10€. Hằng Nam 15€. Vũ Thị Kim Nga 5€. Nguyễn Mạnh Hùng 20€. Nguyễn Tuyết Nhung 10€. Mã Thị Thanh 10€. Cao Bích Ngõn 20€. Hùng & Linh Quách 50€. Tạ Thế Lam 10€. Nguyễn Thị Trâm 10€. Diệu Phẩm Ngụy Thị Chín (Nhật Thứ) 30€ HHHL thân mẫu Trần Thị Nở. Dương Thị Kim Ngân 20€. Trần Thị Kim Sinh 20€. Hoàng Minh Bình & Phan Thị Vy 50€. Trần Chí Thành 20€. Trần Duệ Triết 10€. Võ Văn Sơn 10€. Đồng Kim Ngụy Minh Thủy 30€. Trần Bích Thuận 10€. Đặng Thị Kim Thu 10€. Thu Phương 50€. Vũ Thị Hồng Văn 20€. Nguyễn Thị Hương 20€. Nguyễn Thị Châu 30€. Trần Thị Tuyết 10€. Châu Thị Cúc 20€. Nguyễn Trọng Vinh 20€. Nguyễn Thanh Hương 10€. Thiện Ý Lê Thị Tỷ 10€. Lê Văn Xuân (Bad Essen) 40€. Phan Thị Thu Liễu (Detmold) 5€. (Varel): Nguyễn Thị Hạnh 30€. (Kassel): Tô Duy Bình 10€. Trịnh Hồng Tuyền 20€. Lê Thị Hoàng Nga & Nguyễn Minh Tuyền 100€. Vũ Tất Thắng 10€. Ngô Thị Hợp 40€. Đỗ Tuấn Anh 20€. (Wetzlar): Ute Oschmann 100€. Ute Oschmann, Linda & Waayne 60€. (Hamburg): Fam. Andreas Mayr & Freund 10€. Nguyễn Thị Quỳnh Mai 40€. Diệu Tâm Đan Thị Hào 10€. Dư Thúy Hà 10€. Vũ Thị Hải 20€. Phạm Thúy Hồng 20€. Lương Văn Nhật & Vũ Thị Hải 20€. Nguyễn Bảo Nguyên 50€. Hoàng Thị Bình 20€. Chu Thị Thu Trang 20€. Đỗ Cao Trí 5€. Cô Hạnh 50€. Dư Thúy Hà 20€. Ngô Văn Tú 20€. Đặng Thị Mỹ Hạnh 20€. (Fuldabruck): Eva (Oschmann), Jan & Rainer und Fam. Gruhn 20€. Regine (Oschmann), Angie & Seven, Lotha & Fam. Risse 50€. Annette (Oschmann) + 2 Töchter & Ehemann 40€. Phan Thanh Song (Aschersleben) 10€. (Springe): Gđ. Vũ Xuân Quý 10€. Thiện Căn & Diệu Nữ 50€. (Braunschweig): Lê Văn Minh & Văn Ngọc Thu Vy 10€. Lê Bá Khởi 180€. Khổng Minh Tuyền 20€. Nguyễn Quốc Tuyết & Chu Thị Hoa 20€. Nguyễn Minh Tú 10€. Nguyễn Thị Hạnh 10€. Hoàng Minh Hiền 50€. Lê Văn Minh 10€. Trần Thị Thanh Thảo & con Kevin 20€. Đỗ Thu Hiền 10€. Đào Ngọc Sơn 60€. Lê Văn Tuấn 10€. Đồng Thuận, Đồng Hạnh, Thiên An & Tuyết 20€. (Essen): Nguyễn Thị Kim Oanh 40€. Nguyễn Thị Hoa 20€. Trần Thị Nhuận 10€. Fam. Müller 10€. Nguyễn Thị Lài 10€. Vũ Kim Anh 5€. (Nienburg): Sái Thị Bích Hợp 30€. Hoàng - Hằng 20€. Nguyễn Thị Kim Loan 20€. Vũ Thanh Xuân 20€. (Halle): Nghiêm Thị Lan 40€. Chử Thị Sáu 100€. Tạ Thị Nụ 50€. (Meppen): Lý Hoa 30€. Phạm Nguyệt Minh 20€. (Seelze): Bohlmann, Thị Thúy Mai 20€. Đào Thị Thu Thủy 5€. (Bremerhaven): Lê Thanh Bình 5€. Gđ. Nguyễn Văn Trung 100€. Nguyễn Ứng Mỹ Hằng 50€. (Wildeshausen): Lê Thị Thanh Hà 10€. Gđ. Bùi Minh Hải 20€. Vũ Thị Thanh Minh 10€. Trần Thị Đoan Trang 20€. (Oldenburg): Vũ Thủy Dương 10€. Đinh Hồng Tự 20€. Dương Hoài Hương 20€. Phí Hồng Đức 10€. (Essen): Lê Thanh Châu 50€. Trần Thị Kim 50€. Trần Thị Kim Hùng 20€. (Alfeld): Phạm Hùng 20€. Nguyễn Hoàng Lân 20€. Liu Zhong Sheng (Frankfurt) 20€. (Harpstedt): Gđ. Trần Trọng Hà 20€. Nguyễn Thủy Linh & Hùng Cường 10€. Nguyễn Phúc Hưng & Hoàng Thị Thanh Hằng 10€. (Hude): Trần Minh Tuấn 50€. (Wernigerode): Đàm Thanh Thiện 20€. Gđ. Phạm Thị Thu 20€. Nguyễn Xuân Bái 30€. Phạm Mạnh Hùng 20€. Nguyễn Thanh Mỹ 5€. Đỗ Hoàng Hải (Gladbeck) 50€. Đặng Quốc Tranh (GM.Hütte) 20€. Nguyễn Quang Dung (Duisburg) 10€. Bình Dang Ngan (Marburg) 10€. (Sachsen): Lương Quốc Việt 100€. Vũ Việt Anh 20€. Nguyễn Thị Quỳnh Văn 40€. Tăng Bửu Châu (Neuss) 50€. Nguyễn Văn Thọ & Lê Thị Hải Yến (Salzdetfurth) 50€. (Leipzig): Phan Thị Ngoan 50€. Nguyễn Thanh Hà 10€. Vũ Thị Hà Trang 10€. Triệu Quang Hồng 200€. Nguyễn Xuân Trường 50€. Nguyễn Văn Hùng 30€. Gđ. Nguyễn Ngọc Hải 20€. Dư Thị Thu Bích 20€. Phùng Thị Hồng 50€. Phạm Thị Phương 30€. Nguyễn Thị Thu Thảo (Roßleben) 20€. Trần Thị Lê Thủy (Diepholz) 20€. Lê Thu Thủy (Ottersberg) 5€. (Hildesheim): Gđ. Trần Thị Lý 10€. Đồng Anh Phạm Ngọc Trâm 50€. Ngô Thị Ngọc Oanh 10€. Gđ. Thiện Trí Phạm Văn Dũng 50€. Doãn Thị Thanh Bình 50€. Đỗ Thị Lệ Minh 10€. Nguyễn Thị Phương Lan 10€. Lê Thọ 10€. Nguyễn Anh Tuấn 30€. Lê Thị Ngọc 10€. Fam. Nguyễn 10€. Fam. Trần (Bad Lauterberg) 10€. (Gardelegen): Trần Thị Kim Dung 10€. Phạm Thị Thúy Vân 10€. (Berlin): Lê Lưu Ly 10€. Kim Hồng 20€. Trần Thị Thanh Huyền 30€. Quan Thanh Long 20€. Phạm Ngọc Phúc 20€. Dương Tiến Dũng 20€. (Norderney): Vương Văn Mạnh 20€. Nguyễn Thang Kiên 19€. Doãn Nguyễn Thị Hoa 20€. Nguyễn Thị Kim Oanh (Großburgwedel) 10€. Dương Ngọc Ty (Syke) 20€. Xuân & Richter (Sömmerd.) 10€. Thái Thị Minh Trang (Montabauer) 2€. Châu Ngọc Tâm (Beckedorf) 5€. Nguyễn Thị Toàn (Elze) 10€. Gđ. Trương (Neustadt) 5€. (Bad Pymont): Nguyễn Thị Trang 5€. Vương Tuấn Vũ & Đặng Thị Tiên Phước 10€. Jeannine Kim Bùi (Krefeld) 20€. (Gifhorn): Nguyễn Ngọc Dinh 10€. Trương Quang Phu 10€. Thị Mùi Grund (Asendorf) 10€. (Apolda): Đỗ Thị Thu Hương 25€. Nguyễn Mạnh Hùng 20€. Đỗ Thị Thúy Vân (Ösnabrück) 5€. (Rostock): Trần Thị Linh Nhâm 20€. Nguyễn Ngọc Diệp 20€. Trần Thị Hằng 20€. Đào Thị Bích Lan 10€. Đỗ Thị Kim Oanh 10€. Phạm Văn Diệp 10€. Lý Văn Hòa 20€. Nguyễn Ngọc Dũng 20€. Vũ Bích Thủy 10€. Đỗ Thị Mong 10€. Nguyễn Thị Khánh Linh 10€. Nguyễn Thị Vân 10€. Nguyễn Thị Thi 10€. Nguyễn Thị Thu Thủy 10€. Phạm Thị Tuyết 20€. Đoàn Mai Liên 50€. Trương Văn Thanh & Bùi Thị Chinh 20€. Gđ. Đào Thị Chinh 20€. Dương Thị Được 40€. Nguyễn Thị Thanh 15€. Nguyễn Thúy Anh 30€. Nguyễn Anh Tài 10€. Nguyễn Thị Thu Thủy 15€. Nguyễn Thị Lam Oanh 20€. Nguyễn Thị Lý 10€. Nguyễn Thị Kim Liên 5€. Đỗ Thị Hiền 20€. Nguyễn Bá Kỳ & Đỗ Thị Kim Oanh 30€. Gđ. Dương Thị Minh Loan 50€. Trần Thị Kim Anh 30€. Ngô Thị Thu Phương 10€. Nguyễn Thị Bích Thắm 10€. Nguyễn Thị Thu Hương 20€. Nguyễn Thị Nghĩa 10€. Nguyễn Thị Thu Anh 10€. Nguyễn Thị Huệ 20€. Jann Anh Thư 10€. Gđ. Nguyễn Văn Trung 20€. Nguyễn Thị Thanh Mai 10€. Nguyễn Thị Văn 10€. Nguyễn Duy Long 30€. Hà Thị Tâm (Kirchner) 20€. Nguyễn Thị Vinh 10€. Nguyễn Duy Mai 10€. (Erfurt): Nguyễn Thị Hoài Bắc 20€. Trần Thị Bích 20€. Đỗ Đức Chính 30€. Nguyễn Thị Hải Yến 50€. Nguyễn Thị Mùi 10€. Gđ. Hải, Nhan & Hiếu 50€. Bùi Thị Thúy Hà 50€. Bùi Thị Duyên 50€. Đỗ Ngọc Lan 20€. Đinh Thị Ngân 10€. Lê Xuân Nguyên 20€. Đoàn Hà Bắc 10€. Quảng Tiến & Diệu Hòa 20€. Trần Tuyết Nga 50€. (Celle): Đặng Xuân Trung & Lưu Tuyết Mai 20€. Tong Giang 40€. Nguyễn Thị Luận 20€. Nguyễn Thị Hồng Diệp 10€. Vũ Thị Bích Liên 10€. Nguyễn Thị Minh Hạnh 20€. Nguyễn Thị Liên 10€. Tống Giang 50€. Thanh Hương 10€. Lôi Vinh Hoa 20€. Trần Bội Châu 5€. (Laatzten): Nguyễn Thị Hòa 10€. Viên Tuyết Trần Thị Hiền 20€. (Hof): Đoàn Thạch Cường 40€. Nguyễn Thị Hương & Lê Văn Yên 5€. Đoàn Trautmann Thị Bến 20€. Trần Tiến Trọng 15€. Đồng Nghĩa Nguyễn Tiến Trọng 40€. (Wismar): Danh Xương 20€. Nguyễn Trọng Sáng 50€. Phạm Mai Hương & Nguyễn Thanh

Hải 20€. Võ Thị Mai 50€. (Werda): Phạm Thị Phiên 40€. Nguyễn Thị Thúy Giang 80€. Nguyễn Thị Lan 40€. Diệu Lợi Đỗ Thị Xuân Hương 30€. Gđ. Thiện Trước 20€. Vũ Thị Hương 20€. Nguyễn Thị Hoài 50€. Trần Thanh Thủy 20€. Vũ Hoàng Anh 10€. Vũ Đức Anh 10€. (Köln): Trần Thị Thu Thủy 25€. Phạm Thanh Hà 50€. Nguyễn Thị Thanh Viên 20€. Nguyễn Thị Đào Nguyễn 20€. Phạm Văn Hiếu 20€. Nguyễn Quốc Chính (Bonn) 10€. (Freiburg): Nguyễn Quang Minh 10€. Nguyễn Thị Hạnh 20€. Nguyễn Thị Ngọc Diệp 20€. Nguyễn Thị Hồng Thủy 10€. Hồ Thị Mai Hoa (Dortmund) 20€. Nguyễn Thị Minh Nguyệt (Gelsenkirchen-Buer) 10€. Nguyễn Văn Hữu (Großbreitenbach) 50€. Nguyễn Tiến Lộc (Bad Liebenstein) 20€. Lý Mỹ Linh (Lingen) 20€. Achim Koch (Gronau/L) 10€. (Bielefeld): Đồng Phước Phạm Thị Lanh 50€. Cao Tổ Hoa 20€. Phạm Văn Tiến 30€. Nguyễn Thị Huyền Trang 20€. Gđ. Đồng Phước Phạm Thị Lanh, Đồng Hiếu Nguyễn Thị Thu Thảo, Đồng Nhã Nguyễn Thị Huyền Trang... 70€. (Aurich): Bùi Xuân Định 10€. Nguyễn Lan Phương 10€. Trần Tuấn Anh 10€. Nguyễn Lan Phương 20€. Đỗ Văn Tuấn & Vũ Thị Ngọc Nhung (Wesel) 100€. Nguyễn Xuân Thu & Đào Đức Minh (Hannover/ Hamburg) 50€. Trịnh Văn Gia (Greiz) 10€. Phạm Thị Minh Hải & Phạm Văn Biên (Suhl) 10€. (Recklinghausen): Nguyễn Tiến Vinh 15€. Nguyễn Thanh Ty 50€. Trương Thị Thủy Mai 20€. (Herne): Nguyễn Minh Quang & Trần Thị Huệ Trinh 40€. Trần Thị Hải 50€. (Herten): Nguyễn Thị Thanh Hằng 20€. Lê Thành Ngọc & Trần Thị Ánh Tuyết 20€. Nguyễn Quang Chấn & Nguyễn Thanh Thủy (Neumünster) 50€. Nguyễn Anh Tú (Wunstorf) 25€. (Boizenburg): Lý Mai Phương 20€. Nguyễn Văn Ai 10€. Vũ Thị Dung 20€. (Helmstedt): Văn Nai Tường & Lưu Thu Hương 50€. Văn Trí Tài 20€. Sophie Dương 10€. Huỳnh Tú Dung 20€. (München): Văn Huệ Trần 20€. Lưu Khai Tinh 20€. Bùi Thị Mai Hương (Bitterfeld) 30€. Phan Thị Hạnh (Schmölln) 20€. Cao Bích Ngân (Garbeer) 10€. Nguyễn Hữu Hùng (Beverungen) 40€. Hoàng Văn Thắng (Schierke) 50€. (Bad Harzburg): Ngô Trọng Hưng 20€. Trần Thị Thu Thủy 10€. Nguyễn Minh Nguyệt (Steinhude) 20€. (Halle/S): Đỗ Anh Tuấn 30€. Lê Thị Chung 30€. Bùi Mạnh Hùng (Lichterhagendorf) 50€. (Osnabrück): Nguyễn Hồng Sơn 50€. Đinh Thị Thu Hương 20€. Mai Thị Long 10€. Hoàng Thu Văn 20€. Nguyễn Thục Anh (Neudietendorf) 50€. Phan Quang Hà (Leura) 20€. (Dresden): Trịnh Xuân Chiến 100€. Gđ. Tiểu Phương 50€. Vũ Thị Nguyệt 10€. Nguyễn Bá Hùng 20€. Nguyễn Bá Thuận 20€. Nguyễn Thị Mai (Bad Herfeld) 20€. (Brand-Erbisdorf): Đỗ Anh Tuấn 30€. Bùi Thị Thúy Phương 20€. Ngô Hải Văn 20€. (Gütersloh): Phạm Hồng Thịnh 30€. Phùng Thị Bích Thủy 15€. Phan Thị Hải 5€. Nguyễn Thị Bích Liên (Mylau Vogland) 10€. Nguyễn Hồng Lâm (Brome) 50€. Trang Minh Hà (Việt Nam/Thủ Đức) 50€. Lâm Xuân Hồng (Hainichen/Sa) 20€. Nguyễn Thị Bích (Plauen) 10€. Ngô Thị Ngọc Mai (Việt Nam/Hải Dương) 40€. Đỗ Quang Hòa (Aunmaberg) 10€. (Göttingen): Trần Thị A Pd Đồng An 30€. Gđ. Nguyễn Xuân Nghiêm 20€. Nguyễn Văn Cón & Lê Thị Văn (Ibbenbüren) 50€. Tô Thục Văn (Paris/France) 20€. Phan Thanh Sơn (CH. Séc) 40€. Lê Hồng Hạnh (Solovokia) 10€. Lưu Thị Dung (Potsdam) 20€. Lê Ngọc Chuyên (Ganderkesee) 20€. Nguyễn Thị Kim Nga (Halberstadt) 30€. (Einbeck): Phạm Minh Trang 20€. Vũ Ngọc Lưu 20€. (Papenburg): Gđ. Lê Hồ Nam 20€. Nguyễn Thị Minh Tâm 10€. Nguyễn Thị Oanh 20€. Dương Văn Thắng 10€. Hoàng Thị Hoa 5€. Đậu Thị Hoa Quỳnh 10€. Trần Thị Lan Anh (Norden) 5€. Phạm Ngọc Anh & Lê Bạch Yến (Northeim) 10€. Nguyễn Minh Hùng & Bùi Hoài Nam, Nguyễn Thị Phương (Bremen /Hannover) 70€. (Garbsen): Đào Thị Tú Uyên 10€. Gđ. Việt & Mai 10€. (Rastede): Gđ. Thăng Mai 10€. Trần Trung Sơn & T. Thoa 25€. Tạ Phương Anh 20€. Trịnh Anh Tuấn (Euskinesche) 20€. (Delmenhorst): Nguyễn Văn Khẩu 20€. Đặng Thị Ái Hữu 10€. Nguyễn Thu Huyền & Khiêu Hai Long 10€. (Emden): Triệu Minh Hằng 20€. Nguyễn Anh Thư 30€. Gđ. Bùi Văn Bền & Nguyễn Thị Nguyệt (Staßfurt) 100€. (Uelzen): Nguyễn Thị Xuân 5€. Lê Vinh Quang & Vũ Thị Thanh Thủy 10€. Vũ Thị Kim Phương (Dörpen) 10€. Nguyễn Đăng Dương & Nguyễn Thị Nến (Ahorn) 5€. Hoàng Hải Âu (Saarland) 20€. Lê Minh Hải (Bitburg) 20€. Nguyễn Ngọc Quang (Elms Horn) 50€. Nguyễn Ngọc Minh & Lương Minh Hương (Buxtehude) 50€. Trần Thị Thu Trang (Leer) 10€. Trần Xuân Hòa (Flöha) 70€. Hoàng Thị Phương (Bad Lausick) 20€. Đỗ Hoàng Tuấn (Bottrop) 100€. Nguyễn Thị Thu Hà (Triptis) 60€. (Salzgitter): Fam. Jäger 20€. Gripienski, Thanh Hiền 20€. Nguyễn Thị Hải (Kölleda) 10€. (Thüringen): Phùng Ngọc Toàn 20€. Hoàng Thị Xuân 20€. Lê Thị Tinh 20€. Nguyễn Thị Hà (Hage) 10€. (Ronnensberg): Nguyễn Thị Kim Thanh 10€. Nguyễn Thị Thu Thủy 40€. Phan Thị Hồng Vinh (Lachendorf) 10€. Gđ. Đồng Phát & Đồng Hành (Aachen) 20€. Gđ. Nguyễn Văn Lộc (Sangerhausen) 10€. Trần Thị Tuyết Đăng (Việt Nam / Hà Nội) 20€. (Zwickau): Nguyễn Thị Hương 10€. Đinh Thị Thu Cúc 15€. Trần Thị An 20€. Trần Kim Thanh 20€. Phan Thị Tuyết Lan 10€. Nguyễn Văn Đang 10€. Lê Thị Mai 10€. Lê Thị Hạnh 5€. Ngô Thị Hòa 20€. Ngô Thị Hiền 30€. Lã Thị Mai Loan 10€. Lê Văn Thạch 20€. Nguyễn Thị Huyền 20€. Khổng Thị Lan 5€. Khổng Thị Thanh 10€. Chu Thị Phượng 15€. Nguyễn Thị Nương & Nguyễn Quang Chính 20€. Phạm Thị Hôn 10€. Lê Thị Mai 20€. Lê Văn Thạch 10€. Nguyễn Minh Hòa 40€. (Crimmitschau): Nguyễn Thị Hà 20€. Nguyễn Thị Hương 30€. Nguyễn Thị Tuyết Mai 5€. Đào Thị Tấn 20€. Nguyễn Thị Ngọc Anh 20€. (Meerane): Nguyễn Thị Lịch 20€. Nguyễn Pohnekin 20€. Bùi Văn Công 20€. Nguyễn Thị Thúy Ngân 40€. Vũ Thị Hồng Minh (Wilkau Haßlau) 50€. (Bochum): Phạm Thị Kim Đông 20€. Nguyễn Xuân Sang 20€. (Bamberg): Nguyễn Văn An 10€. Lê Thị Mai Thoa 5€. Nguyễn Văn Đông 40€. (Schwerin): Nguyễn Mạnh Hải 40€. Phan Thị Hương 20€. Hồ Văn Bát 20€. Trương Thị Bình 20€. Bùi Quang Thủy 10€. Phạm Thị Hồng Thắm 20€. Nguyễn Quốc Do 40€. Nguyễn Thị Luật 20€. Nguyễn Thị Thanh Hương 10€. Nguyễn Thị Bích Hợp 10€. Phạm Thị Thiên Hương 5€. Hoàng Kim Hào 20€. Nguyễn Thị Phương 10€. Phan Thị Hương 10€. Trịnh Minh Nguyệt 10€. Hoàng Thị Hạnh 20€. Phạm Nhật Thành (Schleir) 20€. (Thale): Nguyễn Khắc Nghiệp & Nguyễn Thị Bình 20€. Phạm Phương Dung 5€. Nguyễn Công Bằng (Zeulenroda) 20€. Vũ Đức Văn & Dương Thị Loan (Erfurt) 30€. (Soltau): Nguyễn Thị Kim Ngân 30€. Trần Nguyệt Linh 20€. (Wuppertal): Lê Văn Hùng 10€. Lê Xuân Giang 10€. Nguyễn Thị Thắm 10€. Hồ Thị Thanh Bình 10€. Ngô Văn Thuận 10€. (Flensburg): Nguyễn Đức Kính 50€. Bùi Thị Mai Thoan 100€. (Plauen): Nguyễn Thị Hoa Ban 20€. Nguyễn Thị Thu Hà 20€. Nguyễn Thị Thu Loan (Köthen) 20€. Trần Bội Châu (USA) 5€. Nguyễn Thị Nga (Buchholz) 20€. Trần Quang Cường (Stuhr) 50€. Chu Thị Thanh (Oberhausen) 5€. Nguyễn Chắt Phát (Weißfeld) 20€. (Arnstadt): Bùi Việt Nghĩa 20€. Quỳnh Mai 10€. Phạm Thành Hưng (Bomlitz) 20€. Furger Thị Minh (Alzey) 5€. (Bayern): Chăm Công Tuấn 100€ HHHL Chăm Công Trường. Đỗ Thị Minh 10€. Ngô Thị Chinh (Bad Salzgulen) 20€. (Heiligenstadt): Phạm Thị Dung 40€. Nguyễn Thị Bắc Nam 20€. Gđ. Quang Vinh (Uelzen) 20€. Hoàng Thị Diệu Linh (Radeberg) 10€. Nguyễn Thị Mai Hương (Auerbach) 20€. Nguyễn Thái Huy & Hoàng (Arnhem) 50€. Ngô Thị Chinh (Salzufflein) 20€. Đào Bảo Hùng (Ratingen) 30€. Nguyễn Việt Tuấn (Kulmbach) 50€. Nguyễn Minh Tuấn (Homburg) 50€. Vũ Thu Hằng & Phan Công Hoài (Neuwulmstorf) 20€. Nguyễn Thị Kim Oanh (Glauchau) 40€. Hồ Thị Lam (Burgdorf) 10€. (Cuxhaven): Huỳnh Thị Kim Dung 10€. Phùng Thị Kim Dung 10€. Trần Tuấn Hưng 10€. Gđ. Hoa Kiên (Uelzen) 10€. Huỳnh Bảo Đạt (Mecklenburg) 5€. Helmut Richter (Mönchenholzhausen) 10€. Herrmann Phạm Thị Bích Châu (Dahlenwarsleben) 10€. Nguyễn Như Hai & Nguyễn Thị Bích Hợp (Leinefelde) 10€. Gđ. Thiện Tấn Nguyễn Hồng Tư & Đồng Diệp (Bad Salzungen) 30€. Thanh Nguyệt Pd Quảng Minh (Holland) 100€. Nguyễn Thị Thu Hà (Holland/Duiven) 50€. (Czech Rep.): Bùi Xuân Tùng 20€. Ấn danh 10€. Phan Thị Hồng Vinh (Celle Lachendorf) 20€. Nguyễn Hoa Văn (Tiệp Khắc) 20€. Cao Bích (Dreswden) 20€. Ấn danh (Bernberg) 20€. Nguyễn Thị Ngọc Hợp (Wiesbaden) 10€. Đoàn Ngọc Thạch (Leverkusen) 20€. Diệu Tài Phạm Hương Duy (Thaler) 10€. Trần Thị Hồng (Chemnitz) 20€. Thân Thị Bích Ngọc (Wolfensbüttel) 50€. Vũ Như Toán (Kiel) 20€. Nguyễn Thị Minh Phương (Bückburg) 10€. Quý Đạo Hữu & Phật Tử ấn danh 1.150,50€.

* Đền Được Sứ

Gđ. Trần Hải Hòa (Bad Bellingen) 25€. Huỳnh Thị Thanh Thủy 30€. Linda Le 20€. Nguyễn Thị Tâm (Köln) 10€. (Frankfurt): Thiện Xuân & Thiện Mỹ 10€. Đồng Hạnh Lư Mỹ Phương 40€. (Barntrup): Lữ Trung Cang 30€. Gđ. Võ Văn Tùng 30€. Võ Anh Duy (Kassel)

10€. Trịnh Minh Tân (Bad Pyrmont) 20€. Liên Cẩm Phong (Krefeld) 49€. Nguyễn Minh Diệu (Karlsruhe) 5€. Thái Minh Tân (Eichstätt) 20€. Huỳnh Thị Tuyết (Koblenz) 10€. Nguyễn Chí Hùng (München) 20€. Diệu Liên Phạm Thị Diệu Hoa (Wilhelmshaven) 20€. (Essen): Trịnh Văn Thịnh & Nguyễn Thị Tâm 20€. Thiện Lộc Trịnh Minh Hoàng 20€. Thiện Phước Trịnh Khắc Huy 20€. Nguyễn Ngọc Hưng (Schweiz) 50€. Hồ Thị Ngọc Hát (Hamburg) 10€. (Helmstedt): Huỳnh Tú Dung 10€. Gđ. Dương Sang 20€. Gđ. Đồng Tâm (Münster) 20€. Vũ Đức Khánh (Zingst) 20€. Antony Đình Thị Toán (Düsseldorf) 30€. Nguyễn Thanh Ty (Recklinghausen) 100€. (Hannover): Đồng Kim Ngụy Minh Thúy 20€. Giác An 20€. Fam. Ung (Bremerhaven) 120€. Cao Thị Thuyết 10€. Leon 5€. (Rostock): Nguyễn Thị Vinh 5€. Nguyễn Duy Mai 10€. Đồng Nhã Trần Hồng Yến 5€, Vương Hồng Anh 5€. Vương Anh Vũ 5€. Huệ Thông Dương Hồng Yến 5€. Gđ: Đình, Nguyễn, Võ, Trần, Ngô, Đặng 20€. (Hamburg): Nguyễn Hữu Hiệp 10€. Phó Thị Thu Giang 10€. Đặng Tú Dũng & Đặng Trung Tâm (Berlin) 10€. Gđ. Diệu Nữ (Springe /Hannover) 50€. Bùi Thị Phương Loan (Halle) 30€. Gđ. Phạm Văn Dũng (Nörten-Hardenberg) 20€.

* Sửa Chùa

Gđ. Võ Văn Tùng (Barntrop) 10€. Giới Quý Luyện Thị Thọ 100€. Trần Thị A Pd Đồng An (Göttingen) 30€. Hoàng Minh Bình & Phan Thị Vy (Hannover) 60€.

* Trai Tăng

Gđ. Võ Văn Tùng (Barntrop) 30€. Trần Kim Lang Pd Hồng Dung 20€. Vương Anh Vũ 5€. Sơn Thị Hà 10€. Lin Nguyễn 80€. Đồng Liên Hoàng Minh Đức (Hannover) 10€.

* TTNC &TH (Heo công đức)

Bành Tâm Sơn (Wiesbaden) 10€. Trần Quỳ Ngô Su Kiểu (Heo cđ) (Geldern) 60€.

* TỬ THIÊN

- **Cô Nhi, Cùi, Mù, Dương Lãng:** Lư Vương Tuyết Anh (Oberhausen) 10€. Đinh Anh Tuấn 20€. Trần Thị Vân Nga 20€. Ấn danh 25€. Gđ. Đàm 35€. Ấn danh (Ottweiler) 10€. Naeng Kim Liễu (Sweden) 10€. Tu Nguyen (USA) 20€. Vũ Thị Xinh (Danmark) 20€. (Barntrop): Lữ Trung Cang 50€. Gđ. Võ Văn Tùng 30€. Phi Nam (Karlsruhe) 10€. Nguyễn Hiệp Hân (Krefeld) 100€. Hồ Thị Ngọc Hát (Hamburg) 20€. Võ Thị Phúc (Bergkamen) 50€. Nguyễn Ngọc Đan (Minden) 20€. Trần Kim Lang Pd Hồng Dung 20€. Hoàng Minh Bình & Phan Thị Vy (Hannover) 20€. Đồng Nhã Trần Hồng Yến 5€. Vương Hồng Anh 5€. Vương Anh Vũ 5€. Thiện Ý Lê Thị Ty (Hannover) 20€.

- **Nỗi chao tình thương:** Naeng Kim Liễu (Sweden) 10€. Tu Nguyen (USA) 20€. Vũ Thị Xinh (Danmark) 10€. Tâm Huệ Nguyễn Thị Duyên (Belgique) 10€. Trần Thị A Pd Đồng An (Göttingen) 10€. Trần Kim Lang Pd Hồng Dũng 20€.

- **Giúp người nghèo:** Nguyễn Thị Kim Anh 20€. Lưu Phước Lợi (Nordhorn) 20€.

- **Bão lụt:** Vũ Thị Xinh (Danmark) 80€. Fam. Huỳnh (Stuttgart) 50€. Phan Đình Thích 10€.

- **Xe lăn:** Naeng Kim Liễu (Sweden) 10€. Tu Nguyen (USA) 20€. Dương Thị Đàm (Nordhorn) 15€. Thiện Ý Lê Thị Ty (Hannover) 10€.

- **Mổ mắt:** Naeng Kim Liễu (Sweden) 10€. Tu Nguyen (USA) 20€. Vũ Thị Xinh (Danmark) 20€. Phi Quang (Karlsruhe) 10€. Nguyễn Thị Quỳnh (Barntrop) 100€. Trần Thị A Pd Đồng An (Göttingen) 10€. Trần Kim Lang Pd Hồng Dung 20€. Thiện Ý Lê Thị Ty (Hannover) 10€.

- **Phóng sanh:** Vũ Thị Xinh (Danmark) 10€. Minh Phát Lý Tấn Vạng, Diệu Phúc Lý Hồng Diễm & Lý Hồng Tiên (Krefeld) 80€ HHHL Diệu Thông Hà Thị Kim Xuyên. Ấn danh 20€.

* HỌC BỔNG TĂNG NI:

- **Việt Nam:** Dương Thị Ngọc Liên (Friedrichshafen) 50€. Bành Tâm Sơn (Wiesbaden) 10€.

* Quảng Cáo

Len Thi Ritchie (Königstein) 65€. Nguyễn Danh Hội (Viersen) 150€. Nguyễn Văn Còn & Lê Thị Vân (Ibbenbüren) 50€.

* Hương linh ký tự

Trần Liễu (USA) 93€ Hồi hướng chư hương linh. Hồ Kim Sinh (Pforzheim) 20€. Hân (Essen) 51€ HHHL Nguyễn Văn Sơn. Phạm Vĩnh Cư 150€. Prathai, Julia & Peter Hasse (Hannover) 75€ HL Supachai Netnakhon. HL Doãn Hồng Hiệp 70€. Bùi Thúy Hằng (Salzgitter) 5€. Gđ. Thiện Tấn Nguyễn Hồng Tư & Đồng Diệp (Bad Salzungen) 10€.

* Định kỳ tháng 2/2014

Erren Patrick 5€. Phạm Công Hoàng 25,56€. Hà Văn Tư 15€. Trần Thị Kim Lê 5€. Đỗ Thị Hồng Hạnh 10€. Lê Văn Anh 5€. Hồ Thị Nguyệt 15€. Lâm Thị San 5,11€. Lê Văn Đức 5,11€. Nguyễn Thị Thu Nguyệt 10€. Vũ Đình Đức 15€. Huỳnh K. 15€. Hà Ngọc Kim 10€. Phan Đình Du 50€. Văn Hiếu Nguyễn Thị Bích Hợp 5€. Đặng Thanh Toàn 15€. Đặng Ngân Hà 20€. Lê Thị Kim Thúy 10€. Nguyễn Thị Nhung 5€. Trần Văn Khánh 10,23€. Lý Kiến Lăng 15€. Lê Thị Tuyết 20€. Ngọc Hà Nguyễn Thị Xuân Mai 5,11€. Phạm Văn Dũng 6€. Phan Thị Dương 26,56€. Lê Văn Dung 20€. Hứa Thiện Cao 10€. Tôn Thúy 20€. Lâm Vĩnh Phong 5,11€. Hồng Nghiệp Phan Quỳnh Trâm 5€. Wiriya Trần 20€. Trần Tân Tiếng 10,23€. Nguyễn Thị Thu 10,23€. Huỳnh Thiện Khiêm 15€. Cao Minh Miến 5,11€. Nguyễn Thị Diệu Hạnh 15€. (Wuppertal): Đặng Tú Bình 5€. Nguyễn Hữu Mừng Chi 10€. (Frankfurt): Phan Ngọc Đức 5€. Ngô Thị Thắng 10,23€. Phùng Văn Thanh (Stuttgart) 5€. (Mannheim): Nguyễn Danh Thắng 10,23€. Trịnh Trương Minh Hà 20,45€. (Hamburg): Phan Thị Lan 5€. Nguyễn Hòa 15€. Nguyễn Ngọc Đường 5,11€. Nguyễn Thị Bích Lan (Lünen) 10€. (Wolfsburg): Trần Quang Minh 30€. Đồng Liên Bùi Thị Lan 15€. (Hannover): Chöling 300€. Uông Minh Trung 10€. Hoàng Thị Giông 20€. Hugo Cardenas 16€. Trần Thanh Pháp 20€. Đỗ Văn Hoàn (Cuxhaven) 2€. Trần Văn Dân (Konstanz) 5,11€. Đặng Quốc Minh (Mönchengladbach) 5,11€. (Wilhelmshaven): Nguyễn Thị Thu 10€. Đồng Thành & Đồng Nhã 15€. (Nürnberg): Trần Lăng Hía 10€. Nguyễn Thị Tường Nhân 10,23€. Võ Thị Mỹ 5€. (Regensburg): Phùng Văn Chăm 10€. Lê Huệ 15€. (Berlin): Nguyễn Thị Liên Hương 10€. Nguyễn Phan Hoàng Tùng 20€. Nguyễn Thị Hồng Quyền (München) 10€. Nguyễn Ngọc Diệp (Darmstadt) 10,23€. Nguyễn Quốc Định (Neuss) 10,23€. (Erlangen): Lê Chin & Thị Tâm 10,23€. Thái Quang Minh 5,13€. (Neu-Ulm): Nguyễn Thị Nam Dương 20€. Maier-Dieter Lam 10€. (Münster): Nguyễn Thị Ngọc Anh 20€. Hồ Thị Thu Hà 20€. Sabine & Trương Trần Vũ (Krefeld) 20€. Hồ Vĩnh Giang (Laatzon) 20€. (Österreich): Hứa Thuận Hưng 20€. Nguyễn Bích Lan 20€. Phạm Đăng (Kassel) 25,56€. Nguyễn Thúy Hồng (Göttingen) 30€. (Hildesheim): Trần Mạnh Thắng 50€. Phạm Thị Mai & Minh 20€. Trương Chánh (Friesoythe) 15,34€. Nguyễn Tấn Tài (Burhwedel) 5€. Joung Thị Thanh (Ansbach) 10€. Nguyễn Văn Chính (Spaichingen) 10,23€. Lê Thị Ngọc Hân (Buchholz) 15€. Văn Lực (Kleinrinderfeld) 15,34€. Thái Kim Sơn (Südbrookmerland) 40€. Nguyễn Văn Phương

(Delmenhorst) 10,23€. Thái Văn Anh (Aurich) 20€. Đỗ Ngọc Oanh (Garbsen) 6€. Vương Khắc Vũ (Borkum) 10€. Liêu Thái Hòa (Weingarten) 10,23€. Võ Văn Hùng (Tuttlingen) 10,23€. Nguyễn Thanh Ty (Recklinghausen) 25,56€. Hue Wollenberg (Moers) 10€. Thủy Trần (Karlsbach) 50€. Vũ Quang Tú (Seelze) 25€. Michael Le (M'Gladbach) 5€. Nguyễn Thị Thu Hường (Emden) 5€. Võ Thị My (Denkelheim) 10,23€. Nguyễn Thị Ngọc Thảo (Ebersbach) 15€. Trương Ngọc Liên (Weißbach) 50€.

VIÊN ĐỨC

* TAM BẢO

Tâm Huệ Nguyễn Thị Duyên (Belgique) 10€. Dương Thị Thanh Pha (Lustenau/Österreich) 20€. (Winterthur/ Schweiz): Nguyễn Đức Cường 40€. Nguyễn Văn Long 16€. Schwabenbach Chanh 16€. Nguyễn Hoàng Linh & Nguyễn Ngọc Lan Hương (St.Gallen/Schweiz) 32€. (Wangen): Nguyễn Thanh Dung 20€. Văn Thị Huệ 10€. Trầg Trang Vy 20€. Gđ. Dương Thị Thanh Thúy (Schweiz) 50€. (Biberach): Lim Kar Hean & Đỗ Anh 20€. Lưu Hoàng Sang 20€. Đỗ Trung & Ngô Mỹ Hoàng 20€. (Blaustein): Tâm Tịnh Hiền 10€. Tâm Tịnh Độ 10€. Tâm Tịnh Phổ 50€. Minh Hải Huỳnh Ngọc Khánh 50€. Trần Thị Hồng Vân & Hoàng Sỹ Hùng, I Mai & Anh 20€. (Geislingen): Nguyễn Xuân Lang 10€. Mạch Kiến Thành 20€. Nguyễn Lê Phan 40€. Nguyễn Anh Thư 5€. Nguyễn Văn Dũng 5€. Bùi Quốc Bình 5€. Phạm Hùng Dũng 100€. Quang Vinh Chương 20€. Trần Thị Phúc (Burgau/Bayern) 50€. (Baienfurt): Fam. Nguyễn & Tống 50€. Tống Ngọc Thảo 50€. (Günzburg): Diệu Hòa Lương Thị Hào & Minh Quang Nguyễn Thanh Nhã 50€. Phạm Thái Nha & Long - Phạm Thái Phi Long 50€. (Göppingen): Fam. Nguyễn Công Phu & Thạch Thị Thị 50€. Gđ. Phú & Thí 30€. Fam. Trần Huệ Thu Trang - Fam. Kugel & Văn Hương 40€. Huỳnh Bá Trúc (Ehingen/Donau) 50€. (Uhingen): Nguyễn Chí Hiến 5€. Nguyễn Hào-Uyên 5€. Hồ Thị Hạnh 20€. (Oberstdorf): Nguyễn Thắng & Bùi Minh 20€. Nguyễn Văn Thắng 20€. Nguyễn Thị Kiều Hạnh 50€. Đặng Văn Thái 30€. Nguyễn Thị Phương Anh (Oberkirchberg) 5€. (Heidenheim): Gđ. Liều Minh Đại 20€. Trần Thị Hồng 20€. (Ravensburg): Cao Kim Ngát & Trần Thanh Hải 100€. Khương Tô Muội 20€. Phan Triệu Hân 20€. (Neukirch): Lê Thị Tuyền 10€. Trần Thúy Nga 20€. Nguyễn Thị Ninh 10€. Gđ. Lộc Huệ 20€. Phạm Văn Đua (Senden) 40€. Nguyễn Thị Kim Dung (Singen) 50€. Nguyễn Jean & Cathy (Süßen) 20€. Cương & Diệp (Überlingen) 10€. Trần Văn Hưng (Ebersbacg) 20€. (Ulm): Hoàng Thanh Minh & Nguyễn Thị Thu Hằng, Lý Việt, Lý Đức 20€. Võ Thị Thủy Linh, Võ Thị Kim Oanh & Nguyễn Đình Thanh 100€. Nguyễn Thị Kim Thanh 50€. Long & Trang 20€. Nguyễn Minh Trang 20€. Trần Thị Tân 20€. (Neu-Ulm): Nguyễn Văn Cường 100€. Phó Thanh Sơn 50€. (Lindau): Nguyễn Thị Thu Hà 30€. Lan 10€. Lê Văn Hương & Lưu Vĩnh Hùng 50€. Ngô Phước Đức & Hồ Thị Lan Chi 30€. (Lindenberg): Gđ. Vũ Văn Hưng 10€. Trương Bích Thủy 5€. Phan Thị Thu Cúc 20€. Gđ. D.X.L.D. 20€. Nguyễn Thị Hải Minh 20€. Trương Bích Thủy & Lê Quang Giang 20€. Gđ. Nguyễn Pd Thiện Thịnh 20€. Nguyễn Hồng Thái (Kempten) 100€. (Konstanz): Trần Thị Yến 10€. Diệu Thơm Lê Thị Thu Hương 50€. Mai Thị Ngọc 20€. Fam. Nguyễn & Đào 20€. Tiểu Ngọc Hoa 50€. Gđ. Lương Văn Du 50€. Nguyễn Thị Hưng 50€. Lê Xuân Thọ 10€. Trần Thị Minh Nguyệt (Kornwestheim) 10€. (Friedrichshafen): Gđ. Mạch Trước Khung 50€. Gđ. Nguyễn Pd Thiện Thịnh 20€. Gđ. Vũ Kim Trọng 100€. Vũ Thị Chăm 10€. Lê Thị Vỹ 40€. Gđ. Lưu Phước Lai 20€. Fam. Qu. 20€. Hồ Thị Lồ (Deggingen) 20€. Đỗ Tín & Đỗ Bích Giao (Stuttgart) 50€. Gđ. Vũ Ngọc Tuấn (Mengen-Ennetach) 20€. (Memmingen): Vũ Thị Huệ 20€. Nguyễn Trọng Thịnh 20€. (VS. Villingen): Trần Thị Thanh Hương 60€. Nguyễn Thị Mai 20€. (Weingarten): Gđ. Lê Minh Hoàng (Lucky) 140€. Gđ. Thành & Huyền 50€. Nguyễn Thị Liên (Laupheim) 10€. Phạm Thị Thu Hằng (Tetttnang) 20€. Đồng Nguyễn 100€. Trần Mỹ Linh 60€. Trần Quý Châu Tuấn & Nguyễn Thị Kim Anh 50€. Phạm Văn Trường 50€. Bành Quốc Đăng & Bành Tôn Mẫn 50€. Diệu Trang 50€. Tâm Hương Trịnh Bích Lan 50€. Cao Kim Dung, Lê Minh Nhật & Lê Minh Hoàng 50€. Vương Đồng Thiết, Kim Mai, Kim An & Võ Vương Kim Huệ 100€. Quách Thị Hằng & Hoàng Thế Dương 50€. Nguyễn Bá Sơn, Nguyễn Thị Thúy Hà, Nguyễn Bá Lâm & Nguyễn Bá Tân 50€. Ong Cẩm Tý 50€. Nguyễn Thị Lan Phương, Phạm Văn Tiếp & Phạm Phúc Huy 50€. Gđ. Đàm 50€. Trần Thị Nở 50€. Thiện Sơn Phạm Thị Thủy 50€. Vũ Thanh Hương, Ngọc Thu & Thu An 50€. Tâm Thủy 50€. Nguyễn Anh Tuấn 50€. Uyên 50€. Lo Ngọc 50€. Phạm Công Thị Minh Hà 30€. Ngô Văn Chia & Hồ Thị Thu Hồng 30€. Hồng Thành 30€. Quách Thị Phương 30€ HHHL Cụ Bà Bành Thị Kiêm. Sầm Chí Cường & Nguyễn Thị Lập 20€. Gđ. Thiện Đức 20€ HHHL Vũ Tiến Đạt. Bùi Thị Khuyên 20€. Trần Thị Tân 20€. Huy 20€. Lê Hồng Ngọc 20€. Nguyễn Văn Ben 20€. Phạm Vốn & Lý Thị Cẩm 20€. Trần Quang Hà 20€. Nguyễn Thị Đào 20€. Đình Bá Lộc & Trần Thị Tâm 20€. Gđ. Phụng & Hải 20€. Fam. Wolf & Nguyễn 20€. Phạm Trọng Huy & Phạm Thu Cúc 20€. Gia Hân 20€. Nguyễn Châu Thị Liễu 20€. Nguyễn Trần Vũ & Đào Thị Mỹ Linh 20€. Phương & Linh 20€. Trần Hồng Quyên 20€. Thiện Đức 20€ HHHL cha mẹ Nguyễn Văn Thịnh & Nguyễn Thị Kim Tuyền. Nguyễn Hữu Tín & Nguyễn Thị Thành 20€. Tâm Huệ 20€. Quách Kim Trinh 20€. Cát Lê Tuấn 20€. Gđ. Phạm Văn Ríp, Thanh Nga, Lưu Danh & Lưu Duy 20€. Đỗ Kỳ & Đỗ Thị Kim Thu 20€. Phạm Bích Hương 15€. Nguyễn Thị Minh Phương & Nguyễn Văn Huy 15€. Đồng Nhã Nguyễn Lân Trung 10€. Đồng Tú Nguyễn Linh Anh 10€. Nguyễn Thị Thiệu 10€. Đặng Thị Hải Vân, Trần Thị Hải Chinh & Trần Đức Việt David 10€. Nguyễn Ngọc Mai 10€. Trịnh Thị Thúy 10€. Fam. Lộc Rương 10€. Nguyễn Thanh Toàn, Nguyễn Thị Lụa & Nguyễn Phúc Minh 10€. Bùi Minh Chính 10€. Angelika Hua 10€. Anja Hua 10€. Hua 10€. Helmut Hinter Seer 10€. Arunee Gmeiner 6€. Nguyễn Thị Kim Thoa 5€. Đào Xuân Thái (Pfullendorf) 20€. Nguyễn Tuyết Mai (Radolfzell) 10€. Gđ. Thọ & Quyền (Österreich) 20€. Quý Đạo Hữu & Phật Tử ấn danh 70€.

* Tôn tượng Quan Thế Âm

Gđ. Huỳnh Cuối Liễu (Tetttnang) 20€. Nguyễn Sơn & Nhữ Thị Chiến (Gossau/Schweiz) 500€. Phan Thị Tuyết (Ulm) 100€. (Süßen): Trần Thị Thanh Thúy 20€. Nguyễn Thị Lê 20€. Tống Ngọc Thảo & Nguyễn Duy Quang (Baienfurt) 50€. Trần Mỹ Linh (Konstanz) 20€.

Khi chuyển tịnh tài cúng Chùa, xin quý vị vui lòng ghi vào nơi (Verwendungszweck = mục đích cho việc gì) để văn phòng dễ làm việc. Quý vị ở xa ngoài nước Đức cũng có thể gửi tiền mặt hoặc Check trong thư, có thể gửi thường hoặc bảo đảm về chùa. Xin thành thật cảm ơn quý vị.

Tất cả mọi sự Cúng Dường định kỳ hoặc những lễ lạc khác cho Chùa, quý vị đều có thể lấy Giấy Khai Thuế lại (bằng tiếng Đức) để cuối năm quý vị có thể khai khấu trừ thuế với Chính Phủ. Quý vị nào cần, xin liên lạc về Chùa bằng thư hoặc bằng điện thoại, cho đến cuối tháng 4 mỗi năm; chúng tôi sẽ gửi giấy đến quý vị.

Quý vị chuyển tịnh tài về Chùa, xin chuyển vào Konto như sau:

**1. Congr.d.Verein Vietn.Buddh.Kirche e.V
(C.V.B.D)**

BIC: DEUTDEDBHAN
IBAN: DE22 2507 0024 0870 1633 00
Deutsche Bank Hannover – Germany
(Ngân hàng báo mỗi ngày)

2. Pagode Vien Giac

BIC: DEUTDEDBHAN
IBAN: DE75 2507 0024 0870 3449 00
Deutsche Bank Hannover
(Ngân hàng báo mỗi tháng)

Ngoài ra Tu Viện Viên Đức ở Ravensburg có số Konto như sau:

3. Kloster Vien Duc
BIC: SOLADES1RVB
IBAN: DE53 6505 0110 0111 3020 68
Kreissparkasse Ravensburg

Ngôi Chùa thành tựu và phát triển được hay không là

Ngày..... tháng năm 201

Phiếu ủng hộ báo Viên Giác

Số hiệu độc giả (SH)

Họ và tên :

Địa chỉ :

Điện thoại :

Số tiền :

Giấy chứng nhận khai thuế : Có ☐ Không ☐

Độc giả mới ☐ Độc giả cũ ☐

Nếu thay đổi địa chỉ nhận báo, xin ghi rõ địa chỉ cũ dưới đây :

Chú ý : Khi chuyển tiền ủng hộ xin quý độc giả ghi rõ tên người nhận báo và Số hiệu độc giả (SH: ...) để chúng tôi dễ dàng điều chỉnh và đối chiếu với danh sách nhận báo.

Congr. d. Ver. Vietn. Buddh. Kirche e.V. (C.V.B.D.)

BIC: DEUTDEDBHAN
IBAN: DE22 2507 0024 0870 1633 00
Deutsche Bank Hannover

(Mỗi ngày ngân hàng báo một lần)

*** (Congr. d. Ver. Vietn. Buddh. Kirche e.V). Có thể viết gọn lại (C.V.B.D.)**

nhờ vào sự hỗ trợ từ vật lực cũng như tinh thần của quý Đạo Hữu và Phật Tử xa gần. Vì thế chúng tôi xin kêu gọi quý vị hoan hỷ đóng góp phần mình vào việc chung trên để ước nguyện của chúng ta thành tựu viên mãn.

Nam Mô Công Đức Lâm Bồ Tát Ma Ha Tát

PHÂN ƯU

Hay tin Cụ Ông

TRẦN VĂN TRUNG

Pháp danh Thiện Hạnh

Sanh ngày 20.05.1924 tại Việt Nam

Từ trần ngày 03.02.2014

nhằm ngày mồng 4 tháng Giêng năm Giáp
Ngọ tại thành phố Cittadelle,
tỉnh Padova, Italia.

Thượng Tọa Thích Hạnh Bảo cùng toàn thể Phật tử Chùa Viên Ý thành tâm chia buồn cùng gia đình anh Trần Thiện Tứ và gia đình chị Trần Thị Cúc. Nguyên cầu hương linh người quá vãng sớm vãng sanh Cực Lạc Quốc.

CÁO PHÓ & CẢM TẠ

Gia đình chúng con/chúng tôi rất đau buồn báo tin cùng thân bằng quyến thuộc, bạn bè, thân hữu xa gần: Chồng, Cha của chúng tôi là :

Ông Đặng Văn Uy

Sanh ngày 02.06.1942

Đã mệnh chung vào ngày 06.02.2014
nhằm ngày 07.01 Âm lịch năm Giáp Ngọ
tại Aschaffenburg - Đức Quốc.
Hưởng thọ 73 tuổi.

Tang lễ được cử hành vào ngày thứ sáu 14.02.2014 vào lúc 13 giờ trưa tại Nghĩa trang Elsenfeld.

Đồng thời gia đình chúng con / chúng tôi chân thành cảm tạ và tri ân

- Ni Sư Thích Nữ Minh Hiếu cùng Sư Cô Thích Nữ Nhuận Từ đến từ Tịnh thất Bảo Thành / Freiburg.
- Chi Hội Phật Tử Việt Nam Tỵ Nạn tại Aschaffenburg & Vùng Phụ Cận.
- Cùng tất cả thân bằng quyến thuộc, bạn bè, thân hữu xa gần đã đến viếng thăm, điện thoại chia buồn, tụng kinh cầu siêu, tham dự tang lễ.
Trong lúc tang gia bối rối không sao tránh khỏi những điều sơ sót, ngưỡng nguyện Quý Chư Tôn Đức Tịnh thất Bảo Thành và tất cả Quý Liệt vị niệm tình hỷ thứ cho.

Tang gia đồng kính bái

VIÊN GIÁC

TẠP CHÍ CỦA KIỀU BÀO
VÀ PHẬT TỬ VIỆT NAM TỶ NẠN
TẠI CỘNG HÒA LIÊN BANG ĐỨC

*Zeitschrift der Vietnamesen und Buddhistischen Vietnam-
Flüchtlinge in der Bundesrepublik Deutschland*

CHỦ TRƯỞNG (HERAUSGEBER)

Congr. d. Verein Vietn. Buddh. Kirche e. V.
Karlsruher Str.6 - 30519 Hannover - Deutschland

SÁNG LẬP CHỦ NHIỆM

Hòa Thượng Thích Như Điển

CHỦ BÚT

Phù Vân Nguyễn Hòa

QUẢN LÝ TÒA SOẠN

Thị Tâm Ngô Văn Phát

BAN BIÊN TẬP & CỘNG SỰ VIÊN

HT.Thích Như Điển - Trần Đan Hà - Quỳnh Hoa - Từ Hùng
Trần Phong Lưu - Phan Ngọc - Hồng Nhiên - Thiện Căn
Phạm Hồng Sáu - Thị Tâm - Phù Vân - Trương Ngọc Thanh
- Lê Ngọc Châu. Dr. Tôn Thất Hứa.

Tùy Anh (Đức) - Người Giám Biên (Đức) - Đồng Phương
Mai Lý Cang (Pháp) - Trần Thị Hương Cau (Đức) - Trần Thị
Nhật Hưng (Thụy Sĩ) - Vi Vi Võ Hùng Kiệt (Mỹ) - Dr. Thái
Văn Kiểm (Pháp) - Vũ Nam (Đức) - Lê Thị Bạch Nga
(Canada) - Tuệ Nga (Hoa Kỳ) - Phan Hưng Nhơn (Đức) -
Sư Huynh Hà Đâu Đồng (Đức) - Nhứt Trọng Trần Văn Minh
(Đức) - Nguyễn Hạnh HTD (Đức) - Hoa Lan (Đức) - Vân
Nương LNC (Pháp) - TS. Lâm Như Tạng (Úc) - Đoàn Văn
Thông (Hoa Kỳ) - Nguyễn Thùy (Pháp) - Trần Thế Thi
(Đức) - Nguyễn Quý Đại (Đức) - Huỳnh Ngọc Nga (Ý) - Thi
Thị Hồng Ngọc (Đức) - Cư sĩ Liễu Pháp (Hoa Kỳ)

KỸ THUẬT AN LOÁT (Layout)

Trung Tâm VHXPVNTN tại CHLB Đức

CÙNG SỰ CỘNG TÁC CỦA (Mitwirkung von)

Hội Phật Tử VNTN tại Cộng Hòa Liên Bang Đức
Vereinigung der Buddhistische-Vietnamflüchtlinge i. d. BRD

TÒA SOẠN

Trung Tâm VHXPVNTN tại CHLB Đức
Vietnamesisch-Buddhistisches Sozio-Kulturzentrum i. d. BRD
c/o Chùa Viên Giác

Karlsruher Str.6 - 30519 Hannover
Tel. 0511 - 87 96 30 . Fax : 0511 - 87 90 963

Homepage: <http://www.viengiac.de>

E-mail : info@viengiac.de

E-mail : baoviengiac@viengiac.de

E-mail : vongatuong@yahoo.de

VIEN GIAC erscheint 6 mal jährlich

- Viên Giác phát hành mỗi 2 tháng vào những tháng chẵn. Nhằm mục đích phục vụ lợi ích cộng đồng người Việt tỵ nạn tại Đức Quốc trên mọi mặt.
- Viên Giác bảo tồn và phát huy truyền thống Văn Hóa Phật Giáo và Dân Tộc Việt bên cạnh những sinh hoạt Tôn Giáo, Xã Hội hoàn toàn không có tính cách thương mại, tuy nhiên mọi ủng hộ qua hình thức cúng dường. Viên Giác xin chân thành cảm tạ.
- Ứng hộ hiện kim cho Viên Giác. Quý vị sẽ nhận được biên nhận theo sự yêu cầu để làm đơn xin quân bình thuế lương bổng hoặc lợi tức hằng năm.
- Những tư tưởng của tác giả được đăng và trích đăng trên báo Viên Giác không nhất thiết là lập trường của tờ báo và Ban Biên Tập. Tác giả chịu hoàn toàn trách nhiệm về nội dung bài viết của mình.

Mọi sự ủng hộ tịnh tài xin gửi qua trương mục:

Congr. d. Verein Vietn. Buddh. Kirche e.V.
Bic : DEUTDEBHAN
IBAN : DE22 2507 0024 0870 1633 00
Deutsche Bank Hannover

Mục Lục

Trang

- Thư Tòa Soạn

2

• Tôn giáo

- Phước báu Thế Gian và Phước điền Tam Bảo (HT. Thích Như Điển)

3

- Sống và Chết có ý nghĩa (Đức Lalai Lama, Liễu Pháp chuyển ngữ và chú thích)

5

- Quan điểm của Phật Giáo về sự đau đớn và bệnh tật-bại số 3 (Hoang Phong chuyển ngữ)

8

• Chủ đề - Văn Học Nghệ Thuật

- 39 năm nhìn lại. Những tháng ngày không quên (Nguyễn Quý Đại)

11

- Việt Nam sau ngày 30.4.1975 (Võ Thiện Tánh)

15

- Là cát bụi giữa hăng sa (Thơ : Tuệ Nga)

20

- Đảng CSVN đang tự hủy diệt (Tích Cốc Ngô Văn Phát)

21

- Nghe suốt đời ta một núi sông (Thơ : Thái Tú Hạp)

23

- Khát vọng Dân chủ (Hồng Trung)

24

- Hoa thơm cỏ lạ (Thi Thi Hồng Ngọc)

25

- Đêm cuối năm (Thơ : Phương Hà)

27

- Con gái của người ta (Trần Thiện Phi Hùng)

28

- Thành thơ nói chuyện „Honey Do“ (Trần Ngân Tiêu)

30

- Cô Y Tá (TT Đại)

32

- Câu chuyện cái tôi (Nguyễn Hạnh HTD)

40

- Ngải Mặn Cà Chum (Huỳnh Ngọc Nga)

42

- Chúc mừng người mới Quy Y (Nguyễn Đạo)

49

- Những ân tình khó quên (Phương Quỳnh - Diệu Thiện)

51

- Đọc „Những Cây Bút Nữ 2“ (Trần Đan Hà)

54

- Giới thiệu sách mới xuất bản (Phù Vân)

58

• Câu chuyện Y Học

- Bệnh béo phì (Dr. Trương Ngọc Thanh – DS Trương Thị Mỹ Hà)

59

• Tin Phật Sự (Nhứt Trọng phụ trách)

- Bản tin ngắn số 3 về khóa 26 tu học PP Âu Châu

62

- Thư mời tham dự khóa tu học PP/GĐPT Đức Quốc

66

• Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng (Đại Nguyên phụ trách)

- Thông Báo Đại Hội 35 năm Cap Anamur tại Hamburg

68

- Thông Báo họp mặt 25 năm gđ tàu Ville de Pluton

72

- Thư mời Hội Ngộ Bodensee và họp mặt Hội Ái hữu

72

Người Việt TN Miền Trung

• Tin Nước Đức (Lê Ngọc Châu phụ trách)

74

- Phân tích vụ án Uli Hoeneß trốn thuế

76

• Tin Việt Nam (Quảng Trục phụ trách)

78

• Tin Thế Giới (Phan Ngọc phụ trách)

82

• Hộp Thư Viên Giác

88

• Phương danh cúng dường

89

• Chúc mừng - Phân ưu – Cáo phó Cảm Tạ

14,53,61,88,94

• Hình bìa: Tranh của Họa sĩ ViVi / Hoa Kỳ

• **Cáo lỗi** : Vì số trang báo có giới hạn nên các bài của quý văn thi hữu gửi đến và mục phương danh cúng dường không thể đăng hết trong kỳ này được. Chúng tôi sẽ lần lượt tiếp tục đăng trong các kỳ báo tới. Xin thành thật cáo lỗi cùng quý vị.

• Báo Viên Giác